

BULLARIUM CARMELITANUM PLURES
COMPLECTENS SUMMORUM PONTIFICUM
CONSTITUTIONES AD ORDINEM FRATRUM
BEATISSIMAE, SEMPERQ

ELISEO MONSIGNANI

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
Kahle/Austin Foundation

https://archive.org/details/isbn_9781173644253

**Bullarium Carmelitanum Plures Complectens
Summorum Pontificum Constitutiones Ad
Ordinem Fratrum Beatissimae, Semperq**

Eliseo Monsignani

Nabu Public Domain Reprints:

You are holding a reproduction of an original work published before 1923 that is in the public domain in the United States of America, and possibly other countries. You may freely copy and distribute this work as no entity (individual or corporate) has a copyright on the body of the work. This book may contain prior copyright references, and library stamps (as most of these works were scanned from library copies). These have been scanned and retained as part of the historical artifact.

This book may have occasional imperfections such as missing or blurred pages, poor pictures, errant marks, etc. that were either part of the original artifact, or were introduced by the scanning process. We believe this work is culturally important, and despite the imperfections, have elected to bring it back into print as part of our continuing commitment to the preservation of printed works worldwide. We appreciate your understanding of the imperfections in the preservation process, and hope you enjoy this valuable book.

BULLARIUM CARMELITANUM

PLURES CONTINENS SUMMORUM PONTIFICUM,
LITTERAS, ET CONSTITUTIONES

*Ad Ordinem Fratrum Beatissimæ, semperque Virginis
DEI Genitricis Mariæ de Monte
Carmelo spectantes*

Nunc primum in lucem editum, duasque
in partes divisum

A FR. JOSEPHO ALBERTO XIMENEZ

Ejusdem Ordinis Procuratore Generali.

PARS QUARTA

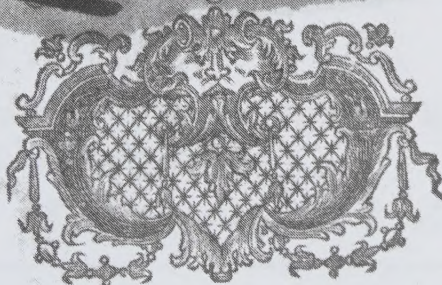
A CLEMENTE XI.

USQUE

AD CLEMENTEM XIII.

FELICITER REGNANTEM.

Dehinc ad Clementem XIV. de Sevilla

ROMÆ, MDCCLXVIII.

EX TYPOGRAPHIA HERMATHENÆA.

SUPERIORUM PERMISSU.

BULLARIUM CARMEILLANUM

FLURES CONTINENT SUUMORUM PONTIFICUM
LITTERAS, ET CONSTITUTIONES

A. Ordine Pontifici, Pontifici, Pontifici
DEL GABRIEL MARI & SOCI

Caract. Pontifici

Caract. Pontifici, Pontifici

Caract. Pontifici

ALF. JOSEPHO ALBERTO XIANTZ

Caract. Pontifici, Pontifici

PARTICULARIA

A. CLEMENTE XI

AD CLEMENTEM XII

ROME, MDCCCLXIII

EX TYPOGRAPHIA ABBATIS

FORNARIUM PONTIFICI

NOS FR. MARIANUS VENTIMIGLIA

Sacrae Theologiae Magister, & Doctor, humilis Prior Generalis, necnon Commissarius, ac Visitator Apostolicus totius Ordinis Fratrum Beatissimae, semperque Virginis DEI Genitricis MARIAE de Monte Carmelo antiquae Observantiae Regularis.

Carmelitici nostri Bullarii Tomum, seu Partem Quartam ab Adm. Rev. Patre Josepho Alberto Ximenez Sac. Theol. Doctore, ac Magistro, ac moderno totius Ordinis nostri Procuratore Generale summa diligentia collectam probamus atque laudamus: & tenore praesentium facultatem impertimur, ut typis edi possit ac valeat, si iis, ad quos pertinet, ita videbitur.

Datum in Conventu nostro S. Mariae Transpontinae de Urbe die 26. mensis Aprilis 1768.

Fr. Marianus Ventimiglia Prior Generalis.

Fr. Albertus Maria Ercolini Socius, & Secr. Gener. Italiae.

I M P R I M A T U R,

Si videbitur Reverendissimo Patri Sacri Palatii Apostolici Magistro.

D. Jordani Patriarch. Antioch. Vicefg.

I M P R I M A T U R.

Fr. Josephus Augustinus Ricchini, Ordinis Praedicatorum, Sacri Palatii Apostolici Magister.

Pars IV.

a 2

INDEX

INDEX

CHRONOLOGICUS

PARTIS QUARTÆ

BULLARI

CARMELITANI.

*Primus numerus Paginam denotat , secundus
Constitutionem .*

SUB CLEMENTE XI.		An.Dom.
An.Dom.		
1701.	C UM sicut accepimus. 1. 1.	1705. Cupientes Monasterio . 30. 24.
	Nuper pro parte . 2. 2.	Cum sicut Ven. Frater . <i>ibid.</i> 25.
	Cum sicut dilectus . 3. 3.	Cum sicut Nobis . 31. 26.
	Nuper pro parte . 4. 4.	Emanarunt nuper . 32. 27.
	Exponi nobis nuper . 6. 5.	Commissi Nobis . 33. 28.
1702.	In Causa Brasilien. 7.	Cum sicut accepimus . 34. 29.
	Alias pro parte . <i>ibid.</i> 6.	Cum Pater Paulus . 35.
	Cupientes de statu . 8. 7.	Cupientes . 36. 30.
	Spiritualibus . 9. 8.	1706. Nuper pro parte . 37. 31.
	Noveritis quia nos . 10.	Alias pro parte . 39. 32.
	Prospero , felicique . <i>ibid.</i> 9.	Nuper pro parte . 40. 33.
	Alias pro parte . 11. 10.	1707. Nuper pro parte . 41. 34.
1703.	Cum sicut dilectus . 13. 11.	Alias pro parte . 43. 35.
	Exponi nobis nuper . 14. 12.	1708. Debitum Pastoral. officii. 44. 36.
	Illius , qui . 15. 13.	Apostolatus officium . 45. 37.
	Ad ea , per quæ . 19. 14.	Ex injuncto nobis . 47. 38.
	Alias nos Ecclesiam . 20. 15.	1709. Religionis zelus . <i>ibid.</i> 39.
1704.	Exponi nobis nuper . <i>ibid.</i> 16.	Cum , sicut dilectus . 48. 40.
	Religionis zelus . 21. 17.	Religionis zelus . 49. 41.
	In Causa vertente . 23.	Exponi nobis nuper . 50. 42.
	In Causa vertente . <i>ibid.</i>	Fra Andrea Mastelloni . 52.
	Cum Nos te . <i>ibid.</i> 18.	Præsenti publico Instrum. <i>ibid.</i>
	Ex injuncto Nobis . 24. 19.	1710. Emanavit nuper . 54. 43.
	Ex commissæ nobis . 25. 20.	Exponi nobis nuper . 55. 44.
	Ex commissæ nobis . 26. 21.	Cum alias fel. rec. 56. 45.
	Exponi nobis nuper . 27. 22.	Conservationi . 57. 46.
	Nuper pro parte . 28. 23.	Exponi nobis nuper . 58. 47.
	In Causa Castellana . 29.	Alias pro parte . 59. 48.
		1711. Quoniam SSm̃us D. N. 61.

Cum

An.Dom.

1711. Cum sicut nobis . *ibid.* 49.
 1713. Notum sit hoc . 62.
 Ad humillimas preces . 63.
 1714. Alias pro parte . 65. 50.
 Il Generale de' Carmelitani. 67.
 1715. Havendo la Santità di N.S. *ibid.*
 1717. Nuper pro parte . 68. 51.
 1719. Pastoralis officii . 69. 52.
 Sacrosancti Apostolatus. 70. 53.
 Regis pacifici vices . 71. 54.
 1720. Alias pro parte . 75. 55.
 Sacrosanctū Apostolatū. 76. 56.
 Ad humillimas iteratas . 78.
 1721. Il Provinciale de' Carmelit. *ibid.*
 SUB INNOCENTIO XIII.
 1722. Cum sicut accepimus . 78. 1.
 Emanarunt nuper . 79. 2.
 1723. Emanavit nuper . 80. 3.
 Exponi nobis nuper . 81. 4.
 Procurator Generalis . 83.
 Exponi nobis nuper . *ibid.* 5.
 SUB BENEDICTO XIII.
 1724. Rationi congruit . 85. 1.
 Avendo Noi . 89. 1.
 Alias pro parte . 91. 3.
 In supremo militantis . 92. 4.
 Redemptoris . 102. 5.
 1725. Postulat humilitati . 103. 6.
 Pastoris æterni . 107. 7.
 Romanus Pontifex . 108. 8.
 Inter gravissimas . 112. 9.
 Ex commisso Nobis . 114. 10.
 Essendo già . 116. 11.
 Cum dudum Regulares. *ibid.* 12.
 Nuper emanavit . 117. 13.
 Exponi nobis nuper . 118. 14.
 1726. Alias emanarunt . 119. 15.
 Religionis zelus . 120. 16.
 Sanctissimus D. N. 121.
 Proposita die . *ibid.*
 Licet Sac. Trid. Syn. 122. 17.
 Per parte del Conv. 124. 18.
 Nuper pro parte . 125. 19.
 Pastoralis officii . 126. 20.
 Li Padri Carmelitani . 129.
 Sac. Rit. Congregatio . 133.

An.Dom.

1726. Exponi nobis nuper . *ibid.* 21.
 Sacros. Milit. Ecclesiæ. 134. 22.
 Ad confovendum . 138.
 Cum sicut accepimus . *ibid.* 23.
 Il Priore , e Padri . 139.
 Exponi nobis nuper . 149. 24.
 1727. Exponi nobis nuper . 150. 25.
 Fra Terezo Maria Coprossi. 152.
 Injuncti nobis . 153. 26.
 Maxima vigilantia . 155. 27.
 Religionis zelus . 161. 28.
 Exponi nobis nuper . 162. 29.
 Alias fel. rec. 164. 30.
 Exponi nobis nuper . 166. 31.
 Nuper pro parte . *ibid.* 32.
 Pia Mater Ecclesia . 168. 33.
 1729. Sanctissimus D. N. 171.
 Ad humillimas preces . 172.
 Pastoralis officii . *ibid.* 34.
 In supremo Apostolicæ. 173. 35.
 Exponi nobis nuper . 174. 36.
 Salvatoris D. N. J. C. 176. 37.
 Exponi nobis nuper . 178. 38.
 Fr. Ant. Giuseppe Amabile. 179.
 In Apostol. ministerii . *ibid.* 39.
 1729. Apostolici officii . 183. 40.
 Apostolatus Officium. 185. 41.
 Fr. Jacopo Alberto Cavina. 190.
 In autografo Registro . *ibid.*
 Humillime S. R. Congr. *ibid.*
 Exponi nobis nuper . 191. 42.
 Suor Anna Maria Gargallo. 192.
 Cum SSmus D. N. 193. 43.
 In recursu facto . 196.
 Sanctissimus D. N. 197.
 1730. Exponi nobis nuper . *ibid.* 44.
 SUB CLEMENTE XII.
 1731. Romanum Pontificem . 199. 1.
 Ex injuncto nobis . 205. 2.
 Ad humillimas preces . 208.
 Debitum pastoral. officii. *ibid.* 3.
 Exponi nobis nuper . 210. 4.
 Sacros. Apostolat. offic. 212. 5.
 Alias pro parte . 213. 6.
 Extensionis officii . 215.
 Il Procurator Generale . *ibid.*

Ex

An.Dom.

1731. Ex debito Pastor. Offic. 216.7.
 1732. Romanus Pontifex . 218.8.
 Officium suprascriptum . 221.
 Romanus Pontifex . *ibid.* 9.
 Debitum pastor. officii. 224.10.
 Humillime S. R. Congr. 227.
 1733. Ex injuncto nobis . 228.11.
 Pastoralis Cura , 229.12.
 Ad pias Sermoni Regis Cath. 230.
 Il Generale , e Definitorio. *ibid.*
 In Causa Pampilonen. 231.
 In Causa Ordinum Mend. *ibid.*
 Ex debito Pastor. Offic. *ibid.* 13.
 Apostolic. providentiæ. 235.14.
 Ad pias , enixasque . 236.
 1734. Emanavit nuper . *ibid.* 15.
 Ex injuncto nobis . 237.16.
 Cum sicut dilectus . 239.17.
 Exponi nobis nuper . 240.18.
 1735. Nuper a Congregat. 241.19.
 Cælestium munerum . 242.20.
 Injuncti nobis . 243.21.
 Admonet nos . 245.22.
 Il P. Prior Tom. Grimaldi. 249.
 Il P. Pietro di Gesù, e Mar. 251.
 Porrectis ad instantiam . 258.
 Nuper a particulari . *ibid.* 23.
 1736. Cum in tota Religione. 260.
 L'umilissime Serve di V. S. *ibid.*
 Pastoralis Officii . *ibid.* 24.
 Cælestes Ecclesie . 262.25.
 Cum nobis nuper . 262.26.
 1737. Exponi nuper fecerunt. 263.27.
 Cum Moniales . 264.
 Apostolicæ procurat. 265.28.
 Pastoralis officii . 266.29.
 Li PP. Carmelit. Scalzi . 269.
 Religionis zelus . *ibid.* 30.
 Cum ex parte . 270.
 Religionis zelus . *ibid.* 31.
 1738. Cum in Causa . 271.32.
 Conservationi . 272.33.
 Essendoci proposita . 273.
 Cum nos alias . *ibid.* 34.
 Alias fel. record. 275.35.
 Religionis zelus . 277.36.

An.Dom.

1738. Porrectis SSmo D. N. 278.
 Omnium saluti . *ibid.* 37.
 Essendoci nuovamente . 279.
 Il Priore Generale . *ibid.*
 Commissi nobis . 280.38.
 Religionis zelus . 281.39.
 1739. Cum ex parte . 282.
 Considerando la S. Congr. *ibid.*
 Dudum fel. rec. 283.40.
 Emanavit nuper , 286.41.
 Proposito ex dispensatione. 287.
 De salute Dominici . 288.42.
 Alias omnibus . 289.43.
 1740. Cum a fel. record. 290.
 Fratr Bartholomæus . *ibid.*
 SUB BENEDICTO XIV.
 1741. Præclara Instituta . 290.1.
 Le Monache Terziarie . 296.
 Fr. Pietro di Gesù Maria . *ibid.*
 Il Provinciale, e Definitorio. 297.
 Il Procurator Generale . *ibid.*
 Cum constet nobis . 298.
 Quanta cura . *ibid.*
 Ad regularis disciplinæ. 300.3.
 Quia nos . 302.
 Sanctissimus D. N. 303.
 Relatis in Sac. Rit. Congr. *ibid.*
 Proposita ex dispositione. *ibid.*
 Fr. Joseph a S. Joachino . *ibid.*
 1742. Commissi nobis . 307.4.
 Religionis zelus . 308.5.
 Commissæ nobis . 309.6.
 Cum sicut nobis . 310.7.
 Ad regularis disciplinæ. 311.8.
 Il Procurator Generale . 314.
 Exponi nobis nuper . *ibid.* 9.
 Religionis zelus . 315.10.
 1743. Quæcumque ad salutarē. 317.11.
 1744. Cum fel. rec. 319.
 Romanus Pontifex . 320.12.
 Universis Christifidel. 322.13.
 Ad regularis disciplinæ. *ibid.* 14.
 Religionis zelus . 324.15.
 La Santità di N. Signore . 325.
 Orta controversia . *ibid.*
 Vita functo . 326.16.

Injun-

An.Dom.

An.Dom.

1744. Injunctum nobis . 327. 17.
 Alias, sicut accepimus. 329. 18.
 De salute Dominici . 331. 19.
 Il Procurator Generale . *ibid.*
 Gaudium celestis . 332. 20.
 1745. Splendor paternæ . 344. 21.
 Cum in toto Carmelitarū . 345.
 Commissæ nobis . *ibid.* 22.
 Injuncta nobis . 346. 23.
 1746. Exponi nobis nuper . 348. 24.
 Exponi nobis nuper . 349. 25.
 Cum sicut nobis . 351. 26.
 1747. Impositi nobis . 353. 27.
 Fra Arsenio Duilhè . 359.
 1748. Exemplis Prædec. nost. 360. 28.
 Univerſis, & singulis . 363.
 Religionis zelus . 364. 29.
 1749. Religionis zelus . 365. 30.
 Debitum Pastoral. offic. 366. 31.
 Cum sicut accepimus. 368. 32.
 1750. Li Padri Carmelitani . *ibid.*
 Fra Giuseppe Ricci . 374.
 Exponi nobis nuper . 382. 33.
 1751. In iis quæ ad tuendos. 383. 34.
 Recurrente quinto . 384.
 Cum Apostolica . 385.
 Cum sicut dilectus fil. *ibid.* 35.
 Sacrof. Apostol. Offic. 386. 36.
 1752. Remissis ad hanc . 388.
 Debitum pastoral. offic. *ibid.* 37.
 Exponi nobis nuper . 390. 38.
 Meritis licet . 393. 29.
 Ad redimendas . *ibid.*
 Alias pro parte . 394. 40.
 1753. La Vittoria Gandolfi . 396.
 Humillimis precibus . 397.
 Exponi nobis nuper . *ibid.* 41.
 Exponi nobis nuper . 398. 42.
 1754. Il Rev. Fra Giovanni . 401.
 Fr. Valerio Antonio . 402.
 Le Monache Terziarie . *ibid.*
 1755. Muneris nostri ratio . 403.
 Quia nos postquam . 407.
 Cum sicut dilecti filii . *ibid.* 43.
 1756. Cum sicut dilect. filius. 408. 44.
 Omniū salut. paterna. 409. 45.

1756. Cum sicut accepimus. *ibid.* 46.
 Injuncti nobis . 411. 47.
 Injuncti nobis . 412. 48.
 Ut dilecti filii . 415. 49.
 Religionis zelus . 416. 50.
 1757. Fr. Gioacchino M. Pontalti. 417.
 Ad augendam fidel. 418. 51.
 Il Generale de' Carmelitani. *ibid.*
 1758. Fr. Gioacchino M. Pontalti. 419.
 Il Provinciale de' Carmelit. *ibid.*
 SUB CLEMENTE XIII.
 1759. Cunctis notum sit . 419.
 Alias pro parto . *ibid.* 1.
 Sacrof. Apostolatus Offic. 423. 2.
 Suprema Apostolicæ . 425. 3.
 Splendor pater. gloriæ. 427. 4.
 Suprema Apostol. char. 429. 5.
 In supremo Milit. Eccl. 431. 6.
 Ne Regulares Ordines . 432. 7.
 Cunctis sit notum . 437.
 Exponi nobis nuper . *ibid.* 8.
 Il Priore Generale . 439.
 1760. Cum per Enūm . *ibid.*
 Nell'anno 1645. 440.
 Il P.M. Clemente Berrotti . *ibid.*
 1761. Ad supplices instantias . 441.
 Il moderno Priore . *ibid.*
 E' stata presentata . *ibid.*
 Cum post signatam . 442.
 Cum dilectis in Christo . *ibid.* 9.
 Cum exponi nobis nuper. 443.
 Attesa la vacanza . 444.
 Essendosi degnata la S. V. *ibid.*
 Apostolatus officium . 445. 10.
 Apostolicæ Sedis . 446.
 Ad cumulum tuæ . *ibid.*
 Hodie Ecclesiæ Vestræ . 447.
 Hodie Ecclesiæ Pharen. *ibid.*
 Hodie Ecclesiæ Pharen. 448.
 Hodie Ecclesiæ Pharen. *ibid.*
 1762. Conferendi Ordines . 449.
 Espone umilmente . 450.
 Fr. Giuseppe M. Spinedi . 451.
 Il Provinciale de' Carmel. 452.
 Renunciatum te . *ibid.* 11.
 Ad Cælesti Spōsi Nuptias. 453.

Ad

An.Dom.

An.Dom.

1763. Ad augendam Fidelium. *ibid.* 12.

Il Generale de' Carmelit. 454.

Religionis zelus. *ibid.* 13.

Cum sicut nobis. 455. 14.

La Priora, e Religiose. 456.

Cum Sacra Congregatio. 457.

Ad augendam Fidei. 458. 15.

Il moderno Priore Gen. *ibid.*In Causa Ordinis. *ibid.*

In Causa Ordinis. 459.

Religionis zelus. *ibid.* 16.

Il Provinciale de' Carmel. 461.

Cum Actis Tribunalis. 462.

Patres Carmelitæ. 463.

Decet Romanos Pontif. *ibid.* 17.

1764. Fr. Michael Pieszycki. 467.

Sacra Congregatio. 468.

Cum ad notitiam. *ibid.*

Il Province, Defin. e Priore. 469.

La Priora, e Religiose. *ibid.*

Le Monache del Monist. 470.

1765. Suprema Apostol. char. 471. 18.

Li Priori de' Conventi. 472.

Revoca di un Breve. 476.

Cum Sac. Rit. Congreg. 480.

Ad humillimas preces. *ibid.*

Ad humillimas preces. 481.

Il Procuratore Generale. *ibid.*Questa Sagra Congregaz. *ibid.*

Alias pro parte. 482. 19.

1765. Cum, sicut dilectus fil. 484. 20.

Provincialis Carmelitarū. 485.

Exponi nobis nuper. *ibid.* 21.

Ad augendam fidei. 487. 22.

Sacra Congregatio. *ibid.*

1766. Cum Sanctissimus. 488.

Fra Bernardo Regidor. *ibid.*Porrectis Sacror. Rit. Cong. *ibid.*

Cum, sicut accepimus. 489. 23.

Exponi nobis nuper. *ibid.* 24.

L'odierno Provinciale. 494.

Supplicantibus humillime. *ibid.*

Fratres Carmelitæ. 495.

Porrectis per P.F. Joannem. *ibid.*

Ad humillimas preces. 496.

Il Rettore, Priore, ed Offic. *ibid.*1767. Expositum fuit. *ibid.*

Exponi nobis nuper. 497. 25.

Ad humillimas preces. 498.

Godefr. fra le altre Indulg. *ibid.*Divina disponente. *ibid.* 26.

Sanctissimus D. Noster. 499.

Pater Prior. 500.

Religionis zelus. *ibid.* 27.

Ad augendam fidei. 501. 28.

Fr. Josephus Alb. Ximenez. 502.

Porrectis SSmo D. Nost. 503.

SSmus ex peculiaribus. *ibid.*Il Priore del Convento. *ibid.*

Monitum. 504.

BULLARIUM CARMELITARUM.

Plures complectens Summorum Pontificum
Constitutiones.

PARS QUARTA
A CLEMENTE XI.
USQUE AD CLEMENTEM XIII.
FELICITER REGNANTEM.

CONSTITUTIO PRIMA.

Ex Archivio Secretariæ Brevium in Reg.
Mensis Aprilis Anni 1701. n. 304.

CLEMENS PAPA XI.

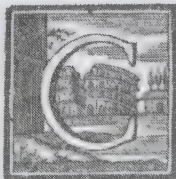
*Dilecte fili noster salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

SUMMARIUM

*Breve Apostolicum deputationis Cardina-
lis Canselmi Neapolitani Archiepisco-
pi, ad præsidendum nomine Sedis Apo-
police Capitulo Provinciali Ordinis no-
stri celebrando in Civitate Neapolis.*

Dilecto filio nostro Sanctæ Romanæ Ec-
clesiæ Cardinali Canselmo nuncupato
Metropolitane Ecclesiæ Neapolitanæ
ex concessione, & dispensatione Apo-
stolica Præfuli.

Pars IV.

UM sicut accepimus Ca-
pitulum Provinciale ^{Ms. 1701.}
Provinciæ Neapolitanæ ^{11. Apr.}
Ordinis Fratrum B. Ma-
riæ Virginis de Monte
Carmelo die decima-
quinta currentis men-

sis Aprilis in Civitate Neapolitana cele-
brandum sit. Nos Capitulum hujusmodi
recte, & fideliter ad Dei gloriam, dictæ-
que Provinciæ utilitatem celebrari cu-
pientes, te de cujus prudentia, integri-

A tare

tate, & Religionis zelo plurimum in Domino confidimus, in prædicto Capitulo Provinciali nostro, & Sedis Apostolicæ nomine Præsidentem, cum auctoritate, facultatibus, jurisdictione, honoribus, & oneribus similibus Præsidentibus competentibus, & alias solitis, & consuetis, ac cum facultate, quando tu actibus Capitularibus interesse non poteris, aliquem Prælatum tibi benevisum in tui locum ad hujusmodi munus Præsidentis obeundum, cum auctoritate, facultatibusque tibi per præsentis concessis substituendi, auctoritate Apostolica, tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus; teque in Domino hortamur, ut Capitulum Provinciale hujusmodi fideliter regere, ac in illo omnia, quæ ad prosperum Fratrum Provinciæ prædictæ regimen; & gubernium pertinent, decerni, statui, & ordinari cures, & facias. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ dilectis filiis ejusdem Provinciæ Superioribus quocumque nomine nuncupatis, & Fratribus, & specialiter Vocabilibus in prædicto Capitulo congregatis, aliisque ad quos pertinet, ut te in ejusdem Capituli nostro, & prædictæ Sedis nomine Præsidentem reverenter suscipiant, tibi que, ac per te sustinendo Prælato hujusmodi, in omnibus ad Præsidentis officium pertinentibus pareant, obediant, & assistant, tuoque, & ejusdem personæ a te sustinendæ salubria monita, & jussa humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis, quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub

Annulo Piscatoris die 11. Aprilis 1701.
Pontificatus nostri Anno I.

F. Oliverius.

II.

Ibidem pagina 268.

SUMMARY

Prorogatur per alios octo annos pensio reservata a Papa Innocentio XII. super Mensa Episcopali Malacitana favore Monasterii Monialium Excalceatorum nostri Ordinis Matriti nuncupat. della Baroneffa.

Venerabili Fratri Francisco Archiepiscopo Larissen. Nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuntio.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Nuper pro parte Carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, Nobis expositum fuit, quod alias sel. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster Monasterio Monialium Carmelitarum Discalceatarum della Baroneffa nuncupatarum Oppidi Matriti Toletan. Diocesis, quod, sicut idem Innocentius Prædecessor acceperat, cl. mem. Carolo II. dum vivit, Hispaniarum Regi Catholico gratum, & acceptum existeret, specialem gratiam facere volens, eidem Monasterio unam pensunculam annuam ducatorum monetæ Hispaniæ super Mensæ Episcopalis Malacitan., quæ de jure patronatus ipsius Caroli Regis ex privilegio Apostolico, cui non inveniebatur in aliquo derogatum, esse dignoscebatur, fructibus, redditibus, & proventibus, super quibus nonnullæ pensiones annuæ antiquæ, quas idem Innocentius Prædecessor salvas esse voluerat, certis personis Ecclesiasticis illas annuatim præcipientibus auctoritate Apostolica reservatæ existerent, & alias insuper pensiones annuas dictus Innocentius Prædecessor usque ad summam decem millium trecentorum, & septemdecim ducatorum dictæ monetæ, computatis tamen in eis antiquis pensionibus præscriptis, aliis

allis Personis Ecclesiasticis eidem Carolo Regi gratis, & acceptis similiter reservari concesserat, ad octo Annos tantum duraturam sub certis modo, & forma tunc expressis, de consensu tamen tunc existentis Episcopi Malacitan. reservavit, constituit, & assignavit, & alias prout in ejusdem Innocentii prædecessoris litteris desuper sub plumbo idibus Aprilis Anno Incarnationis Domini 1693. expeditis, uberius dicitur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, octo Anni, ad quos pensio prædicta, ut præfertur, reservata fuit, jam expiraverint, vel brevi expiratum sint, causæ vero propter quas reservatio pensionis hujusmodi facta fuit, adhuc perdurent, cupiatque propterea dictus Philippus Rex, cui pariter dictum Monasterium gratum, acceptumque existit, eandem pensionem ad alios octo Annos a Nobis prorogari, ac Venerabilis etiam Frater modernus Episcopus Malacitan. suum ad id consensum jam præstiterit. Nos ipsius Philippi Regis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, ac dilectus in Christo filias Moniales Monasterii prædicti specialibus favoribus, & gratiis præsequi volentes, & earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure; vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejusdem Philippi Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, Fraternitati tuæ per præsentis committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, & constituto Tibi quod adhuc perdurent memoratæ causæ, petitionem prorogationem ad alios octo Annos ab ultima die prioris reservationis computandos, auctoritate Nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & conscientia gratis impertiaris, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in supradictis

Pars IV.

Innocentii prædecessoris litteris concessa sunt non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Aprilis 1701. Pontificatus Nostri Anno I.

III.

Ibidem num. 15.

SUMMARIVM

Prohibetur extractio Librorum a Bibliotheca Conventus Tolosani Ordinis nostri sub pœna excommunicationis, & permittitur alienatio Librorum Duplicatorum.

CLEMENS. PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM sicut dilectus filius modernus Prior Provincialis Provinciæ Tolosan. Ordinis Fratrum B. M. V. de Monte Carmelo Nobis nuper exponi fecit, Bibliotheca Conventus Tolosan. dicti Ordinis jam ab aliquot Annis restaurata, innovata, ac ingenti librorum numero aucta fuerit, ac quotidie novorum Voluminum, & Codicum, novarumve editionum emptione augeatur, cupiatque propterea idem Prior Provincialis opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri. Nos conservationi, & mentioni dictæ Bibliothecæ, quantum cum Domino possumus benigne consulere, dictumque Priorem Provinciale. specialibus favoribus, & gratiis præsequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Ne de cætero quisquam quavis auctoritate, superioritate, officio vel dignitate fungens libros, codices, scripturas, quin-terna, & folia tam manu exarata, quam typis impressa, aut alia quecumque eidem Bibliothecæ hætenus quomodolibet donata, & assignata, aut imposterum quando- cumque donanda, & assignanda, ex ipsa Bibliotheca sub quovis quæsito colore,

A 2

præ-

prætexu, causa, vel occasione extrahe-
re, vel asportare, seu ut extrahantur,
vel asportentur permittere audeat quo-
vis modo, seu præsumat sub excommuni-
catis latæ sententiæ, & quoad Regula-
res, etiam privationis vocis activæ, & pa-
sivæ pœnis per contrafacientes ipso facto
absque alia declaratione incurrendis, au-
thoritate Apostolica tenore præsentium
perpetuo prohibemus, & interdicimus.
Præterea eidem, & pro tempore existenti
Priori Provinciali, adhibito tamen prius
per eum dilectorum pariter filiorum mo-
dernorum, & pro tempore existentium
Prioris, & Superioris necnon quatuor
Clavariorum dicti Conventus, & Custo-
dis ejusdem Bibliothecæ consilio, & as-
sensu, antiquos Codices Bibliothecæ hu-
jusmodi, qui pro tempore readaptari de-
bebunt, & readaptentur ex ipsa Biblio-
theca extraendi, ita tamen ut postquam
readaptati fuerint, in eam quamprimum
sub dictis pœnis referri debeant, necnon
duplicatos superfluos, & non necessarios
in ea itidem pro tempore existentes me-
liori, qua fieri poterit conditione ven-
dendi, & alienandi, pecuniasque inde
provenientes, in emptionem aliorum, seu
readaptationem veterum librorum, & non
alios usus convertendi, vel ipsos libros
duplicatos, superfluos, & non necessarios
cum aliis utilioribus, & melioribus per-
mutandi, ita tamen ut libri emptione,
seu permutatione hujusmodi acquirendi
illico in Bibliotheca supradicta collocen-
tur, nec inde sub pœnis prædictis extrahi,
seu asportari valeant, licentiam & facul-
tatem harum serie tribuimus, & imper-
timur. Non obstantibus Constitutionibus,
& Ordinationibus Apostolicis, ac, quate-
nus opus sit, rec. mem. Pauli II., & alio-
rum Romanorum Pontificum prædecesso-
rum de rebus Ecclesiæ non alienandis,
aliisque Constitutionibus, & Ordinationi-
bus Apostolicis, necnon Conventus,
Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam
juramento confirmatione Apostolica, vel
quavis alia firmitate roboratis statutis, &
consuetudinibus, privilegiis, quoque in-
dultis, & litteris Apostolicis in contra-
rium præmissorum quomodolibet conce-
sis, approbatis, confirmatis, & innova-
tis. Quibus omnibus, & singulis illorum
tenores præsentibus pro plene, & suffi-

cienter expressis, ac ad verbum insertis
habentes, illis alias in suo robore per-
mansuris, ad præmissorum effectum hac
vice dumtaxat specialiter, & expresse de-
rogamus, cæterisque contrariis quibuf-
cumque. Volumus autem, ut librorum
duplicatorum venditio, pecuniarumque
inde proventurarum conversio hujusmodi
unico contextu fiat, vel saltem pecuniæ
ipsæ penes Montem Pietatis, aut Perso-
nam fide, & facultatibus idoneam depo-
nantur, inde non amovendam, nisi ad
effectum illas, sicut præmittitur conver-
tendi, quodque præsentium litterarum
exemplar in valvis dictæ Bibliothecæ, vel
alio loco conspicuo, ubi ab omnibus cer-
ni, & legi possit, assisum assidue rema-
neat.

Datum Romæ apud S. Petrum sub
Annulo Piscatoris die 23. Maji 1701. Pon-
tificatus Nostri Anno I.

F. Oliverius.

IV.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARIVM

*Prohibet transitum Monialium cujuscum-
que Ordinis Regularis ad Ordinem, &
Monasteria Monialium Carmelitarum
Excalceatarum.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Procura-
toris Generalis Congregationis Fra-
trum Excalceatorum Hispaniæ Ordinis
B. Mariæ de Monte Carmelo, Congrega-
tioni venerabilium Fratrum Nostrorum
S. R. E. Cardinalium, negotiis, & con-
sultationibus Episcoporum, & Regula-
rium præpositorum exposito, quod cum
ipse de cujusdam Monialis expresse profes-
sæ Monasterii Monialium Recollectarum
nuncupar. Civitatis Valentini. Ordinis San-
cti Augustini, ad Monasterium S. Annæ
Oppidi Matriti Monialium Carmelitarum
Excalceatarum etiam nuncupatarum dictæ
Congregationis Hispaniæ Toleran. Dice-
cesis transitu in dicta Congregatione Car-
dinalium tractari accepisset, ejusque mu-
neris

An. 1701.
17. Sept.

neris esset procurare, ut Constitutiones Congregationis Hispaniæ hujusmodi in illius Conventibus, & Monasteriis, utriusque sexus observarentur, ejusdem muneris sui tenebatur enarrare impedimenta dicto transitui obstitentia, ac inconveniëntia ex illo secutura, nempe dictum transitum Constitutionibus a S. Theresia stabilitis directe oppositum esse, dictam siquidem S. Theresiam illarum capite secundo paragrapho quinto disposuisse, ut nulla Monialis alterius Ordinis, etiamsi esset ex illis, quæ Regulam mitigatam primo dicti Ordinis observant, ullo modo recipi posset, ac epistolam suam quadragesimam octavam cuidam Moniali alterius Ordinis, quæ ad Monasterium, in quo ipsa S. Theresia reperiebatur, transire cupiebat, scripsisse, quod ejus desiderio ob memoratam Constitutionum dispositionem satisfacere non poterat, ac propter multa inconveniëntia ostium similibus transitibus aperiendum non erat; porro per easdem Constitutiones ordinari, ne Monialis recipienda septemdecim minor, nec quadraginta annis major sit, neque numerus viginti, & unius Monialium excedi valeat. Ad hæc suspicioni locum esse, ne dictus transitus a dicta Civitate Valentini. ad prædictum Oppidum Matriti faciendus, puro zelo, sed ob alias forsan rationes peteretur, ac quatenus etiam ad arbitrium Monialium Monasterii secundo dicti Ordinis, & dummodo illarum consensus accederet, concederetur, inde religiosam quietem, non solum ob futuram forsan propensionem huc illuc diversitatem, sed etiam si ipsæ Moniales consensum, vel præstitissent, vel negavissent verisimiliter turbatum iri; ideoque pro parte dicti Procuratoris Generalis prædictæ Congregationi Cardinalium supplicato, ne in præmissis super observantia dictarum Constitutionum in hoc articulo a dicta S. Theresia tam scripto, quam factò, sicut præmittitur, tantopere commendata dispensaret, emanavit ad ipsius Procuratoris Generalis supplicationem ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

1. Sacra Congregatio Emorum, & Rmorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, auditis relationibus Emi Archiepiscopi Toletani, & Archiepi-

scopi Valentini, referente Emò Carpineo ejusdem Sacræ Congregationis Præfecto, censuit, & decrevit super præmissis servandas esse Constitutiones S. Theresiæ prout prædicti Decreti vigore mandat, ac præcipit. Romæ 3. Aprilis 1699. G. Cardinalis Carpineus. Loco ✠ Sigilli.

3. Cum autem sicut dictus Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communi summo opere desideret, Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

4. Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

5. Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

6. Decernentes easdem præsentibus litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos, & quas spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Septembris 1701. Pontificatus Nostri Anno Primo.

V.

Ex Archivio Secretariæ Brevium in Regesto Mensis Decembris An. 1701.
num. 214.

SUMMARUM

Datur facultas Archiepiscopo Mexicano transferendi aliquas Moniales ab antiquo Monasterio Excalceatarum Mefici ad novum alterum Monasterium in eadem Civitate ab eisdem Monialibus fundatur.

Venerabilis Fratri Archiepiscopo Mexican.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabiles Fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1701.
23. Dec.

EXponi nobis nuper fecerunt dilectæ in Christo Filiz Priorissa, & Moniales Monasterii Sancti Josephi Carmelitanae Excalceatarum nuncupat. Civitatis Mexican., quod cum ipsæ alterum ejusdem Instituti Monasterium sub invocatione Sanctæ Tereziæ a Jesu in eadem Civitate Mexican. fundaverint, aliquas Moniales professas ætate, ac moribus graves, & ad id idoneas, ac necessarias predicti novi Monasterii (sicut præmittitur) fundati, illiusque Monialium directione, ac in vita, & disciplina, ac moribus Regularibus, aliisque, quæ ad predicti earum Instituti exercitia pertinent, institutione ad novum Monasterium hujusmodi transferre posse plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsas Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatz existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consul-

tationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Fraternitati tuæ per præsentem committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, & postquam prædictum Monasterium numeris omnibus absolutum esse Tibi constiterit, duas Moniales ejusdem Ordinis, ipsarum tamen, & Ordinarii loci accedente consensu, auctoritate nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & conscientia ad idem Monasterium transferas; ita tamen ut translatio ipsa, recta via, & sine ulla ad extraneum locum diversione, comitantibus honestis Matronis, ac si commodè fieri possit, proximioribus consanguineis Sanctimonialium transferendarum fiat, quæ quidem in prædicto novo Monasterio per sexennium tantum, si tamdiu pro introducenda, & stabilienda Regulari disciplina necessarium reputabitur, commorentur; ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Monasterium, & Ordinis prælatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus proplene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Decemb. 1701. Pontificatus nostri Anno II.

F. Oliberius.

Romæ ex Typographia Rev. Cameræ Apostolicæ.

SUMMARUM

Resolutio Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium super validitate Electionis Vicarii Provincialis Bachiæ Ordinis nostri in Brasili facta à Patre Generali.

An. 1702. 20. Jan. **I**N Causa Brasiliens. vertente inter Patrem Ignatium Ramos ex una, & Patrem Generalem, & Provinciam, seu Vicarium Bahiæ Ordinis Fratrum Carmelitarum Patribus ex altera, de, & super validitate, vel invaliditate Electionis Vicarii Provincialis factæ ab eodem Patre Generali in personam Patris Magistri Emanuelis à Matre Dei, rebusque aliis &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum. & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Morgia, censuit, ac declaravit prædictam electionem factam à dicto Patre Generali sustineri.

Romæ 20. Januarii 1702.

G. Card. Carpineus.

Loco * Sigilli.

N. Grimaldus Secret.

VI.

Ex Archivio Secretariæ Brev. in Regest.
Mensis Januarii 1702. num. 23.

SUMMARUM

Confirmatur Decretum Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium super assignatione Cella cum necessariis Officinis in Conventu Ordinis Nostri Ulyssiponen. ad usum Superioris Provinciæ Portugallicæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1702. 21. Jan.

ALias pro parte dilecti filii moderni Prioris Provincialis Provinciæ Portugallicæ Ordinis Fratrum B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium exposito, quod licet apud Regulares illarum Partium vigeret consuetudo retinendi cellam, seu cubiculum cum officinis necessariis ad usum pro tempore existentium Superiorum Provincialium tam pro suarum Provinciarum negotiorum expeditione, quam etiam aliarum Personarum ad Provincias huiusmodi adventantium receptione, nihilominus in Conventu Civitatis Ulyssiponen. Provinciæ, & Ordinis prædictorum nulla similis habitatio Prioribus Provincialibus Provinciæ, & Ordinis huiusmodi assignata reperiebatur, itaut ipsi alias Cellulas cum magna Religiosorum incommoditate occupare cogerentur; & in eadem expositione subjuncto quod in eodem Conventu Cella, seu mansio per obitum q. Thomæ à Conceptione, dum vixit,

Fratris expresse professi Provinciæ, & Ordinis prædictorum in Sacra Theologia Magistri de præsentī vacabat, ac propterea pro parte ejusdem Prioris Provincialis dictæ Congregationi Cardinalium supplicato, ut Cellam huiusmodi sibi, suisque in Provincialatus officio successoribus in perpetuum assignaret, ea adjecta lege, quod pro tempore existens Prior Provincialis illico eam sub privationis officii inhabitare, eoque absoluto, sub graduum respective poenis Successori relinquere teneretur, & sic successive inviolabiliter observari deberet. Eadem Congregatio Cardinalium audito dilecto pariter filio Priore Generali dicti Ordinis per suum Decretum die 16. Decembris anni proxime præperiti emanatum eidem Priori Generali commisit, ut veris existentibus narratis, quatenus expedire censuisset, memoratū Prioris Provincialis precibus pro suo arbitrio, & conscientia indulgeret, unde ipse Prior Generalis in vim facultatis sibi, ut præfertur attributæ, Decretum edidit tenoris qui sequitur, videlicet: Fr. Carolus Philibertus Barberius Sac. Theologiæ Magister, ac Romanæ Sapientiæ Lector necnon humilis Prior Generalis totius Ordinis Fratrum Beatissimæ semperque Virginis Dei Genitricis Mariæ de Monte Carmelo antiquæ Observantiæ Regularis. Auctoritate nobis benigne commissa in retroscripto Sac. Congregationis Indulto, tenore præsentium assignamus, ac deputamus prædictam Cellulam, quam olim inhabitabat P. Magister Thomas à Conceptione in Conventu Ulyssiponen. ad usum, & habitationem perpetuam Provincialis pro tempore Provinciæ Lusitanicæ, itaut ipsemet Provincialis statim illam inhabitare teneatur, sub poena privationis sui officii. Elapso autem sui regiminis tempore, eandem Cellulam cedere pariter teneatur successor, sub poena privationis graduum, & sic deinceps in perpetuum inviolabiliter observetur. Datum Romæ in Conventu S. Mariæ Transpontinæ die 1. Januarii 1702. Fr. Carolus Philibertus Barberius Generalis Carmelitarum. Fr. Angelus Pigolante Provincialis Hybernici Secretarius Ordinis. Locò * Sigilli.

Cum autem, sicut prædictus Prior Provincialis nobis nuper exponi fecit, ipse præmissa quo firmitus subsistant, Apostolicæ

licæ confirmationis nostræ patrocínio communiri summopere desideret : Nos ipsum Priorem Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tamen consequentiarum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinscriptum memorati Prioris Generalis Decretum, sicut præmittitur editum, cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apopolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Decernentes eosdem præsentibus literas firmas, validas & efficaces existere, & fore, suoque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Priori Provinciali, ejusque successoribus prædictis in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectu inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Conventus, Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quovis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & ligitis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 21. Januarii 1702. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Oliverius.

VII.

Ex Arch. Secr. Brevium in Reg. mensis Martii anni 1702. num. 1.

SUMMARY

Deputatur unus ex nostris Disceat in Apostolicam Visitatorem Missionum Constantinopolis, & Smyrnæ.

Dilecto filio David a S. Carolo Congregationis Italicæ Ordinis Fr. B. M. V. de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupat. professori.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

CUpientes de statu Missionum Constantinopolis & Smyrnæ, earumque necessitatibus sinceram atque accuratam informationem habere, ac de tua fide, prudentia, dexteritate, charitate, integritate, & Catholicæ Religionis zelo plurimum in Domino confisi, deque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequentiarum serie absolventes, & absolutum fore censentes, de Venerabilium Fr. nostro S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpositorum consilio, de præfatarum Missionum Constantinopolis, & Smyrnæ Visitatorem Apostolicum cum facultatibus necessariis, & opportunis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium constituimus, & deputamus, ac Tibi harum serie committimus, & mandamus, ut ad easdem Missiones quamprimum te conferas, illasque, ac Missionariorum personas quaslibet, & eorum Ecclesias ibidem existentes, semel tamen auctoritate nostra Apostolica visites, ac in illorum statum, vitam, mores, ritus, & disciplinam dili-

1702.
4. Febr.

gen-

genter inquiras, exactasque, & accuratas de statu, & necessitatibus prædictis informationes capias, & illas in scriptum redactas, & tuo sigillo clausas ad Nos, seu prædictorum Cardinalium Congregationem quantocius transmittas, ut quod desuper statuendum fuerit, matura deliberatione adhibita decernamus. Mandantes propterea in virtute S. Obedientiæ omnibus, & singulis, ad quos spectat, ut Te in Visitatore Apostolicum hujusmodi ea qua par est reverentia recipientes; Tibi in præmissis pareant, faveant, & assistant, tuæque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in Rebelles ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Non obstant Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 4. Februarii 1702. Pontificatus Nostri Anno II.

F. Oliverius.

VIII.

Ex Arch. Sec. Brevium in Reg. mensis Maji anni 1702. num. 2.

SUMMARIUM

Deputatio Vicarii Apostolici viduata Ecclesiæ Milen. in Mari Ægeo, facta in personam unius ex Fratribus Ordinis Nostri.

Part. IV.

Dilecto filio Joanni Melisburgo Cretenui Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo professi.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Spiritualibus necessitatibus Ecclesiæ Milen. in Mari Ægeo, quæ (ut accepimus) a pluribus annis proprio Pastore viduata reperitur, quantum nobis ex alto conceditur, providere cupientes, ac de tuis fide, prudentia, doctrina, integritate, & Catholicæ Religionis zelo plurimum in Domino confisi, de Venerabilium Fr. nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpositorum consilio, Te memoratæ Ecclesiæ Milen. Vicarium Apostolicum cum facultatibus solitis, & consuetis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium ad nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum constituimus & deputamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Mandantes propterea in virtute S. Obedientiæ omnibus, & singulis ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut Te ad demandatum Tibi per præsentem Vicariatus Apostolici officium, ejusque liberum exercitium juxta earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittant, Tibique in omnibus ad idem officium spectantibus faveant, pareant, & assistant respective, ac tua salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimpleri procurent, alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in Rebelles ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, dictæ Ecclesiæ Milen. etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & suffi-

*An. 1702
20. Maji*

B

suffi-

sufficienter expressis, ac ad verbum infer-
tis habentes, illis alias in suo robore per-
manfuris, ad præmissorum effectum hac
vice dumtaxat specialiter, & expresse de-
rogamus, cæterisque contrariis quibus-
cumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub
Annulo Piscatoris die 13. Maji 1702.
Pontificatus Nostri Anno II.

F. Oliverius.

Ex copia impressa Romæ in Archivio
Ordinis asservata.

SUMMARIUM

*Litteræ testimoniales Episcopi Bacconen-
sis super Consecratione, & respectiva
Fundatione Ecclesiæ, & Conventus
Monialium Ordinis nostri in Civitate
Dubuën.*

STANISLAUS FRANCISCUS DE BL-
GANOWO BIEGANSKI, Dei, &
Apostolicæ Sedis gratia Episcopus Bac-
conensis, & per utramque Valachiam,
& Moldaviam, Ostrogienfis, & Bro-
denfis Præpositus &c.

*Generalibus, & Reverendissimis Admo-
dum Reverendis Venerabilibus Canonici-
cis, Præpositis, Prælatiis, Parochis,
Admodum Reverendis Provincialibus,
Prioribus, Guardianis, Rectoribus,
Altariis, Mansionariis, cæterisque
tam Religiosis, quam Secularibus,
Presbyteris, Amicis, & Fratribus
nostris in Domino Observandissimis sa-
lutem, & perennitatem.*

An. 1702. 4. Octob. **N**overitis quia nos ex speciali indulto, & im-
missione ab Illustrissimo, & Reverendissimo
Paulo Constantino a Dubrawka Dubranski Dei,
& Apostolicæ Sedis gratia Episcopo Luceorienfi
Suffraganeo Vicario in spiritualibus, & Officiali
Generali Btamsliensi, Decano, & Sede Vacante
Episcopatus Luceorienfis Administratore Præposito
Denovæ. Die 17. mensis Septembris Præmissæ
etiam currenti emanat. &c. Divina ope adjuti:
Sanctimoniales Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Vir-
ginis de Monte Carmelo Antiquæ Observantiæ
Conventus Dubnensis, & summa pietate, magno-
que erga Divinum Cultum zelo. Celsissimæ, &
Illustrissimæ Theophilæ Ludovicæ Ducissæ in-
Ostrog, & Zastaw, Comitissæ in Wisuiz, Jaros-
law, & Tarnow, Labomierska, Marschæ Re-
gni, Sandomiriensis, Zatorienfis, Niepotomicen-
fis, Lubaczoviensis, Solecensis &c. Capitaneæ,
fundatione bona, & sufficienti provisas, donatas,
ac dotatas, ad Conventum, & Ecclesiam Nupe-
riam ædificatam in Oppido Dubno, prævia ejus-
dem Ecclesiæ Consecratione die secunda mensis

Septembris anno currenti. Ad instantiam ejusdem
Celsissimæ Ducissæ, & eximias preces Admodum
Reverendi Patris Theodori Kocisowski Provincia-
lis Provinciæ S. Joseph per utramque Russiam, &
M. D. L. Ordinis ejusdem introducendas esse du-
ximus, & statimus die 29. mensis Octobris anno
currenti. Ibique sic introductas, ac fundatas in-
perpetuum stabilire, Conventumque formalem eri-
gere decrevimus, & clausuram formalem juxta
præscriptum Sacrorum Canonum, & Indulto Sum-
morum Pontificum formare; ad perpetuum Dei
Cultum, & Honorem, in præsentia ejusdem Fun-
datrix erigemus, & fundabimus. Ut igitur hoc
totum opus pro futuris temporibus perennet, &
stabilietur nullumque in æternum impedimentum
habeat. Vobis prænominatis notum per istas Litteras
(ut vulgo ajunt.) Crede, facimus, & sub
pœna salutaris obediendi injungimus, Quatenus
ultra præsentium ad valvas affixionem, & ex
Ambona Populo ad sacra diebus Festis, & Domi-
nicis congregato, hoc idem publicetis, ut si quis
scierit v. noverit aliquod hujus rei impedimentum,
debite sicut de jure, nobis illud notificet, propa-
let, & denunciet. Die 20. mensis Octobris anno
currenti ad sumenda debita juris media, alias scia-
tis si nihil horum in contrarium habuerimus, quod
nos die præfixa tam ad Consecrationem Ecclesiæ,
quam dictam introductionem dictarum Sancti Mo-
nialium, novamque Clausuram in perpetuum sta-
biliendam in nomine Domini procedemus, & alia
omnia quæ de jure, & laudabili consuetudine in
his actibus fieri solent faciemus, & expediemus.
In quorum fidem sigillum, & manum propriam
apposuimus. Dabantur Dubnæ die 4. Octobris an-
no 1702.

Stanislaus Episcopo manu propria.

Locus * sigilli.

Gasparus Iva Czerwinski
Cappellanus manu pr.

IX.

Ex Archivio Secretariæ Brevium ex Re-
gesto Mensis Octobris Anni 1702.
num. 161.

SUMMARIUM

*Deputatio ex Apostolico Indulto Provin-
cialis, & quatuor Definitorum Provin-
ciæ S. Angeli Ordinis nostri in Sicilia,
facta respective in personas Religioso-
rum nominandorum in præsentii Bulla.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Prospero, felicique Provinciæ S. An-
geli in Sicilia Ordinis Fratrum B.M. An. 1702.
21. Octob.
V. de Monte Carmelo regimini, & guber-
nio ex commissio Nobis divinitus dispensa-
tionis munere salubriter, quantum Nobis
ex alto conceditur, provideri cupientes,
ac de infra scriptorum Fratrum Provinciæ,
& Ordinis hujusmodi expresse professio-
rum fide, prudentia, pietate, charitate,
doctri-

doctrina, vigilantia, integritate, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas, fore censentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectos filios Silvestrum Faudale in Sacra Theologia Magistrum Priorem Provinciale, ac Benedictum Trombetta, Josephum Giacalone, Josephum Mariam Canino, & Ignatium Alagna itidem in Sacra Theologia Magistros Provinciale, & Ordinis praefatorum professores in Diffinitores ejusdem Provinciae S. Angeli in Sicilia respectively ad tempus, quo ejusmodi Provincialatus, & Diffinitorium officio juxta Regularia dicti Ordinis Instituta per Sedem Apostolicam approbata, durare consueverunt, statim atque dilecti pariter filii moderni Prior Provincialis, & Diffinitores Provinciae hujusmodi tempus suum compleverint, inchoandum, cum omnibus, & singulis praerogativis praerogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis tenore praesentium constituimus, & deputamus. Praefatis vero Diffinitoribus sic deputatis, & constitutis deficientibus dilectos etiam filios Albertum Teloni, Michaellem Angelum Pace, & Angelum Paladinum in eadem Sacra Theologia Fratres quoque expresse professos eorumdem Ordinis, & Provinciae, in Diffinitores memoratae Provinciae respectively motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earundem tenore praesentium substituiamus, & subrogamus. Mandantes praeterea in virtute sanctae obedientiae, & sub indignationis nostrae, aliisque arbitrii nostri poenis, omnibus, & singulis dictae Provinciae Superioribus, Fratribus, & personis, ut supranominatos Fratres ad officia eis respectively per praesentes demandata, illorumque liberum exercitium juxta tenorem praesentium recipiant, & admittant, illisque in omnibus eadem officia

Pars IV.

concernentibus respectively pareant, & obediunt, faveantque, & assistant; ac decernentes ipsas praesentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus supra nominatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictorum Ordinis, & Provinciae etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 21. Octob. 1702. Pontificatus Nostri Anno II.

F. Oliverius.

X.

Ex originali Romae ex Archivio S. Annæ nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispaniae.

SUMMARY

Declarat Superioribus Generalibus nostrorum Excalceatorum pertinere tantum erigere Confraternitates B. M. V. de Monte Carmelo, ac benedicere scapularia.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniae Fratrum Excalceatorum nuncupatorum, Ordinis B. Mariae Virgi-

nis de Monte Carmelo, Congregationis venerabilium Fratrum Nostorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito: quod non ita pridem nonnulli dictæ Congregationis Hispaniæ Fratres in Peruviam Conventum Congregationis hujusmodi ibi fundaturi profecti essent; scapularia ejusdem B. M. V. de Monte Carmelo Christifidelibus illarum partium absque legitima ad id facultate, seu auctoritate distributa fuisse, & adhuc distribui compererant; & cum necessarium esset, ut illa recipientes ad consequendas indulgentias, & gratias spirituales ea gestantibus, & quædam præscripta opera, pia peragentibus a Sede Apostolica concessas alicui ex Confraternitatibus Scapularis hujusmodi, adscriberentur; hæcque adscriptio nonnisi a Prioribus Conventuum Fratrum Carmelitarum, sive Calceatorum, sive Excalceatorum, aut ab eis, qui facultatem a Superioribus Generalibus, vel Provincialibus, si ad id delegatam haberent, fieri valeret; in dictis vero partibus nullus reperiretur, nec unquam fuisset fundatus Conventus prædictorum Fratrum Calceatorum, neque dicti Fratres Excalceati ullam facultatem hujusmodi cuiquam delegassent; præsumendum erat dicta scapularia forsan ab aliquo sub figmento attributa sibi facultatis turpis lucri gratia distributa, & minimè benedicta fuisse; & in eadem expositione subjuncto; quod per hujusmodi distributionis abusum, pietas dictorum Christifidelium eludebatur, ac facultati dictis Fratribus Carmelitis specialiter competenti adscribendi ipsos Christifideles Confraternitatibus præfatis, eisque dicta scapularia distribuendi præjudicabatur.

2. Ideoque pro parte dicti Procuratoris Generalis etiam supraddictæ Congregationis Hispaniæ nomine, præfate Congregationi Cardinalium supplicato, ut quo abusui, & ex eo emergentibus inconvenientibus hujusmodi occurreretur, declarare dignaretur indulgentias, & gratias spirituales præfatas illis tantum suffragari, qui a dictis Prioribus, aut ab aliis, quibus necessaria, & opportuna ad id facultas a memoratis Superioribus Generalibus, & Provincialibus attributa esset prædicta scapularia ab illis benedicta recepissent, & in

posterum recepturi essent; eadem Congregatio Cardinalium per suum Decretum, die 12. Augusti anni proximè præteriti emanatum, attenta relatione dilecti filii Nostri Josephi dictæ S. R. E. Cardinalis Sacripantis nuncupati Ordinis præfati apud Nos, & dictam Sedem Protectoris sibi super præmissis facta, eidem Josepho Cardinali, & Protectori benigne commisit, ut veris existentibus narratis circa dicti Procuratoris Generalis preces id statueret, quod pro suo arbitrio, & prudentia expedire censuisset; unde ipse Josephus Cardinalis, & Protector Decretum edidit, tenoris, qui sequitur, videlicet:

3. Josephus Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Cardinalis Sacripantes totius Ordinis Carmelitarum apud S. Sedem Protector: Inhærentes arbitrio per sacram Congregationem S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam; Nobis, ut præfertur, benigné impertito, censumus esse indulgendum, seu declarandum, prout tenore præsentis auctoritate Nobis, ut supra delegata injungimus, & declaramus, Confraternitates nuncupatas S. Mariæ Montis Carmeli instituendas, seu erigendas esse a Superioribus Generalibus Ordinis Carmelitarum, tam Calceatorum, quam Excalceatorum, ab aliis autem, quam a prædictis institutas, seu erectas, non fuisse, nec esse, seu fore legitimas, neque in illis acquiri indulgentias, seu gratias spirituales hujusmodi Confraternitatibus concessas; admissos insuper ad aliquam canonice erectam Confraternitatem hujusmodi, teneri prima vice recipere habitum, seu scapulare benedictum a Superioribus Religionis, vel ab alio Sacerdote, cui dicta benedicendi facultas fuerit attributa, ac benedicendi, seu distribuenda recipientes, seu recepturos indulgentiarum, & gratiarum spiritualium non fuisse, nec esse, seu fore participes; salva tamen semper auctoritate Apostolica circa erectiones, & indulta indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, si quæ fuerint a Sancta Sede facta, & concessa, seu in posterum fient, & respectu concedantur. Datum in Vaticana Apostolica ex ædibus nostræ habitationis hac die 18. Septembris 1701. Joseph Cardinalis Sacripantes Protector. Loco ✠ Sigilli,

4. Cum autem sicut dictus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi, quo firmitus subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocínio communiri, summopere desideret: Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis; si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum confirmamus, & approbamus. Illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus; si qui desuper quomodolibet interveperint supplemus.

5. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectu inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

6. Volumus autem, ut earum præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorcm, sub Annulo Piscatoris die 24. Novembris 1702. Pontificatus Nostrî Anno Secundo.

F. Oliverius.

XI.

Ex Arch. Secr. Brevium in Reg. mensis Martii anni 1703. num. 312.

SUMMARUM

Breve Deputationis Cardinalis Boncompagni ad præsidendum nomine Sedis Apostolicæ Capitulo Generali Congregationis Mantuana Fratrum Ordinis nostri in Civitate Bononiæ.

Dilecto filio nostro Jacobo S.R.E. Cardinali Boncompagno nuncupato Metropolitanæ Ecclesiæ Bononien. ex concessione, & dispensatione Apostolicæ Præfuli.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

CUM sicut dilectus filius modernus Vicarius Generalis Congregationis Mantuan. Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo nobis nuper exponi fecit, Capitulum Generale dictæ Congregationis Mense Majo proxime futuro in Civitate nostra Bononien. benedicente Domino celebrandum sit: Nos cupientes, ut Capitulum huiusmodi recte, ac feliciter ad Dei gloriam, & dictæ Congregationis utilitatem celebretur, Te, de cujus prudentia, integritate, & Religionis zelo plurimum in Domino confidimus, in prædicto Capitulo Generali nostro, & Sedis Apostolicæ nomine Præsidentem cum auctoritate, facultatibus, jurisdictione, honoribus, & oneribus similibus Præsidentibus competentibus, & aliis solitis, & consuetis, ac cum

Ap. 1703
3. Mart.

cum facultate quando Tu actibus capitularibus interesse non poteris, aliquem Prælatum Tibi benevisum in tui locum ad hujusmodi munus Præsidentis obeundum cum auctoritate, facultatibusque Tibi per præfentes concessis substituendi, auctoritate Apostolica tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus: Teque in Domino hortamur, & monemus, ut Capitulum hujusmodi fideliter regere, ac in illo omnia, quæ ad prosperum Fratrum prædictorum regimen, & gubernium pertinent, decerni, statui, & ordinari cures, & facias. Mandantes propterea in virtute S. Obedientiæ dilectis filiis eorumdem Fratrum Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, cæterisque Fratribus, & specialiter Vocalibus in prædicto Capitulo congregatis, aliisque ad quos pertinet, ut Te in ejusdem Capituli nostro, & prædictæ Sedis nomine Præsidentem reverenter suscipiant, Tibique, ac per Te substituendo Prælato hujusmodi in omnibus ad Præsidentis officium pertinentibus pareant, obediant, & assistant, tuaque, & ejusdem Personæ a Te substituendæ salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent; Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Martii 1703. Pontificatus Nostri Anno III.

F. Oliverius.

XII.

Ex Arch. Secr. Brevium in Reg. mensis Maji anni 1703, num. 191.

SUMMARIVM

Confirmat cessionem librarum 19750., nec non Capitalis vulgo Tasso nuncupati factam a Monasterio S. Christinæ nostrarum Monialium Excalceatarum Taurini favore novi Monasterii earumdem Nostrarum pariter Excalceatarum erigen. in Oppido Montis Calerii Taurinen. Diœces.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Superior Provincialis Provinciæ ^{An. 1703. 14. Mali.} Pedemontanæ Congregationis Italiæ Fratrum Discalceatorum Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo, quod cum per obitum qu. Mariæ Elisabethæ Marchisæ, cujus dilecta in Christo filia Anna Amadea a S. Francisco ejus nata Monialis expresse professæ Monasterii S. Christinæ Civitatis Taurinen. Monialium Carmelitarum Discalceatarum nuncupat. ab intestato hæres remansit, quædam capitalia summam novem decim millium septingentorum quinquaginta librarum monetæ illarum partium insimul constituenta ad dictum Monasterium legitime pervenerint, dilectæ vero pariter in Christo Filix Moniales ejusdem Monasterii capitulariter congregatæ, & asserentes dictam Mariam Elisabetham pluries, dum viveret, verbis declarasse, quod omnia bona sua pro fundatione novi Monasterii Monialium Carmelitarum Discalceatarum pariter nuncupatarum in Oppido Montis Calerii Taurinen. Diœcesis per dictum Monasterium S. Christinæ faciendâ relinquere intendebat, præfuentesque ipsam Mariam Elisabetham intencionem suam hujusmodi, etiam per testamentum, si illud facere potuisset, declaraturam fuisse, dicta Capitalia, ac aliud Capitale Tasso vulgariter nuncupatum, quod a dilecto filio Nobili Viro Victorio Amedeo Sabaudia Duce, & Pedemontis Principe, cui illud a dicto Oppido debebatur, pretio mille trecentorum triginta trium, & unius tertii aureorum solarium vulgariter del Sole nuncupat.

pat. monetæ earumdem Partium emerunt, dicto novo Monasterio cesserint, & nuper ad earum, & ipsius Superioris Provincialis supplicationem Congregatio infrascriptorum Cardinalium per suum Decretum die 22. Martii proxime præteriti emanatum Ven. Fratri Archiepiscopo Taurinen. commiserit, ut obtento prius, quoad cessionem huiusmodi nostro, & hujus S. Sedis beneplacito, ad petitam erectionem dicti novi Monasterii sub Regula S. Theresiæ, ac iurisdictione, & gubernio supradictorum Fratrum servatis servandis procederet, & alias prout in dicto Decreto uberius continetur, dictus Superior Provincialis, quo ad dictam erectionem deveniri valeat, beneplacitum nostrum huiusmodi ad cessionem prædictam accedere plurimum desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsius Superioris Provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præfatum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, cessionem novemdecim millium septingentarum quinquaginta librarum, necnon Capitalis Tasso vulgariter nuncupati a dictis Monialibus Monasterii S. Christinæ prædicto novo Monasterio erigendo facturæ (ut præfertur) auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen, semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros ef-

fectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos, & quas spectat in omnibus & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Monasterii Sanctæ Christinæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 14. Maji 1703. Pontificatus Nostri Anno III.

F. Oliverius.

XIII.

Ex Arc. Secr. Brev. in Reg. mensis Augusti Anni 1703. num. 18.

SUMMARIVM

Confirmatur transactio inita a Fratribus Conventuum Regni Aragonia Ordinis nostri cum Regio Fisco super contributione subsidii vulgo nuncupat. Excusado.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Illius, qui charitas est, & Deus pacis An. 1703. 16. Jun.
vices, licet immeriti, gerentes in terris ea, quæ inter Christianos quoscumque, & præsertim Regii fastigii splendore, ac Orthodoxæ fidei tuendæ, & propagan-

pagandæ zelo, aliisque multiplicibus virtutum decoribus conspicuos, necnon personas Altissimi obsequiis sub suavi religionis jugo mancipatas litium dirimendarum, pacisque, & concordie stabilendæ studio provide conveniri esse noscuntur, ut perenni firmitate subsistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur libenter roboramus. Nuper siquidem pro parte carissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis expositum fuit, quod cum dilecti filii Fratres Conventuum Regni Aragoniæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo contributionem subsidii, quod vulgo vocant Excusado persolvere renuissent, nomine ejusdem Philippi Regis, seu cl. mem. Caroli II. dum vixit earundem Hispaniarum Regis Catholici, & tunc existentis Commissarii Generalis Cruciatæ habito super præmissis anno 1695. ad hanc Sanctam Sedem recursum obtentæ fuerunt literæ Apostolicæ, per quas iisdem Fratribus demandabatur, ut subsidium præfatum persolverent, vel intra terminum sexaginta dierum jura sua, quibus eorum recusatio innixa erat in Romana Curia deducerent; verum Fratres prædicti agnoscentes jurium suorum hujusmodi insubstantialitatem; ac cupientes prædictam contributionem minori dispendio persolvere, ad transactionem, seu concordiam super præmissis, reservato tamen desuper Nostro, & dictæ Sedis beneplacito inter se devenerunt, per quam conventum fuit, ut imposterum iidem Fratres a dicto anno inclusive durante toto tempore concessionum, & prorogationum Apostolicarum ejusdem subsidii, dummodo eisdem memorato Philippo Rege omne debitum decursum remittatur, summam vigintiquatuor librarum vulgo Jaqueses nuncupat. monetæ illarum partium singulis annis persolvere teneantur, & cum aliis pactis, & conditionibus, prout uberius continetur in publico desuper idiome vulgari Hispanico confecto, & in Latinum verso instrumento tenoris, qui sequitur, videlicet.

2. In Dei nomine notum sit omnibus, quod convocato, & congregato Capitulo RR. Prioris, & Religioforum Conventus Deiparæ del Carmen Regularis Observantiæ Civitatis Cæsaraugustæ de mandato Rm̃i P. Magistri Fr. Josephi Frigo, Prio-

ris infrascripto, & Testibus hujus actus infra nominatis de tali sono campanæ constitit, & pulsare audivimus, & ad uberius complementum, & in quantum necesse fit in pleno Capitulo P. Fr. Franciscus Subiron ejusdem Conventus Religiosus professor me Notarium infrascriptum certiores fecit; ipsum de mandato prædicti Rm̃i Patris Prioris pulsasse campanam Capituli more solito ad horam, & locum præsentis, de quibus omnibus, & singulis ego Braulius de Villanova præsentem actum testificans fidem facio: Et convocato, & congregato prædicto Capitulo, & Conventu in loco, qui dicitur De profundis medio inter Sacristiam, & Claustrum infimum, ipsiusmet Conventus assueto loco, ubi ad similes actus, negocia, & alia sicut infrascripta, dictus Conventus, & Capitulum congregari solet, in qua Congregatione interfuimus infrascripti, & sequentes, & primo prædictus RR. P. Magister Josephus Frigo Prior. P. Magister Fr. Josephus Rosel. P. M. Fr. Martheus Maja. P. Magister Fr. Thomas Pucio, & Abadia. Pater M. Fr. Emmanuel Gaza. P. M. Fr. Josephus Zebrian. P. M. F. Antonius Boneta. P. M. F. Timotheus Gil. P. Præsenratus Fr. Josephus la Pica. P. Fr. Ignatius Vincenti Subprior. P. F. Johannes Casavera. P. F. Johannes Fuertes. P. F. Simon Lopez. P. F. Lupertius Alexander. Pater F. Hyacinthus de Ribas. P. F. Michael Agn. P. F. Petrus Vicente. P. F. Justus a Justicia. P. F. Johannes Peralta. P. F. Franciscus Fonte. P. F. Bartholomæus Ezquetia. P. F. Petrus Esparbien. P. F. Emmanuel Rodella. P. F. Josephus Chico. P. F. Emmanuel del Rio. Pater F. Josephus Quivas. P. F. Antonius Manoel. P. F. Ludovicus Canales. P. F. Josephus Maya. P. F. Jacobus Pinaque. P. F. Josephus Ximenez. P. F. Josephus Sanz. P. F. Franciscus Ximenez. Pater F. Dominicus Santho. Fr. Bernardus Mora. F. Josephus Pedrofas. F. Blasius Soler. F. Petrus Alcon. F. Laurentius Thomas. F. Johannes Oliber. F. Josephus Carreras. F. Martinus Amonarte. F. Petrus Zanduey, & prædictus F. Franciscus Subiron convocatus, omnes Prior, & Religiosi dicti Conventus, & Nos Capitulum plenum, Capitulum, & Conventum habentes, facientes, & repræsentantes præ-

sententes

sententes pro absentibus, & venturis omnes conformes, & nemine penitus discrepante, nec contradicente nomine, & voce dicti nostri Capituli, & Conventus, attento quod ad effectum stabiliendi, quod præsententes noster Conventus, & Conventus Civitatis Bilbilitanæ, Conventus Civitatis Oſcæ, Conventus Civit. de Alcaniz, Conventus Oppidi de Rubielos, Conventus Civitatis Jacensis, Conventus Villæ de Sadaba, Conventus Villæ de Exea de los Cabaleros, Conventus Villæ de Aren, & Collegium Patriarchæ S. Josephi præfatæ, & præsentis Civitatis Cæsaraugustæ dictæ Religionis Deiparæ de Monte Carmelo existentes in hac Provincia Ecclesiastica Regni Aragonum non renuant persolvere contributionem, & solutionem gratiarum subsidii, & quod vulgo vocant Excusato ad instantiam Regii Fisci citati fuerunt ad Romanam Curiam cum speciali commissione signata manu Sanctissimi, & attento quod quamvis aliquibus ab hinc annis 1694. inclusive, & solvere incipimus prædictam quantitatem annualis redditus ab anno 1695. inclusive, quibus omnibus adstringimur, dummodo obtineatur a S. Sanctitate, & S. Sede Apostolica approbatio, & confirmatio hujus obligationis, & juxta suum contentum, & tenorem ad ejus invariabilem, & perpetuam observantiam, & stabilimentum, & tenore hujus scripturæ ex hinc ponimus supplicationes opportunas, & necessarias ad obtinendam prædictam confirmationem Apostolicam, & nostram transferimus potestatem in quoscumque Ministros, & agentes D. N. Regis simul, & separatim, ut precentur, & obtineant prædictam confirmationem in illa forma utiliori, & magis convenienti ad fodalitatem, & stabilimentum præsentis obligationis, & juxta hoc accessorium, annexum, connexum, & dependens, ipsos constituimus in nostros Procuratores legitimos in causa propria cum amplissimis facultatibus, & sine aliqua limitatione, & ad majus complementum, & nunc obligamus ad adimplerionem omnium prædictarum omnes redditus, & bona dicti nostri Conventus mobilia, & immobilia obtenta, & obtinenda ubicumque, cum clausulis specialis obligationis precarium constitutum, apprehensio, inventarium, empamentum, executio,

Par. IV.

stipulatio, expensarum, renuntiatio, jus missio, & sanatio judiciorum, & Judicum, & cum aliis clausulis pertinentibus obligationibus cameralibus, & privilegiatis, quas volumus hic haberi nomine, & voce dicti nostri Conventus, & Capituli, videlicet bona mobilia pro nominatis expressis, recitatis, & calendatis respectivè, & bona immobilia pro una, duobus, vel pluribus confrontationibus confrontatis omnia debite, & ut oporteat, & necesse sit juxta Forum præsentis Regni Aragonum, volentes, sicuti volumus hanc obligationem esse specialem, & pro tali reputari, & sortiri omnes effectus, & vires, quos specialis obligatio juxta Forum dicti præsentis Regni, seu alias sortiri potest, & debet, & fatemur nomine, & voce dicti nostri Capituli, & Conventus nos habere, & possidere prædicta bona mobilia, & immobilia per nostrum dictum Capitulum, & Conventum super specialiter obligata, nomine precario, & de constituto S. Majestati, & in suo regio nomine, thesaurario, aut personæ deputatæ ad dictam quantitatem exigendam, volentes, sicuti volumus, quod hac sola scriptura prædicta bona immobilia possint apprehendi, & apprehendantur, & mobilia possint executari, sequestrari, & inventario mandari, & manibus cujusvis Judicis, & Curie, quos S. Majestas, vel in suo Regio nomine Dominus Thesaurarius, aut persona deputata ad exigendam dictam quantitatem respectivè eligere voluerit, & quod obtineat, & lucretur respectivè sententias favorabiles, in quibuscumque processibus incohendis, & incohatis, per quot annis vigore nonnullorum recursuum possessoriorum solvere recusarunt omne illud, quod ratione dictarum gratiarum illis pertinebat, & incumbabat, & quod ante dictos recursus persolvere consueverunt, & cum causa super contributione, & solutione prædictis Conventibus pertinentibus, & ratione piarum gratiarum sit evocata in proprietate ad Romanam Curiam mediis citationibus prædictis, desiderantes dictam contributionem minori dispendio persolvere, & evadere præjudicium, & detrimentum de solvendo, & contribuyendo redditus decursos in contributione dictarum gratiarum, supplices confugerunt ad sacram Regiam Catholicam Majestatem,

C

tem,

tem, representantes mediante Illmo Dño Commissario Generali Sanctæ Cruciatæ, ac dictarum gratiarum ab anno 1695. inclusive impolterum se soluturos durante, toto tempore concessionum, & prorogationum Apostolicarum ipsarum gratiarum, dummodo omne debitum decursum ratione dictarum contributionum sua Majestas eis remittere dignetur, & ut commodius, & facilius dicti Conventus supranominati solvant dictam contributionem, prædictus noster Conventus Deiparæ de Monte Carmelo præsentis Civitatis Cæsaraugustæ adstrictus se habere ad solvendum pro se, & pro omnibus illis, singulis annis viginti & quatuor libras vulgo Jaquesas, & quatenus sua Majestas sua Regia pietate supplicationibus hujusmodi annuere dignatus est; ideo obligatione, quam obstricti sumus fungentes sicuti, & parte nostra oblatum est, & meliori via, modo, & forma quibus de jure, & alias facere possumus, & debemus, spondemus, offerimus, & nos ipsos obstringimus valide, & efficaciter ad solvendum, contribuendum, & satisfaciendum realiter, & cum effectu singulis annis prædictas viginti quatuor libras vulgo Jaquesas Dño nostro Regi per omne tempus concessionum, & prorogationum Apostolicarum prædictarum gratiarum subsidii, & quod vulgo vocant Excusato tradendo, & solvendo dictam quantitatem in præsentis Civitate Cæsaraugustana Thesaurario, aut personæ ad hanc exigentiam deputatæ, & hoc per omne illud, quod causa, & ratione contributionis dictarum gratiarum debuerunt, & debebunt satisfacere, solvere, & contribuere singulis annis, prædictus noster Conventus Deiparæ del Carmelo præsentis Civitatis, & prædicti Conventus Civit. Bilbilitanæ, Conventus Civit. Oscæ, Conventus Civit. de Alcaniz, Conventus Oppidi de Lubielos, Conventus Civit. Jacen., Conventus Villæ de Exea de los Cavalleros, Conventus Villæ de Aren, & prædictum Collegium Patriarchæ S. Josephi prædictæ Civitatis, & taliter, quod prædictis Conventibus, nec ab altero illorum singulis annis vigore dictarum contributionum aliqua summa exigi possit præter quantitatem præfatam, nec aliqua quantitas propter decursum illarum, usque ad annum, cumque Curias, & audientias præsentis Regni, & vigore

hujusmodi sententiarum possit possidere, & usumfructum ducere dicta bona, quoad usque ex pretio, & usufructu illorum sua Majestas, vel in suo Regio nomine ejus Thesaurarius, aut persona deputata ad exigendam dictam quantitatem integre satisfactus remaneat, nec non de expensis in exigentia dictæ quantitatis factis abdicentes, sicut abdicamus in ordine ad præmissa, nomine, & voce dicti nostri Capituli, & Conventus nostros proprios Judices Ordinarios, & Locales, ac judicium illorum, & subjicimus jurisdictioni, quorumcunque Judicum, & Officialium, tam Ecclesiasticorum, quam sæcularium superiorum, & inferiorum præsentis Regni Aragonum, ac aliorum Regnorum Domini N. Regis, ante quos respective ratione præmissa nos convenire voluerint; supradictum factum fuit in Civitate Cæsaraugustana Regni Aragonum die xx. mensis Julii a Nativitate D. N. J. Christi 1701. Testibus Josepho Paschasio Fasalles, & Ignatio Vicente in prædicta Civitate commorantibus: Iste Actus est firmatus in sua nota originali juxta Forum præsentis Regni Aragonum. Si X. gnus mei Bravilii de Villanova Notarii de numero Civit. Cæsaraugustæ Regni Aragonum.

3. Quare tam prædictus Philippus Rex, quam Fratres Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benigntate Apostolica dignaremur. Nos igitur illorum votis hac in re, quantum, cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & dictorum Fratrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodo libet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinat; de venerabilium Fratrum Nostror. S.R.E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, transactionem, seu concordiam inter partes prædictas initam, ut præfertur, confectumque desuper instrumentum præinfectum cum pactis, & conditionibus in eo contentis, & expressis, auctoritate

ritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Conventuum prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Junii 1703. Pontificatus Nostri Anno III.

F. Oliverius.

XIV.

Ex Archivio Secr. Brevium in Registro Diverfor. anni 1703. fol. 396.

SUMMARIUM

Indulgentia concessa Nostri Carmelitæ Excalceatis vacantibus Orationi Mentali, variæ pro variis temporibus, & pro majori, vel minori assiduitate.

Pars IV.

AD ea, per quæ Animarum Christi-fidelium salus procuratur, libenter intendimus, & eorundem Christi-fidelium devotionem, ut spiritualibus exercitiis ferventius incumbant cœlestium munerum elargitione libenter fovemus, & incitamus. Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Fratribus Congregationis Italice Fr. Ordinis B. M. de Monte Carmelo Excalceat. qui per quadrantem horæ Orationi Mentali vacaverint, pro qualibet vice, centum dies; qui per duos quadrantes continuatos, septem annos de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus: Iis vero qui devotioni hujusmodi per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus per totum mensem dabunt operam, & vere poenitentibus & confessi SS. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia, Hæresum exstirpatione, ac S. M. Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii Animabus Christi-fidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus. Insuper ut dicti Fratres pro hora Orationis mentalis, ad quam ratione eorum Regulæ, & Constitutionum in duabus vicibus qualibet die tenentur, prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes proportionabiliter lucrari, & consequi possint, & valeant, auctoritate, & tenore præsentis indulgemus. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque Pontificibus ad septennium tamen valituris. Volumus autem ut si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum, detur aut sponte oblat. recipiatur, præsentis nullæ sint; Quodque præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo per-

*An. 1703.
20. Julii.*

sonæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Julii 1703. Pontificatus Nostri Anno III.

F. Oliverius.

XV.

Ibidem fol. 529.

SUMMARIVM

Privilegium pro Animabus Fidelium Defunctorum præventive concessum Altari majori Ecclesie S. Maria della Stella Ordinis Nostri prope menia Civitatis Albanen. extenditur ad reliqua Altaria ejusdem Ecclesie pro die Commemorationis O. F. D., & pro singulis diebus octavæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1703.
12. Octob.

Alias nos Ecclesiam B. M. V. della Stella nuncupat. Conventus Fratrum Ordinis ejusdem B. M. Virginis de Monte Carmelo prope, & extra moenia Civit. Albanen., & in ea situm Altare majus privilegio pro Animabus in Purgatorio existentibus pro die Commemorationis defunctorum, & singulis diebus infra illius Octavam, ac feria secunda cujuslibet hebdomadæ decoravimus, & alias, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 12. Maji proxime præteriti expeditis literis, quas ad septennium tamen valere volumus, uberius continetur. Cum autem, sicut dilecti filii Prior, & Fratres Conventus supradicti Nobis nuper exponi fecerunt, propter multitudinem Presbyterorum ex vicinis Locis ad eandem Ecclesiam Missam pro Defunctis celebrandi causa intra dictam Octavam confluentium, aliqui Sacerdotes Missam hujusmodi ad prædictum Altare majus celebrare non possint, cupiantque propterea iidem Exponentes in præmissis a Nobis opportune provideri, & ut infra indulgeri. Nos piis ipsorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter

porrectis inclinati, Privilegium Altari majori supradicto a Nobis concessum, ut præfertur, ad reliqua ejusdem Ecclesie Altaria, itaut quodcumque Sacerdos aliquis tam sæcularis, quam cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum in die Commemorationis Defunctorum, & singulis diebus infra illius Octavam tantum pro anima cujuscumque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad quodlibet dictæ Ecclesie Altare celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesie per modum suffragii eandem prorsus Indulgentiam consequatur, quam consequeretur, si Missa ad memoratum Altare majus privilegiatum celebrata fuisset, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus. Non obstantibus quatenus opus sit, Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus dicto septennio tamen valituris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Octob. 1703. Pontificatus Nostri Anno III.

F. Oliverius.

XVI.

Ibidem num. 44.

SUMMARIVM

Dat facultatem Patriarchæ Venetiarum erigendi Oratorium privatum pro Tertiariis Carmelitanis in eorum conservatorio ejusdem Civitatis cum Missa quotidiana.

Venerabili Fratri Patriarchæ Venetiarum.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilectæ in Christo filiæ Tertiariæ Carmelitæ nuncupatæ istius Civitatis Venetiarum, quod ipsæ, quæ (ut asserunt) in quodam Conservatorio sub regimine dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Beate Mariæ de Monte Carmelo Strictioris Observantiæ nuncupat. vivunt, Cappellam, seu Oratorium, ubi Sacrosanctum Missæ Sacrificium pro spirituali Mulierum in simili ætate constitutarum, ac Puell-

An. 1704.
13. Febr.

Puellarum ibidem educationis causa de-
gentium consolatione quotidie celebretur,
in eodem Conservatorio erigere posse plu-
rimum desiderant, quemadmodum duo-
bus aliis Conservatoriis Tertiariarum Or-
dinis S. Francisci ejusdem Civitatis ab hac
Sancta Sede concessum fuisse memoratur.
Nobis propterea humiliter supplicari fe-
cerunt, ut oportunitatem ad id licentiam
concedere de benignitate Apostolica di-
gnemur. Nos igitur easdem exponen-
tes specialibus favoribus, & gratiis pro-
sequi volentes, & earum singulares per-
sonas a quibuscumque excommunicationis, su-
spensionis, & interdicti, aliisque Eccle-
siasticis sententiis, censuris, & poenis a
jure, vel ab homine quavis occasione, vel
causa latis, si quibus quomodolibet inno-
datæ existunt, ad effectum præsentium
dumtaxat consequen- harum seriæ absol-
ventes, & absolutas fere censentes, hu-
jusmodi supplicationibus inclinati; de
Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E.
Cardinalium Concilii Tridentini Inter-
pretum consilio, & attenta relatione tua
super præmissis ad eosdem Cardinales
transmissa, Fraternitati tuæ per præsen-
tes committimus, & mandamus, ut veris
existentibus narratis, eisdem exponenti-
bus petitam facultatem erigendi priva-
tum Oratorium, in eoque, dummodo de-
center ornatum, sacrisque suppellectilibus
sufficienter instructum reperiatur, cele-
brari faciendi Missam pro commoditate
dictarum Mulierum Seniorum, & Puella-
rum auctoritate nostra Apostolica pro tuo
arbitrio, & conscientia gratis impertiaris.
Salva tamen semper in præmissis auctori-
tate Congregationis eorumdem Cardina-
lium. Non obstantibus Constitutionibus,
& Ordinationibus Apostolicis, cæterisque
contrariis quibuscumque. Cæterum per
præsentem non intendimus supradictum
Conservatorium in aliquo approbare.

Datum Romæ apud S. Petrum sub
Annulo Piscatoris die 13. Februarii 1704.
Pontificatus Nostri Anno IV.

XVII.

Ibidem num. 25.

SUMMARYUM

*Confirmat deputationem P. Magistri Anto-
nii a Sancto Joseph in Commissarium*

*Generalem, ac Vicarium Provincia-
lem omnium Conventuum Ordinis no-
stri Provinciae Castellæ, prout contine-
tur in Litteris Patentibus Prioris Ge-
neralis.*

Dilecto filio Antonio a S. Josepho Provin-
ciæ Castellæ Ordinis Fratrum B. M. V.
de Monte Carmelo professori in Sacra
Theologia Magistro.

CLEMENS PAPA XI.

*Dilecte filii, salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

Religionis zelus, literarum scientia, ^{An. 1704.}
vitæ, ac morum honestas, aliaque ^{13. Febr.}
laudabilia probitatis, & virtutum merita
super quibus apud Nos fide digno com-
mendatis testimonio Nos inducunt; ut te
specialibus favoribus, & gratiis prosequa-
mur. Exponi siquidem Nobis nuper fe-
cisti, quod dilectus filius Carolus Philib-
bertus Barberius Prior Generalis Ordini-
nis Fratrum B. Mariæ Virginis de Monte
Carmelo, Te qui, ut asseris, Frater ex-
presse professus Provinciæ Castellæ dicti
Ordinis, ac in Sac. Theologia Magister
existis, in Commissarium Generalem, ac
Vicarium Provinciale omnium dictæ
Provinciæ Castellæ Reformatorum, & de-
inceps reformandorum, Conventuum ad
triennium, creavit, nominavit, instituit,
& fecit; cum facultate faciendi ea omnia,
quæ juxta Apostolicas, & Ordinis prædi-
cti Constitutiones Commissarii Generalis,
ac Vicarii Provincialis hujusmodi muneris
competunt, prout uberius continetur in
ejus patentibus literis desuper emanatis,
tenoris qui sequitur, videlicet: Frater Ca-
rolus Philibertus Barberius Sacre Theo-
logiæ Magister in Romana Sapiencia pu-
blicus Lector, ac humilis Prior Generalis
totius Ordinis Fratrum B. M. V. de Mon-
te Carmelo Antiquæ Observantiæ Regu-
laris. Dilecto Nobis in Christo Admod.
Patri Magistro Antonii a S. Josepho Pro-
vinciæ nostræ Castello professo Sacerdoti
salutem in Domino, & S. Spiritus consi-
lium in agendis. Ex quo ad nostræ Sacre
Religionis Carmeliticæ regimen mentis
licet imparibus assumpti sumus, nihil No-
bis optatius, & antiquius fuit, quam to-
tis viribus contendere, ut strictior obser-
vantia

vantia Regularis in cunctis Provinciis, singulisque Conventibus nobis subjectis ubi viget, constantius firmetur, ubi vero nondum introducta est, omni cura, ac studio ad Dei gloriam, bonumque Christi, & Fratrum nostrorum odorem introducatur. Cum autem experientia comperimus, nihil ad tantum bonum conducere magis, quam institutionem, seu sustentationem Superiorum, qui prædictam Reformationem verbo, & exemplo, labore simul, & auctoritate sustineant; ac propagent, cumque non sine acerbissimo animi nostri dolore acceperimus admodum Rev. Patrem Magistrum Johannem Comez Barentos ejusdem in nonnullis Provinciæ nostræ Castellæ Conventibus receptæ reformationis auctorem, propagatorem, ac rectorem e vivis excessisse, de substituendo ipsi successori statim cogitavimus, sensumque nostrum Generali nostro Ordinis consilio pro more congregato duximus aperiendum. Re itaque, ut decet ventilata, matureque perpenſa pro præfatis Provinciæ Castellæ Conventibus reformatis, aliisque postmodum reformandis Commissarium Generalem, ac Vicarium Provinciale instituentum, ac nominandum decrevimus, & de facto auctoritate nostra, tenore præsentium, ac unanimi Rm̃i Patris Procuratoris Generalis, & admod. RR. PP. MM. Assistentium Ordinis Generalium non decisivo, Te præfatum admod. Rev. Patrem Antonium a Sancto Josepho, de cujus morum integritate, doctrina, prudentia, Religionis ac in primis Reformationis tuendæ, & amplificandæ studio, deque in agendis solertia plurimum in Domino confidimus, creamus, nominamus, instituimus, ac facimus ad triennium Commissarium nostrum Generalem, ac Vicarium Provinciale omnium è nostra Castellæ Provincia Conventuum Reformatorum, ac deinceps Reformandorum; dantes Tibi omnem auctoritatem, facultatem, jurisdictionem, potestatem alias admod. R. P. Magistro Barentos in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ Castellæ Anno 1700. per concordatum concessas, in quantum illæ favent, nec adversantur Constitutionibus Strictioris Observantiæ, quas quidem Constitutiones adamussim observari præcipimus. Dantes tibi facultatem ea faciendi omnia,

quæ prædicto Commissarii Generalis, ac Vicarii Provincialis Reformatorum muneri, & auctoritati juxta statuta Apostolica, & nostra conveniunt, ac legitime competere dignoscuntur. Mandantes omnibus Nobis inferioribus dictæ Provinciæ Alumnis sub pœna Rebellium; aliisque de jure, ut Te in Commissarium Generalem, ac Reformatorum, Reformandorumque Conventum Vicarium Provinciale recipiant, & habeant, & in omnibus, quæ ad ejusmodi munus spectant, debitam præstent reverentiam, & obedientiam. Non obstantibus in contrarium quibuscumque. Præsentibus post earum publicationem ad triennium valituris. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Conventu nostro S. Mariæ Transpontinæ die 18. Augusti Anno 1703. Fr. Carolus Philibertus Barberius Generalis Carmelitar. Fr. Angelus Pizolanti Secretarius Ordinis. Loco ✠ sigilli.

Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, Tu præmissa, quo firmitus subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideres: Nos te specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum, præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinserras memorati Caroli Philiberti Prioris Generalis patentes litteras cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervernerint, supplemus, & sanamus. Decernentes easdem præsententes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtineri, ac Tibi in omnibus & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Audito-

tores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quovis quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, aliisque quibuscumque etiam jramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis, quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum inferis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Februarii 1704. Pontificatus Nostri Anno IV.

F. Oliverius.

Romæ ex Typographia Rev. Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIVM

Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium decernit capitulum Provinciæ Portugalliæ sustineri cum omnibus inde secutis.

An. 1704. 22. Febr. IN Causa vertente inter Patrem Magistrum Franciscum à Nativitate Provinciale Provincie Portugallien. Ordinis Carmelitarum, cæterosque Patres ex una, & Patrem Franciscum Ribeyrum, Emanuele à Gratia, & alios litis &c. Partibus ex altera hinc inde informantibus de, & super prætenso Nullitate Capituli Provincialis.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, referente Eminentissimo Gabriello, censuit, ac declaravit: *Capitulum sustineri cum omnibus inde secutis.* Romæ 22. Februarii 1704.

G. Card. Carpineus.

Loco * Sigilli.

N. Grimaldus Secret.

Romæ ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIVM

Concurrente eodem anno Capitulo Generali cum Capitulo Provinciali alicujus Provinciæ Ordinis nostri, Capituli Provinciæ

cialis prorogandum est ad annum proximum sequentem.

An. 1704. 29. Febr. IN Causa vertente inter Ex-Provinciales, Magistrum, & Priores Provincie S. Mariæ de Vita Ordinis Fratrum Carmelitarum Observantia Neapolis ex una, & Patrem Magistrum Salvatorem Palomba Provinciale ejusdem Provincie partibus ex altera, de, & super infra scripto Dubio, nempe: An, stante Decreto Capituli Generalis de anno 1692, quo statutum fuit, quod cum eodem anno contingat in aliqua Provincia Capitulum Provinciale simul cum Capitulo Generali, Provinciales una cum Prioribus debeant prorogari ad alium annum, non obstantibus Constitutionibus in contrarium &c. Capitulum Provinciale prædictæ Provincie prorogandum sit, nec ne ad alium annum.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Gabriello, censuit, ac decrevit prorogandum dictum Capitulum Provinciale ad annum proximum sequentem. Romæ 29. Februarii 1704.

G. Card. Carpineus.

Loco * Sigilli.

N. Grimaldus Secret.

XVIII.

Ex Archivio Secretariæ Brevium in Reg. Mensis Aprilis 1704. num. 1.

SUMMARIVM

Dispensat super quarto Voto unum ex nostris Discalceatis, quem destinat Episcopum Sinocopolitanum, & simul Vicarium Apostolicum in Regnis de Idalcan, Gologda, & Magni Mogolis in Indiis Orientalibus.

Dilecto filio Petro de Alcantara a S. Teresa Congregationis Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum professori.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1704. 5. Apr. CUM Nos te, qui habitum per Fratres Congregationis Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum gestari solitum, suscepisti, & professionem per eosdem emitti consuetam expresse emisisti Regulares, ob tuorum existentiam meritorum Ecclesiæ Sinocopolitanæ, quæ in Partibus Infidelium consistit, Pastoris solatio ad præsens destituta in Episcopum, & Pastorem præficere, necnon in Vicarium Apostolicum in Regnis Idalcan, Gologda, & Magni

Magni Mogolis in Indiis Orientalibus deputare intendamus; & sicut accepimus, Tu quartum votum de non procuranda, nec acceptanda quacumque dignitate extra Congregationem prædictam, nisi id tibi sub præcepto Obedientiæ a Romano Pontifice injungatur, juxta Constitutiones ipsius Congregationis auctoritate Apostolica confirmatas emiseric, ac juramentum ea super re præstiteris. Nos firmiter in Domino sperantes, Te, qui Missionibus in Persia jam a decennio laudabiliter inservis, si eidem Ecclesiæ Sinocopolitan. præficiaris, ac in Vicarium Apostolicum dictorum Regnorum de Idalcan., Golgondæ, & M. Mogolis deputeris, strenue magis, majorique cum animarum fructu de cætero in Vineâ Domini esse laboraturum, Teque proinde specialis favore gratiæ prosequi voleutes, & a quibulvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propogandæ Fidei præpositorum, consilio, tecum super quarto voto prædicto, itaut illo non obstante, Tu eidem Ecclesiæ Siconopolitan. in Episcopum, & Pastorem a Nobis præfici, illique præesse, necnon in Vicarium Apostolicum memoratorum Regnorum de Idalcan, Golgondæ, & Magni Mogolis deputari libere, & licite possis, & valeas, auctoritate Apostolica, tenore præsentium dispensamus, vorumque, & juramentum hujusmodi Tibi ad præmissorum effectum relaxamus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam conciliaribus, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter, expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore perman-

suris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 5. Aprilis 1704. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Oliverius.

XIX.

Ibidem num. 2.

SUMMARYUM

Deputat unum ex Discalceatis Nostris electum Episcopum Siconopolitanum in Vicarium Apostolicum Regnorum Idalcan, Golgonda, & Magni Mogolis.

Dilecto filio Petro de Alcantara a S. Theresia Congregationis Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum professi electo Siconopolitanum.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

EX injuncto Nobis Divinitus pastoralis ^{An. 1704.} ^{12. Apr.} pastoralis sollicitudinis munere, spiritualibus Christifidelium, præsertim in remotissimis Orbis partibus existentium necessitatibus, quantum Divina bonitas largitur, providere omni studio satagimus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam, ac Populorum ædificationem cognoscimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque, sicut accepimus hoc mem: Petrus Paulus a S. Francisco dum vixit, Archiepiscopus Ancyran., & Vicarius Apostolicus in Regnis de Idalcan, Golgondæ, & M. Mogolis in Indiis Orientalibus ab hac S. Sede deputatus ab humanis decesserit, in Regnis vero prædictis plurimi Christifideles degant, quorum spiritualibus necessitatibus per viciniore Episcopos subveniri opportune non potest; Nos ad ea, quæ ad D. N. J. C. honorem in illis partibus promovendum, fovendamque dictorum Christifidelium pietatem, & Christianæ Religionis propagationem faciunt, pastoralis zelo atque vigilantia intendentes, ac de tua fide, probitate, & charitate, doctrina, pietate, prudentia, & Catholicæ Fidei zelo plurimum Domino confisi; de Vene-

Venerabilium Fr. nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpositorum consilio, re in locum memorati Petri Pauli Archiepiscopi in prædictis Regnis de Idalcán, Golcondæ, & M. Mogolis Vicarium Apostolicum cum iisdem facultatibus dicto Petro Paulo Archiepiscopo a Sede prædicta concessis, ad nostrum, & ejusdem Sedis beneplacitum auctoritate Apostolica tenore præsentium constituimus, & deputamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus; nec non quibuscumque etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Aprilis 1704. Pontificatus Nostri Anno IV.

F. Oliverius.

XX.

Ibidem mensis Julii anni 1704. num. 78.

SUMMARY

Deputat Vicarium Generalem, & quatuor Definidores Vicarie Provincialis Fluminis Januarii in Brasilia Ordinis Nostri, quibus in casu mortis, vel canonici impedimenti substituit alios.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1704. 17. Julii. **E**X commissæ nobis cœlitus dispensationis munere, Vicariæ Provinciali Fluminis Januarii in Brasilia Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo de idoneis Superioribus, qui illam adjuvante Do-

Pars IV.

mino feliciter regere, Regularemque disciplinam in ea tueri, & sicubi exciderit; studiose restituere satagant providere cupientes, ac iustis ex causis nobis notis quamcumque præventivam deputationem Vicarii Provincialis, & Definitorum Vicariæ Provincialis huiusmodi, si quæ a nupero Priore Generali dicti Ordinis per suas patentes litteras facta fuit, harum serie revocantes, necnon de infrascriptorum dicti Ordinis professorum fide, prudentia, doctrina, integritate, vigilantia, charitate, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine dilectos filios Ludovicum ab Angelis in Vicarium Provinciale, ac Franciscum Serrad, in primum, Georgium a Purificatione, in secundum, Michaellem a Conceptione in tertium, ac Joannem a Pietate Fratres expresse professos Vicariæ Provincialis, & Ordinis prædictorum in quartum Definidores ejusdem Vicariæ Provincialis Fluminis Januarii respective ad tempus, quo ejusmodi officia juxta Regularia dicti Ordinis instituta per Sedem Apostolicam confirmata durare consueverunt, statim atque dilecti etiam filii moderni Vicarius Provincialis, ac Definidores Vicariæ Provincialis huiusmodi tempus suum compleverint, inchoandum, cum omnibus & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, & privilegiis, necnon gratiis, & indulgentiis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, tenore præsentium constituimus, & deputamus. Præfatis vero sic deputatis, & constitutis secundo loco in casu mortis, vel alicujus canonici impedimenti, dilectos pariter filios Josephum de Amaval in Vicarium Provinciale, ac Augustinum a Jesu, Constantinum a Jesu, Antonium a Jesu, & Michaellem Teixeira in Definidores Vicariæ Provincialis huiusmodi, respective motu, scientia, ac deliberatione,

D

& po-

& potestatis plenitudine paribus substitui-
mus, & surrogamus Mandantes propterea
in virtute S. Obediencie, ac sub indigna-
tionis nostre, aliisque arbitrio nostro im-
ponendis poenis omnibus, & singulis Vica-
rie Provincialis predictae Superioribus
Fratribus, & personis, ceterisque ad quos
spectat, & spectabit in futurum, ut supra-
nominatos Fratres ad officia eis respective
per praesentes demandata, illorumque li-
berum exercitium, juxta earumdem tenore
praesentium recipiant, & admittant,
illosque recognoscant, & illis ad eadem
officia spectantibus pareant, & obediant
faveantque, & assistant respective; ac de-
cernentes ipsas praesentes litteras firmas,
validas, & efficaces existere, & fore, suus-
que plenarios, & integros effectus sortiri,
& obtinere, ac Fratribus supranominatis
in omnibus, & per omnia plenissime suf-
fragari; sique in praemissis per quoscum-
que Judices Ordinarios, & Delegatos,
etiam Causarum Palatii Apostolici Audi-
tores judicari, & definiri debere, ac irritu-
tum, & inane si secus super his a quib-
quam quavis auctoritate scienter, vel igno-
rante contigerit attentari. Non obstant
Constitutionibus, & ordinationibus Apo-
stolicis, ac quatenus opus sit, Vicariae
Provincialis, & Ordinis praefatorum etiam
juramento, confirmatione Apostolica, vel
quavis alia firmitate roboratis statutis, &
consuetudinibus, privilegiis quoque, in-
dultis, & literis Apostolicis in contrarium
praemissorum quomodolibet concessis, ap-
probatis, confirmatis, & innovatis: Qui-
bus omnibus, & singulis illorum tenores
praesentibus pro plene, & sufficienter ex-
pressis, ac de verbo ad verbum insertis
habentes, illis alias in suo robore perman-
suris, ad praemissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus,
ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Ma-
jorem sub Annulo Piscatoris die 18. Julii
1704. Pontificatus Nostri Anno IV.

F. Oliverius.

XXI.

Ibidem num. 72.

SUMMARIVM

Deputat Vicarium Provinciale, & qua-
tuor Definiores Vicariae Provincialis

de Bachia Ordinis Nostri in Brasilia
cum substitutione in praecedenti Bulla.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EX commissae nobis coelitus dispensa-
tionis munere Vicariae Provinciali
de Bachia nuncupat. in Brasilia Ordinis
Fratrum B. Mariae de Monte Carmelo de
idoneis Superioribus, qui illam adjuvan-
te Domino feliciter regere, Regularem-
que disciplinam in ea tueri, & sicubi ex-
ciderit, studiose restituere satagant, pro-
videre cupientes, ac iustis ex causis nobis
notis, quancumque praeventivam deputa-
tionem Vicarii Provincialis, & Definitorum
Vicariae Provincialis hujusmodi, si-
que a saepero Priore Generali dicti Or-
dinis per suas patentes litteras facta sunt,
harum serie revocantes, necnon de infra-
scriptorum dicti Ordinis professorum fide,
prudencia, doctrina, integritate, vigilan-
tia, charitate, & Religionis zelo pluri-
mum in Domino confisi, & eorum singu-
lares personas a quibuscvis excommunica-
tionis, suspensionis, & interdicti, aliisque
Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poe-
nis a jure, vel ab homine quavis occasio-
ne, vel causa latis, si quibus quomodolibet
innodatae existunt, ad effectum praesentium
dumtaxat consequendum harum
serie absolventes, & absolutas fore cen-
sentes, motu proprio, ac ex certa scien-
tia, & matura deliberatione nostris, de-
que Apostolica potestatis plenitudine di-
lectos filios Georgium Eicitao in Vicarium
Provinciale, ac Antonium Godinch in
primum, Lucam a Cruce in secundum,
Josephum Ramos in tertium, ac Josephum
a Nativitate ex Reformatis Fratres ex-
pressos Vicariae Provincialis, & Ordinis
praefatorum in quartum Definiores ejus-
dem Vicariae Provincialis de Bachia in
Brasilia respective ad tempus, quo hujus-
modi officia juxta Regularia dicti Ordinis
Instituta per Sedem Apostolicam confir-
mata durare consueverunt, statim atque
dilecti Fr. filii moderni Vicarii Provin-
cialis, ac Definiores Vicariae Provincia-
lis hujusmodi tempus suum compleverint
inchoandum, cum omnibus, & singulis
praerogativis, praerogatiis, facultatibus,
auctoritate, privilegiis, gratiis, & indul-
tis,

tis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, tenore præsentium constituimus, & deputamus: prædictis vero sic deputatis, & constitutis, secundo loco in casu mortis, vel alicujus canonici impedimenti dilectos pariter filios Emmanuelem a Regibus in Vicarium Provinciale, ac Joannem Giores, Petrum Coello, Ludovicum a Christo, & Joannem a Monte Carmelo ex Reformatis in Diffinitores Vicariæ Provincialis hujusmodi respectivé substituimus, & subrogamus. Mandantes propterea in virtute S. Obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis penis, omnibus & singulis Vicariæ Provincialis prædictæ Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supranominatos Fratres ad officia eis respectivé per præsentibus demandata, illorumque liberum exercitium, juxta earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittant, illosque recognoscant, & illis ad eadem officia spectantibus pareant, & obediant, faveantque, & adstant respectivé, ac decernentes ipsas præsentibus litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus supranominatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Vicariæ Provincialis, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quib. &c.

Datum ut supra. F. Oliverius.

Par. IV.

XXII.

Ibidem mensis Octobris pag. 2. fol. 93.

SUMMARIUM

Dat facultatem Archiepiscopo Mexicano transferendi quinque Moniales, & unam conversam Ordinis Nostri Excalceatarum ab antiquo Monasterio S. Joseph Mexici ad incolendum novum Monasterium S. Theresie erectum in eadem Civitate Mexicana.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Mexican.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

EXponi nobis nuper fecerunt dilectæ *1704. 10. Aug.* in Christo filiæ Priorissa, & Moniales Monasterii S. Joseph Ordinis Carmelitarum Excalceatarum istius Civitatis Mexican., quod ipsi alias per quasdam nostras desuper in simili forma Brevis die 11. Decembris 1701. expeditas litteras licentiam transferendi arbitrio tuo duas Moniales expresse professas ad novum Monasterium S. Theresie in dicta Civitate erectum pro regulari disciplina in eo stabilienda sibi concedi obtinuerunt, & alias prout in dictis nostris literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso, & inserto haberi volumus uberius continetur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat numerus dictarum duarum Monialium ad effectum præsentium insufficiens existat, ipsæ vero exponentes illum ad senarium extendi, novumque Monasterium hujusmodi jurisdictioni pro tempore existentis Ordinarii Mexican. subjeci, ac omnibus, & singulis Indulgentiis, quibus primodictum Monasterium gaudet, frui posse plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsas Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa la-

D 2

tis,

tis, si quibus quomodolibet innodatz existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui dilectum filium modernum Procuratorem Generalem Congregationis Hispaniarum Ordinis prædicti audiverunt, consilio, fraternitati tuæ per presentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, petitam facultatem transferendi ad prædictum novum Monasterium quinque Moniales, videlicet quatuor Chorales, comprehensis primis duabus, & unam Conversam auctoritate nostra pro tuo arbitrio, & conscientia impertiari; ita tamen, ut translatio ipsa recta via, & sine ulla ad extraneum locum diversione, comitantibus honestis Matronis, ac si commodè fieri possit proximioribus consanguineis Sanctimonialium transferendarum fiat, ac novum insuper idem Monasterium sit, & remaneat subiectum Visitationi, & correctioni, ac omnimodæ auctoritati pro tempore existentis Ordinarii Mexican. prout est antiquum Monasterium S. Josephi, dictumque novum Monasterium omnibus privilegiis, & indulgentiis, quæ & quas habet dictum antiquum Monasterium fruatur, ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Non obstantibus præmissis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Monasteriorum & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Aug. 1704. Pontificatus Nostri Anno IV.

F. Oliverius.

XXIII.

Ibidem mensis Octobris anni 1704.
num. 10.

SUMMARIUM

Confirmat Decretum Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium super facultate indulta Monialibus translatis a Monasterio S. Joseph Ordinis nostri Excalceatarum Mexici ad novum Monasterium pariter Excalceatarum erectum in eadem Civitate, ut possint ibi perpetuo remanere.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectarum in Christo filiarum Priorissæ, & Monialium Monasterii S. Josephi Carmelitarum Excalceatarum nuncupatarum Civit. Mexican. in Indiis Occidentalibus Congregationi venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod cum ipsæ alterum ejusdem Instituti Monasterium sub invocatione S. Theresiæ a Jesu in eadem Civitate fundassent; Nos per quosdam Nostros desuper in simili forma Brevis die 23. Septembris 1701. expeditas litteras, venerabili Fratri Archiepiscopo Mexicano dederamus in mandatis, ut duas Moniales ejusdem Ordinis, ad Monasterium sic per eas noviter fundatum transferret, quæ quidem Moniales in prædicto novo Monasterio per sexennium tamen, si tamen pro introducenda, & stabilionda inibi regulari disciplina necessarium reputaretur commorari deberent, & in eadem expositione subjuncto, quod ipsæ exponentes facultate pro dictis duabus Monialibus in novo Monasterio hujusmodi ad sexennium tamen commorandi restricta hactenus usque non fuerant, nec in futurum uti posse sperabant, quippeque pro regulari observantia in eo instituenda, & regimen Novitiarum minime sufficiebant, ideoque Congregationi præsentem pro parte dictarum exponentium supplicato, ut prædictis, & aliis Monialibus vigore quarundam aliarum Nostrarum pariter in simili forma ~~expeditas~~ litterarum ad dictum ~~Monasterium~~ transferendis

An. 1704.
22. Aug.

or-

oportunam in eo perpetuo remanendi facultatem concederet; emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Congregatio Eñorum, & Rñorum S.R.E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis benignè indulgit, ut prædictæ Religioſæ in prædicto Monasterio remanere possint, & valeant, cum declaratione, quod velint perpetuo remanere in secundo dicto Monasterio, ut primodictum liberum sit alias puellas ad habitum in locum Monialium translatarum, subrogare. Romæ 4. mensis Aprilis 1704. G. Cardinalis Carpineus. N. Grimaldus Secretarius. Loco ✠ Sigilli. Cum autem, sicut prædictarum exponentium nomine Nobis subinde expositum fuit, ipsæ Decretum huiusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocínio communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac

Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit Monasteriorum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Augusti 1704. Pontificatus Nostri Anno IV.
F. Oliverius.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Camera Apostolicæ.

SUMMARIUM

Resolutio Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium super controversias inter reformatas, & non reformatas Provincia Castellæ occasione Deputatis P. Chabrera in Vicarium Provinciale dictæ Provincia.

IN Causa Castellana vertente inter Provincielem, & 1704. ac Conventus Provincie Castellæ Ordinis Carmelitarum ex una, & Patrem Commissarium, seu Vicarium Generalem Conventuum Reformatorum ejusdem Provincie partibus ex altera, de, & super institutione, seu deputatione P. Chabrera in Vicarium Provincielem dictorum Conventuum Provincie Castellæ.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Partibus auditis, referente Eminentissimo Carpineo ejusdem Sacre Congregationis Præfecto, censuit, ac declaravit, deputationem prædicti P. Chabrera non sustineri. Romæ 5. Septembris 1704.

Et die 28. Novembris ejusdem anni repropoſita causa per eundem Eminentissimum Carpineum Præfectum, Partibus iterum auditis, censuit = persistendum esse in decisio sub prædicta die 5. Septembris, & causam amplius non proponendam. Romæ &c.

G. Card. Carpineus.

Loco ✠ Sigilli.

N. Grimaldus Secret.

XXIV.

Ex Archivio Secretariæ Brev. in Regest.
Mensis Januarii 1705. num. 3.

SUMMARIUM

Breve deputationis Card. Barberini in
Protectorem Monasterii Monialium In-
carnationis Verbi Divini O. N. de Urbe.

Dilecto filio Nostro Francisco S. R. E.
Diacono Cardinali Barberino
nuncupato.

CLEMENS PAPA XI.

*Dilecte fili noster salutem, & Aposto-
licam benedictionem.*

An. 1705.
23. Jan. **C**Upientes Monasterio Monialium In-
carnationis Verbi Divini de Urbe
Ordinis Mitigarum de Monte Carmelo
de idoneo Protectore providere, ac de sin-
gulari circumspectionis tuæ fide, pruden-
tia, & religionis zelo plurimum in Domi-
no confisi. Motu proprio, ac ex certa
scientia, & matura deliberatione Nostris:
Te, ex cujus protectione ob eximias vir-
tutes Monasterium prædictum plurimum
commodi, & ornamenti suscepturum esse
speramus, ejusdem Monasterii, illiusque
Priorissæ, & Monialium prædictarum,
nec non rerum, & bonorum quorumcum-
que apud Nos, & Sedem Apostolicam
Protectorem, cum omnibus, & singulis
facultatibus, jurisdictionibus, privilegiis,
honoribus, & oneribus solitis, & consue-
tis, & quibus alii similium Monasterio-
rum Protectores de jure, usu, & consue-
tudine, aut privilegio, & concessione
Apostolica uti quomodolibet possunt, aut
etiam debent, ad tui vitam Apostolica au-
thoritate, tenore præsentium facimus,
constituimus, & deputamus. Mandantes
propterea in virtute sanctæ obedientiæ di-
lectis in Christo filiabus Priorissæ, aliis-
que Superioribus, & Monialibus dicti
Monasterii, cæterisque ad quos spectat,
ut te in Protectorem hujusmodi juxta te-
norem præsentium recipientes, ea, qua
debent reverentia prosequantur; in con-
trarium facien. non obstan. quibuscumque.
Cæterum te in Domino hortamur, ut hu-
jusmodi Protectoris munus ita obire stu-
deas, ut apud Deum bonorum operum re-
tributorem, æternæ vitæ præmium, & a

Nobis condignam laudem valeas prome-
reri.

Datum Romæ apud S. Petrum sub
Annulo Piscatoris die 23. Januarii 1705.
Pontificatus Nostri Anno V.

F. Oliverius.

XXV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. X. pag. 147.

SUMMARIUM

*Declarat jus competere Archiepiscopo Ma-
nilan., & aliis Episcopis in Insulis
Philippinis, jus competere visitandi
Ecclesias Regulares in concernentibus
curam animarum, & administrationem
Sacramentorum.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM sicut Venerabilis Frater moder-
nus Archiepiscopus Malinan. No. 30. Jan. 1705.
bis nuper exponi fecit dilecti filii Fratres
Ordinum Prædicatorum, Minorum Sancti
Francisci de Observantia nuncupatorum,
ac Eremitarum S. Augustini, necnon Cle-
rici, seu Presbyteri Regulares Societatis
Jesu ordinariam Visitationem in septin-
gentis, & amplius Parochialibus Eccle-
siis, seu (ut vocant) Doctrinis, quas in
Diocesi Manilan., & aliis Insularum Phi-
lippinarum Episcopatibus regunt, & re-
spective exercent, admittere renuant, se-
que potius animarum curam, dictasque
Parochiales Ecclesias deferere, quam se
se Visitationi prædictæ subijcere velle de-
clarent plura scandala, & absurda exor-
ta, inde vero plura scandala, & incon-
venientia cum neglectu Constitutionum
Apostolicarum, ac Decretorum Concilii
Tridentini exoriantur, ac proinde ipse
Archiepiscopus de opportuno desuper re-
medio a Nobis provideri plurimum desi-
deret. Nos ejusdem Archiepiscopi votis
hac in re quantum cum Donino possu-
mus favorabiliter annuere volentes, cum-
que a quibuscumque intercommunicationis,
suspensionis, & interdicti, aliisque Eccle-
siasticis sententiis, censuris, & poenis a
jure, vel ab homine quavis occasione,
vel causa latis, si quibus quomodolibet
innodatus existit, ad effectum præsen-
tium dumtaxat consequendum harum se-
rie,

rie, absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc similiter porrectis inclinati, de nonnullis ex Ven. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus dicti Concilii Tridentini Interpretibus super hoc negotio a Nobis specialiter Deputatorum, qui Fratrum, & Clericorum, seu Presbyterorum Regularium prædictorum Procuratorem citatum, & informantem super præmissis audivimus, consilio, ut visitandi Regulares in iis, quæ concernunt curam Animarum, ac Sacramentorum administrationem Archiepiscopo, Manilan, aliisque Episcopis in Insulis Philippinis existentibus competere, nec eisdem Regulares Parochias, seu Doctrinas, de quibus agitur sub censurarum, amissionis bonorum, aliisque arbitrariis poenis dimittere posse, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, decernimus, & declaramus.

2. Decernentes pariter easdem præsentis litteras, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenariis, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore, quancumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinum, & Societatis præfatorum, aliisque quibuscumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

4. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 30. Januarii 1705. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

XXVI

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARY

Priori Generali Ordinis nostri, tamquam etiam Commissario, & Visitatori Apostolico universi ejusdem Ordinis dat facultatem absolvendæ, & respective dispensandi in casibus in Bulla expressis.

Dilecto filio Angelo Cambolas Priori Generali, Ordinis Fratrum B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

CUM sicut Nobis nuper exponi fecisti, ut incumbenti tibi muneri satisfacias, Ordinem Fratrum Carmelitarum prope diem benedicente Domino visitare intendas. Nos ut hujusmodi visitationis munus ad Dei gloriam, & ejusdem Ordinis propagationem felicius adimplere valeas, te specialibus facultatibus, & gratiis prosequi volentes, Tibi, ut ultra tuas ordinarias facultates, etiam tamquam Commissarius, & Visitator Apostolicus universum Ordinem prædictum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, ejusque Domos Conventus, Monasteria, & loca quæcumque tam Virorum, quam Mulierum, in quibuscumque Regnis, Dominiis, & Provinciis consistentia visitare, ac in eorum singulorum vitam, ritus, mores, instituta, regulas, & statuta diligenter inquirere, ac tam in capite, quam in membris corrigere, & reformare, statuta quæcumque,

An. 1705.
11. Mart

que, seu constitutiones pro reformatione hujusmodi necessaria, & opportuna, dummodo Sacri Concilii Tridentini decretis, ac Sacris Canonibus, & ejusdem Ordinis Regularibus Institutis sint conformes, condere, & observari mandare, antiquas vero per quoscumque in quibuscumque locis conditas mature considerare, easque, si prædicti Ordinis Regulis, & Constitutionibus contrarias, & præjudiciales esse repereris, cassare, & annullare, aliaque omnia, & singula, quæ pro dicta reformatione necessaria fore judicaveris, prædicti Ordinis Regulis, & Constitutionibus inhaerendo statuere, ordinare, facere, & exequi. necnon quoscumque ejusdem Ordinis Religiosos a quibusvis excommunicationis, & aliis censuris, & poenis per eos quomodolibet incurfis, injuncta cuique eorum arbitrio suo poenitentia saluare, in foro conscientie tantum Apostolicam auctoritatem absolvere, ac cum eis super Irregularitatibus occultis tantum, etiam occasione susceptorum ante legitimam ætatem sacrorum ordinum, aut quia Mulieres Sæculares intra eorum claustra; non tamen ad malum finem introducerunt, exceptis tamen casibus hæresis, simoniæ realis, & homicidii voluntarii contra dicti similiter in conscientia dumtaxat dispensare possis, & valeas, facultatem autem prædictam tenore præsentium concedimus, & impertimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinibus Apostolicis, ac ejusdem Ordinis, & quarumcumque ejus Domorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Martii 1705. Pontificatus Nostri Anno V.

F. Oliverius.

XXVII.

Ex Archivio Secretariæ Brevium in Reg. Mensis Aprilis Anni 1705. n.7.

SUMMARYM

Bulla confirmatoria Decretorum Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium in causa versen. inter Priorem

Provincialem, & Fratres Conventuum Provincie Castellæ O. N. ex una, & Commissarium, seu Vicarium Generalem Conventuum Reformatorum ejusdem Ordinis, & Provincie.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

E Manarunt nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in causa inter dilectos filios Priorem Provincialem, & Fratres Conventuum Provincie Castellæ Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo ex una, & dilectum filium Commissarium, seu Vicarium Generalem Conventuum Reformatorum Provincie, & Ordinis hujusmodi de, & super institutione, seu deputatione dilecti etiam filii cognominati Cabrera in Vicarium Provinciale eorundem Conventuum, & Provincie ex altera partibus vertente tria decreta, tenoris qui sequitur, videlicet: In causa Castellana vertente inter Provinciale, ac Conventus Provincie Castellæ Ordinis Carmelitarum ex una, & P. Commissarium, seu Vicarium Generalem Conventuum Reformatorum ejusdem Provincie partibus ex altera, de, & super institutione, seu deputatione Patris Cabrera in Vicarium Provinciale dictorum Conventuum Provincie Castellæ: Sacra Congregatio Eñorum, & Rñorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, referente Eño Carpineo ejusdem Sacre Congregationis Præfecto, censuit, & declaravit, deputationem prædicti Patris Cabrera non sustineri. Romæ 5. Septembris 1704. Et die 28. Novembris ejusdem anni reposita causa per eundem Eñum Carpineum Præfectum, partibus iterum auditis, censuit persistendum esse in decisio sub prædicta die 5. Septembris, & causam amplius non proponendam. Romæ &c. Die vero 2. Aprilis 1705. iterum reposita causa ab Eño Præfecto Eñi Patres censuerunt, Conventus Reformatos Pelagi, & Valdemori subiectos esse regimini, & gubernio Provincialis Castellæ, & Breve SSmi Domini Nostri confirmationis literarum patetium depu-

deputationis dicti Patris Cabrerae in Commissarium, seu Vicarium Generalem praedictorum Conventuum non obstat. Romae &c. G. Card. Carpineus. N. Grimaldus Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

2. Cum autem, sicut pro parte dictorum Prioris Provincialis, & Fratrum Nobis subinde expositum fuit, ipsi decreta hujusmodi, quo firmiter subsistant, & ferventur exactius Apostolicae confirmationis Nostrae patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta praesentia auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac praedictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Provinciae, & Ordinis, ac Conventuum praedictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis, quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis

alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Aprilis 1705. Pontificatus Nostri Anno V.

F. Oliverius.

XXVIII

Ex Arc. Secr. Brev. in Reg. mensis Maji
Anni 1705. num. 240.

SUMMARIVM

Deputatio facta Motu proprio Provincialis, Definitorum, Vicarii, ac Custodis Provinciae Russiae occasione, de qua in Bulla.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Commissi Nobis Divinitus Pastoralis ^{An. 1705.} officii ratio postulat, ut paternam ^{22. Maji.} Christi fidelium Divinis obsequiis sub suavi religionis jugo mancipatorum curam gerentes, illis de idoneis Superioribus, & Ministris, quorum opera, adjuvante superni favoris auxilio salubriter dirigantur, interdum provideamus, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus mature pensatis, expedire in Domino arbitramur. Cum itaque, sicut accepimus, propter bellorum motus in Regno Poloniae vigentes, pestemque in illis partibus grassantem, ac militum incursionem, Vocales Provinciae Russiae Ordinis Fratrum B. M. V. de Monte Carmelo pro eligendis novis Priore Provinciali, Definitoribus, ac Vicario, & Custode dictae Provinciae congregari nullo modo possint. Nos felici, prosperoque ejusdem Provinciae regimini, & gubernio, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, ac de infra scriptorum Provinciae, & Ordinis hujusmodi Professorum fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae

exiunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectos filios Spiridionem Sznel Exprovincialem, in Priorem Provincialem, ac Eliam Lesczynski, Bertholdum Gizycki in Sac. Theologia, Magistros, Archangelum Sowinski Lectorem, & Vincentium Dzinrski in Diffinitores, nec non Paulum Trzeciński in Vicarium, ac Andream Sowinski Fratres expresse professos Provinciæ, & Ordinis prædictorum in eadem Theologia pariter Magistros in Custodem memoratæ Provinciæ Russiæ, in dicto Regno Poloniæ respectively ad tempus, quo ejusmodi officia juxta Regularia dicti Ordinis instituta per Sedem Apostolicam approbata durare consueverunt, cum omnibus, & singulis facultatibus, privilegiis, prærogativis, præeminentiis, auctoritate, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, tenore præsentium constituimus, & deputamus: Præfatis vero Diffinitoribus sic deputatis, & constitutis, in casu mortis, vel alicujus canonici impediementi, dilectos pariter filios Dionysium Golanski, Cyprianum Gorliszowski, Brochardum Korzenski, & Ludovicum Plococki Fratres itidem expresse professos Ordinis prædicti in Diffinitores memoratæ Provinciæ respectively motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, earumdem tenore præsentium, substituiamus, & subrogamus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis Nostræ, aliisque arbitrii Nostris poenis, omnibus & singulis dictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, ut supranominatos Fratres ad officia eis respectively per præfatos demandata, illorumque liberum exercitium juxta earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittant, illisque in omnibus officia hujusmodi concernentibus respectively pareant, & obediant, faveantque, & assistant: Ac decernentes ipsas præfatas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus supranominatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præ-

missis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Maii 1705. Pontificatus Nostri Anno V.

F. Oliverius.

XXIX.

Ibidem mensis Julii anni 1705. n. 204.

SUMMARIVM

Deputatio Cardinalis Duratio ad præsidendum nomine Sedis Apostolicæ in Capitulo Provinciali Provinciæ Romandiolæ Ordinis Nostri in Civitate Imolen.

Dilecto filio nostro Marcello S.R.E. Presbytero Cardinali Duratio nuncupat.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

CUM sicut accepimus in Capitulo Provinciali Provinciæ Romandiolæ Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo, quod in Conventu Imolen. Provinciæ, & Ordinis prædictorum mense proximo præterito convocatum fuit, electio Provincialis aliorumque Officialium ob dissidia Provincialium secuta minime fuerit; Hinc est quod nos aliud Capitulum Provinciale in uno

An. 1705.
1. Julii.

in uno ex Conventibus ejusdem Provinciae, ac die per Te designandis recte, & feliciter ad Dei gloriam, dictaeque Provinciae utilitatem celebrari volentes, Te de cujus prudentia, integritate, & Religionis zelo plurimum in Domino confidimus, in praedicto novo Capitulo Provinciali, sicut praemittitur, celebrando nostro, & Sedis Apostolicae nomine Praesidentem cum auctoritate, facultatibus, jurisdictione, honoribus, & oneribus similibus Praesidentibus competens, & alias solitis, & consuetis, ac cum facultate, quando tu actibus capitalibus interesse non poteris, aliquem Praelatum tibi benevisum in tui locum ad hujusmodi munus Praesidentis obendum, cum auctoritate, facultatibusque Tibi per praesentes concessis substituendi, Apostolica auctoritate, tenore praesentium facimus, constituimus, & deputamus; Teque in Domino hortamur, ut Capitulum Provinciale hujusmodi fideliter regere, ac in illo omnia, quae ad prosperum Fratrum Provinciae praedictae regimen, & gubernium pertinent decerni, statui, & ordinari cures, & facias; Mandantes propterea in virtute S. Obedientiae dilectis filiis ejusdem Provinciae Superioribus quocumque nomine nuncupatis, & Fratribus, ac specialiter Vocalibus in praedicto Capitulo congregatis, aliisque ad quos pertinet, ut te in ejusdem Capituli nostro, & praedictae Sedis nomine Praesidentem reverenter suscipiant, Tibique, ac per te substituendo Praelato hujusmodi in omnibus ad Praesidentis officium pertinentibus pareant, obediunt, & assistant, tuaque, & ejusdem personae per Te substituendi salubria monita, & iussa humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciae, & Ordinis praefatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inseritis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice

Pars IV.

dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 1. Julii 1705. Pontificatus nostri Anno V.

F. Oliberius.

Romae ex Typographia Reverendae Camerae Apostolicae.

SUMMARY

Decretum Sacrae Congregationis Episcoporum, & Regularium super confirmatione Vicarii Provincialis Magistri Francisci Serrani, & Definitorum, electi à Reverendissimo Patre Carolo Philiberto Barbera Generali Ordinis Nostri.

CUM Pater Paulus à S. Ignatio Prior Generalis Ordinis Carmelitarum expertus fuisset, quod ob maximam distantiam Vicariorum Brasiliensium ab istis Regionibus necessariam notitiam, certamque informationem qualitatibus Religiosorum eligendorum ad regendas illas Vicarias habere non poterat, & ab aliis perquiri melius nequibat, quam ab eisdem Superioribus Religionis ipsarum Vicariorum, ideo promulgavit perpetuam legem inviolabiliter observari. per Breve speciale san. mem. Innocentii XII, praevio istius Sacrae Congregationis voto, confirmatum, praescribentem, quod Vicarii Provinciales Babyae, & Fluvii Januarii in posterum elapso primo anno eorum Officii in Dominica tertia post Pascha congregatis quatuor Definitoribus, ac praestito solemniter Juramento de proponendis, ac nominandis Dignioribus, nominarent per vota secreta P. Generali pro tempore, sive Provinciali Portugalliae, quatuor Religiosos ad Officium Vicarii Provincialis, & octo respectivè ad Officium Definitorum, ut ex quatuor primis unum in Vicarium Provinciale, & ex alii octo cum tribus remanentibus ex quatuor antedictis, eligerent quatuor Definitores pro futuro immediato triennio, literisque patentes tempore congruo, & opportuno ad eandem Vicarias transmitterent.

Ad tenorem praedictae legis specialis P. Praesentatus Antonius à Piagis Vicarius Provincialis Vicariae Fluvii Januarii insimul cum Definitorio, elapso primo anno eorum Officii in tertia Dominica post Pascha anni 1703. ad munus Vicarii Provincialis nominavit quatuor Religiosos ejusdem Vicariae, videlicet PP. Magistrum Franciscum Serranum, Praesentatum Romanulem da Nobrega, Praesentatum Constantinum à Jesu, & Praesentatum Michaellem de Azeredo, & octo ad munus Definitorum pro triennio incipiendo à Dominica tertia post Pascha currentis anni 1705., nempe PP. Raymondum à S. Elia, Philippum à Matre Dei, Praesentatum Emmanuelem Rodriguez, Franciscum, à Conceptione, Angelum à Monte Carmelo, Emmanuelem da Fonseca, Praesentatum Matthaeum ab Incarnatione, & Michaellem à Conceptione.

Perventa hujusmodi nominatione P. Carolo Philiberto Barberio tunc Priori Generali de mense Octobris ejusdem anni 1703. elegit ipse sub die 22. ejusdem mensis in Vicarium Provinciale Patrem Magistrum Franciscum Serranum primo loco nominatum, necnon quatuor Definiores juxta ordinem

dinem ipsiusmet nominationis pariformiter primum locum obtinentes, literis patentibus ab eodem P. Generali Barberio favore omnium in eisdem Electorum expeditis, quæ postindè ex Decreto istius Sacre Congregationis sub die 23. Januarii 1704. edito, confirmatz fuerunt.

Post perfectam prævis antedictis solemnitatibus hanc electionem, alia prodiit electio per Breve de motu proprio Sanctissimi Domini Nostri die 18. Julii ejusdem anni expeditum, facta in personas P. Ludovici ab Angelis ad munus Vicariatus Fluvii Januarii, & PP. Francisci Serrani, Georgi à Purificatione, Michaelis à Conceptione, & Joannis à Pietate ad Officium Definitoriatum.

Hinc cum Breve prædictum Sanctitatis Summe agnitione fuerit sub, & obreptitum, vel saltem vitio nullitatis laborare ob defectum intentionis Pontificis, cui veritas totius rei, & controversiæ status subscrita fuit, & falsa etiam facta expressio, cum Papæ minime narratum fuit, Vicarium Provinciale, & Definitorum Fluvii Januarii esse eligendos à P. Generali prævis nominatione à Vicario Provinciali actuali, & Definitorio faciendam juxta præscriptum Brevis san. mem. Innocentii XI. ut supra in principio enunciati: Quemadmodum etiam ignoravit Pontifex, jam hanc nominationem in personas P. Serrani, & dictorum quatuor Definitorum longè ante præcessisse cum subsequente electione à P. Generali Barberio facta: Et quod magis est, nec scivit, dictam Electionem fuisse ab hac Sacra Congregatione confirmatam, & si de electione antecederet secuta tempore P. Generalis Barberii aliqua mentio in genere, & dubitativè facta fuit, tamen contra rei veritatem suppositum extitit, talem electionem præventivè, & perindè, ac si successor in Generalatus Officio supplantari voluerit, factam fuisse, nibilo tamen addito de prædicta hujus Sacre Congregationis confirmatione.

Propterea antedictus P. Magister Franciscus Serranus, alique quatuor Definitores, primo à Vicario Provinciali, & Definitorio nominati, & à P. Generali Barberio ritè, rectè, ac legitime electi, recursum habuerunt ad Sanctissimum supplicantes, ut cognitionem validitatis, seu invaliditatis istarum electionum ad hanc Sacram Congregationem remittere dignaretur, cumque dictam remissionem benigne obtinuissent, fuit in eadem Sacra Congregatione die septima Augusti 1705. habita, ac referente Eminentissimo D. Cardinali Carpineo Præfeto propositum, & ad examen revocatum infrascriptum dubium, videlicet.

An electio Vicarii Provincialis in personam P. Magistri Francisci Serrani, & prædictorum Definitorum antedictæ Vicariæ Fluvii Januarii in Brasilia, ut superius, facta à P. Generali Barberio, & ab hac Sacra Congregatione, ut supra confirmata, vel potius alix electiones factæ per dictum Breve Sanctissimi Domini Nostri in personam P. Ludovici ab Angelis quoad munus Vicariatus, & aliorum in dicto Breve, ut supra, expressorum, quoad Officium Definitorium, subsineantur?

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster preces P. Magistri Francisci Serrani Vicarii Provincialis, & Definitorum à P. Carolo Philiberto Barberio olim Magistro Generali Ordinis Carmelitarum electorum, remisit, Partibus auditis, referente Eminentissimo Carpineo ejusdem Sacre Congregationis Præfeto, censuit, ac declaravit, prædictam Electionem factam à præfato P. Barberio, & ab ipsa Sacra Congregatione confirmatam subsinieri. Romæ 7. Augusti 1705.

Die verò 8. ejusdem mensis dicti anni facta de præmissis relatione eidem Sanctissimo Domino Nostro Sanctitas Sua prædictæ Sacre Congregationis sententiam benigne approbavit. Romæ &c.

G. Card. Carpinus.

Loco * Sigilli.

N. Grimaldus Secret.

XXX.

Ex Archivio Secretariæ Brevium in Regesto Mensis Augusti Anni 1705. num. 6.

SUMMARYUM

Deputat unum ex nostris Discalceatis in in Visitatore Apostolicum Missionum existens. Constantinopoli, Peræ, & Galatæ, sive Presbyterorum Secularium sint, sive Regularium, etiam Jesuitarum.

Dilecto filio David a S. Carolo Congregationis Italix Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceator. nuncupat. professori.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Cupientes ad animarum salutem, Divinumque cultum promovendum, ^{An. 1705. 8. Aug.} Missiones in Constantinopolitan., Peræ, & Galatæ Civitatibus respectivè existentes auctoritate nostra Apostolica visitare, ac de tua fide doctrina, pietate, charitate, & Catholicæ Religionis zelo plurimum in Domino confisi, Teque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat cōtēquendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpositorum, consilio, Te eorundem Missionum in Constantinopolitan., Peræ, & Galatæ Civitatibus hujusmodi existentium Visitatore Apostolicum, cum facultate quascumque, & singulas ex dictis Missionibus sive Presbyterorum Secularium, sive Regularium, etiam Societatis Jesu sint, ac illarum Ecclesiis, Cappellis, Monasteria, Conven-

tus,

tus, Domos, Hospitia, Collegia, Residentias, & alia pia, & Religiosa loca quæcumque, illorumque Prælatos, Superiores, & alias personas Ecclesiasticas tam Seculares, quam Regulares cujuscvis status, gradus, ordinis, præminentie, & dignitatis existant, tam in capite, quam in membris, semel tamen, auctoritate nostra prædicta visitandi, cum facultatibus necessariis, & oportunis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium constituimus, & deputamus, Tibique serio injungimus, ut in earundem Missionum statum, ac Christianidelium in illis partibus commorantium indigentias, necnon Missionariorum ibidem pariter degentium vitam, mores, ritus, & disciplinam diligenter inquiras, deque iis omnibus eandem Cardinalium Congregationem certiorum facere non prætermittas: Mandantes propterea omnibus, & singulis earundem Missionum Præfectis, & Missionariis, cæterisque personis Ecclesiasticis, tam Secularibus, quam cujuscvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam prædictæ Societatis Jesu, Regularibus in eisdem Partibus degentibus prædictis, ut Te tamquam eorum Visitatorem Apostolicum a nobis, ut præfertur, deputatum reverenter recipiant, & recognoscant, ac tibi in omnibus ad Visitationem hujusmodi spectantibus omnino pareant, & obsequantur, tuæque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam, sive poenam, quam rite tuleris, seu statueris in Rebelles ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Volumus autem, ut ubi impositum tibi munus hujusmodi impleveris, acta ejusdem tuæ Visitationis sub tuo sigillo clausa, ad nos, seu supradictam Cardinalium Congregationem quamprimum diligenter transmittas, ut quod desuper statuendum fuerit, matura deliberatione adhibita decernamus. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, ac Ordinum, Congregationum, & Institutionum Regularium, etiam Societatis Jesu prædictæ, & locorum piorum quorumcumque etiam

juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Augusti 1703. Pontificatus Nostri Anno V.

F. Oliverius.

XXXI.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XI.

pag. 76.

SUMMARY

Confirmat Decreta Sacr. Congregationis Episcoporum, & Regularium edita occasione Funerum in Ecclesiis Regularium.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Bernardi Soborzani Procuratoris Generalis Provinciæ S. Joannis Baptistæ Ordinis Prædicatorum Regni Vermani in Indiis Occidentalibus Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ expósito, quod alias prædicta Congregatio die 7. Decembris 1640., instante, tunc existente Commissario Curie Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum declaraverat, Parochos, & Presbyteros Terræ de Lauretano, ac alios Diocesis Brundusina. accipere non posse majorem eleemosynam pro Defunctis, qui in Ecclesiis dictorum Fratrum sepeliebantur, quam accipiebant pro iis, qui in Ecclesiis dictorum Parochorum, & Presbyterorum Sæcularium. Similiter die 31. Augusti anni 1658. instantibus Fratribus Provinciæ Dalmatice ejusdem Ordinis decreverat, functiones generales super Cadaveribus Defunctorum, quæ itidem sepelie-

*An. 1706.
3. Junii.*

liebantur in Ecclesiis ipsorum Regularium, postquam ipsa cadavera ad Ecclesias ipsorum Regularium pervenissent ad eodem Regulares, non autem ad Parochos pertinere, eodemque modo die 16. Decemb. 1661. pariter declaraverat super controversiis, quæ inter Parochos Civitatis Placentinæ, & Monachos Monasterii S. Sixti Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti occasione funerum exortæ fuerunt, prout statuerat, & decreverat die 17. Decemb. 1671. ad instantiam tunc existentis Procuratoris Generalis eorumdem Fratrum S. Francisci Parochis, qui associabant cadavera Defunctorum, quæ in Ecclesiis Regularium pariter sepeliebantur, non licere ea occasione ingredi Ecclesias Regularium, sed a januis ipsarum Ecclesiarum dimittere debere cadavera, huiusmodi, & solum posse benedicere, & dare ukimum vale, officia vero, & alia munia, quæ in similibus fieri solebant, a Regularibus, non autem a Parochis fieri debere, his vero non obstantibus, cum Parochi in partibus Hispaniarum, & Indiarum aliter in Ecclesiis Presbyterorum, seu Clericorum Regularium Societatis Jesu in grave eorum præjudicium prætenderent, tunc pariter existens Procurator Generalis earumdem Hispaniarum, & Indiarum ejusdem Societatis memoratæ Congregationi tunc existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium die 6. Maii 1672. supplicaverat, ut ad removenda omnia, & quæcumque scandala benigne declararet; supradicta omnia Decreta, & declarationes ad unguem in Ecclesiis suarum Domorum, & Collegiorum servanda fore, ac si ad ipsius Societatis Instantiam emanassent, dicta vero Congregatio Cardinalium indulserat discernendo, dandas esse prædictas, declarationes alias editas, easque in dictis Ecclesiis Societatis omnino servandas esse, ejusque Decretum postmodum per fel. rec. Clementem PP. X. prædecessorem nostrum per quasdam suas in simili forma Brevis expeditas Literas confirmatum, ac pro earumdem literarum, ac pro decreti huiusmodi executione Monitorium a tunc etiam existente Causarum Curia Cameræ Apostolicæ Generali Auditore expeditum fuerat. Et in eadem expositione subjuncto, quod dilecti filii Parochi ejusdem Regni Peruviani in prædictis Indiis præten-

siones dictis Decretis, & resolutionibus contrarias, & oppositas habebant in Ecclesiis Domorum, & Conventuum dictæ Provinciæ S. Joannis Baptistæ, & signanter Oppidi de Potosi, & Civitatis de Cuquisache respectivè nuncupat., nempe exigendi majorem eleemosynam pro Defunctis, qui in Ecclesiis Parochorum, & Presbyterorum sæcularium ibidem sepeliebantur, ac rursus peragendi super ipsos functiones generales super Defunctorum Cadaveribus, quæ in eorumdem Fratrum Ecclesiis tumulabantur, postquam ipsa Cadavera ad eorum Ecclesias pervenerant, & tandem ingrediendi suas Ecclesias occasione dictorum funerum, & aliorum similium, ideoque ad removenda scandala, assiduæque discordias, quæ in dies oriebantur pro parte ejusdem Bernardini Procuratoris Generalis eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut super præmissis in omnibus, & singulis Ecclesiis supradictæ suæ Provinciæ, eodem modo, quo ad favorem eorumdem Presbyterorum, seu Clericorum Societatis prædictæ in partibus Hispaniarum, & Indiarum provisum fuerat, ut præfertur, provideret, Decretaque ad eorum, & aliorum favorem edita ad dictas Ecclesias memoratæ Provinciæ S. Joannis Baptistæ, & signanter Oppidi de Potosi, & Civitatis de Cuquisache Provinciæ, & Ordinis huiusmodi in posterum eadem forma exacte, ac si ad eorum Fratrum Prædicatorum Provinciæ, Oppidi, ac Civitatis prædictorum favorem emanassent extendi, ac observari, ac executioni demandari præciperet. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentium, & Reverentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, ac referente Eminentissimo S. Præfati, censuit, ac decrevit danda esse Decreta alias edita, & signanter illud emanatum sub die 6. Maii 1672. ad instantiam D. Alonsi de Alcaros Procuratoris Generalis Hispaniarum, & Indiarum Societatis Jesu, videlicet: Sacra &c. Oratoris precibus benigne indulgens, censuit dandas esse petitas declarationes sæpe alias editas, easque etiam in prænarratis Ecclesiis Societatis esse observandas, nimirum Parochis in associatione, sive occasione associa-

tionis cadaverum non licere ingredi Ecclesias Regularium, sed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Ecclesiarum ibique solum posse benedicere, & dare ultimum vale. Officia vero, & alia munia, quæ in hujusmodi ministeriis adhiberi solent, ab ipsis Regularibus peragi debere, non autem a Parochis. Episcopos, seu Ordinarios Locorum permittere non debere, ut Parochi, alique de Clero Sæculari majorem eleemosynam sibi attribui faciant ab hæredibus Defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium sepulturam sibi elegerint, quam percipere possent, si in Parochiali, seu alia ipsius Cleri Sæcularis Ecclesia sepeliri voluissent. Functiones Funeralium super Cadavera Defunctorum, quæ in Ecclesiis Regularium contingerit sepeliri, postquam ad eandem Ecclesias pervenerint, ad ipsos Regulares, non ad Parochos pertinere. Contrariis quibuscumque circa suprascripta omnia minimè obstantibus. Romæ 24. Aprilis 1716. F. Cardinalis de Abdua, Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

2. Cum autem sicut dictus Bernardinus Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmitus subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Bernardini Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium, dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

3. Decernentes easdem præsentis litteras, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis,

ad quos spectat, & pro tempore quando-cumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Junii 1706. Pontificatus Nostri Anno VI.

XXXII

Ex Arch. Secr. Brevium in Reg. mensis Julii anni 1706. num. 43.

SUMMARY

Indultum olim concessum Monialibus nostris Tertiariis Civitatis Venetiarum erigendi privatum Oratorium in eorum Conservatorio, & celebrari quotidie facienda unam Missam pro commoditate mulierum seniorum, & puellarum educandarum, extenditur etiam ad Tertiarias non infirmas, nec senes, atque ad inservientes, & commensales.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte dilectarum in Christo ^{An. 1706.} filiarum Tertiariarum Carmelitarum ^{17. Julii.} nuncupatarum Civitatis Venetiarum Nobis exposito, quod ipsæ, quæ (ut asserabant) in quodam Oratorio sub regimine dilectorum filiorum Fratrum Ordinis B. M. de Monte Carmelo strictioris Observantiz nuncupatz vivebant, Cappellam, seu Oratorium, ubi Sacrosanctum Missæ Sacrificium pro spiritali mulierum in senili ætate constitutarum, ac puellarum ibidem educationis causa degentium consolatione quotidie celebraretur in eodem Conservatorio erigere posse plurimum desiderabant. Nos supplicationibus earundem Tertiariarum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio Nostro Joanni S. R. E. Presbytero Cardinali Badoario nuncupato tunc Patriarchæ Vene-

tiarum

tiarum dedimus in mandatis, ut eisdem Exponentibus petitam facultatem erigendi privatum Oratorium, in eoque, dummodo decenter ornatum, sacrisque suppellectilibus sufficienter instructum reperiretur, celebrari facienda unam Missam pro commoditate dictarum mulierum seniorum, & puellarum auctoritate Nostra Apostolica pro suo arbitrio, & conscientia gratis impertiretur, prout in Nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenorem presentibus pro expresso haberi volumus, uberius continetur. Cum autem, sicut dictæ Exponentes Nobis nuper exponi fecerunt, literæ Nostræ prædictæ executioni demandatæ fuerint, ipsæ vero indultum huiusmodi etiam ad reliquas Tertiarias in dicto Conservatorio pro tempore commorantes per Nos, ut infra extendi, & ampliari plurimum desiderent. Nos ipsas Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, & Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, & attenta relatione ejusdem Joannis Cardinalis super præmissis eisdem Cardinalibus facta, prædictum indultum etiam ad Tertiarias non infirmas, nec senes, ac inservientes, & commensales, servata tamen in reliquis prædictarum nostrarum literarum forma, & dispositione, eadem auctoritate tenore presentium extendimus, & ampliamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum per præsententes non intendimus supradictum Conservatorium in aliquo approbare.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17. Julii 1706. Pontificatus Nostri Anno VI.

F. Oliverius.

XXXIII.

Ibidem pag. 163.

SUMMARIUM

Confirmat Decretum Sacra Congregationis Episcoporum, & Regularium, quod servari debeat Breve Innocentii XI. approbans divisionem Provinciae O. N. Poloniae (quæ comprehendebat etiam Conventus Russiæ) in duas distinctas Provincias, Polonia nempe, & Russiæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, & Definitorum, ac Superiorum Provinciae Russiæ Sancti Josephi Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo in Regno Poloniae Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita exposito, quod cum Provincia Poloniae, quæ omnes Conventus dicti Ordinis in illis partibus existentes comprehendebat, propter ejus amplitudinem ab uno Priore Provinciali quotannis, quinimo singulis triennis commode, & ea, quæ par erat, cura visitari non valuisset, in Capitulo Generali ejusdem Ordinis tunc celebrato, hac, aliisque rationibus mature perpenſis, decretum fuerat, eandem Provinciam Poloniae in duas dividendam, unde bon. mem. Paulus S. B. E. Presbyter Cardinalis de Alteriis nuncupatus, dum vixit Ordinis prædicti apud S. Sedem Apostolicam Prorector, in vim facultatis, & super hoc per Rescriptum sel. rec. Innocentii Papæ XI. prædecessoris nostri attributæ per suum Decretum de 7. Junii 1687. editum divisionem Provinciae prædictæ in duas a se invicem distinctas Provincias fecerat, assignatis, utrique earum suis respective Conventibus, & cum diversis Ordinationibus earundem Provincialium statui, & utilizari, ac felici progeſſui congruentibus, quod quidem Decretum dictus Innocentius prædecessor per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 27. eorundem Mensis, & anni expeditas literas, toto illius tenore inserto confirmaverat. Et in eadem

eadem expositione subjuncto, quod in novissimo Capitulo Generali Ordinis huiusmodi in Alma Urbe nostra celebrato tunc existentes Priores Provinciales Provinciarum Poloniæ, & Russiæ sine consensu eorundem Provinciarum pro illarum reunione insisterant. Ipsi vero exponentes renunciationi huiusmodi se se opposuerunt, & proinde dictas Innocentii prædecessoris literas præfati Decreti Paulus Cardinalis, & Protectoris confirmatorias etiam confirmari plurimum cupiebant. Emanavit a præfata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito Patre Procuratore Generali Ordinis, referente Eminentissimo Flisco, censuit, ac decrevit, servandum esse enunciatum Breve, & imponendum perpetuum silentium, prout præsentis Decreti vigore, servari mandat. Romæ 10. Septem. 1706. G. Card. Carpineus: Ferdinandus Archiepiscopus Nicen. Secretarius.

2. Cum autem sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communi summopere desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatæ exitiunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

3. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac

Pars IV.

illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragare: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciarum, & Ordinis huiusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 9. Octobris 1706. Pontificatus Nostri Anno VI.

XXXIV.

Ibidem pag. 185.

SUMMARIUM

Confirmat Resolutionem Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium, qua committitur Nuncio Apostolico in Lusitania revocandi licentias datas Regularibus abessendi a suis Conventibus, & curandi, ut ad eos redeant.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, & Definitorii Provincialis Provinciæ Portugalliæ Ord. Fratrum B.M.V. de Monte Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita expositio, quod licet per Concilium Tridentinum sess. 28. cap. 4.

F.

pro-

An. 1707.
31. Aug.

prohibeatur expresse, ne quis Regularis sine sui Superioris licentia prædicationis, vel Lectoris; aut cujusvis pii operis prætextu subiciat se obsequio alicujus Prælati Principis, vel Universitatis, vel Communitatis, aut alterius cujuscumque personæ, seu loci; nihilominus in Regno Portugalliz irreperat abusus Regulari observantia præjudicialis, ac Populis illarum partium scandalum præbens, & quia Episcopi earundem partium in vim Indultorum per nostrum, & Sedis Apostolicæ in Portugalliz, & Algarbiorum Regnis Nuncium concessorum nonnullos Religiosos Misticæ peritos pro eorum Ecclesiarum servitio è propriis Conventibus absque Superiorum Regularium ejusdem Provinciæ licentia educebant, ac propterea pro parte dilectorum Exponentium memoratæ Cardinalium Congregationi supplicato, ut præmissis occurrendo, omnibus, & singulis Religiosis prædictæ Provinciæ extra eorum Conventus servitio cujuslibet simplicis Ecclesiæ addictis, & sine Superiorum suorum licentia degentibus, ut ad ipsorum respectivæ Conventus redirent præcipere, quodque Superiores prædicti illos ad id quocumque Indulto minime obstante, compellere possent, decernere, necnon pro tempore existenti Nuncio mandare, ne hujusmodi Indulta, nisi legitimis de causis, & audito Superiori Religiosi, qui ab Episcopis pro eorum servitio postulat, concederet, aliasque in præmissis juxta memorati Concilii dispositionem providere dignaretur; emanavit ab eadem Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem hunc libellum remisit, attenta relatione Patris Procuratoris Generalis Ordinis, censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore committit Eminentissimo Nuncio Apostolico in Lusitania residenti, ut revocet quascumque licentias, & curet Regulares redire omnino ad eorum Conventus. Romæ 29. Julii 1707. G. Cardinalis Carpineus: F. A. Niceus Secretarius.

2. Cum autem, sicut dicti Exponentes Nobis nuper exponi fecerunt, qui

Decretum hujusmodi; quo firmitus substat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

3. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apost. Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Augusti 1707. Pontificatus Nostri Anno VII.

XXXV.

Ex Archivio Secretariæ Brevium in Reg.
Mensis Decemb. 1707. n. 49.

SUMMARIUM

*Bulla moderatoria alterius Bullæ Innocen-
tii XI. prohibentis commodari suppel-
lectilia Ecclesiæ, & Conventus Majo-
ris Ordinis Nostri Neapolis.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1707.
10. Dec.

Alias pro parte tunc existentium Prioris & Fratrum Conventus Majoris nuncupat. Civitatis Neapolitan. Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo sel rec. Innocentio PP. XI. prædecessori Nostro exposito, quod Ecclesia dicti Conventus Christifidelium devotione celebris erat, multaque, & pretiosa sacra suppellectili instructa reperiebatur, verendum autem erat, ne sacra suppellex hujusmodi. si frequenter commodaretur, paulatim detereretur, & absumeretur. Porro in dicta Civitate usus, pique consuetudo vige-
bat, ut in Solemnitate Corporis Domini magnifica Altaria in publicis plateis labo-
re, industria, sumptibusque nonnullorum Conventuum ejusdem Civitatis per tur-
num erigebantur, distulseque Conventus in turno hujusmodi comprehendebatur, & ea occasione vasa argentea, & alia orna-
menta Ecclesiastica ab aliis Ecclesiis com-
modo accipere, & sua vicissim illis com-
modare consueverat, ac etiam non nun-
quam eveniebat, ut pro tempore existens
Prorox Regni Neapolis publicas aliquas
solemnitates in Capella Palatii Regii di-
ctæ Civitatis magnifico ornatu, conqui-
sitis etiam Ecclesiarum paramentis, & or-
namentis celebrari curabat, idem Innocen-
tius prædecessor supplicationibus eorum-
dem Exponentium nomine sibi super hoc
humiliter porrectis inclinatus; omnibus,
& singulis omnibus, & singulis Ordinis,
& Conventus Majoris nuncupati prædicto-
rum Superioribus, Officialibus, & Per-
sonis nunc, & pro tempore existentibus,
cujuscumque dignitatis gradus, & supe-
rioritatis existerent, ne ullo unquam
tempore lampades, candelabra, imagines,
statuas, vasa, & utensilia ex auro, vel
argento, aliave quacunque materia con-

Part IV.

fecta, aut rapetes, peristromata, plane-
tas, dalmaticas, pluvialia, aliave quæli-
bet suppellectilia, paramenta, & ornamen-
ta Ecclesiastica ad Ecclesiam ipsius Con-
ventus nunc, & pro tempore quandocun-
que spectantia, & pertinentia cujusvis al-
teri Ecclesiæ, Conventui, Collegio, Com-
munitati, Domui, vel Personæ (præter-
quam Conventibus prædictis in solemnitate Corporis Christi ad effectum ornandi
Altaria hujusmodi, necnon pro servitio
dictæ Cappellæ Regiæ tantum, & non ex-
tra muros Palatii Regii, nec pro Come-
diis, aut aliis representationibus) sub
quovis quæsito colore, vel prætextu com-
modare, aut, ut commodarentur, per-
mittere auderent quovis modo, seu præ-
sumerent sub excommunicationis lætæ sen-
tentiz, a qua nemo absolutionis benefi-
cium a quoquam, præterquam a Nobis,
seu Romano Pontifice pro tempore exi-
stente, nisi in mortis articulo constitutus
valeset obtinere; ac privationis vocis acti-
væ, & passivæ poenis per Contrafacientes
ipso facto absque alia declaratione incur-
rendis, auctoritate Apostolica interdixit,
& prohibuit, & alias prout in ejusdem In-
nocentii prædictis litteris, desuper in simili
forma Brevis die 28. Novembris 1682. ex-
peditis uberius continetur. Cum autem,
sicut dilecti filii modernus Prior, & Fra-
tres dicti Conventus Majoris Nobis nuper
exponi fecerunt, per pro tempore existen-
tes Electos dictæ Civitatis, Sanctorum Ja-
nuarii, aliorumque ejusdem Civitatis Pro-
tektorum, necnon extra Cappellam Pala-
tii Regii hujusmodi per Proreges pro tem-
pore similiter existentes, aliosque Chri-
stifideles Ecclesiæ, & Conventus hujusmo-
di Benefactores, aliæ festivitates in præ-
dicta Ecclesia pro eorum particulari devo-
tione respective celebrentur: Electi vero
ex eo, quod ipsis supradicta paramenta,
& ornamenta propter prohibitionem hu-
jusmodi denegantur, functionem oblatio-
nis Calicis, & Intorstoriorum, quæ per
ipso diebus festis Assumptionis B. M. V. ac
ejusdem B. M. V. de Monte Carmelo in
prædicta Ecclesia fieri consuevit, in alia
peragere statuerint, ac proinde experien-
tia compertum sit; prohibitionem hujus-
modi eisdem Conventui, & Ecclesiæ præ-
judicium potius, ac damnum, quam uti-
litatem adferre; Nobis propterea humili-

ter supplicari fecerunt, ut in supradictis casibus, de oportuna prohibitionis moderatione inpræmissis oportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequentiarum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem modernis, & pro tempore existentibus Priori, & Fratribus Domus supradictæ, ut vasa, calices, candelabra, lampades, statuas, & utensilia, tapetes, peristromata, planetas, dalmaticas, pluvialia, aliave quælibet suppellectilia, & paramenta Ecclesiastica hujusmodi prædictis Proregi, Electis, Benefactoribus prædicti Conventus illa petentibus ad ornandas functiones Ecclesiasticas dumtaxat in casibus supra expressis de Discretor. prædicti Conventus consensu commodare libere, & licite, ac absque ullius censuræ, vel pœnæ Ecclesiasticæ incurso possint, & valeant, ita tamen ut finito usu, commodata illico ad Ecclesiam supradictam, seu illius Sacristiam reportari debeant, ac salva in reliquis remanente supradictarum Innocentii prædecessoris literarum dispositione, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & Indulgemus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 10. Decemb. 1707. Pontificatus Nostri Anno VIII.

F. Oliverius.

XXXVI.

Ibidem mensis Januarii anni 1708.
num. 183.

SUMMARIUM

Ad tollenda dissidia deputat Motu proprio Provinciale Provincie, seu Congregationis Montis Sancti O. N., & Priorem Conventus Montis Sancti de Urbe

pariter O. N. ad tempus, quo durare consueverunt.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

DEbitum Pastoralis officii, quo Catholica Ecclesiæ regimini Divina An. 1708. 9. Jan. dispositione præsidemus, salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, Christianidelium, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, statui feliciter dirigendo, peculiarem curam adhibemus, illisque de idoneis Superioribus, & Ministris, quorum opera in charitatis, & religiosæ tranquillitatis amœnitate prospere gubernentur interdum providere studemus, sicut locorum, temporum, & personarum qualitatibus mature consideratis, ad Dei gloriam, & religionis incrementum, felicemque progressum expedire in Domino arbitramur. Itaque felici prosperoque Provincie, seu Congregationis Montis Sancti Fratrum Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo, in qua, ut accepimus, gravissima dissidia, & Divini servitii, regularisque Observantiae, & quietis ipsius Provincie detrimenta urgentia vigent, regimini, & gubernio quantum Nobis ex alto conceditur oportune consulere cupientes, ac de dilectorum filiorum Hyacinthi Mariæ ab Asculo de præsentis primi Definitoris dictæ Provincie, ac Archangeli pariter ab Asculo Fratrum expresse professorum Provincie, seu Congregationis, & Ordinis hujusmodi, qui Prioris officio Asculan. fungitur fide, prudentia, doctrina, charitate, vigilantia, integritate, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, memoratum Hyacinthum Mariam in Priorem Provinciale dictæ Provincie, seu Congregationis, dictum vero Archangelum

lum in Priorem Conventus ejusdem Montis Sancti de Urbe respective ad tempus, quo hujusmodi officia juxta regularia dicti Ordinis instituta per Sedem Apostolicam confirmata durare consueverunt, cum omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis tenore præsentium constituimus, & depuramus: Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis Nostræ, aliisque arbitrii Nostris poenis omnibus, & singulis memoratæ Provinciæ, seu Congregationis Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut prædictos Hyacinthum Mariam, & Archangelum ad officia eis respective per præsentem mandata, illorumque liberum exercitium, juxta eandem tenorem præsentium recipiant, & admittant, eosque recognoscant, & illis in omnibus officia hujusmodi concernentibus faveant, & assistant, pareantque & obediant respective, ac decernentes ipsas præsentem litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus supranominatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragariis sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit Provinciæ, seu Congregationis, ac Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 9. Januarii 1708. Pontificatus Nostris Anno VIII.

F. Oliverius.

XXXVII.

Ibidem mensis Maji num. 6.

SUMMARIUM

Breve provisionis Episcopatus factæ in personam unius ex nostris Excalceatis ad Ecclesiam Anastasiopolitanam in partibus Infidelium.

Dilecto filio Mauricio a S. Teresa Congregationis Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum, nuncupatorum professori Electo Anastasiopolitano.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

A Postolatus officium meritis licet im-
paribus, ex alto Nobis commissum, quo Ecclesiarum omnium regimini Divina dispositione præsidemus utiliter exequi, adjuvante Domino, satagentes, solliciti corde reddimur, & solertes, ut cum de Ecclesiarum ipsarum regiminibus agitur committendis, tales eis in Pastores præficere studeamus, qui populum suæ curæ creditum sciant non solum doctrina verbi, sed etiam exemplo boni operis informare, ac Ecclesias sibi commissas in statu pacifico, & tranquillo velint, & valeant, auctore Domino salubriter regere, & feliciter gubernare. Sane Ecclesia Anastasiopolitana, quæ in partibus Infidelium consistit, certo, quem etiam si ex eo quævis generalis reservatio, etiam in corpore juris clausa resultet præsentibus pro expresso habere volentes modo, Pastoris solatio ad præsens destituta; Nos ad felicem ejusdem Ecclesiæ provisionem paternis, & sollicitis studiis intendentes, post deliberationem, quam de præficiendo ipsi Ecclesiæ personam utilem, ac etiam fructuosam cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis propagandæ Fidei præpositis habuimus diligentem, demum ad te, qui Frater expresse professus Congregationis Fratrum Ordinis B. M. de Monte Car-

An. 1708.
12. Maji.

Carmelo Discalceatorum nuncupatorum in ætate legitima, & sacro Presbyteratus Ordine constitutus, ac de legitimo matrimonio procreatus, aliisque omnibus requisitis qualitatibus præditus existis, & cui apud Nos de vitæ munditia, probitate & honestate morum, pietate, & Catholicæ religionis zelo, ac spiritualium providentia, & temporalium circumspeditione, aliisque multiplicium virtutum donis fide digna testimonia perhibentur, direximus oculos Nostræ mentis. Quibus omnibus debita consideratione pensatis te a quibuscvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, eidem Ecclesiæ Anastasiopolitan. de persona tua Nobis, & Fratribus Nostris prædictis ob tuorum exigentiam meritorum accepta, de Fratrum eorumdem consilio auctoritate Apostolica providemus, teque illi in Episcopum præficimus, & Pastorem, curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Anastasiopolitan. tibi in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo; in illo, qui dat gratias, & largitur præmia confidentes, quod dirigente Domino auctus tuos, Ecclesia prædicta sub tuo felici gubernio regetur utiliter, & prospere dirigetur, ac grata in iisdem spiritualibus, & temporalibus suscipiet incrementa. Jugum igitur Domini prompta devotione suscipiens, curam & administrationem prædictas sic exercere studeas solícite, fideliter, & prudenter, ut Ecclesia ipsa gubernatori provideo, & fructuoso Administratori gaudeat se commissam, tuque præter æternæ retributionis præmium Nostram, & Apostolicæ Sedis benedictionem, & gratiam exinde consequi merearis. Cæterum tibi, ut donec Ecclesia prædicta Anastasiopolitana ab Infidelibus detinebitur, ad illam accedere, & apud illam personaliter residere minime tenearis dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus; ac tecum super quocumque voto de non procuranda, nec acceptanda quacunque dignitate extra Congregationem prædictam, nisi id tibi sub præcepto obedi-

tiæ a Romano Pontifice injungatur, a te juxta Constitutiones ipsius Congregationis eadem auctoritate confirmatas emisso, ad præmissorum effectum harum serie gratiose dispensamus. Necnon ad ea, quæ in tuæ commoditatis augmentum redere possunt favorabiliter intendentes, tibi, ut a quocumque, quem malueris Catholico Antistite gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habente, accitis, & in hoc sibi assistentibus duobus, vel tribus aliis pariter Catholicis Antistitibus similem gratiam, & communionem habentibus munus consecrationis recipere libere possis, ac eidem Antistiti, ut recepto prius a te fidei Catholicæ professione juxta articulos pridem a Sede Apostolica prædicta propositos, ac Nostro, & Romanæ Ecclesiæ nomine fidelitatis debito solito juramento, munus prædictum auctoritate Nostra tibi impendere libere valeat, plenam, & liberam eorumdem tenore præsentium concedimus facultatem. Volumus autem, & Apostolicæ auctoritate prædicta statuimus, atque decernimus, quod nisi receptis a te per dictum Antistitem juramento, & fidei professione hujusmodi, idem Antistes tibi prædictum munus impendere, & tu illud suscipere præsumperitis, dictus Antistes a Pontificalis officii exercitio, & tam ipse, quam tu a regimine, & administratione, tam spiritualium, quam temporalium Ecclesiarum vestrarum suspensi sitis eo ipso. Præterea volumus, ut professionis Fidei a te sic emissæ, & juramenti a te præstiti formas in publicam, & authenticam formam sine mendis redactas de verbo ad verbum per tuas patentes literas tuo sigillo munitas ad Nos per proprium Nuntium, quantocius destinare procures. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habent.

bentes, illis alias in suo robore perman-
suris, ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse deroga-
mus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub
Annulo Piscatoris die 12. Maii 1708.
Pontificatus Nostri Anno VIII.

F. Oliverius.

XXXVIII.

Ibidem num. 7.

SUMMARIUM

*Deputat unum ex nostris Excalc. jam Epi-
scopum Anastasiopolitanum in Vicarium
Apostolicum Regnorum de Idalcæ,
Golgondæ, & Magni Mogolis in Indiis
Orientalibus.*

Dilecto filio Mauritio a S. Theresia Con-
gregationis Fratrum Ordinis B. Mariæ
de Monte Carmelo Discalceatorum,
nuncupat. professori electo Anastasio-
politano.

CLEMENS PAPA XI.

*Dilecte fili salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

*An. 1708.
12. Maii.* **E**X injuncto nobis Divinitus Pastoralis
solicitudinis munere, spiritualibus
Christifidelium, præsertim in remotissimis
Orbis partibus existentium necessitatibus,
quantum Divina bonitas largitur, provi-
dere omni studio satagimus, sicut ad om-
nipotentis Dei gloriam, ac Populorum
ædificationem cognoscimus in Domino sa-
lubriter expedire. Cum itaque, sicut ac-
cepimus bo: mem: Petrus de Alcantara
dum vixit Episcopus Siconopolitan., & Vi-
carius Apostolicus in Regnis de Idalcæ,
Golgondæ, & M. Mogolis in Indiis Orien-
talibus nuper ab humanis decesserit; in
Regnis vero prædictis plurimi Christifide-
les degant, quorum spiritualibus necessi-
tatibus per viciniore Episcopos subveniri
opportune non potest: Nos ad ea, quæ
ad D. N. J. Christi honorem in illis Par-
tibus promovendum, fovendamque dicto-
rum Christifidelium pietatem, & Christianæ
Religionis propagationem faciunt, pa-
storali zelo atque vigilantia intendentes,
ac de tua fide, probitate, charitate, do-
ctrina, pietate, prudentia, & Catholicæ

Fidei zelo plurimum in Domino confilii;
de Venerabilium Fratrum nostror. S.R.E.
Cardinalium negotiis propagandæ Fidei
præmissorum consilio, Te in prædictis Re-
gnis de Idalcæ, Gologondæ, & M. Mogolis
Vicarium Apostolicum cum facultati-
bus solitis, & consuetis, seu aliis necessa-
riis, & oportunis ad nostrum, & ejusdem
Sedis beneplacitum, auctoritate Apostoli-
ca tenore præsentium constituimus & de-
putamus, salva tamen semper in præmissis
auctoritate Congregationis eorund. Car-
dinalium. Non obstantibus Apostolicis,
ac Universalibus, Provincialibusque, &
Synodalibus Conciliis editis generalibus,
vel specialibus Constitutionibus, & ordi-
nationibus, necnon quibuscvis etiam jura-
mento, confirmatione Apostolica, vel qua-
vis alia firmitate roboratis statutis, & con-
suetudinibus, privilegiis quoque, indultis,
& literis Apostolicis in contrarium præ-
missorum quomodolibet concessis, appro-
batis, confirmatis, & innovatis. Quibus
omnibus, & singulis illorum tenores præ-
sentibus proplene, & sufficienter expres-
sis, ac de verbo ad verbum insertis habentes,
illis alias in suo robore permanfuris,
ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat
specialiter, & expresse derogamus,
cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub
Annulo Piscatoris die 12. Maii 1708. Pon-
tificatus Nostri Anno VIII.

F. Oliverius.

XXXIX.

Ibidem mensis Januarii anni 1709.
num. 195.

SUMMARIUM

*Breve deputationis Assistentis Italia O.N.
in locum Defuncti facta per modum pro-
visionis usque ad Capitulum Generale.*

Dilecto filio Andreæ Mastellone Ordinis
Fratrum B.M.V. de Monte Carmelo
professori in Sacra Theologia
Magistro.

CLEMENS PAPA XI.

*Dilecte fili salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

Religionis zelus litterarum scientia, *An. 1709.
9. Jan.*
vitæ, ac morum honestas, aliaque
laudabilia probitatis, & virtutum merita,
super

super quibus apud nos fide digno commendari testimonio nos inducunt, ut Tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque, sicut accepimus, quoniam Scipio Grimaldi, dum vixit, Assistentis Italici Ordinis Fratrum B. M. V. de Monte Carmelo nuper ab humanis decesserit. Nos eidem Ordini de alio idoneo Assistente Italici ex commissio Nobis Divinitus dispensationis officio providere, Teque, qui (ut pariter accepimus) Frater expresse professus Provinciae Vitae nuncupat. dicti Ordinis, & in Sacra Theologia Magister existis specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac de tua fide, prudentia, doctrina, charitate, integritate, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, Apostolicae potestatis plenitudine, Te Assistentem Italici Ordinis praedicti in locum memorati Scipionis defuncti usque ad proxime futurum Capitulum Generale ejusdem Ordinis, cum omnibus, & singulis praerogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis tenore praesentium constituimus, & deputamus, ac in locum dicti Scipionis, quoad officium Assistentis hujusmodi substituiamus, & subrogamus, Mandantes propterea in virtute S. Obedientiae, ac sub indignationis nostrae, aliisque arbitrii nostri poenis omnibus, & singulis Ordinis praedicti Superioribus, Fratribus, & Personis, ceterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut Te ab Assistentis Italici hujusmodi officium, ejusque liberum exercitium juxta eorundem tenorem praesentium recipiant, & admittant, Tibique in omnibus ad idem officium spectantibus faveant, & assistant, pareantque, & obediant respective. Ac decernentes ipsas praesentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obrinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari;

sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 9. Januar. 1709. Pontificatus Nostri Anno IX.

F. Oliverius.

XL

Ibidem mensis Februarii anni 1709.
num. 249.

SUMMARUM

Breve deputationis Cardinalis Grimaldi ad praesidendum nomine Apostolicae Sedis Capitulo Generali O. N. habent. in Civitate Bononiae.

Diecto filio nostro Nicolao S. R. E. Cardinali Grimaldo nuncupato in Civitate, & Comitatu Nostris Bononien. Nostro, & Apostolicae Sedis de Latere Legato.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte fili Noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

CUM, sicut dilectus filius modernus Vicarius Generalis Congregationis Mantuan. Ordinis Fratrum B. M. V. de Monte Carmelo nobis nuper exponi fecit, Capitulum Generale Congregationis hujusmodi die 27. mensis Aprilis proxime venturi in Civitate nostra Bononien., benedicente Domino celebrandum sit. Nos cupien-

An. 1709
26. Febr

cupientes, ut Capitulum hujusmodi recte, ac feliciter ad Dei gloriam, & diſcæ Congregationis utilitatem celebretur, Te de cujus prudentia, integritate, & Religionis zelo plurimum in Domino confidimus, in prædicto Capitulo Generali nostro, & Sedis Apostolicæ nomine Præfidentem, cum auctoritate, facultatibus, jurisdictione, honoribus, & oneribus similibus Præfidentibus competentibus, ac alias solitis, & consuetis, ac cum facultate, quando Tu quibus capitularibus interesse non poteris, aliquem Prælatum Tibi benevisum in tui locum ad hujusmodi munus Præfidentis obeundum cum auctoritate, facultatibusque Tibi per præsentis concessis substituendi, Apostolica auctoritate tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus, Teque in Domino hortamur, & monemus, ut Capitulum hujusmodi fideliter regere, ac in illo omnia, quæ ad prosperum Fratrum prædictorum regimen, & gubernium pertinent decerni, statui, & ordinari cures, & facias. Mandantes propterea in virtute S. Obedientiæ dilectis filiis eorundem Fratrum Superioribus quocumque nomine nuncupatis, cæterisque Fratribus, & specialiter Vocalibus in prædicto Capitulo congregatis, aliisque ad quos pertinet, ut Te in ejusdem Capituli nostro, & prædictæ Sedis nomine Præfidentem reverenter suscipiant, Tibique, ac per Te substituendo Prælato hujusmodi in omnibus ad Præfidentis officium pertinentibus pareant, obediant, & assistant, tuaque, & ejusdem personæ a Te substituendæ salubria monita, & jussa humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Pars IV.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 26. Febr. 1709. Pontificatus Nostri Anno IX.

F. Oliverius.

XLI.

Ibidem mensis Aprilis anni 1709.
uum. 269.

SUMMARIUM

Deputat Assistentem Generalem Ordinis nostri Gallie in locum Defuncti usque ad Capitulum Generale.

Dilecto filio Francisco de Latenay Ordinis Fratrum B.M.V. de Monte Carmelo in Sac. Theologia Magistro.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Religionis zelus, literarum scientia, ^{An. 1709.}
vitæ, ac morum honestas, aliaque ^{6. Apr.}
laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud nos fide digno commendaris testimonio Nos inducunt, ut Tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque, sicut accepimus, quon. Joachimus a S. Josepho dum vixit Assistentis Generalis Gallie Ordinis Fratrum B.M.V. de Monte Carmelo nuper ab humanis decesserit: Nos eidem Ordini de alio Assistente Generali Gallie, ex commisso Nobis Divinitus dispensationis officio providere, Teque qui, ut pariter accepimus, Frater expresse professus, ac Ex-Assistens Generalis Ordinis hujusmodi, necnon primus socius dilecti pariter filii moderni Prioris Generalis Ordinis prædicti existis, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac de tua fide, prudentia, doctrina, charitate, integritate, ac Religionis zelo plurimum in Domino confisi, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudi-

tudine, Te Assistentem Generalem Gallie Ordinis prædicti in locum memorati Joachimi defuncti, usque ad proximè futurum Capitulum Generale ejusdem Ordinis cum omnibus, & singulis præ eminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis tenore præsentium constituimus, & deputamus, ac in locum dicti Joachimi, quoad officium Assistentis Generalis hujusmodi substituimus, & subrogamus, ac tecum, ut licet per quinquennium dumtaxat a tali munere vacaveris, opportune dispensamus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis omnibus, & singulis Ordinis prædicti Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut Te ad Assistentis Generalis Gallie hujusmodi officium, ejusque liberum exercitium, juxta earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittant, Tibique in omnibus ad idem officium spectantibus favcant, & assistant, pareantque, & obediunt respectivè, ac decernentes ipsas præfentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 6. Aprilis 1709. Pontificatus Nostri Anno IX.

F. Oliverius.

XLII

Ibidem num. 15.

SVMMARIUM

Præscribit formam servandam in electione Superiorum Provinciae S. Joseph nostri- rum Excalceatorum in Principatu Cathalonie ob impedimentum Gremialium dictæ Provinciae accedendi ad Capitulum Generale.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti ^{An. 1709.} filii Johannes ab Assumptione, & ^{13. Apr.} Stephanus a SS. Sacramento Fratres expresse professi, & Procuratores Provinciae S. Josephi in Principatu Cathalonie Congregationis Hispaniæ Fratrum Excalceatorum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod cum alias sel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster ex voto Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, ac juxta illius Decretum, per quasdam suas in simili forma Brevis die 14. Febr. 1643. expeditas literas, quarum initium est: Postulat commissi: inter alia indulserit, ut stantibus tunc notoriis impedimentis, propter quæ Gremiales dictæ Provinciae proximo Capitulo Generali in Hispania, tunc celebrando, in quo electiones Provincialis, aliorumque Superiorum ejusdem Provinciae fieri debeant, interesse non poterant, ad triennium tantum electiones hujusmodi fierent in Capitulo Provinciali sub certis modo, & forma, ac itaut electi intra annum a die factæ electionis in dicto proximo Capitulo Generali, vel saltem a Præposito Generali cum suo Diffinitorio omnino confirmari deberent cum variis aliis indultis, declarationibus, & ordinationibus. Et postmodum memoratis impedimentis adhuc durantibus, dicta Congregatio Cardinalium supradictum Decretum, quod subinde per quasdam rec. mem. Innocentii PP. X. præ-

dece-

decessoris pariter nostri in eadem forma Brevis literas die 23. Junii 1646. emanatas, quarum initium est: Alias a fel. rec. Urbano: confirmatum fuit, ad aliud triennium proximum prorogaverit, & alias, prout in dictis Urbani, & Innocentii prædecessor. literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur; ac novissime anno 1706. propter similia impedimenta, Gremialibus ejusdem Provinciæ Capitulo Generali tunc celebrando intervenire non valentibus, negato eis ad illud accesso, idem Capitulum Generale Sessione die 29. Aprilis ejusdem anni habita, Gubernium dictæ Provinciæ pro subsequenti triennio ad formam prædictarum literarum Urbani, & Innocentii prædecessor. dirigi debere decreverit, & successive Definitorium Generale, auctoritate, & ab ipso Capitulo Generali concessa, tunc existenti Provinciali ejusdem Provinciæ præceptum transmissit, ut Capitulum congregaret, in quo eligerentur novus Provincialis, ac alii Superiores Provinciæ, & quatuor Assistentes, qui cum Provinciali auctoritatem ad Præpositum Generalem privative spectantem exercerent, necnon alii duo Assistentes, qui dictis aliis quatuor Assistentibus, & Provinciali juncti ea omnia peragerent, quæ privative spectarent ad dictum Præpositum Generalem cum Definitorio Generali, dummodo electi, confirmationem intra quatuor menses obtinerent, prout non sine magno vitæ periculo Religiosis ad Definitorium Generale pro confirmatione hujusmodi obtinenda missis, factum fuit; Nunc autem proxime futura Dominica tertia post festum Paschatis Resurrectionis Dominicæ Capitulum Generale Congregationis prædictæ celebrari debeat, prædicta vero adhuc perdurare, imo majora accessui ad illud obstat noscantur impedimenta, quia scilicet dictus Cathalonix Principatus ne minimum quidem, cum reliquis Hispaniæ Provinciis, & Gallia, quibus circumdatus existit, potest habere commercium, ac propterea ipsi Exponentes prædicta Dominica tertia, vel alio oportuniori die Capitulum Provinciale dictæ Provinciæ congregari, in eoque novum Provinciale, aliosque Superiores ipsius Provinciæ, necnon quatuor Assi-

Part IV.

stentes, qui cum Provinciali, ea omnia quæ privative ad Præpositum Generalem spectant, & duos alios Assistentes, qui dictis aliis quatuor Assistentibus, & Provinciali juncti ea, quæ ad Præpositum Generalem cum Definitorio Generali privative pertinent peragant, eligi posse, ac alias statui dictæ Provinciæ oportune in præmissis a nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent. Nos eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum in Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præmissorum, qui dilectum filium modernum Priorem Generalem Congregationis Hispaniæ hujusmodi super præmissis audiverunt consilio, Conventibus Principatus, & Provinciæ prædictorum ad triennium tantum auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut in Capitulo Provinciali dicta Dominica tertia, vel alio oportuniori tempore celebrando, Priores ipsorum Conventuum una cum Provinciali, vel ipso vita functo, primo Definitor Provinciali, & alii ad quos ex Constitutionibus prædictæ Congregationis spectat, Provinciale, & Priores eorumdem Conventuum eligere possint, qui sic electi, in eodem Capitulo Provinciali confirmentur eodem modo, quo electiones in Capitulis Provincialibus Congregationis Italiæ ejusdem Ordinis confirmari solent, statimque post confirmationem hujusmodi suorum officiorum possessionem capere valeant; Provincialis autem, ut supra eligendus facultatem habeat expediendi una cum quatuor Patribus ex gravioribus, & dignioribus prædictorum Conventuum, per secreta suffragia ut supra, in Capitulo Provinciali eligendis, ea omnia quæ potest expedire Præpositus Generalis per se ipsum; Cæ-

G 2

tera

tera vero, quod expediri debent per Præpositum Generalem cum Diffinitorio, expediri possint ab eodem Provinciali cum prædictis quatuor Patribus, & aliis duobus ut supra, eligendis, servata in reliquis prædictarum Urbani, & Innocentii prædecessorum literarum forma, ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & Provinciæ hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Aprilis, 1709. Pontificatus nostri Anno IX.

F. Oliberius.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

Decretum Sacre Congregationis Disciplina super facultate transferendi Novitiatum Ordinis nostri a Conventu di Capodi Chino ad Conventum Carminis Majoris Neapolis.

Eni, e Rnì Signori.

An. 1709
13. Junii. **F**RA Andrea Mastelloni Assistente Generale de' Carmelitani d'Italia espone supplicando l'EE. VV., che non potendo vivere in disciplina reli-

giosa i Giovani professi nel Convento di Capo di Chino di Napoli, Casa di Noviziato, a cagione del governo irregolare di quel Priore, a cui non può darsi presentaneo rimedio, si compiacciano dar licenza, che i detti Giovani professi sieno trasferiti nel Convento del Carmine Maggiore di detta Città, del cui registro, e deposito Reale sono in cotesta Segreteria testimonianze autentiche, anche per informazioni segrete, commesse dall'EE. VV., che della grazia &c.

Sacra Congregatio super Disciplina Regulari licentiam impertitur ad annum Superioribus Regularibus Fratribus Carmelitarum, ad quos pertinet, ut Juvenes professos in Conventu di Capo di Chino ejusdem Ordinis pro Novitiatu ab hac Sacra Congregatione approbato, transferre licite possint, & valeant in Conventu Carminis Majoris Neapolis, sub cura tamen Magistri eidem specialiter deputandi; contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ hac die 18. Junii 1709.

G. Card. Carpineus.

F. de Vico Secret.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARIVM

Instrumentum acceptationis Legati reli Eri a qu. Joanne de Castro Conventui nostrorum Excalceatorum S. Anna de Urbe cum onere Missarum.

In Dei Nomine Amen.

Presenti publico Instrumento cunctis ubique, An. 1709.
30. Octob. pateat evidenter, & sit notum, quod anno ab ejusdem salutiphæra Nativitate Domini Nostri Jesu Christi Millesimo septingentesimo nono Indictione secunda die vero 30. mensis Octobris Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno ejus Noni: In mei Notarii, & Secretarii &c. Testiumque infrascriptorum &c. Cumbo: me. Joannes de Castro Laurel ex Consilio Majestatis Catholicæ Philippî V. Hispaniarum Regis, ejusque dum vixit a Secretis, in ejus ultimo, sub ejus dispositione decessit Testamento mihi &c. decima nona Junii proximi passati clauso, & sigillato consignato, & vigesima secunda Julii subsequenti attento ejus obitu aperto, & publicato, inter cætera mandaverit, ut ex ejus bonis, & creditis &c. emerentur quatuor loca Montium, & vinculo affecta essent feudi Venerabilis Domus, & Hospitii Sanctæ Annæ RR. PP. Carmelitarum Discalceatorum Hispanorum cum obligatione perpetua ex illorum fructibus celebrandi ipsimet ipsos vigintiquinque Missas pro Anima memorati bonæ memoriæ Joannis de Castro Testatoris, ejusque Genitorum scilicet bonas in quolibet mense, & unam decantatam Mortuorum in Octava Defunctorum, & Executores fuisse Reverendissimum Patrem Petrum Aguardo Generalem RR. PP. Clericorum Minorum, & Illustrissimum Dominum Joannem Antonium Diaz de Arce Equitem Ordinis S. Jacobi, & D. Barnabam Martinez cum facultate unicuique eorum tributa de per se, & separatim executioni demandandi voluntatem præfati Domini Joannis de Castro Laurel, prout diffusus legitur in dicto ejus Testamento ad quod &c., & cum prædicti duo primo loco nominati Executores emerint quatuor loca Montis S. Petri septimæ erectionis cum fructibus

bus a Kal. Septembris 1709. ad favorem DD. Domus, & Hospitii cum onere celebrandi dictas Missas ad normam præscriptam a dicto quodam de Castro Laurel Testatore, juxta literas patentes expeditas sub die decima tertia Septembris 1709., quam copiam collationatam mihi &c. consignarunt ad effectum hic alligandi tenoris &c., & velint illas tradere RR. PP. dictæ Domus, & Hospitii pro totali adimplemento voluntatis supradicti quodam de Castro Laurel Testatoris, & ab eis reportare capitularem obligationem de adimplenda ea omnia, quæ dictus quodam Joannes de Castro Laurel disposuit, & supradicti ejus Testamento, & de adnotando onus dictarum Missarum in tabella onerum aliarum Missarum adimplendarum per dictos Reverendos Patres, iidemque Patres annuerint pro acceptatione, & ad hujusmodi effectum obtinuerint facultatem a Reverendissimo Patre Fr. Christophoro a Sancto Josepho Superiore Locali dictorum Domus, & Hospitii vigore rescripti Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium, prout constat a tergo, & respective subius supplicem libellum porrextum eidem Sacre Congregationi tenoris &c. Hinc igitur est quod capitulariter congregati, & in unum, ut mos est ad sonum campanulæ claustralis coadunati Reverendissimus Pater Superior, & Patres dd. Domus, & Hospites Sanctæ Annæ Carmelitarum Discalceatorum Hispanorum Urbis, in quo pro rebus, & negotiis eorum Domus, & Hospitii gerendis, & perpetrandis congregari, & coadunari solent, videlicet Reverendissimus Pater Fr. Christophorus a S. Josepho Superiore Localis præfatorum Domus, & Hospitii Rev. P. Fr. Sebastianus a Nativitate, R. P. Fr. Joannes a Sancto Joachimo, & R. P. Fr. Emanuel a Sancta Theresia omnes mihi &c. cogniti, assentes, & affirmantes esse ultra duas ex tribus partibus Patrum degentium in præfatis Domo, & Hospitio, cunctosque vocem, & votum activum, & passivum in Capitulo habere, illudque valide, & legitime constituit, & representare, utentes, & uti velle declarantes dicta licentia, & facultate ab eis ut supra obtemperandi dicta loca Montium, cum dicto onere Missarum, secundum dispositionem supradicti bonæ memoriæ Joannis de Castro Laurel sponte &c., ac testium &c. habuerunt, & receperunt a supradictis Reverendissimo P. Generali Petro Aguado, & Illustrissimo Domino Equite Joanne Antonio Diaz de Arze Exequutoribus Testamentariis dicti quodam Joannis de Castro Laurel præfatas literas patentes originales dictorum locorum quatuor Montis S. Petri septimæ erectionis in creditum, & faciem supradictæ Domus, & Hospitii cum supradicti onere Missarum cantand., quas ad sese traxerunt &c., & trahit &c. finalem quietantiam, & absolutionem fecerunt &c. etiam cum pacto &c., & promiserunt, & sese obligarunt perpetuo per semetipsos celebrare dictas Missas viginti quinque quolibet anno ex fructibus dictorum locorum Montium pro suffragio Animæ supradicti bonæ memoriæ Joannis de Castro Laurel, ejusque Genitorum, nempe binas quolibet mense, & unam decantatam Mortuorum in Octava Defunctorum, & adnotare tale onus in tabella onerum aliarum Missarum celebrandarum per ipsos Reverendos Patres libere &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. DD. Reverendissimus Pater Superior, & PP. Capitulariter, ut supra congregati, præfatos Domum, & Hospitium, eorumque bona &c., & jura &c. præsentia, & futura in ampliori Reverendæ Cameræ Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. citra &c. obligarunt &c. appellati &c. renunciarunt &c. unica &c. consenserunt &c. & tactis pectoribus jurarunt &c. super quibus omnibus, & singulis præmissis petita

fuit mihi infra scripto Notario, & Secretario, ut unum, vel plura publicum, seu publica Instrumentum, & Instrumenta conficerem, atque traderem prout opus fuerit, & requisitus ero.

Actum Romæ in Aula Capitulari præfati Hospitii, & Domus positæ in Regione Montium in via nuncupat. le Quattro Fontane tenden. ad Montem, & Palatium Pontificium Quirinale, præsentibus Dominis Andrea Ruiz de Quintanilla Filio quodam alterius Andree Burgen. Diocesis, & Antonio de Nardo Filio quodam Nuntii Cajetanæ Diocesis Testibus ad præmissa omnia, & singula vocatis, habitis specialiter, atque rogatis.

Joannes Patritius Archiepiscopus Seleuciæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Thesaurarius Generalis. Univerfis &c.

Notum facimus, & attestamus, quod hodie D. Joseph Maria de Consiliariis fil. quodam Alphonsi Januensis Creditor Montis S. Petri septimæ erectionis in locis duobus cum dimidio liberè, ut lib. 9. fol. 223. necnon D. Ignatius de Consiliariis ejus Germanus Frater Creditor ejusdem Montis in loco uno cum dimidio pars libere ut dicto lib. 9. fol. 224. dictum eorum respectivè creditum, & sic in totum loca quatuor ceferunt, & resignarunt, ac ipsorum quilibet respectivè cessit, & resignavit cum fructibus a Kalendis præsentis mensis Septembris, & franchigia litterarum paten. in Creditum, & favorem Venerabilis Domus Hospitii S. Annæ RR. PP. Carmelitarum Hispanorum Discalceatorum Urbis cum declaratione, quod sc. 476. præfata dictorum locorum deposita fuerunt in Banco Sancti Spiritus per Reverendissimum D. Petrum Aguado Generalem Clericorum Minorum, & Illustrissimum Dominum Joannem Antonium Diaz de Arze Equite Ordinis S. Jacobi uti Exequutores Testamentarios bonæ memoriæ Joannis de Castro Laurel in executionem Testamentariæ dispositionis dicti bonæ memoriæ Joannis de Castro Laurel, prout ex illius Testamento rogato in Actis Domini Josephi Garziz del Pino in corrente anno 1709. ad quod &c., & cum conditione, quod dicti Reverendi Patres perpetuo per sese celebrare debeant quolibet anno Missas viginti quinque pro illius Anima, ejusque Genitorum, nempe viginti quatuor divisas in duas singulo mense, & unam decantatam de Defunctis celebrant. in Octava Defunctorum, & non alias. Quare nos cessionem, & resignationem hujusmodi admittentes per præfatos præfatum Domum Hospitii S. Annæ veram, & legitimam dictorum locorum dicti Montis Creditricem in omnibus ut supra facimus, & esse declaramus, ac de fructibus ad rationem scutorum trium monetæ pro quolibet loco & anno de bimestri in bimestre in fine pro rata responderi mandamus. In quorum &c. Datum Romæ ex ædibus nostris anno Domini 1709. Indictione secunda, die vero decimatertia Septembris, Pontificatus Sanctissimi Domini nostri Domini Clementis Divina Providentia Papæ Undecimi, anno ejus IX.

Joannes Archiepiscopus Seleuciæ Thesaurarius Generalis.

Philippus Cesarinus Auditor Generalis.

A tergo Reg. lib. 10. Montis S. Petri septimæ erectionis fol. 281.

Pro Venerabili Domo Hospitii Sanctæ Annæ RR. PP. Carmelitarum Hispanorum Discalceatorum Urbis lib. 4.

Eminentissimi, & Reverendissimi Signori.

La Casa, & Hospizio delli Padri di S. Anna de' Carmelitani Scalzi Spagnoli di Roma, Oratori umilissimi dell' Eminenze Vostræ, umilmente le supplicano per il beneplacito di accettare il Legato di quattro luoghi di Monte, che gli la lasciò D. Giovanni de Castro Laurel nel suo Testamen-

stamento con il peso di ventiquattro Messe basse, ed una cantata ogn' anno perpetuamente. Avendo il detto Testatore donato per elemosina quello, che è di più oltre giulj due per qualsivoglia Messa, essendo ciò di molto utile all' Oratori: che della grazia &c. A tergo.

All' Eminentiissimi, e Reverendissimi Sig. Cardinali della Sagra Congregazione de' Vescovi, e Regolari. Per la Casa, ed Hospizio delli PP. di S. Anna de' Carmelitani Scalzi Spagnoli di Roma.

Rescriptum.

Arbitrio Superioris Localis. Intus dictum supplicem libellum. Cum nobis plenè consentent quæ Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium ut supra sunt exposita; petitam licentiam, & facultatem acceptandi dictum Legatum cum onere præfatarum Missarum vigintiquinque vigore rescripti ejusdem Sacre Congregationis facti a tergo præsentis supplicis libelli nobis directis dictis Domui, & Hospitio Patrum S. Annæ Carmelitarum Discalceatorum concedimus, & impertimur. Datum Romæ ex præfato Hospitio hæc die 30. Octobris 1709. Fr. Christophorus S. S. Joseph Superior Localis præfatorum Domus, & Hospitalii Iudex Commissarius &c.

Et quia ego dictus Dominus Joseph Garzia del Pino Notarius Publicus, & Regii Palatii Majestatis Catholicæ specialiter deputatus totius Nationis Hispanæ, ac Venerabilis Regiæ Ecclesiæ, & Hospitalii SS. Jacobi, & Ildephonsi dictæ Nationis de Urbe Secretarius, de præmissis rogatus fui; ideo præfens publicum Instrumentum subscripsi, signavi, & publicavi, requisitus in fide &c.

Ita est Joseph Garzia del Pino
Notarius, & Secret. Regius.

XLIII.

Ex Archiv. Secretariæ Brevium in Regesto mensis Aprilis anni 1710. n.8.

SUMMARIUM

Confirmat Decretum Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium super erectione Conventus nostrorum Excalceatorum terræ Matelicæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1710.
1. Apr.

EManavit nuper a Congregatione Venerabil. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in causa Camerinen. electionis, & renuntiationis inter dilectos filios Fratres Conventus Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum terræ Matelicæ ex una, & Universitatem, ac homines dictæ terræ ex altera partibus vertente de, & super infra scripto dubio (videlicet: An votum rotale sit exequendum in casu &c.) Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. In causa Camerinen. electionis, & renuntiationis vertente in-

ter Conventum, & Fratres Carmelitas Discalceatos terræ Matelicæ ex una, & Communitatem ejusdem terræ partibus ex altera, de, & super infra scripto dubio, videlicet: An votum rotale sit exequendum in casu &c. Sequuta namque electione dictorum Fratrum Carmelitarum Discalceatorum, religio post varias lites passas occasione hæreditatis Valentini de Pellegrinis tam cum R. Fabrica S. Petri, quam hæredibus hæredum gravatorum devenire volens ad constructionem Ecclesiæ, & Conventus prævia licentia habita ab hac Sac. Congregatione Episcoporum, & Regularium curavit, ut ab Architecto conficeretur planta, & interim instruxit quandam domum, & Ecclesiam per modum provisionis animo transmittendi Religiosos, habitoque novo recurso ad eandem Sacram Congregationem pro obtinenda licentia aperiendi Conventum, illi acerrime se opposuit Communitas, allegando nullitatem illorum electionis. Hac tamen non obstante oppositione Esmi Patres ad relationem Esmi D. Cardinalis Colloredi denuo facultatem aperiendi Conventum concesserunt: Et, cum pendente lite, Communitas devenerit ad electionem Fratrum Ordinis Prædicatorum illam idem Esmus Colloredus, tamquam attentatam circumscriptis, & revocavit. Et si autem postmodum Fratres Carmelitæ construere cœpissent juxta plantam supramemoratam ædificium Conventus cum notabili impensa, adhuc tamen non acquiescens Communitas recursum habuit ad SSmum Dominum Nostrum, a quo reportavit rescriptum, ut Sacra Congregatio Episcoporum definiret quæstionem ortam super validitate, & invaliditate dictæ electionis Fratrum Carmelitarum, & renuntiatione PP. Jesuitarum, cum voto Sacre Rotæ, omnibus Dominis suffragantibus, quæ cum fuerit in voto, electionem Fratrum Carmelitarum Discalceatorum factam a Communitate Matelicæ die 25. Junii 1684. juxta testamentum Valentini de Pellegrinis conditum anno 1647. esse validam, & sustineri, sicut etiam, esse validam, & sustineri renuntiationem, & repudiationem hæreditatis dicti Valentini de Pellegrinis, quam Patres Soc. Jesu ante dictam electionem nempe die 13. Maji 1684. fecerunt, ex rationibus deductis in duabus Decisionibus editis super

super utroque dubio, scilicet die 15. Junii 1708. & 7. Junii 1709. Eadem Sacra Congregatio Eñorum, & Rñorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, referente Eñno Gabriello censuit, ac decrevit, dictum Votum Rotæ esse exequendum. Romæ 21. Februarii 1710. G. Cardinalis Carpineus. Pro D. Archiepiscopo Niceno Secretario Joseph Emygdio Ferrarius. Loco ✠ Sigilli.

2. Cum autem, sicut pro parte dictorum Fratrum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quò firmitus subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocínio communiti summo opere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces exiltere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus, aliisque ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicut in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & desiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 1. Aprilis 1710. Pontificatus Nostri Anno X.

F. Oliverius.

XLIV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. X.
pag. 236.

SUMMARIVM

Facultas data nostris Excalceatis fundandi Hospitium in Civitate Ulyssiponen. pro manutentione eorum Conventus Goan, ac Residentiæ Oppidi de Diu, tum sacrarum Missionum earum partium.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti ^{An. 1710.} filii Fratres Excalceati nuncupati ^{28. Aug.} Congregationis Italix Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo, quod ipsi Hospitium in Civitate Ulyssiponen. tam pro eorum Conventus Goan, ac Residentiæ Oppidi, seu loci de Diu, quam sacrarum Missionum illarum partium ipsorum Curæ, & directioni Commissarum manutentione, fundare, & erigere intendunt, si Nostra, & hujus S. Sedis sibi super hoc, licentia suffragetur, & facultas. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

2. Nos igitur dictos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpositorum consilio, eisque exponentibus Hospitium prædictum in Civitate Ulyssiponen. ad præmissorum effectum auctoritate Nostra Apostolica, fundandi, & instituendi facultatem, & licentiam, eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

3. Non obstantibus Constitutionibus, & Or-

& Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit, Congregationis, & Ordinis præfatorum, aliisque quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Augusti 1710. Pontificatus Nostri Anno X.

XLV.

Ex Arch. Secr. Brevium in Reg. mensis Augusti anni 1710. num. 290.

SUMMARY

Confirmat nominationem factam a Republica Venetiarum de Episcopo Diopolien. ad præsidendum Monasterio Monialium Carmelitarum Terefianarum, exempto ab Ordinaria Jurisdictione Patriarchæ Venetiarum.

Venerabili Fratri Marco Gradenigo
Episcopo Diopolien.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1710. 30. Aug. CUM alias fel. re. Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster supplicationibus tunc existentium Ducis, & Reipublicæ Venetorum nomine sibi super hoc humiliter potrectis inclinatus, dictæ Reipublicæ nominationem Episcopi, qui spirituali regimini, & custodiæ clausuræ Monasterii Monialium Carmelitarum Terefianarum nuncupatarum Civit. Venetiarum, quod (ut asserbatur) curæ, & directioni, ac gubernio Fratrum Antiquæ Observantiæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo subiectum, & ab ordinaria Venerabilis Fratris Patriarchæ Venetiarum jurisdictione exemptum existit, penderet, sub certis modo,

& forma tunc expressis concesserit, prout in ejusdem Innocentii Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 28. Februarii 1700. expeditis liceris, quarum tenorem partibus pro expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur. Et sicut pro parte dilectorum filiorum nobilium virorum moderni Ducis, & Reipublicæ prædictæ Nobis nuper expositum fuit, bon. mem. Joannes Baptista, dum vixit Episcopus Tarvisin., qui spirituali regimini, & custodiæ clausuræ Monasterii prædicti præsidebat, novissimè ab humanis decesserit, dicta vero Respublica prædictarum literarum vigore, te eidem spirituali regimini, & custodiæ per Nos ad nominationem hujusmodi præficiendum Nobis nominaverit, ac propterea ipsi Exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis oportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Ducem, & Rempublicam specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quovis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatz existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac de tua fide, prudentia, integritate, vigilantia, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, nominationem de tui persona a prædicta Republica, sicut præmittitur factam, approbantes, & admittentes, Fraternitati tuæ, ut conservationi clausuræ dicti Monasterii invigilare, ac illa, quæ ad clausuram hujusmodi pertinent, facere, decernere, & exequi, Confessarios dictarum Monialium approbare, cæteraque omnia, & singula, quæ Episcopi locorum Ordinarii circa Monasteria Monialium ab eorum ordinaria jurisdictione exempta, & Regularibus subiecta, ac illorum personas, res, & bona, juxta Constitutionem Apostolicarum dispositionem facere possunt, & debent, circa Monasterium prædictum, illiusque personas, res, & bona pariformiter facere, mandare, gerere, & exequi, ac executioni mandari curare libere, & licite possis, & valeas, facult.

facultatem ad Nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum duraturam, auctoritate Apostolica, tenore præsentium tribuimus, & impertimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit dicti Monasterii, & illius Ordinis, etiam jramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum renoues præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Augusti 1710. Pontificatus Nostri Anno X.

F. Oliverius.

XLVI.

Ibidem num. 17.

SUMMARIUM

Prohibetur extractio paramentorum, & aliorum utensilium ab Ecclesia, & Conventu Ord. Nostri Cisterciensis Lycien. sub pœna excommunicationis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1710
13. Sept.

Conservationi, & manutentioni ornamentorum, & paramentorum Ecclesiæ Conventus Ordinis Fratrum B. M. V. de Monte Carmelo Civitatis Lycien. quantum cum Domino possumus benigne consulere, ac dilectos filios Priorem, & Fratris dicti Conventus specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequentium serie absolventes, & absolutas fore.

Pars IV.

consentes, supplicationibus earum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, ne de cætero quisquam sive Sæcularis, sive Regularis, etiam quavis auctoritate, superioritate, vel officio fungens, vasa, calices, candelabra, cruces, lampades, planetas, tunicas, & alia paramenta, & ornamenta Ecclesiastica tam ex auro, quam ex argento, vel quavis alia materia confecta, ac suppellectilia sacra quæcumque, tam hæcenus per quoscumque Christifideles dictæ Ecclesiæ donata, & assignata, seu ad illius usum empta, & acquisita, quam impofterum forsitan donanda, & assignanda, seu emenda, & acquirenda, quibuscumque aliis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, seu aliis Locis Piiis, vel personis quibuscumque commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, prætextu, causa, ratione, vel occasione ex Ecclesia, & Conventu prædictis, seu illorum Sacristia extrahere, & asportare, seu ut extrahantur, commoventur, & asportentur permittere, aut consentire audeat quovis modo, seu præsumat sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nemo absolutionis beneficium a quocumque, præterquam a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, valeat obtinere, ac quoad Regulares, & privationis vocis activæ, & passivæ pœnis, per Contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrendis Apostolica auctoritate, tenore præsentium interdiciamus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentis prohibitionis exemplum in valvis dictæ Ecclesiæ, seu illius Sacristiæ, aut alio loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, affixum assidue remaneat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Septembris 1710. Pontificatus Nostri Anno X.

F. Oliverius.

XLVII.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. X. pag. 240.

SUMMARIUM

Confirmat Decretum Capituli Provincialis Nostrorum Disceatorem Provincie

H

Ro-

Romana super modo investendi pecunias ad ipsos spectantes.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

*Act. 1710.
26. Sept.*

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Definitor Provincialis Provinciæ Romanæ Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Italicæ Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo, quod in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ die 22. Aprilis anni proxime præteriti celebrato decretum fuit, ut in posterum Conventus hujusmodi pecunias ad ipsos quomodolibet spectantes, personis particularibus ad censum tradere nequeant, sed illas in tot Locis Montium Cameræ Nostræ Apostolicæ non vacabilem, sive censibus cum Locis Piis, & Communitatibus investire, aut in emptionem bonorum stabilium fructiferum convertere, & erogare teneantur, & alias prout uberius continetur in Decreto Definitorii Provincialis memoratæ Provinciæ desuper emanato tenoris, qui sequitur, videlicet.

2. Ex Actis Capituli Provincialis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo Provinciæ Romanæ Sanctæ Mariæ celebrati Capitulo in nostro Conventu S. Mariæ in S. Silvestro in fest. vespertina fer. 2. die 22. mensis Aprilis 1709. cum ex creatione censuum cum personis particularibus sæpe deperdantur, aut periculum subeant capitalia, & eorum fructus, indeque plures quotidie lites debeant excitari. Propositum fuit, an sit ordinandum ne in posterum Conventus possint tradere ad censum personis particularibus pecunias quomodolibet ad ipsos spectantes, sed teneantur reinvestire illas in Locis Montium, vel cum Locis Piis, aut Communitatibus, aut in emptione terrarum frugiferarum; & hoc non intelligatur, si capitale non accedat ad scuta centum, tunc enim recurratur ad Definitorium Provinciale, quod re maturè examinata decernat, quod faciendum in casibus particularibus sub pœna suspensionis per sex menses Prioribus contrasacientibus, quod si hæc pœna locum habere non possit, sint privati voce activa, & passiva per idem tempus:

respondum est affirmative per secreta suffragia cum omnibus. Item propositum fuit pro majori firmitate supradictæ ordinationis, an servatis servandis sit recurrendum ad S. D. N. supplicando pro confirmatione in forma Brevis; responsum est affirmative cum viginti octo ex viginti novem. Fr. Matthæus a Sancta Maria Provincialis &c. Fr. Eusebius a Sanctis Capituli Secretarius &c.

3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, Capitulum Provinciale prædictum confirmationem Decreti hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione ab hac Sancta Sede impetrari mandaverit: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

4. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum; harum serie absolventes, & absolutos fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium modernum præpositum Generalem dictæ Congregationis super præmissis audiverunt, consilio, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

5. Decernentes ipsas præsentis litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Pala-

xii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit assentari.

6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Congregationis, & Conventuum, & Provinciæ hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Septemb. 1710. Pontificatus Nostri Anno X.

XLVIII.

Ex Arch. Sec. Brevium in Reg. mensis
Deiemb. anni 1710. num. 6.

SUMMARYUM

Confirmat Decretum Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium emanatum in causa inter Conventum Nostrorum Excalceatorum Terræ di Varesæ, & Confraternitatem B. M. V. de Monte Carmelo ejusdem Terræ super distributione, & benedictione habitus, tum super Processione prius faciendâ a dictis Nostri Excalceat in Domini- ca infra Octavam solemnisi Commemorationis ejusdem B. M. V.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

*An. 1710.
20. Dec.* **A**lias pro parte dilectorum filiorum Prioris, & Fratrum Conventus Terræ, seu Locî de Varesæ Congregationis Fratrum Ordinis C. M. V. de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Mediolanen. Dioc. Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus
Part IV.

Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod in die prima Martii 1708. ipsa Congregatio Cardinalium in causa, & lite inter ipsos Exponentes ex una, & dilectos etiam filios Confratres Confraternitatis sub titulo seu invocatione ejusdem B. M. V. de Monte Carmelo in dicta Terra canonice, ut asseritur, erectæ ex altera partibus pendentem rescripsisset: benedictionem, & distributionem parvi habitus dictæ B. M. V. de Monte Carmelo spectare imposterum ad Superiores dicti Conventus, quoad publicam vero processionem in Solemnitate festivitatis ipsius B. M. V. de Monte Carmelo mense Julio quotannis fieri solitam videndum esse particulariter: quia propter Processionem hujusmodi mense Julio tunc proximo faciendam aliquæ novæ, & graves perturbaciones merito timeri poterant, ipsi Prior, & Fratres se a publicis quidem Processionibus ex privilegio Apostolico exemptos esse, hanc vero earum unicam, & peculiarem peragere semper consuevisse affirmantes, licet absque ullo dubio assererent, eandem Processionem in locis, in quibus Conventus dicti Ordinis, & similes Confraternitates reperiuntur, cum omnimoda Confratrum Religiosis subjectioni, & unioni fieri, idque in toto Ordini prædicto, a quo eam solemnitatem in gratiarum actionis pro Beneficiis a dicta B. M. V. de Monte Carmelo acceptis institutam esse dicebant, usu receptum esse, adeoque, quemadmodum observatur ab Ecclesiis filiabus, & dependentibus respectu Ecclesiarum matricum, ad quas in publicis processionibus acceditur, ita subjectionem hujusmodi a dicta Confraternitate uti filia, prædicto Ordini, seu Religioni uti Matri negari non posse, nihilominus ut perturbaciones prædictas, & expensas eorum paupertati intolerabilis evitarent, perpetuamque cum eadem Confraternitate concordiam stabilirent, causam, & litem inter ipsos, & Confratres prædictos pendentem, ut præfertur, dilecto filio nostro Josepho dictæ S. R. E. Cardinali Archinto nuncupato Metropolitanæ Ecclesiæ Mediolanen. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præfui, ad majorem Dei gloriam, honorem prædictæ B. M. V. de Monte Carmelo, & spirituales Christianidelium ædificationem, consideratis omni-
bus

bus circumstantiis, inter Matrem, & Filiam amicabiliter componendam, & perpetua concordia terminandam, cum facultatibus ad id necessariis committi summopere desiderabant; emanavit ad eorum supplicationem ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione Eminentissimi Archiepiscopi Mediolanensis, Partibus auditis, referente Eminentissimo Corsino, censuit, ac decrevit, quoad benedictionem, & distributionem Habitus parvi persistendum esse in decisis sub die prima Martii 1708. in qua fuit rescriptum, benedictionem, & distributionem parvi Habitus spectare in posterum ad Superiorem Conventus PP. Carmelitarum, & quoad processionem, videndum particulariter, & sub die 22. Junii ejusdem Anni, in Emi PP. censuerunt, quoad benedictionem, & distributionem habitus parvi persistendum esse in decisis sub die prædicta prima Martii; reliqua vero remisit ad Eminentissimum Archiepiscopum pro concordia: quoad processionem vero, hanc esse prius faciendam die Dominica infra Octavam per Patres Ordinis, cum facultate Confratribus vel illam associandi, vel aliam processionem alia die posteriori faciendi. Romæ 12. Aprilis 1710. G. Card. Cerpineus. F. Archiepisc. Nicænus Secretarius. Loco ✠ sigilli.

Cum autem, sicut Prior, & Fratres prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmitus subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctori-

tate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore, quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, Conventus, Ordinis, & Confraternitatis prædictorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Decemb. 1710. Pontificatus Nostri Anno XI.

Pro R. P. D. Oliverio.

I. C. Battellus.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. X.
pag. 258.

SUMMARY

Resolutio Congregationis Particularis a
Clemente XI. super quibusdam casibus
reservatis, a quibus omnes Confessa-
rii

rii de Urbe tam Sæculares, quam Regulares non possint absolvere.

An. 1711.
13. Maji.

QUONIAM SS. D. N. Clemens XI. pro Pastoralis in commissum sibi Gregem zelo, & pro Ecclesiasticæ disciplinæ recta ratione conservanda, deputavit Congregationem particularem, Etsorum DD. S. R. E. Cardinalium S. Clementis, Pauluti Majoris Pœnitentiarii, & Fabroni, necnon RR. PP. Corradini Sanctitatis Sæc. Auditoris, mei infra scripti S. Congregationis Concilii, & hujus deputatæ Secretarii, ac RR. PP. Damasconi Consultoris S. Officii, & Alfari Consultoris Theologi Sacræ Pœnitentiariæ. Eadem Congregatio considerata reformatione facultatum Officii S. Pœnitentiariæ a sel. rec. Innocentio XII. in ejus Constitutione edita 3. Septembris 1692. censuit, si Sanctissimo placuerit, præcipiendum esse omnibus, & quibuscumque Presbyteris tam Sæcularibus, quam Regularibus in Urbe ad Confessiones audiendas deputatis, ne in posterum, etiam in foro conscientiæ absolvant, extra Mortis periculum, quoscumque Pœnitentes tam Incolas Urbis, quam ad eam confluentes ab infra scriptis Casibus, nempe a casu publicæ violatæ Clausuræ Monialium ad malum, seu inhonestum finem, a Presbytericidio publico, & a casu publico violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ in terminis Constitutionis Gregorii XIV. incipientis: *Cum alias nonnulli*, & etiam a casu occurrento dictæ violationis Immunitatis, si fuerit secuta auctoritate publica, idque omnino servari ab omnibus, & quibuscumque Confessariis in Urbe, degentibus cujuscumque Religionis, Instituti, etiam Societatis Jesu, ac Congregationis quæcumque spectati nota explicandis, prout explicati latius fuere in Decreto Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium die 9. mensis Januarii 1672. sub sel. rec. Clemente VIII., ac illius confirmatoris, & innovatoris sub sel. rec. Paulo V. die 7. Januarii 1617., & Urbano VIII. die 17. Novembris 1628. editis. Ac sub præsentis prohibitione comprehendere etiam Pœnitentiarios Basilicarum Urbis, & ab omnibus Confessariis prædictis, eam observari sub iisdem pœnis, & censuris eo ipso, & absque aliâ declaratione incurrendis, quæ continentur in præfatis Decretis. Noverintque Pœnitentes absolutiorem, si quam in posterum obtinuerint a præfatis casibus in præsentis Decreto expressis, esse nullam, nulliusque roboris, & momenti, eaque omnia observari. Non obstantibus quibuscumque Privilegiis absolventi a prædictis casibus, sub quibuscumque et enormibus tam ante, quam post dicta Decreta tam particularibus personis, quam ratione Religionis, Societatis, vel Instituti obtentis, & juxta latam derogationis formam in iisdem Decretis contentam, quæ in præsentis repetita censetur, & non obstantibus omnibus, quæ idem Clemens VIII., Paulus V., & Urbanus VIII. voluerunt non ob stare; Rursus declarando, prout declaratum fuit in præfatis Decretis, quod circa alios Casus S. Sedis Apostolicæ reservatos non expressos in præsentis Decreto (exceptis illis, quæ continentur in Bulla deæ. Coenæ Domini legi consuetæ) ita intelligatur præservata facultas absolventi Confessariis privilegiatis in Urbe degentibus, quatenus tamen eam habeant ex legitimis Privilegiis non revocatis, & in usu existentibus, ac juxta eorum tenorem tantum exequendis. Aliis vero in Urbe Confessariis Privilegia non habentibus nihil de novo sicuti per præfata Decreta, ita per præsens censetur, concessum.

Facta per me infra scriptum hac die 13. mensis Maji 1711. relatione prædictæ Resolutionis Sanctissimo D. N., Sanctitatis Sæc. eamque, &

singula in ea, contenta cum omnibus clausulis. Derogatoriis benigne probavit, ac inviolabiliter in posterum servari præcepit ab omnibus, ut supra expressis, præsentique Decretum in forma solita publicari jussit, atque mandavit.

Vincentius Petra S. C. Concilii, & dictæ Deputatæ Secretarius.

XLIX.

*Romæ ex Typographia Reverendæ
Camæræ Apostolicæ.*

SUMMARY

Occasione visitationis peragenda a Generali O. N. eidem cumulantur etiam facultates Commissarii, & Visitatoris Apostolici.

CLEMENS PAPA XI.

*Dilecte fili salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

CUM sicut Nobis nuper exponi fecisti, *An. 1711. 13. Sept.*
ut incumbenti tibi muneri satisfacias, Ordinem Fratrum Carmelitarum propediem benedicente Domino visitare intendas; Nos ut hujusmodi visitationis munus ad Dei gloriam, & ejusdem Ordinis propagationem feliciter adimplere valeas, te specialibus facultatibus, & gratiis prosequi volentes, tibi ut ultra tuas ordinarias facultates, etiam tamquam Commissarius, & Visitator Apostolicus universum Ordinem prædictum B. Mariæ de Monte Carmelo, ejusque domos, Conventus, Monasteria, & loca quæcumque tam virorum, quam mulierum in quibuscumque Regnis, Dominiis, & Provinciis consistentia visitare, ac in eorum singulorum vitam, ritus, mores, instituta, regulas, & statuta diligenter inquirere, ac tam in capite, quam in membris corrigere, & reformare, Statuta quæcumque, seu Constitutiones pro reformatione hujusmodi necessaria, & opportuna, dummodo Sacri Concilii Tridentini Decretis, ac sacris Canonibus, & ejusdem Ordinis Regularibus Institutis per Sedem Apostolicam approbatis sine conformes, condere, & observari mandare, antiquas vero per quoscumque in quibuscumque locis conditas mature considerare, easque si prædicti Ordinis regulis, & Constitutionibus contrarias, & præjudiciales esse repereris, cassare, & annullare, ac alia omnia, & singula, quæ pro dicta reformatione necessaria fore judicaveris,

veris, præfati Ordinis Regulis, & Constitutionibus inhærendo statuere, & ordinare, quicquid vero ad reformationes hujusmodi negotium spectans statueris, & ordinaveris absque dilatione, & appellatione, quæ executionem quoquo modo ullatenus impediatur, aut suspendatur, neque nisi ad effectum devolutivum dumtaxat suffragetur, observari facere, & exequi, necnon quoscunque ejusdem Ordinis Religiosos a quibusvis excommunicationis, & aliis censuris, & poenis per eos quomodolibet incurtis, injuncta cuique eorum arbitrio tuo poenitentia salutari, in foro conscientie tantum Apostolica auctoritate absolvere, ac cum eis super irregularitatibus occultis tantum, etiam occasione susceptorum ante legitimam ætatem suorum Ordinum, aut quia mulieres sæculares intra eorum claustra, non tamen ad malum finem introduxerunt, exceptis tamen casibus hæresis, simoniæ realis, & homicidii voluntarii contractis, similiter in conscientia dumtaxat dispensare possis, & valeas, facultatem auctoritate præfata tenore præsentium concedimus, & impertimur: Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Ordinis, & quarumcumque ejus Domorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1711. Pontificatus Nostri Anno XL.

F. Oliverius.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM.

Electio S. Theresie in Patronam factam a Terris, & Locis Provincia de Cabrera Astoricensis Diocesis.

An. 1713. **N**otum sit hoc publicum transumpti Instrumentum visuris, quemadmodum in Villa Rustica di Santo Ilano nuncupata die 6. Mensis Octobris anni 1713. coram me præfente Notario publico Apostolico, & Testibus infra scriptis comparuit D. Sebastianus de Liebana Alvarez Incola loci de Puintanilla de Russo Patronus Cappellæ Seraphicæ Mariæ S. Theresie a Jesu Dux Militum Gubernationis de Cabrera, Juxta Ordinarios hujus Abbatie S. Petri de Montibus, & exhibuit quam-

dam Expeditionem ab Illmo Domino D. Josepho de Aparizio Navarro hujus Astoricensis Episcopo subscriptam, & a D. Emanuele Iglezia de la Bega ejus a secretis signatam, non fractam nec deletam, neque in aliquo sui parte suspectam, quinimo omni labe, suspitione carentem, ex qua Instante dicto Domino D. Sebastiano de Liebana extraxi, & extrahere feci transumptum tenoris hujusmodi.

In loco de Puintanilla de Lessada die 17. mensis Augusti anni 1711. in Aula Prætoris, dum agebatur, & ratio habebatur de rebus utilibus, & communi hujus Gubernationis commodo necessariis, Domini D. Sebastianus de Liebana Alvarez ejusdem cum Imperio Militari Præfatus, Dominicus Rodriguez loci de Roledo de Lessada, Dominicus Rodriguez Incola loci de Truchas, & Petrus Mendez Rjco Incola loci de Sigüey Decuriones, & Procuratores Generales hujus Gubernationis pro Nobilibus; Franciscus vero, Rodriguez Incola loci de Corporales Depositarius Generalis, Joannes Escudero Incola loci de Billarino, & Stephanus Guerra Incola loci de Llamas, Decuriones & Procuratores Generales pro Populo dictæ Gubernationis dixerunt, quod cum hæc Gubernationumque elegerit, nec habeat Sanctum aliquem, cui præcipuo Devotionis fervore sese comendet Populus ipse in omnibus suis necessitatibus pro obtinenda pluvia, & serenitate, & in calamitatibus, & miseriis, Pestis, Famis, Belli, & in aliis multis afflictionibus, quibus Deus solet Populos suos afficere, ad hoc ut, ipso intercedente assequatur a Divina Majestate suæ indignationis flagelli suspensionem, nec cui gratias pro collatis Donis agant, & preces a Summis Pontificibus, Dominis hujus Diocesis Episcopis, & Regibus nostris assignatas effundant, elegerant, & nominaverant in Patronam, Protectricem, & Advocatam totius hujus Gubernationis Seraphicam Matrem S. Theresiam a Jesu Religionis Carmelitarum Reformatricem, in eo fidei, quod ejusdem meritis intercedentibus, ab Altissimo obtinebunt omnibus necessitatibus remedium, quodque promiserant coram Imagine Domini Nostri in Cruce affixi in dicta Aula existente se omnes habituros antefatam Sanctam in hujusmodi Patronam, Protectricem, & Advocatam, ac in omnibus suis afflictionibus ante ejus Imaginem Miraculis præclarâ sese constituturos ad Divinam obtinendam misericordiam, quæ Imago specialiter colitur devotione, & cultu in Cappella prælaudatæ Sanctæ Matri Theresie dicatæ, cujus Patronus est dictus Dominus D. Sebastianus de Liebana, in Ecclesia Parochiali de Puintanilla de Russo, ubi Dominatio sua commoratur, nec non preces a Superioribus assignatas effusuros, gratiasque acturos Divinæ Majestatis pro donis, & beneficiis acceptis. Et ad hoc ut totum id executioni demandetur debet, dum istiusmodi Gubernatio nullum aliud votum, ac promissionem voverit Deo, ac Sanctis ejus præter hanc, quæ ad præsens perferitur, de qua præsens Scriba testimonium perhibet, eandem nunc denique approbantes, & ratam habentes, omnem facultatem de jure requisitam imperiti sunt, & largiti dicto Domino D. Sebastiano de Liebana, cum clausula substitutionis, quatenus opus sit, ut compareat coram Sanctissimo, Dominatione Sua Illustrissima Domino, nempe Episcopo, ejus discreto Provisorio, & coram quibus conveniens sit, & necessarium, & vota peragat, ac promissiones, quæ sibi videbuntur pertinere ad Dei Domini nostri cultum, ejus SSæ Genitricis gloriam, & venerationem ipsam eadem Patronæ, exorentque Dominationem suam Illustram, aliumque hujusmodi facultate gaudentem, ut eadem vota approbet, illisque viro legis in-

violabilis impartiat, ex eo quia prefati Domini ad illa adimplenda sunt parati, ac exequenda, prout peragantur a dicto Domino D. Sebastiano de Liebana, ejusque substitutis, & hoc juramento affirmarunt per Deum Dominum Nostrum, & per signum Crucis, & promiserunt se nunquam revocaturus, & valituros prefens Mandatum Procuratorum in aliqua sui parte, & ad id sese obligarunt una cum omnibus Bonis, & ita prædictum Mandatum Procuratorum peregerunt, cum revelatione, & renunciatione omnibus Legibus, Privilegiis, & Juribus pro ipsis militantibus, cæterisque generalibus in forma coram me Scriba, Testibus Dominico de la Corredesa, & Tabiano del Valle Ministra hujus Audientie, & Joanne Simone, & Dominus constituentibus mihi cognitis, qui Testes se confirmarunt. D. Sebastiano de Liebana Alvarez, Franciscus Rodriguez, Joannes Escudero; Coram me Francisco Garzia Nieto; & dictis Francisco Garzia Nieto Scriba Regia Domini Nostri, de numero, hujus Gubernationis de Cabrera prefens sui omni supradicto, & fidem facio, quod hoc transcriptum cum sua Autographa concordat, quod in posse mei existit, cui me refero, & in ejus fidem illud signo meo, & subscriptione munio sub die stipulationis dictæ Procuratorum, in hac charta quarti sigilli.

In testimonium veritatis.

Franciscus Garzia Nieto.

Illis Domine D. Sebastiano de Liebana Alvarez Dux Militum, Gubernator Terræ, & districtus de Cabrera hujus Astoricensis Diocesis in quantum ad me attinet, & nomine Dominici Rodriguez Incolæ Loci de Robledo de Lossada, Dominici Rodriguez Incolæ Loci de Truchos; & Petri Mendez Rico Incolæ de Segueya Decurionum, & Procuratorum Generalium dictæ Terræ, & Jurisdictionis pro Nobilibus, Francisco Rodriguez Incolæ loci de corporales Depositarii Generalis, Joannis Escudero Incolæ loci de Villarino, & Stephani Guerra Incolæ loci de Llamas Decurionum, & Procuratorum Generalium pro Popula dictæ Terræ, & Gubernationis, quorum Procuratorum Mandatum debita solemnitate coram Dominatione vestra Illis exhibea, & meliori forma a jure præscripta compareo, & dico, hanc Gubernationem de Cabrera, ejusque Terram non habuisse, nec habere Sanctum assignatum, cui speciali devotionis fervore recurrere possit in omnibus suis necessitatibus pluvie, & serenitatis, in calamitatibus, & miseriis, Pestis, Famis, Belli, in aliisque quamplurimis afflictionibus, quibus Deus Dominus noster Populos afficere solet, ad assequendum, ipsa Divinam deprecantibus Majestatem, levamen, ejusque indignationis suspensionem, nec coram quo, gratias Deo dare pro donis acceptis, & preces effundere per Dominos Episcopos hujus Diocesis, & nostros Reges præscribendas; quomobrem elegerunt, & nuncuparunt in Patronam, Protectricem, & Advocatam hujus antefate Terræ, & Gubernationis de Cabrera, Seraphicam Matrem S. Theresiam a Jesu Religiosis Carmelitarum Reformatricem, sperantes, se, ipsius magnis intercedentibus meritis fore obtenturos ab Altissimo remedium omnibus suis necessitatibus, promiserunt in Aula Capitulari coram Imagine Domini Nostri in Cruce affixi, se habituos in Patronam, Protectricem, & Advocatam perpetuam, & in omnibus suis afflictionibus recursum ad Divinam implorandam misericordiam coram ejus Miraculosa Imagine, quæ speciali devotione, & cultu veneratur in ejus Cappella in Parochiali Ecclesia de Puñtanilla de Russo, & preces a Superioribus demandandas effusuros, & gratias æquos Divinæ Majestati pro donis, & beneficiis acceptis, & re-

cipiendis, diem prælaudatæ Sanctæ dicatum fervendo, prout alios dies de Præcepto ab Ecclesia assignatos, ideoque ad majorem abundantiam me, speciali Mandato Procuratorum, dictum Sebastianum, deputarunt ad peragendum relatam electionem, promissionem, & votum coram Dominatione Vestra Illustrissima, atque ut debitum sortitur effectum, Dominationem Vestram Illisam oro obtestorque, quatenus benigne dignetur mihi licentiam, & veniam elargiri, ad peragendam dictam Electionem, Promissa, & Vota perpetua una cum omnibus circumstantiis possibilibus, & convenientibus majori cultui, & venerationi Dei Domini Nostri, & Festivitatibus dictæ Sanctæ, & communis spiritualis boni, & peculiaris dictæ Terræ, & Gubernationis de Cabrera, dicta vota Dominatione Vestra adprobante, & demandante, & ferventer uti lex inviolabilis, & concedente in sui confirmationem, & approbationem expeditionem, aut expeditiones necessarias vestra interposita auctoritate; ad hoc ut imposterum firma permaneant, & fidem faciant in Judicio, & extra, quod iustum erit, ideoque expositulo, adjutando necessarium, & implorando in quantum opus fuerit nobile Officium Dominationis Vestræ Illisæ &c. Don Sebastiano de Liebana Alvarez.

In Civitate Astoricæ die 28. mensis Aug. 1711. Illis Dominus Don Joseph de Apajuzo, & Navarro Episcopus Astoricensis Dominus meus, Regius Consiliarius, cum ipsi potestate fuerit antecedens petitio, & exhibitum Mandatum Procuratorum, quo Dominus Sebastianus de Liebana Gubernator Provincie de Cabrera præmunitus existit pro parte Procuratorum Generalium tum Nobilium, cum Populi Locorum dictæ Provincie, & Gubernationis de Cabrera hujus Diocesis ad votandum ejus vigore pro omnibus individuis præfatorum Locorum diem Festum Seraphicæ Matris S. Theresie a Jesu Reformatrice Religionis Carmelitarum inviolabiliter agere, quam in præcipuum Patronam, Protectricem, & Advocatam Universæ Provincie, & Gubernationis supradictæ de Cabrera Procuratores Generales antefati elegerunt, & nominarunt, coram me ejus a Secretis Cameræ dixit.

Quod sicuti Licentiam, quæ in dicta Positione exposcitur, ad votandum diem Festum Seraphicæ Matris S. Theresie a Jesu peragere, elargiri minime debet Dominatio sua Illisæ, cum materiam dicti voti sit prohibita juxta præscriptum SSsi Patris Nostri Urbani Papæ VIII. in Motu proprio expedito Romæ die 22. Decembris anni proxime elapsi 1642. incipiente: *Universa*, Dominatio sua concedebat, & concessit, præ oculis habendo devotionem Fidelium dictæ Gubernationis de Cabrera, & majorem Sanctæ cultum, quam in præcipuum eligere Patronam, Protectricem, & Advocatam per hunc actum licentiam, & facultatem relato D. Sebastiano de Liebana in petitione expresso, & Procura Generalium Procuratorum præmunito utriusque conditionis, nobilium, nempe; & Populi locorum dictæ Provincie, & Gubernationis de Cabrera, ad hoc ut possit peragere, & peragat per se, & antefatorum Procuratorum, aliorumque Christianissimum dictæ Gubernationis nomine coram infra-scripto nostro Cameræ Secretario votum, in ejus vim teneantur interesse die 15. Octobris, quo ab Ecclesia dies Festus sub honore Seraphicæ Matris S. Theresie a Jesu celebratur, omnes publici Representantes in Corpore, Sacro, quod peragatur in Ecclesia, aut Heremitorio, ubi existit, & præcipuo venerabitur cultu Imago dictæ Sanctæ, quæ ad præsens in ejus Cappella existit, in Ecclesia Parochiali de Puñtanilla de Russo, necnon Sermoni, Processioni, cæterisque solemnibus Functionibus, quæ dicta celebrantur die in hono-

honorem Sanctæ, & respectu exterorum Fœdium, ut pariter ex hinc in perpetuum obligatione perscringatur audiendi Missam dictâ die in Heremitorio Sanctæ, aut in qualibet alia Ecclesia intra limites dictæ Gubernationis; Et jubebat, & jubet dictus Illust. Dominus, quod peracto dicto Voto, relato modo, & una cum aliis circumstantiis dicto D. Sebastiano de Liebana bene visis, vigore Procuratæ, quæ præmunis existit, & quin contradicatur Motu proprio jam enunciato, quodque extensum in debita forma porrigitur Dominationi suæ Illust. & illud cognoscat; & posito, quod sit substantialiter, ut præfertur, illi consonum, adprobet, & pro ejus perpetua duratione in ipso suam interponat auctoritatem, & Judiciale Decretum; Et ita decrevit dictus Illust. Dominus, & subscripsit in hujusmodi Actu, de quo fidem facio.

Joseph Episcopus Astoricensis.

Coram me D. Emanuele Iglesia de la Vega.

In Civitate Astorice die 1. mensis Sept. 1711. coram me Secretario Cameræ Illust. D. Josephi de Aparicio Navarro Domini mei Episcopi dictæ Civitatis, & Diocesis Regis Consiliarii &c. comparuit D. Sebastianus de Liebana Dux Militum Gubernator Major Terræ, & Gubernationis de Cabrera, uti Procurator Magistratus ipsius ad peragendum ejus nomine, cæterorumque Individuorum votum, aut vota, quæ in actu supraexposito per Dominationem suam Illust. enunciantur, prout vigore illius, & Procuratæ supradictæ, quæ in hisce actis inserta jacet, ipsi promittitur, & utendo illo, & facultate relata ab Illust. Domino eidem impartita, dixit.

Quod vovebat, & promittebat Deo Domino Nostro se habiturum, necnon dictam Gubernationem habituram exinde in posterum in Patronam, Protectricem, & Advocatam Seraphicam Matrem Sanctam Theresiam a Jesu inclitæ Religionis Carmelitarum Reformatricem, ac omnes individuos ratione prædicta primo usque ad ultimum, audituros Missam die, qua ab Ecclesia sua celebrabitur Festivitas, quæ in diem 15. Octobris incidit, in ejus Cappella, aut in qualibet alia ex Ecclesiis, aut Heremitoriis intra fines dictæ Gubernationis existentibus, (quia cum sint extra limites ejusdem Gubernationis non obligabuntur ratione hujus Voti ad audiendam Missam, nisi ad hoc ex devotione uniuersique inducatur), & Magistratus formaliter intererit dicta die Missæ, & sermoni, qui habebitur a Confraternitate sub invocatione ejusdem Sanctæ peculiari devotionis affectu ante ejus portentosam Imaginem, quæ veneratur in sua Cappella existenti in Parochiali Ecclesia de Puntanilla de Rufo, aut in alia quarumque parte, ubi dicta existeret Imago; quodque si temporum malitia ad extinctionem dictæ Confraternitatis deveniret, dictus Magistratus celebrabit antefatæ Gubernationis nomine propriis sumptibus enunciatam Festivitatem cum Vesperis, Missa, & Sermone, & totum id cum majore solemnitate; quodque item antedictus Magistratus intererit omnibus Rogationibus pro communibus dictæ Gubernationis necessitatibus peragendis, necnon publicis precibus a Superioribus in dictis, idque etiam peragetur in gratiarum actionibus pro acceptis donis, intercedente Electa Sponsa Theresia, Deo Optimo Maximo dandis.

Et quando generalis habebitur Rogatio de ordine, & licentia Illustrissimorum hujus Diocesis Episcoporum, tunc, cum Magistratu interveniet alter ex habitantibus in singulis Domibus, & si in qualibet ex his duæ, aut plures essent familiæ habendæ sint pro toridem Domibus separatim, ut interveniant cum reliquis fidelibus ad implorandam sancta unione, & magno devotionis fervore divi-

nam Pietatem, & Clementiam, in omnibus necessitatibus pluviz, & serenitatis, in calamitatibus famis, pestis, bellis, aliisque multis afflictionibus, cum quibus suprema Dei Majestas populos premere solet, coram dicta Imagine, Missæ, & Processioni interveniendo; & contrafacientes incidant in poenas a Superioribus assignandas, non autem in culpam gravem, dummodo sic non decernant Superiores præfati.

Et ita dictus D. Sebastianus vovit coram Domina nostræ Imaginæ, & in manibus mei, seipsum, Magistratum, & quascumque alium dictæ Gubernationis individuum obligando ad exactius voti hujus implementum nunc pro tunc, & hinc in posterum, prout promisit Deo Domino nostro ad majorem sui Gloriam, Seraphicæ Matris Sanctæ Theresiæ a Jesu cultum, ac utilitatem universæ Provinciæ, & Gubernationis de Cabrera, ideoque se adscribit sub ejus protectione, & tutela coram me infrascripto Secretario, & coram D. Emanuele Riopa, & D. Josepho de Herrera sub Illustrissimæ Dominationibus Familiaribus; subscripsit dictus D. Sebastianus; & ego in ejus fide.

D. Sebastianus de Liebana Alvarez.

Per Acta mei Emanuelis Iglesia de la Vega.

In Civitate Astorice die prima Septemb. 1711. cum comparuerit coram Illustrissimo D. Josepho de Aparicio Navarro Episcopo dictæ Civitatis, & Diocesis D. Sebastianus de Liebana Gubernator de Cabrera, & Procurator Publici dictæ Gubernationis ad effectum vota, aut votum peragendi, quæ prævio beneplacito Dominationis suæ Illustrissimæ opportuna exissimabuntur, exhibitoque Dominationi suæ Illustrissimæ voto antecedenti, quod illa legit de omnibus suis circumstantiis se instruat, reddendo, & antefatus D. Sebastianus pro se, & dictæ Gubernationis nomine ratum habuit cum omnibus conditionibus in ipso enunciatis Dominationem Illustrissimam exorans, quatenus dignaretur illud adprobare, suamque in eo interponere ordinariam auctoritatem, ut in perpetuum valeat, & duret, dictus Illustrissimus Dominus coram me infrascripto Cameræ Secretario dixit.

Quod cum antefatum votum una cum omnibus suis circumstantiis valde sit Deo gratum, in majorem sui gloriam cedat, ejusque Sponsæ Theresiæ a Jesu, & dictus D. Sebastianus illud peregerit cum beneplacito Dominationis suæ Illustrissimæ, & vigore Procuratæ Magistratus, & Procuratorum Generalium utriusque conditionis dictæ Gubernationis, illud adprobat, & adprobavit, & ad suam firmitatem, validitatem, & perpetuam durationem interponebat, & interposuit in ipso suam auctoritatem, & judiciale Decretum demandans, ut tam dictus Magistratus, cum cæteri omnes Christi fideles, uniuersique respective quantum ipsorum intererit, illud inviolabiliter servent cum omnibus suis circumstantiis, atque nemo, obligationem, quam per hoc votum prævio beneplacito nostro, & approbatione contraxit, ignoret, dictus Illust. Dominus jubebat, & jussit relato D. Sebastiano de Liebana, ut transumptum publicæ auctoritate exaratum hujusmodi voti una cum actis licentiæ, & approbationis, necnon petitionis, quæ in principio post Procuram jacet ad alterum ex Parochiis dictæ Gubernationis mittat, ad hoc ut ipse, postquam illud suis Parochianis tempore Offertorii Missæ solemniter in die Festo significaveris, transeat alteri circumvicinio, ut omnes curam animarum gerentes eandem exequantur diligentiam, ac ultimus illud recepta aliorum omnium, & fidei publicationis præmunitione dicto D. Sebastiano reddat, ut una cum autographo suo collocetur in Archivio Gubernationis ad suum perpetuum valorem. Ita providit, & mandavit dictus Illust. Dominus

minus medio hoc suo actu, quem subscripsit, de quo fidem facio.

Joseph Episcopus Astoricens.

Coram me D. Emanuele Iglesia de la Vega.

Sequitur Legalitas in forma.

Et illico, & immediate in dicta Villa Rustica, seu Grancia de Sancto Lino dictis die, mense, & anno coram me dicto publico Notario, & Testibus comparuit dictus Dux D. Sebastianus de Liebana Alvarez, & dixit, Procuram desuper insertam, & incorporatam in transumpto supraenunciato substituisse in Rñum Patrem Fr. Michaellem a Christo Procuratorem Generalem Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanie in Hospitio S. Annæ Romæ residentem, prout constituenti fuerat elargita per Magistratum Gubernationis de Cabrera dictæ Diocesis pro toto in eo contento, quin aliquid sibi servaverit, ut ejus vigore compareat coram Sanctissimo Patre, aut aliis illius Vicegerentibus, & ab illis exposularet, ac petat, ut dignentur approbare, & admittere votum jam peractum in vim dictæ Precane coram Ilkbo Domino Episcopo Astoricensi, habendi, videlicet, & venerandi Seraphicam Matrem Sanctam Theresiam a Jesu, cujus Imago sita reperitur in ejus Cappella Parochiali Ecclesiæ de Puintanilla de Ruso adnexa, ubi constituens incola est, uti Patronam, Protectricem, & Advocatam cum omnibus circumstantiis, & capitulis in dicto voto contentis, & per dictum D. Episcopum approbatis, pro sui perpetua observantia, & duratione imposita penes bene vixi, & quatenus necesse sit, rursus illud peragat dictus Rñus Pater Fr. Michael a Christo in forma probanti. Pariterque exoret Sanctitatem Suam, aliosque ejus Vicegerentes, quatenus dignentur suspendere valorem Motus Proprii Sanctissimi Patris Urbani Papæ Octavi, necnon imperent, ut dies decimus quintus Octobris ab Ecclesia assignata memorie relate Sanctæ Festus celebretur in universa Gubernatione de Cabrera, & si necesse sit, ita pariter voteat dictus Rñus Pater Fr. Michael a Christo, cui ad totum id supradictum peragendum concedebat, & concessit Procuram Magistratu jam laudato ipsi Constituenti primo pariter exaratum, & ad sui firmitatem obligabat, & obligavit personas, & bona in ipsa jam obligata, illumque relevaret, prout est relevatus, & insuper semetipsum obligavit, & propria bona ad firmitatem hujusmodi substitutionis; & ita constituit coram me dicto Notario, Testibus Francisco Martinez de Febra Infola loci de Valdefrancos, Joanne de la Puesta, & Luca Fernandez Infola loci S. Adriani Abbatæ S. Petri de Montibus dictæ Diocesis, & constituens mihi Notario, cognitus illam subscripsit, & in ejus fidem ego pariter hic me subscribo.

Théophanus Diaz, & Morano Notarius.

Sequitur responsio Notarii præfati in forma.

Romæ ex Typographia Rev. Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIUM

Conceditur ut Officium SS. Joachim, & Annæ recitetur ab Excalceatis sub ritu Duplici 2. Classis.

Decretum Ordinis Carmelitarum Excalceatorum.

1713. D. Dec. A D humillimas præces Fratrum Michaelis a Christo, & Bernardini a SS. Trinitate Procuratorum Generalium Carmelitarum Excalceatorum Pars IV.

rum utriusque Congregationis tam Hispanie, tum Italie in Curia existentium, nomine etiam suarum Congregationum ab Ebo, & Rño D. Cardinale S. Clementis in Sacra Rituum Congregatione relatas; Sacra eadem Rituum Congregatio benigne indulgit, atque concessit, ut Officium SS. Joachim, & Annæ, quod pro tota Ecclesia sub Ritu Duplici Minoris recitatur, imposterum ab utraque Familia utriusque sexus sub Ritu Duplici secundæ Classis recitari possit, & valeat; servatis tamen Rubricis Missalis, & Breviarii Romani, Die 9. Decembris 1713.

G. Card. Carpineus.

Loco * Sigilli.

N. M. Episc. Liparitanus S. R. C. Pro-Secr.

L.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XI. pag. 7.

SUMMARIUM

Confessarii Urbis possunt absolvere infirmos degentes in omnibus hospitalibus ejusdem Urbis, sive sint seculares, sive Regulares, ab omnibus casibus reservatis, exceptis paucis in præsentibus Bulla expressis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

1714. 12. Jan. A Lias pro parte tunc existentium Custodum Confraternitatis Hospitalis B. Mariæ de Gratia, Consolatione, & Porticu nuncupat. de Urbe fel. rec. Paulo Papæ III. Prædecessori Nostro, exposito, quod in dicto Hospitali, quod ex elemosynis Christianidelium gubernabatur, quum plures pauperes infirmi utriusque sexus, de versarum nationum pro sanitate recuperanda venientes, in dies recipiebantur, qui ex statuto, vel consuetudine ipsius Hospitalis antequam ad cubicula accederent, eorum peccata Confessoribus ad hoc per Custodes deputatis confiteri tenebantur, & in eadem expositione subjuncto, quod licet verisimiliter credendum esset, quod in erectione dicti Hospitalis, aut postmodum vel alias a Sede Apostolica concessum fuisset, quod infirmi ad Hospitalale hujusmodi accedentes ab omnibus, & singulis eorum peccatis etiam Sedi Apostolicæ reservatis absolvi possent; nihilominus, quia de hujusmodi concessione non constabat, pro parte prædictorum Custodum, & Confratrum eidem Paulo Prædecessori humiliter supplicato, quatenus eorum, & ipsorum infirmorum conscientiarum tranquillitati opportune consulere, & alias in præmissis

opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur: Idem Paulus Prædecessor hujusmodi supplicationibus inclinatus Presbytero, & Presbyteris per Custodes dicti Hospitalis pro tempore existentes deputatis, & ab illis deputandis, etiam si Presbyteri sæculares, vel cujusvis Ordinis, & Mendicantium Regulares fuissent, omnium, & singulorum utriusque sexus Christianissimorum personarum tunc, & pro tempore ad dictum Hospitale pro sanitate recuperanda confluentium cujuscumque qualitatis, etiam si divites, & etiam si Clerici Regulares, vel cujusvis Ordinis, etiam si Mendicantium Regulares fuissent, confessiones quotiescumque confiteri voluissent, audiendi, & illis auditis, eos ab omnibus, & singulis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis quomodolibet latis, & votorum quorumcumque, juramentorum, & Ecclesiæ mandatorum transgressionibus, jejunorum, pœnitentiarum injunctarum, ac divinorum officiorum omissionibus, manuum violentarum in quasvis personas injectionibus, ac perjuriarum, & homicidii mentalis, vel causalis, nec non adulterii, incestus, stupri, fornicationis, sacrilegii reatibus, omnibusque aliis, & singulis eorum peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam si Sedi Apostolicæ reservatis, de quibus corde contriti, & ore confessi fuissent, etiam si talia fuissent, propter quæ merito Sedes Apostolica esset consulenda, absolvendi, & pro commissis pœnitentiam salutarem injungendi, nec non vota quantumcumque (ultra marino, visitationis, liminum Apostolorum Petri, & Pauli, S. Jacobi in Compsothella, nec non Religionis, & Castitatis vobis dumtaxat exceptis) in alia pietatis operæ commutandi, juramenta quantumcumque relaxandi, ipsique infirmis Ecclesiastica sacramenta, prout eatenus fecerant, ministrandi, ac eis in articulo mortis plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remissionem, etiam si mors non subsequeretur, & quoties mors immineret, vel in dicto mortis articulo constituti viderentur, impendendi, Tunc etiam, & facultatem sub certis modo, & forma, tunc expressis auctoritate Apostolica concessit, & elargitus fuit, & alias, prout in

prædictis Pauli Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 13. Junii 1544. expeditis literis, quorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

2. Cum autem sicut Ven. Frater Fabricius Episcopus Lycien. Congregationis Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super negotiis visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum Almæ Urbis Nostræ, auctoritate Apostolica institutæ deputatorum Pro-Secretarius, Nobis nuper exponi fecit, ipse facultates a memorato Paulo Prædecessore per literas supradictas Confessariis dicti Hospitalis concessas, ut præfertur, etiam ad aliorum ejusdem Urbis Hospitalium Confessarios per Nos extendi plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

3. Nos igitur ipsius Fabricii Episcopi, & Pro-Secretarii votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie, absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinatis, prædictas Pauli Prædecessoris literas quoad dictum Hospitale Consolationis, sicut præmittitur, emanatas, auctoritate Apostolica, tenore præsentium reformamus, & declaramus, ita ut facultas in eis concessa intelligatur pro foro conscientie tantum, exceptis casibus in Bulla Coenæ Domini, nec non publicæ violationis clausuræ Monialium ad malum finem, Presbytericidii publici, ac casus publici violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, imo etiam occulti in terminis Constitutionis piæ mem. Gregorii Papæ XIV. pariter Prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Cum alias nonnulli &c.* etiam si ejusmodi violatio auctoritate publica secuta fuerit, ac citra ullam facultatem dispensandi super irregularitate, Indultum verò hujusmodi

fic reformatum, & declaratum etiam aliis prædictæ Urbis Hospitalibus harum serie concedimus.

4. Decernentes eas præsentis literas nullo umquam tempore revocari, suspendi, vel limitari, aut eis derogari posse, nec sub quibuscvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus comprehendere, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas esse, & censeri, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 12. Januarii 1714. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispanæ.

SUMMARIVM

Decretum Sacre Congregationis Disciplina super erectione Novitiatu nostrorum Excalceatorum in Civitate nuncupat. Notabile Melita.

Emi, e Rmi Signori.

Ar. 1714. o. Jul. 11. IL Generale de' Carmelitani riverentemente espone all' EE. VV., come non essendosi da lungo tempo ottenute dalla Provincia di S. Angelo in Sicilia le licenze di questa Sacra Congregazione per vestire Religiosi sul riflesso delle cause ben note all' EE. VV., per difetto di tal facoltà due Conventi dell' Isola di Malta, che sono aggregati alla detta Provincia di S. Angelo, e che sempre sono stati obbedienti al detto Generale; si ritrovano ridotti a tal penuria di Religiosi, che ne patisce il buon servizio di Dio, e del prossimo. Pertanto supplica umilmente la somma benignità dell' EE. VV. compiacersi destinare per luogo di Noviziato nella detta Isola il Convento della Città Notabile, che altre volte fu deputato a tale effetto, & insieme concedere la licenza di vestire in esso quel numero di Chierici, e Conversi, che parerà più proprio all' alto intendimento dell' EE. VV.

Che della grazia &c.

Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, præsentis Decreti tenore, designat, & deputat pro Novitiatu præfatum Conventum della Notabile Provincie S. Angeli in Sicilia Ordinis Carmelitarum; contrariis quibuscumque non obstantibus; in eoque licentiam impertitur Superioribus Regularibus, ad quos spectat, ut hac vice tantum, ad habitum probationis recipere octo Clericos, seu Chorrissas, & quatuor Laicos, seu Conversos, & finito tempore Novitiatu ad Professionem admittere

Part IV.

licite possint, & valeant: Servatis tamen omnibus, & singulis, quæ continentur in Decretis de mandato san. mem. Alexandri VII. editis die 20. Maii 1657. pro Novitiis in eodem Ordine recipiendis, necnon hujus Sacre Congregationis sub die 18. Julii 1695. Romæ 30. Julii 1714.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

Inculcatur observantia Bullæ Innocentii XII. qua moderatur auctoritas Cardinalium Protectorum omnium Ordinum Regularium.

Illmo, e Rmo Signore.

Ar. 1715. 9. Mali. HAvendo la Santità di Nostro Signore mediante il ricorso di molti Regulari udito con non poco dispiacere dell' animo suo, che la Bolla moderatoria delle facoltà de' Signori Cardinali Protettori pubblicata dalla sa. me. d' Innocenzo XII. suo prædecessore li 16. Febr. 1694., ed impressa nell'uo Bollario in ordine la 23., non venga osservata, con la dovuta puntualità, e che dalle Sagre Congregazioni de' Sig. Cardinali vengano giornalmente commesse le Informazioni cum voto, & sine, alli medesimi Protettori, sopra i ricorsi, che si fanno da' Religiosi nelle loro cause, ragioni, e pretese, ed interessi particolari, che non concernono tutto l'ordine, o vero tutto il corso della Religione, rimettendo ancora al loro arbitrio il dispensarli dall' osservanza delle loro Costituzioni, ed il far delle grazie, con darli anche facoltà di eseguire i Decreti, e risoluzioni delle Sag. Congregazioni, quando tutto ciò a tenore della detta Bolla moderatoria dovrebbe farsi, ed eseguirsi dalli soli Superiori Regulari, come literalmente si dispone in detta Bolla, e Costituzione nelli §§. Insuper, & quia vero &c. E volendo la Santità Sua che tale abuso non si avanzi maggiormente, e che la detta Bolla emanata con ogni maturità, precedente il Voto d' una Congregazione Particolare, di più Sig. Cardinali, e Prelati di questa Corte, venga onninamente, & inviolabilmente osservata; onde l' Informazioni, Dispense, grazie, & ogni altra esenzione de' Rescritti delle medesime Congregazioni vengano in avvenire rimesse alli soli Superiori Regulari, e non alli Sig. Cardinali Protettori, rai ha la Santità Sua comandato di dover ingiungere a V.S. Illma, ed agl' altri Segretarij di queste Congregazioni, alle quali possano appartenere tali materie, il dover pubblicare, eleggere, nella prima prossima Congregazione la presente mia lettera, e di farla registrare ne' registri della medesima, ricordando inoltre la Santità Sua, e quando ve ne sia bisogno, rinnovando i Decreti irritanti contenuti nella medesima Bolla rispetto a tutti gl'atti, che si facessero in contrario, e che in fine Ella, come Segretaria della S. Congregazione de' Vescovi, e Regulari, chiamando a se i Procuratori Generali di tutte le Religioni, debba a ciascheduno di essi consegnare una Copia del presente ordine della Santità Sua, acciò non possano mai allegarne l' ignoranza, ed a V.S. Illma bacio le mani. Dalle stanze del Palazzo Apostolico Quirinale 9. Maggio 1715.

Di V. S. Illma

Servitore
F. Cardinali Paolucci.

LI.

Ex Bull. MS. nostrorum Excalceatorum
Congregationis Hispaniæ Tom. I.
pag. 133.

SUMMARIUM

*Facultas fundandi Conventuum nostrorum
Excalceatorum in Eremitorio B.V.M.
de las Hermitas nuncup. Diœcesis Asto-
ricen.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1717.
27. Aug.

Nuper pro parte dilecti filii Michaelis a Christo Fratris expresse professi, ac Procuratoris Generalis in Romana Curia Fratrum Congregationis Hispaniarum Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerab. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, tam præfatæ suæ Congregationis, quam Provinciæ Castellæ veteris ejusdem Congregationis nomine exposito, quod in Diœcesi Astoricensi, prope Regnum Galliciæ quoddam Eremitorium, in quo quædam Imago B. Mariæ Virginis de las Eremitas nuncupat., non sine magna Christi-fidelium veneratione asservatur, reperiebatur, & quia in illis partibus nullus Regularium Conventus fundatus existerat, iidem Christifideles pro majori ejusdem Imaginis cultu, Religionis incremento, ac animarum suarum utilitate in dicto Eremitorio Conventum dictæ Congregationis, utpote Mendicantis, ac ab omni lucro alienæ fundari cupiebat: Ideoque pro parte præfati Michaelis Procuratoris Generalis eidem Cardinalium Congregationi supplicato, ut cognita per Ordinarium loci expositorum veritate illi opportunam ad dictam foundationem deveniendi facultatem, & licentiam concedere dignaretur, emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

1. Sacra Congregatio Eñorum, & Rñorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita attenta relatione Episcopi Astoricensis, referente Eñno Grimaldo, benigne commisit eidem Episcopo, ut ve-

ris existentibus narratis, & postquam sibi constiterit, fabricam dicti novi Conventus cum Ecclesia, Campanili, Choro, Sacristia, Claustris, Dormitorio, Refectorio, & aliis officinis, hortis, & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & suppellectili tam sacra, quam prophana pro usu, & habitatione saltem duodecim hujusmodi Religiosorum esse sufficienter instructam, quodque Civium, & Incolarum regionis pietas, & ad eleemosynarum elargitionem propensio ad alendos prænarratos Religiosos sufficere possint, ad petitam erectionem, pro suo arbitrio, & conscientia deveniat: Ita tamen ut in reliquis ea omnia, quæ per sacros Canones, sacrum Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, nec non Constitutiones Ordinis circa hujusmodi novarum domorum regularium foundationes præscripta sunt religiose serventur. Romæ 21. Augusti 1716. A. Card. de Abdua. V. Archiepiscopus Damascenus Secr. Loco X Sigilli.

3. Cum autem sicut prædictus Michael Procurator Generalis nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum præinsertum quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiti plurimum desideret: Nos dictum Michaellem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

4. Decernentes easdem præsentis litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinatos,

narios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apost. Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Congregationis, & Provinciae praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus proplene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Augusti 1717. Pontificatus Nostri Anno Decimoseptimo.

F. Card. Oliverius.

LII.

Romae in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Ad evitandas expensas per Breve eliguntur omnes Superiores Provinciales Provinciae Romandiolae.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1719. 8. Apr. **P**astoralis officii, quod auctore Deo gerimus, cura animum Nostrum sollicitat, ut Religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesiam Dei proferre jugiter satagentium coetibus de idoneis Superioribus, & Ministris, quorum operam in via Domini, adspirante superni favoris auxilio, salubriter dirigantur, providere interdum studeamus, sicut omnibus mature consideratis, ad Dei gloriam, Religionisque incrementum, & felicem progressum cognoscimus in Domino expedire. Cum itaque, sicut accepimus, Capitulum Pro-

vinciale Provinciae Romandiolae, & Marchiae Anconitanae Ordinis Fratrum B. Mariae de Monte Carmelo tertia Dominica, post Pascha Resurrectionis Dominicae proxime venturum pro novorum Prioris Provincialis, Definitorum ipsius Provinciae, ac Sociorum, qui ad Capitulum Generale ire debent, nec non Custodis tempore ejusdem Capituli Generalis electione celebrari debeat; Nos expensas, quas ea de causa dictae Provinciae Conventus in praesentibus temporum calamitatibus, & angustis subire deberent, evitari cupientes, ac de infrascriptorum dicti Ordinis professorum fide, prudentia, integritate, charitate, doctrina, rerum usu, vigilantia, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, & eorum singulares personas, quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolicae potestatis plenitudine, dilectos filios Vincentium Fiorini in Priorem Provinciale, & Honuphrium Stella, Angelum Mussolini, & Jacobum Ranghi in sacra Theologia Magistros, & Ludovicum Ricciardi Fratres expresse professos dicti Ordinis in Definidores praefatae Provinciae Romandiolae, & Marchiae Anconitanae, nec non dilectos etiam filios Eliam Monsignanum, & Georgium Albertum Tellarini in eadem sacra Theologia Magistros in Socios, qui ad Capitulum Generale hujusmodi ire debent atque Antonium Sebastianum Paduani in dicta sacra Theologia Magistrum Fratres itidem expresse professos dicti Ordinis in Custodem praefatae Provinciae tempore ejusdem Capituli Generalis memorati Ordinis respective ad tempus, quo ejusmodi officia, juxta Regularia Ordinis praedicti instituta per Sedem Apostolicam approbata, durare consueverunt, statim atque dilecti pariter filii moderni Prior Provincialis, Definidores Provinciae hujusmodi, Socii, & Custos tempus suum compleverint, inchoandum cum omnibus, & singulis facultatibus, privilegiis, prerogativis,

tivis, præ eminentiis, auctoritate, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, tenore præsentium constituimus, & deputamus: Præfatis vero Definitoribus, & Sociis sic deputatis, & constitutis deficientibus, dilectos pariter filios Jacobum Cimatroni, Ferdinandum Bandiera, & Joannem Baptistam Vecchi, ac Dominicum Belerandi in Definidores memoratæ Provinciæ, & Franciscum Fanti, atque Antonium Mariam Filippini in hujusmodi Theologia Magistros, Fratres quoque expresse professos Ordinis prædicti in Socios dicti Capituli Generalis motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earundem tenore præsentium substituiimus, & subrogamus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis Nostræ, aliisque arbitrii Nostræ poenis, omnibus, & singulis dictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, ut supranominatos Fratres ad officia eis respective per præsentem ad mandata, illorumque liberum exercitium juxta earundem tenorem præsentium recipiant, & admittant, illisque in omnibus officia hujusmodi concernentibus respective pareant; & obediant, faveantque, & assistant. Ac decernentes ipsas præsentem literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus supranominatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictorum Ordinis, & Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice

dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 8. Aprilis 1719. Pontificatus nostri Anno IX.

F. Oliverius.

LIII.

Ibidem :

SUMMARUM

Revocatio Indultorum, & Privilegiorum quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum Religiosorum in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum, ac in Indiis Orientalibus, & ultra marinis conquestis existentibus a Nuntio in dictis Regnis Residente concessorum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Sacrosancti Apostolatus officium, quod An. 1719.
11. Sept. inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitati nostræ meritis, & viribus longe impari, committere dignata est salubriter, & equi jugi vigilantia satagentes, in eam præcipue curam sollicitis studiis incumbimus, ut Christianifideles Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, sublatiis iis, quæ Regulari eorum Observantiæ, atque disciplinæ detrimentum adferre noscuntur, juxta Regularia eorum Instituta prospere dirigantur, illisque firmiter insistentes, multiplicibus in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis. Cum itaque sicut accepimus in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac eorumdem Regnorum Insulis in Indiis Orientalibus, & ultra marinis conquestis dictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali subiectis, nonnulla Indulta Privilegia, prærogativæ, Immunitates, & exemptiones diversorum Ordinum Religiosorum a dilecto filio nostro, & Sedis Apostolico Nuntio in dictis Regnis residente concessa reperiantur, per quæ iidem Religiosi ab eorum Prælatorum obedientia, eximuntur, nonnullis ex eis etiam Jurisdictioni Superiorum alterius Ordinis subji-ciuntur, ac in Conventibus ipsius Ordinis cum titulo tuti accessus collocantur; alii

alii vero Religiosi cum litteris patentibus ejusdem Nuntii in eorum officiis confirmantur cum deputatione conservatorum, a quibus per sæpe litteræ monitoriales contra Superiorem expediuntur, ad hoc ut præfatis Religiosis supradictis exemptionibus, collocationibus, ac graduationibus eis concessis molestias minime inferant, itaut in Visitationibus debita obedientia a memoratis Religiosis exigi nequeat. Præterea conventualitates perpetuæ in Conventibus, & licentiæ degendi extra Claustra conceduntur, quarum vigore Superioribus Regularibus sub excommunicationis poena inhibetur, ne a Conventibus ii Religiosi ibidem assignati amoveantur, & ad Claustra reducantur. Ac demum ejusmodi Religiosis indulta ferendi vorum, sive suffragium in Capitulis Provincialibus, etiam si ipsi requisiti ad id per constitutiones Ordinum hujusmodi, auctoritate Apostolica confirmatas, præscriptis, prædicti minime sint impertiuntur; ex hoc autem gravissima scandala, & inconvenientia in non modicum Regularis Observantiæ, & disciplinæ detrimentum exoriantur. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, occurrere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula, ac quæcumque hujusmodi privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones, quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutum Religiosis per memoratum in dictis Regnis Nuntium, & quæcumque causa, ac sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus, quomodolibet concessa, tenore præsentium revocamus, cassamus, annullamus, abrogamus, & abolemus, illaque revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus suffragari decernimus. Ac eidem Nuntio harum serie præcipimus, ut de cætero a concessione similium Indultorum se omnino abstineat. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiamque Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum attentari, non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Ordinum, Congregationum, & Institutum hujusmodi, atiam jura-

mento, statutis, & consuetudinibus, privilegiis, quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Religiosis sub quibuscumque verborum tenoribus, ac cum quibuscumque, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialiter specifica, expressa, & individua mentio habenda esset, illorum tenores derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem fidem prorsus adhibeatur, ac si forent exhibitæ, & ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Septembris 1719. Pontificatus Nostri Anno XIX.

LIV.

Ex Transumpto Authentico Romæ
in Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

*Approbat concordiam initam anno 1713.
in Capitulo Provinciali Cracoviae inter
Patres Provinciae Poloniae Ordinis
Nostri Antiqua Observantiae, & Patres
Strictioris Observantiae.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Regis pacifici vices, quamquam im-
meriti gerentes in Terris, inter cæ-
tera Cordis Nostri desiderabilia, illud sinceris semper exoptamus affectibus, ut Christi-fideles, præsertim sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ Regulis, divinis obsequiis famulantes vota sua in pacis aménitate Altissimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent.

2. Quapropter si qua pro litibus, & controversiis inter eos, superfeminante humani generis hoste zizania, exortis, evellendis, penitusque extirpandis concorditer facta fuisse comperimus, illa ne in recidivæ contentionis vitium denuo prola-

prolabantur, Apostolicæ nostræ confirmationis munimine roboramus, aut alias desuper pastoralis officii Nostri partes, quantum Nobis ex alto conceditur, sedulo impendimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire -

3. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Poloniæ Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quod alias nempe usque ab Anno 1646. a Congregatione tunc existentium Fratrum ejusdem Provinciæ Reformatio in ea, destinato ad hunc effectum Conventu Posnaniensi dicti Ordinis, promoveri coepit, cui quidem reformationi cum quondam Joannes Antonius Filippini, dum vixit, Prior Generalis Ordinis prædicti nonnullis Articulis pro toto Ordine promulgatis, illisque etiam cum sua speciali commissione ad Congregationem Definitorialem die 8. Maji 1650. in Conventu Jesleni Ordinis hujusmodi cum præsentia, & interventu, tunc in humanis agentis Alexandri Roslinski in Sacra Theologia Magistri, & dictæ Provinciæ Prioris Provincialis celebratam transmissis operam dare vellet, dictæ Ordinationes suum plenarium effectum sortitæ minime fuerunt, imo nonnullis alterationibus, & dissidiis in eadem Provincia causam dederunt; itaut successive a tunc existentibus Prioribus Generalibus, aliisque Superioribus memorati Ordinis, plures, ac diversæ Ordinationes circa hanc reformationem æditæ fuerint.

4. Postmodum vero fel. rec. Innocentius Papa XI. prædecessor Noster ad perturbaciones hujusmodi avertendas, ac eandem Reformationem in præfata Provincia propagandam per quasdam suas literas desuper in simili forma Brevis expeditas, Decreta, ac Regulas a quodam Seraphino a Jesu & Maria, dum pariter vixit, Vicario Generali Ordinis hujusmodi per suas Patentes literas ædita approbavit, & confirmavit; porro cum ejusdem Innocentii prædecessoris literæ cum comminatione poenarum emanatæ a Superioribus, ac etiam ab aliis, qui pro illis institerant, & executioni demandatæ minime fuissent, ea de causa dissensiones, & oppositiones inter Superiores Provinciæ prædictæ magis, magisque viguerunt, & adhuc de præsentī vigent; ipsi vero expo-

nentes finem ejusmodi controversiæ imponere, veramque pacem, & unionem inter Religiosos antiquæ Observantiæ, aliosque strictioris Observantiæ ejusdem Ordinis inducere, necnon scandala in illis partibus exorta de medio tollere cupientes, tandem ad quamdam concordiam unanimi assensu in Capitulo Provinciali prædictæ Provinciæ in Cracovien. die 23. Junii 1713. habito stabilitam devenerunt tenore, qui sequitur, videlicet.

5. Series Concordiæ initæ anno 1713. die 23. Junii in Capitulo Provinciali Cracovien. inter Patres Provinciæ Poloniæ, Ordinis Carmelitarum antiquæ Observantiæ, & Patres strictioris Observantiæ SS. Domino proponenda tenore sequenti.

6. Solum augmentum majoris Dei gloria præ oculis totum Gremium Provinciale Ordinis Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo Regularis Observantiæ in Dei nomine in Conventu Majori Cracoviensi congregatum habens, quo altercationibus inter Provinciam Poloniæ una ex parte, & Patres strictioris Observantiæ parte ab altera consulatur, suaviterque, ac cum Sæcularium ædificatione in hac Provincia cuncta, ut procedant, oculos vertit, ac propositis, & auditis hinc inde rationibus, ut quam gratissime hæc (pro qua pugnabatur) inducatur strictior Observantia, paxque firma inter utramque partem consistat, in expressam concordiam sequentibus punctis descendit.

Primo. Post approbationem hujus concordiæ a Sancta Sede, & Reverendissimo Patre Generali, quolibet Capitulo Provinciali, aut si forte casus ferret hoc non celebrari, sed omnia fierent per Breve Apostolicum, semper unus Conventus per Definitorium pro strictiori observantia, sine ulla exceptione, aut prolongatione extradendus esset isque ex vicinioribus ab his, qui in majori Polonia sunt situati incipiendo; ad quem finem determinabitur in Capitulo Provinciali, vel in casu hujus non celebrati a Definitorio, Commissarius, qui Conventum secundum Inventaria nullam in quoquam faciundo difficultatem pro strictiori observantia extradat.

Secundo. Quando medietas Conventuum ad præsens non Reformatum non reformetur, Novitii in Conventu Cracovien-

viens, & Vilnensi Sanctorum omnium investiantur, & ad professionem admittantur cum adhibita conditione, ut quando vita communis strictioris Observantiae in totam Provinciam introduceretur, sint parati, eam acceptare in eo rigore, qui vigebit in aliis Conventibus strictioris Observantiae totius Provinciae, hancque Clausulam quilibet Professandorum in sua professione manu propria subscribet. Postquam vero fuerint a Patribus strictioris Observantiae praeter quinque Conventus actu possessos alii adhuc novem recepti, Novitii in Conventibus Provinciae non reformatis non amplius investigantur.

Tertio. Patres Reformati statim ac dicta Concordia a Sancta Sede, & Reverendissimo P. Generali fuerit confirmata, & in perpetuum stabilita, habitum deportabunt cum Caputio sine foderatura, cum duplici tamen panno in Caputio, forma paulo majori signanter a tergo, & humeris, ne futura manicarum appareat, idque in omnibus Conventibus uniformiter. Patres vero in Conventibus non reformatis conformando se statutis suae Observantiae, tenebuntur Caputia, & Cappas abbreviare.

Quarto. Admodum R. P. Magister Provincialis praesens, sui que Successores in Visitatione quolibet Triennio semel facienda Conventuum strictioris Observantiae, nihil prorsus praetendat ultra sequentia: nimirum ut A. R. P. Magister Provincialis adventans honorifice, & reverenter suscipiatur, & celebrata Missa Visitationis, Sanctissimum Sacramentum, Olea, Sacra videat. Tandem procedendo ad locum Capituli exortationem reverenter audiendam pro libitu suo persolvere valeat, computus, inventaria, praesertim Ecclesiasticae supellestiles, ac librariam examinet, ac approbatione sigilli Officii sui cuncta liquidata subscribat.

Quinto. Conventus strictioris Observantiae, ducta proportionem ad redditus dictorum Conventuum ex quota per Definitorium assignanda taxam quolibet anno solvent pro Curia Romana, hasque R. P. Vic. Provincialis extrahet sine curatione A. R. P. Magistro Provinciali. De taxis vero, quas Vic. Provincialis accipiet in suis Visitationibus a Conventibus strictioris Observantiae, tertiam partem reddet

Pars IV.

fideliter A. R. P. Magistro Provinciali, ubi tamen ipse A. R. P. Magister Provincialis Conventus strictioris Observantiae visitabit, tertiam partem relinquet Vic. Provinciali in dictis Visitationibus sibi assistenti. Quo vero anno A. R. P. Magister Provincialis velit visitare Conventus strictioris Observantiae, tempestive hac de re tenebitur admonere Vic. Provincialem, vel ejus vices in casu fortuito agentem, qui etiam assistet in ejusmodi actu Visitationis.

Sexto. Vic. Provincialis in Capitulis Provincialibus gaudebit voce, & loco post A. RR. PP. Magistros Exprovinciales absolutum scilicet, & electum, ac duos Definidores de Provincia, antecedit vero Definidores de strictiori Observantia, & durante Capitulo Provinciali, intrabis Definitorium, non vero aliud extra Capitulum actuale celebrandum exclusive a praecedenti Capitulo.

Septimo. Patres Provinciae Emeriti, tam Exprovinciales, quam alii, qui longo tempore legerunt, tam nunc, quam in posterum existentes, quando totaliter introduceretur Observantia strictior, manebunt in suo statu secundum sua privilegia, nec constringentur, rigoribus strictioris Observantiae circa praecedentiam ante totaliter Provinciam reformatam nihil omnino attendent. Post Provinciam vero totaliter reformatam decisio in hoc puncto pertinebit ad totum Capitulum Provinciale Provinciae totaliter reformatae.

Octavo. Graduati de Observantia regulari, & legitime Magistri creati gaudeant suis privilegiis in statutis eorum permixtis, nec constringantur rigoribus strictioris Observantiae, etiam ubi tota reformata fuerit Provincia. De promotione vero Patrum de strictiori Observantia ad gradus, donec tota reformetur Provincia, nihil omnino a quoquam attendendum, sub poenis in Constitutionibus strictioris Observantiae taxatis, & decisio circa graduatos de strictiori Observantia, ubi tota fuerit Provincia reformata relinquitur eidem Provinciae totaliter reformatae.

Nono. Pro Fratribus defunctis in utraque Observantia ab utrinque persolvantur suffragia, scilicet ab unoquoque Sacerdote legatur Missa una, a Fratribus

K

Cle.

Clericis nondum Presbyteris (præter Officium integrum cum laudibus Defunctorum in omnibus dicendum, secundum Constitutiones utriusque Observantiae) dicatur unus Nocturnus Psalterii præscriptus pro Benefactoribus, & Consanguineis, diebus festivis dici solitis, ac ter Communione sacra persolvatur, a Fratribus vero Conversis, tres Coronæ, ac tres Communiones absolvantur.

Decimo. Quosque dicta medietas Conventuum non reformationum ad possessionem RR. PP. strictioris Observantiae non pervenerit, Provincia in eodem statu, in quo nunc reperitur, permanebit, scilicet duos Definidores primos, & unum Socium pro Capitulo Generali habendo: alteri vero sicut & Socius A. R. P. Magistri Provincialis erit semper ex Patribus strictioris Observantiae.

Undecimo. Patres strictioris Observantiae exhibebunt subsidium charitativum A. R. P. Magistro Provinciali electo ante suum de loco Capituli abcessu. Pro hoc Capitulo contribuendum est a Patribus strictioris Observantiae, sed pro sequentibus non item, dum concedimus ratam taxæ A. R. P. Magistro Provinciali.

Duodecimo. Nulli iis, qui solo amore Dei ducti, & ferventiori Divini amoris famulatu capti, fiat molestia in dimissione cum Obedientialibus habendis ab A. R. P. Magistro Provinciali ad Observantiam strictiorem.

Decimotertio. Hæc concordia ab utrinque juramento firmetur, quo major charitas, & pax inter utramque partem stabilizetur, confirmatio ejusmodi in perpetuum a Sanctissimo Domino, & Rmo P. Ordinis ab utrinque postuletur, obrenta sine ullis diffugiis observetur.

Decimoquarto. Tum Patres strictioris Observantiae, tum tota Provincia in id incumbunt unanimiter, ut strictior Observantia in Provincia Russiæ promoveatur. Tum juxta decreta Rmi Patris Filipini, tum Breve Innocentianum a Provincia Russiæ, etiam in judicio contradictorio agniti.

Decimoquinto, Spondent sibi partes, quod non intendunt ullum præjudicium juribus Reformationis unquam inferre.

7. Cum, autem, sicut eadem expositio subjungebat dicti Exponentes, quo

discordiæ, & controversiæ hujusmodi, necnon abusus non sine maxima inquietudine, perturbatione, & detrimento dictæ Provinciæ extirpentur, & eisdem Religiosis pax, & quies restituatur, Concordiam hujusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio communiri plurimum desiderent.

8. Nos inviolabiliter ejusmodi Concordiæ subistentia, & observationi (quantum cum Domino possumus) consulere, ipsosque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationes præteriti, & dilectorum filiorum modernorum Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis super præmissis eisdem Cardinalibus factas audiverunt, consilio, superscriptam Concordiam, deleta ex ea articulo decimoquarto, cum omnibus, & singulis in ea contentis, & expressis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus; ac insuper iisdem Superioribus per præsentem committimus, & mandamus, ut Reformationi Provinciæ Russiæ Ordinis præfati incumbant; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

9. Decernentes easdem præsentem litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus

secus super his a quoquam quacunque auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

10. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinibus, & Provincialium, illarumque Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 25. Sep. 1719. Pontificatus Nostri Anno XIX.

F. Cardinalis Oliverius.

L V.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XI.

pag. 156.

SUMMARIVM

Aboluit alternativam circa electionem Officiorum omnium Provincia Portugallie O. N., quæ vigeat inter duas distinctas Filiationes, unam ex Ulyssiponen., & alteram ex Colarien. Conventibus efformatam.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1720.
13. Jan.

Alias pro parte clar. mem. Petri II. dum vixit Portugallie, & Algarbiorum Regis Illustris fel. rec. Innocentio XII. prædecessori nostro exposito, quod Provincia Portugallie Ordinis Fratrum B. M. V. de Monte Carmelo, quo perturbationes, & detrimenta regularis observantiae, quæ ex factionibus, & dominandi cupiditate inter Religiosos hinc inde ex affectu nationali inter se pugnantibus non sine gravi Christianifidelium scandalo oriri solebant, e medio tollerentur, Apostolicum paternæ providentiæ suum sub-

Part IV.

dium exposcebat; nullum vero efficacius, & opportunum ad hujusmodi dissidiorum occasiones avertendas remedium apparebat, quam perpetuam quamdam alternativam circa Electiones Officiorum omnium dictæ Provinciæ inducere, idque Religiosæ tranquillitati ejusdem Provinciæ conducibile fore, etiam tunc existentes Prior Generalis, & Consilium dicti Ordinis existimabant, & propterea ipsius Petri nomine eidem Innocentio Prædecessori humiliter supplicato, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur; ipse Innocentius Prædecessor piis ejusdem Petri Regis votis ea in re annuere, ac memoratæ Provinciæ Portugallie quieti salubriter providere cupiens, ejusmodi supplicationibus inclinatus, dilecto filio nostro Michaeli Angelo S.R.E. Cardinali de Comitibus nuncupato tunc in eisdem Portugallie, & Algarbiorum Regnis suo, & Apostolicæ Sedis Nuncio dedit in mandatis, ut constituto sibi de narratis, ac vocatis, qui fuissent evocandi circa Alternativam prædictam auctoritate Apostolica id gereret, statueret, atque decerneret, quod sibi pro ejusdem Provinciæ Portugallie quiete restituenda, nec non regulari disciplina in ea conservandi, & sic ubi collapsa esset reparanda, magis in Domino expedire visum fuisset, eique ad hujusmodi effectum quamcumque necessariam, & opportunam ad id facultatem eadem auctoritate, tribuit, & impartitus fuit, & alias prout in ipsius Innocentii prædecessoris Literis die 21. Januarii 1699. in simili forma Brevis desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Quæ quidem Alternativa officiorum a prædicto Michaeli Angelo Cardinale tunc Nuncio prudentissime ordinata, atque præfixa, & respective cum distinctione duarum filiacionum, nempe Ulyssiponen., & Colarien. Conventibus sic in posterum nominatim designata, & perlecta in pleno Capitulo Provinciali die 18. Septembris 1700. celebrato, constitutis, & auditis Procuratoribus acceptata, & registrata fuit.

2. Cum autem sicut dilecti filii moderni Prior Provincialis, & Definidores, in Sacra Theologia Magistri, cæterique

K 2

voca-

vocales dictæ Provinciæ Portugalliæ nobis nuper exponi fecerunt ex hujusmodi Alternativæ remedio, quod tempore suæ ordinationis congruum, & utile pro bono pacis judicatum fuit, subinde tractu temporis majora prioribus mala experientia docente, nempe jurgia, contentiones, rixæ, ac lites non modicæ irrepperint; ideoque in ultimo Capitulo Provinciali die 8. Maii 1718. congregato coram cunctis Gremialibus, & vocalibus utriusque filiationis conclusum fuerit prædictam alternativam pœnitus aboleri debere. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

3. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui negotium pro examine, atque discussione Nobis remissum mature de more perpenderunt, atque relationem dilecti filii moderni Prioris Generalis dicti Ordinis, atque Capitularia viderunt, consilio, Alternativam, de qua agitur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium abolemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

4. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contrigerit attentari.

5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus.

6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Januarii 1720. Pontificatus Nostri Anno Vigésimo.

LVI.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARUM

*Vicaria Bahiæ, & Pernambuci, ac Vicaria Fluminis Januarii declarantur
Provinciæ O. N.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Sacro sanctum Apostolatus ministerium *An. 1720. 20. Apr.*
humilitati nostræ nullo licet meritorum nostrorum suffragio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiam commissum, postulat, ut inter multiplices Apostolicæ servitutis curas, illam peculiari studio complectamur, per quam personæ sub suavi Religionis Jugo Divini Numinis obsequiis insistentes foeliciores in dies proficiant incrementis. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Vicarii Provinciales, & Diffinitores actuales, alii- que

que Religiosi Definitorii tam proprio, quam reliquorum Fratrum Vicariarum, unius, scilicet Bahiæ & Pernambuci, alterius vero, Fluvii Januarii respectivè nuncupat. Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo antiquæ observantiæ etiam nuncupat. in Brasilia, nomine, quod alias, nempe Anno 1685. prædictæ Vicariæ a quondam Angelo Monsignano, dum vixit, dicti Ordinis Priore Generali divisæ, & ann. 1686. auctoritate Apostolica respectivè erectæ fuerunt, ac postmodum eodem ann. 1686. pro eis certa particularis regiminis forma, quæ ab altero Priore Generali prædicti Angeli successore eadem auctoritate Apostolica anno 1687. confirmata reperitur, stabilita fuit, prout in literis Apostolicis in simili forma Brevis desuper expeditis, quas præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, uberius continetur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictæ Vicariæ sic erectæ, & institutæ, ac divisæ, congruo numero Religiosorum, & Conventuum ad effectum illas erigendi in duas separatas Provincias refertæ sint, in primodicta quidem Bahiæ & Pernambuci septem Conventus, comprehensis Reformatis alias in literis supra dictis divisionis expressis, ultra Hospitia, & Domos Missionum: in secundo dicta vero Vicaria, videlicet Fluvii Januarii sex alii Conventus in eisdem literis divisionis specificati numerentur, ac proinde dicti Exponentes attento prænarrato Conventuum, & Religiosorum numero, pro meliori, & salubriori regimine, & Regulari observantia, & disciplina augenda, dictas binas Vicarias in duas Provincias formales separatas, & de per se stantes ad instar aliarum Provinciarum ejusdem Ordinis erigi posse, illisque sic erectis omnia, & singula Privilegia, gratias, & præminentias, ac Indulta, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ de jure, usu & consuetudine, juxta dicti Ordinis Constitutiones, & Statuta, dicta auctoritate confirmata fruuntur, & gaudent, per Nos concedi plurimum desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis, hac in re benigne annuere volentes, & eorum singulares personas a qui-

busvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti etiam filii moderni Prioris Generalis dicti Ordinis, rationesque deductas mature perpenderunt, consilio, supradictas Vicarias in duas Provincias formales ad instar aliarum Provinciarum ejusdem Ordinis, salvis tamen Privilegiis eorumdem Conventuum Reformatorum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium juxta petita erigimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & desiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Conventuum, Vicariarum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferreis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

5. Volumus autem, ut præsentium

tran-

transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Aprilis 1720. Pontificatus Nostri Anno XX.

F. Card. Oliverius.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

Approbat Missam propriam de S. Theresia pro Carmelitis Discalceatis.

Ordinis Carmelitarum Excalceatorum.

An. 1720. 31. Julii. **A**D humillimas iteratas preces PP. Procuratorum Generalium utriusque Congregationis Carmelitarum Excalceatorum, referente Esmo D. Cardinale Ptolomæo, Sacra Rituum Congregatio Missam de S. Theresia Virgine juxta tenorem supra exhibitum approbavit, necnon illam in Ecclesiis præfati Ordinis Carmelitarum Excalceatorum ubicumque existentibus etiam a Sacerdotibus ad eas confluentibus celebrari posse indulgit; itemque Lectiones supra notatas pro tertio Nocturno Officii proprii ejusdem S. Theresiæ prædictis Carmelitarum Familiis alias concessi approbavit: eaque omnia in Missalibus, ac Breviarii respectivo ipsius Ordinis apponi mandavit, si Sanctissimo placuerit die 27. Julii 1720.

Et facta inde per me Secretarium Sanctissimo Domino nostro de prædictis relatione, Sanctitas Sua benigne annuit die 31. Julii 1720.

F. Card. Paulutus Præf.

Loco * Sigilli.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. S.R.C. Secr.

Ibidem.

SUMMARY

Decretum erectionis Novitiatu Ordinis nostri Panormi, suppresso altero Civitatis nuncupat. Notabile Melitæ.

Emi, e Rmi Signori.

An. 1721. 2. Aug. **I**L Provinciale de' Carmelitani di & Angelo in Sicilia, riverentemente espone, come detta Provincia essendo composta di quaranta e più Conventi con un solo Noviziato in Cakanissetta non vi è numero sufficiente de' Religiosi per poter far in essi le funzioni Ecclesiastiche, e Regularità, causa, che per molti anni non si sono vestiti Novizi per le note calamità, e altri impedimenti, e perchè anche se bene fu approvato per Noviziato il Convento della Città Notabile in Malta, non si trovano però Giovani, che dalla Sicilia vogliano trasferirsi colà; onde l'Oratore supplica umilmente l'EE. VV. a degnarsi trasferire detto Noviziato della Città Notabile al Convento del Carmine

Maggiore di Palermo, ove si vive con osservanza, & esemplarità. Et Deus &c.

Sacra Congregatio super Disciplina, attentis narratis, prævia suppressione Novitiatu dictæ Civitatis Notabile Ordinis Carmelitarum Provinciæ S. Angeli in Sicilia, præfati Decreti tenore designat, & deputat pro Noviziato enunciatum Conventum Panormi ejusdem Provinciæ; contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ hac die 2. Augusti 1721.

Ita reperitur in Tomo Positionum, ac respective Decretorum Sacræ Congregationis super Disciplina Regulari, existentium in Secretaria ejusdem Sacræ Congregationis; in quorum fidem &c. Romæ 2. Julii 1752.

F. Archiep. Thebarum Secr.

INNOCENTIUS XIII.

CONSTITUTIO PRIMA.

Ex originali Romæ in Archivio Ordinis:

SUMMARY

Deputat Cardinalem Sacripante ad præstendum nomine Sedis Apostolicæ Capitulo Generali O.N. in Urbe celebrando.

Dilecto filio nostro Josepho S. R. E. Prefbytero Cardinali Sacripanti nuncupato.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dilecte fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

CUM sicut accepimus Capitulum generale Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo nuncupat. in Alma Urbe Nostra propediem, benedicente Domino, celebrandum sit; Nos cupientes, ut Capitulum hujusmodi recte, & fideliter ad Dei gloriam, & Ordinis prædicti utilitatem celebretur, te, qui ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector existis, & de cujus prudentia, integritate, & religionis zelo plurimum in Domino confidimus, in prædicto Capitulo Generali Nostro, & dictæ Sedis nomine Præsidentem cum auctoritate, facultatibus, jurisdictione, honoribus, & oneribus similibus Præsidentibus competentibus, & alias solitis, & consuetis, ac cum facultate, quando tu actibus Capitularibus interesse non poteris, aliquem Prælatum tibi benevisum in tui locum ad hujusmodi Præsidentis munus obeundum cum auctoritate, & facultatibus tibi per præfentes concessis substituendi, auctoritate Apostolica, tenore præsentium constituimus, & deputamus, teque in Domino hortamur,

Ad futuram rei memoriam.

tamur, & monemus, ut Capitulum hujusmodi fideliter regere, ac in illo omnia, quæ ad prosperum Fratrum prædictorum regimen, & gubernium pertinent decerni, statui, & ordinari cures, & facias.

2. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ dilectis filiis eorundem Fratrum Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, cæterisque Fratribus, & specialiter Vocalibus in prædicto Capitulo congregatis, aliisque, ad quos spectat, ut te in ejusdem Capituli Nostro, & Sedis præfatæ nomine Præsidentem reverenter suscipiant, tibi que, ac per te substituendo Prælato prædicto in omnibus, quæ ad Præsidentis hujusmodi officium pertinent, pareant, & obediant, ac assistant, tuæque, & ejusdem Prælati a te substituendi salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent.

3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus proplene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Aprilis 1722. Pontificatus Nostri Anno I.

F. Card. Oliverius.

II.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XI.
pag. 255.

SUMMARY

Confirmatur Decreta Congregationis Episcoporum, & Regularium super quarta funerali, & ingressu Parochorum cum Stola, & Cruce in Ecclesias Regularium.

E Manarunt nuper a Congregatione Venerabil. Fratrum Nostorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

2. *Parmen. Funerum.* Ab immemorabili in dicta Civitate viget consuetudo stabilita, etiam ex Constitutionibus plurimum Summorum Pontificum signanter sanctorum Julii II., ac Clementis VIII., & comprobata per Constitutiones Synodales, & canonizata in contradiitorio judicio, ac per varia Decreta hujus sacre Congregationis de annis 1671., & 1675., non solum, quod occasione funerum Regularibus pariter ingressus cum Stola, & Cruce in Ecclesias secularium absque tamen aliquo exercitio, & idem praticaretur a Parochis intra Ecclesias Regularium, sed etiam, quod omnes præfati Regulares persolverent, prout semper persolverunt quartam eisdem Parochis. Quia vero Patres S. Francisci strictioris Observantiæ nuper acciti ad dictam Civitatem, postquam jam itidem ipsi acceperunt dictas laudabiles consuetudines, renuerunt admittere Parochos ad ingressum in eorum Ecclesias cum Stola, & Cruce occasione associandi cadavera, & similiter eisdem quartam persolvere. Habito deinde desuper a Collegio Parochorum ipsius Civitatis recursum ad hanc sacram Congregationem negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam. Eadem sacra Congregatio visa relatione Episcopi Parmen., partibus auditis, & informantibus ad relationem Sanctissimi D. N. Papæ Innocentii XIII. tunc causæ Ponentis, censuit, & decrevit, servandam esse consuetudinem, favore Parochorum in omnibus sub die 21. Martii 1720. Non acquiescentibus partibus adversariis hujusmodi resolutioni, re-proposita causa ab Esmo Priolo in locum Sanctitatis Sux in Ponentem suffecto: Ipsamet sacra Congregatio stetit in Decisis sub dicta die 21. Martii 1720. Romæ 14. Novembris 1721 F. Cardinalis Paulutus. J. Archiepiscopus Damascenus Secret.

3. Cum autem sicut dilecti filii Parochi dictæ Civitatis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decreta hujusmodi, quo firmitus

An. 1722.
24. Aug.

mius subsistant Apostolicæ confirmationis Nostræ robore communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodo libet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

4. Decernentes easdem præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; & ab eis respectu inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definitum debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Augusti 1722. Pontificatus Nostri Anno II.

III.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARY

Confirmatur Decretum S. Congregationis Episcoporum, & Regularium super alternativa inter Patres Provinciæ Basilicatæ, & alios Conventus Carmeli majoris Neapolis Ordinis nostri.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

E Manavit nuper a Congregatione Venerab. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in causa Neapolitana alternativæ inter dilectos filios Fratres Provinciæ Basilicatæ, & Conventus Carmeli Majoris Neapolis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo vertente Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: In Causa Neapolitana alternativæ vertente inter Religiosos Carmelitas Provinciæ Basilicatæ, & Patres Conventus Carmeli Majoris Neapolis, sacra Congregatio Eminentiorum, & Rectorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione P. Procuratoris Generalis, ac juribus hinc inde deductis, accurate perpenſis referente Eminentissimo Fabrono, rescriptit juxta votum ejusdem Eminentissimi Ponentis, & amplius causam non proponendam, quod fuit hujusmodi: Primo quod Conventus capitis chini cedatur Provinciæ, quæ pro permutatione cedat Carmelo majori Conventum æquivalentem, designandum a P. Generali. Secundo quod Capitula Provinciali celebrentur alternative pro unica vice in Conventibus Provinciæ, & pro altera in Conventu Carmeli Majoris, omnesque pariter expensæ cibariæ, aliarumque, quæ sunt, durante Capitulo, fiant vel a Provincia, vel a Conventu Majori respective, ubi celebrabitur Capitulum. Tertio. Quod sint tres Definidores ex parte Provinciæ, & unus ex parte Carmeli Majoris. Quarto. Quod Provinciales electi, vel eligendi tempore Provincialatus non debeant residere, neque in Conventu Majori Neapolis, neque in Granciis ejusdem. Quinto. Conventus Carmeli Majoris habere nequeant majorem numerum Religiosorum Definitorum cum voto, quam habeat Provincia. Erit Expriores dicti Conventus professione juniores supra numerum Definitorum Provinciæ non habeant votum in Capitulis, ac Definitoriis Provincialibus. Sexto. Quod nullus ex Religiosis, sive Carmeli Majoris, sive Provinciarum, possit ad quemcumque Prioratum in Conventibus Provinciæ promoveri, & respective nullus ex Religiosis Pro-

An. 1722.
2. Apr.

Provinciae ad Vicariatum Granciarum Carmeli. Et quod in Carmelo Majori deputentur cellulae pro recipiendis infirmis existentibus extra Civitatem Neapolis, & Grancias, dummodo expensae solvantur a Conventibus ubi sunt filii. Romae 18. Decembris 1722. F. Cardinalis Paulutius. V. Archiepisc. Damalcenus. Loco Sigilli.

2. Cum autem sicut dilecti pariter filii Prior, & Fratres dicti Conventus Carmeli Majoris Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat, & servetur exactius; Apostolicae confirmationis Nostrae patrocinio communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas, quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praefertum auctoritate Apostolica, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis praedictorum Cardinalium. Decernentes eandem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciae, & Ordinis, ac Conventuum praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis

Pars IV.

quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Aprilis 1723. Pontificatus Nostri Anno II.

F. Card. Oliverius.

IV.

Romae ex Typographia Reverendae Camerae Apostolicae.

SUMMARIVM

Laurea Doctoratus a Nostreis in Provincia Portugalliae assumenda in Collegio Conimbricensi.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXpositi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, ac Definito-^{an. 1723.} rium, alique Fratres Provinciae Portugalliae Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo, quos alias fel. rec. Urbanus PP. VIII. praedecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 26. Augusti 1624. expeditas indulgit, atque concessit quondam Theodoro Statio tunc temporis Prioris Generali dicti Ordinis, ac Provinciarum Hispaniae, & Lusitaniae Professoribus Ordinis hujusmodi, ut iidem, qui absolutis per cursum lecturis, vel exercitiis literarum juxta Regularia Ordinis praedicti Instituta requisitis, ac servatis alias servandis, per eundem Priorem Generalem, in eadem Sacra Theologia Magistri juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent, Lauream Doctoratus in Collegio S. Theresiae Salmaticen. memorati Ordinis ad formam in praedictis literis praescriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii generalis Universitatem adire tenerentur, & hoc ideo concessum fuit, ne praedictus Ordo, seu Religio inter Mendicantes pauperima, detrimentum pateretur intolera-^{14 Julii.}

L

rabi-

rabiliū expensarū, quæ pro obtinenda hujusmodi Doctoratus Laurea in publica Universitate erogandæ forent, & alias prout in prædictis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, uberius continetur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictum indultum ex tempore, quo Rex Hispaniarum etiam Lusitaniam possidebat, Religiosis utriusque Nationis æque profuerit, separatimque Dominiis respectu Lusitanorum, quibus dictum Collegium Salmaticen. adire non amplius permissum fuit, sine ullo effectu, & utilitate remanserit, & adhuc de præsentī remaneat, propter diversum rerum, & Dominiorum, quod viget silema, eaque de causa dicta Provincia commodum, atque utile suos Religiosos pro suscipienda ibi Laurea Doctoratus hujusmodi transmittere minime existimet, ac proinde ne ipsa, ejusque Professores commoditate ejusmodi Lauream suscipiendi sine ea magna, & intolerabili expensa, quæ in aliqua approbata Universitate requiritur, priventur, oppotune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderant; Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & grātiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis eisdem Cardinalibus factam, attenderunt, consilio, ut omnes, & singuli Professores Provinciæ, & Ordinis prædictorum quos modernus, & pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis in Sacra Theologia Magistros, servatis servandis instituerit, & creaverit Lauream Doctoratus prævio riguroso examine coram Priore Provinciali dictæ Provinciæ Portugalliæ, & quatuor in Sacra Theologia Magistris,

sive coram Rectore Collegii Conimbricen. Ordinis prædicti, & illius Regentibus, ac Magistris, illorumque approbatione, servatis cæteroquin conditionibus per Statuta, seu Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis, ab ipsomet Priori Provinciali, sive prædicti Collegii Rectore suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, concedimus, & indulgemus. Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

2. Decernentes præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

3. Non obstantibus prædicti Urbani Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit, Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno III.

F. Card. Oliverius.

Romæ ex Typographia Rev. Camera Apostolicæ.

SUMMARY

Condonatio Missarum non celebratarum, & earundem moderatio, & redemptio in

in futurum pro Conventibus Ordinis
nostri in Europa existentibus.

BEATISSIME PATER.

An. 1723.
10. Sept. **P**rocurator Generalis Ordinis Carmelitarum ad pedes Sanctitatis Vestræ humiliter provolutus exposuit, sui Ordinis Conventus per Europam constitutos, ob bella, pestilentiam, contribuciones, subsidia, decimas, & alias calamitates, & infortunia a prædictis causis, & aliis, heu nimium notis, derivantia, dura premi paupertate, largitiones etiam Fidelium esse maximopere imminutas, & fundos quoque, & capitalia Missarum perpetuarum ex prænarratis, aliisque causis, aut in totum perditis, aut magna ex parte detricta esse, & consumpta; quocirca idem Procurator pari humilitate exorat pro dictarum Missarum perpetuarum, quæ usque ad præsentem diem celebrari debuissent, & celebratz non sunt, benigna condonatione, & pro earumdem Missarum moderatione, & reductione in futurum.

Die 10. Septembris 1723. Sanctissimus Dominus noster Innocentius Paps XIII. ex sententia Sacræ Congregationis Concilii mature consideratis causis supra recensitis, necnon exemplis suorum Prædecessorum Alexandri VII., Clementis X., & Clementis XI. Romanorum Pontificum ab hæcenus omissa Missarum perpetuarum celebratione misericorditer absolvit, mandavitque, ut a Patre Generali cum suorum Assistentium consilio unus Conventus in unaquaque Provincia eligatur, cum facultate mutandi, & alterum toties, quoties sibi videbitur, adhibito prædicto consilio in unaquaque Provincia substituendi, in quorum respectu Conventuum designandorum Ecclesiis qualibet anno in perpetuum, initio ducto ab anno 1724. uno die infra Octavam Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, unum Anniversarium in tabella onerum Conventuum describendum celebretur, & applicetur pro Animabus illorum, pro quibus præstatz Missæ perpetuæ erant celebrandæ, & applicandæ. Quoad onera vero perpetuarum Missarum usque in præsentem diem accepta, & in posterum adimplenda, Sanctitas Sua eidem Patri Generali demandavit, ut adhibito suorum Assistentium consilio, ex singulis Europæ Provinciis bines eligat Religiosos pietate, zelo, doctrina, & probitate præditos, qui testamentis, instrumentis, libris, tabellis, cæterisque documentis, quibus onera Missarum unicuique Conventui sue Provinciæ respective incumbentia descripta continentur, perspectis, ac sedulo examinatis, & redditibus unicuique oneri attributis, necnon eorum diminutionibus diligenter perquisitis, atque perpenis, & præsertim, an diminutiones istæ perpetuæ sint, vel temporariæ, distinctam, atque fidelem descriptionem ad eundem P. Generalem transmittant, qui una cum dictis Patribus Assistentibus pro eorum omnium conscientiam (cujus rationem Supremo Judici Christo Domino se districte reddituros meminisse debebunt) unamquamque perpetuam Missam moderari valeat, & reducere ad rationem elemosynarum seu totum 60. monetæ Romanæ pro qualibet, intra terminum trium annorum a data præsentium intra Italiam, & Insulas adjacentes, & intra sex annos ab eadem data præsentium, quoad cæteros Conventus per Europam constitutos, factæque post reductionem distincta onerum descriptione in tabella Missarum unicuiusque Conventus. Cæterum quoad novorum onerum, seu elemosynarum, aut oblationum pro Missis perpetuis celebrandis acceptationem in futurum, SSsus Dominus noster inherendo Decretis de celebratione Missarum jussu

Pars IV.

fel. rec. Urbani Papæ VIII., & fel. pariter rec. Innocentii Papæ XII. per Sacram Congregationem Concilii editis, prohibuit omnibus, & singulis Regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, ne imposterum onera perpetua Missarum celebrandarum suscipiant sine Generalis pro tempore, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda, renovata pœna privationis contravenientibus omnium Officiorum, quæ tunc obtinebunt, & perpetuè inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, & privationis pariter ipso jure, & absque alia declaratione vocis activæ, & passivæ, & quoad ipsos Generales, seu Provinciales de licentia requisitos pro dictis oneribus perpetuis acceptandis, Sanctitas Sua in eorum memoriam revocavit, ipsos in singulis casibus teneri diligenter inquirere de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ, & Monasterio incumbens, nec eos antes assensum, aut licentiam præbere debere, quam ipsis legitime constitit, Sacerdotes nniuscuiusque Ecclesiæ, & Monasterii tam novo oneri suscipiendo, quam antiquis jam susceptis satisfacere posse, præcipuamque demum ab ipsis Generalibus, & Provincialibus habendam esse rationem, ut redditus, & bona, quæ Conventibus assignantur pro Missis perpetuis, omnino respondeant, non elemosynæ manuali, sed elemosynæ perpetuæ taxandæ juxta morem cuiusque Civitatis, Diocesis, vel Provinciæ, etsi in re tanti momenti desides fuerint, aut negligentes, sciant, se tam pœnis arbitrio Sanctitatis Sux, & aliorum pro tempore Romanorum Pontificum esse subiectos, quam prætermisissimè muneris in novissimo die rationem esse Supremo Judici Christo Domino reddituros.

G. Card. Origus Præf.

Loco * Sigilli.

Prosper de Lambertinis Secret.

V.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XI.

pag. 272.

SUMMARIVM

*Conceditur Nostri Magistris Provinciæ
Fluminis Januarii in Brasilia facultas
suscipiendi Lauream Doctoratus a
Provinciali.*

INNOCENTIVS PP. XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti *An. 1723.*
filii Provincialis, ac Diffinitorium, *23. Dec.*
aliique Fratres Provinciæ Fluminis Januarii in Brasilia Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 26. Augusti 1624. expeditas literas indulsit, atque concessit quondam Theodoro Statio, tunc existenti Priori Generali, ac Provinciarum Hispaniæ, & Lusitanæ Pro-

L 2

fesso

effloribus dicti Ordinis ut iidem, qui absoluitis per cursum leſuris, vel exercitiis litterarum juxta Regularia Ordinis prædicti instituta requiſitis, ac ſervatis alias ſervandis per eundem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magiſtri juxta ejus facultates instituti, & creati fuiſſent, Lauream Doctōratus in Collegio Salmaticenſi memorati Ordinis ad formam in prædictis literis præſcriptam ſuſcipere poſſent, nec pro ea ſuſcipienda aliquam approbatam ſtudii Generalis Univerſitatem adire tenerentur, & hoc ideo conſeſſum fuit, ne prædictus Ordo, ſeu Religio inter Mendicantes pauperrima, detrimentum pateretur intolerabiliū expenſarum, quæ pro obtinenda hujusmodi Doctōratus Laurea in publica Univerſitate erogandæ forent, & alias, prout in prædictis Urbani Prædeceſſoris literis, quarum tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, ac ad verbum inſerto haberi volumus ubertius continetur.

2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictum indultum eo tempore, quo Rex Hiſpaniarum Catholicus, etiam Luſitaniam poſſidebat, Religioſis utriuſque Nationis æque proſuerit, ſeparatiſque Dominii reſpectu Luſitanorum, quibus dictum Collegium Salmaticenſe adire amplius noq̃ permiſſum fuit, ſine ullo effectu, & utilitate remaſerit, & adhuc de præſenti remaneat, propter diverſum rerum, & Dominantium, quod viget ſiſtema, eaque de cauſa dicta Provincia commodum, atque utile ſuos Religioſos pro ſuſcipienda ibi Laurea Doctōratus hujusmodi transmittere minime exiſtimet, ac proinde ne ipſa, ejusque Profeſſores commoditate ejusmodi Lauream ſuſcipiendi ſine ea magna, ac intolerabili expenſa, quæ in aliqua approbata Univerſitate requiritur, priveretur, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſideret, quemadmodum a Nobis Provinciæ, ac Deſinitorio, aliſque Fratribus Provinciæ Portugalliæ ejusdem Ordinis per quaſdam noſtras literas partes in ſimili forma Brevis 14. Julii proxime præteriti expeditas conſeſſum fuit.

3. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & etiam ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & in-

terdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis cenſuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati omittunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter poſtoretis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam attenderunt conſilio, ut omnes, & ſinguli Profeſſores primordiatæ Provinciæ Fluminis Januarii, quos modernus, & pro tempore exiſtens Prior Generalis ejusdem Ordinis in eadem Sacra Theologia Magiſtros ſervatis ſervandis inſtituerit, & creaverit, Lauream Doctōratus, prævio rigoroſo examine coram Priore Provinciali prædictæ Provinciæ Fluminis Januarii, & quatuor in eadem Sacra Theologia Magiſtris, ſive Regentibus, illorumque approbatione, ſervatis cæteroquin conditionibus per ſtatuta, ſeu Conſtitutiones Ordinis prædicti præſcriptis ab ipſomet Provinciali ſuſcipere libere, & licite poſſint, & valeant; auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, pariter & indulgemus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

4. Decernentes præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniffime ſuffragari, & ab eis reſpectively inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates etiam Cauſarum Palatii Auditores judicari, & deſiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſciant, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obſtantibus prædictis Urbani prædeceſſoris literis aliſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudi-

indinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorum sub Annulo Piscatoris die 22. Decembris 1723. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

BENEDICTUS XIII. CONSTITUTIO I.

SUMMARY

Constitutio de B. Andrea Corsino, Ordinis Fratrum B. Mariae de Monte Carmelo, Episcopo Fesulano, per Urbanum VIII. Pontifex Maximum Sanctorum Confessorum Pontificum Canoni adscripto.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

An. 1724.
4. Junii.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario convenu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum litteræ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

2. Jamdudum piæ recordationis Antecessor Noster Urbanus Papa VIII. ob divinitus sibi traditam totius Ecclesiæ administrationem de populi sibi commissi æterna salute, & summi Dei gloria maxime sollicitus, utrique augenda plurimum expedire secum animo reputavit, si eorum memoriam solemnem laudem ubique recolendam curaret, quorum assiduis precibus

græ Christianis in cælis adjutari posset. Quæ de piæ conversatione, & eximii virtutibus B. Andrea Episcopi Fesulani optimè edoctus, quæ ob signorum quoque præstantiam sub piæ mem. Antecessoribus Romanis Pontificibus Clemente VIII. & Paulo V. celebrari, ejusdem gesta ex S. R. E. disciplina, & regulis, majorumque traditionibus sæpe in examen vocari, & undequaque probari olim audierat, eum rite Sanctorum Canoni adscribere statuit.

3. Andreas die festo recurrente Beati Andrea Apostoli, unde in baptismo nomen accepit, Florentiæ Tuscorum pridie Kalendas Novembris anno Christi Domini 1302. claro in primis Confinorum genere ortus est, quum ejus parentes jam steriles in sacra æde Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo primum fructum, ex se proditura, Deo & Matri ejus vovissent. Adolescens de hoc monitis, deque lupo in candidum agnum convertendo, quem mater sibi parere visa fuerat, eorumdem Fratrum Carmelitarum Ordini nomen dedit, nullis retro mundi illecebris se revocari passus. Suscepit regulæ insignibus, & professione facta, nihil antiquius habuit, quam, ut institutum, cui se dicaverat, accurate observaret. In Christianis virtutibus, præsertim humilitate, se vir Dei maxime exercuit, villora cœnobii opera obeundo, inque pensis diurnis, nocturnisque persolvendis summe sollicitus, vitis sarmentorum acervo pro leculo usus, asperimoque cilicio, & catena, jejuniis etiam præter communia non paucis corpus castigans, itant aquam ipsam & panem, quibus parce aleretur, metiri consuevit. Ad sacros ordines promotus, primumque Missæ sacrificium celebraturus, Deiparam Virginem sibi loquentem audire meruit, superis adeo gratus, ut per ejus preces infirmi, nulla ope humana sanabiles, cunctis mirantibus, pristina salute donarentur.

4. Sacris litteris imbuendus triennium Luteciæ transiegit, ubi a condiscipulis cæcus, surdus, & mutus propterea nuncupatus, quod omnes sensus ab impudicitis frenaret. Inde redux visum cæco, aqua lustrali conserpo, Avenione restituit. In patriam reversus, hydropem sanat, digito in nomine Jesu ori ejus injecto, unde mox aquæ cadus effluxit. Andrea virtutum

hoc

hoc pacto, & signorum fama resonante, Ecclesiam Fesulanam suo pastori viduari contingit, cui totius Cleri, populique suffragio ipse sufficitur: qui tamen, nuncio electionis audito, clam in Carthusiæ Florentinum secessum aufugit, Dei Matrem exorans, ut se ab ea dignitate liberaret. Illo diu quaesito, nec reperto, de Præfulis electione mutanda Clerus, & populus Fesulanus consilium ineunt. Sed puer trimus cœtum electorum ingressus, Andreæ Episcopum probe renunciatum, nequaquam mutandum exclamat: inter Carthusianos orantem delitescere; unde ad Fesulanam Ecclesiam, de honore Pontificali subeundo ipsa quoque visu monitus, perducitur. A beatæ memoriæ Urbano Papa V. Decessore Nostro in Pastoralis munere confirmatus, oves suas omni pietatis officio pascere satagit. Suis ipse manibus stipem egenis viritim porrigere solitus, singulorum nomina in codice suo seorsum sibi descripsit; quumque aliquando annonæ caritas ingrueret, quotidie escam pauperibus ipse erogabat: qua deficiente, numeroque pauperum aucto, panis ubertim in arca multiplicatur. Florentinorum Republica in partes scissa, funestis, perpetuisque discordiis laborante, Fesulanus Episcopus sacris concionibus pacis unitatem civium animis inferere studet, dæmonesque corvorum specie in aere præliantes ostendens, omnes ab intestinis, & civilibus odiis deterret. Hinc idem, quem memoravimus, beatæ mem. Urbanus Papa V. cognito divinæ gratiæ dono, quo Fesulanus Episcopus in componendis populorum discordiis pollebat, Legatum Bononiam mittit, ut dissidentia pectora mitigaret, serocesque civium animos flecteret. Andreas Pontificis jussu obtemperans, illuc proficiscitur, ubi tumultuantes venerandi Præfulis auctoritate, & verborum dulcedine capti, mox depositis armis, in concordiam reducentur, paucis, qui adversabantur, atroci morbo correptis: qui tandem meritis B. Andreæ liberati, ab omni odio quieverunt. Ita vir Dei, negotio confecto, magna omnium laude, & plausu Fesulas remeavit, ubi in memoriam Christi Domini qualibet feria quinta pauperum pedes lavare solitus, cujuspian tibi plagis graveolentibus, & putredine infectas ab se lotas, lacrymisque consper-

sas, osculatus, undequaque curavit.

5. Die mortis appropinquante, eam ipsa nocte natalis Christi Domini summo gaudio antequam primam Missam celebraret, sibi nocte Epiphaniarum adventuram, a Deipara Virgine accepit: qua, Psalmis, & Catholicæ Fidei Symbolis sibi prælectis, verbisque Simeonis prolatis: *Nunc dimittis*, ad gloriam æternam evolavit VII. Idus Januariæ anno Dominicæ Incarnationis 1373. ætatis 72. ab ingressu in Religionem 55. Episcopatus 12. Ex ejus corpusculi in paleis strati suavi odore, per plures infirmi, multi etiam ex ejus tactu, statim convalescunt. Deus quoque ad idem corpusculum, Florentiam translatus, atque instar viventis in Cathedra sedens, plurima signa patefecit. Anno vero 1440. pie mem. Decessore Nostro Eugenio Papa IV. Florentiæ commorante, externoque milite agrum Florentinum crudeliter depopulante, atque ipsi Civitati ob eventuram cladem perterrefactæ, incubante, Deus per B. Andreæ, ad quem miraculis clarum populus in tanta calamitate sibi impendente confluebat, adolescenti revelavit, in proximo die natali B. Petri Apostolorum Principis, Romanæ Ecclesiæ prædonem, & Florentinorum hostem devictum iri: quæ quidem re Civitatis decemviris jussu beati viri per adolescentem nunciata, prælioque inito, hostes fusi sunt, & Florentinorum Respublica cum rebus Eugenii Pontificis; & Ecclesiæ Romanæ a tyrannide liberata. Quare ad ædem Carmelitarum maxima supplicatio indicta est, ubi Papa Eugenius, S. R. E. Cardinalibus ibidem præsentibus, & Clero, Senatu, populoque Florentino flagitantibus, Corpus B. Andreæ inter accensa funalia, & thurificationes palam ostendi concessit: quo ex tempore Andreas, ut relatæ in Sanctorum canonem, habitus est. In rei memoriam Magistratus Florentinorum, quotannis sacram ædem, ubi pii viri corpus requiescit, magna religione invisere consueverunt. Hinc eximiis, & probatissimis viri Dei virtutibus, & signis per eum patratis, cultuque publico aucto, Clerus, & Respublica Florentinorum æfel. mem. Paulo Papa II. Antecessore Nostro Andreæ ritu solemniori in sanctorum canonem referendum poposcit, negotiumque ab eodem Paulo II. atque etiam a pie mem.

mem. successore ejus Sixto IV. aliquot S. R. E. Cardinalibus commissum est. Sed hominum, & temporum vices rem alio traxerunt. Interim se. re. Gregorius XIII. Antecessor Noster Missam, & Officium ejus proprium, secundum Missale, & Breviarium Ordinis Fratrum Carmelitarum, pro die 14. Januarii oraculo suo comprobavit, alias ab antiquo tempore Florentiæ in Ecclesia B. Mariæ de Monte Carmelo, inque tota Diocesi Fesulana celebrari solita.

6. Tandem sub piæ mem. Antecessore Nostro Clemente Papa VIII. Christianissimo Rege Francorum Henrico IV., & Maria Regina, Ferdinando quoque in Etruria sibi subjecta Magno Duce, aliisque enixe postulantis, de Andrea Sanctorum canonis adscribendo actum est. Clemente autem viam universæ carnis ingresso, sedente fel. rec. Paulo Papa V. iteratis eorumdem virorum principum, aliorumque precibus, de hoc pariter actum. Sed Paulo, & Successore ejus Gregorio XV. deinde etiam sublatis, tandem recolendæ memoriæ Urbanus Papa VIII. qui in Cathedra B. Petri utrique successerat, post Servi Dei vitam, gesta, virtutes, & miracula, ex antiquo Romanorum Pontificum instituto, sibi compluries, de more, enarrata, inque tribus Consistoriis, coram se, ad Apostolicarum Constitutionum regulas, habitis magna solemnitate discussa, atque omnium suffragio comprobata, eundem B. Andreæ Episcopum Fesulanum Sanctorum canonis adscribere statuit. Itaque indicta die x. Kalendas Majas anno 1629. universis, quæ agenda erant, ad Sanctorum Patrum traditiones, sacerorum canonum instituta, & S. R. E. venerandos ritus, & disciplinam rite peractis, idem Urbanus Papa VIII. in Sacrosanctam Beati Petri Apostolorum Principis Basilicam, magno apparatu, & celebritate processit, ubi in plenario Venerabilium Fratrum, S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum conventu pro B. Andrea in Sanctorum canonem referendo, repetitis summa religione ad Deum precibus, implorataque Spiritus Sancti gratia, ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei,

Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, plenarii ejusdem conventus consilio, unanimitque acclamatione, & suffragio, Beatæ memoriæ Andreæ Corsinum Florentinum Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo, Episcopum Ecclesiæ Fesulanæ, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate confiteratur, Sanctum esse decrevit, inque Sanctorum Confessorum Pontificum canonem retulit, & referendum esse pronuntiavit, eundemque ab universis Christianis fidelibus, ut vere Sanctum, ubique colendum, honorandumque; in ejus honorem sacras ædes, & altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, construere, ac dicari posse definivit, & quotannis VIII. Idus Januarias, quo ad cælestem patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sancti Confessoris Pontificis, pie coli sancivit: quem etiam, ut talem, anno insequenti Martyrologio Romano VIII. Idus Januarias inferendum curavit. Postremo gratiis Deo cum exultatione actis, quod S. Andreæ in conspectu omnium gentium honorificasse, tamque insigni gloria Ecclesiam suam decorari voluisset, idem Urbanus Pontifex omnibus, quæ ad B. Andreæ in Sanctorum canonem referendum pertinebant, sanctæ adimpletis, hymnisque cantatis, divinoque præsidio ex viri Dei meritis, peculiari collecta in ejus honorem, implorato, sacrosanctum Missæ Sacrificium in ara maxima supra confessionem Principis Apostolorum solemniter celebravit, atque omnibus Christianis fidelibus, qui tantæ cæremoniæ interessant, plenariam peccatorum indulgentiam ad Dei laudem, & B. Andreæ honorem largitus, cunctis vere poenitentibus, & confessis, ejus anniversario die ad locum depositionis accessuris, annum unum, & 40. dies; in octava autem 40. dies de inunctis poenitentibus misericorditer relaxavit.

7. Ne vero de hujusmodi Urbani VIII. decreto Apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, statuto, concessione, cæterisque præmissis, propterea quod super his ab eodem Urbano, aut ab ejus successoribus piæ memoriæ Romanis Pontificibus decessoribus nostris Innocentio X., Alexandro VII., utroque Clemente IX. & X., Innocentio XI., Alexandro

dro VIII., Innocentio XII., Clemente XI. & Innocentio XIII. literæ decretales de more conscriptæ, & promulgatæ non fuerint, unquam possit quomodolibet hæsitari, nos, qui iisdem, licet immeriti, disponente Domino, in cathedra beati Petri successimus, volumus & Apostolica auctoritate statuimus, ut decretum, sanctio, relatio, adscriptio, cæteraque hætenus recensita, a jam dicta die 10. Kalendas Majas anni 1629. suum undequaque & plenum consequantur effectum, ac si ab eodem Urbano VIII. literæ decretales revera eadem die conscriptæ, & de more promulgatæ fuissent, ut superius enarratur. Volumus autem, ut præsentis literæ ad probandum decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa, ubique omnino sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum: ad id amplius requiratur.

8. Præterea quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut eorumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eandem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi vel ostendi contingeret.

9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contrahere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1724., pridie nonas Junias, Pontificatus Nostri Anno primo.

✠ Ego Benedictus Catholica Ecclesiæ Episcopus.

✠

✠

✠ Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.

✠

✠

✠ Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.

✠

✠ Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.

✠

✠

✠ Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæcilie Presbyter Card. Gualterius.

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠ Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.

✠ Ego Antonius Felix Tit. Sanctæ Balbinæ Presbyter Card. Zondadarius.

✠ Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.

✠ Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. de Polignac.

✠ Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Card. Scottus.

✠ Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Card. Spinula.

✠ Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Card. Belluga & Moncada.

✠ Ego Joseph Tit. S. Susannæ Presbyter Card. Pereyra de la Cerda.

✠ Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Coelio Presbyter Cardinalis Salernus.

✠ Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Card. Cienfuegos.

✠ Ego

- * Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.
- * Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Card. Petra.
- * Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Card. Marefiscus.

- * Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia.

*
*
*
*

- * Ego Benedictus S. Mariæ in Via lata, Diaconus Card. Pamphilus.
- * Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabra Diaconus Card. Imperialis.
- * Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Card. de Alteriis.
- * Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Columna.
- * Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.
- * Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Card. de Abbatibus Oliverius.
- * Ego Carolus S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. de Marinis.
- * Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.
- * Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin, Diaconus Card. Albanis.
- * Ego Nicolaus S. Mariæ de Rotunda Diaconus Card. Judice.

*
*
*
*

P. Card. Prodatarius.
F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.
L. Marinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Part IV.

Exscriptum a Bull. Rom. Tom. XI.
pag. 227.

SUMMARUM

Instituitur Promotor Generalis Fisci pro Patrocinio Causarum Curiarum Ecclesiasticarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

A Vendo Noi molto ben considerato, *An. 1724. 12. Julii.*
ed anche coll' esperienza quando
eravamo in *mixaribus* riconosciuto di
qual peso insoffribile fosse alli Prelati Ecclesiastici Secolari, e Regolari il dover sostenere in questa Curia Romana le Liti, e Controversie, che dalli Rei Inquisiti si introducono con ricorso, o appellazione dalli loro Decreti, e Giudicati, talmente che li più di essi per non soggiacere a tali dispendj, che ridondano in pregiudizio delle Diocesi, e de' poveri Diocesani, e delle Religioni rispettivamente lasciano correre le Cause indifese nelle seconde, ed in altre ulteriori istanze, da che ne deriva, che non dandosi alli Giudici per parte delle Curie quelle necessarie informazioni riesce spesso alli Delinquenti di estorcere le assolutorie sentenze in pubblico detrimento della Giustizia; e con scandalo di quelli, che bene informati della verità nelle Diocesi, e nelle Religioni vedono andare impuniti li delitti, provenendo da ciò la perseveranza de' cattivi nel male, e la sovversione de' buoni dal ben vivere. Onde fu sempre da Noi sommamente desiderato di vedere dato opportuno riparo a tali perniciose conseguenze eversive del buon costume, e della Disciplina Ecclesiastica, per mantenimento di cui devesi ogni Superiore con tutto studio, e vigilanza impiegare. Quindi è, che essendo piaciuto alla Divina Provvidenza di elevarci, abbenchè senza alcun nostro merito al Supremo Apostolato, e riconoscendo Noi essere parte dell' obbligo, della nostra Pastorale sollecitudine l' invigilare, affinchè col castigo de' Delinquenti gli altri si emendino, e si sradichino i vizj, che sono infestivi de' buoni, abbiamo, dopo una matura considerazione, determinato di dare il dovuto

M rime-

rimedio all'enunciate perniciose conseguenze con liberare li Prelati, e Superiori Secolari, e Regolari dal dispendioso peso di promuovere in questa Curia le ragioni Fiscali in difesa de' loro Giudicj, provvedendo perciò alli medesimi di Ministro capace d'integrità, e di sperienza, che come Promotore Fiscale Generale debba per le suddette Curie Ecclesiastiche dedurre in Giudizio le ragioni, e fare tutto ciò, che per una buona, e Canonica difesa, sarà necessario, ed opportuno.

2. Volendo dunque ridurre ad effetto questa nostra determinazione di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta creiamo, istituiamo, e stabilimo in perpetuo l'ufficio di Promotor Fiscale Generale per le suddette Curie Ecclesiastiche, che debba essere esercitato da Persona da deputarsi da Noi, e da nostri Successori, la quale abbia le sopra enunciate qualità per impiegarlo con tutta l'attenzione nella difesa, e patrocinio nelle Cause Criminali per le Curie Ecclesiastiche suddette, che sono state introdotte, ed ancora si trovano pendenti, e che in avvenire s'introduurranno in grado di appellazione, o ricorso avanti li Tribunali, e Congregazioni competenti di questa nostra Città di Roma. Ed affinché il Promotor Fiscale Generale suddetto possa, e debba con tutta l'attenzione applicarsi a questo suo impiego gli destiniamo, ed assegniamo per sua provvisione, ed emolumento mestruj scudi venticinque da pagarsegli di mese in mese dalla nostra Camera Apostolica, con ordine, e mandato del nostro Tesoriere, della qual provvisione vogliamo, che debba star contento, senza che possa pretendere dalli Prelati Secolari, o Regolari alcun'altra ricognizione a titolo, e per ragione di onorarij per le sue funzioni, e fatiche, se non che le pure spese per il porto delle lettere, talmente che facendo altrimenti debba essere soggetto alle pene anche gravi, e gravissime a nostro arbitrio, e delli nostri Successori. E perchè la nostra intenzione è, che per un efficace, e valido patrocinio delle sudette Cause goda il Promotor Fiscale Generale di tutti quelli mezzi necessari, ed opportuni, che godeva il Promotor Generale del Fisco, e della nostra Camera Apostolica, voglia-

mo, ed ordiniamo, che debba intervenire, ed assistere nella Congregazione Criminale dell'Uditor Generale della medesima nostra Camera Apostolica, nel di cui Tribunale specialmente si fogliono agitare, e giudicare simili Cause. Volendo parimente, che si debbano comunicare *gratis* al detto Promotor Fiscale li Processi, e tutti gli atti, come appunto si comunicavano al Fisco, siccome essequire *gratis* le Citazioni, come si essequiscono per l'istesso Fisco, e che alle spese necessarie delle copie, e stampe delle Scritture tutte facienti per dette Cause provveda la nostra stessa Camera Apostolica nella forma appunto, e secondo si pratica per il sudetto Fisco dal nominato Procurator Fiscale Generale. Ed acciocchè detto Promotor Fiscale sia udito in qualsivoglia atto, vogliamo, che debba essere in tutte, e singole sudette Cause citato in Giudizio con sottoscrivere esso le Citazioni nel modo, e forma, che si sottoscrivono dal detto Procurator Fiscale, talmente che non essendo sottoscritta alcuna Citazione, ne citato detto Promotore sia l'atto soggetto al vizio di nullità per difetto di Citazione. Dichiarando però, che il presente nostro Moto proprio in tutte, e singole parti quivi disposte debba aver luogo solamente in quelle Cause, nelle quali si faranno le istanze in nome delli soli Promotori Fiscali, per debito del loro ufficio, e non già quando instassero in Giudizio, e volessero allegare, e scrivere in difesa delle proprie ragioni gli aderenti del Fisco, talmente che in detti casi non dovrà il detto Promotor Fiscale Generale esser tenuto ad alcuna opera, ne la nostra Camera Apostolica soccombere a veruna spesa, ne alcun'altro sentire qualsivoglia peso, o incommodo.

3. Vogliamo per ultimo, e decretiamo, che la Congregazione delli Vescovi, e Regolari, e l'Uditor Generale della nostra Camera Apostolica debbano rispettivamente invigilare per la piena osservanza di tutto quello, che viene da Noi disposto, e ordinato nel presente Moto proprio, e che questo da registrarsi per gli atti del sudetto Uditore della Camera, e del Notaro della medesima Congregazione de' Vescovi, e Regolari nelli suoi Libri, abbia in ogni tempo il suo pieno effetto,

setto, vigore, ed esecuzione, e contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di orrezione, mancanza di nostra volontà, ed intenzione, nè qualsivoglia difetto, benchè degno di espressa, speciale, ed individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, o giudicare, dichiarando nullo, ed irritato tutto ciò, che da qualunque persona in contrario scientemente, o ignorantemente si facesse, o si attentasse, non ostanti quanto a tutte, e singole cose promesse, che non siano stati citati, nè sentiti chi vi avesse, o potesse avere interesse, la Regola della nostra Concelleria *De Jure quasito non tollendo*, le facoltà, e privilegi conceduti a tutti li sopradetti, la Bolla della Riforma di Paolo V., ed ogni, e qualunque altra Costituzione, ed Ordinazone Apostolica de' nostri Prædecessori, Leggi Civili, e Canoniche, statuti, riforme, usi, stili, e consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendo il loro tenore qui per espresso, e di parola in parola inserito per l'effetto sudetto, e per questa volta sola pienamente deroghiamo, perchè tale è la nostra certa, espressa, e determinata volontà, e mente.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Quirinale questo dì 12. Luglio 1724.

Benedictus PP. XIII.

III.

Ex copia authentica asservata Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Breve pro introducenda in Sicula Provincia S. Alberti Ordinis Carmelitarum, Reformatione duobus Conventibus exordiendo.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Die 27. Julii 1724. Pontificatus Nostri anno Primo.

An. 1724.
27. Julii.

Alias pro parte dilecti filii Clementis Castiglioni Prioris Provincialis Provincie S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Congregationis Venerabilium Fratrum nostror. S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super Disciplina Regulari specialiter deputatæ exposito, quod ipse una cum Definitorio ejusdem Provincie perfectam regularem observantiam, & reformationem in duobus Provinciæ hujusmodi Conventibus introducere, nec non communem vitam observare intendebat, & ad hunc effectum dilectus pariter filius Abbas Andreas Statella Marchio loci de Spaccaforro pro eo, quem erga dictum Ordinem gerit devotionis affectum, redditus eorumdem Conventuum pro manutentione duodecim Religiosorum cujuslibet Conventus, ad rationem sexaginta scutorum monetæ illarum partium pro qualibet ex dictis Religiosis augere paratus erat; Ideoque pro parte prædicti Clementis Prioris Provincialis eidem Congregationi supplicato, ut quatuor sequentes conditiones pro dictæ Reformationis firmitate admittete vellet. Prima quo unus quidem ex duobus prædictis Conventibus pro novitiatu, alter vero pro professorio, & studio assignari; Secunda, ut prædicti duo Conventus nunc, & pro tempore esistenti Priori Generali Ordinis hujusmodi donec, & quousque una Vicaria pro memoratæ Reformationis propagatione erigeretur immediate subijci apud Priores prædictorum Conventuum a Religiosis in illis de Familia commorantibus, usque dum supradicta Vicaria erecta minime fuisset, eligi. Quarta quod ejusmodi Provincia quolibet triennio Religiosis Reformatis, usque ad totalem illius Reformationem unum Conventum assignare respectu deberet. Conditiones vero a supradicta Congregatione Cardinalium requisitæ, quod dotatio prædictorum Conventuum a dicto Andrea jam facta, & consensus a Priore Provinciali, & Definitorio præstitus fuerit Conventu Syracusarum, pro Novitiatu, & alio de Spaccaforro pro professorio, & studio assignatis cum redditibus sufficientibus pro duodecim Religiosorum sustentatione, Fabricisque necessariis pro Novitiatu, & Professorio, & studio juxta Decreta a fel. rec. Clemente PP. VIII. prædecessore nostro edita, & adimpleta fuerint, & demum reperiantur viginti Religiosi, qui reformationem hujusmodi amplecti desiderant, inter quos tres actuales Definidores, quinque in Sac. Theologia Mag. Provincie, & nonnulli aliis

alii ejusdem Ordinis Fratres etiam simplices numerantur , præter non modicum Ecclesiasticorum , & Laicorum Familiæ claritate insignium , qui Ordinis præd. habitum sub prædicta reformatione suscipere intendunt . Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium decretum tenoris sequentis videlicet : *Sac. Congregatio super Disciplina Regulari audito Patre Generali Ordinis Carmelitarum, referente Eminentissimo Fabrono censuit super expostitis Oratoris precibus esse annuendum* JUXTA PETITA: *Contrariis quibuscumque non obstantibus* . Datum Romæ hac die 23. Decemb. 1723. Fr. Card. Paulutius . Fr. Episcopus Eleusinus Secretarius . Loco † sigilli . Cum autem sicut dictus Clemens Prior Provincialis nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio communiti summopere desideret . Nos ipsi Clementi Priori Provinciali gratiam facere volentes , eumque a quibusvis excommunicationis , suspensionis , & interdicti , aliisque Ecclesiasticis sententiis , censuris , & poenis a jure , vel ab homine , quavis occasione , vel causa latis , si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum , harum serie absolventes , & absolutum fore censentes , supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati *Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus , & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus .* Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium .

2. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas , validas , & efficaces existere , & fore , suosque plenarios , & integros effectus sortiri , & obtinere , ac illis , ad quos spectat , & pro tempore spectabit plenissime suffragari , & ab eis respective inviolabiliter observari : sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios , & Delegatos , etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari , & definiri debere , ac irritum , & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter , vel ignoranter contigerit attentari .

3. Non obstantibus Constitutionibus , & ordinationibus Apostolicis , necnon quatenus opus sit Provinciarum , & Ordinis , ac Conventuum prædictorum etiam juramento , confirmatione Apostolica , vel quavis firmitate alia roboratis statutis , & consuetudinibus , privilegiis quoque , indultis , & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis , confirmatis , & innovatis . Quibus omnibus , & singulis illorum tenores præsentibus pro plene , & sufficienter expressis , ac de verbo ad verbum insertis habentes , illis alias in suo robore permansuris , ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter , & expresse derogamus , cæterisque contrariis quibuscumque .

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Julii Pontificatus Nostri Anno primo .

Loco † signi .

IV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XI. pag. 350.

SUMMARYUM

Confirmatur Constitutio Innoc. XIII. super Ecclesiastica disciplina in Regnis Hispaniarum .

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam .

IN supremo militantis Ecclesiæ solio per ^{An. 1724} ineffabilem Divinæ sapientiæ , atque ^{23. Sept.} bonitatis abundantiam , nullo licet meritum Nostorum suffragio constituti , ea , quæ a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris ad Ecclesiasticam disciplinam factam , rectamque tuendam , & ubi collapsa est , instaurandam provide disposita esse noscuntur , Apostolici muniminis Nostri patrocínio libenter constabilimus , novisque prædiis , ut exactius servantur , corroboramus , sicut ad Omnipotentis Dei gloriam , Ecclesiæ decus , specialeque Christianifidelium ædificationem expedire in Domino arbitramur . Alias siquidem emanarunt a fel. rec. PP. Innocentio XIII. prædecessore Nostro literæ tenoris , qui sequitur , videlicet :

2. Innocentius PP. XIII: Ad perpetuam rei memoriam . Apostolici ministerii , quod Nobis , licet immerentibus , impositum

posuit superni dispositio consilii, ratio præcipue exigit, ut Ecclesiasticæ disciplinæ in iis, qui in sortem Domini vocati sunt, aut servandæ, aut ubi opus fuerit restaurandæ, juxta sacrorum Canonum instituta, & sanctissimas Ecclesiæ leges, & ordinationes omni studio advigilemus; post enim primi parentis lapsus semper ad inferiora Nos deprimit humanæ mortalitatis infirmitas, & carnis fragilitate observantiæ rigor paulatim relaxatur; unde, & de mundano pulvere religiosa etiam corda, fordescere, & in ipso agro Domini spinas, ac tribulos identidem germinare quotidiana experientia edocemur: quod si noxia inde evellantur, & utilia plantentur, dubitandum non est, quin uberior, benedicente Domino, electi sanctorum operum frumenti messis exurgat, omnisque populus in via Domini, prælucente Clero, feliciter progrediatur. Cum itaque dilectus filius Noster Ludovicus S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupatus, Ecclesiæ Carthaginen. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præful, in ipsis Pontificatus Nostri primordiis, Nobis exposuisset nonnullæ Ecclesiasticæ disciplinæ rationibus, ac saluberrimis sacri Oecumenici Concilii Tridentini decretis haudquam consentanea sensim in diversis Inclitæ Nationis Hispanicæ locis obrepisse, iisque, ut opportunum remedium adhiberetur a Nobis, quibus est commissa plenitudo sollicitudinis, ne dum ipse Ludovicus Cardinalis, & Præful, sed & alii Ven. Fratris Archiepiscopi, & Episcopi Regnorum Hispaniarum, humiliter postulassent; eorumque enixis precibus sua etiam studia, ac vota charissimus in Christo filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus pro ejus singulari pietate, & eximio Christianæ Religionis zelo datis hac de re ad Nos pluribus litteris conjunxisset: Nos Congregationi particulari nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus Nostis ejusdem S. R. E. Cardinalibus Concilii Tridentini. Interpretibus a Nobis deputatorum rem omnem sedulo examinandam demandavimus. Id autem cum ab ipsa Congregatione Cardinalium ea, quæ par erat, maturitate præstitum, illiusque sententia ad Nos per ejusdem Congregationis Secretarium relata fuerit; de memoratorum Cardinalium consilio, congruum, & op-

portunum duximus ea, quæ infra sequuntur, ad omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ institutionem, & spirituales Regnorum Hispaniarum ædificationem, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuere, decernere, & declarare,

3. Primum igitur, cum a Patribus memorati Concilii Tridentini, Divino afflante Spiritu, sapientissime animadvertsum fuerit, quantum Christianæ Reipublicæ intersit accuratum haberi delectum circa eos, quibus Sacra Ministeria committenda sunt, & in quorum vitam cæteri Fideles jugiter oculis conjicientes sumpturi inde sunt exemplum, quid imitentur; proptereaque provide ab iisdem Patribus cautum fuerit Ecclesiasticæ militiæ per primam tonsuram adscribendos nonnisi illos esse, qui probabilem præbeant conjecturam, se non sæcularis judicii declinandi consilio, sed sincero animo præstandi fidelem cultum, ac servitium Deo, hoc vitæ genus elegerint: volumus, ut pro tutiori ipsius conciliaris sanctionis executione ab omnibus Regnorum Hispaniarum, hujusmodi Archiepiscopis, & Episcopis, non alii ad primam tonsuram in posterum admittantur, quam quibus Ecclesiasticum aliquod beneficium statim conferendum sit; aut quos constiterit literarum studio operam sic dare, ut quasi in via ad Ordines, tum minores, tum etiam deinde majores suscipiendos versari videantur; vel demum quos viderint expedire alicujus Ecclesiæ servitio, vel ministerio deputari. Et tam in his, qui ad primam tonsuram, quam in aliis, qui promoveri ad Ordines etiam minores optaverint, omnino servetur paxiter regula ab eodem Concilio Tridentino tradita; nimirum, ut nullus ordinetur, qui judicio sui Episcopi non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, quique illi Ecclesiæ, aut pio loco, pro cujus utilitate, aut necessitate assumitur, non adscribatur, ubi re ipsa functiones muneris suo consentaneas exerceat. Quod si qui modo reperiantur, vel Clericali tonsura, jam initiati, vel ad Ordines, sive minores, sive majores jam promoti, qui nulli certæ Ecclesiæ, vel loco pio adscripti fuerint: Episcopi adscriptionem hujusmodi, vel a se ipsis, vel a prædecessoribus suis omisam, statim suppleant, non minus quoad omnes in

in majoribus Ordinibus, etiam Presbyteratus, constitutos, quam quoad eos, qui vel sola prima tonsura, vel minoribus Ordinibus initiati, beneficium tamen Ecclesiasticum possident. Ex reliquis autem, ut præferatur, vel sola prima tonsura insignitis, vel in minoribus Ordinibus constitutis, seu beneficio carentibus, nonnisi eos adscribant, quos Ecclesiis suis utiles, vel necessarios esse judicaverint. Cæterum antedictæ adscriptionis executionem differri posse per aliquod temporis spatium, quod ipsis Episcopis conveniens videbitur, permittimus quoad eos, qui a Diœcesi in qua tonsuram, vel Ordines susceperunt, causa adiscendi literarum scientias in aliqua publica Universitate, vel Gymnasio, sive ex alia rationabili causa a suo Episcopo approbata, vel approbanda, absentes reperiantur.

4. Cum autem Clerici, qui in Episcopalibus seminariis educantur, ut commodius ad literarum, sacrarumque rerum studium operam conferre, aliisque a Concilio Tridentino præscriptis addiscendis magis assidue incumbere possint, teneantur juxta ejusdem Concilii Decretum diebus tantum festis Cathedrali, aliisve loci Ecclesiis inservire: hanc quidem servitii per eos obcundi rationem servari in omnibus Hispaniarum Diœcesibus; nec non ipsos generalibus dumtaxat totius Cleri supplicationibus, sive processionibus interesse volumus, & mandamus: sublata quacumque majoris servitii consuetudine etiam immemorabili, postpositaque etiam quacumque appellatione, aut Inhibitione: Si quod autem Seminarium reperiat, ejus fundatione aliter cautum esset ob adjectam graviorem servitii legem ab illo, qui Seminarium ipsum fundaverit, seu dotaverit, vel diuam aliquam largitionem contulerit, Episcopi ad Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem id referant, ut desuper opportune provideri valeat.

5. Præterea, cum maxime deceat eos, qui propius ad sacratissima Mysteria accedunt, ultra cætera requisita, congruenti etiam pollere scientia, qua præditi viam salutis indicare aliis Christianis fidelibus possint: Episcopi nonnisi eos ex Clero tam seculari, quam Regulari ad sacros Ordines admittant, quos ob scientiam, alias-

que qualitates eo gradu vere dignos per diligentem inquisitionem compererint; adeo ut satis non sit illos, qui promoveri ad Ordines prædictos optant, linguam latinam intelligere, Catechismo instructos esse, atque apte respondere quæsitis circa Ordinem suscipiendum sibi in examine propositis. Qui vero ad Presbyteratum erunt assumendi, idonei prius per accuratum similiter examen comprobentur ad ministranda sacramenta, & ad populum docendum ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem: quod quidem ut recte præstari possit eosdem Episcopos in Domino hortamur, ut quantum fieri potest, eos tantum ad Sacerdotium assumant, qui saltem Theologiæ Moralis competenter periti sint. Quod si domicilium in una Diœcesi habentes, beneficium vero in altera, ordinari ad ejusdem beneficii titulum optaverint ab Episcopo, in cujus Diœcesi beneficium hujusmodi situm est: Episcopus domicilii debeat eos, si in suam Diœcesim reversuri sunt, super scientia, vel idoneitate examinare ante concessionem literarum testimonialium super eorum natalibus, ætate, moribus, & vitam juxta Constitutionem sel. rec. Innocentii Papæ XII. prædecessoris Nostri, quæ incipit *Speculatores* obtinendarum; addito quoque compertæ idoneitatis testimonio in iisdem literis: hæcque concedi nullatenus debeant, si antedicto examine tamquam habiles approbati non fuerint, iisque juxta præmissam formam non impetratis, minime possint ab alio Episcopo, cui etiam ratione obtenti beneficii subiecti sint, ad Ordines promoveri; sique secus fiat, ordinans quidem a collatione Ordinum per annum, ordinatus vero a susceptorum Ordinum executione, quamdiu proprio Seminario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper graviore poenis pro modo culpe, Nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio intelligendis uterque subiacet.

6. Quumque etiam juxta memoratam Innocentii prædecessoris Constitutionem ratione, ac titulo Beneficii in aliena Diœcesi obtenti non aliter liceat Ordines ab Episcopo ejusdem Diœcesis suscipere, quam si Beneficium prædictum sit ejus redditus, ut ad congruam vitam sustentationem, detractis oneribus, per se sufficiat; decla-

declaramus, sufficientiam hujusmodi præfiniendam esse, non juxta taxam Synodalem, sive morem pro promovendis ad sacros Ordines vigentem in loco prædicti Beneficii (nisi tamen illud continuam, & præcisam residentiam requirat), sed juxta Taxam, vel ea deficiente, juxta morem in alio loco Domicilii vigentem.

7. Porro ad factam, & eamque servandam Ecclesiasticam Disciplinam non minus momenti habet, quod Clericali militiæ nomen dare non permittatur iis, qui aut satis idonei non sint, quam quod idem militiæ jam adscripti laudabilem vivendi rationem sectentur, eamque morum exhibeant innocentiam, quæ sanctitati suscepti instituti respondeat, multoque magis, quod abstineant iis, quæ a sacris Canonibus jure meritoque vetita sunt, uti prorsus indigna hominibus Tabernaculum Domini inhabitantibus, & venerando Altaris ministerio dedicatis. Statuimus propterea, atque decernimus, quod si qui sunt Clerici aut prima Tonsura, aut Ordinibus minoribus initiati, nullumque Ecclesiasticum Beneficium possidentes, qui neglectis Concilii Tridentini decretis, habitum Clericalem, ac Tonsuram non deferant, vel si etiam deferant, non tamen certæ Ecclesiæ, aut loco pio, cui ex mandato Episcopi adscripti fuerint, inserviant, sive in Seminario Ecclesiastico, vel in aliqua Schola, aut Universitate de licentia sui Ordinarii non versentur; Episcopi, nulla etiam præmissa monitione, eos privilegio Fori privatos declarent, eorumque adscriptionem servitio certæ Ecclesiæ antea factam deleri jubeat. Sique ii meliorem vitæ rationem non inierint, aut etiam si alii sint, quos ex propria culpa efficiendos idoneos promotioni ad sacros Ordines sperari nequeant; iidem Episcopi, servata forma a sacris Canonibus tradita, ad privationem aliorum Clericalium privilegiorum contra ipsos procedat. Ubi vero reperiantur Clerici Cappellani, vel Beneficia, cujuscumque etiam tenuis redditus, obtinentes, quorum improba vita aliis offensionem præbens destruat potius, quam ædificet, vel concubinari, aut fœneratores, vel ebrietati, ludisque alearum dediti, vel satores rixarum, vel negotiatores, vel arma gestantes, vel incertis sedibus vagantes, vel Clericalem habitum,

Tonsuramque non deferentes, vel Ecclesiastica Immunitate in fraudem tributorum, & vectigalium a Laicis non exemptis solvendorum temere abutentes, vel quid demum similia, aut majora crimina patrantes, numero magis, quam merito ad Ecclesiam pertinere auri fuerint; Episcopi, præmissis tamen necessariis monitionibus, servatisque aliis de jure servandis contra ipsos ad poenas a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & a sacris Conciliis impositas, & etiam ad privationem Beneficiorum, Cappellaniarum, & Ecclesiasticorum officiorum in omnibus illis casibus, in quibus prædicta privatio a sacris Canonibus imposita est, humanis quibuscumque rationibus posthabitis procedant, memores seipsos neglectæ subditorum emendationis condignas, Deo vindice, poenas perfoluturos.

8. Sed & cum Personæ Ecclesiasticæ numquam satis in obsequiis Supremo Numini exhibendis, iisque præstandis, quæ eorum statui consentanea sunt, exerceri valeant: plurimum in Domino commendamus pium morem in plerisque Hispaniarum Diocesium vigentem, ut Clerici tam in minoribus, quam in majoribus Ordinibus constituti, arque etiam Presbyteri, tametsi Beneficia, vel Officia Ecclesiastica non habentes superpelliceo induti in Ecclesiis, quibus adscripti fuerint, Missæ Conventuali cum cantu celebratæ, necnon primis, & secundis Vesperis Officii diebus Dominicis, aliisque Festis assistant. Quinimo enixe hortamur, ut Episcopi aliarum Diocesum, in quibus mos ille institutus hæcenus non fuerit, id in posterum servari curent in omnibus, ac insuper saragant, ut omnes Ecclesiastici prædicti etiam collationibus habendis coram Parochis suis, vel aliis ab Episcopo deputatis super casibus conscientiarum forum concernentibus, & super ritibus, ac ceremoniis sacris intersint.

9. Et quoniam in prædictis Hispaniarum Regnis reperiri intelleximus Beneficia, & Capellaniæ etiam de Juré patronatus, vel Ecclesiasticorum, vel Laicorum, nullo tamen certo proventu instructas, vel adeo tenui, ut nec ad dimidiam, nec tertiam partem congruæ pro Clericis ad Sacros Ordines promovendis necessariæ ascedat: malis haud quidem
lavi-

levibus inde erumpentibus occurrere cupientes, statuimus, & mandamus, quod Episcopi ad Beneficiorum, & Capellaniarum, quæ nullum certum redditum habent, suppressionem statim deveniant. De aliis vero Beneficiis, & Capellanis, quarum certus annus fructus ad memoratam saltem tertiam Congruam partem non ascendit, decernimus nulli in posterum conferendam esse primam Tonsuram ratione juris assequendi aliquod ex dictis Beneficiis, Capellanis. Utque Patronatum jura, quantum fieri possit, salva remaneant; liceat Patronis tam Ecclesiasticis, quam Laicis ad dicta Beneficia Ecclesiastica requirementia in nominandis primam Tonsuram non habentes, ea retinere possint uti pia legata cum onere adimplendi omnia onera a Fundatoribus injecta.

10. Non sine gravi animi nostri dolore, etiam accepimus, quod quamquam Tridentina Synodus decreverit, omnes; qui Parochiales, vel alias curam Animarum annexam habentes Ecclesias quocumque modo obtinent, debere diebus saltem Dominicis, & Festis solemnibus plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate pascere salutaribus verbis, docendo ea, quæ Christiani fideles ad salutem scire oportet: nihilominus nonnulli Parochialium Ecclesiarum Rectores hæc, quæ suarum partium adeo sunt, prætermittunt, culpam hujusmodi a se amoliri nitentes vel prætextu commemorabilis, sed quidem pravæ consuetudinis, vel quia hæc ab ipsis præstari necesse non videatur, suppetente nimirum copia aliorum habentium Pueros Mysteriis Fidei, vel in Scholis, vel in computis. Ne itaque sub inani istarum, aliarumque similium excusationum prætextu tanta Christianæ Reipublicæ perniciēs struatur, distinctè præcipimus singulis Hispaniarum Archiepiscopis, & Episcopis, ut omnino efficiant, quod omnes ii, qui Animarum curam gerunt, munia prædicta per se ipsos, vel, si legitime impediti fuerint, per alios idoneos diligenter exequantur. Si vero aliqui non satis habiles ad illa obeunda reperiantur; iidem Archiepiscopi, & Episcopi per alios a se deputandos sumptibus Parochorum minus idoneorum opportune suppleri curent: & in posterum Be-

neficia, quibus animarum cura imminet, nonnisi vere idoneis ad memorata officia per se ipsos adimplenda conferantur.

11. Præterea, ne Constitutionis Sancti Pii V. etiam prædecessoris nostri, in qua taxatur congrua fructuum portio Vicariis perpetuis Animarum curam exercitibus assignanda, interpretationem ab ejus sententia alienam fieri contingat, declaramus Constitutionem illam pertinere dumtaxat ad Vicarios perpetuos illarum Ecclesiarum Parochialium, quæ aliis Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Beneficiis, & Locis Pii unitæ sint: nec non portionem annuam fructuum, quæ ibidem statuitur assignanda ipsis Vicariis in summa non majori, quam centum, nec minori, quam quinquaginta scutorum intelligi debere de scutis argenteis juliorum decem monetæ Romanæ pro quolibet scuto. Quoties itaque in aliis Parochialibus Ecclesiis, quæ ut præfertur unitæ non sint, oportuerit ex aliqua juxta causa provideri per Coadjutores Parochorum, aut per Vicarios temporaneos; curæ erit Episcopis pro data sibi a Tridentina Synodo potestate partem fructuum prædictis Coadjutoribus, aut Vicariis assignandam determinare in ea quantitate, quæ pro suo prudenti arbitrio, & conscientia conveniens videbitur, ratione videlicet habita reddituum, & emolumentorum Ecclesiæ Parochialis, in qua deputati fuerint, nec non inspectis conditionibus Loci, numero Animarum, qualitate laboris, & quantitate impensarum, quas commissi Officii necessitas postulaverit. Quod si Parochi ab Episcopis moniti, congruo iisdem termino præfixo, Coadjutores, sive Vicarios temporaneos, quoties opus fuerit, assumere neglexerint, poterunt ipsi Episcopi eos, quos huic muneri idoneos censuerint, auctoritate propria deputare cum assignatione antedictæ portio- nis fructuum. Et nihilominus ubi etiam prædicti Coadjutores, aut Vicarii temporanei a Parochis nominati, vel assumpti fuerint, de eorum idoneitate Episcopis constare per examen debeat, antequam ad exercitium admittantur; nec satis sit, quod ad Confessiones audiendas antea fuerint approbati, nisi aliis etiam qualitativis ad curam Animarum recte exercendam opportunis prædicti noscantur. Qui-
bus

bus si careant, ne Parochi deinde intra alium similem terminum ab Episcopis præfigendum alios vere idoneos nominaverint: tunc pariter ad ipsos Episcopos libere spectet deputatio cum dicta congrua assignatione: nec ulla Parochorum contradictio, aut exemptio, aut appellatio, aut cujuscumque Judicis inhibitiõ executionem deputationis, & assignationis certæ partis fructuum in casibus præmissis suspendere possit, itemque non obstante, qualibet contraria consuetudine, etiam immemorabili.

12. Verum, quia non satis Animarum curæ, & necessitatibus quandoque consultum est per hoc, quod ad obeunda Parochialia munia alij Sacerdotes Parochi adjungantur, sed majora remedia adhiberi oportet, quoties nempe ob Locorum distantiam, sive itineris difficultatem Parochiani sine magno incommodo pro Sacramentis percipiendis, Divinisque Officiis audiendis accedere ad Ecclesiam Parochialem nequeant: tunc quidem meminerint Episcopi licere sibi pro suo arbitrio, invitatis etiam Rectoribus, vel intra easdem Parochias destinare alias Ecclesias, in quibus Sacerdotes Parochorum Coadjutores Sacramenta ministrent, & Divinum cultum exhibeant, vel novas Parochias, novasque Parochiales Ecclesias a veteribus distinctas constituere, iisque novos Parochos præficere, assignata ex redditibus ad veterem Parochialem Ecclesiam quomodolibet pertinentibus convenienti portione ad vicum eorum, qui vel tamquam Coadjutores in dictis aliis Ecclesiis deputati, vel tamquam distincti, & independentes Parochi curam Animarum exercent, nullam præmissa impedienda suffraganeæ appellatione, aut inhibitione.

13. Cum ex præscripto quoque Tridentinæ Synodi Episcopis is honor tribuendus sit, qui eorum dignitati convenit, eisque in Choro, & in Capitulo, in Processionibus, & aliis actionibus publicis primus locus esse debeat, & præcipua omnium rerum agendarum auctoritas; mandamus id religiose, ac perpetuo observari in omnibus actibus adeo justa hujusmodi præminentie, & auctoritati consentaneis, non obstantibus privilegiis etiam ex fundatione competentibus, con-

suetudinibus etiam immemorabilibus, sententiis, juramentis, & concordis, quæ suos tantum obligent auctores.

14. Præterea, ut Claustralis disciplinæ vigor illibatus permaneat, Pontificiæ nostræ sollicitudinis partes etiam duximus interponendas. Cum itaque experientia compertum fuerit, quantum detrimenti illi afferatur, ex quo plures ad religiosum habitum admittantur, quam vires reddituum patiantur: moderno, ac pro tempore existenti Nostro, & Apostolicæ Sedis in iisdem Hispaniarum Regnis Nuntio per præsentis committimus, & mandamus, ut curet, & vigilantiam adhibeat, ne contra præscriptum memorati Concilii Tridentini in Monasteria, Conventus, & Domos tam Virorum, quam Mulierum, sive Bona immobilia possideant, sive non possideant, major numerus reclpiatur, quam qui vel ex proventus propriis ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, vel ex consuetis elemosinis, aliisque quibuscumque obventionibus, in commune tamen conferendis, commode possit sustineri.

15. Quoties vero Regulares ad Ordines erunt promovendi, servetur omnino Decretum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini interpretum a præ memoratæ Clemente PP. VIII. prædecessore nostro confirmato die 15. Martii 1597., quo sancitur non ad alium, quam ad Episcopum Diocesenum litteras dimissorias pro eorundem Ordinum susceptione a suis Superioribus esse dirigendas, præterquam in casu, quo Diocesanus a Diocesi abesset, vel Ordinationes non esset habiturus; quo etiam casu in litteris Dimissoriis ad alium Episcopum dirigendis expressa fieri debeat mentio, vel de prædicta Diocesi absentia, vel de illa alia causa, videlicet, quod Ordinationes non sit habiturus, exceptis tamen quoad prædicta Regularibus illis, quibus per speciale privilegium a Sede Apostolica per Concilium Tridentinum fuerit concessum, ut a quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere possint, super quo Indulto nihil per præsentis innovare intendimus. Noverint autem Episcopi debere per semetipsos, secluso agrotationis casu Ordines conferre, & Sacrorum Ordinum collationem statutis de jure

temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia vocatis, & adstantibus Canonicis, publice habendam esse, vel si in alio Dioecesis loco, semper tamen in Ecclesia quantum fieri poterit dignori, & præsente Clero ejusdem loci. Ne vero incertitudo, an ipsi Ordinationes sint habituri, nimis grave afferat incommodum promovendis, varia Dioecesis loca inhabitantibus, per mensem ante singulis vicibus publico Edicto ab iisdem Episcopis denuncietur, se Ordinationes esse habituros, adeo ut, quoties denunciatio hujusmodi facta non fuerit, inde satis intelligant Regulares, Episcopum Dioecesanum Ordinationes ea vice minime esse habiturum, sibi que idcirco licitum futurum Ordines ab alio Episcopo suscipere cum literis dimissoriis suorum Superiorum ad eum directis, servata in iis forma superius expressa.

16. Episcopi in omnibus Mulierum Monasteriis sibi subiectis ordinaria in aliis vero exemptis auctoritate Sedis Apostolicæ inconcussa observari cūrent, quæ circa Sanctimonialium Clausuram, vetitumque in dicta Monasteria ingressum, tam in Decretis Tridentinæ Synodi, quam in Constitutione similis memoriæ Gregorii PP. XII. etiam prædecessoris nostri edita Idibus Januarii 1575. prævide ordinata sunt.

17. Perpendentes etiam Christianæ Reipublicæ in primis expedire, ut ministerium, ac potestas Clavium in remittendis, retinendisque peccatis recte exerceatur, declaramus Sacerdotes, tam Sæculares, quam Regulares, qui ab Episcopis obtinuerint licentiam audiendi Confessiones limitatam, vel quoad locum, vel quoad genus personarum, vel quoad tempus non posse Pœnitentiæ Sacramentum administrare extra tempus, vel locum, vel genus personarum ab ipsis Episcopis præscriptum, quocumque privilegio etiam in vim Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ sanctæ, competente nullatenus suffragaturo. Cumque idem Innocentius prædecessor per suas die 19. Aprilis anni 1700 expeditas literas decreverit Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus non licere Confessiones eorum, a quibus ex Indulto prædictæ Bullæ Cruciatæ ad id electi fuerint, audire, absque præcedenti approbatione Ordinarii illius Locī,

in quo ipsi pœnitentes degunt, & Confessores eligunt, etiam ab Ordinariis illis, qui Confessores electos approbassent, subditi essent, necnon Confessiones aliter factas, ac respectivè exceptas, nullas fore, irritas, & invalidas, & Confessores ipso jure suspensos esse; Nos eandem Constitutionem approbantes, confirmantes, & innovantes declaramus insuper prædictis Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus ad Confessiones excipiendas, vel ex vi prædictæ Bullæ Cruciatæ, vel ex quocumque alio privilegio electis suffragari minime etiam posse, quod approbati alias fuerint ab Episcopo illo, qui aliquando fuerit Ordinarius loci, in quo Confessiones audiendæ sint, sed talis tunc temporis amplius non existat, vel quia ab humanis exceßerit, aut Episcopatu renuntiaverit, vel quia ad aliam Ecclesiam auctoritate Apostolica translatus reperitur; sed necessariam omnino esse illius, qui actualiter, & pro tempore Ordinariam Jurisdictionem in ea Dioecesi exerceat, approbationem. Hæc tamen suffragetur etiam tacita, eaque adesse censeatur, quousque præcedens licentia, siue approbatio duret, & revocata ab eo non fuerit, in quo casu nova, & expressa impetranda erit, si illa præcedenter obtenta, vel pro temporis adscripti lapsum expiraverit, vel per posteriorem revocationem sublata fuisset.

18. Meminerint quoque Regulares se excipere non posse Confessiones Monialium, tametsi eorum regimini, & gubernio subiectæ sint, nisi ultra licentiam suorum Prælatorum Regularium præcedat examen coram Episcopo Diocesano faciendum, ejusque specialis quoad Confessiones dictarum Monialium approbatio, remoraque quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili. Quum ex eodem Concilio Tridentino Confessor extraordinarius his, vel ter in anno offerri Monialibus debeat, qui omnium Confessiones audiat, si in posterum Superiores Regulares quoad Monasteria ipsis subiecta toties prædictum extraordinarium Confessorem deputare neglexerint, vel si etiam ex proprio eodem Ordine semper deputaverint, nec saltem semel in anno ad id munus elegerint Sacerdotem aut Sæcularem, aut Regularem alterius di-

verſi Ordinis Profeſſorem , in his caſibus Epifcopi pro ſuo arbitrio , & conſcientia deputationem huiusmodi facere poſſint , nec illa quovis titulo , aut prætextu a Superioribus Regularibus valeat impedi-
diri .

19. Epifcopi inſuper abufus omnes , qui in Eccleſiis , aut ſecularibus , aut Regularibus contra præſcriptum Cæremonialis Epifcoporum , & Ritualis Romani , vel Rubricas Miſſalis , & Breviarii irreperſerint , ſtudeant omnino remove . Et , ſi adverſus ea , quæ in dicto Cæremoniali ſtatuta ſunt , conſuetudinem etiam immemorabilem allegari contingat ; poſtquam recognoverint , aut eam non ſatis probari , aut etiam probatam ſuffragari , utpote irrationabilem , de iure non poſſe , executioni eorum , quæ in dicto Cæremoniali conſtituta ſunt diligenter incumbant , ne ulla ſuſpenſiva appellatio admittatur .

20. Sedulo pariter curent iidem Epifcopi , ut eliminentur abufus , ſi qui forſan , tam quoad Eccleſiaſticos ſeculares , quam quoad Regulares induciti fuerint adverſus Concilii Tridentini Decretum de obſervandis , & evitandis in celebratione Miſſarum ſeſs. 22. , & contra Regulares , ſi opus fuerit , procedant ex Apoſtolica delegatione in eo Decreto ipsis indulta , poſt- poſita quacumque appellatione ſuſpenſiva , ſed ſolum reſervata in devolutivo ſuper quocumque dubio , quod excitari contingeret , declaratione Congregationis pro tempore exiſtentium S. R. E. Cardinalium memorati Concilii interpretum .

21. Cumque circa Miſſarum celebrationem in privatis Oratoriis , nec non circa uſum Altaris geſtatorii a rec. mem. Clemente PP. XI. prædeceſſore etiam Noſtro opportunum Decretum promulgatum fuerit die 15. Decembris anni 1703. Epifcopi dent operam , ut omnia ibidem ſtatuta etiam in Regnis Hiſpaniarum ſerventur , idemque Decretum in ſuis reſpective Diœceſibus , ut facilius omnibus innotefcat , publicari faciant , addita etiam prohibitione , ne in privatis Regularium cellis , ſive cubiculis erigatur Altare pro re ſacra ibidem Eccleſiaſticis procedant , adhibita quoad Regulares auctoritate Sedis Apoſtolice in memorato Decreto ipsis delegata , remotaque quacumque contraria conſuetudine , etiam immemorabili . Decla-

Part IV.

ramus tam en , quod cum in prædicto Decreto ſtaquatur , non licere Epifcopis extra domum propriæ habitationis in domibus laicis erigere Altare , ibique ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebrare , ſive celebrari facere , huiusmodi prohibitio intelligenda non ſit de domibus etiam laicis , in quibus ipſi Epifcopi forte occasione viſitationis , vel itineris hoſpitiſ excipiantur , ut ne etiam quando Epifcopi in caſibus a jure permiſſis , vel de ſpeciali Sedis Apoſtolice licentia abſentes a domo propriæ ordinariæ habitationis , moram idcirco faciant in aliena domo per modum ſimilis habitationis , his enim caſibus licita iis erit erectio Altaris ad effectum prædictæ celebrationis , non ſecus , ac in domo propriæ ordinariæ habitationis .

22. Præcipimus quoque accurate attendi , ac adimpleri quæcumque alia præſcribuntur in ejuſdem Generalis Synodi ſeſs. 25. de Regularibus , & Monialibus . Cumque in cap. 25. ampliffime derogeretur omnibus contrariis privilegiis ſub quibuscumque formulis verborum conceptis , ac Mare Magnum appellatis , etiam in fundatone obtentis , nec non Conſtitutionibus , & Regulis etiam juratis , atque etiam conſuetudinibus , vel præſcriptionibus etiam immemorabilibus ; ſciant omnes derogationem huiusmodi non ad ea tantum referri , quæ in prædicto capite continentur , ſed etiam ad alia , quæ in ſingulis ſuperioribus capitibus ejuſdem ſeſſionis conſtituta ſunt .

23. Ad hæc , ut recta in judiciis ratio ſervetur , præcipimus , quod ubi in cauſis criminalibus Ordinarii locorum in Regnis Hiſpaniarum proceſſerint ex officio , hoc eſt non ad ullius quærelam , ſive accuſationem , ſi ab eorumdem Ordinariorum ſententiis appellatio , vel ad Sedis Apoſtolice Nuncium , vel ad Metropolitanos interpoſita fuerint , tunc (ne alioquin ſi nullus actoris partes gerat , delinquentes pœnam ſuis criminibus debitam effugiant) Procuratores Fiſcalis Tribunalis Nunciaturæ Apoſtolice , & reſpective etiam Curie Metropolitanæ , inſtancias , alioſque actus deſuper neceſſarios peragant , & proſequantur , ut prædictæ Ordinariorum ſententiæ juſtam confirmationem , & executionem obtineant . Quod ſi dictis Procuratoribus Fiſcalibus non citatis , & inauditis con-

trarias sententias in gradu appellationis proferri contigerit istæ prorsus nullæ sint, ac irritæ cum omnibus actis gestis, nullumque sortiri debeant effectum: quin imo præcedentes Ordinariorum sententiæ executioni mandentur, perinde, ac si appellatio ab iis interposita nullatenus fuisset.

24. Cæterum cum generaliter circa appellationes, & inhibitiones satis provisum fuerit per Constitutionem piæ memoriæ Innocentii Papæ IV. prædecessoris etiam nostri in Cap. Romana, ac etiam per Decreta Concilii Tridentini, itemque alia edita die 16. Octobris 1600. a Congregatione negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, & a præfato Clemente VIII. prædecessore confirmata, ac denique etiam alia promulgata tempore Pontificatus similis mem. Urbani PP. VIII. prædecessoris itidem nostri, die videlicet 5. Sept. 1626. volumus, & mandamus, quod quidquid in omnibus memoratis Constitutionibus, & Decretis statuitur, diligentissime per omnes iis comprehensos observetur in causis ad Curias Ecclesiasticas pertinentibus in Regnis Hispaniarum, quacumque consuetudine etiam immemorabili, vel quovis privilegio, aut stylo concedendi etiam quasdam inhibitiones nuncupatas temporaneas penitus excluso.

25. Quo vero ad Judices Conservatores, & modum, ac facultatem procedendi in causis civilibus, quæ ad eorum cognitionem pertinere possint, inviolate custodienda erit norma præscripta in Constitutione sel. rec. Innocentii IV., Alexandri IV., Bonifacii VIII., Gregorii XV., aliorumque Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum hac de re editis, nec non in Decretis Concilii Tridentini, sub pœnis ibidem contentis, quas præsentis Nostræ Constitutione innovamus, & confirmamus; hoc etiam addito, ut iidem Judices Conservatores, & mandatorum suorum executores exhibere debeant Episcopis, aliisque locorum Ordinariis literas suæ deputationis, quarum vigore procedere intendant.

26. Enixe denique, & ex intimo paterni cordis Nostri sensu omnes e religiosissima Hispanica natione monemus, ut memores sint teneri se exacte, firmiter, & cum effectu observare etiam omnia, &

singula in cæteris omnibus ejusdem Concilii Tridentini Decretis sancita. Et ne eorum executio post hac ullo modo impediatur, aut retardetur, decernimus, ac declaramus, nullum pro impedienda, aut suspendenda executione Conciliarum sanctionum ejusmodi, aut Decretorum, quæ ab Ordinariis edita fuerint pro executione pariter eorum, quæ in ipso Concilio statuta sunt, suffragari posse, ac debere contrarium privilegium, quod ante prædicti Concilii promulgationem a Sede Apostolica obtentum fuerit, nisi etiam post ipsum Concilium fuerit in forma specifica ab eadem Apostolica Sede confirmatum, vel noviter concessum, itemque ob stare non posse ullum statutum, vel concordiam, quæ a prædicta Apostolica Sede specialiter confirmata non sit, neque quemcumque longævum non usum, aut contrariam consuetudinem, vel præscriptionem etiam centenariam, vel immemorabilem, nisi forsan præfatæ consuetudinis, aut præscriptionis materia capax sit, & insuper consuetudo, aut præscriptio immemorabilis probata jam sit, & admissa a competenti Judice per tres sententias conformes, vel per unam, quæ in judicatum transierit, nec demum quæcumque appellationem, sive inhibitionem etiam temporariam, reservato dumtaxat recurso in devolutivo ad memoratam Congregationem Cardinalium ejusdem Concilii interpretum; quibus etiam tamquam exequutoribus præsentium Nostrarum literarum non solum committimus, & mandamus, ut eas, ipsarumque Decreta, & Ordinationes omnes perpetuo, & inviolabiliter observari faciant cum eadem potestate, quæ iisdem Cardinalibus, a Sede Apostolica tributa est pro executione Decretorum memorati Concilii, sed etiam privative facultatem impartitur, quandocumque opus fuerit, interpretandi, explicandi, ac declarandi eandem Nostram Constitutionem, omnesque, & singulas ordinationes in ea contentas (exceptis hiis, quæ ad Cæremoniale Episcoporum, Rituale Romanum, & Rubricas Missalis, & Breviarii pertinent) quatenus illis dubietas aliqua, aut difficultas emerferit, non retardata tamen interim illarum executione, adeo ut ante hujusmodi executionem nec ullus recursus ad eandem Congregationem Cardinalium, nec ulla

ulla super quovis dubio consultatio promoveri possit . Decretis vero , & declarationibus a prædicta Congregatione faciendis , postquam Nostra , aut Romani Pontificis pro tempore existentis approbatio accesserit , statim quæcumque reclamatio , aut consultatio omnino cessare , perpetuumque silentium desuper impositum censeri debeat .

27. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas , validas , & efficaces existere , & fore , suosque plenarios , & integros effectus fortiri , & obtinere , ac illis , ad quos spectat , & pro tempore quandocumque spectabit , in omnibus , & per omnia plenissime suffragari , & ab eis respective inviolabiliter observari debere : sicque , & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios , & Delegatos , etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores , ac S.R.E. Cardinales , etiam de Latere Legatos , & Sedis præfatæ Nuncios , aliosque quoslibet quacumque præminentia , & potestate fungentes , & functuros , sublata eis , & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi , & interpretandi facultate , & auctoritate , ubique judicari , & definiri debere , ac irritum , & inane , si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter , vel ignoranter contigerit attentari .

28. Non obstantibus præmissis , ac quatenus opus sit , nostra , & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo , aliisque Constitutionibus , & Ordinationibus Apostolicis , necnon quorumcumque Ordinum , Congregationum , Institutorum , & Societatum , etiam Jesu , quorumcumque Monasteriorum , Conventuum , Ecclesiarum , Locorum Piorum , aliisque quibuscumque , etiam juramento , confirmatione Apostolica , vel quavis firmitate alia roboratis statutis , & consuetudinibus , ac præscriptionibus quantumcumque longissimis , & immemorabilibus , privilegiis quoque , indultis , & literis Apostolicis , Ordinibus , Congregationibus , Institutis , & Societatibus , etiam Jesu , ac Monasteriis , Conventibus , Ecclesiis , & Locis Piis prædictis , illorumque respective Superioribus , aliisque quibuscumque personis , etiam specialissima mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus , & formis , ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis , aliisque efficaciori-

bus , efficacissimis , & insolitis clausulis , irritantibusque , & alii Decretis , etiam Motu proprio , & ex certa scientia , & de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere , vel in specie , seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis , confirmatis , & innovatis . Quibus omnibus , & singulis , etiam si pro illorum sufficienti derogatione , de illis , eorumque totis tenoribus specialis , specifica , expressa , & individua , ac de verbo ad verbum , non autem per clausulas generales idem importantes mentio , seu quævis alia expressio habenda , aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret , illorum omnium , & singulorum tenores , ac si de verbo ad verbum exprimerentur , & infererentur nihil penitus omisso , & forma in illis tradita observata eisdem præsentibus pro expressis , & insertis habentes , illis alias in suo robore permanfuris , ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter , & expresse derogamus , cæterisque contrariis quibuscumque .

29. Volumus autem , ut earumdem præsentium litterarum transumptis , seu exemplis , etiam impressis , manu alicujus Notarii publici subscriptis , & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis , eadem prorsus fides tam in iudicio , quam extra illud ubique adhibeatur , quæ ipsis præsentibus adhiberetur , si forent exhibitæ , vel ostensæ . Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Maji 1713. Pontificatus Nostri Anno II.

30. Cum autem sicut accepimus , tametsi præmissa a memorato Innocentio Prædecessore maturo , ac saluberrimo fuerint constituta , & ordinata consilio , illa nihilominus , nec dum plenariæ executioni , ut par erat demandata fuerint , neque proinde optatos fructus usquequaque proferre valuerint : Hinc est , quod Nos probe considerantes nihil magis alios ad veram pietatem , & Dei cultum assidue instruere , & excitare , quam eorum vitam , & exemplum , qui se Divino Ministerio dedicaverunt , facileque fieri posse , ut populus in via Domini prospere , & feliciter progrediatur , si Clerus illi præluceat , ac suavem in eo sanctioris disciplinæ , bonorumque operum odore diffundat , ac propterea eorumdem præmissorum ad hunc

tam pium, & salutarem finem tradentium subsistentiæ, ac paratæ executioni, sublati quibuscumque impedimentis, quantum cum Domino possumus, Pastoralis nostræ curæ, & sollicitudine consulere cupientes, præinfertis Innocentii Prædecessoris Literas, & quæcumque in eis contenta, ordinata, sancita, decreta, & declarata, ac alias quomodolibet contenta, & expressa, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus sit, innovamus, & de novo constituimus, ordinamus, sancimus, decernimus, & declaramus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, nec non tam dilecto filio nostro, & Sedis præfati in Regnis Hispaniarum Nuncio nunc, & pro tempore existenti, quoad ea, quæ ad ipsum, ejusque Tribunal pertinent, quam Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis, & Superioribus, ac etiam dilectis filiis utrique Clero Sæculari, & Regulari eorumdem Regnorum districtæ, ac sub interminatione Divini judicii, auctoritate præfata, harum serie præcipimus, & mandamus, ut illa omnia, & singula omni cura, dilatione, & cunctatione sublata, debita obedientia exequantur, & accurate, & exacte servant, faciantque respective illa ab eis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum eadem auctoritate omnimodæ executioni demandari, & inviolabiliter observari.

31. Decernentes pariter ita in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate sciener, vel ignoranter contigerit attentari.

32. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ prædictus Innocentius prædecessor in Literis suis præinfertis voluit non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem eadem præsentis liti-

re ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctari, & afficere, ac si unicuique eorum, nominatim, & personaliter intimatæ fuissent, utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Sept. 1724. Pontificatus Nostri Anno I.

V.

Ibidem pag. 357.

SUMMARIUM

Conceduntur nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus Coronam Septem Dolorum B. M. V.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

R Edemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi vices licet immeriti gerentes in terris spiritualium munerum Thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus libenter erogamus, sicut ad fovendam, & incitandam Fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

2. Cum itaque sicut accepimus dilecti filii moderni Prior Generalis, & Procurator Generalis Ordinis FF. Servorum B.M.V. Nobis nuper exponi fecerunt in d. Ordine juxta illius Institutum, & laudabilem, ac antiquissimam consuetudinem in recordationem septem principalium dolorum, quos Beatissima Virgo Maria Patrona, & Advocata nostra in unigeniti Filii sui vita, & obitu passa fuit Corona eorumdem, septem præcipuorum dolorum e septem septenariis Angelicarum Salutationum, septem-

An. 1724.
26. Sept.

septemque Dominicis orationibus una cum tribus aliis Ave Maria in honorem lacrymarum ejusdem B. M. V. composita recitari consueverit, eaque occasione præfati etiam dolores explicantur, & meditentur, Nos ad augendam Christifidelium devotionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus eorundem Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui vere poenitentes, & confessi, seu firmum confitendi propositum habentes in singulis feriis sextis cujuslibet hebdomadæ Quadragesimæ, & festivitate Septem Dolorum ejusdem B. M. V., ejusque tota Octava, nec non in Ecclesiis Ordinis prædicti Coronam Septem Dolorum hujusmodi devote recitaverint ducentos dies pro qualibet oratione Dominica, & totidem pro quavis salutatione Angelica. In reliquis vero totius anni diebus centum dies, iis autem, qui per se ipsos, aut cum socio, vel familiari ejusmodi Coronam integre ipsidem recitaverint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentibus in forma Ecclesiastica consueta relaxamus. Præterea prædictis Christifidelibus, qui quotidie per integrum annum memoratam Coronam pariter recitaverint, & subinde vere poenitentes, & confessi, ac facta communionem refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno die per unumquemque ex eis eligenda lucrifaciendam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quam etiam animabus Christi fidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus, & elargimur, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

3. Volumus autem, quod Superiores Conventuum, seu Religiosi prædicti Ordinis, qui ab illis ad id specialiter deputati fuerint, Coronas hujusmodi benedicendi facultatem habeant, & ut supradictæ Coronæ nemini possint vendi, nec commodari, & si secus fiat, Indulgentiæ

supradictæ cessent, nulliusque sint roboris, vel momenti, sed circa eas decretum a fel. rec. Alexandro PP. VIII. prædecessore nostro die 6. Febr. 1637. editum omnino servetur. Utque earundem præsentium literarum transcriptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Sept. 1724. Pontificatus Nostri Anno I.

VI.

Ibidem pag. 377.

SUMMARUM

Interdicitur Regularibus omnibus ad quascumque dignitates Ecclesiasticas promotis, ne secum extra Claustrum ulla bona adportare audeant.

BENEDICTUS PAPA XIII.

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Postulat humilitati Nostre Divina dispensatione commissum sacrosancti Apostolatus officium, aut quæcumque respiciunt bonum, tranquillitates, & commodum Ordinum Regularium, unde plurimum omni tempore non modo splendoris, ac ornamenti, verum etiam utilitatis, atque præsidii Catholice Ecclesiæ accessisse, ac in dies magis accedere satis omnibus notum est, & quorum in cœtu, nempe in Ordine Fratrum Prædicatorum, Nos ipsos olim fuisse, plurimumque annorum spatio versatos esse in Domino gloriamur, propensis studiis, paternaque charitate, & solitudine promovere non omitamus, ac ea præsertim, quæ ad tollendos abusus, arcendam proprietatis labem, & inviolatum custodiendum in iisdem Ordinibus paupertatis votum, a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris provide, iustoque consilio sancita fuisse noscuntur, ut servantur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostre munimine roboremus, & alias desuper concessæ Nobis cœlestis auctori-

gloriatæ partes interponamus, prout rerum, ac temporum conditio exigit, & Nos omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad maiorem omnipotentis Dei gloriam, prosperum prædicatorum Ordinum Regularium statum, ac Animarum pretiosissimo Christi sanguine redemptarum salutem, expedire in Domino arbitramur.

2. Dudum fel. rec. Alexander PP. IV. prædecessor noster, cum expositum illi fuisset aliquando contingere, ut Fratres Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci ad Episcopalem, & alias Superiores, sive inferiores dignitates promoti secum adportare, propriisque usibus applicare præsumerent Libros, & alia, quæ tempore suæ promotionis haberent, tamen non ad eos, quibus nihil proprium habere licet, sed ad Ordinem promitterent; ad ejusmodi abusum submovendum, & consulendum præfati Ordinis indemnitati, quasdam suas desuper promulgavit Literas Apostolicas tenoris sequentis, videlicet: Alexander Episcopus servus servorum Dei. Generali, & Provincialibus Minoris Ordinis Fratrum Minorum. ex parte vestra Nobis fuit intimatum, quod cum contingat interdum ad Episcopalem, & alias superiores, seu inferiores dignitates, aliquos de Fratribus vestri Ordinis promoveri, ipsi libros, & alia, quæ tempore suæ promotionis habent, licet non ad eos, cum proprium eis habere non liceat, sed ad Ordinem pertineant memoratum; propriis usibus applicare præsumunt in suarum perniciem Animarum: Quare suppliciter postulastis a Nobis, ut providere super hoc salubriter curaremus. Nos igitur eorundem Fratrum salutem, & indemnitati vestri Ordinis paternâ voluntate solitudine providere, ut libros, & alia, quæ ipsos promotionis suæ tempore habuisse, seu habere constiterit, Tibi, Fili Generalis Minister, vel tuis Provincialibus Ministris, submota qualibet dilatione, resignent ipsis Fratribus jam promotis in virtute obedientiæ, illis autem, quos promoveri contigerit, ne resignare differant, auctoritate præsentium duximus injungendum, nisi forsan vos ipsorum usus eis ad tempus concesseritis de gratiâ speciali. Datum Laterani anno Incarnationis Dominicæ 1255. Nonis Decembris, Pontificatus Nostri Anno I.

3. Deinde, cum memoratus abusus in ordinem quoque Prædicatorum irrepressisset, recol. mem. Clemens Papa IV. Prædecessor itidem Noster pro suo pastoralis zelo eum extirpandum curavit per suas consimiles literas Apostolicas, quarum tenor hic subjicitur: Clemens Episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Magistro, & universis Prioribus, & Fratribus Ordinis Prædicatorum salutem, & Apostolicam benedictionem. Providentia laudabilis, & salubris in cunctis vestris haberi debet operibus, ut exinde claritatem nominis in conspectu Dei, & hominum habeatis. Cum itaque (sicut asseritis) contingat interdum, quod illi ex vobis, qui de Ordine vestro ad Archiepiscopatus, & Episcopatus, & alias Prælaturas Ecclesiasticas assumuntur, non considerantes, quod ex professione in ipso emissæ Ordine nihil habent proprium, quod sibi specialiter valeant retinere libros, & alia, quæ apud eos hujusmodi tempore promotionis habent, usibus propriis applicare; secumque portare, præsumant in propriæ salutis dispendium, & dicti Ordinis non modicum detrimentum: Nos presumptioni hujusmodi volentes salubriter refragari, universis Fratribus dicti Ordinis ad hujusmodi Archiepiscopatus, Episcopatus, & Prælaturas de cætero assumendis, auctoritate præfectorum districtius inhibemus, ne consecrationis munus quoquo modo recipiant, antequam libros, & bona contingentia Ordinem memoratum, quæ apud eos tempore suæ promotionis habere contigerit, Prioribus, & Conventibus, de quibus assumpti fuerunt, cum integritate resignent, nisi forsan iidem Priores, de consensu ipsorum Conventuum, usum illorum ad certum tempus eis duxerint concedendum: alioquin eo ipso ab executione Pontificalis Ministerii novissime suspensos. Inter hujusmodi autem libros non intelligimus comprehendere quaternulos, & alias cartulas, vel membranas, in quibus dicti Fratres sibi certa notabilia cum aliquibus privatis sermonibus collegerunt. Nulli ergo &c. Datum Viterbii Anno Incarnationis Dominicæ 1268. quinto Idus Junii Pontificatus Nostri Anno IV.

4. Quamvis autem præinsertarum Apostolicarum Literarum tenorem a memoratis Regularibus, pro quibus emanarunt,

runt, religiose hactenus observatum fuisse, & adhuc observari minime vereamur. Nihilominus nonnullis iustis, & gravibus adductis rationibus, ad obstruendum fraudibus, quæ forsan in posterum committi possent, quemcumque aditum, easdem Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis confirmandas, & innovandas esse duximus, prout Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione illas, & in eis contenta quæcumque (iis tantum exceptis, quæ eidem nostræ Constitutioni adversantur, ut infra) amplissime confirmamus, approbamus, ac innovamus, & quatenus opus sit, adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquomodo prætendi posset, restituiamus, pristinum in statum reponimus, ac plenarie integramus.

5. Præterea, etsi satis constet saluberrimam, prædictarum literarum dispositionem non ad eos duntaxat, de quibus loquitur, sed ad universos etiam alios Regulares Ordines pertinere, cum ratio voti solemnitis paupertatis, cui illa unice innititur, vigeat, locumque habeat genericum absque ulla prorsus differentia in omnibus Ordinibus, quorum Professores eodem paupertatis voto æqualiter obstringuntur: adeoque sicut iidem Professores indiscriminatim nihil proprium possident, nec possidere possunt, & quidquid acquirunt, Monasteriis, & Ordini acquirunt, ita sane absque ullo discrimine, quando ad Prælaturas Ecclesiasticas assumuntur bona, quæ ante earum assumptionem habebant, secum asportare, propriosque in usus convertere nequaquam possunt, sed Monasterio, & Ordini, cui acquisita sunt, ex integro relinquere, ac resignare tenentur. Nihilominus ad quæcumque ambiguitatem submovendam, ac pœnitentia medio tollendam, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, memoratas Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas tenore præsentium expresse extendimus, ac ampliamus ad omnes etiam, & singulos alios Catholicæ Ecclesiæ Ordines, Congregationes, ac Instituta Regularia, Monastica, & alia quocumque nomine, & titulo nuncupata, nullo prorsus excæ-

pto, a quibus, & ab eorum Professoribus deinceps illas in omnibus, & singulis, quæ præsentii Constitutioni non adversantur, exactissime observari volumus, præcipimus, & mandamus, perinde, ac si ipsæmet Literæ a præfatis Prædecessoribus nostris, pro singulis aliis Ordinibus, Congregationibus, ac Institutis prædictis, eorumque Professoribus quibuscumque editæ, & promulgatæ fuissent, & non alias, nec alio modo.

6. Cupientes insuper, ut omnis ansa, & occasio quibuscumque alienis, extraneis, aut subdolis prædictarum Literarum interpretationibus prædicatur, Ordinumque Regularium quorumcumque præfatorum indemnitati plenius etiam, atque uberius consultum sit: motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, omnibus, & singulis Regularibus personis cujuscumque Ordinis, Congregationis, ac Instituti, ut præfertur, quæ a Nobis, & a Romano Pontifice pro tempore existente ad Patriarchatus, Archiepiscopatus, Episcopatus, vel quascumque alias Prælaturas, & Dignitates Ecclesiasticas in posterum assumuntur, tenore præsentium strictissime interdiciamus, ac inhibemus, ne secum asportare, propriisque usibus applicare audeant libras, pecunias, credita deposita, & bona mobilia, seu immobilia cujuscumque generis, & speciei, quæ eos tempore suæ promotionis penes se, vel alios habere contigerit, exceptis duntaxat scriptis, propriis indumentis, & Breviariis, sed ea omnia statim ac suæ promotioni consenserint, & antequam consecrationis munus suscipiant, Superiori Locali, & Capitulo cœnobii, Conventus, aut Domus, ubi degunt, integra, & intacta absque ulla prorsus diminutione, cum eorum Notula, seu Inventario bona fide confecta, resignare teneantur, ut illi postmodum Cœnobio, Conventui, vel Domui applicari possint, ac debeant, cui juxta Constitutiones, & consuetudines cujusque Ordinis, Congregationis, ac Instituti applicanda esse constiterit. Quod si secus fecerint, & huic nostræ ordinationi non obtemperare præsumpserint, contrafacientes, ultra pœnam suspensionis ab exercitio Pontificalis Ministerii in præfatis Clementis IV. Literis constitutam, suspensionis insuper a Divinis pœnam ipso facto incur-

rant, cujus relaxationem nobis tantum, & Romano Pontifici pro tempore existenti (sublata cæteris omnibus, etiam Pœnitentiariæ Apostolicæ officio, & Majori Pœnitentiariorum eam, etiam ad tempus, relaxandi facultate) specialiter, & expresse reservamus, ac reservatam esse volumus, & mandamus.

7. Postremo, cum æquum, & salutare, imo etiam necessarium arbitremur, ut occurratur, ac opportunum adhibeatur remedium præjudiciis, & detrimentis, quæ hætenus illata fuisse novimus, ac etiam de cætero inferri posse animadvertimus Ordinibus Regularibus, Cœnobiis, Conventibus, ac Domibus prædictis ex facultate, quæ ab Alexandro Prædecessore Ministro Generali, & Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci, & a Clemente itidem Prædecessore Ministro Generali, ac Prioribus Ordinum Fratrum Prædicatorum, ut præfertur, tributa suis concedendi promotis ad Episcopalem, & alias Ecclesiasticas Dignitates, usum ad tempus Librorum, aliorumque seniorum, quæ tempore suæ promotionis habebant; motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium, nedum præfatis, sed etiam omnibus, & singulis aliis Superioribus quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, ac Institutuum Regularium prædictorum, ad quæ præfertas Alexandri, & Clementis prædecessorum literas, ut supra extendimus; & ampliamus, etiam si Abbates, Magistri, Ministri, & Præpositi Provinciales, aut Generales fuerint, vel quacumque alia denominatione, ac titulo Ordinibus, Congregationibus, & Institutis antedictis præfuerint, nec non eorumdem Cœnobiiorum, Conventuum, Domorumque superioribus Localibus, & Capitulis quibuscumque, prædictam facultatem concedendi ad tempus usum Librorum, aliorumque mobilium præfatorum prorsus adimimus, auferimus, & abrogamus, ac adempta, sublata, & prorsus abrogata ab omnibus in posterum haberi volumus, statuimus, & declaramus, ita ut perpetuis futuris temporibus ejusmodi facultate uti amplius non possint, nec debeant, perinde ac si ipsi a præfatis Prædecessoribus Nostriis numquam tributa, & concessa fuissent, & non alias, aliter nec alio modo;

sub pœna, si secus fecerint, suspensionis a Divinis eo ipso incurrenda, cujus relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, privative quoad omnes alios, reservamus, & reservatam esse statuimus, præcipimus, & mandamus.

8. Decernentes præsentis literas semper validas, firmas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

9. Non obstantibus præmissis Alexandri IV., & Clementis itidem IV. prædecessorum Literis, & de jure quæsito non tollendo, ac certis Nostriis, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, & specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumvis Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indulgis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & Professoribus quibuscumque sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque, etiam cum derogatoriis derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque senioribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per

per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respectively habentes, hac vice dumtaxat illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

10. Ut autem præsentis Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, sed earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque generali in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde archare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

11. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ confirmationis, approbationis, innovationis, reintegrationis, decreti, declarationis, statutorum, voluntatum, mandatorum, Constitutionis, assignationis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1735. Pontificatus Nostri Anno I.

G. M. Card. Prodatur.

VII.

Ibidem pag. 389. ter.

SUMMARIVM

Statuitur, ut Regulares apostatæ ad suos Ordines impune redire possint.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis æterni vices licet immeriti ^{an. 1735.} gerentes in terris, paternæ charitatis ^{4. Apr.}

Nostræ parentes esse reputamus, ut oves, quas sathanæ versutia a caulis Domini abduxit, ad easdem opportunis rationibus reducere, & ne in perpetuum pereant, quantum Nobis ex alto conceditur, providere studeamus.

2. Itaque in præsentis anno Jubilæi, anno scilicet remissionis, & gratiæ, quem ad totius Catholicæ Ecclesiæ consolationem, atque ædificationem apertis, atque largite, prolatis spiritualium gratiarum dispensationi Nostræ divinitus creditarum thesauris, indiximus, & benedicente Domino, maximo cum animi Nostri gaudio celebramus, pietatis Nostræ viscera erga Regulares professionis suæ desertores aperire, eosque ad Christi ovile, suos videlicet cujusque Ordines, extra quos luporum rapacium insidiis, atque periculis expositi mirabiliter vagantur, quantum divina benignitas largiri dignabitur, ut ad salutarem vitæ normam, quam amplexi fuerant, velut postliminio reversi vota sua Domino reddere studeant, revocare cupientes, ac fel. rec. Urbani VIII., Clementis X., & Innocentii XII. Romanorum Pontificum, Prædecessorum Nostrorum, qui annis Jubilæi tunc instantibus, seu currentibus, ejusmodi Regularium desertorum reductioni provide consuluerunt, vestigiis inherentes, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, misericorditer indulgemus, ac statuimus, & decernimus, ut Regulares apostatæ, & fugitivi, cujuscumque sint Ordinis, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam necessario exprimendi, qui citra Montes intra quatuor, ultra Montes vero intra octo menses a publicatione earundem præsentium literarum inchoandos, sua sponte ad suam quisque Religionem redierint, tunc pœnarum

omnium ipsis propter apostasiam hujusmodi infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur: Ita tamen, ut debeant a suo quisque respective Superiore humiliter petere absolutionem, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri, & viceversa Superior benigne illos teneatur ab hujusmodi pœnis absolvere, & paterna charitate complecti, cui propterea, ad effectum præmissum duxat, quatenus opus sit, omnem facultatem necessariam, dicta auctoritate, harum serie, impertimur.

3. Non obstantibus præmissis, necnon Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus; vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum, aliisque quibuscumque juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stylis, & usibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis etiam Ordinibus; Congregationibus, Societatibus, & Institutis hujusmodi, illorumque Generalibus, & aliis Superioribus, ac personis quibuscumque, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque, etiam derogationum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac Consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum in genere, vel in specie concessis, & quantiscumque vicibus iteratis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & inferrentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice duxat spe-

cialiter, & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

4. Ut autem eadem præsentis litteræ omnibus facilius innotescant, volumus illarum exempla ad dilectos filios Nostros; & Apostolicæ Sedis Nuncios, ac Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Ecclesiarum Prælatos, & Locorum Ordinarios transmitti; qui illas quantocius publicare studeant. Ipsarum vero præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eandem omnino fidem in judicio, & extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 4. Aprilis 1725. Pontificatus Nostri Anno I.

VIII.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Camere Apostolicæ.

SUMMARIUM

Constitutio, qua decernitur, ut in Italia, eique adjacentibus Insulis, Parochiis Defunctorum, qui in Ecclesiis quorumcumque Regularium de cetero tumulabuntur, Quarta Funeralis persolvatur cum aliis ordinationibus, & derogationibus opportunis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex æqui, bonique, *Æ. 1725.*
Supremus Assertor, auctoritatem *28. Apr.*
a Christo per Beatum Petrum Apostolorum
culmen sibi traditam intelligens, ut ex
Agro Dominico pro temporum necessitate
noxia evellat, & destruat, utiliaque
plantet, ac ædificet, ea interdum, quæ
a Prædecessoribus suis ob rationabiles, &
justas causas olim sancita fuerunt, ubi in
grave aliorum præjudicium, & detrimentum
redundare cognoscit, atque diffidiis,
& contentionibus fomentum præbere ani-
madvertit, maxime inter Dei, & Eccle-
siæ Ministros, quorum est evangelizare
pacem,

pacem, ac unitatem diligant, moderari, & immutare, aliasque Pastoralis Officii sui partes desuper interponere solet, pro ut rerum, locorum, temporumque circumstantiis mature pensatis, discordiarum extinctioni, Ecclesiasticorum Ministrorum quieti, fidelium animarum salutis, divinoque cultui conspicit salubriter expedire.

2. Sane quamplures Romani Pontifices prædecessores nostri multiplicia, ac plane insignia considerantes merita Ordinum Regularium, qui militantem in terra Ecclesiam fortissimis omni tempore auxerunt prædiis, Viris nempe vitæ sanctitate, doctrinæ laude, ac Orthodoxæ Religionis zelo præstantibus, eidemque in Cælis triumphanti eximii fulgoris lumina addiderunt, ipsos Ordines, eorumque Professores, plurimis satis amplis indultis, & privilegiis benigne decorarunt, ac inter alia iis illud concesserunt, ut canonicam portionem, seu quartam funeralium emolumentorum partem pro personis, quæ in eorum Ecclesiis sepulturam sibi eligerent, Parochis persolvere minime tenerentur; ac ad maiorem ejusmodi privilegii firmitatem, Sanctioni etiam a fel. rec. Clemente V. prædecessore nostro editæ in Concilio Viennensi, & relatæ in Clementina: *Dudum de Sepultur.*, necnon Concilii Tridentini Decreto relato in *cap. 13. sess. 25. de Reformat.*, prædictam Quartam Funeralem Parocho aperte reservantibus, non semel amplissime derogarunt. Unde non acerbæ modo Parochorum querelæ, sed innumera etiam contentiones, atque lites inter eos, & Regulares super solutione ejusdem Quartæ diversis temporibus excitatæ fuerunt, quæ coram Ordinariis Locorum, & deinde in variis quoque almæ Urbis nostræ Tribunalibus, præsertim vero in Auditorio Palatii nostri Apostolici, & in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium præfati Concilii Tridentini Interpretum magno Partium studio, nec minori sumptuum incommodo discussæ, sicut accepimus, aliquando ad favorem Parochorum, aliquando autem ad favorem Regularium, pro diversis Causarum circumstantiis, atque vero Judicantium sensu, decisæ, ac definitæ fuerunt. Hæc porro Judicatorum, Sententiarumque di-

versitas, cum nullam certam, ac determinatam constituerit regulam in evenientibus casibus observandam, magnum plaine fomentum, & ansam relinquit, imo & latam sternit viam ulterioribus inter prædictos Regulares, & Parochos litibus, & controversiis, ex quibus ipsi, qui in domo Dei ambulare debent cum consensu, novis de cetero perturbari diffidiis, novisque prægravari dispendiis possunt cum Divini Cultus detrimento, & scandalo plurimorum.

3. Quocirca Nos maxime expedire censentes, ut hujusmodi controversiæ, & lites ab Ecclesia Dei penitus arceantur, ac insuper, licet universos Ordines Regulares, in quibus, nempe in Ordine Fratrum Prædicatorum, Nos ipsi plurimum annorum spatio versati sumus, speciali paternæ charitatis affectu prosequamur, eosque, uti de Ecclesia, Catholica Fide, & Sede Apostolica optime meritos, præcipuo semper in honore, ac pretio, habuerimus, & habeamus; nihilominus considerantes exemptionem a solutione Quartæ funeralis præfatis Ordinibus a dicta Apostolica Sede concessam modo vergere in maximum Parochorum præjudicium, tum propter multiplicationem Conventionum, & Monasteriorum Regularium, tum etiam propter auctam devotionem, & consuetudinem Fidelium sepulturam eligendi in Ecclesiis prædictorum Regularium, ac proinde non modo consentaneum, sed etiam necessarium arbitantes, ut eorundem Parochorum, quibus ceteroquin Sacri Canones, & prisca Ecclesiæ disciplina aperte suffragantur, indemnitati opportune consulatur, & antedicta Apostolica privilegia ad æquitatis limites reducantur. Hinc igitur est quod Nos omnia, & singula memorata privilegia exemptiva a solutione Quartæ Funeralis quibuscumque Ordinibus, Congregationibus, ac Institutis Regularibus ab Apostolica Sede, ut præfertur, quodcumque, & quomodocumque concessa præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, ac de eorum tenore, & substantia satis superque instructi, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & aliquot etiam Romanæ Curie Prælatorum a Nobis ad id specialiter deputatorum consilio congregatis, ac insuper Mo-

tu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione; præmissa omnia privilegia quoad Quartam Funeralem tantum pro locis *infra exprimendis* moderamus, reformamus, ad viam juris reducimus, & quatenus opus sit, etiam revocamus, & abrogamus, neque cuiquam deinceps suffragari posse, vel debere decernimus.

4. Præterea motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus sancimus, statuimus, & mandamus, ut in Italia, eique adjacentibus Insulis, a die publicationis præsentis Constitutionis in futurum Parochis Defunctorum, qui in Ecclesiis quorumcumque Regularium prædictorum tumulabuntur, persolvatur, & cum effectu tradatur Quarta pars omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti Cadaverin itinere ad Ecclesiam tumulantem associabitur, necnon omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus in die funeris accenduntur. A prædicta tamen Quarta Funerale exceptæ intelligantur, & sint Candelæ, quas Sacerdotes, etiam Regulares, vel piarum Sodalitatum Confratres funus associantes, manualiter per viam accensas deferent. Quod si funus non fieret in die tumulationis, sed ad diversam diem, vel ad aliud longius tempus differretur, Parocho nihilominus assignetur Quarta pars omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ ipsamet peracti funeris die in Ecclesia, ubi Defunctus humatus fuit, circa Coenotaphium, seu tumulum honorarium, atque etiam in Altaribus ejusdem Ecclesiæ, accensa fuerint. Hæc porro omnia locum habeant, & exacte in posterum observentur, quotiescumque Defunctus extra suam Parochialem Ecclesiam tumuletur, vel exponatur, sive quia in Ecclesia tumulante; vel exponente Beneficium obtinuerit, sive quia ibidem sepulchrum habuerit gentilicium, sive tandem quia in ea Sepulturam elegerit. Cæterum sub prædicta quarta funerali comprehendendi non intendimus, imo expresse ab ea excipimus, legata Missarum, & Anniversariorum, hisque similia pia relicta ad favorem Ecclesiæ tumulantis, vel ex-

ponentis a defuncto disposita: Circa quæ, ac omnia, & singula alia, de quibus in præsentis Constitutione mentio facta non fuit, Privilegia prædictis Regularibus Ordinibus ab Apostolica Sede concessa salva prorsus, illæsa, ac inviolata perpetuo permanere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inconcussæ, ac irrefragabiliter observari debere volumus, decernimus, & mandamus. Ubi vero consuetudines legitimæ probatæ, conventiones, concordiæ, vel statuta vigerent, quæ præfatis Parochis magis faverent, illisque pinguiores prædictæ quarta emolumentorum funeralium portionem assignarent, ea in iis, in quibus vigent, locis inconcussæ ab omnibus observari motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, sancimus, præcipimus, & jubemus.

5. Decernentes pariter præsentis litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædictorum Ordinum Regularium Superiores, vel quicumque alii in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas præsentis emanarint, adductæ, verificatæ, seu alias justificatæ non fuerint, vel etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut alio quovis prætextu, & ex quocumque capite, colore, & causa etiam necessario exprimenda, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, in toto, vel in parte rescindi, retractari, invalidari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, aut quodcumque aliud juris, vel facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu eo impetrato quemquam uti, seu se juvare in iudicio, vel extra nullatenus posse; sed eas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussæ observari debere: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E.

Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, necnon quorumvis Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus: Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros eisdem ordinibus, ut præferretur, illorumque Superioribus, & Professoribus quibuscumque sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & Decretis irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alio expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respectu habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

7. Ut autem præsentis literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Prin-

cipis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde archare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

8. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum voluntatis, declarationis, reformationis, moderationis, concessionis, assignationis, præcepti, sanctionis, mandati, & derogationis infringere, aut ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1725., quarto Kaleudas Maji, Pontificatus Nostri Anno primo.

P. M. Card. Prodaturus.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia J. C. Arch. Amasenus.

Loco ✕ Plumbi.

L. Martinestus.

IX.

Exscriptum a Bull. Rom. Tom. XI.
pag. 412.

SUMMARY

Erigitur nova Provincia Neapolitana nuncupata, ex Conventu Carmeli Majoris Neapolis, & altis composita, & a Provincia Terræ Laboris separatur.

Quantum ad Incorporationem Conventus Carmeli Majoris dicte novæ Provincia, non fuit executum, sed remansit, ut prius, PP. Genel. Ordinis immediatis subiectus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1729. 25. Maji. **I**nter gravissimas Apostolicæ servitutis curas, quæ animum nostrum assidue pulsat, in eam præcipue sollicitis studiis incumbimus, ut prospero, felicique Christianidelium in sortem Domini assumptorum, & divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum statui, regimini, & progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere jugiter satagamus, ac proinde novas ejusmodi Religiosorum viro-
rum provincias interdum instituimus, sicut rerum, locorum, personarum, & temporum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum salubriter in Domino expedire arbitramur.

1. Innotuit siquidem Nobis, quod cum alias Fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolis Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo absolutum dominium, quod Fratres Conventus Carmeli Majoris nuncupat. Civitatis Neapolitan. Provinciæ, & Ordinis prædictorum in universam Provinciam hujusmodi, illiusque Conventus, & Fratres exercebant; ferre non valentes, ad Congregationem tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, ut multiplicibus gravaminibus, quæ sibi per Fratres memorati Conventus inferri prætendebant, opportuno aliquo remedio occurreret, recursum habuissent, & ab ea Congregatione Cardinalium die 18. Decembris 1724. decerni obtinissent, quatenus Fratribus dictæ Provinciæ aliquæ in præfato Conventu Cameræ, necnon Conventus Capodichino nuncupatus assignarentur, & e contra Fratribus ipsius Conventus Carmeli Majoris per eandem Provinciam alius Conventus æquivalens a dicto filio Priore Generali dicti Ordinis designandus cederetur: Fratres ejusdem Conventus Carmeli Majoris non solùm ejusmodi Decreto a memorata Congregatione Cardinalium emanato sub variis prætestibus hæcenus minime paruerunt, verum præfate Provinciæ Fratres gravius quam antea vexare perrexerunt, unde nova inter eos animarum dissidia non

sine fraternæ charitatis, & regularis disciplinæ detrimento enata fuerunt, quæ nisi opportuna, validaque ratione radentur, maximas in eadem Provinciam turbas, ac ingentis mala, & scandala facile invehere possunt.

2. Hinc est, quod Nos ejusmodi contentionum causam, & occasionem penitus submovere, dictorumque Conventuum, ac Fratrum in eis degentium paci, & tranquillitati, felicique directioni, & incremento, quantum cum Domino possumus, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione, Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eundem Conventum Carmeli Majoris Civitatis Neapolitan. cum decem ejus Grangiis, nempe de Capodichino, Chiaja, Somma, Nolaum, Pusidipo, Isdan, Puteolan, Ottajano, Gragnano, & Arienzo, necnon quinque alios Conventus de Pomigliano d'Aoro, Castri Maris, Nucerin. Paganorum, Sancti Eliæ, & Suesitan Provinciæ, & Ordinis præfatorum ab eadem Provincia Terræ Laboris tenore præsentium perpetuo separamus, & dismembramus, ipsosque Conventus cum grangiis hujusmodi, eorumque respective Fratres, & personas quascunque, cum omnibus, & singulis illorum membris, juribus, & pertinentiis universis ab omni, & quacunque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio dilecti Fili moderni, & pro tempore existentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ tam in spiritualibus, quam in temporalibus eidem perpetuo eximimus, & plenarie liberamus, ac eisdem Conventus cum Grangiis prædictis sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam dicti Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari debeat, & Capitula Provincialia pro Prioris Provincialis, Definitorium, aliorumque Officialium ipsius Provinciæ electione, ac Congregationibus, aliisque Congressibus adinstar aliarum Provinciarum Ordinis hujusmodi celebrare, ac omnibus, & singulis prærogativis, præ eminentiis, juribus, honoribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ tam de jure, & usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt,

possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, ac licite possunt, & valeant motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus sine cuiusquam præjudicio pariter in perpetuum erigimus, & instituimus.

3. Quoniam vero Conventus Montis Sancti nuncupat Neapolitan. Ordinis præfati multis ab hinc annis Acephalus, & independens reperitur, nullaque spes illum Provinciæ Montis Sancti Ditionis Nostræ Ecclesiasticæ dicti Ordinis uniendo subest, dilecto filio moderno Priori Generali ejusdem Ordinis præfatum Conventum Montis Sancti dictæ Provinciæ Neapolitan. sic erectæ, & institutæ uniendo, & incorporandi, ac cum ipsius Conventus Fratribus, qui in eo remanere voluerint super eorum Constitutionum reformatarum observantia dispensandi opportunam facultatem Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus tribuimus, & impartimur, statuentes, ut electio Prioris Provincialis, Definitorum, aliorumque Superiorum, & Officialium novæ Provinciæ sic erectæ ad præscriptum Constitutionum, ac juxta morem ejusdem Ordinis ab illis, ad quos spectat rite, ac ordine quam primum celebretur.

4. Decernentes ipsas præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quod præsentis emanarint, sufficienter adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex quavis alia quantumlibet juridica, pia, & privilegiata causæ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis formali, & substantiali, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam notari, aut ad terminos juris reduci, aut adversus illas apertitionis oris, restitutionis

Par. IV.

in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quæpiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sac. Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quæcumque præminentia, & potestate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate sciener, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, Provinciæ, & Conventus hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum,

P

bum,

bum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad præmissorum effectum, harum serie specialiter, & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 25. Maji 1725. Pontificatus Nostri Anno I.

X.

Ibidem pag. 416.

SUMMARIUM

Erigitur Conventus Carmeli Majoris Ordinis nostri Provincia Neapolitana in Collegium studii generalis pro Provinciis Regni Neapolitani ejusdem Ordinis cum quibusdam legibus.

Hæc Const. nulla in parte fuit executæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

*An. 1735.
22. Mali.*

EX commissio Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere, sacrarum literarum, ac laudabilium disciplinarum studia, præsertim inter Christifideles divinis obsequiis sub suavi religionis jugo adiectos opportunis rationibus excitamus, & promovemus, sicut matura deliberatione adhibita, ad omnipotentis Dei gloriam, religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præsidium, & propagationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

2. Nuper siquidem ad sedanda animorum dissidia, quæ inter Fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolitano Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo intercedebant Conventum Carmeli Majoris nuncupat. Civitatis Neapolitan. cum decem ejus Granciis, nec non quinque alios Conventus, scilicet de Pomisiliano, d'Arco, Castri Maris, S. Eliæ, & Suesan. Provinciæ, & Ordinis prædictorum ab eadem Provinciâ Terræ Laboris perpetuo separavimus, & dismembravimus, ipsosque Conventus cum Granciis prædictis sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam dicti Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari deberet, cum omnibus

privilegiis, & prærogativis ad instar aliarum ejusdem Ordinis Provinciarum in perpetuum ereximus, & institvimus, & alias prout in Nostris desuper in simili forma Brevis die 18. currentis mensis expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

3. Nunc autem, ut sacrarum, eisque ancillarum bonarum literarum studia non minus in prædictis duabus, quam in reliquis quatuor Fratrum ejusdem Ordinis Provinciis in Regno Neapolitano consisten. Apuliæ nempe Calabriæ, Vitz, & Aprutii in futurum vigeant, quantum cum Domino possumus providere cupientes, memoratum Conventum Carmeli Majoris Civitatis Neapolitan. in Collegium studii generalis pro omnibus sex Provinciis præfatis, illorumque Fratribus, auctoritate Apostolica, tenore præsentium eidem perpetuo erigimus, & instituimus cum infra scriptis pro recta, & felici ipsius Collegii studii generalis constitutione, & directione legibus, nimirum

Primo. Che d'ogni Provincia siano affigliati al Collegio tre Maestri, e tre Padri semplici dei migliori, che siano nelle sudette Provincie, e di tutti questi, cioè dieciotto Maestri, e diecissette Padri semplici, si deve componere il Consiglio del Convento, dovranno aver voce in tutte le elezzioni, & conclusioni Capitolari del medesimo.

Secondo. Che d'ogni Provincia siano affigliati al Collegio sei laici de' più capaci a servire.

Terzo. Che l'affigliazioni de' Maestri, Padri semplici, e Laici, si devono fare in questa forma. Per ogn'uno d'affigliarsi, il Disinitorio della Provincia congregato deve proporre alli Padri del Consiglio parimente *per vota secretæ*, delli tre nominati ne devono eleggere uno per figlio del Collegio, e questo si deve fare ogni volta, che o per morte, o per altra causa, mancherà qualcheduno dell'affigliati.

Quarto. Che per la prima volta abbia da eleggere l'affigliati il Generale colla facoltà di eleggerne alcuni di quelli, che attualmente sono figli del Carmine maggiore, a nome delle Provincie, che giudica-

dicarà più conveniente: e ciò per usare equità colli sudetti figli, ed in specie colli vecchi.

Quinto. Che ogn'una delle sei Provincie vi debba mandare allo studio sei studenti delli più capaci, da nominarsi dal loro Difinitorio Provinciale congregato, a' quali studenti le stesse Provincie dovranno somministrare un vestiario competente; a fine di potersi mantenere senza interrompere lo studio con andare a predicare la Quaresima.

Sesto. Che terminato tutto il corso de' studj, li sudetti studenti dovranno ritornarsene alle loro Provincie, ed essere preferiti agli altri nella provisione delle Cattedre.

Settimo. Che nel Collegio vi debbano essere, un Prefetto di studj con obbligo di spiegare la sagra Scrittura, un Reggente per la Theologia Scolastica, uno per la Polemica, un Lettore per la Morale, ed uno per la Filosofia, e tutti saranno tenuti a leggere di continuo, e oltre le solite vacanze dell'estate, il Prefetto, ed il Lettor Morale due volte la settimana, gli altri ogni giorno, levate le Feste, e Giovedì.

Ottavo. Che il Prefetto, Reggenti, e Lettori provisti di vestiario sufficiente dallo stesso Collegio, a fine di potersi mantenere, senza interrompere le lezioni con andare a predicare la Quaresima.

Nono. Che l'elezioni del Priore, Sottopriore, Sagrestano, Procuratore, Depositario, ed altri ufficiali del Collegio, si doveranno fare da due anni in due anni dalli trentasei Padri del Consiglio per vota secreta; con questo, che vi sia il turno per l'affigliati da tutte sei le Provincie; in modo però, che un'Officiale sia dell'affigliati da una Provincia, un altro dall'altra, nè mai due delli sopradetti officj si dovranno trovare in due affigliati dalla stessa Provincia. Tolto nella prima provisione da farsi dal Padre Generale fin tanto, che il Collegio sia provisto di soggetti capaci a tali cariche.

Decimo. Che li sei Clavarj, sei Discreti, si dovranno parimente eleggere da due anni in due anni nel tempo stesso, che si eleggono gli altri Officiali, e dovranno essere uno per Provincia delli stessi affigliati.

Par. IV.

Undecimo. Che il Generale deve presiedere, *sive per se, sive per alium*, in tutte le accennate elezioni, quali terminate, o il Generale, o il Presidente da lui destinato, deve immediatamente visitare il Collegio, e fare rinovare l'inventario di tutto, e ciò deve essere fra lo spazio di soli quindici giorni.

Duodecimo. Che il Priore colli suoi Officiali devono da tre mesi, in tre mesi bilanciare lo stato del Collegio in presenza degli altri affigliati, che hanno voce, e mandarlo al Generale sottoscritto da tutti li Padri del consiglio.

Terzo decimo. Che li Maestri affigliati al Collegio possono intervenire colla voce attiva, e passiva alli Capitoli Provinciali, che si celebreranno nelle loro rispettive Provincie, e che non andando, anche essenti possono essere eletti Provinciali.

Quarto decimo. Oltre anche i Maestri, e studenti, sieno obligati intervenire agli atti comuni, ed in specie andare al Coro, non ostante qualsivoglia consuetudine in contrario: eccetto quelli, che attualmente o leggono, o predicano.

4. Decernentes presentes literas, & in eis contenta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & exacte observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinibus, Provincialium, & Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo

robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Maji 1725. Pontificatus Nostri Anno I.

XI.

Exscripti a transumpto auth. in Bull.
Excalceatorum MS. Tom. I.
pag. 135.

SUMMARIUM

Chirographum Benedicti PP. XIII., propria ejus manu subscriptum: Quò univervo Carmelitarum Ordini facultatem concedit erigendi in Basilica Vaticana statuam S. Elie Propheta ejus Fundatoris.

Rmo Cardinale S. Clemente Camerlengo,
e Prefetto della Congregazione
della Fabrica.

*An. 1725.
26. Junii.* **E** Ssendo già molto tempo, che da' Regolari di questa nostra Alma Città di Roma siasi dato principio a collocare nelle Nicchie della nostra Basilica Vaticana le statue de' loro S. Fondatori, e continuando ora tal desiderio nella Religione Carmelitana, li Padri Procuratori Generali di tal Ordine sì dell'Osservanza, che de' Scalzi d'ambe le Congregazioni di Spagna, ed Italia ci hanno supplicato di far erigere, e collocare in detto tempio la statua del Profeta S. Elia loro Fondatore, non ostante la Costituzione d' Innocenzo XII., che comincia: *Redemptoris*, emanata li 21. Novembre 1698., e volendoli noi compiacere con nostra matura riflessione, di moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Potestà, dichiarando in primo luogo, ed in quanto faccia di bisogno, non ostare alla presente istanza; e grazia rispettivamente la Costituzione medesima, col presente nostro Chirografo concediamo di poter far erigere nel sud detto Tempio Vaticano la mentovata statua del Profeta S. Elia, e collocarla nella Nicchia fraposta all' altre due, ove sono erette le statue di S. Domenico, e di S. Elena nell' istesso piano, e coll' Iscrizione: *Untorrsus Ordo Carmelitarum Fundatori*

suo S. Elie Propheta erexit: a tutte spese però, ed incomodo del medesimo Ordine Carmelitano, a cui concediamo tutta la piena facoltà, ed autorità di potere nel luogo di sopra destinato fare alzar ponti, e trasportare tutti gli attrezzi, ed istrumenti necessarj per il lavoro, e compimento di tal opera, ed a tale effetto ordiniamo a voi come Prefetto della Fabrica, che gli prestate ogni aiuto, ed assistenza opportuna per il fine da Noi desiderato in onore di Dio, venerazione de' Santi suoi, ed ornamento del nostro Tempio Vaticano.

2. Volendo, e decretando, che il presente nostro Chirografo benchè non ammesso, nè registrato in Camera, colla nostra sola sottoscrizione vaglia, ed abbia il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore, non ostante la sopraccennata Costituzione d' Innocenzo XII., le regole della nostra Conciliaria, ed altre ordinazioni, e Costituzioni Apostoliche nostre, e de' nostri Prædecessori, ed ogn' altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il loro tenore qui per espresso a sufficienza per questa volta sola, ed all' effetto sudetto amplamente deroghiamo.

Dato dal nostro Palazzo in Vaticano questo dì 26. Giugno 1725.

Benedictus PP. XIII.

XII.

Ibidem pag. 136.

SUMMARIUM

Rescriptum Chirographum Lingua Latina traditum.

Rmo Cardinalis S. Clementis Camerario.
& Præfecto Congregationis
Fabricæ.

*An. 1725.
26. Junii.* **C**UM dudum Regulares hujus Almæ Urbis collocare coeperint in loculis nostræ Vaticanæ Basilicæ simulacra eorum respectivè Fundatorum novissime autem hujusmodi votum etiam Religione Carmelitarum promovente Patres Procuratores Generales tam Observantium, quam Excalceatorum Congregationis Hispaniæ, & Italiæ Nobis supplicaverint, quatenus erigi permittamus, & collocari in eodem Tem-

Templo simulacrum Prophetæ S. Eliæ eorum Fundatoris, non obstante Constitutione Innocentii XII., quæ incipit: *Redemptoris*: emanata sub die 21. Novembris anni 1698., ac eorum precibus anquere volentes, ex nostra matura deliberatione, motu proprio, certa scientia, & de plenitudine potestatis, declarantes primo loco, & quatenus opus sit huiusmodi instantiæ, & gratiæ respectivæ, præfatam Constitutionem non obstat, tenore præsentis nostri Chirographi indulgemus, ut erigi possit in præfato Templo Vaticano simulacrum, ut præfertur, S. Eliæ, & collocari in loculo intermedio aliis duobus, ubi erecta sunt simulacra S. Dominici, & S. Elenæ, eodemque planisferio, & cum Inscriptione: *Univerſus Ordo Carmelitarum Fundatori suo S. Eliæ Prophetæ erexit*: sumptibus tamen, incommodo in totum ejusdem Ordinis Carmelitarum, cui concedimus omnimodam, & plenam facultatem, & auctoritatem elevandi in præfato loco pontes, & transportandi omnia materialia, & instrumenta necessaria pro executione, & implemento dicti operis; & ad huiusmodi effectum Tibi tamquam Præfecto Fabricæ injungimus, quatenus auxilium quodcumque, & assistentiam præstes opportunam, ad finem a Nobis, ut præfertur optatum, in honorem omnipotentis Dei, venerationem Sanctorum, & ornamentum nostri Templi Vaticani.

2. Volentes, & decernentes præsens nostrum Chirographum, quamvis in Camera, neque receptum, neque registratum, ac nostra solum subscriptione munitum, validum fore, suumque plenarium habere effectum, & vigorem; non obstantibus præmemorata Constitutione Innocentii XII., regulis nostræ Cancellariæ, aliisque Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis tam Nostris, quam nostrorum Prædecessorum, cæterisque demum in contrarium quoquomodo facientibus; quibus omnibus, & singulis, eorumque tenorem, hic pro sufficienter expressis habentes pro hac vice tantum, & ad prædictum effectum amplissime derogamus.

Datum ex nostro Palatio Apostolico Vaticano hac die 26. Junii 1725.

Benedictus PP. XIII.

XIII.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARYUM

Breve super Observatione, & Executione Decreti a Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium 22. Junii 1725. emanati pro perpetua pace, & tranquillitate in Provincia Polonia PP. Carmelitarum servanda.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper emanavit a Congregatione ^{An. 1725.}
Venerabilium Fratrum Nostrorum ^{21. Julii.}
S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in Causa Polona prætenſæ Concordiæ inter dilectos filios Fratres antiquæ Observantiæ ex una, & Fratres Reformatos Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo ex altera partibus vertente, de, & super validitate, seu invaliditate dictæ assertæ Concordiæ, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracoviensi die 23. Junii 1713. celebrati Decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

2. *In Causa Polona prætenſæ Concordiæ vertente inter Patres Carmelitas antiquæ Observantiæ ex una, & Patres assertos Reformatos ejusdem Ordinis, & Provincia Polonæ ex altera partibus, de, & super validitate, seu invaliditate dictæ assertæ Concordiæ inter ipsos Patres firmata, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracoviensi celebrati sub die 23. Junii 1713., & ex quo pro illius confirmatione, & executione die 24. Septembris 1719. sub falsa narrativa, & expositione Breve a san. mem. Clemente XI. subreptitiæ, & obreptitiæ fuerit extortum. rebusque aliis non bene expositis. Commiſſa igitur cognitione huiusmodi Causæ, ac illius finali Decisione, ex speciali Commiſſione manu Sanctissimi signata, ad hanc Sacram Congregationem proposita fuerunt infraſcripta dubia, nempe*

I. An iutret Arbitrium pro aperitione oris, & quatenus affirmativè.

II. An Breve Clementinum sit exequendum in casu &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum,

rum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium preposita, Juribus hinc inde distributis, mature perpenſis, partibus auditis, & informantibus, referente Eminentissimo Francisco Cardinali Barberino Ponente. Ad primum Affirmativè, ad secundum Negativè reſpondit. Romæ 22. Junii 1725.

F. Card. Paulutius.

Loco ✠ Sigilli.

P. A. Archiep. Larissæ Secr.

3. Cum autem, sicut dicti Fratres Antiquæ Observantiæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmitus subsistat, & serveatur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ Patrocinio communiri summopere desiderent. Nos speciale ipsi Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, ac pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, autoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis autoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

4. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis autoritate scienter, vel ignoranter contrigerit attentari.

5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis fir-

mitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 21. Julii 1725. Pontificatus Nostri Anno II.

F. Card. Oliverius.

Loco Annuli ✠ Piscatoris.

XIV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.

pag. 29.

SUMMARY

Conceditur Provinciali Provinciæ Aragoniæ Ordinis nostri facultas conferendi gradus Doctoratus in tribus primariis Conventibus Regnorum Cesaraugustanæ, Valentini, & Pampilonen.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti ^{an. 1725.} filii moderni Prior Provincialis, & ^{30. Aug.} Definitores Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod cum in dicta Provincia lex vigeat juxta Constitutiones ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas, quod omnes Magistri Doctoratus gradum in aliqua publica studii Generalis Universitate suscipere teneantur, ne ipsis in eorum antiquitate, & præcedentia præjudicium inferatur; expensæ vero in Universitatibus studiorum generalium trium illorum Regnorum, in quibus dicta Provincia divisa reperitur pro consequendis dictis gradibus adeo adauctæ sint, ut eadem Provincia magnum detrimentum pecuniæ, quæ ad hunc finem ab illa exit, experiatur, ipse exponentes, quo hæc damna, ac etiam expensæ, & itinerum incommoditates evitentur, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent.

2. Nos

3. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & grâtiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatz existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, idem moderno, & pro tempore existenti Priori Provinciali prædictæ Provinciæ Aragoniæ, ut ipse dictos gradus Doctoratus in tribus primariis disectorum trium Regnorum, nempe Cæsaraugustan., Valentin., & Pamplianen. Conventibus cum assistentia Præfecti studiorum, aliorumque trium Magistrorum, cujuslibet respectivæ, ex ipsis Conventibus hujusmodi servatis, alias de jure servandis conferre libere, & licite possit, & valeat auctoritate Apostolica, tenore præsentium facultatem concedimus, & imperimus.

3. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & effectivas existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Augusti 1725. Pontificatus Nostri Anno II.

XV.

Ex a Bull. Ms. Excalc. Tom. I. pag. 137.

SUMMARIVM

Confirmat facultatem favore nostrorum Discalceatorum Congregationis Hispaniæ ubique fundandi domos, & Monasteria de sola licentia Ordinarii.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias emanarunt a fel. rec. Clemente Papa IX. prædecessore Nostro litteræ in simili forma Brevis, tenoris sequentis, videlicet:

2. Clemens PP. IX. Ad perpetuam rei memoriam. Ecclesiæ Catholicæ &c. sequitur per extensum talis Constitutio cum aliis insertis, ut videre est in nostro Bullario Parte II. pag. 555. colum. 2.

3. Cum autem sicut dilectus filius Michaela Christo Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis nuper Nobis exponi fecit, in perficiendis, ac executioni mandandis novorum Conventuum, & domorum Ordinis prædicti foundationibus, ac erectionibus, quas Christiani fideles pro sua in eorum Religionem devotione in diversis mundi partibus, ac præcipue Hispaniæ Regnis identidem facere intendunt, adhuc multoties contingat eosdem Fratres ab aliis præsertim Ordinum Mendicantium prælatorum, & Minorum S. Francisci Regularibus, non habita privilegiorum sibi super hujusmodi foundationibus sicut præmittitur concessorum, ea, qua par est ratione impediri, molestari, & perturbari, ac propterea dictus Michael, quo præmissa firmitus subsistant, & serventur exactius Apostolicæ quoque confirmationis Nostræ patrocinio communiri, ac alias opportune desuper a Nobis providere summo opere desideret.

4. Nos ejusdem Michaelis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, cumque a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sen-

*Ar. 1726.
9. Jan.*

sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinfertas Clementis IX., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostorum super concessione, ac confirmatione respectu enarratorum privilegiorum expeditas literas, ac omnia, & singula in eis contenta, & expressa, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur itidem adjicimus, ac illa per quascumque personas etiam Regulares cujusvis Ordinis, & Instituti, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, ac status, gradus, conditionis, & qualitatis existant exacte observari eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

5. Decernentes pariter ita in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in præinfertis Clem. IX., aliorumque Prædecessorum prælatorum literis concessæ sunt non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

7. Volumus quoque, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 9. Januarii 1726. Pontificatus Nostri Anno II.

F. Card. Oliverius.

XVI.

Ex copia authentica asservata Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

P. Magister Cyrillus Saveroli Ordinis nostri Provincia Romandiola instituitur Definitor Provincialis perpetuus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Religionis zelus, literarum scientia, ^{An. 1726} vitæ, & morum honestas, aliaque ^{9. Jan.} laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno commendaris testimonio Nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque sicut Nobis nuper exponi fecisti, tu, qui, ut asseris, in quinquaginta duorum annorum ætate constitutus existis, ac alias habitum per Fratres Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo gestari solitum, nempe a triginta septem annis suscepisti, & professionem per eosdem emitte consuetam expresse emisisti Regulares, post quindecim annorum tuorum studiorum cursum ad gradum Magisterii in sacra Theologia, & Lauream Doctorem promovendi obtinueris, ac deinde in aliquot tuz Provinciæ Romandiolæ Conventibus, & inter Prioris Bononiensis officium exercueris, ubi variis temporibus officium hujusmodi undecim annorum spatio gessisti, ac tribus annis tuo Superiori Provinciali in visitatione dictæ Provinciæ, nec non in nonnullis particularibus commissionibus pro rebus, & causis ad aliquos ex Conventibus spectantibus servitium præstiteris, nunquam omitendo licet commissionibus hujusmodi prædictus exercitium verbi Dei prædicationis Quadragesimæ, & Adventus temporibus, & de præsentis Prioris Conventus Generalis S. Mariæ Transpontinæ dicti Ordinis munere fungeris, ac ratione dicti officii isdem privilegiis, ac voto in Capitulo, Definitorio generali, quibus illi, qui actu Provinciales sunt, fruuntur, fruaris, cupiasque proinde honorificentiz tuz opportune a Nobis provideri, Nos te præmissorum meritum tuorum intuitu specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis,

fionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinasti, te memorata tua Provincia Defensorum perpetuum auctoritate Apostolica stenore, præsentium creamus, facimus, & declaramus, ac tibi, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, præcedentiis, honoribus, gratiis, & indulgentiis quibuslibet Definitores preceperunt, & Bætes Provincie Ordinis prædicti de jure, usu, & consuetudine, quam altius quomodolibet usuratur, fruantur, & gaudent, ac in futurum frui, & gaudere possint, & poterunt in futurum, præi modo, & absque ulla proflus differentia uti, frui, & gaudere possint, & poterunt in futurum, præi modo, & absque ulla proflus differentia uti, frui, & gaudere liberè, & licite possis, & valeas, ac tonitatis, & tenore præsentis, concedimus, & indulgemus. Decernentes eandem præsentem literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & siquæ in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicata, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prælatorum Ordinis, & Provincie, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferis habentes illis alias in suo robore permanfuris ad præmissorum effectum hac vicedumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Par. IV.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 9. Januarii 1726, Pontificatus Nostri Anno II.

F. Card. Oliverius.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARY

Facultas, ut in Festivitate S. Theresie Missa ipsius propria in Ecclesiis nostri Ordinis, etiam a Sacerdotibus ad eas confluentibus celebrari possit.

Ordinis Carmelitarum Calceatorum.

Sanctissimus Dominus noster Benedictus XIII. ad humillimas preces P. Magistri Generalis Ordinis Carmelitarum Calceatorum Sanctitati Sæe porrectas, benigne indulget, ut in Festivitate S. Theresie Virginis Missa ipsius propria in Ecclesiis prædicti Ordinis Calceatorum ab antiquo existentibus, etiam a Sacerdotibus ad eas confluentibus celebrari possit, necnon Officium pariter ejusdem proprium juxta modum jam a Sacra Rituum Congregatione sub die 27. Julii 1720. pro Carmelitis Excalceatis approbatum in universo etiam Calceatorum Ordine celebrari, & in ipsorum Breviariis, & Missalibus respective impofterum apponi mandavit. Die 12. Januarii 1726.

F. Card. Paulutus Præf.
Loco. & Sigilli.
N. M. Tedeschi Archiep. Apamen. S. R. C. Sec.

Romæ ex Typographia Rev. Camere Apostolicæ.

SUMMARY

Decernitur Canonizatio Beati Joannis a Cruce Ordinis Carmelitarum Excalceatorum.

SEGOBIEN.

Proposita die 30. Januarii 1725. anni præteriti per Rñum D. Cardinalem Origum Ponentem in Congregatione Generali Sacra Rituum coram SSmo Domino nostro Benedicto XIII. Causa Segobien, Canonizationis Beati Joannis a Cruce Ordinis Carmelitarum Excalceatorum super dubio: An, & de quibus Miraculis constet post indulgentiam a Sede Apostolica eidem Beato Venerationem, ex illis a Sanctitate Sæe die 3. Februarii ejusdem anni tribus Miraculis in tertio genere approbatis, nimirum: Primum Instantiæ sanationis Sororis Anna Theresie a S. Benedicto Mohialis in Monasterio S. Theresie Civitatis Bæren; a Paralyti; Septimum Instantiæ item sanationis Sororis Anna Franciscæ Jovleu Montalis in Monasterio SSmæ Annunciationis Civitatis Neocastri in Lotharingia pariter a Paralyti; & Secundum Liberaionis Albertæ Marck de Alpbarto in Oppido Noblenæ in Hispania a difficillimo, & periculofo partu, tamquam supra numerum: Tandem die 18. Decembris præteriti anni 1725. per eundem Rñum D. Cardinalem Origum facta, juxta Decretorum præscriptum in Generali Congregatione Sac. Rituum coram Sanctitate Sæe omnium in hac Causa hocque gestarum plenam, & distinctam relationem, positio-

postoque dubio: *An Sante approbatione supradictorum Miraculorum rursus procedi possit ad solennem ejusdem Beati Canonizationem*: omnibusque *Affirmatione* respondentibus, Sanctitas Sua resolutionem eo die differre voluit, ut effusius prius ad Deum precibus, cælestis luminis opem in tam gravi deliberatione imploraret. Quibus impletis, idem SS. Dominus noster, infra scripta die præsens Canonizationis B. Joannis a Cruce quodcumque faciendæ Decretum expediri, & publicari mandavit, Die 12, Januarii 1726.

F. Card. Paulinus Præf.

Loco * Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiep. Apanen. S. R. C. Secr.

XVII.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.

pag. 70.

SUMMARY

Regularibus, & Claustralibus omnibus prohibetur transitus ad alium Ordinem, præcipue Hospitaliarum, aut Militarem, sine peculiari Romani Pontificis licentia.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1726.
13. Febr.

Licet Sacra Tridentina Synodus, ut integritati disciplina Regularium prospiceret, provido consilio statuerit, neminem cujuscumque Ordinis Prælatum, vel Superiorem vigore cujuslibet facultatis aliquem ad habitum, & professionem admittere posse, nisi ut in Ordine ipso, ad quem transfertur, sub sui Superioris obedientia in Claustro perpetuo maneat, & licet Pius PP. V. prædecessor noster Constitutionem ediderit, quæ omnia privilegia abrogavit, quibuscumque Ordinibus, Monasteriis, Hospitalibus, & Locis Piis olim concessa, excipiendi, & retinendi Fratres, Monachos, Canonicos, aliosque, quamvis in Ordine mitiori professos, prohibendo, ne alii in posterum ad habitum, & professionem Regularem admitterentur, etiamsi perpetuo manere, & vivere deberent in Claustro. Nihilominus Viri pietate, & prudentia conspiciui Nobis exposuerunt se longa experientia didicisse, Nosque ipsi, qui Deo favente, hac ipsa die regulare Institutum Ordinis Prædicatorum in adolescentia professi fuimus, & adhuc profitemur, sæpe longo usu cognovimus, prædictas san-

ctiones, & cautelas pro recta Ordinum Regularium disciplina adversus calliditatem, & malitiam hominum tuenda, parum sufficere. Siquidem quampluribus contigit, & in dies contingere videmus, quospiam Ordinis Regularis, & Claustralis Institutum professos deinde postquam illud apostasia deseruerunt, vel etiam aliquando sine apostasia, peculiare obcausas, ejusmodi transitus facultatem postulare, & impetrare consuevisse a propriis Superioribus, se privilegium subditis suis Regularibus concedendi habere jacentibus, vel ejusmodi facultatem sibi dari procurare a S. R. E. Cardinali Majori Pœnitentiario, & non raro a nostræ Civitatis Avinionensis Vicelegato, vel ab alterutra ex Congregationibus Ven. Fraterni nostri S. R. E. Cardinalium negotiorum, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis, & Sacri Concilii Interpretum. Quæ facultas transiendi ad proficiendam Regulam alterius Religionis, in qua nulla viget Claustralis, & Regularis Observantia, vel in aliam Religionem Hospitalariam, aut Militarem, ubi etiam vigeat Claustralis, & Regularis Observantia compluribus Decretis eorumdem Congregationum, & optimo statui Ordinum Regularium maxime opponitur.

Quare prædicta sollicitudo nostra erga omnes Regularium Familias, quæ, veluti acies Castrorum, ad excubia Militantis Ecclesiæ ordinatas, magno, & vero paterno amore complectimur, nos movet, ut præsentī Constitutione in suo pleno robore, & vigore perpetuis temporibus duratura, integriori eorumdem Regularium disciplinae providentes, prædictam corruptelam evellere studeamus. Itaque in omnibus, & singulis Regularibus in quocumque Regulari, & Claustrali Ordine professis, transitum ad quemcumque alium Ordinem, in quo Claustralis, & Regularis observantia non vigeat, post maturam hæc de re habitam deliberationem, motu proprio, & ex certa scientia omnino prohibemus.

Transitum etiam ad quemcumque Ordinem Hospitalarium, vel Militarem, vel Hospitalarium simul, & Militarem, etiam si in hujusmodi Ordinibus Claustralis, & Regularis Observantia vigeret, ac etiam si

etiam si ageretur de Apostata, vel non Apostata a primævo suo Ordine ad ejusmodi alium transire volente, pari modo prohibemus. Insuper quibuscumque Superioribus Regularium S. R. E. Cardinalibus Legatis, ejusdem S. R. E. Cardinali Majori Pœnitentiario, Nunciis Apostolicæ Sedis, Vicelegato Avenionensi, utrique Congregationi Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositis, Sacrique Concilii Tridentini Interpretum per præsentés tollimus, revocamus, & abrogamus quæcumque privilegia, auctoritates, facultates, & consuetudines ejusmodi transitum concedendi unicumque Regulari Craustrali, Apostatæ, vel non Apostatæ, quæcumque de causâ, quamvis etiam consensus, tam Superioris, in ejus Ordine antea professus fuerit, quam alterius Superioris, in ejus Ordine novam professionem emitte voluerit, accedat.

4. Nobis autem, nostrisque Successoribus Romanis Pontificibus: pro tempore exituris similes concessiones penitus reservamus, ita ut in posterum S. R. E. Cardinales Legati ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Major Pœnitentiarius, Nuncii Apostolicæ Sedis, Vicelegatus Avenionensis, prædictæque Congregationis in examine Libellorum supplicum, hujusmodi transitus postulantium hac de re nihil omnino decernere possint, nisi Nostro, vel Romani Pontificis pro tempore exituri speciali Rescripto, ejusmodi Libelli supplices, ad illos remissi fuerint. Quo Rescripto etiam obtento nihilominus transitus facultatem, etiam si Causæ ejus concedendi summæ viderentur, nullo modo concedere valeant, nisi postquam Nobis, & pro tempore exituro Romano Pontifici, totius rei distincta, & accurata relatio facta fuerit, & postquam a Nobis ipsis, vel a Romano Pontifice pro tempore exituro earundem Causarum pondus, approbatum, & transitus facultas concessa fuerit. Eisdem vero præsentibus literis nostris quoscumque transitus, non observato ad unguem harum tenore, in posterum faciendos, nullos, invalidos fore, & esse declaramus; Ordinariis locorum concedentes, vel ad illos extendentes eandem facultatem procedendi in eos, qui deinceps præsentî Constitutione non observata, ad alium Ordinem

Part IV.

transire auri fuerint, quam Tridentina Synodus Ordinariis concessit in Regulares extra Monasteria vagantes, & crimina committentes.

5. Decernimus quoque, præsentés de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut quacumque ratione, tamquam fortasse contra alias Apostolicas, Canonicasque Sactiones, jam pridem usu recepta facientes, aut quovis alio quæsito colore, in jus, & controversiam revocari, ac ad terminos juris reduci; non posse, sed semper validas, efficaces perpetuo duraturas: sicque in præmissis universis, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ac Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere; necnon irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Quocirca mandamus universis locorum Ordinariis, ut, quando, ubi, & quoties opus fuerit, easdem præsentés solemniter publicantes, eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistant. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam Generalibus æditis quibuscumque: Necnon Ordinibus ejusmodi, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis: privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & Fratribus quomodolibet, etiam pluries concessis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alio expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, inferrentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore perman-

Q 2

furis,

suris, vice dumtaxat specialiter, & expresse, motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ sanctionis, prohibitionis, decreti, mandati, voluntatis, derogationis infringere, aut ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1726., Idibus Februarii, Pontificatus Nostri Anno II.

XVIII.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

Mandatum Pontificium super concessione unius uncie Aquæ Paula facta Conventui Nostro S. Mariæ Traspontina de Urbe.

Monignor Cibo Patriarca di Costantinopoli nostro Maggiordomo.

An. 1726.
... Febr.

PER parte del Convento di S. Maria della Traspontina nel Borgo nuovo di questa nostra Città di Roma dell'Ordine de' Carmelitani ci è stato rappresentato, che sebbene dalla fel. mem. di Clemente X. nostro Predecessore con suo Chirografo segnato nel dì 31. Ottobre dell'anno 1673. si fosse al detto Convento conceduta mezz' oncia alla misura dell'Acqua di Trevi dell'Acqua di ritorno della Fontanella esistente nel Cortile di Belvedere detta d'Urbano VIII., e che la detta mezza oncia d'acqua fosse a proprie spese di esso Convento in quello condotta, nientedimeno sia talmente da molto tempo in qua la detta Acqua diminuita, che con molto incomodo del medesimo, e suoi Religiosi se ne ritrovi quasi del tutto privo, e però ci supplicava a degnarci d'ordinare la recognizione della Causa, ed insieme la reintegrazione del detto Convento, e Noi dopo sentita sopra di ciò la relazione fattacene da voi, a cui ne rimettiamo la supplica essendo benignamente condescesi a concedere, come appresso al detto Convento un'oncia dell'Acqua del ritorno della Fontana grande esistente nel

detto Cortile di Belvedere; Per tanto col presente nostro Chirografo, in cui abbiamo per espresso il tenore dell'altro, come sia segnato dal detto Clemente X. nostro predecessore, ed ogni altra cosa quanto si voglia necessaria da esprimersi di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà, ordiniamo a Voi, che in nome nostro, e del nostro Palazzo Apostolico concediate, siccome. Noi liberamente, e graziosamente doniamo, e concediamo al detto Convento S. Maria della Traspontina nel Borgo nuovo un'oncia, d'Acqua di ritorno della Fontana grande esistente nel detto Cortile di Belvedere da prendersi dalla medesima, e con l'apposizione di una Fistola di tal capacità portarsi, ed introdursi a tutte spese dello stesso Convento nel condotto, che il medesimo ha d'altra Acqua di ritorno in detto luogo, e su di ciò stipolarete in favore del detto Convento l'Istromento necessario con le clausule, che a Voi pareranno opportune, e farete tutt' altro, che per l'effetto medesimo, e per la piena esecuzione di questa nostra grazia stimarete in qualsivoglia modo necessario, essendo tale la mente, e volontà nostra precisa; Volendo, e decretando, che il presente nostro Chirografo ammettendosi, e registrandosi in Camera secondo la disposizione della Bolla di Pio IV. nostro Predecessore *de registrandis* vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la nostra semplice sottoscrizione, e che non se gli possa mai opporre di subrezzione, obrezzione, nè d'alcun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, e che l'istromento da stipolarsi sopra tal donazione sia sempre valido, e fermo senza altra insinuazione, e senza servare solennità di sorte alcuna, e che così, e non altrimenti debba sempre giudicarsi, e definirsi, ed interpretarsi da Voi, e nostri Successori, e da qualsivoglia Giudice, e Tribunale, anco Collegiale, e da qualsivoglia Congregazione benchè composta di Rmî Cardinali, togliendo loro ogni facoltà, ed autorità di giudicare, definire, ed interpretare diversamente, dichiarando Noi d'adesso preventivamente nullo, ed invalido tutto ciò, che si facesse, o si tentasse di fare in contrario; ancorchè non vi sia stato chiamato

il Commissario della nostra Camera, e qualsiviano altre persone, che vi avessero, o pretendessero di avervi interesse, non ostanti le Costituzioni di Simmaco, Paolo II., Paolo IV., e del detto Pio IV. *de rebus Ecclesie, & Camera non alienandis*, la Regola della nostra Cancellaria *de jure quesito non tollendo*, e qualsiviano altre Costituzioni, ed ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, leggi, statuti, riforme, usi, stili, consuetudini, ed ogni altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserito, e supplendo Noi con la pienezza della nostra Suprema potestà a qualunque vizio, e difetto sì sostanziale, che formale, che nelle cose premesse potesse intervenire, questa volta sola, e per l'effetto sudetto ampiamente deroghiamo.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì ... Febr. 1726.

Benedetto PP. XIII.

XIX.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.

pag. 79.

SUMMARIVM

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium pro Fratribus nostris Provinciae Portugalliae super jure suffragandi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

20. Febr. An. 1726. **N**uper pro parte nonnullorum Fratrum Provinciae Portugalliae Ordinis B. Marie de Monte Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, praeposit. exposito, quod in Capitulis Provincialibus, Congressibus, & Congregationibus intermediis, aliisque actibus Communitatum, in quibus negotiorum resolutio per pluralitatem suffragiorum juxta ejusdem Ordinis Constitutiones absoluitur, contingebat interdum, quod resolutiones, & decreta aequitati parum consona, ac bono dictae Provinciae parum ac, comoda fiebant, & quod ob scissuras par-

tialitatum, illi praesertim dominabantur, qui exquisitis artibus vota, sive suffragia pro eorum fratribus consequendis cumulare studebant, idque tunc potissimum eveniebat, quando Capitulis, & actibus praedictis interfuerant, atque suffragium ferebant plures Religiosi, qui aliunde aliquo consanguinitatis, & affinitatis vinculo conjuncti, vel attinentes erant; Hi enim ut plurimum tum sanguine, tum uniformitate conjuncti adeo praepollebant, ut propter certam tot suffragiorum unionem reliquis fere, metum incuriebant: sicque in suas partes trahebant, eoque, quo ipsi vellent, ire compellebant, quod sane ne dum alienarum libertatum laesivum, verum etiam bono totius Provinciae valde praedjudiciale existeret.

2. Ideoque pro parte earumdem Exponentium eidem Congregationi Cardinalium supplicato, quod mala hujusmodi, aliaque ex praemissis oritura praeveniendo mandaret, quod imposterum si quando in eadem Provincia plures Religiosos Ordinis praedicti, qui aliunde in primo, aut secundo respectu gradibus consanguinei, vel affines fuerint, & privilegio suffragandi, ad praescriptum earumdem Constitutionum, aut etiam ex privilegio fruuntur, adesse contingeret, in iis Capitulis, seu Congressibus, in quibus alii consanguinei, aut affines pariter suffragantur, ejusmodi privilegio uti nequeant, ita tamen, ut etiam si plures, ac plures sint, nonnisi duo, iique antiquiores actu suffragari possint, reliquis a voto abstinentibus, istique solummodo uno, aut altero ex antiquioribus deficiente juxta eorum pariter antiquitatem subintrent, praecipiendo ejusmodi Decreti omnimodam observantiam quibuscumque privilegiis tum memoratae Provinciae, tum peculiaribus Religiosis quomodolibet in contrarium concessis nequaquam obstantibus, & ita particularitatibus, & factionibus destruendis, aliisque frequenter occurrentibus malis avertendis, ac indemnitati praedictae Provinciae consultum erit, emanavit a praedicta Congregatione Cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

3. „ Sacra Congregatio Emorum, & „ Rmorum S. R. E. Cardinalium negotiis, „ & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, visa relatione Pa- „ tris

trīs Procuratoris Generalis, ac attentis
narratis, censuit, & decrevit, quod in
posterum in Capitulis Provincialibus
præfata Provinciæ ad exposita incom-
moda, & inconvenientia vitanda, duo
Frates tantummodo antiquiores, sive
Germani, sive consanguinei, aut affines
in primo, & secundo gradu sint, & non
omnes jure suffragandi gaudere possint,
& valeant, & ita in futurum ab omnibus
servari mandavit, quibuscumque statu-
tis, & consuetudinibus ipsius Provinciæ,
& privilegiis particularibus non obstan-
tibus. Romæ 16. Novembris 1725.

F. Card. Paulinus.

P. A. Archiep. Larissæ Secr.

4. Cum autem sicut Exponentes No-
bis subinde exponi fecerunt, ipsi præmis-
sa quo firmitus subsistant, Apostolicæ con-
firmationis nostræ patrocínio contineri
plurimum desiderent. Nos ipsos Exponen-
tes specialibus favoribus, & gratiis pro-
sequi volentes, & eorum singulares per-
sonas a quibuscumque excommunicationis, sus-
pensionis, & interdicti, aliisque Ecclesia-
sticis sententiis, censuris, & poenis a jure,
vel ab homine quavis occasione, vel causa
latis, si quibus quomodolibet innodatæ
existant ad effectum præsentium dumtaxat
consequendum harum serie absolventes,
& absolutas fore censentes, supplicatio-
nibus eorum nomine Nobis super hoc hu-
militer porrectis, inclinati, Decretum
præinsertum auctoritate Apostolica, tenore
præsentium, confirmamus, & approba-
mus, illique inviolabilis Apostolicæ firmi-
tatis robur adjicimus, salva tamen semper
in præmissis auctoritate Congregationis
eorumdem Cardinalium.

5. Decernentes easdem præsentis li-
teras semper firmas, validas, & efficaces
existere, & fore, suosque plenarios, & in-
regros effectus sortiri, & obtinere, ac ab
omnibus, & singulis, ad quos spectat, &
pro tempore spectabit inviolabiliter obser-
vari: sicque in præmissis per quoscumque
Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam
Causarum Palatii Apostolici Auditores,
judicari, & definiri debere; ac irritum, &
inane si secus super his a quoquam quavis
auctoritate scienter, vel ignoranter con-
tigerit attentari.

6. Non obstantibus Constitutionibus,
& ordinationibus Apostolicis, necnon qua-

tenus opus sit, dictæ Provinciæ etiam ju-
ramento, confirmatione Apostolica, vel
quavis firmitate alia roboratis statutis, &
consuetudinibus; privilegiis quoque, in-
dultis, & Literis Apostolicis in contra-
rium præmissorum quomodolibet concessis,
confirmatis, & innovatis. Quibus omni-
bus, & singulis illorum tenores præsentium
bus pro plene, & sufficienter expressis, ac
de verbo ad verbum insertis habentes, il-
lis aliis in suo robore permansuris, ad præ-
missorum effectum hac vice dumtaxat spe-
cialiter, & expresse derogamus, cæterisque
contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub
Annulo Piscatoris die 20. Febr. 1726.
Pontificatus Nostri Anno II.

X X.

Ibidem pag. 82.

SUMMARY

*Præcipitur executio Constitutionis Inno-
cen. XIII. pro Ecclesiastica disciplina in
Regnis Hispaniarum, cum nonnullis
ordinationibus.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii sollicitudo Nos admo-
net in his vigilantia, & auctoritatis An. 1726. 27. Mar.
Nostræ partes libenter interponere, ut
quæ a Romanis Pontificibus prædecessori-
bus Nostri ad Dominici gregis, anima-
rumque salutem, & directionem provide
constituta reperiuntur, suum plenarium
sortiantur effectum.

2. Cum itaque quamplurimum ex Ven-
Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Re-
gnorum Hispaniarum literis, non ita pri-
dem intellexerimus, Constitutionem pro
Ecclesiasticæ disciplinæ in eisdem Regnis
conservatione, & instauratione a fel. rec.
Innocentio PP. XIII. prædecessore Nostro
die 13. Maii 1723. post maturum consi-
lium editam, quæ incipit: *Apostolici mi-
sterii* &c. ac subinde a Nobis per quasdam
Nostras in simili forma Brevis die 23. Se-
ptembris 1724. desuper expeditas literas,
quibus totum ipsius Constitutionis tenore
inseruimus confirmatam, & innova-
tam per nonnullos præsertim Regulares in
dictis Regnis degentes haud omnino, ut
par

passerat, servari, quinimo ejus executionem variis artibus, inanibusque pretextibus retardari, atque eludi graviter commoti fuimus, nec desuimus perinde dolorem, ac indignationem Nostram cum Superioribus Generalibus ipsorum Ordinum communicare; eisque discrete explicare firmam, constantemque voluntatem, ac intentionem Nostram esse, ut memorata Constitutio prompte, & omnimode executioni demandaretur; & in transgressores, seu inobedientes condignis poenis ammadverteretur; Ipsi vero Superiores Generales pro ea, quæ prædictis sunt prudentia, probitate, & filiali in Nos, & hujus Sanctæ Sedis mandata obsequio, id contra, & prædictæ voluntati inopiam, ac non sine intimo animi sui dolore, accidisse Nobis ingenuè declarant; ut vehementer oris indignantes quidquid contra eandem Constitutionem scriptum, vel factum attentatum fuerit per aliquos suos subditos, pro quibus erroris, ac inobedientiam a Nobis simpliciter implorantur, simulque perillorum fidei sedulam se daturus operam; ut quæ in ea faciendæ, servandæque præscribuntur ab omnibus, & singulis suis Religiosis observentur, & adimplerentur.

3. Licet autem Nos non minus ad enixas eorumdem Superiorum Generalium preces, quam ob peculiatem paternæ charitatis affectum, quo Religiosos semper prosequi sumus, & prosequimur familiari, in quarum altera, inclito nempe Præteritum Prædicatorum Ordine diu versati sumus, poenis adversus dictos transgressores indigendis abstinemus, nihilominus quæ hæcenus ad remorandam, sive eludendam, aut quomodolibet impediendam prædictæ Constitutionis executionem a nonnullis ex præfatis Regularibus scripta, acta, & gesta fuerunt cum inde sequutis, & quomodocumque sequuturis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium reprobamus, & damnamus, ac pro reprobatis, & damnatis ab omnibus haberi volumus, & decernimus.

4. Præterea gravis mentis Nostræ super eadem Constitutione testimonium, ac judicium perhibere volentes, districte, ac in virtute sanctæ obedientiæ Nobis Vicaria Christi potestate in terris fungentibus ab universis Christianis debite, & harum serie, denuo præcipimus, & man-

damus, ut exactè, & inviolabiliter, omnique colore, pretextu, titulo, & contraria quavis interpretatione profusè sublati, serventur omnia, & singula in enarrata Innocentii prædecessoris Constitutione sancita, ordinata, declarata, ac quoquo modo contenta, quæ Clerum tum sæcularem, tum Regularem prædictorum Regnorum concernunt, etiam juxta formam in hisce litteris Nostris, ut infra præscribendam.

5. Cum igitur in eadem Constitutione inter alia cautum fuerit, ne in Monasteria, & Conventus, & domos, tam virorum, quam mulierum plures personæ reciperentur, quam quæ, vel ex proventibus ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut domorum, sive ex consecutis elemosynis, aliisque obventionibus in commune conferendis possint commodè sustentari: Hinc pro firmitiori saluberrimè istius sanctionis robore statumus, ut Superiores eorumdem Monasteriorum, Conventuum, & domorum subditis suis, sive Clericis, sive conversis ibidem degentibus subministrari eurent, & faciant omnia ad viandam, & vestiendam necessarias, & si plures Religiosos in aliquo Conventu nunc existere compertum fuerit, quamvis eo juxta modum præmissum sustentari valeant, Superior Provincialis, sive Prælatus eos ad alterum, ejusdem Provincie Conventum, qui eorum sustentationi idoneus, & sufficiens sit statim transferat: Quatenus vero numerus Religiosorum in singulis Provinciis degentium, vires Conventuum uniuscujusque Provincie respective excedat, non alii deinceps ad Religiosum habitum in ea suscipiendum admittantur, donec per obitum hodie viventium illo redactus sit, ut commodè ali valeant. Dilecto filio, moderno, & pro tempore existenti Nostræ, & Apostolicæ Sedis in eisdem Hispaniarum Regnis Nuncio serius injungentes, quatenus sedulo curet, ut præmissa plenarium suum effectum obtineant, prout illi in dicta Constitutione demandatum fuerat.

6. Similiter volumus, ut in promotione Regularium ad Ordines, Decretum piæ mem. Clementis PP. VIII. prædecessoris etiam Nostræ, juxta memoratam Constitutionem accuratissime observetur, districte quoque inhibentes omnibus Archiepiscopis, & Episcopis præfatis, de eisdem Ordini-

Ordines conferre præsumant alicui Regulari, qui vel in Monasterio, sive Conventu intra suam Diocesim sito non degat, vel si de familia Monasterii, seu Conventus alterius Diocesis fuerit, literas dimissorias sui Superioris Regularis non exhibeat, servata in præmissis Decreti Clementis, ac Constitutionis Innocentii prædecessorum prædictorum dispositione.

Idem quoque Archiepiscopis, & Episcopis sub interminatione Divini iudicii denovo præcipimus, ut quibuscumque mulierum Monasterii tam sibi subiectis, quam etiam quomodolibet exemptis, omni studio, ac diligentia incumbant, & adrigilant executioni eorum, quæ pro custodienda sanctimonialium clausura, impediendoque in dicta Monasteria, exteriorum ingressu, tum in Sacro Concilio Tridentino decretis, tum in Constitutionibus suis memoratis Gregorii PP. XII. & prædecessoris itidem Nostri, quam idem Innocentius prædecessor in præfata sua Constitutione innovavit, desuper sancita fuerunt.

Porro in jangulis quibique etiam existunt Innocentii Constitutionis, observantiam circa confessiones a Regularibus prædictis, nec etiam eximulato, quod eis competere perperam impetripotest in vim Bullæ Cruciatæ Sanctæ nuncupatæ, nec ex alio quocumque privilegio excipendos absque præcedente approbatione, & licentia Ordinarii pro tempore existens, loci, in quo sacramentum poenitentiae ministratur, servata quoque limitatione, quæ in ipsa libentia ab eodem Ordinario adjecta, fuerit, vel quo ad tempus, vel quo ad locum, vel genus personarum. Declarantes, quod in omnibus casibus prædictis confessiones aliter factæ, & respective exceptæ nullæ, atque invalidæ, ipsique Confessarii ipso facto suspensi erunt.

Ad hæc rursum prohibemus, atque interdiciamus, ne Regulares cujuscumque Ordinis, & Instituti, excipere audeant Confessiones Monialium, etiam eorum, reiprimis subiectarum, & ab Ordinario jurisdictione quomodolibet exemptarum, nisi ultra licentiam suorum Superiorum, Regularium, examinati fuerint, & pro ipsarum Monialium Confessionibus audientia specialiter approbati ab Episcopo Diocesano, & si secus factum fuerit, tunc quoque Confessiones igitur, & Confessa-

rios ipso jure suspensos fore itidem declaramus, Ab hujusmodi tamen lege, & ordinatione, ad supplicationem dilecti filii nostri Ludovici S.R.E. Cardinalis Bellugæ, & Moncada nuncupati eximiorum Superiorum Generales, ac etiam Provinciales cujusvis Ordinis Regularis, quibus ut Confessiones Monialium, sibi tamen subiectarum dimittat, absque istiusmodi specialis approbatione Episcopi Diocesani audire licite, & valide possint permissum, & indulgentiam, & remissionem peccatorum, & quæ mentis, & intentionis nostræ est, ut remota quavis diversâ intelligentiâ, & interpretatione præcise serventur earumque in eadem Innocentii Prædecessoris Constitutione super assignatione segre deputatæ Confessionis extraordinariæ Monialibus sub Delegatorum Regularium gubernio viventibus disposita, sperant, & tuemus quoque, ut Superioribus, qui Deceperunt illud quodcumque capulo, & præteritum non servaverint, vel ejus executione aliquod impedimentum direxerint, aut inde præbuerint, ipso facto suspensionem ab eorum officiis, nec non, privationem auctoris, tam active, quam passive, incurrant.

Idem quoque poenitentiis ipso, & absque alia declaratione incurrendis subiectis etiam Regularibus, qui sanctis, & ordinatis, tum a rectoribus, Clement. PP. XI., tum ab ipso Innocentio Prædecessoribus, quoad celebrationem Missæ in Oratoriis privatis, sive eorumdem Regularium Cellis, nec non usum Altaris, gestatorii, seu portabilis qualitercumque contraverint, seu minime obtemperaverint.

Decernentes pariter eadem præsentem litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suæque plenitudo, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcussè observari debere, sicque, & non aliter in præmissis, per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfate Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentes, & potestate fungentes, & futuros, subla-

sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

12. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutionum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum piorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis piis prædictis, illorumque respective Superioribus, aliisque quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis; ac cum quibusvis etiam derogatoriis, derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eidem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Par. IV.

13. Ut autem eadem præsentibus literæ ad omnium notitiam facilius adveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manualicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Martii 1726. Pontificatus Nostri Anno II.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIDM

Decreta emanata ab anno 1717. usque ad 1726. super variis Casibus occursis in Ordine nostro per organum Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium.

LI Padri Carmelitani del Convento di Cosenza dalli 11. supplicarono la Sagra Congregazione ordinar-
te, che ne' futuri Capitoli dell' Elezione de' Prio-
ri di detto Convento fossero preferiti gli Oratori
senza alcuna distinzione di semplice, o graduato
Religioso, come è stato altre volte ordinato in
casi consimili, non ostante, che dal Capitolo Dif-
finitoriale si pretendia l'Alternativa, eligendo una
volta Religioso Forastiere, ed un'altra volta un
Figlio di detto Convento.

Die 11. Martii 1717.

SERVENTUR DECRETA RELIGIONIS.

Il P. Procuratore Generale de' Carmelitani Scalzi domandò la facoltà di fondare un Convento del suo Ordine nella Città di Pisa.

Die 11. Martii 1717.

PRO GRATIA ARBITRIO ORDINARIJ CONSTITO DE CONSENSU CAPITOLARI REGULARIUM, REFERENTE EMINENTISSIMO TANARA.

Il Generale de' Carmelitani supplicò il Papa a degnarsi deputare per un Triennio per Breve il Provinciale, e quattro Definitori nella Provincia di Russia, riuscendo impossibile la celebrazione del Capitolo Provinciale persistendo nella Polonia le calamità, che cagionavano miserie estreme ne' Conventi, e grandi pericoli ne' viaggi, e detta istanza fu rimessa alla Sagra Congregazione de' Vescovi, e Regulari.

Die 16. Aprilis 1717.

PRO GRATIA JUXTA MENTEM.

In Causa Ordinis Carmelitarum Provincialis Portugallie versante inter P. Provincialem, aliisque Pa-

R

ses

res definitores ex una, & septem Patres de Definitorio ejusdem Provinciae, ex Ordinis Partibus ex altera, propostis fuerunt infra scripta Dubia, videlicet:

Primo. An exemplum per D. Nuncium concessum P. Ambrosio Cajetano a Conceptione a jurisdictione P. Provinciali sustineatur in casu &c.

Secundo. An liceat P. Generali Ordinis deputare, ac instituire Priores, aliosque Officiales in quibusvisque Conventibus Provinciae Portugalliae.

Tertio. An, & in quas penas incidimus septem Partibus de Definitorio ex causa impugnacionis auditoriatis P. Generalis, & Decreti Sacrae Congregationis.

Quarto. An sit celebranda Congregatio annualis sub praesidentia P. Provincialis absque interventu Reverendissimi Nuncii, vel potius sit providendum de Vicariis Prioribus per Patrem Generalem Ordinis in casu &c.

Sacra Congregatio &c. referente Eminentissimo de Abdua Ponente, ad supra scripta Dubia respondit, nempe.

Ad primum. Quatenus adhi non sustineri.

Ad Secundum. Affirmative.

Ad Tertium. Ad P. Generalem, qui procedat prout de jure juxta Constitutiones Ordinis.

Ad Quartum. Ad Eminentissimum Ponentem juxta mentem. Roma 10. Septembris 1717.

Il P. Generale de' Carmelitani Scalzi nell'anno 1694. con autorità di Visitatore, e Commissario Apostolico promulgò un Decreto, che per l'avvenire nella Provincia di Portogallo, non si ammettessero a dare il voto per l'elezione de' Compagni Priori nel Capitolo Provinciale, se non quelli, che hanno compito dodici anni di Professione, sotto pena di nullità, qual Decreto fu confermato dal Nunzio di quel tempo, e dopo dalla santa memoria d'Innocenzo XI. col voto della Sagra Congregazione per Breve speciale. Ma siccome il Provinciale sentiva vociferare, che alcuni Regolari avevano ottenuto dispense sopra detto Decreto dal Nunzio, così supplicò per la dichiarazione, che si osservi il detto Breve, non ostante qualsivoglia dispensa di detto Nunzio, per rimediare così alli disordini, e liti, che potrebbero nascere nella celebrazione del prossimo Capitolo.

Die 21. Januarii 1718.

INDULTA NUNCIIS APOSTOLICIS NON SUFFRAGARI, QUATENUS ADSINT.

Li Padri Carmelitani della Città di Valletta dell'Isola di Malta desiderando a tenore della Costituzione della santa memoria di Gregorio XIII. fare la Processione del Corpus Domini nella Domenica fra l'Ottava di detta Festività, e quella solennizzare con passare per le strade pubbliche di detta Città con paramenti sagri, dimandarono nell'anno 1717. a Monsignor Vescovo di detta Città la licenza conceduta per quella volta solamente, e con ordine di andare vestiti coll'Abito della propria Religione, e de' Regolari, e che la Processione non si dovesse stendere più di un quartiere in là del distretto del proprio Convento.

Immediatamente li sudetti Padri fecero ricorso alla Sagra Congregazione supplicando a determinare, che era loro lecito di fare detta Processione nella Domenica fra l'Ottava della Festività del Santissimo Corpo di Cristo vestiti anche co' paramenti sagri.

Die 18. Maii 1718.

LICERE ORATORIBUS FACERE PROCESSIONEM IN DIE DOMINICO INFRA OCTAVAM CORPORIS CHRISTI CUM PARAMENTIS SACRIS, REFERENTE EMINENTISSIMO GUALTIERI PONENTE.

Il P. Provinciale della Provincia di Napoli dell'Ordine de' Carmelitani supplicò la Sagra Con-

gregazione per la scoltà di fondare un Convento del suo Ordine nella Terra di Barile Diocesi di Melfi per essere stata lasciata per questo effetto una grossa eredità da un Beneficente di detta Terra.

Die 3. Junii 1718.

PRO GRATIA ERECTIONIS, SALUTIS JURISBUS PAROCCHIALIBUS, REFERENTE EMINENTISSIMO GORSINI PONENTE.

Li Provinciali degli Ordini Riformati de' Carmelitani Scalzi, e de' Padri Agostiniani Scalzi di Napoli esposero al Papa, che rimise l'istanza alla Sagra Congregazione de' Vescovi, e Regolari, essere inforti molti inconvenienti, e dispendj per cagione di liti nel Tribunale della Nunziatura, ed altrove in Curia di Fabrica nel Palazzo del Monastero, o sia Collegio detto della Madre di Dio sopra i Regj Studj incontro al Monastero, o sia Dormitorio di detti Padri Agostiniani Scalzi, per evitare i quali inconvenienti erano venuti ad amichevole concordia, con averne acclusa la minuta; onde supplicavano per l'approvazione della medesima concordia.

Die 2. Decembris 1718.

PRO STIPULATIONE CONCORDIE PER PATRES PROCURATORES GENERALES.

In Causa Praemissis. Censuratum, & Interdictum inter RR. Patres Provinciales, & Prorem, aliosque Religiosos Conventus Husakoven. Ordinis Carmelitarum Provinciae Russiae ex una, & R. D. Procuratorem Fiscoalem Curiae Episcopalis Praemissis. Partibus ex altera.

Sacra Congregatio &c. visis videndis, ac re mature perpenisa, referente Eminentissimo Casonio Ponente, censuit rescribendum, prout rescriptis, ac decrevit: Constat de legitima Ereptione Conventus, esse locum ejusdem reparationi, & Censuras, ac Interdictum non sustineri. Roma die decima juxta mensis Decembris anni 1718.

Li Padri Gremiali del Convento di S. Maria del Carmine della Terra di Martina Diocesi di Taranto per evitare le gravi spese, che sarebbero occorse per intraprendere una Lite circa una Eredità, che il Convento poteva pretendere per persona di un Religioso del medesimo Convento, vennero colla Parte contraria a concordia; quindi supplicarono la Sagra Congregazione per il Beneficetto di effettuare la medesima concordia come loro vantaggiosa.

Die 16. Junii 1719.

ARCHIEPISCOPO IN FORMA COMMISSARIA PRO APPROBATIONE CONCORDIE, REFERENTE EMINENTISSIMO PARACCIANO PONENTE.

Essendo insorta lite tra li Padri Carmelitani di Mantova, e li Preti Secolari della Congregazione di S. Paolo di Pistoja circa il Juspadronato di una Cappellania eretta l'anno 1690. dal fu Canonico Giuseppe Panuzzi, ed essendosi esaminata questa Causa nella Curia Vescovile, dopo anche nella Nunziatura, finalmente nelle Rote di Firenze, ambe le Parti ne riportarono alcune sentenze favorevoli, sempre con disparità di voti; per non soggiacere ad ulteriori spese, ed all'incertezza dell'esito di così lunga lite, le medesime Parti vennero a transazione; onde supplicarono per l'approvazione.

Die 16. Junii 1719.

PRO GRATIA FACTO VERBO CUM SANCTISSIMO, ET SUB DIE PRIMA JULII MDCCXIX. SANCTISSIMUS ANNUIT.

Nel Capitolo Generale de' Carmelitani di Mantova celebrato l'anno 1718. per rimediare alla troppo facilità, con cui si distribuivano li Magisterj, fu decretato, che per l'avvenire: Nullus Baccalaureus promoveatur ad gradum, neque ad titulum Magistri in Sacra Theologia, nisi fuerit prius abualiter Regens

Regens per annos tres in Conventu studii formalis, ac laudabiliter se gesserit. Il qual Decreto essendo stato a voti pieni accettato da' Vocali, fu supplicata la Sagra Congregazione dal P. Vicario Generale, e Definitori per la conferma del medesimo Decreto.

Die 18. Augusti 1719.

PRO CONFIRMATIONE.

Vicarius Babilon., & Fluvii Januarii Regni Brasiliae Ordinis Carmelitarum supplicarunt sanctae memoriae Clementis XII., qui preces remisit ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium, ad hoc dignaretur impertiri facultatem erigendi Vicarias Babilon., & Fluvii Januarii in duas separatas Provincias, non deservendo exempla in eadem Brasilia quoad alias Religiones, & synanter quoad illam Minorum Observantium Reformatorum, quae similes binas Provincias habet.

Die 21. Martii 1720.

PRO GRATIA ERECTIONIS SALUTIS PRIVILEGIIS CONVENTUM REFORMATURUM, REFERENTE EMINENTISSIMO CORSINI PONENTE.

Il Provinciale della Provincia di Napoli de' Carmelitani in nome di tutti i Conventi della stessa Provincia espose alla Sagra Congregazione; che nelle Figliolanza sogliono farsi da' Religiosi in detti Conventi, concorrono alla bollottazione de' voti non solo i Figli del Convento, ma ancora tutti quei, che si trovano di stanza, quali per lo più superando quelli, che sono Figli, da ciò ne seguono molti inconvenienti con sommo pregiudizio de' Conventi; supplicò per tanto ordinarsi, che in detta Provincia non possa proporsi alcuna Figliolanza, se prima non vi era l'assenso di due terzi de' Figli de' Conventi, si presenti, come assenti nella guisa, che si costuma in altre Provincie, e Conventi d'Italia, anche coll'approvazione della Sagra Congregazione, altrimenti la Figliolanza sia nulla.

Die 22. Novembris 1720.

ARBITRIO PRIORIS GENERALIS.

Il P. Provinciale, e Definitori de' Carmelitani della Provincia di Toscana esposero, come il Gran Duca di Toscana per ajutare la nuova fondazione di un loro Convento fatta in Pisa titolo *Paupertatis* colte dovute licenze, gli è concesso la Cattedra della Morale, che dovessi leggere pubblicamente nella Sapienza della stessa Città, ma siccome ciò offesa alle loro Costituzioni, perciò supplicarono il Papa, che rimise l'istanza alla Sagra Congregazione de' Vescovi, e Regolari, a degnarsi dispensarli, o dar facoltà al P. Generale, acciò, non ostanti le Costituzioni contrarie dell'Ordine, possa accettarli la Cattedra accennata.

Die 29. Novembris 1720.

PRO GRATIA, DUMMODO NON TRANSEAT IN EXEMPLUM.

In Causa Romana Montis Sancti Provinciae Carmelitarum Primi Instituti proposita fuerunt infra scripta Dubia, nempe:

Primo. *An in proximo Capitulo Provinciali, cui per Sacram Congregationem sub die 4. Augusti 1719. demandatum fuit tantummodo discussio facienda per Patres Status Ecclesiastici super aggregatione Conventuum Regni Neapolitani dista Provinciae Montis Sancti ante praefatam aggregationem, seu unionem, praedicti Vocales possint ferre suffragia in dicto Capitulo Provinciali.*

Secundo. *An debeant admitti ad officia in dicta Provincia ante aggregationem, seu unionem.*

Sagra Congregatio &c. referente Eminentissimo Corsini Ponente ad suprascripta Dubia respondit: Non esse admittendos. Roma 20. Junii 1721.

Il P. Priore, e Padri del Convento delle
Par. IV.

Grottaglie de' Carmelitani avendo ottenuto per Decreto del Padre Generale, che li Novizj pagassero per il vitto in tutto l'anno dell' approvazione ducati 30. supplicarono per la conferma di detto Decreto.

Die 10. Junii 1721.

PRO CONFIRMATIONE.

In Causa Sorana veniente inter Archipresbyterum, & Canonicos Ecclesiae S. Laurentii Terrae Insulae ex una, & PP. Carmelitas Congregationis Mantuae Conventus S. Marci de Forma ejusdem Terrae Paribus ex altera, proposita fuerunt infra scripta Dubia, videlicet.

Primo. *An; & quomodo sint faciendae Processiones S. Mariae Lauretanae, & S. Maccharii in casu &c.*

Secundo. *An, & a quo danda sit Benedictio cum Sacra Imagine, & Reliquia S. Maccharii in Ecclesia Patrum in casu &c.*

Tertio. *An in funeribus Patrum invitati possint elevari Crucem absque Pallio, & introire Ecclesiam Parochialem, atque ibi assistere Funeribus elevata eadem Cruce absque consensu, & licentia Archipresbyteri in casu &c.*

Quarto. *An liceat Archipresbytero associare Cadavera Parochianorum, ingredi Ecclesiam Patrum cum Stola, & Cruce elevata, & intra illam dare ultimum voto Cadaveri in casu &c.*

Quinto. *An Patribus associantibus Cadavera ad Ecclesiam Theatraliensem debeatur quarta Cera, seu Funeris in casu &c.*

Sexto. *An eadem quarta debeatur Archipresbytero associanti Cadavera Parochianorum ad Ecclesiam Patrum in casu &c.*

Septimo. *An Patres cum vel sine Confratribus Sanctissimi Nominis Dei possint facere alias Processiones extra Claustra, & ambium Ecclesiae intra limites Parochiae absque licentia Archipresbyteri, dempta Processione annua Beatae Mariae Virginis Carmelitanae in casu &c.*

Sagra Congregatio &c. referente Eminentissimo Paulino Ponente, ad suprascripta Dubia respondit, nempe.

Ad Primum. Servetur solum.

Ad Secundum. Servetur concordia.

Ad Tertium. Negativè.

Ad Quartum. Negativè.

Ad Quintum. Negativè.

Ad Sextum. Dilata, & coadjuventur probationes.

Ad Septimum. Negativè.

Die prima Octobris 1723. Servetur concordia, & in decisi, & benedictio detur a Patribus in Dominica infra Octavam.

Fr. Card. Paulinus.

In Causa Ordinis Carmelitarum Provinciae Sardiniae veniente inter P. Priorem Generalem Ordinis Carmelitarum ex una, & aliquos Religiosos Provinciae Sardiniae ejusdem Ordinis Patribus ex altera.

Sagra Congregatio &c. referente Eminentissimo Paulino Ponente, rescriptis per Patrem Generalem quoad revocationem Visitatoris Patris Farvis, & proinde rescripta per dictum Visitatorem fuisse nulla, Roma 30. Aprilis 1723.

Il Provinciale, e Definitorio de' Carmelitani della Provincia della Baja nel Brasile esposero alla Santità di Papa Innocenzo XIII., che si degnò rimettere l'istanza alla Sagra Congregazione de' Vescovi, e Regolari, qualesime per Breve della santa memoria d' Urbano VIII. spedito li 26. Aprile 1624. fu concesso al P. Generale di quel tempo, ed alli Professori delle Provincie di Spagna, e Portogallo, che quei, che avessero compito il corso delle Lettere a tenore del prefritto delle Congregazioni dell'Ordine, e dichiarati Maestri dal medesimo P. Generale, potessero prendere la Laurea Dottorale nel Collegio di S. Teresa di Salamanca dello stesso Ordine, nè fossero tenuti per prenda-

prendere la detta Laurea ad andare a qualche approvata Università di Studio generale.

Nell'anno 1721. la Santità Vostra con altro Breve concedette, che tutti i Professori della Provincia di Portogallo dello stesso Ordine creati Maestri dal P. Generale pro tempore, premesso un rigoroso esame avanti il Provinciale della detta Provincia di Portogallo, e quattro Maestri in Sagra Teologia, oppure avanti il Rettore del Collegio di Coimbra dell'Ordine predetto, Regenti, e Maestri, colla di loro approvazione, servate però le altre condizioni prescritte dalle Costituzioni dell'Ordine, dal medesimo Provinciale, o Rettore, dell'anzidetto Collegio, potessero liberamente, e licitamente conseguire la Laurea Dottorale, come rilevasi dall'annessa postione. La grazia fu accordata dalla Sagra Congregazione, a cui fu rimesso il memoriale dal Papa, Ponente l'Esso Fabroni, e trovata riassunta per esempio nell'istanza presente. E ciò fu concesso, perchè si erano separati i Dominj della Spagna con Portogallo, e non era permesso a' Portoghesi di andare al Collegio di Salamanca; e concorrendo la medesima ragione, anzi maggiore nella Provincia di Baja, supplica per l'indulto medesimo, che tutti i Professori, che il Generale pro tempore, avrà dichiarati Maestri in Sagra Teologia a tenore delle Costituzioni dell'Ordine, premesso un rigoroso esame avanti il Provinciale, quattro Maestri in Sagra Teologia, oppure Regenti della sudetta Provincia di Baja, colla di loro approvazione, possono liberamente, e licitamente conseguire la Laurea Dottorale dal medesimo Provinciale.

Die 3. Decembris 1723.

PRO GRATIA REFERENTE EMINENTISSIMO
FABRONI PONENTE.

Il Provinciale, e Definitorio de' Carmelitani delle Province del Fiume Gennaro nel Brasile supplicò l'istesso Pontefice per simile grazia, il quale si degnò rimettere l'istanza alla stessa Sagra Congregazione, e Ponente l'istesso Signor Cardinale Fabroni ne nacque il Riferito, come siegua.

Die 10. Decembris 1723.

PRO GRATIA.

In Causa Vegetina Præcedentia in Processibus vertente inter Patres Carmelitas Conventus Terra Trasilis ex una, & Patres Minores Reformatos Conventus ejusdem Terra Partibus ex altera.

Sacra Congregatio &c. referente Eminentissimo Salernio Ponente, rescriptis, ac decretis: Præcedentiam competere Patribus Carmelitis, & amplius. Roma 28. Januarii 1724.

Li Padri Carmelitani della Traspontina di Roma supplicarono la Sagra Congregazione per la facoltà di poter accettare da un pio divoto della Santissima Vergine del Carmine un Legato di Scudi 800. ad effetto, che col frutto de' medesimi di mantenere in perpetuo la divozione, che voleva introdurre nella medesima Chiesa, di esporre il Santissimo Sacramento in tutti li Mercordì dell'anno, indi far dire in vece della Messa Conventuale una Messa bassa del Santo, che corre, ovvero votiva della Madonna, far fare un breve discorso, con raccontare un' esempio, o miracolo della Madonna del Carmine, e recitare le sette Allegrezze colle Litanie della Madonna, e terminata la funzione, e Messa dare al Popolo la Benedizione, lo che è solito praticarsi non solo in tutti li Conventi principali dell'Ordine, ma ancora in alcune Province, e Conventual.

Die 13. Junii 1724.

ARBITRIO PRIORIS GENERALIS.

In Causa Polona præterita Concordia vertente inter Patres Carmelitas antiquæ Observantia, ex una, & PP. Aff. Reformatos ejusdem Ordinis, & Provin-

cia Polona ex altera Partibus, de, & super validitate, seu invaliditate dictæ offere Concordia inter ipsos. Patres firmata occasione Capituli Provincialis celebrati sub die 23. Junii 1713. & ex quo pro illius confirmatione, & executione die 24. Septembris 1719. sub falsa narrativa, & expositione, Breve a san. mem. Clementis XI. subreptitiè, & obreptitiè fueris extortum, rebusque aliis non bene compositis.

Commissaque itaque cognitione hujusmodi Causa, ac finali illius decisione ex speciali commissione manus Sanctissimi signata ad Sacram Congregationem, propostæ fuerunt infra scripta Dubia, videlicet.

Primo. An intret arbitrium pro apertione oris, & quatenus affirmativè.

Secundo. An Breve Clementinum sit inequm dum in casu &c.

Sacra Congregatio &c. juribus hinc inde distributis, matureque perpenis, Partibus auditis, & informantibus, referente Eminentissimo Barberino Ponente, ad supra scripta Dubia respondit, nempe:

Ad Primum. Affirmativè.

Ad Secundum. Negativè. Roma 22. Junii anni 1725.

Li Padri Definitori della Provincia Riformata de' Carmelitani di Monte Santo con memoriale rimesso dalla Santità di Benedetto XIII. alla Sagra Congregazione de' Vescovi, e Regolari, esposero che stante la repentina morte del P. Priore di Monte Santo di Roma a tenore delle Costituzioni dell'Ordine confermate in forma Brevis dalla santa memoria di Clemente X., e del Decreto del P. Generale dell'anno 1718. aspetta alli Definitori della sudetta Provincia nell'annua Congregazione, l'elezione del Priore, e perchè si milita da taluni malcontenti Religiosi di ottenere Breve Apostolico colla destinazione del Priore del Convento sudetto di Monte Santo di Roma, & dispensa insieme di detta annua Congregazione, che cadde li 17. corrente Maggio, supplicarono ordinare, che li osservassero inviolabilmente le Costituzioni sudatte riformate, e Decreti rispettivamente di sopra enunciati per maggior quiete, e pace di detta loro Provincia.

Die 17. Maii 1726.

SERVENTER CONSTITUTIONES.

In Causa Carmelitarum Provincie Calabria plurimum vertente inter P. Ex-Provincialem Prædictum Partibus, alioque Patres Provincie Calabria ex una, & P. Patrum Thomam Rendi affirmum P. Provinciale Carmelitarum Partibus ex altera.

Sacra Congregatio &c. referente Eminentissimo Zondadari Ponente consulti rescribendum, prout præfatis Decreti vigore rescriptis, ac decretis. Electionem P. Magistri Rendi in Provinciale esse omnino cassandam, & proinde P. Magistrum Elifsum Maydeæ Depulatum a Sacra Congregatione continet in gubernio cum facultatibus ejusdem Sacra Congregationis. Roma 17. Maii 1726.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARYUM.

Approbatio Orationis, & Lectionum secundæ Nocturni Transverberationis Sanctæ Matris Theresiæ, & facultas bec omnia in Officio recitari die 27. Augusti singulis annis restrictivè tamen ad nostros Excalceatos.

Ordi-

Ordinis Carmelitarum Excalceatorum
utriusque Familiae.

An. 1726
23. Julii. **S**acra Rituum Congregatio, instantibus PP. Procuratoribus Generalibus Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanicae, & Italicae, suprascriptas Orationem, & Lectiones secundum Nostrum proprias Transverberationis Cordis Sanctae Theresiae ab Eius, & Rmo D. Cardinali Beluga Ponente diligenter revisas, examinatas, atque relatas approbavit, & singulis annis die vigesima septima Augusti cum Officio proprio ipsius Sanctae alias concessio, ab omnibus Religiosis Carmelitis excalceatis utriusque Familiae tantum sub Ritu Duplici secundae Classis recitari, ac Missam respective celebrari posse censuit, si Sanctissimo Domino nostro visum fuerit. Die vigesima quinta Maii 1726.

Factaque deinde per me Secretarium de praedictis Sanctissimo Domino nostro relatione Sanctitas Sua benigne annuit. Die 23. mensis Julii ejusdem anni 1726.

C. Card. de Marinis Praef.

N.M. Tedeschi Archiep. Apamensis S.R.C. Secr.

XXI.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.

pag. 106.

SUMMARIVM

Confirmatur Decretum Generalis Ordinis nostri, ne Commissarius Tertii Ordinis ejusdem in Provincia Fluminis Januarii, Inconsulto ipso Generali, removeri possit.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1726.
24. Julii. **E**xponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciae Fluminis Januarii Tertii Ordinis B. M. de Monte Carmelo, quod dilectus filius Gaspar Pizzolanti Prior Generalis dicti Ordinis, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in praedicta Provincia, donec ejusdem Fratribus acceptus fuerit, possint ab eo officio ipso Gaspare Priore Generali, ejusque successoribus inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii cum illo incompatibili prohibuit, & alias prout uberius continetur, in ejus Decreto desuper emanato, tenores qui sequitur, videlicet:

1. Die 6. Julii 1726. viso retroscripto libello, & attestatione, seu relatione admodum Rev. P. Procuratoris Generalis

hodierni, cupientes quantum in nobis est ad utilitatem, & incrementum dilectissimi Nobis in Christo, ac Religiosissimi Tertii Ordinis opportune conferre, vi praesentium prohibemus, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in Provincia nostra Fluvii Januarii, donec fuerit eisdem Fratribus Tertiaris acceptus, possit ab eo officio Nobis, aut successoribus nostris inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii incompatibile cum supradicto, sed in eo casu substituat alius Religiosus pro eo tempore tantum, quo transacto P. Commissarius exerceat, ut antea munus suum, sublata quibuscumque nostris Inferioribus secus ordinandi, aut faciendi potestate, omnemque Institutionem novi Commissarii, quae contra praesentium nostrarum litterarum tenorem imposterum fiat, ex nunc pro tunc nullam, & irritam declaramus. Datum Romae in Conventu nostro S. Mariae Transpontinae die, & anno ut supra. Jo. Gaspar Pizzolanti Generalis Commissarius. Fr. Josephus Maria Solarius Provincialis Scotiae, & Secretarius Reverendiss. Patris.

Loco + Sig.

3. Cum autem, sicut dicti Exponentes praemissa pro illorum firmiori subsistentia Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderarent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prohibitionem a memorato Gaspare Pizzolanti Priore Generali factam, ut praefertur, expeditumque desuper illius Decretum praefertur cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae

licæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus supplemus.

4. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ipsosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eisdem Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciarum, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Julii 1726. Pontificatus Nostri Anno III.

XXII.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Camera Apostolicæ.

SUMMARIUM

Constitutio, per quam confirmatur Erectio Conservatorii pauperum Puellarum Oppidi de Guimaraens Bracharen. Diocesis in Monasterium Ordinis B.V. Mariæ de Monte Carmelo, eademque, quatenus opus sit, suppleto quocumque defectu sanatur, & convalidatur: Moniales vero a Jurisdictione Archiepiscopi, & Parochi perpetuo liberantur, & Superioribus Fratrum dicti Ordinis immediate subjiunguntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrofanctæ Militantis Ecclesiæ Gu- An. 1726. 3. Aug.
bernacula ex Summi Sacerdotii cathedrali Nobis, meritis licet imparibus demandata tenentes, ad ea per quæ pauperes Puellæ olim sub aliquali vivendi Regula in communi Domo Conservatorii viventes, tandem spretis hujus infelicis sæculi illecebris, tanquam prudentes Virgines accensis lampadibus obviam ituræ Sponso Jesu, eadem Domo in Monasterium erecta, assumptoque Regulari habitu perpetuum Altissimo famulatum impendere, æternamque beatitudinem consecrari valeant, ac exinde honoris flores, & honestatis fructus, Regularisque Vitæ propagatio deveniant propensis studiis intendimus; & ne in posterum de hujusmodi erectionis validitate hæsitari contingat, sed litium anfractibus, & dissidiis super hoc habitis hucusque finis perpetuo imponatur, ac personæ in ea degentes Divinis laudibus ea, quæ par est mentis puritate, & cordis sinceritate liberius insistant, erectionem Monasterii hujusmodi Apostolicæ confirmationis munimine roborantes, Pastoralis Officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout personarum hujusmodi, ac locorum, & temporum qualitatibus matura consideratione pensatis in Domino conspicimus salubriter expedire. Cum itaque, sicut accepimus, alias videlicet de Anno Domini millesimo sexcentesimo octuagesimo quinto, seu alio veriori tempore in Oppido de Guimaraens Bracharen. Diocesis simplex Conservatorium nonnullarum Puellarum in communi viventium per quondam tunc in humanis agentem Franciscum Antunes Torres, dum viveret, seu juxta ejus sub qua ab humanis decessit dispositionem Testamentariam fundatum, & erectum existeret. Subinde vero scilicet de Anno ejusdem Domini millesimo sexcentesimo octuagesimo septimo Puellæ præfatæ habitum, & institutum Ordinis Fratrum Carmelitarum Tertiæ Ordinis nuncupatorum de manibus ejusdem Ordinis Superiorum susceperint, adactisque paucis ab inde annis tam illius Fabrica Regio Diplomate mediante constructa, quam annuis redditibus, & Tertiariarum nume-

ro, tunc existens loci Ordinarius non tantum Ecclesiæ de ejus licentia extructæ benedictionem impartiri, verum etiam ibidem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reponi, Claustra confici, nonnullas Sepulturas pro eisdem Puellis aperiri concesserit, dictæque Puellæ sese noviter Jurisdictioni; & Gubernio tunc existentium Superiorum ejusdem Ordinis submiserint, ac sub Regimine dilecti filii Fratris Antonii de Incarnatione tunc existentis Commissarii Generalis dicti Ordinis in Regno Portugalliæ per aliquod temporis spatium permanserint. Cumque in Constitutione Pii Papæ V. prædecessoris nostri, quæ incipit: *Circa Pastoralis &c.* caveatur expresse, quod Puellæ in hujusmodi Conservatoriis degentes, vel in manibus propriorum Superiorum solemnem emittere teneantur Professionem, aut Conservatoria hujusmodi dissolvantur, & supprimantur, proptereaque de Anno pariter Domini millesimo septingentesimo quarto, seu etiam alio priori tempore, cum tunc existentes Puellæ præfatæ opportunum sicut Clausuram, Officinas, Dormitoria, Cellas, ac Suppellectilia Sacra, & profana, necessariisque annuos redditus haberent, & nemine contradicente, concurrentibusque in eisdem omnibus necessariis requisitis pro erectione Conservatorii præfati in Monasterium Monialium præfati Ordinis, earum solemnem professionem in manibus præfati Commissarii Generalis specialiter ad id a tunc existente dicti Ordinis Superiore Generali deputati expresse emisissent; qua solemni professione trium substantialium Votorum, ac perpetuæ Clausuræ in manibus Superiorum dicti Ordinis juxta Constitutionem præfatam, ut præfertur emissa licet dictum Conservatorium formale Monasterium, ac Puellæ præfatæ Moniales dicti Ordinis respectu evaserint, & ab omnimoda Jurisdictione Ordinarii exemptæ Superioribus dicti Ordinis, qui eas usque ad Annum ejusdem Domini millesimum septingentesimum septimum pacifice gubernarunt, subjectæ extiterint, nihilominus eo tempore, ut etiam accepimus, tam a Venerabili Fratre moderno Archiepiscopo Bracharen, quam a dilecto etiam filio moderno Parochialis Ecclesiæ ejusdem Oppidi Rectore eo sub prætextu,

quod Puellæ præfatæ per illius manus Paschale Sacramentum non suscepissent, ac sub præensione, quod ipsæ verè Moniales non existerent, nec a Jurisdictione ejusdem Ordinarii exemptæ essent varias licium molestias passi fuerant; quapropter habito per dilectas in Christo filias modernas Priorissam, & Moniales præfati Monasterii in gradu appellationis ad Tribunal Nunciaturæ Apostolicæ Portugallien. recursum de Anno similiter Domini millesimo septingentesimo octavo, in libera possessione exemptionis ab Ordinarii præfati Jurisdictione, prout erant manuteneri obtinuerunt, & deinde ad Sedem Apostolicam pro approbatione, & confirmatione Erectionis præfati Monasterii, ac quatenus opus esset cujuslibet nullitatis, quæ in ea intervenire potuisset sanatione, recursum etiam desuper habito de Anno pariter Domini millesimo septingentesimo decimo octavo, a dilecto etiam filio Nostro, & Sedis Apostolicæ præfatæ Nuncio in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis commoranti favorabilem informationem reportaverint, dictusque Archiepiscopus ab inde citra se opposuerit sub prætextu, quod Conservatorium præfatum absque Sedis Apostolicæ præfatæ licentia, ac Ordinarii consensu nulliter in Monasterium Monialium erectum fuisset, ac Priorissa, & Moniales præfatæ utpote nulliter professæ sub illius jurisdictione adhuc remanere deberent. Nos igitur, qui quantum in Domino possumus personarum quarumlibet præsertim Monialium Regularis vitæ disciplinam servantium quietem, & tranquillitatem, licium, jurgiorumque perturbatione semota paternis, & sinceris desideramus affectibus, ac attendentes, quod licet Conservatorii hujusmodi, ut præfertur in Monasterium præfati Ordinis erectio, & institutio usque, & de præfato anno Domini 1704. earum plenarium sortitæ fuerint effectum, ac Priorissa, & Moniales præfatæ in eodem Monasterio ad formam erectionis, & institutionis præfatarum Altissimo famulatum exhibentes in Divinis laudabiliter deservierint, & deserviant de præseni, & ab inde citra Constitutiones, seu Ordinationes, aut Regulas secundum earum institutum pacifice, & absque ulla contradictione per eas observatæ fuerint. Nihilominus ne de erectionis, & in-

& institutionis hujusmodi viribus, ex quo illæ Apostolica auctoritate factæ non fuerint, ac expressus Ordinarii loci hujusmodi desuper consensus non intercesserit, & ne de ejusdem Monasterii stabilitate ullo unquam tempore hæsitari contingat, Monasterii præfati statui, & stabilitati, dictarumque Priorissæ, & Monialium conscientiarum quieti, & tranquillitati in præmissis opportune providere, easque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon earum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præfati Monasterii erectionem, & institutionem, ut præfertur factas, Apostolica auctoritate præfata, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, & quatenus opus sit sanamus, & convalidamus; ac dicti Monasterii Priorissam, & Moniales nunc, & pro tempore existentes ab omnimoda jurisdictione præfati moderni, & pro tempore existentis Archiepiscopi Bracharen. ac etiam præfati moderni, & pro tempore existentis ejusdem Parochialis Ecclesiæ Rectoris etiam perpetuo eximimus, & liberamus, ac immediate pro tempore existentium Superiorum Regularium præfati Ordinis, a quibus actu reguntur, & gubernantur jurisdictioni, ac regimini subijcimus, cum facultate eisdem Superioribus Regularibus pro tempore existentibus tradendi Priorissæ, & Monialibus præfatis nunc, & pro tempore existentibus tam probationis, quam professionis Velum, ita tamen, ut Moniales, quæ in eodem Monasterio sub illius regula recipientur, & admittentur in futurum habitum per alias Moniales præfati Ordinis gestari solitum suscipere, & tempore probationis elapso professionem per eandem emitti consuetam expresse emittere, Regulam, necnon perpetuam clausuram, ac ritus, mores, consuetudines, & Regularia instituta præfati Ordinis servare, divinisque laudibus, & officiis insistere debeant, & teneantur, & insuper eidem

Monasterio, illiusque Priorissæ, & Monialibus nunc, & pro tempore existentibus, quod omnia earum bona, ac quicumque census, terræ, domus, possessiones, bona mobilia, & immobilia, quovis nomine nuncupata per quoscumque Christianos fideles in perpetuum, vel ad tempus, simulque, vel successive pro augmento bonorum Monasterii hujusmodi, & Monialium in eo pro tempore degentium, seu alicujus earum intuitu, vel contemplatione, ac etiam titulo elemosynæ, vel alias quomodolibet donata, assignata, & erogata, ac in posterum donan. assignan. & erogan. ex nunc prout, & postquam donata, assignata, & erogata fuerint, libera, immunita, & exempta a decimis, & aliis quibuscumque oneribus, & impositionibus esse debeant: Ita quod liceat Priorissæ, & Monialibus nunc, & pro tempore existentibus præfatis corporalem, realem, & actualem illorum, juriumque, & pertinentiarum quorumcumque possessionem, per se, vel alium, seu alios earum, ac dicti Monasterii nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia quæcumque percipere, exigere, levare, arrendare, locare, dislocare, ac in communes earum, & dicti Monasterii usus, & utilitatem convertere, Dioecesani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita; quodque Priorissa, & Moniales nunc, & pro tempore existentes præfate omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, favoribus, & gratiis universis tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus aliæ Moniales dicti Ordinis in genere, vel in specie, etiam per viam simplicis communicationis, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, similiter, & pariformiter, ac absque ulla prorsus differentia uti frui, potiri, & gaudere possint, & valeant in omnibus, & per omnia. Dummodo tamen illa, seu illæ sint in usu, & non revocata, seu revocatæ, nec sub aliqua revocatione

comprehensa, & comprehensæ, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, dictique Ordinis institutis non adversentur, eadem Apostolica auctoritate similiter perpetuo concedimus, & indulgemus, necnon Constitutiones, aut Ordinationes, seu Regulas hujusmodi pro firmiori illarum validitate, & subsistentia Apostolica auctoritate præfata etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjicimus, illasque ab omnibus ad quos nunc spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere volumus. Omnesque, & singulos tam juris, quam facti, & solemnitarum, aliosque quantumvis substantialis defectus, si qui in erectione hujusmodi quomodolibet intervenerint eadem auctoritate supplemus, præsentibus quoque nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, nec sub quibuscvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per nos, & Sedem Apostolicam præfatam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscvis clausulis, & Decretis etiam motu simili, & de scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine paribus pro tempore factis, & facien. comprehendere, vel confundi, sed tamquam ad majus Divini cultus augmentum factas, & emanatas semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per nunc, & pro tempore existentes Priorissam, & Moniales Monasterii præfati quodcumque eligent. concessas, ac validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictaque Sedis Nuncios, sublata eis, &

Part IV.

eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiendi debere. Et si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane Motu pari decernimus. Et insuper quatenus opus sit pro præmissorum observatione venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Lacedemonien. & Episcopo Tagasten. ac dilecto similiter filio Emanueli Alvares Cidade Canonico Ecclesiæ Elboren. motu simili per præsentibus committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios eandem præsentibus, & in eis contenta quæcumque ubi, & quodcumque opus fuerit, & quoties pro parte Priorissæ, & Monialium, nunc, & pro tempore existen. præfatarum requisiti fuerint solemniter publicantes, eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra, illas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, illisque pacifice frui, & gaudere, non permittentes quempiam ex Priorissa, & Monialibus nunc, & pro tempore existen. prædictis desuper quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, servata tamen forma Concilii Tridentini, appellatione postposita, compescendo. Non obstantibus sel. rec. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo tamen ultra tres dietas aliquis vigore earumdem præsentium extra suam Dioecesim ad iudicium non trahatur, & quibuscum prætensionibus prædicti Archiepiscopi, sive ejus Promotoris Fiscalis, & quacumque lite in quocumque Tribunali, aut Congregatione Urbis, & de partibus indecisa pendente, ac quibuscvis Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Universalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Monasterio, ac quibuscvis aliis Superioribus, & personis in genere, vel in specie, aut alias in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, con-

S

firma-

firmatis, & approbatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis, alias in suo robore permansuris latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse, necnon opportune, & valide, hac vice dumtaxat motu simili, deque scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Augusti 1726. Pontificatus Nostri Anno III.

P. Card. Prodaturus.

J. B. Archiep. Nisiben. Subdatur.

A. Magister Brevium.

Loco ✠ Sigilli.

O. de Carconis.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Approbatur Officium Beata Mariæ Virginis de Monte Carmelo, & extenditur ad universam Ecclesiam sub Ritu Duplici Majori.

DECRETUM

Urbis, & Orbis.

An. 1726. 24. Sept. **A**D confovendum, immo etiam ad semper augendum cultum Beatissimæ Virginis Mariæ Sanctissimus Dominus noster Benedictus Papa XIII. noviter impressum Officium pro solemnitate Beatæ Mariæ de Monte Carmelo approbavit, atque ab omnibus Christianis utriusque sexus, qui ad Horas Canonicas teneantur imposterum sub Ritu Duplici Majori pro die 16. Julii quot annis recitari mandavit die 24. Septembris 1726.

C. Card. de Marinis Præf.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiep. Apanenus
Sac. Rit. Congr. Secret.

XXIII.

Ex Originali Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Concedit Indulgentias perpetuas Confraternitati S. Mariæ Magdalene de Pazzis erecta in Ecclesia nostra B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo Civitatis Florentiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM sicut accepimus, in Ecclesia ^{An. 1726. 12. Octob.} Fratricum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Civitatis Florentiæ una pia, & devota utriusque sexus Christianidelium Confraternitas, seu Congregatio sub Invocatione Sanctæ Mariæ Magdalene de Pazzis (non tamen pro hominibus unius specialis ^{istius}) canonice erecta, seu erigenda existat, cujus Confratres, & Conforores quamplurima pietatis, & charitatis opera exercere consueverant, seu intendunt; Nos, ut Confraternitas, seu Congregatio huiusmodi majora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christianidelibus, qui dictam Confraternitatem, seu Congregationem in posterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam, ac tam descriptis, quam pro tempore describendis in dicta Confraternitate, seu Congregatione Confratribus, & Confororibus, in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere quoque pœnitentes, & confessi, ac sacra Communionem resecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devotè invocaverint, etiam plenariam, ac eisdem nunc, & pro tempore existentibus dictæ Confraternitatis, seu Congregationis Confratribus, & Confororibus vere etiam pœnitentibus, & confessis, a sacra Communionem resectis, qui prædictæ Confraternitatis, seu Congregationis Ecclesiam, seu Cappellam, vel Oratorium die festo principali ejusdem Confraternitatis, seu Congregationis per dictos Confratres semel tantum eligere, & ab

& ab Ordinario approbare a primis Vesperis, usque ad occasum Solis diei huiusmodi singulis annis devore visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias in Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

2. Insuper dictis Confratribus, & Confororibus vere etiam pœnitentibus, & confessis, ac Sancta Communione refectis, Ecclesiam, seu Cappellam, seu Oratorium huiusmodi, in quatuor aliis anni feriatis, vel non feriatis, seu Dominicis diebus per memoratos Confratres semel tantum etiam eligendis, & ab eodem Ordinario approbandis, ut supra visitare, & ibidem orare, quo die præfatorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas. Quoties vero Missis, & aliis Divinis Officiis in Ecclesia, seu Cappella huiusmodi pro tempore celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis, seu Congregationis ubivis facien. interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, necnon etiam qui corpora Defunctorum, tam Confratrum, & Confororum huiusmodi, quam aliorum ad sepulturam associaverint, aut quascumque processiones de licentia Ordinarii faciendas, Sanctissimumque Eucharistiæ Sacramentum, tam in processionibus, quam cum ad infirmos, aut alias ubicumque, & quandocumque desertur comitati fuerint, vel si impediti, campana ad id signo dato semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem eandem pro Animabus Defunctorum Confratrum, & Confororum huiusmodi recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reducerint, & ignorantes præcepta Dei, & ea, quæ ad salutem sunt docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum exercitio sexaginta dies, de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

Par. IV.

3. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

4. Volumus autem, ut si alias dictis Confratribus, & Confororibus præmissa peragen. aliqua alia Indulgentia perpetuo, vel ad tempus nondum elapsum duratione concessa fuerit, præsentibus nullæ sint.

5. Utque si dicta Confraternitas, seu Congregatio alicui Archiconfraternitati aggregata jam sit, vel in posterum aggregetur, aut quavis alia ratione uniatur, vel etiam quomodolibet instituitur, priores, & quævis aliæ litteræ Apostolicæ illis nullatenus suffragentur, sed ex tunc eo ipso nullæ sint,

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Octobris 1726. Pontificatus Nostri Anno III.

Pro Dño Card. Oliverio.

C. Archiepisc. Amissenus.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

Decreta ab anno 1717. usque ad 1726. super variis casibus occursis in Ordine nostro emanata per organum Sacre Congregationis super Disciplina Regulari.

Emi, e Rmi Signori.

IL Priore, e Padri del Convento di Gragnano Dalli 23.
 Diocesi di Lettera dell' Ordine de' Carmelitani Feb. 1717.
 Grancia del Convento del Carmine Maggiore di fino alli 6.
 Napoli. Il Provinciale della Provincia di Napoli Giug. 1726.
 de' Carmelitani Oratori Usmi dell' EE. VV. riverentemente espongono, come nel Convento di Gragnano Diocesi di Lettere si vive con tutta l'osservanza della Regola, delle Costituzione, e de' Decreti Apostolici, colla pratica del Deposito Reale, a tenore della mente di codesta sacra Congregazione; supplicano perciò l'EE. VV. a degnarsi di approvare il sudetto Convento per luogo di osservanza, e vita commune. Che della grazia &c.
 „ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari præsentis Decreti tenore designat, & deponat pro Conventu observantia, & vitæ communis præfatum Conventum Gragnani, in eoque licentiam impertitur Superioribus Regularibus, ad quos pertinet collocandi Religiosos professos in vita communi cum obligatione ibidem exactè servandi Ordinis Constitutiones hujus sacre Congregationis Decreta, necnon vitam communem, quam iidem professi sunt. Contrariis quibuscumque que non obstantibus. Romæ 23. Febr. 1717. 1.

Emi, e Rmi Signori.

Il Provinciale de' Carmelitani della Provincia di Napoli riverentemente espone essere la medesima Provincia bisognosa di un altro Noviziato per la scarsezza grande de' Sacerdoti, ed essendo stato approvato da codesta sacra Congregazione sotto li 16. Febraro 1712. il Convento di Melfi per luogo di

S a

Pro-

Professione, dove si esercita l'osservanza Regolare con le condizioni preferite ne' Decreti di codesta medesima sacra Congregazione, supplica umilmente l'EE. VV. degnarsi dichiarare il medesimo Convento per luogo, e casa di Noviziato. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & audito super expositis P. Generali Ordinis Carmelitarum præter Conventum Novitiatum in Provincia Neapolis ab hac sacra Congregatione olim jam concessum præsentis Decreti tenore designat, & approbat pro secundo Conventu Novitiatum in eadem Provincia præfatum Conventum Civitatis Melphie ejusdem Ordinis. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 23. Febr. 1717. 2.

Ehî, e Rmî Signori.

Il Provinciale de' Carmelitani della Provincia di Napoli riverentemente espone essere la medesima Provincia bisognosa d'altri Professori claustrali per educazione de' Giovani, che escono dal Noviziato; & essendosi introdotta nel Convento di Lucera di Puglia l'osservanza Regolare con le condizioni preferite nei Decreti di codesta sacra Congregazione, supplica umilmente l'EE. VV. degnarsi dichiarare il suddetto Convento per luogo di Professorio. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari præsentis Decreti tenore designat, & deputat pro Professorio in Provincia Neapolitana Fratrum Carmelitarum prædictum Conventum Civitatis Lucerinæ in Apulia; in eoque licentiam impertitur Superioribus Regularibus, ad quos pertinet collocandi Novitios nuper Professos, sub cura tamen Magistris eisdem specialiter deputandi in vita communis, cum obligatione ibidem exacte servandi omnes Professorii Leges, Ordinis Constitutiones, hujus sacre Congregationis Decreta, & vitam communem quam iidem Professi sunt. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 18. Maii 1717. 3.

Ehî, e Rmî Signori.

Il P. Procuratore Generale della Congregazione Carmelitana di Mantova, vedendo che una parte ristretto il numero de' Professori a quattro soli Conventi, di Bologna, Ferrara, Parma, e Mantova, i quali per le gravissime sostenute nelle guerre passate, non possono più sopportare il peso di tutti quei Giovani, che fatta la Professione escono dal Noviziato, e dall'altra venendogli fatta istanza da' suoi Padri della Toscana di avere un simil comodo per la loro Gioventù, e per isgravio de' quattro accennati Conventi. Supplica perciò umilmente la somma clemenza dell'EE. VV. a degnarsi di estendere la facoltà anche a' Padri di Firenze di aprire nel loro Convento un nuovo Professorio. Che della grazia &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari præsentis Decreti tenore designat, & deputat pro Professorio Conventum S. Marie Majoris civitatis Florentinæ; In eoque licentiam impertitur Superioribus Regularibus Ordinis Carmelitarum Congregationis Mantuæ, ad quos pertinet collocandi Novitios nuper professos, sub cura tamen Magistris eisdem specialiter deputandi, & cum obligatione ibidem exacte servandi constitutiones Ordinis, & vitam communem, quam iidem Novitii professi sunt, ad formam Decretorum san. mem. Clementis VIII., necnon hujus sacre Congregationis sub die 18. Julii 1695. & servatis aliis professorii legibus juxta Ordinis regulas. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 23. Februarii 1717.

Ehî, e Rmî Signori.

Il Disuntorio Generale de' Carmelitani Scalzi Devoto Oratore dell'EE. VV. umilmente espone come per ovviare all' inosservanza delle proposte Costituzione e Ordinazioni ha per precetto formale comandato ai Religiosi del Convento della Scala, e della Vittoria della presente Città l'Osservanza di dette Costituzione, e Ordinazioni, con proibire il comodo della Carozza per le Città senza precise necessità da giudicarsi da Superiori Locali, e Discreti in ordine a loro Soggetti, e rimettendo alle loro Coscienze li Superiori; e questo affine di salzar l'immunità della legge inviolata nell'altre Provincie di togliere l'ammirazione, e scandalo, che ne viene a' Novizi, e studenti, che vedono esser contro la legge, ed ordini replicati da' Superiori di detti comodi, col grave mancamento di povertà religiosa, portando sempre spesa, o di mancia, se ne vengono favoriti, o di maggiore stipendio, se si servono, come il più delle volte dell'affitto si fa nella Piazza di Spagna, o altrove ed in fine per cooperare al decoro dell'abito di Riforma, che non è ben veduto in altro carro di commodità, che trionfante nel mondo nel carro d'Elia, sollevato Tolo dallo Spirito di Dio; lasciando con altri motivi il pregiudizio ne sentano li Conventi, mentre molti benefattori si ritirano da farli l'elemosina, per vedere che ad un Mendicante, ch'è titolo di povertà limosina il pane, contraddice uno scialzo, che nel comodo della carozza sdegna la nudità de' piedi Evangelici. Appoggiato dunque a sì forti motivi di prima autorità nella Religione, che compete all'Oratore di potere con giusto motivo legare la coscienza de' suoi Soggetti, assistito con S. Tommaso, dalla piena de' più gravi Autori di legge confermata in forma specifica dalla san. mem. di Urbano VIII., e senza rossore violata, d'ordini particolari pure inosservati di gravissimo mancamento di povertà, strettissimo voto nella nostra Riforma. Spera dalla benigna, e paterna clemenza dell'EE. VV. sarà confermato il sopradetto precetto, come umilmente ne supplica l'Oratore, che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis suprascriptis preces can. sive remittendas ad proximum Capitulum Generale, & interim præinsertum præceptum fore, & esse omnino servandum, prout præsentis Decreti tenore, remittit, & respective servari mandat, ac præcipit. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 16. Augusti 1718.

Ehî, e Rmî Signori.

Il Priore Generale de' Carmelitani rappresenta umilmente all'EE. VV. come nel Convento del Carmine di Siena si vive con intiera osservanza Regolare, e vita comune, essendovisi fatto il vero deposito reale, e confuso con la cassa comune a tenore de' Decreti della sacra Congregazione; supplica pertanto l'EE. VV. di approvare detto Convento per Professorio, acciò vi possino ricevere li professi di vita comune per maggior servizio di Dio, essendo anche lo studio Generale. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari præsentis Decreti tenore designat, & approbat pro Professorio præfatum Conventum Carmelitarum Senarum, in eoque licentiam impertitur Superioribus Regularibus Ordinis, ad quos pertinet collocandi Novitios nuper professos, sub cura tamen Magistris eisdem specialiter deputandi, & cum obligatione ibidem exacte servandi omnes Professorii Leges juxta Ordinis Constitutiones, nec non vitam communem quam iidem Professi sunt; contrariis quibuscumque non

non obstantibus. Datum Romae hac die 9. Martii 1706. 6.

Effi, e Rfhi Signori.

Il Provinciale, e Difinitorio Provinciale de' Carmelitani scalzi della Provincia Romana Ufhi Oratori dell' EE. VV. riverentemente supplicano degnarli di concedere loro benigna licenza di poter trasferire la casa dove si educano i Professi, che efcano dal Noviziato dal Convento di S. Silvestro sopra Frascati, al Convento di S. Valentino di Terai, ove per la vigilanza, e bontà di quel P. Priore, e Maestro che si deputerà saranno ottimamente educati; Non potendo il Convento di S. Silvestro per la scarsità dell' entrate mantenere i Giovani nuovamente Professi. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari attentis narratis praesentis Decreti tenore „ pravia, supplicazione Professorii S. Silvestri Tusculi „ in Provincia Romana Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, designat, ac deputat pro Professore in eadem Provincia Conventum S. Valentini Interamni; contrariis quibuscumque non „ obstantibus. Romae 23. Aprilis 1720. 7.

Effi, e Rfhi Signori.

Il Priore Generale de' Carmelitani Scalzi Ufhi Osario dell' EE. VV. riverentemente l' espone, qualmente ad istanza di alcuni Capitoli del sopradetto Convento di S. Maria della Scala di questa Città di Roma, fu fatto ricorso a questa Sagra Congregazione in vigore di un Decreto della S. Sede, di Alessandro VII.; acciò i Laici, o Donati vestiti nell' avvenire dovessero fare il primo, e secondo anno del loro Noviziato, nelli Conventi destinati della Santa Sede Apostolica per Noviziato, e della medesima Sagra Congregazione sotto li 22. Settembre 1717. ottennero il seguente Decreto: „ Novitios. quam pro primo anno non „ esse in posterum admittendos, nisi in Conventibus pro Novitiatu designatis. „ E perchè li Religiosi non fecero riflessione alle Costituzioni dell' Ordine confermate in forma specifica da Urbano VIII. par. 2. cap. 4. per le quali si dà la facoltà a' Provinciali designare un Convento della Provincia a Laici veltiendi per il primo anno del loro Noviziato, come quello che rigorosamente può dirsi Anno di Probazione, a qual' effetto dovevsi da detti Provinciali assegnarli un Maestro, che li istruisca, formola praticata da diverse Provincie d'Italia; supplicarono l' EE. VV. dopo l' emanato Decreto a tal riflesso, che alcuni insufficienti dubbj per la sola Provincia Romana, la revocazione dell' istesso Decreto; aggiugnendosi a tutto ciò dall' Oratore la conferma d' un nuovo Decreto fatto dalla S. Sede di Alessandro VII. revocatorio del primo in data dell' 3. Marzo 1677. registrato nell' Archivio della Religione, e per più diligenza non ritrovato negli Archivi delle Congregazioni, bensì sullequenti licenze, una delle quali originalmente si presenta all' EE. VV. dà a dividersi la sussistenza dell' accennato Decreto: supplica pertanto umilmente l' EE. VV. compiacersi ordinare, che in avvenire per il primo Anno del Noviziato da farsi da' Laici della sua Religione, sia scelto a Provinciali, giusta le proprie Costituzioni, destinarli in un Convento della Provincia con le preferizioni dall' istesse Costituzioni stabilite. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, mature perpenfis iuribus in superscripto „ supplici libello expressis, ad relationem Effi Fabroni censuit, ac decrevit, previo recessu a Decretis sub die 22. Sept. 1717. posse Donatos ex „ plere primum annum extra Conventus Novi-

tiatus juxta Ordinis Constitutiones; contrariis „ quibuscumque non obstantibus. Romae 23. Aprilis 1720. 8.

Effi, e Rfhi Signori.

Il Vicario Generale della Congregazione Carmelitana di Mantova servo Umilissimo dell' EE. VV. con tutto ossequio le rappresenta come da questa Sagra Congregazione furono già destinati per Conventi di Professorio nella sua Congregazione, quelli di Bologna, di Ferrara, di Mantova, di Parma, e di Firenze. Ora non potendo li sudetti cinque Conventi per le ben note disgrazie d' inordinazioni, passaggio di Soldati, aggravi di quartieri, e contribuzioni sofferte per il passato, e alle quali soggiacciono ancor di presente soffenerne il peso di tutti quei Giovani, che fatta la Professione escono dal Noviziato. Supplica perciò umilmente la S. Sede clemenza dell' EE. VV. a degnarsi concedergli la facoltà di riaprire il Professorio anche nel Convento di Lucca numerofo di quaranta Religiosi in circa, vivendosi in quello colla dovuta osservanza, essendovi il luogo per i Professi diviso con Clausura particolare dal rimanente della Comunità col comodo per i Maestri da assegnarsi specialmente a' Professi, tenuto a forma de' Decreti Apostolici, nè mancandovi Padri abili per istruire i Professi non solamente in ciò, che concerne l' Osservanza Regolare, ma ancora nelle scienze scolastiche per esser Convento di studio formale. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari praesentis Decreti tenore designat, & deputat pro Professorio Conventum Civitatis Lucensis; In eoque licentiam impertitur Superioribus Regularibus Ordinis Carmelitarum Congregationis Mantuae, ad quos pertinet, collocandi „ Novitios nuper Professos, sub cura tamen Magistris eidem specialiter deputandi, & cum obligatione ibidem exacte servandi Constitutiones „ Ordinis, & vitam communem, quam iidem Novitii Professi sunt ad formam Decretorum (a: me Clementis VIII. nec non hujus Sacrae Congregationis sub die 18. Julii 1693. ac servatis aliis „ Professorii Legibus juxta Ordinis Regulas. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum „ Romae hac die 23. Aprilis 1720. 9.

Effi, e Rfhi Signori.

Il Provinciale de' Carmelitani della Provincia di S. Alberto in Sicilia riverentemente espone come in detta Provincia composta di quarantatré Conventi non sono bastanti li tre Noviziati destinati da codesta Sagra Congregazione nei Conventi di Messina, Mazzarino, e Licodia; supplica pertanto umilmente l' EE. VV. a degnarsi concedere la grazia del quarto Noviziato nel Convento di Proina Diocesi di Messina. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis praesentis Decreti tenore „ designat, & deputat ad Triennium tantum etiam „ Conventum Proinae pro Novitiatu in Provincia „ S. Alberti Ordinis Carmelitarum; contrariis quibuscumque non obstantibus. Romae 11. Augusti 1721. 10.

Effi, e Rfhi Signori.

Il Provinciale de' Carmelitani della Provincia di S. Angelo in Sicilia riverentemente espone come detta Provincia essendo composta di quaranta, e più Conventi con un solo Noviziato in Calatamatta non vi è numero sufficiente de' Religiosi per poter fare in essi le funzioni Ecclesiastiche, e Regolari, a causa, che per molti anni non si sono vestiti Novizi per le note calamità, e altri impedimen-

dimenti, e perchè anche sebbene fu approvato per Noviziato il Convento della Città Notabile in Malta non si trovano però Giovani, che dalla Sicilia vogliano trasferirsi colà; Onde l'Oratore supplica umilmente l'EE. VV. a degnarsi trasferire detto Noviziato della Città Notabile al Convento del Carmine Maggiore di Palermo, ove si vive con Osservanza, ed esemplarità. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, prævia suppressione Novitatus distæ Civitatis Nobilis Ordinis Carmelitæ Provincie S. Angeli in Sicilia præsentis Decreti tenore designat, & deputat pro Novitiato enunciatum Conventum Panormi ejusdem Provincie; contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ hac die 2. Aug. 1721. 11.

Enfi, e Rñi Signori.

Il Provinciale de' Carmelitani scelti della Provincia di Toscana Uomo Oratore dell'EE. VV. riverentemente l'espone, come essendo stabilita con licenza di codella sacra Congregazione per causa di Professorio il Convento di Siena, in cui al presente trovavasi il corso di Teologia scolastica, e desiderando la medesima trasferirla nel Convento di Firenze, ove altre volte è stata dichiarata, per essere il Convento atto a sostenere li Professi in quel rigore prescritto tanto dalle Costituzioni Apostoliche, quanto proprie, supplica l'EE. VV. della benigna, ed opportuna licenza. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis prævia suppressione Professorii Conventus Senarum Provincie Tuscie Ordinis Carmelitarum Discalceatorum præsentis Decreti tenore designat, & deputat pro Professorio Conventum Florentie ejusdem Provincie; contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 11. Augusti 1721. 12.

Enfi, e Rñi Signori.

Fra Gio. Battista Guarguanti, e Padri Carmelitani della Congregazione di Mantova abitanti nel Convento di S. Gio. Battista di Viterbo, ove s'osserva la stretta vita comune, riverentemente espongono all'EE. VV. essere da quaranta anni, che il Priore del suddetto Convento è sempre stato di Vita comune, anzi essendo dall'anno 1679. fatto un Priore, che non era di Vita comune per ordine di codella sacra Congregazione fu deposto, e conferito il Priorato ad uno di Vita comune.

Supplicano perciò umilmente l'Oratori l'EE. VV. degnarsi di opportuna provvisione, affinché in avvenire il nuovo Priore del suddetto loro Convento sia sempre sffatto dalla Vita comune per il profeguimento, e conservazione di detta osservanza, essendosi anche l'altro Convento della Castellina dell'istessa osservanza, e dove pure potrebbero scegliersi soggetti capaci per il loro governo dell' accennato Convento di Viterbo quando non vi fossero in questo.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, audit R. Procuratore Generali Congregationis Carmelitarum Mantue, censuit Oratorum precibus esse indulgendum in casu, quod in enunciatis Conventibus adsint Religiosi capaces, & idonei; In defectu autem eorum; ad administrationem Conventus Viterbii esse præficiendum unum Professum in Vita communi inculpatæ Vitæ Religiosæ ex corpore Congregationis, qui possit efficaciter, & cum effectu pro Regulari observantia, & signanter pro exacta Vita communi insistere, certior tamen prius ipsamet sac. Congregationem. Romæ 22. Septemb. 1721. 13.

Enfi, e Rñi Signori.

Il Provinciale de' Carmelitani Calzati della Provincia di Puglia riverentemente espone alle EE. VV. come stante la quantità de' Giovani Professi non ha detta Provincia Conventi bastanti approvati da codella Sacra Congregazione per farli detti Giovani il loro professorio: Però supplica umilmente l'EE. VV. degnarsi approvare per tal effetto il Convento di Andria dove si vive con tutta la Regolare Osservanza. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari præsentis Decreti tenore designat, & deputat pro professorio enunciatum Conventum Andrie, in eoque licentiam impertitur Superioribus Regularibus Ordinis Carmelitarum, ad quos pertinet, collocandi Religiosos professos, sub curâ tamen Magistri ejusdem specialiter deputandi, & cum obligatione ibidem exacte servandi omnes professorii Leges, Constitutiones Ordinis, & vitam communem, quam iidem professi sunt. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 2. Octobris 1722. 14.

Enfi, e Rñi Signori.

Il Generale de' Carmelitani per soddisfare alle parti del suo ufficio, visitando, che il Convento di San Martino di Monti approvato dall'EE. VV. per causa di perfetta vita comune, da molti anni non era stato visitato, gli parve subito entrato al governo della Religione, di ritornare alla sua Visita lo stato con spirituale, come temporale di quello; e con molta ammirazione dell'animo suo, è non minore cordoglio del suo spirito ha ritrovato.

Che il Priore oltre a non aver fatto novo inventario delle robe del Convento, come doveva, in prender possesso del suo governo, trascurata la custodia delle suppellettili sagre, fino a lasciarle roscare da' forci; permesso che il Divin Officio in Coro non si recitasse, come era solito, con il debito decoro, e pausa competente, con altri difetti consimili, ha mancato in tre cose essenziali per le quali secondo le Costituzioni dell'Ordine, Decreti de' Capitoli Generali, e Bolle Pontificie è incorso ipso facto nella privazione dell' Ufficio.

La prima si è che non tiene la cassa delle due chiavi per le limosie delle Messe nella forma che prescrive la Bolla d' Innocenzo XII., e per tale mancanza è incorso ipso facto, e senza altre dichiarazioni nella privazione di voce attiva, e passiva, gradi, uffici, e inabilità.

La seconda è che non si sono fatti li conti dell' entrata, e uscita in ogni settimana, secondo le Costituzioni part. 2. cap. 11. §. 20. e li Decreti del Capitolo Generale dell'anno 1680. numero 137. e perciò è incorso ipso facto nella pena della deposizione dell' ufficio irremissibilmente, infliggendo, e sebbene pochi mesi prima in aver la notizia, che si doveva visitare il Convento avesse cominciato a fare detti conti non si sono però fatti nella forma dovuta; poichè secondo ordina il Capitolo Generale dell'anno 1680. dovevano settimanalmente per settimana sottoscrivere da' Clavari de' quali neppure ha tenuto il numero prescritto dalle Costituzioni part. 2. cap. 10. §. 1. avendo il Generale in atto di Visita rimesso nella detta carica uno di essi, levato prima dal Priore.

La terza è che essendo casa di vita comune non solo non ha incorporato al Convento il danaro provenuto a Religiosi delle Prediche, da' Livelli, o altro a tenore de' Decreti del Concilio di Trento, di Clemente VIII., e Urbano VIII., ma neppure ha procurato, che li sudditi mettesero il sopradetto danaro nella cassa del deposito, vivendo tutti da proprietari, per li quali giusta

il Concilio di Trento vi è la privazione di voce attiva, e passiva per due anni.

Quanto alla Comunità ha ritrovato esser quella composta di Religiosi la maggior parte vecchi, abitualmente indispoli, a segno che il Convento è ridotto ad essere Ospedale d'invalidi, i quali essendo altrove affigliolati non dovrebbero gravare il Convento predetto: e fra i pochi giovani, un solo è capace per le funzioni delle Officiature del Corp, e della Chiesa, quindi si può facilmente comprendere quanto patisca il servizio della Chiesa, non potendosi santare la Messa con Ministri, se questi non vengano dal Convento di San Giuliano, quasi tutti poi sono di nessuna età, a potersi applicare a qualche esercizio di decoro della Religione, quando per altro ne' Conventi di Roma vi dovrebbero stare o Collegio di studio, o persone abili a servire la Santa Sede. Ha ritrovato in oltre il Generale le camere generalizie, e la Libreria, delle quali per più, e più anni è stato Custode il P. Maestro Mirali senza verun' Indice elato, di maniera che non può superfi quello che determinatamente vi manca, e così de' mobili, come de' Libri, e in specie nella Libreria, non solo mancano tutti li Libri, che il detto P. Maestro Mirali v'aveva incorporato ma di vantaggio attestano alcuni Padri consapevoli dello stato di prima di tale incorporazione, che mai la Libreria si è veduta così pessimamente sproveduta, come in oggi si ritrova.

Avrebbe l'Oratore dato rimedio a tutto con la sua ordinaria autorità, se giusti motivi noti all'Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Prefetto non lo movessero a sottoporre il tutto al purgatissimo giudizio dell' EE. VV. acciò con la loro suprema autorità si degnino determinare ciò, che sarà giudicato espediente.

Il P. Generale provveda a tutti li disordini, che sono nel Convento, e riduca tutte le cose all'osservanza Regolare, come anche la Libreria all'essere primiero.

E. de Vico Segretario della sagra Congregazione della Disciplina, d'ordine dell'Emo Prefetto.

Emi, e Rmi Signori.

Il Provinciale, e Padri Definitori della Provincia di Napoli Oratori umilissimi dell' EE. VV. riverentemente l'espongono, che essendo la Provincia estesa nella Puglia, e nella Calabria, ed avendo un tal Noviziato nella Città di Napoli non è questo sufficiente per provvedere di Religiosi tutti li Conventi fincomi, e molto scomodo per li Giovani di Puglia, e Calabria, quali desiderano vestire il nostro sant' Abito. Pertanto supplicano umilmente l' EE. VV. degnarsi concedergli licenza di erigere in altro Noviziato il Convento d'Alcamura situato nella Puglia, ritrovandosi in esso le condizioni, e requisiti per le case di Naviziato: che &c.

Sacra Congregatio super Disciplina Regulari presentis Decreti tenore designat, & deputat etiam Conventum Altamure pro Novitiatu in Provincia Neapolitana Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum: contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 2. Octobris 1722. 16.

Emi, e Rmi Signori.

Essendosi degnate l'EE. VV. di approvare per quarto Noviziato nella Provincia di S. Alberto dell'Ordine de Carmelitani in Sicilia composta di 40. e più Conventi quello di Troina ad Triennium, che fra alcuni mesi dovrà spirare, quindi è che il Provinciale di detta Provincia Umilissimo

Oratore dell' EE. VV. riflettendo al bisogno, che la medema hà de Religiosi per le funzioni Ecclesiastiche riverentemente le supplica degnarsi di prorogare la detta approvazione ad aliud Triennium: che &c.

Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & audito Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum petitam prorogationem ad aliud Triennium benigne impertita est. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 13. Decembris 1723. 17.

Emi, e Rmi Signori.

Fra Clemente Castiglioni Provinciale de Carmelitani della Provincia di S. Alberto nel Regno di Sicilia, Ufso Oratore dell' EE. VV. unitamente col Definitorio di detta Provincia riverentemente espone, come desiderando per debito del suo Ufficio introdurre nella sua Provincia l'Osservanza della Riforma, e la Regola di essa con lo stabilimento della perfetta Vita comune, e non avendo potuto fin' ora introdurla a causa della povertà de' Conventi, per che ora il Cielo a seconda de' suoi giusti voti gli apra la porta a sì giusta impresa, poiche un Cavaliere Sacerdote di gran nascita, e di gran' spirito, dopo di aver per gran tempo esaminata, e fatta esaminare da primi Direttori del Regno la sua Vocazione di farsi Religioso del Carmine, s'è dichiarato coll' esponente volerli far Religioso, in Convento però in cui vi sia la vera Osservanza della Riforma, e perfetta vita comune, a qual fine s'obbliga prima dell' ingresso dotare due Conventi della Provincia fino al mantenimento di dodici Religiosi per ciascheduno, con assegnare per detto mantenimento ad ogni Religioso feudi sessanta di quel Regno, in uno de quali vi sia il Noviziato, e nell' altro il professato, e studio: Ed acciò mai venisse meno una tale Osservanza, desidera che questi Conventi fossero immediatamente soggetti al Padre Generale dell' Ordine, fino a tanto, che con l'aiuto di Dio dilatarasi la Riforma negl' altri Conventi della Provincia possa cominciare a formarsi una Vicaria della medema piena di piante novelle allevate con lo Spirito della Riforma, ed a fine che da futuri Provinciali, e PP. Definitori non si potessero eleggere Superiori de' Conventi Riformati, che siano di poco spirito, ed esperienza, desidera parimente che si dovestero eleggere da medesimi Religiosi Osservanti, fin tanto che ripigliando altri Conventi della Provincia, formata, che sarà Vicaria venghino eletti dal loro Definitorio riformato, e perche l'esponente dall' offerta di questo Signore riconosce il vantaggio della Provincia, della regolare Osservanza, e del servizio di Dio; Supplica l'EE. Loro a concedergliene la grazia nella forma che la desidera con l'obbligo che la Provincia stabilita, che sarà la Riforma gli debba dare un Convento ogni tre anni fino alla totale riforma di tutta la Provincia: che della grazia &c.

4. Julii 1723. ad Mentem 18.

Emi, e Rmi Signori.

Fra Clemente Castiglioni Provinciale de Carmelitani della Provincia di S. Alberto nel Regno di Sicilia Ufso Oratore dell' EE. VV. unitamente col Definitorio di detta Provincia avendo espolto a questa Sagra Congregazione di voler introdurre la perfetta Osservanza della vita comune, e della Riforma in due Conventi della sua Provincia, giacche il Signor Abate Andrea Statella de Principi, e Marchesi di Spaccasarno per una divozione si esibiva di aumentare le rendite di due Conventi di detta Provincia per il mantenimento di

di dodici Religiosi per ciascun Convento, a ragione di scudi sessanta di quella moneta per ogn' uno de Religiosi sudetti: Ed avendo parimenti supplicato l'EE. Loro acciò si degnassero ammettere queste quattro condizioni per lo stabilimento della detta Riforma cioè.

La prima, che uno de due Conventi dovesse assegnarsi per Noviziato, l'altro per Professorio, e Studio.

La seconda, che li medesimi due Conventi fossero immediatamente soggetti al P. Generale, fintanto che per la propagazione della riforma si erigesse una Vicaria.

La terza, che i Priori dei due Conventi sudetti dovessero eleggersi da Religiosi dimoranti di stanza ne medesimi Conventi, fintanto che non fosse eretta la Vicaria sudetta.

La quarta finalmente: che la Provincia dovesse consegnare in ciascun triennio un Convento alli PP. Riformati, fino alla totale riformazione della medema Provincia.

Codesta Sagra Congregazione sotto li 30. Luglio 1723. si degnò relescrivere ad Mentem.

E fu che la Sagra Congregazione inclinava alla grazia ogni volta che fosse preceduta.

Primo la Dotazione effettiva delli due Conventi che vuol fare il Cavaliere.

Secondo, che il consenso del Provinciale, e Definitorio si dia unitamente nelle forme solite.

Terzo, che si esprimano quali siano questi due Conventi, che si vogliano mettere in riforma, e se vi sono li commodi necessarij.

Quarto, che si veda quanti sono li Religiosi che vogliono accettare la detta Riforma sottoscrivendo la richiesta, e riconoscere se vi sia numero sufficiente per detti due Conventi.

Ed essendosi pienamente adempite le quattro condizioni richieste dalla Sagra Congregazione; Quanto alla prima cioè: che il Cavalier Starella dotasse effettivamente i predetti due Conventi già si è fatta dal sudetto Signor Abate D. Andrea Starella l'effettiva dotazione de sudetti due Conventi, della quale fu esibito all' EE. VV. il pubblico, autentico, e legalizzato documento di essa dotazione con l'assegnamento di sessanta scudi di quella moneta, per mantenimento d'ogni Religioso de predetti Conventi.

Quanto alla seconda cioè: che il consenso del Provinciale, e Definitorio si desse unitamente nelle forme solite, già è stato presentato pure a codesta Sagra Congregazione un Memoriale sottoscritto dal detto Provinciale, e Definitorio, Legalizzato, ed autentico col sigillo della sudetta Provincia, in cui non solo si dà il consenso per detta Riforma; anzi tornano a supplicare l'EE. VV. della grazia, mostrandone tutti un'anzietà più che grande.

Quanto alla terza, cioè che si esprima quali siano questi due Conventi, che vogliono mettere in Riforma, e se vi siano li commodi necessarij: Li due Conventi, che si vogliono mettere in Riforma sono, quello di Siracusa per Noviziato, e quello di Spaccasarno per Professorio, e studio; Ed il Provinciale sudetto con due sedi distinte, autenticate, e legalizzate, già presentate all' EE. VV. mostrò, che li sudetti due Conventi anno rendite sufficienti, primo per l'aumento fatto dal detto Signor Abate Starella per il mantenimento di dodici Religiosi per ciascun Convento a ragione di scudi 60. annui per ciascun Religioso. E che le fabbriche dell' istessi due Conventi anno tutto ciò, che si ricerca secondo li Decreti di Clemente VIII. per servire l'uno di Noviziato l'altro di professorio, e studio.

Quanto alla quarta ed ultima condizione,

cioè, che si veda quanti siano li Religiosi, che vogliono accettare la detta Riforma &c. si è parimente esibita all' EE. VV. una fede autentica del Provinciale sudetto nella quale asserisce esservi fino a 20. Religiosi; che vogliono abbracciare la Riforma sudetta, fra li quali vi sono tre Definitori attuali, cinque Maestri della Provincia, e molti altri graduati, e Padri semplici; oltre un buon numero di Ecclesiastici secolari, e Laici di gran' nascita, che vogliono vestire l'abito Carmelitano nella Riforma sudetta; pertanto si supplicano l'EE. VV. della grazia &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, audito P. Generali Ordinis Carmelitarum, referente Eminentissimo Fabrono, censuit super „ expositis Oratoribus precibus esse annuendum „ juxta petita: contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romae hac die 23. Decembris 1723. 19.

Efhi, e Rfhi Signori.

Il Provinciale, e Definitori Provinciali di Toscana Oratori Dñli dell' EE. VV. umilmente espongono qualmente ritrovandosi presentemente deputato da codesta sagra Congregazione per casa di professorio il Convento loro di Firenze, desidererebbero trasferire questa al Convento di Siena ove anno necessità di mandare alcuni giovani professi, quali non ponno aver luogo in Firenze a causa di ritrovarsi attualmente il corso di studio; supplicano per tanto l'EE. VV. della licenza necessaria: che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, praevis suppressione professorii Conventus Florentiae Ordinis Carmelitarum Discalceatorum praesentis Decreti tenore designat, & deputat pro professorio conventum „ Senarum Provinciae Tusciae: contrariis quibuscumque non obstantibus. Romae 4. Octobris 1723. 20.

Efhi, e Rfhi Signori.

Il Provinciale, e Definitori Provinciali de Carmelitani Scalzi della Provincia di Bologna Umilissimi Oratori dell' EE. VV. riverentemente espongono, come essendo quella stata eretta in nuova Provincia, e non essendole finora stato assegnato Convento alcuno per casa di Noviziato di cui vi è precisa necessità per l'Osservanza delle Costituzioni Apostoliche, e di quelle dell' Ordine; perciò supplicano l'EE. VV. degnarsi di assegnare il Convento della Città di Bologna per casa di Noviziato trovandosi in detto Convento le qualità requisite per tal' effetto: che &c. 21.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari praesentis Decreti tenore designat, & deputat Conventum Civitatis Bononiae pro Novitiatu in Provincia Bononien. Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum: contrariis quibuscumque non obstantibus. Romae 17. Martii 1723. 22.

Efhi, e Rfhi Signori.

Il Provinciale, e Definitori Carmelitani Riformati del primo Istituto della Provincia di Monte santo di Sicilia con tutto l'ossequio le rappresentano, come non ostante abbiano il loro Noviziato nel Convento di Monte santo di Messina, pure per le guerre, ed altri noti emergenti di quel Regno, non è stato valevole alimentare tanti Novizj bastanti a supplire le necessità del Convento, e il servizio della Chiesa, tanto che furono costretti ricorrere all' EE. VV. per impetrare, come in fatti impetrarono, licenza di vestire due classi di Novizj nel Convento di s. Maria

ria dell' Indirizzo della Città di Catania; e crescendo tutta via il bisogno de Religiosi ne il Noviziato dell' accennato Monte Santo di Messina essendo sufficiente a provvedere tutta la Provincia; per tanto l'Oratori pregano la bontà dell'EE. VV. degnarsi stabilire un altro Noviziato nel Convento di s. Maria dell' Indirizzo nella Città di Catania, dove fermo rimanente quello di Messina, s'osserva una stretta Disciplina Regolare, essendo questo anche permesso dalle loro Costituzioni, le quali prima parte cap. primo num. 2. così parlano: Novitatus a Definitorio, aut provinciales definitur non amplius quam unus, aut alter in unaquaque provincia: che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regu-
„ lari attentis narratis, & auditis P. Generali Or-
„ dinis Carmelitarum presentis Decreti, tenere
„ designat, & deputat pro Novitiatu in provin-
„ cia Sicilia Montis sancti Conventum s. Mariæ
„ de Indirizo Civitatis Catanæ: contrariis 'qui-
„ quicumque non obstantibus. Romæ 3. Octo-
„ bris 1724. 23.

Efno, e Rfno Signore.

Essendo stato emanato dalla sagra Congregazione della Disciplina sotto il dì 23. Dicembre 1723. il Decreto juxta petita, sul Memoriale del P. Provinciale de Carmelitani della provincia di s. Alberto, il quale richiedeva la Riforma di due Conventi suoi nella Diocesi di Siracusa in Sicilia, adesso il Priore di essa provincia Frate Alberto Ragusi Umilissimo Oratore di V. E. la supplica acciò ella si compiaccia dar la Direzione di ciò che deve farsi in questi principj di Riforma, e come deve regularsi intorno alla istituzione di Commissario generale, o sia Vicario provinciale nuovi Priori, ed altri Ufficiali, e circa il ricevimento de Novizj.

Quanto al primo: perche nel Voto dato dal P. Generale a codesta sagra Congregazione la supplica acciò si osservino li Decreti, seu Articoli del P. Generale Filippini pro introducenda, conservanda, & promovenda striciori Observantia, nell' Articolo xx. de quali si dice, che il P. Generale instituisca ad triennium il Vicario provinciale de Riformati sino a tanto, che la provincia non avrà tre Conventi Riformati, perciò supplica l'E. V. del di lei beneplacito sull' Istituzione di questo P. Vicario provinciale acciò lo possa istituire il P. Generale, ed in sua assenza il Padre Procuratore Generale dell' Ordine con tutte quelle prerogative, e facoltà, che sono inserite nelli Articoli sudetti.

Quanto al secondo: cioè della istituzione de novelli Priori de due Conventi sotto priori, Maestro di Novizj, e di professi: perche nelli sudetti Articoli del P. Generale Filippini, nell' Articolo ix. si dice, che puo il P. Generale per la prima volta nel Convento del Noviziato Riformato istituire il Priore, e sotto Priore, e Maestro de Novizj: ma che inposterum l'istituissero dalla Comunità, o Congregazione Riformata; pertanto supplica parimente a V. E. del di lei consenso: acciò possa il P. Generale, ed in sua assenza il P. Procuratore Generale dell' Ordine istituire i nuovi Priori de due Conventi, designati da codesta sagra Congregazione per la Riforma sudetta con rimettere i Priori attuali non Riformati degli stessi due Conventi, al provinciale, acciò li provveda di posto onorevole, e competente nella sua Provincia. E similmente pro hac vice tantum istituire il Maestro de Novizj nel Convento di Siracusa, e il sotto Priore, e Maestro de professi, e sotto Priore nel Convento di Spacca-

Par. IV.

caforno, che sono i due Conventi designati da codesta sagra Congregazione.

Quanto al terzo circa il ricevimento de Novizj per non restare li prefati due Conventi senza la debita Famiglia di dodici Religiosi conforme la già fatta dotazione del Signor Abate Don Andrea Statella, e per non mancarsi in questo principio di nuova Riforma al servizio del coro, e degli altri atti communi; sembrando all' Oratore assai convenevole, che i primi Riformati siano in buon numero piante novelle, e non tutte piante vecchie di Religiosi professi; pertanto supplica l'E. V. acciò si compiaccia dar la licenza di poter i Riformati vestire quel numero di Novizj, che mancano per supplire il numero di 24. Religiosi richiesti ne' due Conventi sudetti subito che dal P. Provinciale sarà dato il possesso delli due riferiti Conventi alli PP. Riformati, e subito che faranno questi investiti dell' Abito della Riforma, sotto la immediata cura, e foggezione del P. Generale: che &c.

„ In Congregatione 15. Februarii 1724. in
„ Decretis 23. Decembris, & pro gratias execu-
„ tione procedatur ad ulteriora, & expediantur
„ Litteræ patentes pro Vicario provinciali, &
„ Prioribus duorum Conventuum novæ Reforma-
„ tionis: quoad licentiam recipiendi Novitios di-
„ lata, & suis loco, & tempore providebitur. 24.

Efni, e Rfni Signori.

Fra Carmelo Maria Baricio Diffinitore, e procuratore delle cause de PP. Riformati de Carmelitani della provincia di s. Alberto in Sicilia Umilissimo Oratore dell' EE. VV. espone come per un Decreto di codesta s. Congregazione sotto li 23. Dicembre 1723. fu concesso alli sudetti PP. di stabilire in detta provincia la Riforma, e vita comune col fondamento d'una dotazione fatta a quest' effetto dal Signor Abate Andrea Statella de Principi Marchesi di Spaccaforno, e con quattro espresse condizioni.

Primo, che il Convento di Siracusa fosse Noviziato, ed il Convento di Spaccaforno studio, e professorio.

Secondo, che li sudetti Conventi fossero sotto l'immediata giurisdizione del P. Generale, fin tanto che sarà eretta Vicaria.

Terzo, che li Superiori di detti Conventi si eligessero da Religiosi.

Quarto, che la provincia dovesse cedere alli Riformati un Convento ogni tre anni, fino alla total Riforma della medesima.

E per un altro Decreto sotto li 15. Febbraio 1724. si dava la facoltà d'istituire i Superiori di detta Riforma, ma in quanto alla licenza di vestire Novizj diceva (dilatata).

E perche dal Signor Abate Statella furono dotati detti Conventi con espresse condizione, che la Riforma dovesse eseguirsi conforme al Voto del P. Generale presentato a codesta s. Congregazione, nel quale si dice, che la sudetta Riforma s'intenda regolata secondo gli Articoli del P. Generale Filippini in tutto quel, che non si oppone a dette quattro disposizioni, e che li Padri Riformandi possano costituirsi le Leggi Municipali: pertanto l'esponente supplica l'EE. VV. a voler spiegare con nuovo Decreto, che la sudetta Riforma debba a tenore della sudetta dotazione del riferito Cavaliere in tutto quello, che non si oppone alle sudette quattro disposizioni, e secondo gl' Articoli del P. Generale Filippini; e che il Convento che devono cedere ogni tre anni i PP. non Riformati secondo il Decreto sudetto della s. Congregazione l'abbiano a cedere a disposizione, ed elezione de PP. Riformati, secondo

T

ordi-

ordinano li Decreti dell' Eminentissimo Signor Cardinal Altieri allora Protettore, confermati dalla sel. mem. d'Innocenzo XI. e come l'uni e l'altri Decreti fossero stati formati, e concessi per la Riforma della provincia di s. Alberto in Sicilia, in tutto quello, che non contradice la presente disposizione, come anche si prega, che posta in piedi detta Riforma, subito nel Convento designato per Noviziato potessero senza alcuna altra licenza vestire Novizj i PP. Riformati, essendovi gran numero de Preti, e Cavalieri di gran spirito, che vogliono vestire l'Abito, e sono il sostegno di sì santa opera. Il che si supplica istantemente.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari ad suprascriptas preces, referente Eminentissimo Fabronio respondit, ut infra, videlicet „ pro gratia juxta petita, & ad Procuratorem „ Generalem pro executione ad formam Decretorum enunciati P. Philippini, concedatur licentia pro admittendis Novitiis usque ad numerum viginti: Et in reliquis ad eundem „ Procuratorem Generalem pro suo arbitrio, & „ prudentia etiam cum facultatibus hujus s. Congregationis. Romæ 2. Octobris 1724. 25.

Ethi, e Rthi Signori.

Fra Stefano Maria Carbone Maestro di Novizj nel Convento di s. Biale dell' Ordine Carmelitano della provincia di Calabria, supplicò umilmente con gl' altri Religiosi cotesta s. Congregazione acciò si fosse degnata destinarli un Convento della sua provincia per poter vivere in perfetta vita commune, e stretta osservanza a tenore delle Boile Apostoliche, e per tal effetto fu proposto per capace il Convento di Carolei sopra di che l'EE. VV. si degnarono rescrivere ad mentem.

E perchè l'istanza dell' Oratore, e compagni con diversi motivi ben noti all' EE. Loro vien contrastata da Superiori della Religione, e per tale effetto il Disinitorio provinciale ha eletto il supplicante Priore del Convento di s. Biale, ed il P. Bacilliere Guerrera uno de più zelanti della sudetta vita commune eletto Lettore; pertanto il sudetto Fra Stefano Maria Carbone, e altri Religiosi, che desiderano adempire quanto più strettamente possano le loro obbligazioni Religiose, e vivere in maniera, che possano salvarsi le loro anime; prostrati a piedi dell' EE. VV. supplicano umilmente, che nel Convento di s. Biale luogo di Noviziato, e dove il sudetto Fra Stefano Maria Carbone è attuale Maestro de Novizj, a dove presentemente è stato eletto priore assegnarlo per Convento di stretta Osservanza, e Deposito reale, acciò così sia nel miglior modo esaudita la loro supplica, e pia intenzione, ed educare la Gioventù nella perfetta Osservanza della Regola, e perfetta Osservanza dei Voti Religiosi, e specialmente della povertà, ed a questo effetto disporre l'Oratore Fra Stefano Maria Carbone, acciò possa insieme esercitare il Magistero de Novizj, che attualmente possiede, & ha esercitato più anni, ed il Priorato; che il Convento sia obbligato a ricevere tanti Religiosi, quanti potrà mantenerne, e che siano di quelli, che anno voluta detta vita commune, e della perfetta osservanza, i quali doveranno esser chiamati dall' Oratore, ne i medemi possano essere amossi, ne mandati altri in loro luogo, i quali siano di un simil sentimento, e che sia riconosciuto per tale da Religiosi del sudetto Convento, e perchè nella provincia vi sono due piccoli Noviziati uno in Belmonte, l'altro in s. Biale acciò i Novizj non siano educati con spirito indifferen-

te, vengono supplicate l'EE. VV. a sospendere quello di Belmonte Noviziato più infimo, dove per ordinario vi sono due, o tre Novizj; i quali doveranno attualmente trasferirsi a quello di s. Biale per terminare il corso del loro Noviziato. Ricorrono intanto all' EE. VV. per la grazia: che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari Oratoribus precibus benignè annuit juxta „ petita, & super expositis omnimodam executionem demandavit P. Generali, qui de executis „ eandem s. Congregationem etiam reddat instructam. Romæ prima Junii 1725. 26.

Ethi, e Rthi Signori.

Il Sacerdote Pietro Maria Infantino Procuratore de PP. Carmelitani Riformati della provincia di s. Alberto in Sicilia umilmente dice all' EE. VV. in esecuzione dell' Ordine ingiuntole, che avendo osservato li Memoriali di alcuni PP. non osservanti, e l'informo fatto a riguardo di essi da Monsignor Vescovo di Siracusa, trova che tre sono le contraddizioni che si propongano all' EE. VV. fu l'introduzione della Riforma: Una sopra l'insufficienza della donazione fatta dall' Abate Andrea Statella alli Conventi di Siracusa, e Spaccaformo a cagione di molte pretenzioni, e crediti, che si asserisce di avere sopra li di lui beni il Principe, Marchese di Spaccaformo suo Fratello, ed altri debiti contratti dallo stesso Abate con altre persone: L'altra per li vincoli, che dicono esservi ne medemi beni dopo la morte del suscritto Abate donante: L'altra finalmente sopra lo spirito, e vita, che menano li PP. Riformati in adempimento della regular osservanza.

Per la prima si esibisce all' EE. VV. dal sudetto Procuratore una copia di alcuni capitoli d'una transazione d'accordo finalmente stipolata tra detto Abate Statella, ed il Principe Marchese Fratello per gl'atti di Notaro Domenico Sarci della Città di Palermo sotto li 8. Marzo 1725. in vigor della quale si vede essersi reciprocamente quietati, e liberati fra di loro di ogni pretenzione, azione, e cause con patto finale, e liberatorio fino al sudetto giorno, come per la sudetta scrittura segnata con lettera A. num. 3.

Sopra gl' altri debiti si dice aver il suscritto Abate con diverse persone, non può il Procuratore dar risposta alcuna, poichè bisognerebbe, che chi l'attesta li accennasse individualmente, o li provasse con contratti, e scritture: si conoscerà però chiaramente dalla prudenza dell' EE. VV. esser ciò un rapporto, e tutto alieno dalla verità, non dissimile all'istanza de pretesi crediti del Principe Marchese di Spaccaformo contro il suscritto Abate suo Fratello, osservandosi tutto il contrario dal tenore della sudetta transazione, e quietanza scambievolmente fra di loro accordata.

Alla seconda obiezione si risponde, che due son li titoli con li quali il riferito Abate Statella ha il possesso di molti beni stabili, e rendite, che per conto del credito, che per conto del Principe Marchese D. Francesco Statella suo Padre nella somma d'onze duecento ogn' anno, seu feudi di Sicilia feudi 500. delle quali onze cento sessanta cinque, seu feudi di Sicilia feudi 412. 6. sono per ragione di vita milizia, e queste sono vitalizie, ed onze trentacinque annuali seu feudi 87. 6. per conto di Legittima, e queste son perpetue, e libere al sudetto Abate, e senza alcun onore, come per atto di tale assegnazione segnato con lettera A. num. 1.

L'altro titolo, è proprio del sudetto Abate Statella, e di beni, e rendite da lui stesso acquistate

state per comprare fatte in diverse partite, e dall' intuito libere, e senza onere alcuno, come per le infrastrate scritture, che si esibiscono si vede.

In primis possiede due Feudi, seu Territorj nominati di Grassifolongo, e Cungi comprati da detto Abate Statella da Domenica Sacà, e Documenta per la somma d'onze tremila novecento ottantaquattro, seu feudi di Sicilia feudi 9960. delle quali dedotte onze mille, seu feudi 2500. pagati alla sudetta Venditrice, e per far cosa grata al sudetto Abate Statella da D. Rosa Itruziz, a favore del quale ne fu fatta foggiozazione, restano libere per lo furriserito Abate Compratore onze duemila novecento ottantaquattro, seu feudi di 7460. come per contratto per gl' atti di Notaro Arcangelo Mangalviti di Siracusa a 2. Settembre 1724. segnato con lettera B.

Questa vendizione de' due Feudi, seu Territorj fu espressamente lodata, e confermata dal Principe Marchese Fratello del furriserito Abate Statella, come nella citata scrittura segnata con Lettera A. num. 2.

Si possiedono anche dal sudetto Abate Statella altre Terre piantate di Vigna, come per fede di Notaro D. Antonino Franzò di Spaccaforno segnata con Lettera C. num. 1.

Più alcuni cenzi perpetui in danaro, come per detto contratto Lettera C. num. 2.

Più altre Terre con Vigne per lo prezzo di onze 167., e tarì 15., seu feudi 417. 6., come per detto contratto Lettera C. num. 3.

Più altre Terre proprie del medesimo Abate confinanti con altre Terre da lui comprate per la somma d'onze 148., seu feudi 370., come per detto atto con Lettera C. num. 4.

Più due Vignali, seu Terre comprate dal detto Abate per la somma d'onze 762., seu feudi 1930., come per lo suscritto atto con Lettera C. num. 4.

Più altri cenzi perpetui, ed annuali in danaro, ed in grano, ed altri Vignali, seu Terre, come per le annessi scritture, segnate con Lettera D., e E.

Dalle sudette scritture dunque conoscendosi evidentemente la quantità, e libertà de' beni, fende, e cenzi, che possiede il suscritto Abate Statella; si vede anche quanto sia sòda, e stabile l' assegnazione da lui fatta alli suscritti Conventi di Siracusa, e Spaccaforno in accrescimento delle loro rendite, per lo mantenimento della vita comune, e della regular' osservanza; ed insieme dalla suprema intelligenza dell' EE. VV. si comprenderà, che il fine delle sudette contradizioni de' Padri Carmelitani non Osservanti si è solamente per tentare di rovinar quest' opera del Signore cominciata con singolar fervore per non foggietarsi alla regular' osservanza della riforma, e vita comune.

La terza obiezione sopra l' andamento dello spirito, e vita de' Padri Riformati il sudetto Priore non giudica infadar maggiormente l' EE. VV., poichè la relazione stessa da Monsignor Vescovo di Siracusa rende giustizia alla loro religiosa perfezione, e dall' edificazione, e benefecj, che danno al publico con le Prediche, Confessioni, Missioni, Catechismo, ed altri esercizj tutti regolati al maggior servizio di Dio, e del prossimo, facendosi riconoscere con le loro opere per veri Figli di Maria santissima del Carmelo.

Per maggior accerto però di questa verità s' esibiscono pure all' EE. VV. Lettere informative del Senato di Siracusa, e di molti altri Cavalieri della stessa Città, Lettere delli Giurati di Spaccaforno, del Principe Marchese della stessa Città, e di quel Reverendo Beneficiato, e Reverendo Vi-

cario, e Commissario del sant' Officio segnate unitamente con Lettera P. Supplica intanto il detto Procuratore la somma pietà dell' EE. VV. ordinare, che si mettesse un perpetuo silenzio all' ingiusti, e continuati riclami de' sudetti Padri non Riformati, e si degnassero proteggere con la loro alta autorità un opera sì santa, e promossa dal loro zelo per stabilimento della vera Osservanza.

» 18. Septembris 1725. Reponatur 27.

Esli, e Rfhi Signori.

Sotto li 2. Ottobre 1724. si cumpiacquero l' EE. VV. accordare la Riforma a tenore degli Articoli Filippini, e del su Eminentissimo Altieri, nella Provincia di sant' Alberto in Sicilia, e questa si trova già introdotta ne' Conventi di Siracusa, Spaccaforno, e Sicli.

Fra l'altre cose, che prescrivono gli Articoli Filippini, due meritano i savissimi risseffi dell' EE. VV. La prima dell' Articolo 18. degli accennati Articoli, ove si dice, che il Presidente del Capitolo Provinciale dovrà essere de' Riformati, o di uno di età grave disposto all' osservanza della Riforma del tenore seguente.

» Presidentia Capitulum Provincialium dabuntur semper a Reverendissimo alicui ex probatis in strictiori Observantia, vel saltem alteri » aetate gravi, & ad observantiam bene disposito ».

L'altra che in detto Capitolo debbano eleggersi due Definitori, e due socj de' Riformati, come nell' annesso foglio, e questi medesimi accordava il P. Generale una patente, che mesi sono egli spedì di Provinciale in quella Provincia, ma non avendo avuto effetto tal patente, e dovendosi eleggere a voti il nuovo Provinciale, il P. Generale nella celebrazione del Capitolo intendeva escludere i Riformati di poter' avere il Presidente, come si stabilisce chiaramente nel sudetto capitolo 18., ed anche li due Definitori, e due socj, tutto che da lui accordati prima nell' accennata patente, espressamente contro la disposizione degli Articoli Filippini, col motivo, che non avendo ancora i Riformati fatta la professione della riforma per non esser' elasso l' anno della probazione; potrebbero pentirsi, ed abbandonarla affatto: a ciò si risponde, che tal' accidente potrebbe darli in uno, o due soggetti, ed a questi non mancano altri da furrogarsi, oltre che li sudetti privilegi sono stati stabiliti a favor de' Conventi Riformati subito, che furono publicate le Costituzioni riformate, e non a Religiosi particolari. Pertanto il Sacerdote Pietro Infantini Procuratore de' Riformati sudetti genuflesso in loro nome supplica la somma pietà dell' EE. VV. a degnarsi sostenere la Riforma con ordine, che i Riformati nel prossimo Capitolo debbano avere il Presidente, come sopra, li due Definitori, e li due socj, cioè uno Provinciale, e l' altro Generale, il quale per necessità nel Capitolo Generale dovrà portar le parti della Riforma; o almeno, che attesa l' angustia del tempo, soprastia il Capitolo nell' elezione delli due Definitori, e due socj (senza però pregiudizio intorno al Presidente) infino a tanto, che l' EE. VV. esaminata più maturamente, e distintamente la materia, possano prendere le determinazioni, che pareranno di maggior servizio di Dio, più adeguate al bisogno, e più uniformi alla giustizia.

» 31. Julii 1725. Domino Secretario ad mentem cum Sanctissimo.

» N. Card. Spinula Ponens.

» Die 11. Augusti 1725. Sanctissimus annuit pro Definitoribus tantum. 28.

Enhi, e Rñhi Signori.

Il P. Maestro Eliseo Martano Priore, Maestri, Padri, e Figli del Convento di Santa Maria del Carmine del Convento di Nardò Provincia di Lecce, riverentemente espongono all'EE. VV., come essendo approvato da questa sacra Congregazione per Professorio, non è capace di tenere nel professorato, che pochi Chierici per l'angustia, che patisce di stanze: perciò nella prossima passata Congregazione Definitoriale celebrata in Lecce la terza Domenica dopo Pasqua fu determinato da' Padri Definitori doverli mantenere solamente lo studio di Teologia con alcuni studenti Teologi Sacerdoti, e con qualche Chierico parimenti studente Teologo. Gli Oratori supplicano l'EE. VV. di scrivere pro secreta informatione, o all'Ordinario del Luogo, o a chi altro meglio parerà sopra la capacità del professorato, ad effetto di stabilire poi con loro Decreto il numero de' Chierici studenti Teologi, che dovranno collocarsi in esso Convento da' Superiori dell'Ordine, e così evitare l'inconveniente, che abbiano a dormire li Chierici due per letto: che &c.

„ Sacra Congregatio attentis narratis, & audita relatione Episcopi Neritonensis, censuit, ac decrevit in Conventu Ordinis Carmelitarum di-
„ ctæ Civitatis non posse collocari nisi duos Cle-
„ ricos professos tantum, qui sint actu studentes
„ Theologi, & non Philosophi, prout præsentis
„ Decreti tenore Superioribus ejusdem Ordinis ad
„ quos spectat strictè mandat, ac præcipit. Con-
„ trariis quibuscumque non obstantibus. Romæ
30. Augusti 1726. 29.

Enhi, e Rñhi Signori.

Il Provinciale, e Definitori de' Carmelitani Riformati di Monte Santo della Provincia di Sicilia Oratori umilissimi dell'EE. VV. riverentemente espongono, come con occasione delle passate guerre accadute nella Città di Messina fu supplicata questa sacra Congregazione per la facoltà al Provinciale d'allora di erigere oltre il Noviziato già eretto nel Convento di Messina un altro Noviziato nel Convento di Catania, mentre in quel tempo per le dette guerre non si potevano mandare in Messina li Giovani a fare il Noviziato, nè quel Convento per li danni patiti da soldati potea mantenere il solito numero de' Novizj Chierici, e Laici, e piacque a questa sacra Congregazione concederli il tutto sotto li 2. Ottobre 1724.

Oggi però che sono cessate le guerre di Messina, e che detto Convento di Messina è valevole a mantenere il solito numero de' Novizj, come prima, par che sia di ragione dover cessare detto Noviziato di Catania, giacchè cessata la causa per cui fu concesso, deve cessar l'effetto conceduto; tanto più che mai vi sono stati due Noviziati in detto Regno di Sicilia, essendo stato sempre bastante il solo Noviziato di Messina, dove da tutte le parti di detto Regno vengono a vestirsi i Novizj: sicchè non essendo utile il detto Noviziato di Catania alla loro Provincia, ad quid „ terram occupat „.

E non solo si sperimenta inutile, e superfluo detto Noviziato di Catania, ma anche pernicioso a causa di non pochi disturbi, e sconcerti nella loro Provincia, mentre quelli di Catania, e de' luoghi convicini non vogliono andare a vestirsi in Messina, ma vogliono fare il Noviziato in Catania, e quelli di Messina, ed altri luoghi di detto Regno vogliono vestirsi in Messina, e non vogliono andare in Catania, e vestendosiene parte in Catania, e parte in Messina vengono a smerzarsi le Classi de' Novizj, in modo, che alle volte si

veite un solo Novizio, o pure due in Catania, e l'altri in Messina, e viceverso, or che Noviziato può far' un Novizio solo, o pure due? Come si potrà istruire, come esercitar potrà le funzioni del Coro? Come apprenderà gli esercizi della Religione, delle Cerimonie, delle Rubriche, ed ogn'altro solito a praticarsi, ed apprenderà da tutti i Novizj insieme, e da questo poi ne nasce, che vengono malamente istruiti, malamente istruati.

Oltre a questo sconcerto patiscono gli Oratori una gran difficoltà in provvedere ogni tre anni detti due Noviziati di due Maestri, e di due sotto Maestri di Novizj, non essendo facile trovare tanti soggetti abili a detta carica con quelle virtù, qualità, e talenti, che ricercano i Sommi Pontefici per detto officio, essendo questa carica molto gelosa, di molta importanza, e di gran travaglio per cui quasi tutti la sfuggono, e la rinunziano per la gran durezza, che s'incontra nel spogliar de' costumi secolari, e mondani li Giovani, e soggettarli alle mortificazioni, e penitenze, onde se fosse un Noviziato solo si potrebbe con meno difficoltà provvedere di un soggetto abile.

Pertanto supplicano l'Oratori sudetti la benignità dell'EE. VV. degnarsi dichiarare, che essendo cessata la causa per cui fu concesso il detto Noviziato di Catania, debba parimente cessare detto Noviziato, altrimenti sempre saranno soggetti alli sudetti sconcerti, disturbi, disordini, e discordie, e all'incontro riducendosi le cose in pristinum, come erano avanti delle guerre, e ritorneranno le cose alla pace di prima: che il tutto &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & audito Procuratore
„ Generali Ordinis Carmelitarum, prævia sup-
„ pressionè Novitiatus Conventus Catanæ præ-
„ sentis Decreti tenore designat, & deputat pro
„ Novitiatu in Provincia Siciliæ enunciatum
„ Conventum Messanæ: contrariis quibuscumque
„ non obstantibus. Romæ prima Aprilis 1726. 30.

Enhi, e Rñhi Signori.

Il Provinciale de' Carmelitani scalzi della Provincia di Genova Dño Oratore dell'EE. VV. umilmente l'espone qualmente bramerebbe fare casa di professorato il Convento di S. Anna della Città di Genova, quale per esser stata fin ora casa di studio, ha tutti li commodi, e requisiti, che richiedono per esser casa di professorato, conforme comandano le Costituzioni Apostoliche; che però supplica l'EE. VV. volere degnarsi concedergli benignamente la grazia: che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis præsentis Decreti tenore
„ designat, & deputat pro Professorio enunciatum
„ Conventum S. Annæ, in eoque licentiam im-
„ pertitur Superioribus Regularibus Ordinis Car-
„ melitarum Disalceatorum, ad quos spectat col-
„ locandi Religiosos Professos, sub cura tamen
„ Magistris ipsis specialiter deputandi, & cum obli-
„ gatione ibidem exacte servandi omnes Professorii
„ Leges Ordinis Constitutiones, & vitam commu-
„ nem quam iidem professi sunt: contrariis qui-
„ buscumque non obstantibus. Romæ 6. Junii
„ 1726. 31.

Enhi, e Rñhi Signori.

Il Vicario Provinciale de' Carmelitani Scalzi della Provincia di Sicilia devotissimo Oratore dell'EE. VV. riverentemente l'espone qualmente fino dalla guerra in quel Regno a questo tempo, non si sono potuti vestire Religiosi per non esservi casa assegnata per il Noviziato. Che però aven-
do

do presentemente molti soggetti da ammetterli all' Abito, nè trovandosi per la sua Provincia altro Convento più a proposito per casa di Noviziato, che quello di Palermo, quale altre volte è stato assegnato a quest' effetto supplica umilmente l' E. E. VV. volere degnarsi di assegnare il detto Convento per casa di Noviziato: che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari attentis narratis, & audito Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum Discalceatorum presentis Decreti tenore designat, & deputat pro Noviziato in Provincia Siciliæ ejusdem Ordinis Conventum Panormitanorum. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ hac die 6. Junii 1726. 32.

XXIV.

Exscriptum a Bull. Rom. Tom. XII.
pag. 191.

SUMMARYUM

Conceditur facultas Fratribus nostris Provincie Bæthica suscipiendi lauream Doctoratus in Collegio S. Rocchi Civitatis Cordubensis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1726.
3. Mart.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Josephus de Castro, & Josephus Barinono Fratres expresse professi, ac Procuratores Provincie Bæthicæ Ord. B. Mariæ de Monte Carmelo, quod inter alia laudabilia ejusdem Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata cautum reperitur, ut illius Fratres postquam studiorum cursum, ac Philosophiæ, & S. Theologiæ lectionem expleverunt, quibus peragendis unius, & viginti annorum spatio laborare consueverunt, in aliqua publica studij Generalis Universitate Doctoratus gradum consequi teneantur, ad hoc ut privilegiis, & prærogativis in retributionem laborum, in dicto Ordine concedi solitis, ac voce activa, & passiva in Capitulis frui possint, verum quia experientia comperit fuisse, quod Religiosi Ordinis prædicti ad effectum assequendi gradum hujusmodi non sine distractione a proprio Instituto, ac certo ordine disciplinæ Regularis plerumque longe vagari, & pecunias necessarias contra paupertatis votum parare cogebantur, proinde a fel. rec. Urbano VIII., Clemente IX., ac Clem. X. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris attributa fuit facultas Priori Gene-

rali dicti Ordinis pro tempore existenti gradum præfatum Religiosis sub immediata ejus obedientia degentibus concedendi, cumque nihilominus Religiosi in Provinciis Ultramontanis inde sibi minime consultum doluerit, pluresque laborum suorum præmio frustrarentur ob difficilem accessum ad memoratum Priorem Generalem, & rerum necessariorum inopiam, rec. mem. Innocentius PP. XIII. prædecessor etiam noster, Priori Provinciali, ac nonnullis in Sacra Theologia Magistris Provincie Portugalliæ indulget, ut illius Religiosos debitis qualitatibus præditos Doctoratus laurea sub certis modis, & forma tunc expressis insignire valeant, Nosque simile Indultum Provinciis Aragoniæ, & Valentie ejusdem Ordinis, etiam concessimus, & alias prout in ipsius Innocentii prædecessoris, ac nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis uberius continetur.

1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat Provincia Bæthica præfata Conventuum numero, ac Religiosorum frequentia floreat, & in Civitate Cordubensis in ejus centro sita, ubi nulla est publica Universitas hujusmodi, duo ejusdem Ordinis Conventus reperiantur, quorum alter est insigne Collegium sub invocatione S. Rocchi, ubi ejusdem Theologiæ studia non sine ingenti plausu vigent, dicti Exponentes, ut Fratres Provincie Bæthicæ præfate ad literarum studia alacriori animo suscipienda, ac perficienda, excitentur spe aliquando laborum suorum præmium in propria Provincia consequendi, quod alias aut numquam, vel sine maxima difficultate, ac dispendio obtinere nequirent, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderant.

3. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter por-

porrectis inclinati, ut omnes, & singuli Fratres Provinciæ, & Ordinis præfatorum, qui peracto cursu, & lectura scientiarum juxta statuta dicti Ordinis ad supradictum Collegium S. Rocchi Corduben. accesserint, lauream Doctoratus inibi prævio rigoroso examine coram ejusdem Collegii Rectore, & actualibus S. Theologiæ Lectoribus, duobusque in dicta Theologia Magistris Ordinis præfati, ac cum eorum approbatione, servatisque aliis servari solitis ab ipso Rectore suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

4. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus præmissis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ Bæthicæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Martii 1727. Pontificatus Nostri Anno III.

XXV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.
pag. 184.

SUMMARIVM

Conceditur Fratribus nostris antiquæ Observantiae Provincia Portugallie facultas, ut certis oneribus Missarum, quas celebrare non poterunt, satisfacere valeant una-Missa solemni.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Prior Provincialis, ac Fratres Provincie Portugallie Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo antiquæ Observantiae, quod Conventus ejusdem Provincie non mediocri paupertate laborant, propterea quod redditus, quos possident proveniunt ex Cappellaniis antiquis, & modernis in eorum Ecclesiis cum obligatione Missas solemni, & privatim pro illarum Fundatorum animabus quotidie celebrandi erectis, nec non ex simili onere Missarum ab aliquibus Christianifidelium Confraternitatibus in eisdem Ecclesiis ab immemorabili tempore institutis, ac ejusmodi reddituum pars, aut adeo tenuis existit, ut elemosynæ manuali non respondeat, vel tempore absumptis, seu deperditis bonorum, proprietatibus plane disperit, ipsisque insuper Exponentibus obligatio pro quolibet Religioso, quem ab humanis decedere pro tempore contigerit, juxta dicti Ordinis Constitutiones Apostolica auctoritate confirmatas Missas, nec non illas, quas Ternariorum vocant celebrandi incumbit unde fit, quod hi redditus, etiam provenientibus, qui ex aliquot Cappellaniis majoris elemosynæ nuncupatis percipiuntur, conjuncti congruæ sustentationis Religiosorum Conventuum præfatorum, & maxime Conventus Ulyssipponen., in quo supra centum, & quadraginta Fratres degunt, pares non sint, nec eorumdem Conventuum reedificationi, Ecclesiarum reparationi, fabricæ, paramentis, aliisque expensis, quæ pro cultu Divino, ac Divinorum officiorum celebratione fieri debent, minime sufficiant, in primis in dicto Conventu Ulyssipponen., ubi in hanc Cultus, & Divinorum officiorum causam quatuor millia Cruciatorum monetæ illarum partium, non computatis sumptibus paramentorum ordinariorum, quotannis insumuntur, prout ex libris sacrarii dicti

An. 1727.
14. Jun.

Con-

Conventus aperte colligi dicitur, quin expensæ hujusmodi absque nota, & Fide-
lium scandalo, ac ipsius Ordinis dedecore
minime valeant, quoniam in Regno Portu-
gallæ Divinas functiones splendide, &
magnifice peragere mos est. Cum autem
sicut eadem expositio subjungebat, expo-
nentes prædicti eo, quod redditus præfa-
ti, tot, tantisque expensis obnoxii sibi sa-
tis non sint, eleemosynas sibi per eosdem
Fideles in ultimis eorum voluntatibus re-
lictas pro Missis in ipsorum Exponentium
Ecclesiis præsentare cadavere, vel alias ca-
nendis, aut recitandis, quæ Missæ majo-
ris eleemosynæ esse consueverunt, acci-
piant, Missis vero Cappellaniarum, ac
Confraternitatum prædictarum minoris
eleemosynæ, & illarum, quarum proven-
tus tempus imminuit, seu absumpsit, ac
pro Religiosis defunctis, & quas Ternariorum
vocant celebrandis singulis annis
quandoque satisfacere non possint, iidem
Exponentes, ut quotiescumque aliquis ex
Conventibus supradictæ Provinciæ has
Missas celebrare nequiverit, idem Conven-
tus unam Missam solemnem, sive genera-
lem cum Anniversario, & absolutione ge-
nerali quolibet Mense loco Missarum præ-
fatarum celebrare valeat, concedi pluri-
mum desiderant, prout dudum Fratribus
Provinciæ Boethicæ ejusdem Ordinis Bea-
tæ Mariæ de Monte Carmelo a fel. rec.
Leone PP. X. prædecessore nostro conces-
sum fuisse memoratur. Nobis propterea
Exponentes præfati humiliter supplicari
fecerunt, ut sibi in præmissis opportune
providere, & ut infra indulgere de beni-
gnitate Apostolica dignaremur.

2. Nos igitur pro paternæ, qua Regu-
lares Ordines complectimur charitatis af-
fectu memoratæ Provinciæ, illiusque Con-
ventuum inopiam, quantum cum Domino
possumus levare cupientes, eosdemque Ex-
ponentes specialibus favoribus, & gratiis
prosequi volentes, & eorum singulares
personas a quibusvis excommunicationis,
suspensionis, & interdicti, aliisque Eccle-
siasticis sententiis, censuris, & poenis a ju-
re, vel ab homine quavis occasione, vel
causa latis, si quibus quomodolibet inno-
datæ existunt, ad effectum præsentium
dumtaxat consequendum, harum serie ab-
solventes, & absolutas fore censentes, hu-
jusmodi supplicationibus inclinati, ipsi

modernis, ac pro tempore existentibus
Priori Provinciali, ac Fratribus Provin-
ciæ, & Ordinis præfatorum, ut si propter
paupertatem, vel paucitatem Fratrum ali-
cujus dictæ Provinciæ Conventus, illius
Fratres Missas, & Divina officia eis ratio-
ne Cappellaniarum prædictarum incum-
bentia, per memoratas Confraternitates
injuncta, minoris eleemosynæ, & quarum
proventus tempore notabiliter diminuti,
aut absumpti fuerint, vel pro Fratre de-
functo juxta Constitutiones Ordinis præ-
dicti, seu quæ Ternariorum vocant cele-
branda minime celebrare poterunt, loco,
ac vice Missarum, & Divinorum officio-
rum ejusmodi unam generalem, & solem-
nem Missam cum Anniversario, & absolu-
tione generali quolibet mense celebrare
libere, & licite possint, & valeant, aucto-
ritate Apostolica tenore præsentium, de
specialis dono gratiæ, quæ non transeat
in exemplum, concedimus, & indulge-
mus, ipsumque Conventum, ac illius Fra-
tres per Missæ cum Anniversario, & abso-
lutione generali quolibet mense celebra-
tionem hujusmodi, ab onere, & obliga-
tione Missarum, & Divinorum officiorum
præfatorum auctoritate, & tenore prædi-
ctis absolvimus, & liberamus, eosque ab-
soluros, & liberos esse, & fore decla-
ramus.

3. Decernentes easdem præsentis li-
teras semper firmas, validas, & efficaces
existere, & fore, suosque plenarios, & in-
tegrus effectus sortiri, & obtinere, ac il-
lis, ad quos spectat, & pro tempore quan-
documque spectabit, in omnibus, & per
omnia plenissime suffragari: sicque in præ-
missis per quoscumque Judices Ordinarios,
& Delegatos, etiam Causarum Palatii
Apostolici Auditores judicari, & definiri
debere, ac irritum, & inane, si secus su-
per his a quoquam quavis auctoritate
scienter, vel ignoranter contigerit at-
tentari.

4. Non obstantibus præmissis, ac Apo-
stolicis, & in Universalibus, Provinciali-
busque Conciliis editis generalibus, vel
specialibus Constitutionibus, & Ordina-
tionibus, nec non Ordinis, Provinciæ, ac
Conventuum præfatorum, etiam jura-
mento, confirmatione Apostolica, vel qua-
vis firmitate alia roboratis statutis, & con-
suetudinibus: privilegiis quoque, & lite-
ris

ris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die 14. Januarii 1727. Pontificatus Nostri Anno III.

Romæ ex Typographia Rev. Cameræ Apostolicæ.

SUMMARY

Declaratur, Carmelitas Calceatos communicare cum Discalceatis ne dum quoad Indulgentias &c. ad tenorem Bullæ Clementis Papa X., sed etiam quoad Altare perpetuo Privilegiatum.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1727. 18 Jan. & 18. Mart. **F**RA Teresio Maria Coprossi Definitor Generale de' Carmelitani dell' antica Osservanza, umilmente prostrato a' Piedi della Santità Vostra es-
pone; che quantunque le Chiese del suo Ordine si ritrovino in possesso di avere, ciascheduna di esse, il suo Altare Privilegiato perpetuo, per essere stata fatta tal concessione alli Padri Carmelitani Scalzi da varj Sommi Pontefici, ed in ultimo luogo dalla santa memoria di Clemente X., come costa dall' Istrumento super vivæ vocis oraculo, del quale si dà copia qui annessa: siccome per godere detti Carmelitani Calzati per communicationem tutte le grazie, favori, e privilegi Apostolici stati concessi alli Carmelitani Scalzi, in vigore della Bolla di tal comunicazione, concessagli dallo stesso Pontefice Clemente X. di santa memoria, della quale parimente si dà qui copia.

Ciò non ostante, non par del tutto quietata la pietà, e divozione di diversi Religiosi dello stesso Ordine, dubitando con leggieri, o creduti gravi fondamenti, se veramente di tal concessione dell' Altar Privilegiato perpetuo fatta a tutte le Chiese de' Carmelitani Scalzi, possono validamente usare anche i Calzati, massime perchè la Bolla di comunicazione non parla in specie di tal Altare Privilegiato, ma solo in genere di tutte l' Indulgenze.

Quindi per togliere di mezzo tutte le ambiguità fondate sull' accennato motivo, ed altri dubbi, e per dar pace a molte coscienze delicate; supplica il medesimo Oratore la paterna clemenza della Santità Vostra, che voglia con benigno rescritto dichiarare, che quantunque nella detta Bolla di comunicazione non si faccia specifica menzione dell' Altare Privilegiato perpetuo; nulladimeno vi si debba intendere, come se vi fosse espresso; oppure con nuova Bolla, il che sarebbe più opportuno, della Santità Vostra concedere a ciascheduna delle nostre Chiese erette, ed in perpetuum erigende, l' Altare Privilegiato perpetuo, e quotidiano &c. che &c.

Istrumentum super vivæ vocis oraculo Clementis Pape X. de Altaribus perpetuo Privilegiatis in Ecclesiis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum, extat per extensum in Bullario Carmelitarum, Romæ impresso, anno 1718. in Tom. II. pag. 574., & 575.

Et pariter Bulla communicationis Privilegiorum, que incipit: Ad uberes &c. habetur in eodem Bullario Tom. II. pag. 577., & 578.

Cui supplicii libello, habita informatione P. Procuratoris Generalis, rescritum fuit, ut sequitur:

Ex audientia Sanctissimi die 18. mensis Ianuarii 1727.

Sanctissimus facta relatione noviter expositorum, declaravit gratiam concessam PP. Discalceatis suffragari, & esse communicatam, etiam PP. Calceatis Oratoribus, & quatenus ad dirimendas ab aliquibus ambiguitates, cupiant Litteras pro simili Privilegio explicito, ad D. Cardinalem Secretarium Brevium pro illarum expeditione.

N. Card. Coscia.

*Loco * Sigilli.*

In registro nella Segreteria de' Memoriali di Nostro Signore sotto il dì, ed anno sudetto.

Aliud rescritum ex Secretaria Brevium. Die 18. Martii 1727.

Sanctissimus Dominus noster ad tollendas ambiguitates, & quæcumque dubia super præmissis dirimenda, vivæ vocis oraculo declaravit, memoratas Indulgentias pariter vivæ vocis oraculo a sel. record. Paulo V., & Gregorio XV. concessas, & a Clemente X. Prædecessoribus suis ad Conventus, & Monasteria Religiosis Excalceatorum abinde citra erecta, & erigenda; Ordini, ac Fratribus Calceatis, & Monialibus, eorumque Conventibus, & Monasteriis communicatas fuisse, & esse, eisque suffragari debere.

Pro Domino Cardinale Oliviero

C. Archiepiscopus Emiliensis.

*Loco * Sigilli.*

XXVI.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

SUMMARY

*Littere Apostolica in forma Brevis, in quibus ad petitionem P. Fr. Michaelis a Christo Procuratoris Generalis apud S. Sedem PP. Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Hispaniarum. Privilegia super exemptione a Decimis alias toti Religioni Fratrum B.M. V. de Monte Carmelo per Jan. mem. Clementem Quartum, Clementem Sextum, & Sixtum Quartum concessa specialiter ad favorem dictæ Congregationis confirmatur, & cum expressa derogatione cap. Nuper de Decimis renovatur. Eademque previa etiam avocatione, & respectu abrogatione quarumcumque litium, quæ per Parochos, & Capitula contra præsertim Conventum B. M. V. de Remedios Civitatis Hispanen., & Conventum extra mania Ussypona de Car-
nide*

nide nuncupatum, hac de causa suscitata, & respective pendentes reperiuntur, pro omnibus fructibus quorumcumque bonorum, sive in prima Ereptione Conventuum, sive postea quastorum, & intra veram Clausuram redactorum, locum habere declarantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ex. 1727. 3. Apr. **I**njuncti Nobis Caelitus Pastoralis Officii sollicitudo Nos admonet, ut ea, quæ ad Sacrarum Religionum, & Congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei proferre jugiter satagentium, favorem, & levamen ex hujus Sanctæ Sedis providentia emanata noscuntur, quo firmiora semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio robaremus.

1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a Christo Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum, quod licet universus Ordo, adeoque etiam Congregatio hujusmodi, juxta privilegia Apostolica eis concessa exempti reperiantur a solutione Decimarum, etiam per Romanos Pontifices pro tempore existentes impositarum, nedum ratione fructuum cujusvis speciei, qui intra septa murata Locorum Ordinis, & Congregationis præfatarum colliguntur, sed etiam reliquorum Bonorum eis quomodolibet legitime acquisitorum, & acquirendorum, tamen extra septa Conventuum positorum, prout in quibusdam fel. rec. Clementis Quarti, Clementis Sexti, & Sixti Quarti Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum litteris respective plenius continetur, ac proinde in vim eorumdem privilegiorum quilibet Conventus Congregationis præfatæ in Hispaniarum, & Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis vigentis, cujus Fratres exactam paupertatem profitentes Bonæ extra septa eorum Conventuum non possident, sed dumtaxat congruum Hortum muro circumdatum, dictisque Conventibus inclusum, & incorporatum, quem propriis sumptibus colunt, immunitate a Decimis præfatis ab immemorabili tem-

pore gavisi, potiri fuerint: nihilominus in aliquot ejusdem Congregationis Provinciis, ac præsertim illa Sancti Philippi Regni Portugalliæ, & altera Bethicæ nuncupata in Hispaniis, nonnulli Ecclesiarum Rectores, sive Parochi, ac Canonici, & Capitula ejusmodi exemptionem impugnare, & ab aliquot Conventibus, ac præcipue illis Beatæ Mariæ Virginis de Remedios nuncupat. Civitatis Hispalensis, & de Cardine nuncupato extra mœnia Civitatis Ulixbonensis posito dictæ Congregationis, Decimas pro fructibus eorum Hortis, seu Terrenis hujusmodi collectis, & in posterum colligendis exigere prætendunt, atque lites, quæ etiamnum pendunt, eis desuper moverunt, & potissimum quoad illum de Carnide, quod in memoratis Prædecessorum nostrorum litteris dispositioni *cap. Nuper de Decimis* derogatum minime fuerit, & quoad alium Civitatis Hispalensis Conventuum prædictum, quod eadem literæ Apostolicæ suffragari nequeant pro illa rata fructuum, quæ a Fratribus præfatis interdum venditur.

3. Ipse vero Michael neutram ex his objectionibus, etiamsi ad tramites, & rigorem Juris examinari, ac discuti deberent, subsistere posse pro certo tenet, tum quia, si aliqua portio fructuum, oleorum, & aliarum rerum, quæ supersunt a Fratribus dicti Hispalensis, seu aliorum ejusdem Congregationis Conventuum vendatur, pretium inde retractum in alios usus, & necessitates ipsorum Conventuum, & Fratrum dictæ Congregationis, horumque alimoniam, & sustentationem, quibus utpote bona extra septa præfata possidendi incapacibus aliter provideri nequit, converti, & erogari consuevit, adeoque dicti fructus, qui etiam venduntur usibus ipsorum Conventuum, & Fratrum semper deserviunt, tum quia expressam derogationem supradicti Capituli *Nuper de Decimis*, ut narrat Prædecessorum litteræ Ordini, & Congregationi præfatis suffragarentur, nusquam de jure necessariam fuisse existimat, & quatenus etiam illa requireretur satis esset, quod in similibus privilegiis, & exemptionibus a Decimis nonnullis aliis Ordinibus, seu Institutis, vel Societatibus Regularibus concessis, quorum omnium communicatio-

nem rec. mem. Clemens Papa VIII. prædecessor etiam noster, Ordini, & Congregationi præfatis indulgit, derogatio ejusmodi diserte appositæ legitur.

4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Michael pro Religiosa Congregationis, Conventum, ac Fratrum prædictorum tranquillitate, eorumque indemnitate, ac liberatione a quibuscumque dispendiis litium pendentium; & quæ progressu temporis adversus eos excitari possent, exemptionem a solutione Decimarum prædictarum, eis sicut præmittitur, concessam, quo firmitus subsistat, ac servetur exactius, Apostolicæ confirmationis robore communiri, ac quatenus opus sit, innovari, & ad Bona tam prime erectionis, quam post foundationem acquisita intra Muros eorundem Conventuum consistentia, illorumque fructus, qui a dictis Fratribus consumuntur, aut interdum ad subveniendum aliis eorum necessitatibus venduntur, extendi plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

5. Nos igitur ejusdem Michaelis Votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, cumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendi harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac supradictorum Clementis IV., Clementis VI., & Sixti IV. litterarum, datas, ac tenores, necnon litium, & Causarum hujusmodi, in quibus Tribunalibus pendentium statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, easdem lites, & causas a quibusvis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos auctoritate Aposto-

lica tenore præsentium avocamus, illasque penitus, & omnino supprimimus, & extinguimus, perpetuumque desuper silentium imponimus, ac privilegia super exemptione a *Solutione Decimarum* Congregationi, Conventibus, & Fratribus præfatis concessa, seu quomodolibet competentia, expeditasque desuper memoratorum Clementis IV. litteras prædictas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, *quoad Bona quæcumque intra Muros tamen eorundem Conventuum, ac sub vera, & formali eorum Clausura existentia dumtaxat, ac fructus, qui inde colliguntur* auctoritate, & tenore præfatis confirmamus, & approbamus, atque innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjungimus, nec non, quatenus opus sit, dicta privilegia, & litteras ad eadem Bona, illorumque fructus, qui non solum per Fratres prædictos pro eorum, ac ipsorum Conventuum usu consumuntur, sed interdum ad aliis eorum indulgentiis subveniendum venduntur, extendimus, & ampliamus, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inconcussè observari mandamus.

6. Decernentes ipsas præsentès litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam specifica, & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentès emanarint justificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illos apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quæpiam in Judicio, vel

extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri; & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

7. Non obstante memorato *Cap. Nuper de Decimis*, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ nostræ Regula de Jure quæsitio non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, Congregationis, Ordinis, & Conventuum præfatorum, & quarumcumque Ecclesiarum, & Capitulorum, aliisque quibuscumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

8. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti essent habentes, illis alios in suo robore permanentis, ad præmissorum effectum, ac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Pars IV.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die 3. Aprilis 1727. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Pro D. Card. Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

XXVII

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.

pag. 221.

SUMMARIUM

Statuuntur nonnulla de Archivis in Italia Sedium Episcoporum, aliorumque Religiosorum locorum erigendis pro custodia jurium, & scripturarum ad ea pertinentium.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Maxima vigilantia, quam Majores ^{An. 1727.} Nostri in rerum suarum monumentis ad posterorum memoriam retinendis semper adhibuerunt, adeo testata, & passim literis tradita est, ut Nostri verbis prædicari minime egeat; nihil enim frequentius in veterum Patrum scriptis, sacrisque Conciliorum, & Ecclesiæ sanctionibus legitur, quam Scrinia, Tabularia, Archivia, Conditoria, & Armaria, ætæque hominum injuria servandis rerum gestarum documentis, chartis, Diplommatibus, Codicibus, Instrumentisque, constructa; unde fides, & veritas rerum ad successorum recordationem transmitti posset. Nec tantum veteres quidem Romani Pontifices antecessores Nostri singularem hanc providentiam in custodiendis ejusmodi actis, & monumentis identidem ostenderunt; sed cæterarum quoque Ecclesiarum Pastoribus tantæ rei gravitas maxime innotuit, proptereaque rerum sibi creditarum testes literas ad instructionem futurorum summa fide servari voluerunt; quippe qui probe nossent quantæ inde utilitates manarent. Et recentioribus Ecclesiasticæ disciplinæ reparator insignis, B. Carolus Borromæus S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopus Mediolanensis in Concilio Provinciali I. non uni suæ, sed cæterorum etiam Antistitum Ecclesiis, sacræ suæ Metropoli contributis, summe cavet ob il-

larum jura facta testā servanda de Archivis, & Tabulariis in singulis Episcopatibus speciatim erigendis, peculiare Canonones promulgari statuens, quod, & Nos tam gravem, & piam disciplinam præ oculis habentes, olim in Concilio Nostro Provinciali I. Beneventano, Deo Nostre, statuimus, majorum exempla secuti, qui in suis Constitutionibus non solum Romæ, sed præcipue in universis Regionibus, & Civitatibus, B. Petri Apostolorum Principis temporali imperio subiectis, Archivia, & Tabularia erigi jusserunt, ne Scripturæ ad res publicas attinentes dispergerentur.

2. Quum vero ad aures Nostras rumor pervenerit, in multis Episcopatibus, & Ecclesiis rem tam providam, utilemque non sine privato, & publico damno negligi; quod nisi opportuno remedio tollere satagamus, incommoda Ecclesiarum facile in immensum crescent; Nos ex debito Pastoralis officii Constitutionem a Pio V. antecessore Nostro pro Archivis sedium Episcopaliū utriusque Siciliæ olim vulgatam, & fraudes, & subreptiones scripturarum, quæ tempore sedium vacantium perpetrabantur, etiam respicientes, necessarium putavimus nonnullas alias ordinationes, & statuta his Nostis Apostolicis literis, perpetuum robur habituris, edere tenoris sequentis, videlicet.

3. Ut omnes Patriarchæ, Metropolitæ, Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati inferiores, Ordinarii locorum, nullius Diocesis; jurisdictionem Episcopalem exercentes, in tota Italia, eisque adjacentibus Insulis, qui in suo Palatio Episcopali locum tutum, nec cuivis facile ad eundum, pro servandis in eo scripturis ad dignitatem, & jurisdictionem Episcopalem, seu Ordinariam, mensam, & forum suæ Curæ pertinentibus, non habent, statim de loco tantæ rei destinando serio cogitent, in quo loco tuto, congruo, non humescenti, unde scripturis lapsu temporis perniciēs ulla inferatur, loculi, plutei, & armaria, recipiendis scripturis, & codicibus apta, secundum instructionem Italianicam, inforsus subjiaciendam, disponantur, & diligenter clausa custodiantur. Quoad Archivia, & Tabularia olim erecta, iidem Prælati pro sua vigilantia eorumdem statum sedulo recognoscant, illorum aptæ

capacitati, atque Ordini, juxta supradictam instructionem, ut quoad fieri potest, structura, & dispositio omnium Archiviorum sit uniformis, intra sex menses post harum publicationem provisiuri.

4. Hic idem terminus sex mensuum injungitur quibuscumque Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, tam insignium, quam non insignium, ut locum opportunum, juxta modum jam indicatum disponant in aliqua mansione Cathedralis, vel Collegiatæ Ecclesiæ, ubi commodè serventur, & custodiantur scripturæ, jura, & status eorumdem Capitulorum respicientes. Seorsum vero armarium habeatur pro scripturis, ad jura, & statum particularem Ecclesiarum Cathedralium, Collegiatarum attinentibus. Volumus enim, ut Archivia Capitulorum ab illis, quæ sunt Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum omnino distinguantur, ideoque in prospectu, & facie sive anteriori parte cujuscumque Archivi, sive Armarii exterius scribatur, cujusnam sit illud Archivium, an scilicet Ecclesiæ, an vero Capituli.

5. Hæc observanda etiam præcipimus a quocumque Abbate, Priore, vel Superiore Regulari cujuscumque Ordinis, etiam Mendicantium, etiam Societatis Jesu, vel cujuscumque instituti, etiam speciali nota digni, nec non Hospitalis B. Joannis Hierosolymitani, scilicet pro dispositione, constructione, seu constitutione Archivi in loco apto, modo, quo supra, & intra claustra propriæ domus, Monasterii, seu Conventus: idemque omnino executioni mandandum curent: Abbatissæ, & Priorissæ, & Superiores cujuscumque Monasterii Monialium, & sacrarum Virginum domusque piarum mulierum, quæ Conservatoria appellantur quæque per hæc scripta non intendimus approbare. Similiter hæc eadem Constitutio Nostra in construendis, & custodiendis Archivi observetur ab Ecclesiis receptitiis, Collegiis, Seminariis, Convictibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hospitalibus, Montibus pietatis, aliisque Locis Pii cujuscumque generis, & quocumque nomine censeantur, sub administratione Rectorum, Ministrorum, & Officialium temporaneorum, sive perpetuorum existentibus.

6. Omnes jam dicti Patriarchæ, Archi-

chiepiscopi, Episcopi, Ordinarii locorum, & Superiores Regularium cujuscunque sexus, ut supra postquam congesse-
rint, & clauserint, vel disposuerint scri-
pturas in Archivio extructo, vel extruen-
do, omni diligentia, & sollicitudine ea-
rumdem cathalogum, & inventarium con-
ficiendum, & cum brevi singularum scri-
pturarum synopsi, & lemmate, vel sum-
mario describendum curent, Episcopi, &
Ordinarii eundem cathalogum, & inven-
tarium a Notario, seu Cancellario Curie
Episcopalis, vel ordinariæ, aut, eo im-
pedito, ab alia persona, per eum substi-
tuenda confici curent coram se ipsis, seu
Vicario Generali, vel alia persona ab iis-
dem substituenda, idemque cathalogus,
& inventarium ab eodem Notario, seu
Cancellario singulis paginis subscribatur.
Cathalogus vero in fine totius operis a
Prælato, postquam ipse accurate, & se-
dulo recognoverit singulas paginas dili-
genter conscriptas, fideliterque a Nota-
rio, seu Cancellario propriæ Curie, vel a
persona ei substituta, exaratas, subscri-
batur. In Seminariis autem Episcopalibus
Archivium, ut supra, erigatur, & inven-
tarium scripturarum per publicum Nota-
rium, ab Episcopo, sive Ordinario eligen-
dum, qui non sit Cancellarius Curie Epi-
scopalis, sive Ordinariæ, conficiatur co-
ram Vicario Generali, aut alia persona
Ecclesiastica a prædictis Ordinariis substi-
tuenda, & coram uno ex Deputatis Semi-
narii, ad horum beneplacitum, etiam al-
ternis vicibus, cum subscriptione illius,
qui eidem conscriptioni interfuerit, ut su-
pra.

7. Cathalogus, & Inventarium Ar-
chivii Capitulum Ecclesiarum Cathedra-
lium, & Collegiarum, per Archi-
vistam, ut inferius dicitur, a Capitulo
eligendum, conficiatur coram duobus Ca-
nonicis antiquioribus, & peritioribus Ca-
thedralis, & Collegiæ eo ordine, &
subscriptione, quam supra memoravimus.
Inventarium tamen, & Catalogus Archi-
vii Ecclesiarum Cathedralium, & Colle-
giarum, distincti ab Archivio Capituli,
per hominem a proprio Episcopo, sive Or-
dinario deputatum, coram Vicario Gene-
rali, vel persona Ecclesiastica, ab ipsis
Ordinariis eligenda, nec non coram Ca-
nonico antiquiore Ecclesiæ Cathedralis,

vel Collegiæ, appositis subscriptioni-
bus eorumdem, conficiatur, ut supra.
Inventaria, & Cathalogi scripturarum,
quæ in Archivii Monasteriorum, & loco-
rum Regularium servantur, eodem, quem
diximus, ordine conficiantur per Archi-
vistam Regularem ipsius Monasterii, & an-
tiquiore ex Monachis regularibus Mona-
sterii, vel Conventus: qui quidem Abbas,
vel Superior suam subscriptionem appone-
re debeant.

8. In Monasteriis Monialium, inque
domibus piis, quæ Conservatoria nuncu-
pantur, inventarium, & Catalogus con-
ficiatur, & subscribatur, ut supra, per
hominem ab Episcopo, sive Ordinario de-
putatum, coram proprio Monasterii Con-
fessario, & Abbatissa, vel Priorissa, sive
Superiore, & Vicaria.

9. In Ecclesiis Conventualibus, seu
receptitiis, Collegiis, & Seminariis, scilicet
a Seminariis Episcopalibus, ut supra,
memoratis, in convitiis, Congregationi-
bus, Confraternitatibus, Hospitalibus,
Montibus Pietatis, aliisque locis piis, ut
supra, Inventarium, & Catalogus coram
primo Officiali, & Camerario cum eorum
subscriptione per Archivistam, si ibi erit,
alias per virum idoneum, ab Administra-
toribus eorumdem locorum deputatum,
conficietur.

10. Hujusmodi Inventarii, & Cata-
logi, sic, ut diximus, confecti, duo
exemplaria inter se prorsus similia confi-
ciantur, quorum unum in Archivio ipso
Episcopali servetur, alterum apud Præla-
tum Diocesis, ut supra, antiquiorem
Canonicum Cathedralis, vel Collegiæ,
Abbatem, vel Superiorem Monasterii Mo-
nialium, & Conservatorii, Rectorem,
vel primum Officialem locorum piorum,
respective, ut supra, ita tamen, ut præ-
functi suo munere, successoribus illud tra-
dant.

11. Eadem Archivia duabus clavibus,
& seris inter se diversis aperiantur: qua-
rum una quoad Archivia Episcopalia, sive
Ordinaria, a Prælato, sive Ordinario
servabitur: altera a Cancellario, seu No-
tario Curie Episcopalis, vel ordinariæ.
Archivii autem Seminariorum Episcopa-
lium una clavis ab Episcopo, sive Ordina-
rio, altera ab Archivii Præfecto, per Epi-
scopum, sive Ordinarium eligendo, cum

con-

consilio Deputatorum eorundem Seminariorum, custodiatur. Archivii Ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiatæ unam clavem ejusdem Archivii Præfectus servabit, aliam Canonicus antiquior.

12. Ubi mos est, ut Beneficiati Ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiatæ Archivium habeant distinctum a Capitulari, de more unam ejus clavem retineat Beneficiatus antiquior, alteram Beneficiatus Archivii Præfectus, sive Archivista, ut inferius dicitur, eligendus. Ubi vero Beneficiatorum Archivium una cum Capitulari conjunctum haberi consuevit, ejus claves juxta eandem consuetudinem retineantur; sique ab uno ex Beneficiatis retineri consuevit, ita pariter observetur. Si vero Beneficiati carent Archivio separato, & distincto, neque scripturas ad sua jura pertinentes in Archivio Capitulari conservant, tunc jubemus, atque præcipimus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Ordinariis, ut Archivium cum armariis seorsum erigendum curent, modo superius memorato, ut scripturarum conservationi prospiciatur. Quoad vero particulare Archivium ipsius Ecclesiæ Cathedralis, & Collegiatæ, una ex ejus clavibus a Canonico ejusdem Ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiatæ per Episcopum, sive Ordinarium deputando, altera vero ab ipso Episcopo, sive Ordinario retineatur. In Monasteriis, seu Conventibus una ex clavibus Archivii a Superiore Conventus, altera ab Archivista retineatur. In Monasteriis Monialium, proutque domibus, quæ Conservatoria appellantur, una ex clavibus per Abbatissam, vel Priorem, aut Superiorem localem, altera per Confessarium Monasterii, aut Conservatorii custodiatur. In aliis locis supra memoratis unam Archivii clavem Rector, vel primarius Officialis custodiat, alteram Archivista, ut inferius, eligendus.

13. Quotannis mense Januarii inventario, sive catalogo scripturarum illæ scripturæ adjungantur, quæ anno præcedenti confectæ, vel alias neglectæ fuerunt.

14. Episcopi, & Ordinarii tempore visitationis, ex præscripto sacrosancti Concilii Tridentini faciendæ, Archivium Episcopale, sive Ordinarium omnino visitent. Item visitent Archivium Ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiatæ, nimirum armaria,

in quibus jura Ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiatæ custodiunt, & scripturas, ac jura eadem recognoscant, præsentibus duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus Capituli. Archivium scripturarum, quæ statum, & jura Capituli Cathedralis tantum respiciunt, pariter visitent, exploraturi, utrum scripturæ sint bene dispositæ, secundum instructionem huic Nostræ constitutioni adjungendam, idque agant una cum duobus Canonicis antiquioribus, nec tamen possit Episcopus, sive Ordinarius rimari scripturas, quæ res ejusdem capituli respiciunt. Præterea Episcopus, sive Ordinarius Archivium Beneficiatorum cum duobus ex eorum numero antiquioribus pariter visitet, diligenter observaturus, utrum hujus nostræ constitutionis ordinationes adimpleantur: Ubi vero Beneficiatorum Archivium cum Capitulari commune est, in ejus visitatione sibi adjungat duos Beneficiatos, præter duos Canonicos antiquiores, ut illud pariter, ut supra dictum est, visitet.

15. Episcopi, & Ordinarii quoad Archivia Ecclesiarum, aliorumque locorum, hoc ipsum agant ad tenorem hujus Nostræ constitutionis, quam ubique observari curent, ita tamen, ut in iis locis, in quibus visitationem jure Ordinario peragere possunt, eodem jure Ordinario Archivia prædicta visitent. In locis vero, in quibus iidem Episcopi, & Ordinarii jure Delegato visitationem peragere possunt, hujusmodi etiam jure delegato memorata Archivia explorare, & executionem eorum, quæ hac Nostrâ constitutione traduntur, promovere possint, & debeant, inque relatione sua tempore visitationis sacrorum liminum faciendâ, separatim referant statum Archiviorum. Prælati vero *Nullius*, ad visitationem sacrorum liminum, non accedentes, quolibet triennio evoluto, doceant Congregationem S. R. E. Cardinalium interpretum Concilii Tridentini de statu Archivii, deque observatione hujus Nostræ constitutionis, & Cardinalis Præfectus, ubi opus fuerit, illam docere, eos cogat.

16. Itidem Generales, Provinciales, & Visitatores cujuscumque Ordinis, & Instituti Regularis, ut supra, in suis visitationibus, quas facient in singulis Monasteriis, & Conventibus Regularium, ac Monia-

nialium sibi subjezarum, peculiariter quærant, an singula in hac nostra Constitutione comprehensa, adamusim servata fuerint, ac servantur, poenisque in eadem contentis, inobedientes ad observantiam etiam juris remediis compellant. Iidem Visitatores suis Superioribus in relatione Visitationis statum Archivorum in dictis Monasteriis, & Conventibus visitatis, a se repertum referant: seque executioni huius Constitutionis, sedulo invigilasse omnino doceant: pro qua executione, ubi necessitas tulerit, Superiorum auctoritatem implorare non desinant. Immo in Capitulis Provincialibus, & Generalibus Superiores Conventuum, & Monasteriorum, seu Provinciarum, de observantia huius nostræ Constitutionis, quoad Archivia erigenda, & conservanda in suis Monasteriis, seu Conventibus, rationem huiusce rei exigant.

17. In singulis Capitulis Cathedralium, seu Collegiatarum quotannis inter cæteros Officiales, Archivista ex corpore Capituli eligatur. Item pariter de Monacho, seu Religioso in Monasteriis, seu Conventibus Regularium agatur, ubi cæteri Officiales a Conventualibus, sive a Superioribus eliguntur, qui facultatem habeant eligendi Officiales eorumdem Monasteriorum, sive Conventuum. In reliquis Locis piis, sive Confraternitatibus, superius memoratis, ubi adest Collegium, inter cæteros Officiales, ab eo eligi solitos omnino eligatur Archivista pro fidei custodia dictorum, respective Archivorum. Ubi vero non eliguntur Officiales ab Ordinario, vel deest Collegium, eos electurum, atque homo Archivistæ muneris capax, tunc Rector dicti loci pii custodiat Archivium, vel aliquem virum probum, & fidelem pro ejusdem custodia deputet.

18. Prælati, sive utriusque sexus Superiores suæ Ecclesiæ scripturas Archivio inferendas curent, secundum instructionem, inferius recitandam.

19. Ordinarii priusquam Inventarium Archivi sui concinnandum curaverint, sedulo inquirent chartas, scripturasque usurpatas, alio distrahas, atque dispersas, quod præsertim Sede vacante, contingere solet, & quæcumque necessaria remedia adhibeantur, ut eadem scripturæ Archivio restituuantur, vel ubi lateant, mani-

festetur. Qui non sunt Ordinarii, coram Ordinariis, auxilium judicarium præstantibus, agant pro scripturarum recuperatione, inque Archivium suum translatione.

20. Decessurus, vel ad longum tempus extra Dioecesim abiens Episcopus, Prælatus, sive Ordinarius Inventarium scripturarum Archivi sui sigillo obsignatum, teneatur omnino dare proprio Confessario, aut alicui Superiori Regulari ejusdem Civitatis cum syngrapha receptionis tradatur, juxta memoratam, Pii V. prædecessoris nostri Constitutionem. Superior autem novo electo Episcopo, seu Ordinario, vel antiquo illuc redeunti, idem Inventarium tribuat, restituta syngrapha receptionis Superiori. Si tamen obitus jam dicti Confessarii, vel Superioris ante novi Episcopi, seu Ordinarii electionem, sive reditum serradicum evenierit, tunc Inventarium, & syngrapha memorata Confessarii eorum respective, adhibita simili cautione, tradantur, & executioni demandetur quod ipsi, morte præventi, adimplere nequiverint.

21. Obeunte Prælato, Capitulum antequam ad Vicarii Capitularis electionem deveniat, diligenter inquirat, an Inventarium scripturarum Archivi Episcopalis, quod penes se servare debeat, reperiatur, agnoscatque, an impleta fuerit prædicta nostra dispositio, qua traditio Inventarii, proprio Confessario facienda, decernitur, ut Superiori Regulari tribuatur, quod inventarium si repertum fuerit, capitulum illud Superiori Regulari, ab eo tute, & fideliter usque ad novi Prælati electionem custodiendum, tradere teneantur. Si autem idem inventarium repertum minime fuerit, neque constiterit, fuisse traditum modo, quo supra, tunc debeant duo antiquiores Canonici Archivi claves penes se suscipere, idem Archivium coram duobus testibus Presbyteris non capitularibus, suis propriis sigillis exterius munire, ita ut clavibus minime referari possit. Nec capitulum, vel Vicarius capitularis ejusdem Archivi sigilla disrumpere, aut referare audeant, aut possint, nisi prius iidem duo Canonici antiquiores, fractis sigillis, & aperto Archivo coram duobus Presbyteris non capitularibus, scripturas ipsas contulerint cum Inventario autentico, quod juxta

juxta Nostram hanc dispositionem in eodem Archivo servandum est. Si vero minime repertum fuerit inventarium in Archivo, jamdicti duo Canonici teneantur manu publici Notarii accurate duplex inventarium scripturarum Archivi, ut supra, conficere, quorum unum in Archivio servetur, alterum Superiori Regulari, ut supra, tradatur: alias si hujus Nostræ constitutionis, & dispositionis transgressores extiterint, & Archivum referare præsumpserint, præter poenas generales, inferius imponendas, tam Capitulum, quam Vicarius capitularis obstricti sine cuicumque detrimento, quod inde evenire contigerit, parti, & Fisco ob scripturas ex Archivo subreptas; nec non aliis poenis, arbitrio successoris Episcopi, seu Ordinarii subjaceant.

22. Post obitum Episcopi, claves Archivi apud duos Canonicos a capitulo deputandos remaneant, nec Commissario Apostolico, sede vacante, ullo pacto tradatur: sed tantum permittatur, ut illa una cum Canonicis deputatis, in Archivo scripturam aliquam, suæ commissioni necessariam, scrutari possit. inde tamen nullam transferat; cum novus Episcopus a capitulo scripturarum ex Archivo Episcopali translatarum, omniumque ad Ecclesiam, seu Mensam Episcopalem pertinentium, rationem exigere debeat, ex Concilio Tridentino sess. 24. cap. 16. de Reformatione.

23. Ex Archiviis non liceat afferre scripturas sine Prælati, vel Superioris facultate illas exscribendi, easdemque post triduum in suum locum restituendi, ubi syngrapha receptionis, triduo tempore limitata, reponatur. Hanc syngrapham scripturas recipiens, suæ manu in codice ad hoc retinendo in eodem Archivo, subscribat; Ordinariis tamen locorum reservata facultate prorogationis temporis, quæ moderate concedatur.

24. Ad processus quacumque occasione postulante facile inveniendos, volumus, ut Notarii, Tabelliones, & Aduarii unius mensis spatio ab expeditione causarum, Archivistæ eisdem processus quoscumque, criminales, civiles, & quacumque rem continentes, Ecclesiasticam, vel temporalem, tradere teneantur, per eum in Archivo reponendos, atque servandos:

quos pariter inventario scripturarum singulatim recensere sub poena transgressoriibus privationis officii, is futuræ ad id obviandum inhabilitatis, præter alias poenas, in hac constitutione sancitas. Ubi Archivistas, & scripturarum custodes mutari contigerit, hi successoribus suis omnes scripturas, per publicum documentum, inde confectum, exhibeant; alias hi æque, ac successores de scripturis deficientibus rationem reddant.

25. Denique, ut prospiciatur conservationi scripturarum, ad Ecclesiam, Parochias, Cappellanas, Altaria, loca Pia, & causas quoque pias pertinentium, quæ per collationem, vel nominationem, seu præsentationem canonicam, vel quocumque alio modo reguntur, & administrantur virum Ecclesiasticum, vel sæcularem, non vero per Collegium, & propterea difficilius est Archivium, secundum jam dictam instructionem formatum constituere, volumus, ut Ordinarii in suis visitationibus pro suo arbitrio, & prudentia eidem scripturarum conservationi provideant, erectionem Archivi fieri mandantes, regulasque præscribentes, quas rei aptiores fore cognoverint, subjæctæ instructioni, se conformare pro opportunitate curantes.

26. Omnium, & singulorum hæcenus expositorum executionem sub præcepto sanctæ obedientiæ quibuscumque, ut supra, personis respectivæ, injungimus, ab iisque servari volumus; & mandamus; immo rursus Patriarchis, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Ordinariis, habentibus usum Pontificalium, sub poena suspensionis ab eorum usu, arbitrio Summi Pontificis: Capitulis autem Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum sub poena interdicti: reliquis Ecclesiasticis sæcularibus in sacris constitutis sub poena suspensionis a Divinis: Regularibus utriusque sexus, suspensionis ab officio, & privationis vocis activæ, & passivæ; sæcularibus sub poena excommunicationis majoris; quarum censurarum, & poenarum absolutio, & relaxatio reservatur Romano Pontifici.

27. Curent propterea universi Prælati supradicti, & Superiores Regulares omni diligentia quælibet in hac Nostra constitutione contenta, undequaque observari, ad aver-

avertendum præjudicium grave, quod imminere posset Ecclesiis ex occultatione iurium, pro quorum custodia, & conservatione ipsi pro viribus laborare tenentur ex onere assumpto in ipso limine receptionis suæ dignitatis, & muneris: proindeque inobedientes, ne dum juris remediis ad observantiam eorum, quæ hac constitutione vulgantur, cogere possint, sed debitis poenis in eos, qui muneri suo deerunt, animadvertere non omittant.

28. Decernimus autem, easdem præfentes de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intencionis Nostræ vel quovis alio defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in jus, vel controverfiam vocari numquam posse; sed illas semper perpetuo validas, & efficaces fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri: atque ita per quoscumque, Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ Clericos, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis quavis aliter judicandi, vel interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

29. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus Apostolicis de non tollendo jure quæsito, & quorumvis Capitulorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, aliorumque Piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, exemptionibus, immunitatibus, a Nobis, & Prædecessoribus Nostris sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & decretis, quomodolibet concessis, ac in futurum concedendis. Quibus omnibus, etiam si de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis in suo robore alias permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium exemplaribus manu, & sigillo cujusvis publici Notarii, vel alterius personæ in Ecclesiastica digni-

te constitutæ, munitis, eadem prorsus rides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ institutionis, voluntatis, mandati, statuti, & ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1727. 18. Kalen. Julias, Pontificatus Nostri Anno IV.

XXVIII.

Ex Originali Romæ in Archivio
Ordinis.

SUMMARIVM

Gaspar Pizzolanti Electus Episcopus Cervien. declaratur perdurare debere in officio Generalatus usque ad electionem novi Prioris Generalis in Capitulo proxime celebrando faciendam.

Dilecto filio Gaspari Pizzolanti Electo
Cervien.

BENEDICTUS PAPA XIII.

*Dilecte fili salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

Religionis zelus, litterarum scientia, ^{An. 1727.}
vitz, ac morum honestas, aliaque ^{24. Junii.}
laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno commendaris testimonio, Nos inducunt, ut te specialibus favoribus, & gratiis prosequamur.

2. Cum itaque Nos te, qui Prior Generalis, Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo existis, propter egregia tua merita Ecclesiæ Cervien. Pastoralis solatio destituta de persona tua Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus ob tuorum exigentiam meritorum accepta de Fratrum eorumdem consilio, auctoritate Apostolica providerimus, teque eidem Ecclesiæ Cervien. in Episcopum, & Pastorem præfecerimus: & sicut accepimus, Tu eidem Ordini summa fide, prudentia, atque integritate hactenus præfueris.

3. Hinc est, quod Nos felici, prosperoque dicti Ordinis regimini, & gubernio interim, donec tuus in Generalatum Ordinis hujusmodi Successor in proximo futuro ipsius Ordinis Capitulo Generali eligatur, quantum Nobis ex alto conceditur providere cupientes, ac de spectata tua fide, probitate, charitate, doctrina, vigilantia, sapientia, & Religionis zelo plenam habente in Domino fiduciam, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Tibi, ut licet memoratæ Ecclesiæ Cervien. præsis, nihilominus officium Generalatus Ordinis præfati cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritate, jurisdictione, præminentia, prærogativis, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, ut prius usque ad electionem novi Prioris Generalis Ordinis hujusmodi in tui locum, sicut præmittitur, faciendam retinere, illud interea gerere, & exercere libere, licite, & valide possis, & valeas, tenore præsentium, concedimus, & indulgemus.

4. Mandamus propterea in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri poenis, omnibus, & singulis prædicti Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut Te in præfato Generalatus officio, ejusque libero exercitio juxta eorundem tenorem præsentium continuari, & perseverare sinant, & faciant, Tibique respective faveant, & assistant, ac tua salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam, sive poenam, quam rite tuleris, seu statueris in Rebelles ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

5. Decernentes ipsas præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia suffragari.

6. Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac ir-

ritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Junii 1727. Pontificatus Nostri Anno IV.

F. Card. Oliverius.

XXIX.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.
pag. 232.

SUMMARY

Conceditur nostris Carmelitæ Vicaria Maranionis in Brasilia a Generali Ordinis ad magisterium in Sacra Theologia promotis, ut Lauream Doctoratus a Vicario Provinciali suscipere possint.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti ^{An. 1727.} filii Vicarius Provincialis, alique ^{25. Junii.} Fratres Vicarij Maranionis in Brasilia, Ordinis B. M. de Monte Carmelo, quod alias postquam fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 27. Augusti 1624. expeditas literas concesserat quondam Theodoro Statio tunc tempore Priori Generali, ac professoribus Provinciarum Hispaniæ, & Lusitanæ ejusdem Ordinis, ut ii, qui absolutis lectionibus, & exercitationibus literariis per regularia Ordinis hujusmodi Instituta requisitis, ac servatis alias servandis per eundem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magistri juxta

juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent Lauream Doctoratus in Collegio Sanctæ Theresiæ Salmaticen. memorati Ordinis ad formam in præfatis literis præscriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur: rec. mem. Innocentius Papa VIII. etiam prædecessor noster indulgit, quod omnes, & singuli dictæ Provinciæ Lusitanæ Professores, quos pro tempore existens Prior Generalis Ordinis hujusmodi in eadem Sacra Theologia Magistros instituisse, & creasset, præfatam Lauream Doctoratus, prævio riguroso examine coram Priore Generali dictæ Provinciæ Lusitanæ, & quatuor in ipsa Sacra Theologia Magistris, sive coram Rectore Collegii Colimbrien. Ordinis prædicti, ac illius Regentibus, & Magistris sumere valerent, & subinde simile quoque Indultum Fratribus Provincialibus Bahien., & Fluminis Januarii itidem in Brasilia dicti Ordinis concessit, & alias prout in binis ipsius Innocentii desuper in pari, etiam forma Brevis editis, ac suprædictis Urbani prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus uberius continetur.

2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, primum ex memoratis Indultis favore Professorum Provinciæ Lusitanæ emanaverit, eo, quod enarrata concessio a memorato Urbano VIII. prædecessore eis facta fuisset tempore, quo Rex Hispaniarum etiam Lusitaniam possidebat, sicque Religiosis tum Hispanis, tum Lusitanis præfatum Collegium Salmaticen. pro assequenda Laureæ Doctorali præfata facile adire licebat. At separatis postmodum Dominiis, idem Indultum sine ullo effectu, ac utilitate remanserat respectu Lusitanorum, quibus propter immutatum rerum statum non amplius ad dictum Collegium libere accedere permissum fuit: & alterum Indultum hujusmodi Professoribus prædictarum Provinciarum Bahien., & Fluminis Januarii propter nimiam earum ab Europa distantiam concessum fuerit; dicta vero Vicaria Maranionis, utpote in remotissima parte vastæ Regionis ipsius Brasiliæ sita, longius, quam prædictæ Provinciæ Ba-

Part IV.

hien., & Fluminis Januarii ab eadem Europa distet, nec Regiæ Naves, quibus ejusdem Vicariæ Religiosi in Lusitaniam transfretare valeat, eo unquam appellant: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignemur.

3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homino quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod omnes, & singuli Fratres expresse professi dictæ Vicariæ Maranionis, quos dilectus filius Modernus, seu pro tempore existens Prior Generalis Ordinis prædicti in eadem Sacra Theologia Magistros, servatis pariter servandis, instituerit, & creaverit, Lauream Doctoratus, prævis riguroso examine coram Vicario Provinciali dictæ Vicariæ, & quatuor in Sacra Theologia Magistris, sive Reggentibus, ac illorum approbatione, servatis cæteroquin conditionibus per Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Vicario Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus similiter, & indulgemus.

4. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Vicariæ, & Ordinis præ-

fatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 25. Junii 1727. Pontificatus Nostri Anno IV.

XXX.

Romæ ex Typographia Rēv. Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIUM

In Ordinibus Regularibus unus duntaxat potest esse S. C. Indicis Consultor, qui ab Urbe amoveri nequit a suis Superioribus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

*An. 1727
21. Aug.*

Alias sel. rec. Clementi Papæ X. prædecessori nostro pro parte tunc existentium Consultorum Congregationis etiam tunc existentium S. R. E. Cardinalium Indicis Librorum prohibitorum, & expurgandorum præpositæ expositio, quod rec. mem. Alexander Papa VII. pariter prædecessor noster, Anno 1659. decreverat, & declaraverat non licere Superioribus Regularibus remove ab Urbe, ac suis Conventibus suos Subditos Regulares inservientes dictæ Congregationi in officio Indicis Consultorum, quia talis remotio cedebat in præjudicium ipsius Congregationis, quæ alios Consultores inexpertos, veteranis, & expertis substituere constringebatur, hocque Decretum Superioribus eorundem Regularium a tunc itidem existente Congregationis prædictæ Secretario intimatum fuerat, dicti vero Exponentes, quo quietius, majorique studio huic Sanctæ Sedi obsequium præstare valerent opportune sibi in præ-

missis a præfato Clemente prædecessore provideri plurimum desiderabant; idem Clemens prædecessor justis eorumdem exponentium petitionibus favorabiliter annuere volens, supplicationibus etiam memoratorum Cardinalium nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ac supra expressum Alexandri prædecessoris Decretum approbans, & confirmans, omnibus, & singulis tam tunc præsentibus, quam futuris Superioribus Generalibus, & Provincialibus, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti auctoritate Apostolica præcepit, & mandavit, ut tunc, & pro tempore existentibus Consultoribus Regularibus Congregationis prædictæ suis respectivè Subditis Conventualitatem in Collegiis, seu Domibus Regularibus in Urbe prædicta existentibus, in quibus literarum studia vigerent, quo comodius ejusmodi studiis, dictæque Sedis obsequiis incumbere valerent, si adessent, sin minus in aliis Monasteriis, Conventibus, seu Domibus Regularibus suorum respectivè Ordinum, Congregationum, & Institutorum in eadem Urbe positis, absque ulla mora, vel tergiversatione concederent, & assignarent; ipsos autem Consultores inde nisi causis ad eadem Cardinalium Congregatione, illiusque Secretario pro tempore existente bene examinatis amoveri nullo modo posse auctoritate prædicta statuit, & ordinavit, & alia prout in prædicti Clementis prædecessoris literis die 5. Decembris 1623. super in simili forma Brevis expeditis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, uberius continetur.

2. Hinc est, quod Nos præmissorum robori, & inviolabili observationi opportune providerè volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, enarratas Clementis prædecessoris literas auctoritate prædicta tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & quatenus etiam opus sit, innovamus.

3. Præterea, ne privilegium hujusmodi Consultoribus dictæ Congregationis per supradictas literas concessum, Conventibus, & Domibus Regularibus onerosum sit, eisque ab illa obedientia, quam professi sunt sese subtrahendi stimuli

mali addantur, Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus præcipimus, & mandamus, ut in posterum unus dumtaxat ex Ordinibus Regularibus Congregationis prædictæ Consultor esse, ac huiusmodi privilegio frui possit, illoque vivente, alii, qui ad Consultorum munus huiusmodi assumpti fuissent, eodem privilegio potiri nequeant, sed in eadem Urbe de Superiorum suorum licentia permanere volentes, Conventibus, ubi ab eisdem Superioribus collocabuntur, alimenta ad rationem duorum juliorum singulis diebus persolvere teneantur, & inde a suis Superioribus toties, quoties ipsis bene visum fuerit, etiam extra eandem Urbem mitteri possint, nec isti privilegium prædictum etiam a Nobis, & Romanis Pontificibus successoribus nostris absque speciali derogatione, & præsentium nostrarum literarum mentione impetrare queant.

4. Declarantes ulterius, quod ejusmodi privilegium Consultoribus prædictæ Congregationis dumtaxat concessum sit, & quod tam memorati Consultores privilegio huiusmodi gaudentes, quam pariter alii illo minime fruente socium sibi additum habere, nec postulare valeant, sed illum volentes, & a suis Superioribus permissum, alimenta pro eodem socio, sicut præmittitur, præstare debeant.

5. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac prædictis Consultoribus Regularibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quolibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctori-

tate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Nonobstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit quorumvis Ordinum, Congregationum, Institutorum, Provinciarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, & Domorum Regularium, aliisque quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Institutis, Monasteriis, Provinciis, Conventibus, Collegiis, & Domibus Regularibus, illorumque Superioribus Generalibus, & Provincialibus, aliisque personis quibuscumque sub quibuscumque verbis tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis in Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, ac pluribus confirmatis, innovatis, & approbatis.

7. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

8. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, vel Secretarii prædictæ Cardinalium Congregationis munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Augusti 1727. Pontificatus Nostri Anno IV.
F. Card. Oliverius.

XXXI.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Camera Apostolicæ.

SUMMARIUM

*Tertiarii Ordinis nostri eximuntur a Jurisdictione Ordinariorum, & subji-
cuntur P. Generali.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1727.
30. Aug.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod cum ipse longa experientia comprobaverit nonnullas molestias ac vexationes utriusque sexus ejusdem Ordinis Tertiarii illatas ab illis locorum Ordinariis, qui ejusmodi Tertiarios ad eorum subjectionem, seu superioritatem, adigere volunt, spiritusque dispersionem, atque supradicti Ordinis Superioribus non modicam sollicitudinem asserre, dictus Procurator Generalis, quo similibus inordinationibus occurratur, literas nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam Anno Incarnationis Dominicæ 1725. quarto Idus Decembris Pontificatus nostri anno secundo expeditas, per quas inter alia Tertiarii Ordinis Sancti Francisci a jurisdictione, & superioritate Ordinariorum eximuntur, ad Tertiarios primo dicti Ordinis per Nos summopere extendi, & ampliari desideret, Nobis propterea præfatus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & abso-

lutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, literas nostras præfatas, per quas Tertiarii secundo dicti Ordinis omnimode jurisdictioni, & regimini eorum Ministri Generalis subjiunguntur, ad Tertiarios utriusque sexus primo dicti Ordinis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus; ita ut illi, Priori Generali pro tempore existenti hujus Ordinis, curæ, & superioritati subiecti omnino sint. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primo dicti Ordinis, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem proffus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipse præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Augusti 1727. Pontificatus Nostri Anno IV.
F. Card. Oliverius.

XXXII.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Perpetuum silentium indicitur Oppositoribus Sicula Reformationis Carmelitarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Petri Jesu, & Maria Procuratoris Provincie Fratrum Ordinis B. M. de Monte Carmelo Strictæ Observantiæ Provincie S. Al-

An. 1727.
15. Dec.

S. Alberti in Sicilia Nobis exposito, quod cum in dicta Provincia perfecta Regularis Observantia eorum regula mitigata, & vita communis cum pluribus Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum super disciplina Regulari deputata Decretis, literis Apostolicis, & Oraculo nostro stabilita fuisset post multas contradictiones nonnullorum ejusdem Provinciæ Religiosorum illis discussis, ac examinatis, & tandem uti insubstantiibus ab eadem Congregatione rejectis, iidem Religiosi oppositores a turbando operis tam sancti minime cessaverant; ideoque dictus Petrus Procurator intellexerat, quod illi ab eorum instantiis a prædicta Congregatione declinantes mentem nostram molestia effecerant, id ipsum Exponentes, quod per sex annorum cursum matura consideratione a præfata Congregatione examinatum, & in ea ab illis iteratum, & subinde pro insubstanti, & pro pura emulationis opera recognitum fuerat, ac proinde Nobis supplicato, ut perpetuum silentium a Nobis super hujusmodi oppositionibus, tam Dei gloriæ, ac paci, & quieti Provinciæ prædictæ, ejusque Religiosorum præjudicialibus imponeretur. Nos supplicem libellum Nobis super præmissis porrectum ad eandem Congregationem remisimus, quæ quidem Congregatio edidit suum Decretum, tenoris qui sequitur, videlicet: *Sacra Congregatio super Disciplina Regulari attentis narratis, & auditis Archiepiscopo Messanen., Episcopo Syracusano, & Vicario Capitulari Catanien. referente Eminentissimo Spinula decrevit, quod Patres omnino acquiescant. Roma 18. Julii 1727. J. R. Cardinalis Præfatus. J. Episcopus Elusin. Secretarius. Loco ✕ sigilli.* Cum autem sicut dictus Petrus Procurator Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Petrum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si

quibus quomolibet innodatus existeret, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica tenore, præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes easdem præsentibus litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respectu inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignorantem contingerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Decemb. 1727. Pontificatus Nostri Anno IV.

F. Card. Oliverius.

Loco ✕ Sigilli.

XXXIII.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

SUMMARYUM

Constitutio de B. Johanne a Cruce Ordinis Fratrum B. Mariæ Virginis a Monte Car-

Carmelo, qui Excalceati appellantur, Sanctorum Confessorum canonis per eundem adscripto die 27. Decembris 1726.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

*An. 1727.
27. Dec.*

PIA Mater Ecclesia præcipuis universalis honorificentiae præconiis illos ornari decernit, qui olim sanctissimis disciplinis, & moribus eam illustrantes, divini nominis gloriam, & Deo famulatum numerum dictis, & factis augere, perque viam salutis ducere summa cura studuerunt. Hujusmodi virum, Christianis virtutibus, cælesti doctrina, jugi poenitentia, multisque signis probatum Ecclesiae catholicae dedit ea pars Hispaniae Tarraconensis, cui Castellæ veteris nomen est, Nosque illum hac die, in honorem Beati Johannis Apostoli, & Evangelistæ Deo sacra, Sanctorum Confessorum non Pontificum canonis, solemni Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cæremonia, adnumerare decrevimus.

2. Is est Beatus Johannes a Cruce, Ordinis Fratrum B. Mariæ Virginis a Monte Carmelo, qui Excalceati appellantur, primus professor, & parens, qui anno Christi Domini 1542. ex perhonestâ Jepefia familia ortus est in Oppido, quod dicitur Fons Tiberii in Episcopatu Abulensi. A primis annis egregie animi dotes in corpore, christianeque educato, plurimum emicuerunt; quamque dilectus, & carus esset Deiparæ Virgini, in cujus patrocinium confugerat, inde patuit, quod aquam e puteo hausturus, in illum prolapsus, patronæ manu sublatus, incolumis prodiit. Adolëscens, eximie pietatis ductu Metymnæ campi hospitalem domum ingressus, ægrotantium, & pauperum famulatu se addixit, maxima charitate diu, notuque languentibus assidens, nec modo spiritualia, sed ne vilissima quidem officia in iis juvandis obire detrectans; unde factum, ut ceteri in nosocomio christiana Johannis acta demirati, ægrotorum corporibus, animisque curandis certatim ejus exemplo alacrem, & sollicitam operam darent. Quidquid interim tam pio ministerio supererat, præclarus juvenis assiduis precibus, vigiliis, lacrymis, & Domini-

cæ passioni religiosissimo animo recolendæ, impendebat: quæ tandem ipsi ad Fratrum Ordinis B. Mariæ Virginis a Monte Carmelo institutum ineundum, jucundissimam viam aperuerunt. Hoc ita amplexus est, ut vota emissa purioris disciplinæ studio accurate observaret, ad primitivi Ordinis normam se omnino conformans, nec nisi cum timore, & tremore, ac jussu majorum, ob summam rei divinæ præstantiam, ad sacratissimum Presbyteratus gradum evectus.

3. Quum vero Dei virgo Teresa, quæ postea, excelsis ejus virtutibus, signisque flagrantibus, per fel. mem. Antecessorem Nostrum Gregorium Papam XV. in Sanctarum Virginum canonem relata est, inter Sorores jam dicti Ordinis Beatæ Mariæ a Monte Carmelo primævi instituti Regulam felici exitu restituisset, idemque pro Fratribus ejusdem familiæ animo voluaret, Dei ancillæ magni operis comes Johannes a Cruce, strictioris disciplinæ promovendæ ardore vehementer accensus, plane cælitus datus est. Quare tantæ rei negotio inter sacram Virginem, & Dei famulum agitato, Ordo Fratrum Carmelitarum communi omnium bonorum plausu, licet fremente humani generis hoste, mirifice instauratus, & per universam Europam non sine ingenti Dei gloria diffusus est, plurimis Teresæ Virginis cura, per totam Hispaniam erectis, atque optime institutis cœnobiis, quæ ipse, nullis vitæ incommodis, & periculis territus, singula perlustravit.

4. Ubi verò admiranda innocentia, assidua rerum divinarum contemplatione, asperrimo vitæ rigore, summisque virtutibus inclutus, suorum corda in perfecto Dei cultu undequaque firmaverat, diro morbo, & in crure quinque plagis, sanio manantibus, patientissime toleratis, totus in Deo, quem semper in corde, atque ore habuerat, fixus, sanctissimis Ecclesiæ sacramentis summa fide, & religione susceptis, inter sodalium collacrymantium amplexus, Davidici Psalmi versiculo, *In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum*, piissime pronunciato, die, & hora a se prædictis, in Ubedæ Cœnobio, xix. Kal. Januariæ anno Salutis 1591, ætatis 49. vitæ cœnobiticæ 29. purissimam efflavit animam vir, Deo percarus, doctissimo

ni formidatus, animi lenitate, constantia in adversis, miraculorum, ac prophetiarum dono per totam Hispaniam illustris, inque mysticæ theologiæ arcanis scripto explicandis, æque ac Tereſia, divinitus instructus, quam, decreto S. R. E. nondum Beatis adnumeratam, ipse sodali suo, inter Sanctas Dei Virgines, eo superſtite, referendam præſtunciavit.

5. Ad Servi Dei exuvias, quasi odore perfuſas, & poſtea corruptionis expertes, eundem veluti placido ſomno ſopitum referentes, populi eas oſculantis multitudo copioſa turmatim confluit, veſtium, & ipſius etiam corpusculi particulas, venerationi inſtinctu, auferre conata. Tanti Viri, quem Tereſia, ut Sanctum ſuſpexerat, Sanctique elogio compluries ornabat, virtutum, & prodigiorum fama in dies percrebrefcente, geſta ejus maturo judicio Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, ſedente pie rec. Deceſſore Noſtro Alexandro Papa VII. ad canonicos ritus diſcuſſa, & probata fuerunt, unde per ſimilis memoriarum Clementis Papæ X. Apoſtolicas literas, inter Beatos relatus eſt.

6. Novis deinde miraculis poſt ſolemne Beatificationem, ob ejus merita a Deo paratis, juſſu Dei Servi Innocentii Papæ XI. undique Conquiſitis, & coram Nobis ipſis per Venerabiles Fratres Noſtros in examen adductis, ac veteri diſciplinæ, & majorum Conſtitutionibus reſpondere per omnia compertis, inque tribus Conſiſtoriis, & plenario conventu eorundem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Episcoporum Nobiſcum in Urbe præſentium conventu, rite perpenſis, unanimi eorundem ſententia, per Sedis Apoſtolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque, ac Principum Chriſtianorum, atque ipſius Ordinis Fratrum Excalceatorum, B. Mariæ Virginis a Monte Carmelo, enixis precibus pro B. Johanne a Cruce in Sanctorum Confeſſorum non Pontificum canonem referendo Apoſtolicæ Sedi porrectis, poſt tantæ rei perſiciendæ ſolemne diem indiſtam, perque orationes, jejunia, & eleemoſynas Omnipotentis Dei opem ferventiſſime imploratam, demum univerſis, quæ ex Anteceſſorum Noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutio-

nibus, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ diſciplina agenda erant, omni religione peractis, hac ipſa die in honorem B. Johannis Apoſtoli, & Evangelistæ Deo ſacra, una cum iſdem Venerabilibus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & populi frequentia, in Sacroſanctam Baſilicam Principis Apoſtolorum, Deo ſupplīcantes convenimus, ubi ſemel, iterum, & tertio pro viro Dei in Sanctorum Confeſſorum non Pontificum canonem referendo precibus repetitis per Venerabilem Fratrem Noſtrum Laurentium S. R. E. Episcopum Cardinalem Tuſculanum, Conſilium nuncupatum, poſt decantatas ſacras Orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Chriſtianæ nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Noſtra, de eorundem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Episcoporum, Nobiſcum in plenario conventu Baſilicæ Vaticanæ præſentium, conſilio, & unanimi conſenſu, B. Johannem a Cruce Hiſpanum ex Ordine Fratrum Excalceatorum B. Mariæ Virginis a Monte Carmelo, de cujus ſanctitate, fidei ſinceritate, & cæterarum virtutum, ac miraculorum excellentia plene conſtabat, & conſtat, una cum Beatis perinde Confeſſoribus non Pontificibus, Peregrino a Foro-Livii Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Virginis, & Franciſco Solano Ordinis Fratrum Minorum, qui a Regulari Obſervantia nuncupantur, Sanctum eſſe definivimus, Sanctorum Confeſſorum non Pontificum canoni adſcribendum decrevimus, prout præſentium tenore definimus, decernimus, & adſcribimus, eundemque per univerſos Chriſtifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, ſtatuentes, ut ab univerſa Eccleſia in ejus honorem ædes ſacræ, & altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & conſecrari, & quotannis xix. Kal. Januarias, quo die ad cæleſtem patriam evolavit, ejus natalis, ut Sancti Confeſſoris non Pontificis, Feſta ſolemnia, celebrari poſſint.

7. Insuper eadem auctoritate omnibus Christianis fidelibus vere poenitentibus, & confessis, qui ejusdem diei Natalis festo in memoriam B. Johannis a Cruce quotannis ad sacras ejus exuvias venerandas accesserint, annum, & quadragenam; iis vero, qui in octava ejusdem Festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis poenitentibus misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

8. Postremo gratis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc, novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Johannis a Cruce, Peregrini a Foro-Livii, & Francisci Solani, Oratione solemni, in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus, cum ejusdem Confessoris non Pontificis, & cæterorum commemoratione, omnibusque Christianis fidelibus tunc presentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

9. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio cælitus Nobis concessio omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium Auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Johannis a Cruce, indignationem suam a nostris peccatis avertens, ostendat Nobis faciem misericordiz suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

10. Cæterum quia difficile foret, præsentibus Nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutz munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsi præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ definitionis, decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auso temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, sexto Kalendas Januarias, Pontificatus nostri Anno Tertio.

✠ *Ego Benedictus Catholice Ecclesie Episcopus.*

✠ *Ego Fraciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*

✠ *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Orthobonus S. R. E. Vice-Cancellarius.*

✠ *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

✠ *Ego Joseph Renatus Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.*

✠ *Ego Philippus Antonius Tit. S. Prædix Presbyter Card. Gualterius.*

✠ *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Prebyter Cardinalis Albanus S. R. E. Camerarius.*

✠ *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

✠ *Ego Joannes Antonius Tit. Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*

✠ *Ego Antonius Felix Tit. Sanctæ Balbinæ Presbyter Card. Zondadari.*

✠ *Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

✠ *Ego Cürtius Tit. Sancti Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*

✠ *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. de Polignac.*

*
*
*
* Ego Nicolaus Tit. Sanctorum Nerei, &
Achillei Presbyter Card. Spinula.

*
*
*
* Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter
Card. Spinula.

* Ego Cornelius Tit. Sancti Hieronymi
Illyricorum Presbyter Card. Bentivolus de Aragonia.

*
*
* Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter
Card. Belluga & Moncada.

* Ego Joseph Tit. S. Susannæ Presbyter
Card. Pereyra de la Cerda.

*
* Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in In-
sula Presbyter Card. Cienfuegos.

* Ego Bernardus Maria Tit. Sancti Ber-
nardi ad Thermas Presbyter Cardina-
lis de Comitibus, Major Pœni-
tentiarius.

* Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in
Merulana Presbyter Cardinalis de
Alteriis.

* Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presby-
ter Card. Petra.

* Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presby-
ter Card. Marefusus.

*
* Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica
Presbyter Card. Coscia.

* Ego Nicolaus Maria Tit. Sanctorum Jo-
annis, & Pauli Presbyter Cardina-
lis Lercarius.

* Ego Frater Laurentius Tit. Sancti Lau-
rentii in Pane, & Perna Presbyter
Cardinalis Cozza.

*
* Ego Benedictus S. Mariæ in Via lata
Diaconus Card. Pamphilius.

* Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes
Diaconus Card. de Alteriis.

* Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium
Diaconus Card. Columna.

*
*
*
* Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardi-
nalis Albertonus.

Pars IV.

* Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin
Diaconus Card. Albanus.

* Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala
Diaconus Cardinalis Falconerius.

* Ego Nicolaus S. Mariæ de Rotunda Dia-
conus Card. Judice.

*
*
*
*

P. Card. Prodaturus.

F. Card. Oliverius.

C. Archiepiscopus Emiffenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Marinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIUM

*Pro Italia, & Insulis adjacentibus elevatur
ad Ritum Duplicem Officium S. Ma-
riæ Magdalene de Pazzis jam alias præ-
ceptum universali Ecclesiæ recitari sub
Ritu Semiduplici.*

Sanctissimus Dominus noster Benedictus PP. XIII. *An. 1728.*
ad plures Serenissimæ Violantis Beatricis Etruriæ *28. Jan.*
Principissæ preces benigne indulgit, atque concessit, ut Officium S. Mariæ Magdalene de Pazzis, alias sub Ritu Semiduplici pro Ecclesiæ universali 25. Maii recitari concessum, imposterum ab omnibus utriusque sexus Christianis fidelibus existentibus in tota Italia, & Insulis adjacentibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, sub Ritu Duplici recitari possit, & debeat. Die 28. Januarii 1728.

N. Card. Coscia.

Loco * Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiep. Apamenus
Sac. Rit. Congr. Secr.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispanz.

SUMMARIUM

*Approbatur Officium Transverberationis
Cordis S. Theresiæ, & conceditur reci-
tandum a Fratribus, & Montalibus
Excalceatis utriusque Congregationis.*

Ordinis Carmelitarum Excalceatorum
Congregationis Hispaniæ,
& Italiæ.

An. 1728. 17. Mar. **A**D humillimas preces PP. Procuratorum Generalium Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationum Hispaniæ, & Italiæ Sanctissimo Domino nostro Benedicto XIII. porrectas Sanctissas Sua superscriptum Officium proprium, & Missam cum titulo Transverberationis Cordis S. Theresiæ, prout jacent, approbavit, & pro die vigesima septima Augusti ab omnibus Religiosis Ordinis Carmelitarum Excalceatorum utriusque sexus præfatarum Congregationum, qui ad Horas Canonicas tenentur sub Ritu Duplici secundæ Classis imponerem recitari, ac respective celebrari posse benigne concessit. Die 17. Martii 1728.

N. Card. Cofeia.

N. M. Tedeschi Archiep. Apamensis
Sac. Rit. Congr. Secr.

XXXIV.

Ex Originali Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Instituit quinque Socios, & Secretarios
generales nationum Ordinis nostri.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1728. 5. Apr. **P**astoralis officii, quod auctore Domino, gerimus, sollicitudo postulat, ut felici, prosperoque Christianorum sub suavi Religionis jugo mancipatorum regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus providere jugiter sagamur.

1. Ad præclarum itaque Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Ordinem, quem peculiari Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu paternæ dirigentes considerationis intuitum, simulque attendentes salubri ejusdem Ordinis, illiusque Fratrum directioni, regularisque inibi disciplinæ conservationi conducibile fore, si in dicto Ordine, ubi non ita pridem Assistentium generalium munera auctoritate Apostolica abolita, ac suppressa fuerunt, Consilarii juxta morem in inclito, quem profitemur, Fratrum Prædicatorum Ordine laudabiliter vigentem constituerentur, ac stabilirentur, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, in supradicto Ordine Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo consilium ad instar ipsius Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod ex quinque Religiosis morum gravitate, ac rerum usu præstantibus è to-

tidem diversis nationibus Italica scilicet, Germanica, Gallica, Hispanica, & Lusitana coalescere debent, harum serie perpetuo instituimus: Volentes, ut quinque Consilarii hujusmodi, ac eorum quilibet gaudeant titulo Socii, & Secretarii generalis primordii Ordinis, cujus singulare, unique Religioso hætenus demandari solitum officium ex tunc itidem perpetuo supprimimus, nec unquam Assistentium generalium nomine utantur; ipsis autem Consiliariis, sive Sociis, ac Secretariis generalibus unaquæque eorum respective natione, de viâ, vestitu, aliisque necessariis sumptibus honeste provideat, ita quod illi singulis mensibus promo, seu domestici sumptus Procuratori, nec non Fratri, qui eis ab epistolis erunt, impensasolvere teneantur.

3. Porro iidem Consilarii, sive Socii, ac Secretarii generales voce activa; & passiva in Capitulis generalibus prædicti Ordinis gaudeant, sintque Discreti nati Conventuum S. Mariæ Transpontinæ, & Sancti Martini ad Montes nuncupatorum de Urbe ejusdem Ordinis, singulisque tribus mensibus adesse teneantur computis, ac redditioni rationum utriusque Conventus, & examini Fratrum ad gradus academicos promovendorum: Assistant quoque Consiliis ejusdem Ordinis cum voto consultivo, non vero decisivo, præterquam quoad ea, quæ Decreta Romanorum Pontificum, immutationes Constitutionum dicti Ordinis, ac statuta illius Capitulum generalium spectant, in quibus semper habebunt votum decisivum, officium suum factem per triennium exercent, quo elapso libere a Priore generali ipsius Ordinis pro tempore existente amoveri possint, re tamen prius cum Protectore ipsius Ordinis communicata, in omnibus eidem Priori generali subsint, & ut aliis Fratribus bonum præbeant exemplum choro, ac Divinis officiis diurnis, ac nocturnis, aliisque piis, ac religiosis exercitiis interesse debeant, ubique suavem Christi odorem præferentes.

4. Ad hæc de infra scriptorum Fratrum expresse Professorum Ordinis præfati fide, prudentia, integritate, charitate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, eorumque singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis

spensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, dilectos filios Josephum Solari Italum, Alphonsum a S. Claudio Gallum, Josephum Fuentes Hispanum, ac Laurentium Correa Gama Lusitanum Fratres præfati Ordinis expresse professos pro quatuor nationibus hujusmodi in Consiliarios ejusdem Ordinis ad triennium proximum a data præsentium computandum cum omnibus, & singulis prærogativis, facultatibus, privilegiis, ac honoribus, & oneribus prædictis, tenore præsentium, facimus, creamus, constituimus, & deputamus, nec non dilecto filio moderno Priori Generali Ordinis prædicti similem Consiliarium enarratis qualitatibus præditum, juxta datam sibi a Domino prudentiam pro natione Germana similiter creandi, & constituendi, ipsique moderno, & pro tempore existenti Priori Generali, si aliquis ex quatuor Consiliariis a Nobis, sicut præmittitur, deputatis, officium hujusmodi obire recusaverit, vel nequiverit, alium in ejus locum substituendi, ac subrogandi, successivis vero, ac perpetuis futuris temporibus, postquam hi quinque Consiliarii tempus suum absolverint, alios e dictis nationibus Consiliarios eligendi, ac nominandi facultatem tribuimus, & impertimur.

5. Decernentes ipsas præsentis litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Aposto-

licis, nec non, quatenus opus sit, supra dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 5. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno IV.

J. Card. Oliverius, apud

XXXV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.

pag. 275.

SUMMARY

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua Monialibus quorumvis Monasteriorum in qualibet mundi parte existentium die earum velationis, benedictionis, & consecrationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Apostolicæ dignitatis culmine, ^{An. 1728. 6. Apr.} meritis licet imparibus, inscrutabili Dei providentiæ arcano constitutæ celestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ credidit Altissimus, libenter erogamus, cum id ad augendam sacrarum Virginum, quæ oblitæ populum suum, & domum Patris sui divinis obsequiis sese sub suavi Religionis jugo manciparunt, religionem fovendamque, illarum pietatem arbitramur in Domino profuturum.

1. Cum itaque Nos antiquissimam, Catholicæ Ecclesiæ ad Nostra usque tempora transmissam consuetudinem, priscumque Sanctorum Patrum morem secuti, nonnullis dilectis in Christo filiabus Monialibus (Monasterii S. Ambrosii de Urbe Ordinis S. Benedicti sacrum hodie velamen, ac benedictionem, & consecratio-

nem

nem impartiri fuerimus memores B. Martellinam ejusdem S. Ambrosii Sororem, ut ipse in suis libris de Virginibus testatur a S. Liberio Romano Pontifice Prædecessore Nostro sacrum itidem velum solemniter accepisse) dictisque Monialibus plenariam peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem concessimus; cæteras quoque Moniales, quæ deinceps velamen, benedictionem, & consecrationem hujusmodi recipient, eodem spiritali munere donare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Monialibus expresse professis quorumvis Monasteriorum in qualibet mundi parte existentium tam hæcenus erectorum, quam in posterum erigendorum cujuscunque Ordinis a Sede Apostolica approbati, quas de cætero juxta sacrorum Canonum dispositionem, ac formam in Pontificali Romano præscriptam a proprio Episcopo, seu Antistite velum sacrum suscipere, & benedici, & consecrari contigerit die earum velationis, benedictionis, & consecrationis præfatarum, si vere poenitentes, & confessæ Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 6. Aprilis 1728. Pontificatus Nostri Anno IV.

XXXVI.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII. pag. 286.

SUMMARIUM

Confirmantur Decreta Capituli Generalis nostrorum Discalceatorum, quo responsum est Laicos, seu Conversos, Donatos nuncupatos ejusdem Ordinis teneri una cum Religiosis Choristis ad omnia humilitatis Officia, cum declaratione.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius modernus Præpositus Generalis Congregationis Italici Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod Laici, seu Conversi communiter Donati nuncupati dictæ Congregationis, cibos mensæ imponere, & promiscue una cum Religiosis Choristis ad omnia humilitatis officia Domus regularis operam conferre sese minime teneri prætendentes, litem coram Congregatione Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita intenterunt, & in ea iterato causa propofita, emanavit resolutio, ut votum Capituli Generalis, juxta instructiones, exquireretur, & interim dictos Donatos teneri ad arbitrium Superioris; lætisque proinde, & per Capitulares instructionibus hujusmodi auditis, ipsi Decretum ediderunt tenoris, qui sequitur, videlicet.

Ex Actis Capituli nostri Generalis celebrati in Conventu nostro S. Caroli Mediolani die 16. Aprilis 1728. sessione 15. matutina die 23. Aprilis. Cum de mandato Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium teneatur Capitulum Generale dare suum votum in causa Fratrum Donatorum. Propositum fuit RR. PP. Capitularibus in Capitulo Generali congregatis, an ex vi nostrarum legum censeant teneri Fratres Donatos exercere officia humilitatis, tersoris scutellarum, & servitoris primæ mensæ, sicut exercent cæteri Religiosi Choristæ etiam Sacerdotes. Responsum fuit: Affirmativè per secreta suffragia cum 50. ex 57. votis.

Philippus a S. Nicolao Præposit. Gener. Fr. Philippus a S. Theresia Capit. Secr.

2. Cum

2. Cum autem, sicut eadem expositio, subjungebat, dictus Præpositus Generalis præmissa, quo firmitus subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, & perpetuum eisdem Donatis silentium imponi, ac scandalosam hujusmodi litem finire summopere desideret. Nos eandem litem pœnitens, & omnino tollere, ipsumque Præpositum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter inclinati: Decretum præinfertum a memorato Capitulo Generali factum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac perpetuum prædictis Donatis super præmissis silentium imponimus, ipsosque Donatos non esse amplius audiendos harum serie eadem auctoritate decernimus, ac declaramus.

3. Decernentes pariter ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, & illis respective suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus præmissis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac

de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesima secunda Junii 1728. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Fidem facio per presentes ego Causarum Curia Camera Apostolica, ac Illustrissimi, & Reverendissimi D. Auditoris Sanctissimi Notarii publicis infra scriptus, qualiter unus Cursor retulit in scriptis se die 19. Julii 1728. pro parte, & ad instantiam Fratrum Conversorum, seu Donatorum Provincia Venetæ principalium, sive Sc. coram eodem Illustrissimo, Reverendissimo D. Auditore Sanctissimi per Acta mei Sc. citasse D. Gulielmum Ricca exadverso Procuratorem ass. Reverendissimi P. Præpositi Generalis, ac RR. PP. Chronistarum Carmelitarum Discalceatorum Provincia Venetæ exadverso Principalium ad dicendum contra Memoriale cum rescripto Sanctissimi, & videntum prævia oris aperitione adversus Breve Apostolicum exadverso, ut aperitur, impetratum die 22. Junii proximi præteriti, seu Sc. remitti causam super abstensione scutellarum, & servitio mense aliisque actibus humilitatis remitti ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularibus, coram qua eadem causa pendet indecisa, & interim viden. sibi inhiberi, ne sub pœnis attentatorum, excommunicationis, aliisque Sc. audeat, seu præsumat quidquam attentare, seu innovare, aut attentare, vel innovare facere, quatenus opus sit, capi quamcumque provisionem Illustrissimo, & Reverendissimo Domino benevisam, & Decretum quodcumque desuper necessarium, & opportunum fieri, ac interponi ad p. d. Die 21. Julii 1728. relatione facta comparuit D. Liborius de Petrantonis Procurator petiit, ut supra. Et tunc Illustrissimus Dominus habuit terminum, proservato, Procuratore exadverso presente Sc., & latius prout in iisdem Actis mei Sc., ad qua Sc. In fidem Sc. Datum Romæ hac die 13. Septembris 1735.

Ita est Salvatori Paparotius A. C. Notarius.

BEATISSIMO PADRE.

Si degnò la S. V. ad istanza del Padre Generale de' Carmelitani Scalzi della Congregazione d' Italia di confermare con suo Breve sotto li 22. Giugno 1728. il Voto fatto dal Capitolo Generale celebrato in Milano nel prossimo passato Aprile, in cui si decretò, che li Conversi di detta Religione Oratori umilissimi della S. V. siano obbligati a fare gli officj ebdomadarj di servire alla mensa, lavar piatti, ed altri officj di umiltà fin' ad ora eseguiti da' soli Corsisti, imponendo anche perpetuo silenzio agli Oratori. E benchè paresse a questi di restar pregiudicati da detto Breve, e di potere sperimentare le loro ragioni in Congregazione de' Vescovi, e Regolari, avanti la quale pende ancora il ricorso fattovi per questa causa de' Conversi della Provincia di Venezia, con tutto ciò in venerazione de' santissimi ordini della S. V. sono disposti a soccombere a qualsivoglia gravame, tuttochè da essi non professato, che sia per imporsi loro dalla S. V.

Ma perchè il calore dell' impegno potrebbe trasportare il moderno P. Generale, ed altri suoi parziali a pretendere in vigore di detto Breve d'obligare all' esecuzione de' predetti officj ebdomadarj anche quelli delli Oratori, quali esercitano nella Religione officj fissi. E per altra parte non è stata mai mente della S. V. (quale ha la piena comprensione delle materie claustrali) d' obligare a doppio gravame gli Oratori; questi sulla fiducia della paterna clemenza della S. V. ad effetto di schivare le liti fra Religiosi, umilmente la supplicano a voler ordinare, che si dichiari, che l'accennato Breve non comprenda quelli delli Oratori, a' quali sarà dalla Religione assegnato uno de' seguenti officj, cioè di Vestiario, altrimenti detto Robbiero, di Canovaro, di Sponditore, di Ministro del Refettorio, d' Ortolano, o sia sovrintendente di Campagna, e di Cercante d' elemosine, di Speciale, o sia Infermiere, di Cuoco, di Sottosagrestano, e Portinaro, che della grazia &c.

Alla Santità di nostro Signore

PAPA BENEDETTO XIII.

Per

Li Conversi Carmelitani Scalzi della Congregazione d' Italia, detti Donati.

DECLARATIO BREVIS

Die 3. Septembris 1728. Ex Audientia Sanctissimi.

Facta per me relatione, Sanctitas Sua declaravit, Breve concessum, & expeditum die 22. Junii 1728. confirmatorium voti editi per Capitulum Generale celebratum Mediolani die 16. precedentis mensis Aprilis super obligatione Fratrum Donatorum Oratorum ad exercenda officia terforis scutellarum, & servitoris prima mensa non comprehendere Fratres Donatos exercentes officia, nimirum, Quæstoris eleemosynarum, Coqui, Vestiarii, Sacrista, Janitoris, Hortulani, Emptoris, Ministri cellæ Vinaria, Infirmarii, Ministri Refectorii, & similia, eisdemque propterea Officiales non teneri, nec obligatos esse ad exercenda munera prædicta, terforis scutellarum, & servitoris prima mensa, non obstante quacumque contraria dispositione Constitutionum Ordinis, Voti, & Brevis prædicti, quibus omnibus, quatenus opus sit, Sanctitas Sua in hac parte, & ad præmissum effectum dumtaxat, expresse, & plenissime derogavit.

J. Archiepisc. Episcopus Imolen.
Auditor.

Loco ✠ Sigilli.

XXXVII

Romæ ex Typographia Reverendæ
Camera Apostolicæ.

SUMMARIVM

Breve Apostolicum super divisione Provinciae Poloniae Ordinis nostri in Reformatam, & non Reformatam.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, ^{An. 1728.} qui charitas est, & Deus pacis vices, ^{26. Jun.} licet immeriti, gerentes in terris, illa, quæ inter Christiani fideles quoscumque, & præsertim illo, qui Altissimi obsequiis sub suavis Religionis jugo mancipati sunt, religiosæ tranquillitatis, stabilendæque studio provide conjuncta esse noscuntur, ut firma semper, atque illibato permaneant, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabili-

mus,

mus, sicut conspicimus in Domino salubriter expedire. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres tam antiquæ, quam strictioris observantiæ Provinciæ Polonæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod ad sopiendas, amovendasque acerrimas controversias, & prætensiones, propter quæ longo annorum decursa inter sese coram infrascripta Congregatione Cardinalium contendunt. Definitorium Generale ejusdem Ordinis satisfaciendo decreto ejusdem Congregationis die 20. Junii anni proxime præteriti emanato, quo quies, & pax perpetua Religiosis restitueret, votum suum mense Majo proxime elapso in Conventu S. Pauli Ferrarien. edidit tenoris, qui sequitur, videlicet: Quoad Provinciam Poloniæ adherendo voto deputatorum Judicum, probataque compositione inter partes inita, & ab Adm. Rev. Patre Vicario Provinciali, ejusque primo Socio, tam pro parte Observantiæ, quam pro parte Reformationis a secundo Socio strictioris Observantiæ professore, ac Plenipotentiariorum subscripto, de tribus Conventibus Reformationi tradendis, nempe Lipiensi, Ploscensi, & Klodaviensi, cum suis inventariis, qua traditione mediane, duo illa corpora in perpetuum divisa maneant, & invicem independentia, commissum est Rmo Patri, vel Procuratori Generali Ordinis, ut eam compositionem subjiciat sapientissimo Sacre Congregationis judicio, & ratam haberi, ac confirmari auctoritate Apostolica deprecetur: Ipsi vero exponentes ejusmodi voto inhaerentes ab eadem Congregatione illius approbationem, debitamque executionem petierunt, cum adjectis immediate sequentibus Capitulis tenoris sequentis, nempe: Primum quod Provincia Patrum Carmelitarum antiquæ Observantiæ post extraditionem trium memoratorum Conventuum constabit Conventibus sexdecim, Majori Cracoviensi in Arenis, Vilnensi SS. Omnium, Sancti Thomæ Cracoviz, Gulovienfi, Jelenfi, Lublincensi, Bilscenti, Lidensi, Vonsocensi, Liokovienfi, Uladislavienfi, Pompienfi, Krupcienfi, Zatruiensi, Kolesnicensi, Minscenti, & duabus fundacionibus Kajo-dunenfi, & Rosienfi, habens Religiosos ducentos sexdecim, exceptis Novitiis prædictorum Conventuum. Secundum, ut

Parti IV.

Priores, vel Vicarii extradandorum trium Conventuum gaudeant voce, & loco in Capitulo Provinciali immediate celebrando. Tertium, ut traditio prædictorum Conventuum die 20. ab intimatione præsentis Decreti per Adm. Rev. P. Vicarium Provinciale strictioris Observantiæ facienda, ac respectu receptio cum omnibus inventariis, summis, contractibus, cæterisque suis respectu Conventus concernentibus provisionibus per RR. Adm. Patres Vicarios Provinciales, vel Commissarios deputandos, una cum Sociis exequantur, idque ante Capitulum Provinciale PP. antiquæ Observantiæ. Quartum ut Congregatio Patrum Carmelitarum strictioris Observantiæ in Provinciam erigenda, gaudens de præsentis titulo Sanctissimi Corporis Christi, maneat sub eodem, denomineturque Provincia Majoris Poloniæ, quæ constabit Conventibus Poseniensi, Gedanienfi, Bidgostienfi, Oborienfi, Varfaviensi, Drohobicensi, Kcinenfi, Markovicensi, Plonscensi, Lipienfi, & Klodaviensi, numerans ad præsens Religiosos centum sexaginta quatuor, exceptis Novitiis. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ipsi exponentes ex-divisionem, & in duas Provincias creationem, ut suam plenariam executionem habere possit, & perpetuis futuris temporibus observetur, Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri summo opere desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibuscumque modolibet innodatz existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui supplicem libellum eis porrectum a dilecto Filio Josepho Amabile Feydeau Priore Generali Ordinis hujusmodi, illiusque relationem super præmissis dictis Cardinalibus factam attenderunt, Consilio, Votum, & Capitula-

Z

præ-

præserta cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si quid desuper quomodolibet intervenerint supplemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes ipsas præsentēs literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Provinciæ, Conventuum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 6 Junii 1728. Pontificatus Nostri Anno V.

Locus ✠ Sigilli.

F. Card. Oliverius.

XXXVIII

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.

pag. 306.

SVMMARIUM

Subjiciuntur Tertiarii Ordinis nostri jurisdictioni, & regimini Magistri Generalis ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum B. Mariz de Monte Carmelo, quod cum ipse longa experientia comprobaverit nonnullas molestias, ac vexationes utriusque sexus ejusdem Ordinis Tertiariis illatas ab illis locorum Ordinariis, qui ejusmodi Tertiarios ad eorum subjectionem, seu superioritatem adigere volunt, exoriri, idque eisdem Tertiariis animi perturbationem, spiritusque dispersionem, atque supradicti Ordinis Superioribus non modicam sollicitudinem afferre, dictus Procurator Generalis, quos similibus inordinationibus occurratur, literas Nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam anno Incarnationis Dominicæ 1725. quarto Idus Decembris, Pontificatus Nostri Anno secundo expedias, per quas inter alia Tertiarii Ordinis S. Francisci a jurisdictione, & superioritate Ordinariorum eximantur, ad Tertiarios primodicti Ordinis per Nos summopere extendi, & ampliari desiderat, Nobis propterea præfatus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgero de benignitate Apostolica dignaremur.

2. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliusque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, literas Nostras præfatas, per quas Tertiarii secundo dicti Ordinis omnimodæ jurisdictioni, & regimini eorum Minister Generalis subjiciuntur ad Tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus, itaut illi Priori Generali præ tempore existenti hujus Ordinis curæ, & superioritati subiecti omnino sint.

3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis,

1728.
30. Aug.

licet, nec non, quatenus opus sit, primodicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ haberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 30. Augusti 1728. Pontificatus Nostri Anno V.

Romæ ex copia impressa asservata in Ordinis Archivio.

SUMMARY

Rescriptum super præcedentia inter Socios Generales Nationum Ordinis nostri.

BEATISSIMO PADRE.

FRA Antonio Giuseppe Amabile Feydeau Generale de' Carmelitani umilmente prostrato a' piedi della Santità Vostra gli espone, come essendo stati istituiti nel Capitolo Generale passato cinque Segretarij con Breve della Santità Vostra senza specificazione alcuna della precedenza, & ordine, che devon tenere, dal che potrebbesi dar campo in avvenire a qualche civile discordia; per impedire qualunque litigio supplica Vostra Beatitudine a voler dichiarare, che questi abbiano la precedenza a tenore dell' antichità delle Provincie delle quali sono Segretarij, lo che rilevasi dalle Costituzioni dell' Ordine Part. 1. Capit. 2. col seguente metodo: Primo sia il Segretario d' Italia per ragione della Provincia di S. Alberto: Secondo quello di Francia per motivo della Provincia di Narbona: Terzo quello di Germania per la Provincia di Germania Inferiore: Quarto quello di Spagna per ragione della Provincia di Catalogna: e Quinto quello di Portogallo. Che della grazia &c.

Alla Santità di Nostro Signore
PAPA BENEDETTO XIII.

Per il Generale de' Carmelitani.

RESCRIPTUM.

Attentis expositis, mandamus inter Socios Patris Generalis servari præcedentiam juxta antiquitatem Provinciarum, a quibus ipsi denominantur,

Part. IV.

quarum series præscribitur in Constitutionibus Ordinis part. 1. cap. 2. §. 1. ut primus scilicet Socius Italix, secundus Gallix, tertius Alemanix, quartus Hispanix, & quintus Lusitanix. Die 7. Octobris 1728.

Benedictus PP. XIII.

XXXIX.

Romæ ex Typographia Rev. Cameræ Apostolicæ.

SUMMARY

Constitutio qua Canobius Ordinis Fratrum Beate Maria Virginis a Monte Carmelo Oppidi Medicinæ in Diœcesi Bononiensi convertitur in Grangiam, & prædium Canobii B. Mariæ Gratiarum ejusdem Ordinis in Civitate Bononiensi; illiusque redditus, & proventus generali Collegio, & Gymnasio Carmelitarum, ibidem instituendo, attribuantur, & perpetuo incorporantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolici ministerii fastigio, disponente Domino, constituti, dum sæpe recolimus quanta ad gregem Dominicum, nostræ sollicitudini commendatum, recte dirigendum, religiosi Ordines, ingenuis artibus, & divinarum litterarum scientia præstantes, conferant, hac ipsa cura, nobis commissa, rem dignam nos facere existimamus, si eosdem Ordines ad Ecclesiastica studia vehementer accendimus, quorum ope observantia Regularis in viris Deo dicatis augetur, & egregiis moribus, turisque & probis sententiis, ad summi Dei gloriam, & Reipublicæ bonum sedulo promovendum, animi imbuuntur, qui postea virtutibus verè Christianis per sacros & doctos viros ornati, & contra ingruentium errorum insidias muniti, atque optime instructi, cæteros quoque, per vias Domini secum recte ambulantes, veluti manu ducunt.

2. Hos animi nostri sensus dum erga omnes Ordines Regulares pro singulari nostra erga eos dilectione patefacere cupimus, dilectus filius Antonius Josephus Amabilis Feydeau Fratrum Ordinis Beate Mariæ Virginis a Monte Carmelo Prior Generalis, sacrarum doctrinarum cultum,

suzque familiæ dectis in suis Cœnobiis instaurandi avidus, libello supplici nobis exposuit, se una cum præcipuis ejusdem sui Ordinis Sociis, in Cœnobio S. Mariæ Transpontinæ hujus Almæ Urbis degentibus, consilium iniisse, ut in nostra Civitate Bononiæ, ubi omnium disciplinarum studia florere consueverunt, generale Collegium, & Gymnasium pro suæ regulæ Alumnis, in Cœnobio B. Mariæ Gratiarum optimis facultatibus sedulo informandis, auctoritate nostra instituere, quemadmodum aliorum etiam Ordinum Fratres, & præsertim nostri Prædicatorum, & Minorum Conventualium, sua Collegia, seu Gymnasia ibidem instituerunt, ex parvulis Conventibus in earum partium tractu speciatim dispersis, quosdam redditus, & proventus novis Collegiis ab se conditis, Apostolica auctoritate adjungentes: quod sane nos ipsi in Civitate nostra Beneventana a Monachis Congregationis S. Petri Celestini fieri quoque concessimus.

3. Quo vero in hoc novo Fratrum Carmelitarum Collegio, & Gymnasio instituendo omnia rite, & recte procederent, nobis propositum est, ut Conventum Beatæ Mariæ ejusdem Ordinis, & Provinciæ, situm in Oppido Medicinæ Diocesis Bononiensis, in Grangiam, & prædium memorati Cœnobii Bononiensis converteremus, redditusque ejusdem Cœnobii Medicinensis, non quidem Civium eleemosynis, sed ære quatuor Priorum Generalium, ipsius Cœnobii filiorum, maxima ex parte acquisitos, qui ad duo millia scutorum argenteorum ascendere dicuntur, novo Collegio Bononiæ erigendo incorporantes applicaremus. Nos autem hujusmodi postulationibus, quæ virtutis cultum, & incrementum respiciunt, accurate perpensis, ac Dei gloriæ, & Ecclesiæ utilitati respondere compertis, huic operi conficiendo Apostolicæ firmitatis robur adjicere constituimus; quoniam rei, locorum, morum, & temporum qualitate considerata, id in Domino salubriter expedire undequaue arbitramur.

4. Itaque eundem Antonium Josephum Amabilem cum suis Sociis a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsen-

tium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ejus supplicationibus annuentes, & specialem gratiam ei facere volentes, Cœnobium, & Conventum Carmelitarum Oppidi Medicinæ Diocesis Bononiensis, ut dictum est, in Grangiam, & prædium Conventus Bononiensis B. Mariæ Gratiarum ejusdem Ordinis, auctoritate nostra Apostolica convertimus, ejusque redditus duorum millium scutorum cum quibuscumque rebus mobilibus, & Bibliotheca, ibidem servata, generali Collegio, uti diximus, ibidem instituendo de plenitudine potestatis tenore præsentium perpetuo incorporamus, & incorporatos esse volumus, ut ejusdem Cœnobii, & Collegii, Bononiensis Fratres his beneficiis cumulati, ad pietatem, & graviora studia excolenda, alacrius, incumbant, nec mendicando, & ostiatim sibi victum querendo bonas horas imposterum terant. Constitutionibus tamen inhærentes felices recordationis Antecessoris nostri Innocentii Papæ X., quæ incipiunt, *Instauranda*, atque *Ut in parvis*, quarum plenæ, & viridi observantiæ pro nostri pastoralis officii debito gravissimis de causis, quas idem Antecessor noster præ oculis habuit, maxime invigilamus, omnino volumus, & mandamus, ut perpetuis futuris temporibus a Conventu Bononiensi B. Mariæ Gratiarum sex Fratres Presbyteri cum tribus Laicis probatæ vitæ, & Regulam Carmelitarum exactè professi, alantur in Conventu Medicinensi, ejusdem Ecclesiæ jugi obsequio, ac famulatu mancipati, atque incolarum spiritualibus necessitatibus sedulo inservituri. Nec tamen Bononiensis Conventus novos Alumnos, ejusdem loci filios futuros, prius instituat, quam Provinciale Capitulum Ordinis certum numerum prælectorum, seu professorum, ac pariter filiorum, semper deinceps ibidem servandum, ante præstiterit.

5. Omnes filii Conventus Medicinensis, hætenus legitime electi, imposterum habeantur, & sint veri, & reales filii Conventus Bononiensis; quibus tamen, si triginta annos religiøsæ professionis impleverint, liberum sit in alterutro Cœnobio, & Conventu, nimirum Medicinensi, vel Bononiensi pro arbitrio suo commorari.

6. In Conventu Medicinensi nullus Prior

Prior amplius instituat; neque ullæ omnino electiones habeantur, sed Capitulum Conventuale Bononiense singulis bienniis Vicarium eligat, qui cæteris Fratribus in Conventu Medicinensi degentibus præsit, quique ibi sit œconomus pro Conventu Bononiensi. Hic idem Vicarius singulis trimestribus evolutis, coram Priore, & claviariis Conventus Bononiensis exactam accepti, & expensi rationem reddere debeat, atque ubi in suæ villicationis officio administrando minus fidelis compertus fuerit, statim sine ulla forma processus judicialis deponi, & pro culpæ suæ gravitate puniri possit.

7. Prior, & claviarii Conventus Bononiensis alteram ejusdem sui Conventus fabricæ partem, recipiendis prælectoribus, & religiosis alumnis, ibidem studio literarum operam daturis mox ædificandam curabunt, quæ una cum valetudinario, & hospitalibus mansionibus pernecessaria reputatur. Istic etiam in Æde Beatæ Mariæ Gratiarum quotannis pro animabus Fratrum Conventus Medicinensis duo Anniversaria, & Missæ privatæ a Fratribus celebrabuntur.

8. His ergo stabilitis, atque hac nostra Constitutione, motu proprio, ex certa scientia, deliberatione, & voluntate nostra firmatis, decernimus, easdem præsentis semper, & perpetuo validas esse, & fore, suumque plenarium effectum, & robur habere debere: nullo eas tempore, nulla occasione, & causa, quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & subreptitias dici unquam posse, etiam si Fratres Conventus, hominesque Oppidi Medicinensis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præminentiae, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequam vocati essent, neque illis consensissent. Etiam si causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodissent, adductæ, aut comprobatae non haberentur, vel intentionis nostræ, aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quodlibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem, propriamque mentionem, & expressionem requirens;

etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent. Aut denique, ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, statuto, aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione vel causa, in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiam si talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum omnino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostra, cæterisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus vel controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concessio, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in judicio, vel extra umquam posse, decernimus, & jubemus; universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerint, perpetuum silentium imponentes.

9. Has easdem literas Nostras sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, licet in eis de his Nostris literis, earumque toto tenore, & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse, aut debere comprehendere statuimus. Sed eas, tamquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in cum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, plenarie integratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quan-

quandocumque eligenda, concessas esse, & fore: Sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prerogativa, & privilegio fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere, sique secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, hoc eorum irritum, & inane habendum esse decernimus. Quò circa Venerabili Fratri Archiepiscopo Bononiensi, nunc & pro tempore existenti, motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se vel alium, seu alios præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Antonii Josephi Amabilis requisitus fuerit, solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate Nostra easdem præsentis, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus inviolabiliter observari, eumque illis pacifice, frui, & gaudere, non permittens eundem desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradicentes quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, servataque forma Concilii Tridentini, sententias, censuras, & poenas hujusmodi incurrisse declarando, ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit brachii sæcularis auxilio.

10. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula, de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis Constitutionibus, Conciliis, aliisque, Ordinationibus quoque Apostolicis, vel statutis, quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, consuetu-

dinibus, quamvis immemorabilibus. Privilegiis quoque, indultis, literis Apostolicis, quæ iisdem Fratribus Conventus, atque hominibus Oppidi Medicensis, eorumque majoribus concessa fuissent; seu personis, ac locis quibuscumque; licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, & quibuscumque derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis generatim, vel speciatim, motu quoque, huic simili, & in consistorio, aut alias quomodolibet, & sæpe etiam, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & renovatis, quamvis diserte in eis caveretur, ne iisdem his Nostris literis Apostolicis per quascumque alias, motu quoque simili pro tempore editas, etiam derogatoriis derogatorias in se continentes, derogari umquam possit, vel iis censeatur his derogatum.

11. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore, specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis expressio habenda, aut qualibet alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum omnium, & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his Nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permanentibus, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum tantum, hac vice dumtaxat, lacissime, plenissime, ac sufficienter, necnon speciatim, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ constitutionis, reddituum, & proventuum incorporationis, & applicationis, Collegii, & Gymnasii institutionis, & erectionis, san-

tionis, concessionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1728. Kalendis Decembris, Pontificatus Nostri Anno V.

XL.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.
pag. 357.

SUMMARIUM

Prohibetur, ne Conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hispaniis intra quinque, aut saltem quatuor leucas a Conventibus jam erectis Ordinis Minorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

*Greg. 1729.
7. Mart.*

Apostolici officii, quo, auctore Domino, fungimur, sollicitudo Nos admonet, ut paternam Christifidelium, quæ fluctibus sæculi in religioſæ viæ portum confugerunt, ac in humilitatis, & paupertatis spiritu Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris regulæ jugo manciparunt, curam gerentes, felici illorum statui, & tranquillitati quantum Nobis ex alto conceditur, consulere satagamus, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus maturæ considerationis trutinæ perpensis in Domino expedite arbitramur.

2. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor Noster providè considerans in Provinciâ Carthagen. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum eam Conventuum prædicti Ordinis multitudinem jam existere, ut si alii ibidem de novo erigerentur, illorum Religiosi Christifidelibus oneri admodum forent, & a puritate Regulæ, quam profitebantur, desciscere cogerentur, quo sibi eleemosynas ad vitæ sustentationem pararent, his, aliisque rationibus adductus, de voto Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum,

& Regularium præpositæ per quasdam suas in simili forma Brevis die 11. Julii 1601. expeditas literas perpetuo statuit, & ordinavit, ut deinceps intra quinque, vel quatuor leucas a Conventibus Provinciæ, & Ordinis prædictorum jam edificatis nullus Fratrum ejusdem Ordinis Recollectorum, & Discalceatorum nuncupatorum Conventus extruxisset. Et subinde ad tollenda gravia dissidia, quæ inter Fratres Ordinum Mendicantium in diversis partibus Hispaniarum super fundatione novorum Conventuum, non sine maximo regularis disciplinæ detrimento, ac populorum scandalo in dies oriebatur, rec. mem. Alexander VII. pluresque Romani Pontifices Prædecessores Nostri memoratas Clementis Prædecessoris literas, præviis Decretis diſcæ Congregationis Cardinalium etiam in contradictorio judicio emanatis, ne dum ad alias Ordinis præfati in Regnis Hispaniarum Provinciæ, sed etiam ad omnes Fratres Ordinum Mendicantium hujusmodi per diversas eorum in pari forma Brevis literas extenderunt, & ampliavunt, & alias prout in præfatis Clementis, & Alexandri, aliorumque Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expresse, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

3. Cum autem sicut accepimus, processu temporis varia hac in re ab eadem Congregatione Cardinalium prodierint Decreta, quibus præfatas Alexandri, aliorumque Prædecessorum literas enarratam Clementis Prædecessoris dispositionem, quæ ad Fratres Recollectos, & Discalceatos hujusmodi limitata fuerat, ad omnes Ordines Mendicantes, ut præ fertur, extendentes, & ampliantes, tum servandas fore, tum e contrario aliquot ex eisdem Ordinibus Mendicantibus minime obſtare resolutum fuit, licetque plures saluberrimæ Constitutiones certos modum, & formam in fundatione, & erectione novorum Conventuum Regularium omnino observandos præscribentes a Sede Apostolica, & præsertim ab ipso Clemente VIII., ac piæ mem. Urbano VIII., & Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem Nostris severaliter promulgatæ fuerint, quia tamen nonnulli ex Ordinibus Regularibus ab eadem Sede novos, ubique loco-

locorum Conventus de sola Ordinarii licentia fundandi specialem facultatem sibi concedi obtinuerunt, tot in dictis Regnis Hispaniarum erecti fuerint, ac in dies erigantur novi Conventus, ut Fratres antiquorum Conventuum prope necessaria careant sustentatione, ac plerasque lites ad impendendam novorum Conventuum hujusmodi institutionem coram locorum Ordinariis, ac dilecto filio Nostro, & dictæ Sedi in eisdem Regnis Hispaniarum Nuncio, & forma stabili sustinere cogantur; hæcque incommoda in primis sentiant Fratres supradicti Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, utpote qui aliam paupertatem profitentes ob temporum calamitatem, & multipliciter novorum Conventuum hujusmodi passim excrecentem necessariam alimoniam vix consequi, minusque præfatarum litium expensas subire valent.

4. Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia indemnitati, & quieti, simulque antiquorum Conventuum conservationi in dictis Hispaniarum Regnis, quantum cum Domino possumus, salubriter providere cupientes, ac lites, & causas inter eosdem Fratres Minores, & alios Ordinum Mendicantium præfatorum super erectione novorum Conventuum hujusmodi coram Ordinarii locorum, Nuncio præfatis, aliisque Judicibus, & Tribunalibus quibuscumque occasione diversitatis Decretorum a dicta Congregatione Cardinalium emanatorum, seu facultatum novos Conventus prædictos erigendi concessarum, ut præfertur, vel alias quomodolibet exactas, & pendentes (quarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Colligantium quorumvis etiam speciali mentione dignorum, ac alia etiam de necessitate exprimenda præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis haberi volumus, locorum Ordinariis, & Nuncio, aliisque Judicibus, & Tribunalibus hujusmodi, harum serie ad Nos advocantes, illasque penitus, omnino extinguentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne ullus in posterum quorumvis Ordinum Mendicantium, etiam ejusmodi Fratrum

Minorum de Observantia in Regnis Hispaniarum Conventus, sive domus, aut locus Regularis vigore quorumcumque privilegiorum, & facultatibus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri, seu etiam a Nobis hætenus concessorum, seu confirmatorum salva tamen, & firma remanente, quoad Ordinem Fratrum Prædicatorum literarum Nostarum sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1737. septimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri anno tertio expeditarum, quibus per præsentem nullatenus derogare intendimus, forma, & dispositione, aut in vim Decretorum a memorata Congregatione Cardinalium editorum, seu alio quovis prætextu, vel causa, intra quinque, vel saltem quatuor leucas a Conventibus dicti Ordinis Fratrum Minorum de Observantia, seu Recollectorum, Discalceatorum, alioque quocumque nomine nuncupatorum jam creditis, sine speciali, & expressa hujus sanctæ Sedis licentia de novo erigi, fundari, seu alias quomodolibet institui, vel inceptus, seu incepta perfici, & absolvi possit, & valeat, tenore præsentium statuimus, & prohibemus.

5. Decernentes easdem præsentem litteras, etiam ex eo, quod quicumque etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad eas vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentem emanarunt sufficienter adductæ, specificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo tamquam tempore de subreptionis, aut obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostre, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in judicio, & extra illud

illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore; suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, ac ab eis respective observari: sique, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque potestate fungentes, & functionarios, sublata eis, & eorum cuilibet qualibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. similiter Prædecessoris Nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum Mendicantium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, & potestatis plenitudine similibus, aut alias quomodo libet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros in contrarium eorundem præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad

Part IV.

hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, hac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

7. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 7. Martii 1729. Pontificatus Nostri Anno V.

XLI

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.
pag. 384.

SUMMARIVM

Statuuntur, & ordinantur nonnulla pro stabilienda Reformatione juxta Constitutiones Urbani VIII., & Innocentii X. in Provincia Pedemontana Ordinis nostri.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Apostolatus officium infirmitati nostræ, *An. 1729. 26. Marti.* nullo licet meritum nostrorum suffragio, divinitus commissum, salubriter exequi satagentes, exorta inter Religiosos viros, quos vota sua Altissimo in sanctitate, & justitia, paceque fraterna reddere decet, dissidia opportunis rationibus dirimere, ac felici, prosperoque illorum regimini, quantum cum Domino possumus, consulere studemus, sicut omnibus mature consideratis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire arbitramur.

2. Alias siquidem postquam an. 1647., seu alio veriori tempore in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum B. Mariæ de

A a

Mon

Monte Carmelo reformatio introducta fuerat sub observantia Constitutionum a fel. record. Urbano VIII., ac Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro Conventibus in eodem Ordine reformatis, & reformandis editarum, quæ tamen in Provincia prædicta non aliter tunc acceptæ erant, quam cum præservazione quorundam Decretorum, quæ Leges municipales appellabant, ac consuetudinum, & statutorum particularium, ac subinde anno 1650., vel circiter, altera magis exacta, sive secunda reformatio sub enarratis Constitutionibus pure, simpliciter, & ad literam observandis cum renunciatione legum municipalium, consuetudinum, & statutorum particularium hujusmodi in eandem Provinciam injecta fuerat; rec. vero mem. Innocentius Papa XI. etiam Prædecessor noster hanc secundam reformationem per totam Provinciam præfatam promovere, & paulatim extendere desiderans sub certis modo, & forma tunc expressis in primis statuerat, ut singulis triennii sine cujuscumque consensu tribus dictæ Provinciæ Conventibus ejusmodi reformationi tum deputatis, unus aliorum ejusdem Provinciæ Conventuum adjungeretur, quo tandem tota, & integra Provincia prædictæ sensim exacte reformaretur, pluraque alia decreverat, & ordinaverat pro salubri istius secundæ reformationis progressu, & directione per quasdam suas in simili forma Brevis die 27. Martii 1687. expeditas literas, quæ postmodum a piæ memoriæ Clemente Papa XI. Prædecessore quoque nostro cum omnibus, & singulis in eis contentis per ipsius in pari forma Brevis literas die 26. Octob. 1715. desuper editas confirmata, & approbata, & innovata fuerunt, per Nos accepto, quod secundo dicta reformatio primum in Conventibus Astensis, Dolianen., & Clarascen. ejusdem Provinciæ ad præscriptum præfatarum Innocentii XI. Prædecessorum literarum introducta, & successive ad Conventus Taurinen., & Vinovi extensa, & propagata, inimico homine superfeminante zizania, iisque in dies succrescentibus non solum opratum, felicemque successum non habuerat, sed exortis inter utriusque mox rearsitæ reformationis Alumnis simultantibus, diffidiis, & contentionibus regularis disciplinæ non modicum in præ-

fata Provincia detrimentum acceperat, quin imo sub prætextu pacis, & unionis initæ inter aliquos ex dictis Alumnis, qui omnium utriusque reformationis Alumnorum nomen, seu partes assumpserant, diversis Congregationibus, Capitulationibus, & Conventionibus per eos propria etiam, & privata auctoritate factis, atque a quampluribus dictæ Provinciæ Fratribus executioni quoque cum mutatione habitus regularis demandatis, ac quodam asserto Capitulo Provinciali Taurinen. nulliter celebrato, ipsa Provincia ab aliquot annis ex causa ejusmodi unionis ab una parte impugnata, & ab alia propugnata in deteriorem statum quoad spiritualia, & temporalia prolapsa dignoscebatur.

3. Quibus a Nobis sedulo, ut par erat perpenſis, Venerabili Fratri Gaspari Pizzolanti Episcopi Cervien. tunc ejusdem Ordinis Priori Generali dedimus in mandatis, ut universam Provinciam præfatam visitaret, attributa illi alium sibi ad hoc munus explendum subdelegandi facultate. Cum ex actis Visitationis a dilecto filio Joanne Dominico Bernardo Presbytero Congregationis Oratorii S. Philippi Neri per memoratum Gasparem Episcopum tunc Priorem Generalem vigore dictæ facultatis per Nos concessæ deputato cum duobus Fratribus expresse professis ejusdem Provinciæ rite, & accurate, ac laudabiliter peractæ totum dictæ Provinciæ statum perspectum, exploratumque habuerimus, ac illi prompco, & salutari remedio subveniendum esse agnoverimus, longeque gratissimum nobis fuerit audire, omnes pene Provinciæ reformationis Alumnos sincero, ut decet, animo sese submittere iis, quæ a nobis, & hac sancta Sede etiam pro amplectenda secunda reformatione præscriberentur.

4. Hinc est, quod nos pro pastoralis nostra cura, & sollicitudine ejusdem Provinciæ, illiusque Fratrum tranquillitati, & salubri directione prospicere, ac exactam enarratarum Constitutionum observantiam, quæ hucusque ob rerum, temporumque vicissitudines statim restitui nequivit, nunc, benedicente Domino, expedire, ac unico contextu in universa Provincia præfata constabilire cupientes ut pinguius, & uberius pia ejusdem Innocentii XI. Prædecessoris mens, & intentio adimpleatur, pro-

propositaque sibi secundo dicta reformatio plenarium suum sortitur effectum, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, qui jussu nostro ejusmodi negotium sedulo examinarunt, consilio, congruum, & opportunum duximus in hunc finem ea, quæ infra sequuntur, auctoritate Apostolica statuere, decernere, & ordinare.

5. Primo itaque annullamus, cassamus, & irritamus omnes propositiones, pactiones, capitulationes, ac conventiones utriusque partis prædictæ super unione, primæ, & secundæ reformationis hujusmodi factas in Congregatione habita in Conventu Vinovi, necnon in Capitulo Provinciali celebrato in Conventu Pini mense Majo 1724. prout etiam in congressu, ut vocant, quam in Congregatione Taurinen. mensis Januarii 1727. cum omnibus inde sequitis.

6. Secundo. Pro faciliiori tamen unionis, & reformationis totius Provinciæ præfatæ effectu obtinendo omnia ab assertis Priore Provinciali, aliisque Officialibus, & Prioribus in dicto Capitulo Provinciali Taurinen. electis, seu deputatis acta, & gesta usque ad tempus publicationis præsentium nostrarum literarum dumat, & non ultra, quoad utrumque Forum de benignitate Apostolica sanamus, & convalidamus.

7. Tercio. Facultatem tribuimus infra dicendo Executori præsentium literarum hujusmodi in utroque pariter Foro omnes, & singulos dictæ Provinciæ Fratres tam primæ, quam secundæ reformationis, a censuris, & poenis Ecclesiasticis, si quas quomodolibet incurrerunt, ac cum eis dispensandi super irregularitate, quam contrahere potuerunt, vel ex Superiorum sententia, & declaratione, occasione tractatus, seu executionis enarratæ unionis, celebrationis, Congregationum, & Capitulorum, vel usurpatæ Jurisdictionis, sive ex transitu de secunda ad primam reformationem sine Sedis Apostolicæ licentia; cum ipsorum reintegratione ad vocem activam, & passivam, & restitutione in pristinum statum, perinde ac si præmissa facta non fuissent, quam tamen facultatem limitamus, ad eos dumat Fratres Provinciæ prædictæ, qui harum nostrarum literarum dispositioni in-

omnibus, & per omnia debita, promptaque obedientia parebunt, & acquiescent, & non alias, dictusque Executor eandem facultatem uni, vel pluribus committere, & delegare valeat.

8. Quarto. Ad hæc, prævia suppressione, & abolitione primæ reformationis in dicta Provincia Pedemontana an. 1647., seu alio veriori tempore cum præservatione legum municipalium, consuetudinum, & statutorum particularium inducæ, & acceptatæ, sicut præmittitur, statuimus, & declaramus totam, ac universam Provinciam præfatam sub Constitutionibus editis ab Urbano VIII., & Innocentio X. Prædecessoribus prædictis reformatam esse, ac regi debere, itaut deinceps perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis ejusdem Provinciæ Conventibus dictæ Constitutiones inviolabiliter, ac pure, simpliciter, & ad literam serventur, non obstante, nec attento quocumque alio usu, vel abusu in aliis Provinciis reformatis ipsius Ordinis nunc, vel pro tempore vigente, necnon abrogatis, ac prorsus sublatis quibuscumque Decretis, legibus municipalibus, consuetudinibus, & statutis particularibus in eadem Provincia Pedemontana quomodolibet conditis, introductis, seu condendis, & introducendis ex quacumque etiam Superiorum, & Capitulorum Generalium auctoritate, etiam sub obtentu, quod non sint, neque dicantur contraria observantiæ, & disciplinæ regulari, atque Constitutionibus præfatis; quæ omnia tamquam abusum, & corruptelam declaramus.

9. Quinto. Districte præcipimus, & mandamus, quod habitus, & vestes tam internæ, quam externæ pari forma, colore, & materia ab omnibus Fratribus Provinciæ sic reformatæ omni sublata inter eos differentia deferantur. Cumque in ipsorum Conventibus minus clare, & expresse sit dispositum, quoad materiam dictarum vestium ex illis verbis: vestimenta Fratrum lanea ex grossiori, & viliori panno: adeout antehac plures subortæ fuerint controversiæ, num deberent esse ex vero panno? & diversæ super hoc prodierunt resolutiones, sive provisiones: hinc quo impofterum in Provincia præfata omnes dissensionum, & interpretationum super materia habitus regularis hujusmodi causa,

& occasione removeatur, volumus, ut vestimenta interiora, tibialia scilicet sint lanea; vel linea, thoraces autem, & femoralia æstivo tempore ex cannabe, vel lino duro: aliis vero anni temporibus ex pellibus, seu vili panno albi semper, vel grisei, ut ajunt, coloris; materia potro Capparum, & Tunicarum esse debeat ex panno, qui vulgariter dicitur *saglia*, sive *saja*, villiori, & grossiori, non tamen ab ea, qua communiter universa Religio non reformatata utitur, notabiliter diversa, & proinde prædicto Executori injungimus, ut qualitatem ejusmodi panni *saglia*, sive *saja* nuncupati dilucidius pro iis, quibus pollet, zelo, & prudentia explicet, ac definiat: quod autem attinet ad formam vestium externarum Nos mensuram, in Constitutionibus pro iisdem, reformatis præscriptas districtius declarantes decernimus, quod tunica competentis sit amplitudinis, & usque ad tales descendat, atque a pectore, & infra omnino sit consuta, & manicas bene largas, habeat non nucleatas; Scapulare tunica ipsa paulo brevius existat, & in latitudine utrumque humerum non excedat; Cappa vero sit satis ampla, & modice sinuosa, talisque longitudinis, ut brevior etiam aliquantulum sit tunica superiore: quoad Caputium tandem ex ea parte, quæ caput regit, rotundum esse debeat, & latum, ipsiusque latitudo Scapular hinc inde pertingat; in reliquo autem ante pectus brachiorum juncturam non transeat, & pars posterior justa sua proportionem acuminata cintorium cooperiat. Quæ omnia intra mensem ab omnibus dictæ Provinciæ Fratribus tam primæ, quam secundæ reformationis professis, & deinceps professuris omnino executioni mandari debeant cum vera, & reali assumptione, & delatione habitus tam interni, quam externi, prout supra injunctum reperitur, neque deinde formam, & materiam habitus hujusmodi dimittere, vel immutare præsumant, quovis prætextu sub poena excommunicationis per contravenientes ipso facto incurrendæ cujus absolutionem Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris reservamus.

10. Sexto. Quo vero Fratres primo dictæ reformationis hujus reformationis jugum lubentius subeant, concedimus Ex-Prioribus Provincialibus, aliisque Fratri-

bus, qui reperiuntur in possessione, seu quasi possessione graduum, præminentiarum, præcedentiarum, & Definitoriatuum perpetui, ut ipsi vita eorum naturali durante in eadem possessione, seu quasi possessione remanere, & contiguare possint, sublati cæteris omnibus aliis præeminentiis, privilegiis quibuscumque; ita, quod nullus deinceps in dicta reformatione ullum gradum suscipere, & assequi possit, nisi servatis modo, & forma, & adimpletis conditionibus, ac cæteris omnibus, quæ in præfatis Constitutionibus præscripta reperiuntur.

11. Septimo. Mandamus quoque Executori prædicto, ut post earundem præsentium literarum promulgationem Fratres Provinciæ præfatæ in prima reformatione professos, vel ad illam de licentia hujus Sanctæ Sedis translatos enixe moneat, quod juxta præsentium literarum seriem enarratas Constitutiones jurejurando acceptent, ac promittant, se illas ad litteram amplecti, & Divina favente Gratia, fideliter observaturos; idemque juramentum præstabunt omnes, qui imposterum professionem regularem in illa Provincia erigunt; secus vero ejusmodi monitioni obsequentes, qui in hac reformatione permanent, benigne, ac peculiari charitate tractentur a Superioribus, sicuti etiam in dictis Constitutionibus quoad infirmos cavetur. Et si qui ex Fratribus primæ reformationis forsitan (quod absit) acquiescere, seu parere noluerint, facultatem tribuimus eidem Executori licentiam eis concedendi, transeundi ad aliam Provinciam dicti Ordinis, sive etiam ad alium Ordinem ex Mendicantibus, dummodo prius benevolos receptores invenerint.

12. Octavo. Alii Fratres in secunda reformatione professi, vel ad eam legitime translati, quatenus illam deseruerint: ad primam reformationem quacumque ex causa, vel colore sine dictæ Sedis licentia transferint, a memorato Executori etiam sub censuris, & poenis Ecclesiasticis compellantur, ad observandum alias ab eis, præstitutum, & renovandum juramentum de dictis Constitutionibus reformatorum pure, simpliciter, & ad litteram, ut supra servandis.

13. Nono. Et quia ejusmodi Provincia Pedemontana veluti unicum corpus sub

uno capite Priore scilicet Provinciali juxta præfatas Constitutiones in futurum regi, & gubernari debet, Nos Vicarii Provincialis, aliorumque Ministrorum officia suppressantes, mandamus eligi in Capitulis Provincialibus Priorem Provinciale cum Assistente, & quatuor Definitoribus, ac aliis Officialibus juxta statuta, seu Constitutiones dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, atque attenta nullitate supradicti Capituli Provincialis Tauzinensis committimus præfato Executori, ut eos Fratres, qui in Epistola Secretariæ nostræ Status, & directæ designantur in Priorem Provinciale, Assistentem, quatuor Definidores, & Magistrum Novitiorum pro residuo tempore currentis triennii mense Maio anni proximi 1730. terminandi constituat, ac deputet, quin ipse Executor Epistolam hujusmodi producere, aut exhibere teneatur, dictique Officiales per eum sic deputati auctoritate nostra Apostolica constituti censeantur; necnon idem Executor pro reliquo tempore dicti triennii juxta datam sibi a Domino prudentiam Priores eligat, & familias disponat, & ordinet in singulis Conventibus Provinciæ præfate usque ad novum Capitulum Provinciale, anno proximo, ut præfertur, celebrandum.

14. Decimo. Demum executor prædictus unicum constituat Novitiatum pro tota Provincia præfata in Conventu Assensu, ubi de præfenti habetur, nec non designet, & statuatur professorium in Conventu, quem magis ad id opportunum in Domino judicaverit, & in quo ea concurrant, quæ per dictas Constitutiones requiruntur. Cæterum de memorati Joannis Dominici Berardi Presbyteri Congregationis Oratorii S. Philippi Neri fide, prudentia, dexteritate, doctrina, charitate, integritate, vigilantia, ac Religionis zelo plurimum in Domino confisi, eundem Joannem Dominicum in executorem præsentium literarum, & Commissarium Apostolicum in universa Provincia Pedemontana hujusmodi usque ad futurum Capitulum Provinciale, nec non in Præsidentem ejusdem Capituli Provincialis cum ampla facultate, & potestate, ne dum perficiendi, & omnimodæ executioni demandandi omnia, & singula in ipsis literis Nostris contenta, sed etiam ut post earum executio-

nem regularis disciplina juxta supra dictas Constitutiones re ipsa inducatur, observetur, ac firmitus stabilietur, adversus delinquentes inquirendi, querelas, & recursus audiendi, quasvis provisiones opportunas capiendi, abusus tollendi, Fratres in Conventibus constituendi, Priores mutandi, aliaque in præmissis, & circa ea quoquomodo necessaria, & opportuna faciendi, gerendi, dicendi, mandandi, ordinandi, ac itidem exequendi, atque ad hunc effectum Cancellarium, aliosque Ministros sibi bene visos assumendi, prout contra inobedientes juris, & facti remediis ad poenas tam corporales, quam spirituales summarie, de plano, sine strepitu, & figura judicii, quacumque appellatione, & recursum sublati procedendi, auctoritate præfata, tenore præsentium constituimus, sancimus, ac deputamus. Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, aliisque, ad quos spectat, ut ipsum Joannem Dominicum in executorem, Commissarium Apostolicum in eadem Provincia, ac Præsidentem, sicut præmittitur a Nobis deputatum reverenter suscipientes, & recognoscentes, illi in omnibus, & singulis præmissis prompte pareant, & obsequantur, ejusque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententias, sive poenas, quas rite tulerit in rebelles, ratas habebimus, & faciemus, auctore Domino usque ad satisfactionem, condignam inviolabiliter observari.

15. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, prædictis Innocentii XI., & Clementis XI. literis, ac, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodali-
bus Conciliis editis generalibus, vel specialibus, Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non præfatorum Ordinis, Provinciæ, & Conventuum, aliisque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Capitulorum Generalium, & Provincialium Decretis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, Provinciæ, & Con-

ventibus, ac illorum Superioribus, Fratribus, & personis quibuscumque, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogationum, derogationibus, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respectu habentes, illis alias in tuo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 26. Martii 1729. Pontificatus Nostri Anno V.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARUM

Facultas conferendi Absolutionem Generalem, & Benedictionem Papalem in Ecclesiis Ordinis nostris per quatuor vices in singulos annos.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1729. 26. Marti. **F**RA Jacopo Alberto Cavina Vice-Procurator Generale della Traspontina umiliato al bacio del santo Piede di Vostra Beatitudine, supplichevole espone, come fin dal mese d' Ottobre prossimo passato ottenne dalla Santità Vostra benigno Rescritto in favore di tutta la Religione Carmelitana, che concedeva alli Religiosi del medesimo Ordine la facoltà di poter dare nelle loro Chiese quattro volte l' anno l' Assoluzione Generale, e Benedizione Papale alli Fedeli, cioè nel primo giorno di Natale, nel primo giorno di Pasqua, di Resurrezione, nel primo giorno di Pentecoste, e nel giorno di tutti i Santi; e perchè nella Segreteria de' Brevi è stato smarrito il detto Rescritto, supplica l' Oratore la Santità Vostra a degnarsi con nuovo Rescritto confermare la detta Concessione, e Facoltà in beneficio delle Anime devote di Maria Vergine del Carmine. Che della grazia &c.

Qui supplicis libello fuit Rescriptum, ut sequitur.
Ex Audientia SSmæ die 26. mensis Martii 1729.

SANCTISSIMUS benignè annuit petitis.

N. Card. Coscia.

Loco * Sigilli.

Ibidem.

SUMMARUM

Communitio facta omnium onerum incertorum Missarum Pontificio Rescripto.

IN autografo Registro Secretaria Memorialium San. An. 1729. SSmæ Domini nostri ex audientia Sanctitatis Sæ 26. Marti. die 26. mensis Martii 1729. reperitur Memoriale cum Rescripto Sanctissimi tenoris sequentis videlicet: Fr. Giacomo Alberto Cavina Vice-Procurator Generalis della Traspontina, e Fr. Giuseppe Fuentes Compagno Generale delle Provincie delle Spagne, supplicano Sua Santità Atque con un Officio de' Morti, una Messa cantata, ed una Processione in qualunque Convento, siano per loro quiete, ed iscarico delle proprie coscienze assoluti da ogni obbligo, o pesi incerti di Messe, che non fossero a loro notizia, o per smarrimento d' Istromenti, o altre casualità, qual grazia si essendo generalmente a tutto l' Ordine.

Qui supplicis libello fuit Rescriptum, ut sequitur.

Ex Audientia SSmæ die 26. mensis Martii 1729.

SANCTISSIMUS annuit petitis, & concessit Indulgentiam Plenariam intercessitibus.

N. Card. Boscia.

Loco * Sigilli.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARUM

Nostris Excalceatis Hispaniarum conceditur Commemoratio S. Joseph peragenda in Officio Desponsationis Beatæ Mariæ Virginis.

Ordinis Carmelitarum Excalceatorum
Congregationis Hispaniæ.

HUmillime Sacre Rituum Congregationi supp. An. 1729. plicante Patre Fratre Nicolao a Jesu Maria 9. Apr. Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ Procuratore Generali, quatenus, ad satisfaciendum maxime devotioni in tota sua Congregatione erga S. Iosephum illius specialem Protectorem Indultum imposterum faciendi Commemorationem S. Iosephi, tam in Officio, quam in Missa Desponsationis Beatæ Mariæ Virginis pro die 26. Novembris cum Antiphonis, Versiculis, & Orationibus propriis benigne concedere dignaretur. Sacra eadem Rituum Congregatio, huiusmodi instantiæ benigne annuente dictum Officium, & Missam Desponsationis in universa præfata Congregatione juxta petita recitari, ac celebrari potest concessit. Die 9. Aprilis 1729.

N. M. Card. Lercari.

N. M. Tedeschi Archiep. Apamensis
Sac. Rit. Congr. Secr.

XLII.

Ex sumpto authentico asservato in Conventu nostro Gratiarum Bononiæ.

SUMMARIUM

Prescribitur suppressio trium parvorum Conventuum Provincia Romandiola, & Marchia, & applicatio suorum respectivæ bonorum aliis Conventibus majoribus ipsius Provinciae,

Dilecto filio Priori Generali Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1739.
17. Maji.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Cyrillus Sevioli Prior Provincialis Provinciae Romandiola, & Marchia istius Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod, cum reperitur quidam parvus istius Ordinis Provinciae sub titulo Sanctæ Mariæ de Cursu in Diocesi Imolen., ac in situ alpestri, & deserto, atque ab hominum frequentia, & incolatu tribus ferme millibus passuum distante consistens, ubi propter loci solitudinem, illiusque fabricæ angustiam, & exiguitatem reddituum, qui etiam in dies decrescunt, specari nequit duodecim Religiosos juxta Apostolicas ordinationes regulari observantia custodiendæ necessarios sustentatum iri, contra vero adsit Conventus Provinciae, & Ordinis præfatum in Civitate Imolen., qui præ tenuitate proventuum sustinendo ejusmodi duodenarii numero Religiosorum impar quoque dignoscitur, tamen cultus Ecclesiæ dicti Conventus non ita pridem a Fratribus illic degentibus absolutæ, ac rebus necessariis prope modum instructæ numerum etiam duodenarii majorem Religiosorum prædictorum, qui illi deservirent, exposceret.

2. Præterea duo alii exigui Conventus ejusdem Provinciae ruri existant, nempe de Sabbiosa, & S. Mariæ de Mello, in quibus ob eorum inopiam nec sex quidem Religiosi alii, & sustinere valent; ipso Cyrillus Prior Provincialis non minus fel. rec. Clementis VIII., & Urbani etiam VIII., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui tunc esistenti

Priori, seu Superiori Generali dicti Ordinis minores Conventus, in quibus regularis observantia introduci, & conservari non posset, supprimendi, eorumque bona majoribus Conventibus uniendi, illave vendendi, & alienandi sub certis modo, & forma, tunc expressis, facultatem concesserunt, exemplo adductus, quam iteratis officiis a bon. mem. Ulyssæ S. R. E. Cardinali Gozzadino nuncupato, dum viveret, & Ecclesiæ Imolen. regimini præficeret, apud Protectorem, & Superiores ipsius Ordinis pro unione dicti Conventus de Cursu præfato Conventui Imolen. interpositis, excitatus, Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

3. Nos igitur de tua fide, prudentia, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, dictorumque trium Conventuum de Cursu, Sabbiosa, & S. Mariæ de Mello situationes, confinia, qualitates, ac veros etiam annuos valores, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinari tibi, ut præfatos tres Conventus suppressere, & extinguere, ac bona tam mobilia, quam immobilia Conventus de Cursu memorato Conventui Imolen., reliquorum vero duorum Conventuum prædictorum de Sabbiosa, & Sanctæ Mariæ de Mello majoribus Conventibus ejusdem Provinciae, juxta datam tibi a Domino prudentiam, perpetuo unire, & incorporare, & ad ipsos Imolen., & majores Conventus, quibus bona hujusmodi unita, & incorporata fuerint, onera etiam ipsorum Conventuum minorum respectivè transferrere, & si magis expedire judicaveris, eadem bona, eorumve partem vendere, permutare, aut alias alienare, dummodo id in evidentem Imolen. majorumque Conventuum prædictorum utilitatem cedat, ac pretium inde proveniturum in alia bona stabilia Imolen., & majoribus Conventibus ejusmodi applicanda, & itidem incorporanda omnino, & unico contextu convertatur libere, licite, & valide possis, & valeas, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur;

ac

ac uniones, incorporationes, vendiciones, permutationes, & alienationes quascunque per te faciendas, si, & postquam factæ fuerint, ex nunc, prout ex tunc, & e contra, auctoritate Apostolica, & tenore præsentium, confirmamus, & approbamus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, easque omnes, & singulas perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, nec a quoquam quavis potestate fungente, quavis occasione, vel prætextu, infringi, retractari, vel annullari posse.

4. Sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

5. Non obstantibus rec. mem. Pauli II. & quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum Nostorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a jure permisis fieri prohibentis, Nostraque, & Cancellariæ Apostolicæ regula de unionibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Conventuum, Provinciarum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Conventibus, Provinciæ, & Ordinis, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis, ac quibuscunque aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die 17. Maii 1729. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Ex copia autentica asservata Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Pro publice benedicenda Ecclesia Conservatorii (nunc Monasterii) Monialium Carmelitarum Civitatis Syracusarum, subiecti jurisdictioni PP. Carmelitarum Sicula strictioris Observantia.

Dato libello supplici Sanctissimo Domino Benedicto XIII. intus exponebatur.

BEATISSIMO PADRE.

SUOR Anna Maria Gargallo Priora del Conservatorio del Carmine della Città di Siracusa, in Sicilia, con tutte l'altre Sorelle in esso ritirato, prostrate a' Piedi della Santità Vostra umilmente l'espongono, come dopo di aver commorato sin d'anni dodici in circa in detto Conservatorio, eretto in quel tempo dal fu Monsignor Termini Vescovo di Siracusa, coll' Abbito, e Regola di Carmelitane Calzate; finalmente li loro Congiunti, in accerto della loro vocazione, le stabilirono le rendite per erigersi in Monistero, colla condizione però di doverli sottomettere alla giurisdizione de' Padri Carmelitani, li quali in questo Convento di Siracusa vivono con religiosa osservanza, e vita commune; e restando tuttavia pendente l'approvazione di dette rendite, per molte difficoltà, che si sono incontrate, pigliando non poco tempo per legittimarsi la loro sodezza, e sufficienza a tenore dell'ordine della Sagra Congregazione diretto al Vescovo, trovandosi le Oratrici al presente colla Chiesa solamente interiore, recandole ciò la soggezione de' Sacerdoti, che devono entrare per la celebrazione della Santa Messa, e per la Santa Comunione; oltre di restar prive del Divinissimo Sacramento; supplicano intanto la clemenza di Vostra Santità a concederle la grazia, che fosse detto Conservatorio soggetto alli Padri Carmelitani riferiti, a guisa di altri Conservatori, e Monisteri, che tengono in alcune parti della loro Religione, e che si possa aprire, e benedire la loro Chiesa pubblica, col permesso di potervi continuamente essere il Santissimo Sacramento, essendo le Oratrici già accresciute in numero, per assistere in Coro alle sue Divine Lodi, ed insieme regolate, e dirette da detti Padri Carmelitani; che commorano in detto Convento di Siracusa, con essere il suddetto Conservatorio a loro soggetto, per nutrirsi le loro anime col latte della medesima Religione, che professano; degnandosi la Santità Vostra di rimettere la piena esecuzione della grazia al Vicario Provinciale de' riferiti Carmelitani, che risiede in detto Convento di Siracusa, e frattanto assodata col favor Divino la sufficienza, e sodezza di dette rendite, possino quindi conseguire la grazia della Clausura, in accerto della loro vocazione, a tenore della condizione in quelle apposta da' loro Congiunti, e Benefattori. Che &c.

Fuit provisum hoc modo:

Ex Audientia Sanctissimi 16. Julii 1729.

SANCTISSIMUS annuit in omnibus.

N. M. Card. Letcari.

XLIII.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Chiographum san. mem. Benedicti XIII. super suppressione Pia Domus, & Ecclesie Succursus S. Pauli Civitatis Bononia, necnon super unione, & applicatione universalis Patrimonii, & Jurium Sc. diete Pia Domus, & Ecclesie RR. Monialibus, & Monasterio Sanctorum Jacobi, & Philippi nuncupat. delle Convertite ejusdem Civitatis cum Litteris Executorialibus ejusdem Chiographi signatis manu Eminentissimi D. Cardinalis Finy Pro-Auditoris Sanctissimi, & Judicio Commissarii Sc., & expeditis per Acta D. Salvatoris Paparotii Causarum Curie Camera Apostolica, ac Emi D. Cardinalis Pro-Auditoris Sanctissimi Notarii.

FRANCISCUS ANTONIUS tituli Sancti Sixti, S. R. E. Presbyter Cardinalis FINY, SSmi Domini Nostri Papæ Pro-Auditor, & Juxta Commissarius a Sanctitate Sua specialiter Delegatus.

An. 17. 29. **C**UM Sanctissimus Dominus noster Benedictus Divina Providentia Papa XIII. supplicationibus Rev. Matris Priorissæ, ac RR. Monialium, Claustralium Convertitarum Venerab. Monasterii SS. Philippi, & Jacobi Civitatis Bononiæ benignè inclinat, Chiographum manu Sanctitatis Suae die 29. currentis Mensis subsignatum, nobis præ-exequutione in eo contentorum direxerit, ceteris sequentis videlicet

REVERENDISSIMO CARDINALE

FRANCESCO ANTONIO FINY

Nostro Pro-Uditore.

Ci è stato rappresentato per parte della Priora, e Monache Claustrali Convertite del Monistero de' Santi Filippo, e Giacomo della nostra Città di Bologna, trovarsi esse sì scarsamente provviste di Patrimonio, che non arrivando le tenui Rendite di esso al di loro necessario mantenimento, quantunque dal Reverendissimo Cardinale Arcivescovo siano state frequentemente soccorse con abbondanti, e riguardevoli Limosine, gli è convenuto nondimeno soggettarli a varj debiti nella somma di 4000., e più Scudi contratti con diverse Persone, che gli han somministrato specialmente le Gratie necessarie per il loro quotidiano alimento, e non volendo queste continuar tal

Pars IV.

somministrazione, per non veder' alcuno assegnamento per ottener la loro soddisfazione, si vedono ridotte ad un' intollerabil miseria del loro vivere, e quasi all' estremo della disperatione, e per dar qualche sollievo a tali urgentissime necessità, mancando ogn' altro mezzo, hanno implorato la nostra Clemenza, supplicandoci, che vogliamo con la nostra suprema Potestà unire, ed applicare a detto loro Monastero l'intero Patrimonio della Casa Pia del Soccorso di San Paolo di detta Città, assieme con l'Eredità lasciata alla medesima, con diversi pesi, e condizioni dalla fu Marchesa Virginia Malvezzi Ruini nel suo Testamento Rogato per gli Atti di Domenico Albani Notaro della stessa Città li 27. Apr. 1644. con tutti gli obblighi, e pesi a quella annessi, quale in caso d' inosservanza della sua disposizione, o dell' estinzione, e soppressione di detta Casa sostitui li Padri Eremiti Camaldolesi di detta Città, non ostante, che per parte di questi sia stato già introdotto, e presentemente penda il Giudizio in quella Curia Arcivescovile per la purificazione della loro sostituzione, ed unitamente ogn' altro Legato, che potesse in avvenire lasciarsi a detta Casa Pia del Soccorso di San Paolo, ponendoci in considerazione, che questa Casa è un Ritiro temporaneo di Donne prostitute, e scandalose, senza verun successivo profitto di correzione, e mutazione di costumi, poichè queli entrano, tali partono dopo qualche tempo, e tornano alla continuazione delle primiere disolutezze, nè recan a quelle verun profitto spirituale, poichè partendo si lasciano abbandonare alla solita vita disonestà, ed all' incontro esse supplicanti, abbandonato totalmente il peccato, ed il Mondo, si sono dedicate a Dio con perpetua Clausura, e col sovvenimento di detti appièzazione potranno in essa perseverare costantemente, ed aver modo di ricevere, e mantener' altre consimili Donne, che continuamente bramano ritirarsi dal peccato, e darsi al servizio di Dio, con tanto profitto spirituale delle lor' anime; E noi riflettendo, che la Conversione specialmente delle Donne peccatrici ridonda in molta gloria di Dio, ed in edificazione de' Prossimi, e che ciò può molto restar impedito, o ritardato dalla mancanza del necessario sostentamento dopo esser stati pienamente certificati della

B b

veri-

verità dell' esposto con relazione avuta dal detto Reverendissimo Cardinal Boncompagni Arcivescovo di detta Città, ed inteso ne anche il suo parere, attesa specialmente la povertà di detto Monistero, siamo volentieri condescesi a fargliene, come in appresso la grazia. Avendo pertanto nel presente nostro Chirografo l'intero tenore del Testamento della suddetta Marchesa Virginia Malvezzi Ruini, come sopra rogato, e di ogn' altro Testamento, Codicillo, Donazione, e Disposizione fatta da qualunque altro Benefattore, a favore di detta Casa Pia del Soccorso di San Paolo di detta Città, degli obblighi, e pesi di Messe, e di qualunque altra sorte da' medesimi rispettivamente ingionti, della sostituzione di detti Padri Eremiti Camaldolesi ordinata da detta Marchesa Malvezzi Ruini nel caso d' inosservanza di detta sua disposizione, o dell' estinzione, e suppressione di detta Casa Erede, della precisa quantità, e qualità de' Beni alla medesima in qualunque modo spettanti, ed ogn' altra cosa quantosivoglia necessaria d' esprimersi, avvocando primieramente a noi da detta Curia Arcivescovile di Bologna, e da qualunque altro Giudice, e Tribunale la Causa, come sopra introdotta per parte di detti Padri Eremiti Camaldolesi, ed ancor pendente sopra la purificazione di detta loro sostituzione, con tutte le sue emergenze, dipendenze, annessi, e connessi nello stato, e termini, ne quali si trova, quella in tutto, e per tutto cassiamo, estinguiamo, ed aboliamo, ed imponiamo a dette Parti perpetuo silenzio, e di nostro moto proprio, senza scienza, e piechezza della nostra suprema Potestà, estinguendo totalmente, e sopprimendo noi in perpetuo detta Casa Pia del Soccorso di San Paolo, vi ordiniamo, che in nome nostro unite applichiate, ed incorporate, siccome noi con la nostra suprema Autorità in tutto, e per tutto uniamo, applichiamo, ed incorporiamo in perpetuo a detto Monastero delle Convertite de' Santi Filippo, e Giacomo di Bologna per il di lui mantenimento, e di dette Monache l'intera Eredità di detta Marchesa Virginia Malvezzi Ruini, e tutti, e singoli altri Beni, effetti, Capitali, e Rendite di qualunque sorte alla medesima Casa Pia del Soccorso, e Chiesa di San Paolo in qualsiasi modo spettanti per disposizione al

di detta Marchesa Malvezzi Ruini, che di Messe, ed altri qualunque pesi si pigli, che profani, temporanei, e perpetui da' medesimi ordinati, ed ingionti, dichiarando, siccome noi dichiariamo, ordiniamo, e vogliamo, che stante questa nostra Unione, ed applicazione detta Eredità Malvezzi Ruini, ed ogn' altro Legato, e Lascita fatta, e disposta fin' ora, e che potesse farsi, e disporfi in avvenire da qualunque Persona a favore di detta Casa Pia del Soccorso, e Chiesa di S. Paolo, quando non fosse suppressa, s' intenda fatta, e disposta a favore di detto Monastero delle Convertite de' Santi Filippo, e Giacomo, e che rispettivamente tutti li Pesi di Messe da adempirsi in avvenire in detta Chiesa de' Santi Filippo, e Giacomo, quale noi surrogiamo in luogo di detta Chiesa di S. Paolo, ed altri qualunque obblighi ingionti de' Testatori da adempirsi da dette Monache Convertite in vece di detta Casa Pia del Soccorso, e Chiesa di San Paolo, suffraghino, e si reputino in perpetuo pienamente adempiti, secondo la volontà de' Testatori, come se così, ed in quella precisa forma fosse stato espressamente ordinato da' medesimi, commutando noi in questa parte la volontà de' medesimi, e derogando colla pienezza della derogatoria per ogni caso pensato, e non pensato, ed ancor in luce non prodotta, e che potesse in avvenire prodursi alle disposizioni de' medesimi, e che detto Monache Convertite per l' applicazione, e libero possesso di detta Eredità Malvezzi Ruini, ed altri qualunque Beni, effetti, e rendite di detta Casa Pia del Soccorso di S. Paolo da Noi, come sopra unite, ed applicare non possano in alcun futuro tempo, sotto qualunque pretesto, e causa, ragione, e titolo, anche non pensato, ed incogitato, esser' in qualunque modo molestate, perurbate, o impedita, anzichè siano perennamente mantenute nel libero, e pacifico possesso di detti Beni, riservando però noi a detto Reverendissimo Cardinal Arcivescovo la facoltà di provvedere col suo arbitrio, e prudenza così all' indennità di quelle Donne della suddetta Casa Pia del Soccorso di San Paolo, che abbandonando ogni mondano pensiero, vorranno abbracciare, e continuare nella via della salute, facendole ricevere nel suddetto Monastero delle Convertite de' Santi Filippo, e Giacomo,

como, come al Culto di detta Chiesa di San Paolo, affinchè non resti profanata. e per tal' effetto in esecuzione del presente Nostro Chirografo ne pronunciate Decretis rilasciarete, e farete espedire i necessarij Mandati per il possesso di detti Beni, e Rendite applicate; concederete Inibizioni, e farete tutt' altro, che per il total' adempimento, e perpetua sussistenza di questa Nostro Grazia stimarete in qualunque modo esser necessario, per esser così mente, e volontà nostra precisa, ed espressa. Volendo, e decretando, che al presente nostro Chirografo, benchè non ammesso, nè registrato in Camera, e ne' suoi Libri, non possa mai darsi, nè opporsi di surzezione, orrezione, nè d' alcun' altro vizio, o difetto della nostra Volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, o altri pretesti quantunque validi, legittimi, e giuridici, anche di Jus quesito, e pregiudizio del Terzo, possa essere impugnato, moderato, rivotato, ridotto ad Viam Juris, o concedersi contro di esso alcun rimedio di Ragione, o di fatto, sì di Grazia, che di Giustizia, e che così, e non altrimenti, debba sempre giudicarsi definirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, Congregazioni anche di Reverendissimi Cardinali, Legati a Latere, Camerlengo di Santa Chiesa, Tesoriere, Presidenti, Rota, Camera, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretar diversamente, e dichiarando Noi fin adesso preventivamente nullo, irritato, ed invalido tutto ciò, che da ciascuno d'essi con qualsivoglia Autorità scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato contro la forma, e disposizione del presente Nostro Chirografo, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice Nostro sottoscrizione, benchè non vi siano state chiamate, sentite, nè citate le Donne di detta Casa Pia del Soccorso di San Paolo, loro Presidenti, e Deputati; li detti Eremiti Camaldolesi di Bologna, loro Superiori, e Difensori, ed altre quali si siano persone, ancorchè privilegiate, e privilegiatissime, che ricercassero speciale, ed individua menzione, quali in qualunque tempo vi avessero, o pretendessero avervi qualunque interes-

Part IV.

se, non ostanti tutte; e singole cose premesse, e specialmente la disposizione della predetta Marchesa Virginia Malvezzi Ruini, e d'altri qualunque Benefattori con la precisa destinazione dell' Eredità, e Legati a favore di detta Casa Pia del Soccorso, e Chiesa di S. Paolo, obblighi, condizioni, pessi, e gravami risultati da' loro Testamenti, Codicilli, e Donazioni, la sostituzione di detti Padri Eremiti Camaldolesi ordinata dalla predetta Marchesa, Malvezzi Ruini in caso d' inosservanza di detta Disposizione, o dell' estinzione, e soppressione di detta Casa, la Lite sopra ciò pendente in detta Curia Arcivescovile di Bologna, Arresatti, e Decreti fin' ora emanati, la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore *De registrandis*, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quesito non tollendo*, la disposizione de' Concilij Generali, e Provinciali, e qualsivoglia altre Costituzione, ed Ordinanze Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, benchè munite di Forme, e Clausole anche derogatorie delle derogatorie, ed altre piu efficaci, reffrenate, insolite, ed irritanti, delle quali se ne ricercasse special' individuazione, quali vogliamo, che s'abbino qui per registrate di parola in parola, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Usi, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserito, e supplendo Noi con la pienezza della nostra Potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire per questa volta sola, e per la piena, e total' esecuzione, ed effetto di quanto s' esprime nel presente nostro Chirografo, con pienezza di derogatoria, anche delle derogatorie, ed in ogni più valida forma, ampiamente, ed espressamente deroghiamo.

Dato dal Nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì 29. Agosto 1729.

Benedictus PP. XIII.

Volentes itaque injuncta nobis ab eodem Sanctissimo Domino Nostro Papa debita exequutioni demandare, utendo facultatibus nobis in eodem Chirographo tributis, integram Hereditatem bo. me. Marchionissæ Virginie Malvezzi Ruinæ, ac omnia, & singula Bona ex eadem hereditate provenientia, & alia quæcumque Bona, Capitula,

B b 2

lia.

lia, effectus, & redditus cujusvis generis, & speciei ad Ven. Domum Piam Succursus, & Ecclesiam S. Pauli ejusdem Civitatis per Sanctitatem Nostram in eodem Chirographo extindam, & suppressam quovis modo spectantia, & pertinentia ex dispositione tam prædictæ Marchionissæ Malvetiz de Ruinis, quam alterius cujusvis Benefactoris, unâ cum omnibus, & singulis obligationibus Misarum, & aliis quibuscumque oneribus tam piis, quam profanis temporaneis, & perpetuis ab eisdem injunctis, ejusdem Sanctissimi Domini nostri Papæ nomine perpetuo univus, applicamus, & incorporamus prædicto Ven. Monasterio Convertitarum Sanctorum Philippi, & Jacobi ejusdem Civitatis Bononiæ pro illius, & dictarum Monialium maintenance, & sancte hujusmodi unione, & applicatione, simili auctoritate declaramus, volumus, & mandamus, prædictam Hereditatem Marchionissæ Malvetiz de Ruinis, & alia quæcumque Legata usque nunc relicta, & disposita, & in futurum quoque relinquenda, & disponenda favore prædictæ Domus piæ Succursus, & Ecclesiæ Sancti Pauli, quatenus adhuc vigeret, relicta, & disposita intelligi, & reputari debere, favore ejusdem Monasterii Convertitarum Sanctorum Philippi, & Jacobi, & respectivè omnia onera Misarum in Ecclesia prædicti Monasterii subrogata in posterum adimplenda, & alias quasvis obligationes, & onera à Testatoribus injuncta per eisdem Moniales Convertitas in locum dictæ Domus piæ Succursus, & Ecclesiæ Sancti Pauli satisfacienda, & adimplenda suffragari, & reputari in perpetuum plenariè adimpleta, ac si ita per eosdem Testatores expresse præscriptum fuisset; Eisdemque Moniales Convertitas super hujusmodi applicatione, ac libera possessione dictæ Hereditatis Malvetiz de Ruinis, & aliorum quorumcumque Bonorum, Effectuum, & Redditiuum prædictæ Domus piæ Succursus S. Pauli, ut supra unitorum, & applicatorum non posse ab aliquo sub quovis prætextu, & causa perpetuis futuris temporis molestarî, perturbari, vel impediri, Immo in eadem pacifica possessione perpetuo manutenendas fore, & pro præmissorum omnium executione, & adimplemento quæcumque mandata deimittendo, manutenendo; inhibitiones quoque, & alia desuper necessaria decernimus. & relaxamus, cum reservatione facultatum Eminentiſſimæ, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Archiepiscopo Bononiensi, quoad indemnitate Mulierum ejusdem Domus piæ Succursus, & respectivè cultum prædictæ Ecclesiæ Sancti Pauli modis, & formis in eodem Chirographo expressis, & juxta in omnibus, & per omnia illius seriem, ac tenorem, non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, Conciliis, Testamentis, Codicillis, Donationibus, & aliis quibuscvis dispositionibus prædictæ Marchionissæ Malvetiz Ruinæ, & aliorum quorumcumque Benefactorum, obligationibus, conditionibus, substitutionibus, & oneribus in eis injunctis, Lite pendente, Legibus, Statutis, cæterisque aliis, quibus idem Sanctissimus Dominus Noster Papa in præinserto Chirographo derogavit.

Quocirca in executionem supra registrati Chirographi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Decreti respectivè per nos in illius sequelam, ut supra editi, omnibus, & singulis Rev. DD. Vicariis, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Vice-Decanis, Archidiaconis, Notariis quoque, Tabellionibus, cæterisque Justitiæ Ministris, & Officialibus, quibus præsentem nostræ Litteræ pervenerint, vel quomodolibet exhibitæ fuerint, & ad quos respectivè spectat, & pertinet, per præsentem committimus, & in virtute Sanctæ

Obedientiæ de speciali Mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fuerint requisiti ex parte Nostræ, immò veriùs Apostolica Auctoritate sub penis Ducatorum 500. monetæ auri in auro Reverendæ Cameræ Apostolicæ applicandorum, & pro illis Mandati executivi, & in Juris subdidum Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque arbitrio Nostro penis debeant, & ipsorum quilibet, ad quem spectat, debeat supradictum Ven. Monasterium, & R.R. Moniales Convertitas SS. Philippi, & Jacobi Civitatis Bononiæ, vel earum legitimum Procuratorem in veram, realem, actualem, civilem. & corporalem possessionem omnium, & singulorum Bonorum hæreditariorum bonæ mem. Marchionissæ Virginis Malvetiz de Ruinis tam Stabilitum, quam Mobilium Semoventium, Jurium, & Creditorum, & aliorum quorumvis Capitalium Bonorum, effectuum, & reddituum cujusvis generis, & speciei quomodolibet spectantium, & pertinentium ad Venerabilem Domum piam Succursus, & Ecclesiam Sancti Pauli ejusdem Civitatis a Sanctissimo Domino Nostro, ut supra suppressam; ex dispositione tam prædictæ Marchionissæ Malvetiz Ruinæ, quam alterius cujusvis Benefactoris, ubicumque positurum, & existentium, illorumque Jurium, Membrorum, & Pertinentiarum quarumcumque dicto Monasterio Convertitarum applicatorum, immisisse, induxisse, & imposituisse, & sic immisissas, inductas, & impositas manutenisse, defendisse, & conservasse, ac manuteneri, defendi, & conservari fecisse, in Dominas recognoscere, ac de omnibus, & singulis fructibus, redditibus, & proventibus dictorum Bonorum liberè responderi fecisse, & curasse, amota ex possessione dictorum Bonorum præfata Domus pia Succursus Sancti Pauli, & alio quocumque illegitimo Detentore, & Occupatore, prout Nos Auctoritate prædicta immitti, induci, imponi, manuteneri, conservari, responderi, & amoveri, ut supra volumus, & mandamus per præsentem taliter &c.

Datum Romæ ex Palatio Apostolico Vaticano, & ex Aedibus Nostris hac die 30. Augusti 1729.

L. * B.

F. A. Card. Finy Pro-Auditor Judex Commiss.

Salvator Aparatus Caus. Curia Cameræ Apostolicæ, ac Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi D. Cardinalis Pro-Auditoris Sanctissimi Domini Nostri Papæ Notarius.

L. * S.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARYUM

Decernitur spectare ad P. Generalem Ordinis nostri ultimam visitationem Provinciarum.

DECRETUM.

Ordinis Carmelitarum :

IN recurſu factò nomine Zelantium totius Ordinis Carmelitarum Calceatorum, Sacra Congregatio Eorum, & Rectorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito P. Generali Ordinis, referente Etho Cybo, referribile = Spectare ad Pa-

1729.
30. Sept.

trem Generalem privatè ultimam visitationem. Gubernii Provincialium faciendam per seipsum, vel per alios a se deputandos, præterquam per Provinciales Provinciarum visitandæ, & ubi, & quando sibi expedire videbitur. Romæ 30. Sept. 1729.

F. Card. Barberinus.

Loco * Sigilli.

A. Archiep. Petren. Secret.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARIVM

*Approbatur Oratio, & Lectiones secundi
Nocturni propriæ S. Serapionis, & per-
mittitur impressio in Breviario nostro-
rum Excalceatorum utriusque Congre-
gationis.*

DECRETUM.

Ordinis Carmelitarum Excalceatorum
Congregationis Hispaniæ.
& Italiæ.

An. 1729. **S**ANCTISSIMUS Dominus noster Benedictus Papa XIII. 25. Nov. ad humillimas preces Patris Fratris Nicolai a Jesu Maria Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ Procuratoris Generalis superscriptas Orationes, & Lectiones secundi Nocturni proprias S. Serapionis Patriarchæ revisas, ac mature perpenſas approbavit, & in Missa, ac Officio die Festi ipsius Sancti, quod hætenus in universo Carmelitarum Ordine die trigesima Octobris sub Ritu Duplici de Comuni recitatum fuit, imposterum ab omnibus Fratribus, & Monialibus tam Congregationis Hispaniæ, quam Italiæ recitari, ac in ipsorum Breviario imprimi posse benigne indulſit, atque concessit. Die 25. Novembri 1729.

N. Card. Coscia Pro-Præf.

Loco * Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiepisc. Apamensis
Sac. Rit. Congr. Secret.

XLIV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.
pag. 457.

SUMMARIVM

*Abrogatur Decretum nuperi Capituli Ge-
neralis Ordinis nostri, ac mandatur ob-
servatio ordinationum aliorum Capitu-
lorum Generalium, & Statutorum
Provinciæ Castellæ circa doctrinam An-
gelici pro dicta Provinciæ.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1730. **E**Xponi Nobis nuper fecerunt dilecti
14. Febr. filii Franciscus Montiel de Fuenteno-
billa, & Joannes Berocal Fratres expresse

professi, ac Expriores Provinciales Pro-
vinciæ Castellæ Ordinis B. M. de Monte
Carmelo in sacra Theologia Magistri, nec
non officii Inquisitionis adversus hæreti-
cam pravitatem in Regnis Hispaniarum.
Apostolica auctoritate instituti Qualifica-
tores, quod in Congregatione Definitorii
Capituli Generalis ejusdem Ordinis novis-
sime scilicet anno 1728. in Civitate No-
stra Ferrariensi celebrati, emanavit ad in-
stantiam tunc existentis Prioris Provincia-
lis dictæ Provinciæ quoddam Decretum,
quo declaratur, licitum fore Fratribus
ipsius Provinciæ Castellæ sententiam sequi
cujuslibet approbati Doctoris, præsertim
vero qu. Joannis de Baccone dum viveret
Fratris expresse pariter professi Ordinis
præfati, & alias prout in dicto Decreto,
cujus tenorem præsentibus pro expresse,
& ad verbum inserto haberi volumus ube-
rius dicitur contineri.

2. Cum autem, sicut eadem exposi-
tio subjungebat Decretum hujusmodi non
solum adverteretur generalibus, & commu-
nibus universi Ordinis prædicti Constitu-
tionibus in favorem Doctrinæ Angelici
Doctoris S. Thomæ Aquinatis dudum an-
tea editis, tum in illius Capitulo Generali
anno 1593. in Civitate Cremonensi habito,
in quo cap. 10. n. 10. diserte injungitur
Regentibus studiorum ipsius Ordinis, ut
doctrinam, ac methodum ejusdem D. Tho-
mæ, tam in Philosophia; quam in Theo-
logia profiteri debeant, tum in aliis Co-
mitiis generalibus dicti Ordinis in alma
Urbe Nostra anno 1704. peractis, ubi no-
va sanctione, cui Apostolicæ etiam confir-
mationis pondus accessit, iterum cautum
fuit, quod Alumni memorati Ordinis eam-
dem D. Thomæ doctrinam amplecterentur,
verum etiam averteret, atque convelleret
propriam, ac peculiarem Constitutiones,
ordinationes præfatæ Provinciæ Castellæ,
quibus anno 1595. tunc in humanis agens
Joannes Stephanus de Chissola Prior Ge-
neralis dicti Ordinis in actu visitationis
Provinciarum Hispaniarum ejusdem Ordinis
non tam sua ordinaria, quam Apostoli-
ca auctoritate, & a fel. rec. Clemente Pa-
pa VIII. prædecessore Nostro concessa Re-
gentibus studiorum ipsius Provinciæ Cas-
tellæ doctrinam, & methodum hujusmodi
sectari expresse mandavit, ac insuper plane
destrueret particulare dictæ Provinciæ Cas-
tellæ

stellæ statutum in Capitulo Provinciali anno 1688. in Civitate Abulen. coacto non minus mutare, quam solemniter desuper conditum, cum nimirum Fratres Provinciæ Castellæ præfati infimul congregati, secumque animo repntantes dissidia, & contentiones, quæ ex diversitate doctrinæ, ac varietate opinionum passim orienduntur, quo Religionis suæ honori, studiorumque ipsius Provinciæ Castellæ utilitati consultum foret, post rem diu, diligenterque discussam, & auditis circa unius doctrinæ præ alia delectum ipsius Provinciæ in sacra Theologia Magistris ad eum gradum in Universitatibus studiorum generalium Salmanticen., Compluten., & Vallisoletan. promotis, Cathedrasque ibidem regentibus, unanimi omnium assensu, nemineque contradicente, aut reclamante, sed uno ore, ac corde decreverunt, ut omnes Lectores, & Magistri, sive intra Collegia dictæ Provinciæ, sive extra in Universitatibus studiorum generalium huiusmodi sub pœna privationis lecturæ, aut Cathedræ irremissibiliter ipso facto incurrendæ, non aliam, quam ipsius Angelici præceptoris, & communis Magistri Divi Thomæ doctrinam docerent, & defenderent. Hisque accedat, quod ampla illa, liberaque sentiendi, & opinandi facultas, quæ per enarratum Definitori nuperi Capituli Generalis Decretum Alumnis dictæ Provinciæ Castellæ tribuitur, plurima eisdem Provinciæ damna afferret, multiplicesque inter illius Fratres turbas, ac dissensiones excitaret, & vel maxime studiosis, rectoque studiorum ipsorum ordini noxia, & perniciofa foret, quandoquidem exinde Alumni præfati ad desideria sua coacervare sibi Magistros, ac omni vento doctrinæ circumferri libere possent, sicque in varias obeuntes sententias invicem discreparent, atque non sine mutæ charitatis detrimento jugiter decertarent, facileque evenire posset, quod ipsi studentes contrariam in sacra Theologia, quam in Philosophia addiscenda apprehenderant opinionem edocerentur, quin imo in una, eademque scientia juxta diversam Magistrorum pro tempore edocentium doctrinam in varias quoque opiniones traherentur, exponentes prædicti hæc, & alia non minora mala ex ejusmodi Decreto provenitura considerantes, ut ejusdem Provinciæ

Castellæ quieti, tranquillitati, ac decori, ipsius Fratrum, & præcipue studentium, concordiæ, & progressui prospectum sit, sublato ejusmodi Decreto, unam, certamque ejusdem Angelici Doctoris clarissimi Ecclesiæ Dei luminis constanti Summorum Pontificum prædecessorum Nostrorum testimonio, laudumque præconio tantopere commendatam doctrinam in universa Provincia præfata constanter retineri, doceri, ac propugnari plurimum desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

3. Nos igitur eorumdem expoquentium, votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibuscumque communicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, supradictum Decretum Definitorii Generalis liberam facultatem Fratribus præfate Provinciæ Castellæ cujuslibet approbati Doctoris sententiam sequendi, sicut præmittitur, attribuens, auctoritate Apostolica tenore præsentium revocamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectû penitus, & omnino vacuumus, ac pro revocato, nullo, & abolito, viribusque, & effectû penitus, & omnino vacuo haberi volumus, omnibusque, & singulis ipsius Provinciæ Castellæ Fratribus, Lectoribus, & Magistris nunc, & pro tempore existentibus Constitutiones generales Ordinis præfati, dictæque Provinciæ Castellæ ordinationes, & statuta, quibus prælaudatam doctrinam D. Thomæ profitori amplecti, docere, & defendere jubentur, ut præfertur, deinceps perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcussè observari eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfate S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, seu functuros,

ros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. decernimus. In contrarium facient non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 14. Februarii 1730. Pontificatus Nostri Anno VI.

CLEMENS XII. CONSTITUTIO I.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XII.
pag. 357.

SUMMARIUM

Immunitates, & exemptiones quibuscumque, & quomodocumque nuper concessæ in damnum Camera Apostolica revocantur, vel ad terminos juris reducuntur, atque alia pro æquo, & congruo stabiliuntur.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1732.
23. Jan.

Romanus Pontifex, videlicet Servum illud, quem constituit Dominus super familiam suam, non solum spiritualium, sed etiam temporalium ejusdem familiæ indemnitati consulere decet, ut sublata exemptionibus, indigentiam injuriis, paterna vigeat charitas, quæ parum æquam filiorum prædilectionem, ignorans, singulis onus imponat, quod vires sustinere valeant, ac tribuat, quos eorumdem merita exigunt. Quapropter innovantes, quæ olim ab aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis pro temporum qualitate sancita fuerunt, alia decernit & statuit, quæ subinde pro diversa rerum, temporum, ac personarum conditione, conspicit in Domino salubriter expedire.

2. Cum itaque, sicut accepimus per quasdam immunitates, & exemptiones a vestigalium, aliorumque onerum publicorum solutione, a nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri, & Sede Apostolica, illiusque forsan de La-

tere Legatis, ac aliis ejusdem Sedis, & Cameræ Nostre Apostolicæ Officialibus, & Ministris, ad importunas supplicantium preces, per viam *Motus proprii*, sive alias quomodolibet concessa reperiantur, Cameræ prædictæ, ac Communitates, & Universitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum temporalis S. R. E. Ditionis in gravissimis, quibus, propter magnos sumptus, ante hac in causam publicam factos, multaque opera propterea imposita, præsumuntur angustiis, maximum reddituum, & perventuum suorum diminutionem patiantur, & plurimi subditi Nostri, ac præcipue pauperiores, in quos ejus, quod cæteris, hisque, ut plurimum locupletioribus per immunitates, & exemptiones hujusmodi remittitur, onus derivari necesse est, ingenti damno efficiantur.

3. Hinc Nos, Cameræ, Communitatum, & Universitatum, subditorumque Nostrorum indemnitati, & levamini, quantum cum Domino possumus, æquè principaliter consulere cupientes, ac felix recor. Sixti V., Pauli etiam V., Urbani VIII., Alexandri VII., Clementis X., Alexandri VIII., Innocentii XII., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Constitutiones similium exemptionum, & immunitatum revocationis ediderunt, vestigiis inherentes: necnon quarumque concessorum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, literarumque Apostolicarum sub Plumbo, ac in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, cedularum, *Motus proprii*, & Chirographorum, cujuscvis Romani Pontificis, Prædecessoris Nostri manu subscriptorum, ac aliarum literarum, & subscripturarum desuper quomodolibet editarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam anteriores, & datas, ac occasiones, & alia, etiam speciali, ac indigna expressione dignas, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, respective habentes: *Motu proprio*, non ad cujusdam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostra perpetuè valitura Constitutione omnes, & quascumque exemptiones, ac immunitates a solutione subditi triennalis,

lis, neenon quarti illi adjuncti, Taxarum Equorum, Tallearum, Censuum, Archivi, Fogliettæ, Triremium utensilium, Dohanarum quarumcumque Urbis, Taxæ Portus Anconæ, Quatrenorum, Tractarum, Pedagiorum, Vectigalium, Collectarum, Macinatus tam Urbis, quam universi Status tertii giulii superadditi, literarum Portus, & quorumcumque aliorum onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum, ordinariorum, & extraordinariorum, solitorum, & insolitorum, Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, Universitates, directæ, vel indirectè pro eorundem onerum Cameralium solutione, publicorumque munerum supportatione, ac pro Viis, ac Pontibus construendis, instaurandis, muniendis, aliisque indigentis, & usibus quibuscumque tam Cameræ, quam Communitatum, & Universitatum prædictarum, seu alias indictæ, & imposita, ac exigi solita sunt: necnon ab obligatione recipiendi Milites, & Sedis prædictæ Officiales, Baroncellos, & Executores, aliosque Justitiæ Ministros, eique utensilia, & alia necessaria subministrandi, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac eandem Sedem Apostolicam, & quovis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, quacumque auctoritate, & potestate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, etiam Camerarios, ceterosque, etiam speciali nota, & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes. Quibusvis Communitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis ditionis temporalis prædictæ S. R. E., ac etiam quibuscumque Feudatariis, Censuariis, Dominis locorum, Familiis Nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujuscvis status, gradus, & conditionis, & præminentie existentibus, ac quavis dignitate, etiam Ecclesiastica, & auctoritate prædictis etiam Cardinalibus honore fulgentibus, qui Castra, & jurisdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis ejusdem S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione Castrorum, & jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ, seu alias, persolvunt, & tam Incolis, quam extraneis, & forensibus bona

stabilia, seu mobilia, vel femoventia habentibus, & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictarum Colonis, & Laboratoribus, Factoribus, Ministris, & Famulis, etiam in recompensam totorum damnorum, expensarum, vel meritum, sive illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque, quantumvis favorabili, aut urgentissima, specialiter exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis, & expressio-nibus, etiamsi in Appaltum, & locatum Cameralium instrumentis, quantumvis auctoritate Apostolica confirmatis, permissum, & cautum sit, eas observari debere, ac eam quibusvis clausulis, & decretis, etiam moru, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam concistorialiter, alias quomodo-cumque, & qualitercumque in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, sive in perpetuum concessas, & datas, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatas, & approbatas, revalidatas, & innovatas, & inde etiam, Judicis auctoritate secuta, quæcumque, necnon quascumque literas, etiam Apostolicas sub Plumbo, vel in prædicta forma Brevis *Motus proprii*, Cedula Chirographa, & scripturas hujusmodi, ex nunc perpetuò revocamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribuscque, & effectu penitus, & omninò vacuumus: & revocata, cassata, sublata, abrogata, irrita, abolita, annullata, viribusque, & effectu vacua esse: nec ulli proflus in petitorio, aut possessorio, etiam summarissimo contra Nostarum præsentium tenorem, & dispositionem, suffragari posse; Sed prædictos omnes exemptos ad omnium, & singulorum onerum prædictorum solutionem, & supportationem pro rata, eos tangente, in posterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus, & per omnia, perinde, ac si hujusmodi exemptiones, & immunitates eis, & eorum cuilibet nullatenus concessa fuissent: nec literæ, nec cedula, *Motus proprii*, Chirographa, & scripturæ hujusmodi nunquam emanassent, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine prædictis, decernimus, statuimus, & ordinamus.

4. Præterea omnia, & quæcumque privilegia, & indulta, personis tam sæculari-

laribus, quam cujuscvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac Societatis, etiam Jesu, Regularibus, etiam Ordinis Prædicatorum super similibus immunitatibus, & exemptionibus, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros concessa, ad limites juris communis pro usu proprio personarum Ecclesiasticarum, illorumque victu, & vestibus tantum habito respectu ad numerum personarum, motu, scientia, deliberatione, & tenore paribus reducimus.

5. Similia pariter, & alia quæcumque privilegia, indulta, ac Apostolicæ Constitutiones, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros hæcenus editæ, & præcipuè per re. m. Benedictum PP. XIII. pariter Prædecessorem Nostrium, favore Regularium Mendicantium, bona stabilia tam in particulari, quam in communi possidentium, & pecuniarum usum retinentium, ad eum statum, in quo Regulares ipsi ante Constitutiones ipsas, & præsertim Prædicatorum ante unam, quæ incipit: *Præiosus*, sub datum Seræ anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo, ad eorundem, necnon Eremitarum S. Augustini Ordinum respectivè Fratres, ante alteram, quæ incipit: *Libenter*, sub datum eodem anno Incarnationis Dominicæ 1727. Kalendis Januarii, ad eorundem Eremitarum respectivè favorem editas Constitutiones, reperiebantur, reducimus, & reponimus; Necnon quamdam subinde inter ejusdem Ordinis Prædicatorum Fratres prædictos, & Camera Apostolicam desuper vigore cujusdam Cedulae *Motus proprii*, ejusdem Benedicti ipsius manu sub die 10. mensis Decembris Anni Domini 1728. signatæ, initam concordiam, perinde ac si illa numquam inita fuisset, de medio tollimus, illamque penitus, & omnino abrogamus. Ea verò Indulta, Constitutiones Apostolicas, cæteraque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, Regularibus Mendicantibus, altissimam paupertatem verè profitentibus, nullaque Bona stabilia, ac pecuniarum usum, nec in particulari, nec in communi retinentibus, in eodem statu exemptionum, quibus antea gaudebant, juxta eodem terminos juris communis servari volumus, atque mandamus.

Pars IV.

6. Illa verò, quæ nonnullis Collegiis in Alma Urbe Nostra existentibus per dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jesu, sive alios quoscumque ministrari consuevis, similiter a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa fuerunt, & quibus ipsi hæcenus gavisi sunt, quoad victum, & vestitum dumtaxat, non autem, ut vulgò dicitur a *Fundaco*, & *Magazzeno*, prout antehac observatum fuit, suffragari volumus, & decernimus.

7. Ac demum similia privilegia, & indulta Nepotibus, & aliis Consanguineis, vel Affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum pro tempore viventium, ac illis respectivè concessa, itidem revocamus, & abolemus, ac revocata, & abolita esse ac censeri debere volumus, & statuimus; Declarantes, illa nemini eorundem Nepotum, sive Consanguineorum, vel Affiniorum, a die Nostre ad summi Apostolatus apicem assumptionis, suffragari posse, & debere, seu potuisse, ac debuisse.

8. Per præmissa autem non intendimus revocari exemptiones, & immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis tam Secularibus, quam Regularibus de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introitorum, & jurium dictæ Camere Nostre, ab ipsa Camera, vel ab aliis illius nomine in appaltum, & locationum Instrumentis, & illorum ratione, ex contractu, tituloque verè oneroso concessas.

9. Insuper a revocationibus, & aliis supradictis excipimus, & exemptas esse volumus, & delaramus, immunitates, & exemptiones quibuscumque Universitatibus, & personis datas, & concessas in vim contractus ex causa verè onerosa; videlicet congruæ, & affectualis pecuniarum solutionis, & non alias, eidem Camere Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitime factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis, & approbandis, ut infra, ac etiam declarandis; quas etiam causas onerosas nonnisi legitimas, & licitas, ac honestas, prout de jure, approbare intendimus; Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera citato dilecto filio ipsius Camere Commissario generali, verificare, & in ipsa Camera examinari, & admitti facere te-

neantur; etiamſi conſeſſiones earundem immunitatum, & exemptionum, ac literarum, Cedulae *Motus proprii*, Chirographa, & aliae ſcripturae deſuper emanatae, & emanata, alias in Camera praedicta admiſſae, & admiſſa, ac in illa, ejuſque libris regiſtratae, & regiſtrata fuerint, & ſint; quatenus tamen cauſae oneroſae huiusmodi pro verè oneroſis, & legitimis, ut praefertur, alias in eadem Camera verificatae, & approbatae, ac praeſentia judiciali diſcuſſione, non ſint legitimae habitaere: Quo cauſa ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem, eandem obtinereſ teneſi volumus. Interim vero quamdiu non fuerint verificatae, minime ſuffragari, & praefentis revocationis effectum retardare non poſſe, declaramus.

10. Praeterea Noſtrae intentionis non eſt, ſub huiusmodi revocationibus, aliisque ſupradictis comprehendere immunitates, & exemptiones, eiſdem S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, & Camerae praedictae Clericis Praefidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera ſederunt, & ſedent, concedi, ſeu admiſſi ſolitaſ; Nec illaſ, quibus Praelati, & Officiales Romanae Curiae, ac Praelati Domestici, Cubicularii ſecreti, ac Secretarii, & Familiares, & continui Commenſales noſtri, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, & in Rotulo deſcripti, gaudent, & gaudere conſueverunt durante vita ejuſdem Romani Pontificis, eorumque ſervitio; Neque illaſ ob numerum duodecim filiorum, a Praedeceſſoribus Noſtris, & aliis ſupra expreſſis, conſeſſaſ, quaſ tamen ad terminos Conſtitutionis piaſ memor. Pii Papae IV. Praedeceſſoris pariter Noſtri, quae incipit: *Licet ſel. rec. Paulus*, cujuſ tenore hiſ praefentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi, illamque exacte, & adamuſſim juxta illius ſeriem, & tenorem, ac diſpoſitionem in omnibus, & per omnia ſervari debere volumus; & aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum ſuper huiusmodi exemptionum declaratione editarum, & ad illaſ tantum, & pro tempore, & perſonis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communi illiſ competunt, & aliaſ juxta ipſius juris communis, ac praedicta-

rum, & aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum diſpoſitionem reduciſmus; neque aliter, quam ut praefertur, ſive in poſſeſſorio, ſive in petitorio ſuffragari volumus, & decerniſmus.

11. Ceterum Appaltatoribus, Theſaurariis, Depositariis, Commiſſariis, Executoribus, & ceteris Agentibus, Miſiſtris Camerae praedictae, ac Communitatum, & Uniſverſitatum praedictarum, earundem ſerie praefentium diſtrictè inhibemus, ne contra ipſarum praefentium diſpoſitionem immunitateſ, & exemptioneſ, niſi ut praefertur, exceptaſ, ac eaſ, quaſ ex cauſa verè oneroſa conſeſſaſ, in Camera praedicta, ut praefertur, admiſſi contigerit, ullatenus admiſſant. Siquae ſecus fuerint, id nemini eorum in ſiſ computiſ, ſen rationibuſ per eandem Cameraſ admiſſi volumus, ſed eorum damno id ceſſurum eſſe declaramuſ.

12. Poſtremo liteſ quaſlibet occasione Privilegiarum, & Indultorum, nec non immunitatum, & exemptionum huiusmodi quomodolibet motaſ, & in quibuſvis Tribunalibuſ pendenteſ, illarum omnium, & ſingularum ſtatuſ, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Colligitantium quorumvis, & ſpeciali mentione dignorum, & alia etiam de neceſſitate ſpecialiter exprimeſda, eiſdem praefentibuſ pro plenè, & ſufficienter expreſſiſ habenteſ, a quibuſcumque Tribunalibuſ huiusmodi ad Noſ earum ſerie praefentium avocamuſ; illaſque penituſ, & omnino perpetuo ſupprimiſmuſ, & extinguiſmuſ, ac pro ſuppreſſiſ, & extinctiſ haberi volumuſ, & declaramuſ, ac partibuſ perpetuum ſuper hiſ ſilentium imponiſmuſ.

13. Decernenteſ eaſdem praefenteſ, ac omnia, & ſingula in illiſ contenta, etiam ex eo, quod quicumque in praemiſſiſ, ſive eorum aliquo, intereſſe habenteſ, ſeu habere quomodolibet praetendenteſ, illiſ non conſenſerint, ac ad ea vocati, & auditi, ſeu cauſae, propter quaſ illaſ emanarunt, adductae, verificatae, ſeu aliaſ ſufficienter, aut etiam ullatenus juſtificaetae non fuerint: aut ex alia quarumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata cauſa, colore, praetextu, occasione, & capite, etiam in corpore juris clauſa, etiam enormiſ, enormiſſimae, & totaliſ

lesionis, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vicio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato defectu, notari, impugnari, & invalidari, restringi, retractari, in jus, vel controverfiam revocari, suspendi, limitari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concesso, quempiam in Judicio, vel extra illud, uti, seu se juvare posse; neque easdem præsen-tes sub quibusvis similibus, vel dissimilibus Constitutionum, ac revocationum, & ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet factis, comprehendi, aut comprehensas censerî; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac sub quacumque posteriori data, quatenus opus sit, de novo concessas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore: suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: ac omnibus, ad quos spectat, & quomodocumque spectabit, inviolabiliter observari. Sicque, & non alias in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & extraordinarios, ad Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis earundem Sedis, & Cameræ Officiales, & Ministros, ac alios quoscumque, quavis auctoritate, & potestate fungentes, nunc, & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, definiri, & interpretari debere: ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

13. Quo circa dilectis filiis, nostro, ac prædictæ S. R. E. Camerario, seu Pro-Camerario, necnon Vice-Camerario, Thesaurario, ac Clericis Præfidentibus, Commissario, & aliis dictæ Cameræ Officiali-

Part IV.

bus, ad quos spectat, per Apostolica scripta præcimus, & mandamus, ut easdem præsentem, & in eis contenta quæcumque, in omnibus, & singulis firmiter, & inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari, contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recur-su, & reclamazione remotis compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

14. Non obstantibus prædictarum litterarum pendentia, necnon rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. de una, & in Concilio Generali de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas extra suam Civitatem, vel Dioecesim ad Judicium, earundem vigore præsentium, non trahatur, necnon una ad Ordinis Prædicatorum, ac altera prædicti Benedicti Prædecessoris ad Fratrum Eremitarum S. Augustini, respectivè, favorem, Ordinis, Constitutionibus prædictis: necnon concordia cum prædicta Camera nostra, desuper, ut præfertur, celebrata: cæterisque gratiis, & exemptionibus favore quarumcumque sive temporaliter, & ad vitam per eundem Benedictum Prædecessorem quomodolibet indultis, etiam per Chirographa, & Cedula *Mortuus proprii* quomodolibet concessis, aliisque omnibus, & singulis præmissis: necnon nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, ac, quatenus opus sit, prædicti Pii Prædecessoris de gratiis, qualescumque interesse dictæ Cameræ concernentibus; in eadem Camera præsentandis, & registrandis, itaut præsentem in ea præsentari, aut registrari nunquam necesse sit: aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, vel Provincialibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & aliorum dicti status tam mediate, quam immediate subsectorum locorum, statutis, etiam confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, confirmationibus, Chirographis, Cedula *Mortuus*

C c 2

pro-

proprium, & aliis scripturis, & literis, etiam Apostolicis Legatis, Pro-Legatis, Gubernatoribus, aliisque Officialibus prædictis, ac quibuscumque aliis, etiam Communitatibus, Universitatibus, Monasteriis, Hospitalibus, etiam S. Joannis Hierosolymitani, aliisque piis, & non piis Locis, & mentione dignis, etiam motu, scientia, & potestate paribus, ac etiam Concistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, & consensu, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam in vim contractus jurati, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmati, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, editis, factis, & pluries, ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis, etiam si in illis caveatur expresse, quod nullo umquam tempore sub similibus, vel dissimilibus facultatibus, licentiarum, concessionum, privilegiorum, & aliarum gratiarum prædictarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus, pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illa emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos quibus concessa sunt, eligenda, restituta, & plenarie reintegrata, ac de novo concessa sint, & esse censeantur: necnon pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, harum serie specialiter, & expresse, ac latissime, & plenissime derogamus, & derogatum esse etiam volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Per præsentem autem non intendimus omnibus, & singulis aliis privilegiis, indultis, & concessionibus ab eodem Benedicto Prædecessore Prædicatorum, & Eremitarum Sancti Augustini Ordinibus prædictis, & co-

rum cuilibet, respectively concessis, ac in una ad unius, & altera ejusdem Benedicti Prædecessoris Constitutionibus prædictis, ad alterius Ordinum Prædicatorum respectively favorem, ut præfertur editis, quomodolibet contentis, & expressis, in aliquo præjudicare.

15. Volumus autem, & Apostolica auctoritate decernimus, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ revocationis, abrogationis, abolitionis, statuti, ordinationis, reductionis, responsionis, exceptionis, declarationis, inhibitionis, litium suppressionis, & extinctionis, silentii impositionis, decreti, præcepti, mandati, derogationis, intentionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1731. Idibus Januarii, Pontificatus Nostri Anno Primo.

A. Card. Pro-Datus.

F. Card. Oliverius.

V. I. S. A.

De Curia J. Archiep. Ancyranus.
Lucas Martinettus.

II.

Ex Originali Romæ in Archivio
Ordinis.

SUMMARY.

Confirmatio dismembrationis Conventus Carmeli majoris Neapolis cum decem Graciiis Ordinis nostri a Provinciæ Terræ laboris, & eorum erectio in separata Provinciâ.

CLEMENS PAPA XII.

*Ad futuram rei memoriam.*An. 1731.
27. Jan.

EX injuncto Nobis divinitus pastoralis officii munere, illis, quæ pro felici Religiosorum virorum directione, & tranquillitate, provide, prudenterque ab hac sancta Sede constituta esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata persistant, libenter, cum id a Nobis petitur, Apostolici muniminis Nostri præsidium adjungimus.

2. Alias siquidem fel. rec. Benedictus PP. XIII. prædecessor Noster ad sedanda, gravia animorum dissidia, quæ inter religiosos Conventus Carmeli majoris nuncupati Civitatis Neapolitan. Provinciæ Terræ Laboris Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, ac reliquos Fratres Provinciæ hujusmodi intercedebant, eundem Conventum Carmeli majoris cum decem ejus granciis, nec non quinque alios Conventus a prædicta Provincia dismembravit, illosque in novam ipsius Ordinis Provinciam Neapolitanam denominandam erexit, factâ tunc existenti Priori Generali dicti Ordinis potestate novæ Provinciæ sic erectæ incorporandi alium Conventum Montis Sancti itidem nuncuparum Civitatum, & Ordinis præfatorum, qui dudum Acephalus, ac independens reperiebatur; statuitque, ut electio Prioris Provincialis, cæterorum Superiorum, & Officialium ejusdem novæ Provinciæ ad præscriptum Constitutionum dicti Ordinis, Apostolica auctoritate confirmatarum quamprimum fieret, & alias prout uberius continetur in ipsius Benedicti prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

3. Benedictus Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Inter gravissimas Apostolicæ servitutis curas, quæ animum Nostrium assidue pulsant, in eam præcipue sollicitis studiis incumbimus, ut prospero, felicique Christifidelium in sortem Domini assumptorum, & divinis obsequiis sub suavi religionis jugo mancipatorum statui, regimini, & progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere jugiter sagamur, ac proinde novas ejusmodi Religiosorum virorum Provincias interdum instituimus, sicut rerum, locorum, personarum, & temporum qualitatibus maturæ

considerationis trutinâ perpenfis, ad omnipotentis Dei gloriam, & religionis incrementum salubriter in Domino expedire arbitramur.

4. Innotuit siquidem Nobis, quod cum alias Fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo absolutum dominium, quod Fratres Conventus Carmeli majoris nuncupati Civitatis Neapolitan. Provinciæ, & Ordinis præfatorum in universam Provinciam hujusmodi, illiusque Conventus, & Fratres exercebant, ferre non valentes, ad Congregationem tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, ut multiplicibus gravaminibus, quæ sibi per Fratres memorati Conventus infarri prætendebant, opportuno aliquo remedio occurreret, recursum habuissent, & ab eadem Congregatione Cardinalium die 18. Decembris 1727. Decerni obtinuissent, quatenus Fratribus dictæ Provinciæ aliquæ in præfato Conventu Cameræ, nec non Conventus Capo di Chino nuncupatus assignaretur, & e contra Fratribus ipsius Conventus Carmeli majoris per eandem Provinciam alius Conventus æquivalens a dilecto filio Priore Generali dicti Ordinis designandus cederetur; Fratres ejusdem Conventus Carmeli majoris, non solum ejusmodi decreto a memorata Congregatione Cardinalium emanato sub variis prætextibus hætenus minime paruerunt, verum præfatæ Provinciæ Fratres gravius, quam antea vexare porrexerunt, unde nova inter eos dissidia, non sine fraternæ charitatis, ac regularis disciplinæ detrimento enata fuerunt, quæ, nisi opportuna, validaque ratione sedentur, maximas in eadem Provinciam turbas, ac ingentia mala, & scandala facile invchere possunt.

5. Hinc est, quod Nos ejusmodi contentionum causam, & occasionem penitus submovere, dictorumque Conventuum, ac Fratrum in eis degentium paci, & tranquillitati, felicique directioni, ac incremento, quantum cum Domino possumus, providere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eundem Conventum Carmeli majoris civitatis Neapolitan. cum ejus de-

cem granciis, nempe di Capo di Chiaio, Chiaja, Somma, Nolan., Pofilipo, Isclan., Puteolan., Ottajano, Gagnano, & Arienzo, nec non quinque alios Conventus de Pomigliano d'Arco, Castrimaris, Nucerin. paganorum, Sancti Eliæ, & Suesfan. Provinciæ, & Ordinis præfatorum ab eadem Provincia Terræ laboris, tenore præsentium, perpetuo separamus, & difmembramus, ipsosque Conventus cum granciis hujusmodi, eorumque respective Fratres, & personas quascumque cum omnibus, & singulis illorum membris, juribus, & pertinentiis universis ab omni, & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio dilecti filii moderni, & pro tempore existentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ, tam in spiritualibus, quam in temporalibus itidem perpetuo eximimus, & plenarie liberamus: Ac eosdem Conventus cum granciis prædictis, sic separatos, & difmembratos in novam Provinciam dicti Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari debeat, ac Capitula Provincialia pro Prioris Provincialis, Definitorum, aliorumque Officialium ipsius Provinciæ electione, ac Congregationes, aliosque congressus ad instar aliarum Provinciarum Ordinis hujusmodi celebrare, ac omnibus, & singulis prærogativis, præminentis, juribus, honoribus, privilegiis, gratiis, & indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, sine cujusquam præjudicio pariter in perpetuum erigimus, & instituiamus: Quoniam vero Conventus Montis Sancti nuncupatus Neapolitan. Ordinis prædicti multis ab hinc annis Acephalus, & independens reperitur, nullaque spes illum Provinciæ Montis Sancti ditionis Nostræ Ecclesiasticæ dicti Ordinis uniendi subest dilecto filio moderno Priori Generali ejusdem Ordinis præfatum Conventum Montis Sancti dictæ Provinciæ Neapolitan. sic erectæ, & institutæ unendi, & incorporandi, ac cum ipsius Con-

ventus Fratribus, qui in eo remanere voluerint super eorum Constitutionum reformatarum observantiâ dispensandi opportunitatem facultatem, motu, scientia, de liberatione, & potestatis plenitudine similibus tribuimus, & impertimur, statuentes, ut electio Prioris Provincialis, Definitorum, aliorumque Superiorum, & Officialium novæ Provinciæ, sic erectæ, ad præscriptum Constitutionum, ac juxta morem ejusdem Ordinis ab illis, ad quos spectat, rite, ac ordine quamprimum celebretur.

6. Ac decernentes ipsas præsentis litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentis emanarint, sufficienter adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex quavis alia, etiam quantumlibet juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis lésionis, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuumque expressionem requiren. defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas apositionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentis semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac

ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, Provinciæ, & Convencionum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis, & locis sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatorium derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet in contrarium concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda fore, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omissio, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Maii 1725. Pontificatus Nostri Anno I.

8. Cum autem sicut pro parte dilectorum filiorum Fratrum supradictæ Provinciæ Terræ Laboris Nobis nuper expositum fuit, prædictæ Benedicti prædecessoris litteræ ante quinquennium executioni demandatæ fuerint, ex eo vero tempore di-

cta Provincia summa quiete, ac pace religiosa, benedicente Domino, fruatur, non sine modico in ea regularis disciplinæ incremento, ac interim bina ibidem Capitula Provincialia sine ulla, vel minima, perturbatione celebrata fuerint, ac propterea ipsi exponentes præmissa pro majori eorum robore, & subsistentia, exactioreque observantia Apostolicæ confirmationis Nostre patricinio communiri summo pere desiderant; Nos eorumdem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Benedicti prædecessoris litteras cum omnibus, & singulis in eis contentis, eadem auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

9. Decernentes pariter ipsas præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcussè observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis litteris concessa sunt volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Da-

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno I.
F. Card. Oliverius.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIVM

*Elevatur Officium S. Andrea Corsini ad
Ritum Duplicem pro Ecclesia universa-
le.*

DECRETUM.

Urbis, & Orbis.

An. 1731.
3. Jan.

AD humillimas præces P. Fr. Jacobi Alberti Capivina Vicarii Generalis, & P. Fr. Laurentii Fornarii Procuratoris Generalis Ordinis Carmelitarum antiquæ Observantiæ, nomine etiam totius suæ Religionis pro Elevatione Officii S. Andrea Corsini SSmo Domino nostro Clementi Papæ XII. porrectas, Sanctitas Sua Festum ejusdem Sancti, quod die 4. Februarii singulis annis in Ecclesia universalis Officio, & Missa sub Ritu Semiduplici hucusque celebratum fuit, imposterum ab omnibus Christianis tam Secularibus, quam Regularibus utriusque sexus, qui ad Horas Canonicas tenentur sub Ritu Duplici celebrari concessit, & ita in Brevisario Romano apponi mandavit. Die 3. Januarii 1731.

C. Card. de Marinis Præf.

Loco * Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiepisc. Apamensis
Sac. Rit. Congr. Secr.

III.

Ex copia autentica Romæ in Ordinis
Archivio.

SUMMARIVM

Suspenduntur Comititia Provinciæ Pedemontanæ, & interim instituitur Vicarius Provincialis, ceterique Officiales designantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1731.
12. Febr.

DEbitum pastoralis officii, quo Catholicæ Ecclesiæ regimini Divina dispositione providemus salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, Christianifideles, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, statui feliciter dirigendo peculiarem curam adhibemus, illisque de idoneis Superioribus, & Ministris, quorum opera in charitatis, & religiosæ tranquillitatis aménitate prospere gubernentur, interdum providere

studemus, sicut locorum, temporum, & personarum qualitatibus mature considerata ad Dei gloriam, ac religionis incrementum, felicemque progressum expedire in Domino arbitramur. Cum itaque sicut accepimus, dilecti filii nonnulli Regulares Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo sub nomine Provinciæ Pedemontanæ ejusdem Ordinis usque a die 10. Maii anni proximi præteriti Sede Apostolica tunc vacante ad S. R. E. Cardinales Priores in Ordine pro celebratione Capituli Provincialis Provinciæ hujusmodi recursum habuerint, auctoritate vero eorumdem Cardinalium, idem Capitulum ad tempus decernendum, post electionem Romani Pontificis, cum pro rogatione Officiorum Commissarii Apostolici in personam dilecti filii Joannis Dominici Perardi Presbyteri Congregationis Oratorii S. Philippi Neri, aliorumque Superiorum Regularium suspensum fuerit. Hinc est, quod hos ad Summi Apostolicus apicem licet immerentes erecti ipsius Provinciæ statui, & felici gubernio, quantum nobis ex alto conceditur providere cupientes, de dilectorum filiorum nostrorum Vincentii Petra, & Nicolai Judice ejusdem S. R. E. Cardinalium respectivè nuncupatorum dicti Ordinis apud Nos, & dictam Sedem Protectoris, quibus negotium hujusmodi pro voto remisimus, quique rem mature discussurunt, pluresque extrajudiciales opportunas informationes receperunt, necnon dilectum pariter filium modernum Vicarium supradicti Ordinis audiverunt consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Capitulum Provinciale memoratæ Provinciæ usque ad mensem Maii 1733. tenore præsentium suspendimus, & suspensum declaramus. Præterea eidem Provinciæ de idoneo Priore Provinciali, Assistente, Definitoribus, & Magistro Novitiorum providere volentes, & de infrascriptorum Fratrum expresse professorum Ordinis, & Provinciæ hujusmodi fide, prudentia, charitate, integritate, doctrina, vigilantia, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione,

sione, vel causa latis, si quibus quomodo-
libet innodatae existunt, ad effectum
praesentium dumtaxat consequen. harum-
serie absolventes, & absolutas fore cen-
sentes, dilectos pariter filios Angelum a
Nativitate B. Mariz Virginis in Priorem
Provincialem, ac Joannem Baptistam a
S. Angelo in Assistentem, necnon There-
sium a Jesu in primum, Joannem Baptistam
a S. Euphrosina in secundum, Ilarionem a
S. Gilio in tertium, Petrum, Thomam a
Spiritu Sancto in quartum Definidores, ac
Marianum a S. Joachimo in Magistrum
Novitiorum praedictae Provinciae Pede-
montanae, & Albertum Mariam a S. Anna
Ex-Provincialem in primum, ac Angelum
Raiberci in secundum Socium pro Capitu-
lo Generali Ordinis praedicti respective ad
tempus, quo ejusmodi officia juxta regula-
tia ejusdem Ordinis instituta per Sedem
Apostolicam confirmata durare consueve-
runt, cum omnibus, & singulis prae-
rogativis, praeminentiis, facultatibus, au-
thoritate, privilegiis, gratiis, & indultis;
ac honoribus, & oneribus, solitis, & con-
suetis harum serie constituimus, & depu-
tamus. Volentes etiam, quod Priores
Conventuales eligi, familiae disponi, cae-
teraque omnia juxta ejusdem Ordinis Con-
stitutiones, & ad formam literarum per
fel. record. Benedicti Papae XIII. Praede-
cessoris nostri die 26. mensis Martii 1729.
pro reunionem utriusque reformationis di-
ctae Provinciae Pedemontanae expeditarum
ordinari, & fieri debeant. Mandantes pro-
pterea in virtute sanctae obedientiae omni-
bus, & singulis Provinciae praedictae Supe-
rioribus, Fratribus, & personis, caeteris-
que ad quos spectat, vel spectabit in futu-
rum, ut superscriptos Fratres, ad officia
eis respective demandata, illorumque li-
berum exercitium juxta earundem teno-
rem praesentium recipiant, & admittant,
illosque recognoscant, & illis in omnibus
ad eadem officia pertinentibus pareant, &
obediant, faveantque, & assistant respec-
tive. Ac decernentes ipsas praesentes li-
teras firmas, validas, & efficaces existere,
& fore, suosque plenarios, & integros ef-
fectus sortiri, & obtinere, & Fratribus
superscriptis in omnibus, & per omnia ple-
nissime suffragari; sicque in praemissis per
quoscumque Judices Ordinarios, & dele-
gatos, etiam Causarum Palatii Apostolici

Part IV.

Auditores, judicari, & definiri debere,
ac irritum, & inane si secus super his a
quoquam quavis auctoritate scienter, vel
ignoranter contigerit attentari. Quocir-
ca eidem Joanni Dominico Commissario
Apostolico per praesentes committimus, &
mandamus, quatenus ipse per se ipsas praes-
entes literas, & in eis contenta quaecum-
que ubi, & quando opus fuerit, & quoties
pro parte in praemissis interesse habentium,
seu alicujus eorum desuper fuerit requisi-
tus, solemniter publicans, illisque in praem-
issis efficacis defensionis praesidio assi-
stens, faciat auctoritate nostra illos, & eo-
rum quemlibet praesentium literarum, &
in eis contentorum commodo, & effectu
frui, & gaudere, non permittens illos de-
super a quoquam quavis auctoritate quo-
modolibet indebite molestari, perturbari,
vel inquietari. Contradictores quoslibet,
& rebelles per sententias, censuras, &
poenas Ecclesiasticas, aliisque opportunis
juris, & facti remediis appellatione post-
posita compescendo, legitimisque super
his habendis servatis processibus, censuras,
& poenas ipsas etiam iteratis vicibus ag-
gravando, invocato etiam ad id, si opus
fuerit, auxilio brachii saecularis; factaque
autem per dictum Joannem Dominicum
publicatione literarum hujusmodi officium
Commissarii, & Executoris Apostolici sta-
tim expiret.

2. Non obstantibus fel. record. Boni-
facii Papae VIII. pariter Praedecessoris no-
stri de una, & Concilii Generalis de dua-
bus dietis, dummodo ultra tres dietas ali-
quis auctoritate praesentium in judicium
non trahatur, aliisque praemissis, & Con-
stitutionibus, & Ordinationibus Aposto-
licis, necnon quatenus opus sit Provinciae,
& Ordinis praefatorum etiam juramento,
confirmatione Apostolica, vel quavis fir-
mitate alia roboratis statutis, & consue-
tudinibus, privilegiis quoque, indultis,
& literis Apostolicis in contrarium praem-
issorum quomodolibet concessis, confir-
matis, & innovatis. Quibus omnibus, &
singulis illorum tenores praesentibus pro
plene, & sufficienter expressis, ac si de
verbo ad verbum insertis habent. illis alias
in suo robore permanfuris ad praemisso-
rum effectum hac vice dumtaxat speciali-
ter, & expresse derogamus, caeterisque
contrariis quibuscumque.

D d

Da-

Datum Romæ apud Sanctam Mariam
Majorem, sub Annulo Piscatoris, die
24. Februarii 1731., Pontificatus Nostri
Anno Primo.

IV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIII.

pag. 171.

SUMMARIVM

Confirmatur Resolutio nuper Capituli Generalis Ordinis nostrorum Excalceatorum, ac Breve confirmationis Benedicti PP. XIII. circa nonnulla humilitatis Officia per ejusdem Ordinis Donatos exercenda, cum derogatione cujusdam Decreti ab Auditore ejusdem Pape super hoc editi: additaque declaratione, quod ab eisdem obeundis officiis ceteri Ordinis Fratres exempti non intelligantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1731.
8. Mart.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Præpositus, ac Procurator Generalis Fratrum Ordinis B. M. de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod tamen in eodem Ordine Donati, five Conversi, pari obedientiæ voto, & vinculo, ac Clerici seu Chorales adstricti sint, licetque Constitutiones ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatis part. 1. cap. 14. ubi agitur de vita communi, caveatur expressè, ut in tabella officiorum humilia quæque etiam superioribus injungantur, ne quid vel ad charitatem, & humilitatem desideretur; necnon in Rubrica dicti Ordinis item part. 1. cap. 5. §. 11. de modo scribendi ejusmodi tabellam officiorum diserte statuatur, partes Superioris esse eandem tabellam quolibet die sabbati conscribere, ipsaque officia cunctis prudenter distribuere: adjecto tamen, quod quævis ad officia omnia, maxime humiliationi deservientia, omnes etiam Prælati designandi sint, ministeria tamen, quæ ad Chorum, & Altare pertinent, iis tantummodo committantur, qui sciant, & possint illa debite explere; nihilominus cum anno 1726. Dissinctorium Provinciale Provinciæ Venetiarum Ordinis prædicti demandasset, ut Fratres

Donati illius Provinciæ certis festis, ac feriatis anni diebus primæ mensæ in Refectorio inservire tenerentur, reservata Superioribus localibus auctoritate, debitam obedientiam a dictis Fratribus Donatis, ubi alias eorum opera utendum judicarent, exigendi: utique in Domo Novitiati deputata, & alibi ubicumque Fratres Donati Novitiatum reperirentur, in communi tabella officiorum ejusmodi, deservitores primæ mensæ, terfores seu lotores scutellarum, & ad munera humilitatis, ut vocant, destinarentur; pro parte Fratrum Donatorum Provinciæ præfatæ lis, & causa adversus Superiores ejusdem Provinciæ super hac ordinatione Desinctorii Provincialis, ac gravamine sibi exinde, ut prætendebant, irrogato, mora fuit coram Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, quæ die 6. Augusti 1727. jussit desuper exquiri vorum Capituli Generalis tunc proximè celebrandi Ordinis præfati, ac interim dictos Fratres Donatos teneri supplere officia humilitatis hujusmodi prædicti Superiorum localium arbitrio; verum iisdem Fratribus Donatis tali Decreto provisionali minimè acquiescentibus; causaque die 5. mensis Septembris subsequenti repropoita, ipsa Congregatio Cardinalium persistit in decretis: mandavitque vorum dicti Capituli Generalis exquirendum, ad formam instructionis confectæ per S. R. E. præfatæ Cardinalem, qui ad ejusmodi causam eidem Congregationi Cardinalium referendam deputatus fuerat; unde cum in præmissorum executionem die 28. mensis Aprilis 1728. in Capitulo Generali dicti Ordinis tunc celebrato propositum fuisset illius Vocalibus ibidem una congregatis; an ex vi suarum legum censerent teneri Fratres Donatos exercere munera humilitatis terfores scutellarum, & servitoris primæ mensæ, sicuti exercent ceteri Religiosi chorales, etiam Sacerdotes; a quinquaginta ex quinquaginta septem Vocalibus hujusmodi, affirmative, & per secreta suffragia responsum fuit; ac postmodum sel. rec. Benedictus PP. XIV. Prædecessor Noster per suas in simili forma Brevis die 22. Junii ejusdem anni 1728. expeditas literas enarratam Capituli Generalis resolutionem

nem

nem toto illius tenore inserto, confirmavit: Diciturque Fratribus Donatis, perpetuum super hac questione silentium imposuit, nec amplius audiendos decrevit. Porro hisce Benedicti Prædecessoris literis, quoad earum substantiam per ipsos Fratres Donatos acceptatis, humiles eidem Benedicto Prædecessori preces exhiberi curarunt, quibus & si nihil aliud petissent, quam ut declarare vellent non comprehendere in ejusmodi literis illos Fratres Donatos, quibus aliquod ex sequentibus Officiis, nimirum Vestiarii, Ministri cellæ vinaræ, Præpositi rei rusticæ, Quæstoris elemosynarum, Coqui, Subsacristæ, & Janitoris assignatum foret, prodit ramen die 3. Septembris præfati anni 1728. a tunc existente Auditore memorati Benedicti Prædecessoris decretum, quo declaratur, dictas literas non comprehendere Fratres Donatos non solum præfata, sed & alia in ipso Decreto expressa, ac etiam illis similia officia exercentes; & insuper illos non obligatos esse gerere munera prædicta terforis scutellarum, & servitores primæ mensæ, & alias, prout in dicto Decreto, cujus perinde, ac præfatarum Benedicti Prædecessores, literarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, uberius continentur.

2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, declaratio a dicto Auditore Benedicti Prædecessoris sic edita nimis vaga, & ampla, dignoscatur, tam quia plures comprehenditur Officiales, quam per ipsosmet Fratres Donatos petita fuerat, latumque præbet aditum alios quoque addendi prætextu similium officiorum: tum quia eisdem Officialibus absolute, & indefinite absque limitatione temporis exemptionem tribuit, tamen, ultra ex dictis Officiis non nisi interpolatam, ac minime continuam operam exposcant, nec impediunt, quominus illa gerentes munera humilitatis subire valeant; quibus etiam, accedit, quod si istiusmodi declaratio, utpote quæ juxta suum verum sensum omnes Fratres Donatos a dictis muneribus exemptos reddit, cum eorum singulis aliquo in suis Conventibus officio fungi oporteat, locum sibi vindicaret, non inodice turbæ, ac confusio invehrentur in alias quoque dicti Ordinis Provin-

cias, ubi hoc exemplo exacta supradictarum Constitutionum circa hujusmodi munera humilitatis vigens observantia immutari vellet; ipsi Præpositus, & Procurator Generales opportunum in præmissis remedium, quo universi Ordinis prædicti paci, & tranquillitati prospiciatur, dictarumque Constitutionum dispositio, quoad præfata munera humilitatis in omnibus illius Provinciis æqualiter servetur, a Nobis adhiberi summopere desiderant; Nos eorundem Præpositi, & Procuratoris Generalium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, resolutionem supradicti Capituli Generalis, expeditasque super illius confirmatione Benedicti Prædecessoris literas præfatas cum omnibus, & singulis in eis contentis Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decretum vero per Auditorem ejusdem Benedicti Prædecessoris editum sicut præmittimus, revocamus, ac e medio tollimus. Declarantes tamen resolutionem Capituli Generalis, & literas præfatas ita juxta dicti Ordinis Constitutiones accipiendas, atque intelligendas fore, ut omnibus ipsius Ordinis Fratribus communes sint, ac esse censeantur, & tam Chorales cujusvis status, gradus, & conditionis existant, quam Donatos complectantur, atque munera humilitatis exerceri debeant ab iis, quos a suis superioribus, quacumque pro tempore occurrente necessitate, vel occasione, ad illa gerenda deputari, vel in tabella, per suppriorum secundum Rubricam Ordinis prædicti fieri solita describi contigerit: Ipsisque propterea Superioribus, ac Supprioribus, harum serie, præcipimus, ut in demandandis ejusmodi muneribus humilitatis, & in conficienda tabella præfata, pari dis-

cretionem, & charitate erga Fratres Donatos utantur, qua utuntur in Clericis, seu Choralibus: & sicuti his dicta munera iungere, eosve in tabella describere non consueverunt, quando aliis laboriosis, ac extraordinariis occupationibus destinantur, ita quoque agant cum Donatis, qui id genus occupationes, sive ratione proprii officii, sive alterius negotii, aut ministerii sibi commissi subire debuerunt: volentes, & statuentes, quod quemadmodum obligatio omnes tenet, ac æquè Clericis, quam Donatis imposita reperitur, æqua quoque sit, & servetur inter omnes discretionis ratio sine differentia inter Clericos, & Donatos huiusmodi. Ac decernentes, easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inconcussè observari, ac iis respectuè suffragari; Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis Ordinibus, & Provinciarum ejusmodi, illorumque Domorum, & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, ac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

4. Volumus autem, ut præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 8. Martii Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

V.

Ex copia autentica asservata Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Præscribitur erectio novæ Provincie Ordinis nostri in Bohemia.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Sacrofancti Apostolatus officium humilitati Nostræ per abundantiam Divinæ bonitatis, nullo licet meritum Nostorum suffragio, credimus salubriter exequi adjuvante Domino, jugiter satagentes, ad ea, quæ felici, prosperoque Christi fidelium Altissimi obsequiis sub suavi Religionis iugo mancipatorum regimini consulti, libenter intendimus, sicut Nos personarum, locorum, rerum, & temporum qualitatibus mature pensatis ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire in Domino arbitramur. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Conventuum tui Ordinis in Statibus hæreditariis domus Austriacæ in Germania existentium, quod ipsi unam novam Provinciam eorumdem Fratrum ex Conventibus, qui de præsentibus fundati reperiuntur, vel quos in posterum in Bohemiæ, & Hungariæ Regnis, Archiducatus Austriæ, & aliis statibus hæreditariis domus Austriacæ huiusmodi fundati contingerit cum libertate eidem novæ Provinciæ admittendi alia Germaniæ membra, prout magis tibi expedire videbitur, erigi plurimum desiderant, cum agatur de divisione nonnullorum Conventuum corporis admodum

An. 1731
23. Maji

dum ampli, & vasti unius Provinciae, quae totam Germaniam complectitur; Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac de tua fide, prudentia, charitate, vigilantia, pietate, integritate, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum, qui te super praemissis audiverunt, consilio, tibi, ut Conventus haecenus in Bohemiae, & Hungariae Regnis, Archiducatu Austriae, aliisque statibus hereditariis domus Austriae in Germania haecenus fundatos, & deinceps, sicut praemittitur, fundandos, a praedicta Provincia totam Germaniam complectente dividere, segregare, separare, & dismembrare, ac ex illis subdivisis, segregatis, separatis, & dismembratis, unam novam Provinciam erigere, eique alia membra Provinciae Germaniae hujusmodi unire, caeteraque in praemissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna facere, & exequi libere, & licite possis, & valeas, facultatem, & licentiam, auctoritate Apostolica, tenore praesentium tribuimus, & impertimur, salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem, Cardinalium. Decernentes easdem praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicut in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, atque Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si

secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinibus, Provinciis, & Conventuum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium praemissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16: Aprilis 1731. Pontificatus Nostri Anno I.

F. Card. Oliverius.

VI.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIII.
pag. 184.

SUMMARUM

Confirmatur quadam Constitutio circa publicum Archivium regiminis Bononienae cum declaratione, quod Ecclesiastici seculares, & Regulares, ac singuli totius Legationis Notarii sub eadem comprehendantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte dilectorum filiorum ^{Mag. 1731} virorum Reformatorum status liber- ^{23. Maji.} tatis Civitatis Nostrae Bononienae fel. rec. Benedicto XIII. praedecessori Nostro exposito, quod cum dudum bon. mem. Ferdinandus, dum viveret S. R. E. Cardinalis de Abdua, in Civitate, & Comitatu Nostris Bononiensibus Sedis Apostolicae tunc temporis de Latere Legatus, ad tollendos multiplices abusus, qui in publicum ejusdem Civitatis Archivum irreperant, novam pro bona ipsius Archivi directione edidisset constitutionem, illi hac in re assentientibus exponentibus praedictis, qui,

ut Constitutio hujusmodi omnes, & singulas personas, Legationi Bononien. subjetas, arctius ligaret, ac rec. mem. Clemente PP. XI. prædecessore Nostro postlaverant, quatenus illam Apostolicæ confirmationis præsidio roborare dignaretur; verum quia tali confirmationi sese opposuerat Collegium Tabellionum, seu Notariorum publicorum dictæ Civitatis, qui sua privilegia, & prærogativas exinde lædi causabantur, memoratus Clemens prædecessor Congregationem particularem trium dilectorum etiam filiorum Romanæ Curie Prælatorum, ut eandem Constitutionem, illiusque tenorem examinarent, ac juræ Collegii eorumdem Tabellionum audirent, deputasset: dictique Prælati post negotium mature discussum censuissent, Constitutionem prædictam approbari posse cum certis tamen declarationibus, & modificationibus, quæ utpote ejusdem Constitutionis destructivæ, dictis exponentibus haud acceptæ, probatæque fuerant: interrimque enarrati abusus magis in dies invalerent, propterea quod præfata Constitutio minime observaretur; Ven. Frater Noster Thomas Episcopus Prænestin. dictæ S. R. E. Cardinalis Rufus nuncupatus, dum Legati hujusmodi munere in eisdem Civitate, & Comitatu Bononien. fungebatur, Constitutionem prædictam ita reformare, moderari, & temperari studuerat, ut Collegio eorumdem Tabellionum quæcumque querendi, & reclamandi occasio tolleretur, prout reipsa præstiterat, Constitutionem prædictam subinde approbante, atque per publicum instrumentum acceptante Collegio, dictorum Tabellionum: & in eadem expositione subjuncto, quod, cessante tunc quacumque oppositione, & contradictione, supradicti exponentes Constitutionem hujusmodi Apostolicæ confirmationis robore muniri desiderabant: Ipse Benedictus prædecessor, supplicationibus eorumdem exponentium, sibi super hoc humiliter porrectis, inclinatus, per suas in simili forma Brevis die 26. Januarii 1729. expeditas literas prædictam Constitutionem a præfatis Ferdinando editam, & Thoma Episcopo, Cardinalibus, & Legatis, reformatam, toto illius tenore in eisdem suis literis inserto, auctoritate Apostolica approbavit, & confirmavit, & alias, prout in

dictis Benedicti prædecessoris literis uberius continetur.

2. Cum autem, sicut iidem viri Reformatores Nobis nuper exponi fecerunt, per Clerum sæcularem, & Regularem prædictæ Legationis, ac Notarios Curie Archiepiscopalis Bononien. varia postmodum circa eorum in ejusmodi Constitutione, comprehensionem promota fuissent dubiæ, dicti vero exponentes, ut hoc novum impedimentum, quod præfata Constitutionis executioni objcebatur, amoverent, denuo recursum habuerint ad eundem Benedictum prædecessorem, a quo ipsi Congregationi particulari Prælatorum committi obtinuerunt, ut citatis prius Clero hujusmodi, aliisque oppositoribus, cognoscerent: Num illi sub dicta Constitutione, Apostolica auctoritate, sicut præmittitur, confirmata, comprehenderentur, nec ne? Et quia dicti Prælati, durante tempore Pontificatus ejusdem Benedicti prædecessoris, insimul convenire nequiverant, hujus quæstionis examen per Nos quoque remitti impetrarint dictæ Congregationi Prælatorum, qui post rem accuratè discussam animi sui desuper sententiam novissime protulerunt, cupiantque exponentes prædictæ Constitutionem hujusmodi, quam bono publico in primis necessariam, ac utilem arbitrantur, plenariæ tandem executioni demandatum iri: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratæ Congregationis particularis Prælatorum, qui partes tam verbo, quam scriptis plene, & diligenter audiverunt, consilio prædictam Constitutionem, ut præfertur confirmatam, Ecclesiasticos tam sæculares, quam Regulares dictæ Legationis Bononien., & quoscum-

cumque Notarios, etiam Curiz Archiepiscopalis comprehendere, eadem auctoritate, tenore presentium, decernimus, & declaramus; ita tamen, ut ad normam resolutionis die 31. Julii 1711. a dicta Congregatione particulari Prælatorum capte, ubi agitur de personis Ecclesiasticis, ipsi Constitutioni contravenientibus, firma semper remanente nullitate præscripta in ejusmodi Constitutione in casu defectus Archiviationis, Ven. Frater moderatus, ac pro tempore existens, Archiepiscopus Bononiensis, procedat ad alias poenas, indictas in prædicta Constitutione, cum hoc, quod applicatio poenarum fiat semper favore Archivii præfati, prout in eadem Constitutione demandatur, excepta tamen jurisdictione Commissarii in ipsa Constitutione statuta, in qua idem Archiepiscopus se ingerere non possit.

3. Decernentes quoque, easdem præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectu inconvulsi observari, Sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales etiam de Latere Legatos, eorumque Vice-Legatos, & quoscumque alios, qualibet potestate, & potestate fungentes, & functionarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Jesu, & Institutorum, ac quibuscumque aliis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, ac exemptionibus, & immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, quibusvis generaliter, vel specialiter concessis.

Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Maii 1731. Pontificatus Nostri Anno I.

F. Card. Oliverius.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ.

SUMMARIUM

Extensio Officii Transverberationis Cordis S. Theresiæ pro Civitate Viennensi in Austria.

VIENNEN.

Extensionis Officii Transverberationis Cordis S. Theresiæ juxta approbationem factam pro 13. Sept. 1731. Ordine Carmelitarum, ad omnia Dominia, & Regna Augustissimæ Domus Austriæ. Instante Esmo Gianfuegos nomine Serenissimæ Imperatricis. Pro gratia pro Civitate Viennæ tantum. Die 13. Septembris 1731.

Ita reperitur in Regestris Decretorum Congregationis Sac. Rituum. In fidem &c.

Loco * Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiepisc. Apamensis
Sac. Rit. Congr. Secret.

Ibidem.

SUMMARIUM

Prorogatur facultas reducendi onera Misfarum, de quibus in hoc supplici libello habetur ratio ad alium annum.

BEATISSIMO PADRE.

IL Procurator Generale della Carmelitani Scalzi, della Congregazione di Spagna posto alli Piedi 8. Nov. della Santità Vostra umilmente espone, che avendo la gloriosa memoria di Papa Innocenzo XIII. Prædecessore della Santità Vostra col parere anche della Sagra Congregazione del Concilio concesso alla detta Congregazione de' Carmelitani Scalzi di Spagna indulto, e facoltà, acciocchè il P. Generale dell' istessa Congregazione di consiglio delli suoi Assistenti possa nella forma accennata nel Decreto spedito alli 10. di Settembre 1723., che si dà annesso, moderare, o ridurre le Messe perpetue fondate nelli Conventi della medesima Congregazione a ragione di 60. scudi moneta Romana per limosina di ciascheduna dentro il tempo di sei anni, a causa d'esserli mutato nell' anno sequente dopo emanato detto indulto tutto il governo dell' istessa Congregazione, non si è potuto dare a quello la dovuta esecuzione in tutti li Conventi della medesima Congregazione. Onde prega con

con tutto l'ossequio l'Oratore la Santità Vostra si degni prorogare l'istesso indulto ad altri sei anni per quelli Conventi, li quali non hanno ancor potuto godere la sopradotta grazia loro concessa in vigore dell'acennato indulto. Che &c.

Die octava Novembris 1731. Sanctissimus Dominus noster attentio narratis, petitam prorationem ad annum proximum tantum ex causa præmissa P. Generali ejusdem Ordinis benigne impertitus est, servata in reliquis forma enunciati indulti.

C. Card., . . . Præf.

Loco * Sigilli.

I. Amadorius ol. de Lamfredinh Præf.

VII.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARYUM

Confirmantur Decreta Sacre Congregationis Concilii, in quibus declaratur ad nostros Excalceatos Civitatis Mexicanæ spectare Patronatum Cappellaniæ, de qua in precibus, & ejusdem celebrationem Missarum.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1731.
28. Nov.

EX debito Pastoralis Officii nobis ex alto commissio fructuosa, & felici Ecclesiarum omnium servitio, ac Religionis propagationis intendentes his quæ propterea facta fuisse dicuntur, ut perpetuo firma, & illibata persistant libenter cum a nobis petitur Apostolici adiicimus muniminis firmitatem: sane pro parte dilectorum filiorum modernorum Provincialis, & Fratrum Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Regni Mexican. in Indiis. Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod alias tunc existentes Provincialis, & Fratres prædicti Ordinis in dicto Regno tunc commemorantes supplicem libellum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Decretorum Concilii Tridentini Interpretum porrexerunt tenoris sequentis videlicet.

Esni, & Riñi Domini.

Alias ab hac Sacra Congregatione sub die 16. mensis Maii an. 1699. fuit latum Decretum tenoris sequentis videlicet.

MEXICANA.

Quondam Bartholomæus Martin. anno 1688. postremis tabulis mandavit collocari petas mille, & centum auri, & ex tali fundo erigi Cappellaniam pro Missarum numero ordinando cum conditionibus ordinandis, per Exequutores Testamentarios, exprimendo ulterius, ut Patronus Cappellaniæ esset Gregorius Rodriguez ad sui vitam, & primus Cappellanus filius ejusdem Gregorii, qui ad illius titulum ordinari posset, & interim donec iste perveniret ad legitimam ætatem Missæ celebrarentur per Carmelitas Discalceatos, & vita functo dicto Gregorio Patrono succederent in Patronatu Patres, & Conventus, qui etiam succederent in Cappellania cum obligatione Missas taxatas perpetuo celebrandi post obitum primi Cappellani sequuto pecuniarum investimento, declaratisque per Exequutores conditionibus, ac numero Missarum ad formam dispositionis Testamentariæ, Vicarius Generalis Mexicanus anno 1694. erectione faciendæ erexit Cappellaniam, reservavit Patronatum ad favorem Gregorii, & post illius obitum ad favorem Conventus, sed in ordine ad Cappellaniam admissio Filio Gregorii primo Cappellano, exclusit ab illius commodo Conventum, voluitque a Conventu Presbyterum Sæcularem in futuris vacationibus nominari sub eodem motivo, quod Regulares sint incapaces Beneficiorum Sæcularium. Verum quia Carmelites irradunt hujusmodi Theoricam procedere, in Beneficiis jam fundatis cum qualitate Beneficii Sæcularis, non autem quando in limine Fundationis caretur aliter a Testatore. Propterea queritur: An ad Conventum Carmelitarum Discalceatorum spectet non solum Patronatus dictæ Cappellaniæ, sed etiam celebratio Missarum ejusdem, vel potius dictus Conventus juxta Decretum Episcopi teneatur nominare ad illorum celebrationem Sacerdotem Sæcularem. Die 16. Maii anni 1699. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Car-

Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum secundum ea quæ proponuntur. Respondit Affirmativè quoad primam Dubii Partem, & Negativè quoad secundam.

Post hujusmodi Eminentiarum Vestrarum responsionem aliæ Personæ Regni Mexicani, vel inter vivos, vel in ultimis earum Tabulis mandarunt erigi consimiles Cappellanas, ad quorum titulum ordinarentur Seculares, & interim donec isti pervenerint ad legitimam ætatem Missæ celebrarentur per Patres Carmelitas Discalceatos, qui post obitum Cappellanorum Secularium succederent in Cappellaniis præfatis cum obligatione Missæ perpetuo celebrandi; verum quia non obstante antecesso Decreto favorabili ab Eminentiis Vestris obtento Patres Oratores fraudantur illius executione in consimilibus casibus coram Locorum Ordinariis, quia isti prætendunt, quod Oratores teneantur in quocumque casu particulari quamvis simili Decretum separatim ad favorem ipsorum ab Eminentiis Vestris reportare, quod quidem grave, & absonum ob Locorum considerabilem distantiam cum reddatur, supplicant propterea Eminentiis Vestris opportuno remedio novæ declarationis, quod in prædictis, & consimilibus casibus, in quibus ipsi Patres Oratores prout supra sint in limine foundationis etiam post mortem Cappellanorum Secularium in Fundatoribus Cappellani nominati possint per se ipsas Missas celebrare absque eo quod indigeant ad talem effectum nominare Presbyterum Secularem, & quod ita deinceps ad qualescumque casus similes extensum intelligatur, ac inviolabiliter observetur a quocumque Antistite Regni Mexicani Decretum hujusmodi Sacre Congregationis latum die dicta 16. Maii 1699. Quam Deus &c., & ab eadem Congregatione emanans infra scriptum Decretum.

Die 8. Julii anni 1713. Sacra Congregatio Eminentiissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit dandum, & servandum esse prædictum Decretum in Mexicana sub die 16. mensis Maii 1699., proindeque injungendum, prout præsentis Decreti tenore, injungit Ordinariis Locorum, quatenus idem Decretum, dummodo Cappellania, de quibus agitur sint erectæ cum iisdem

Pars IV.

conditionibus prout exponitur debita executioni demandent.

B. Card. Panciaticus Præs.

V. Archiep. Damasceus Secr.

Loco X Sigilli.

2. Cum autem sicut eadem petitio subjungebat post emanatum in præfata Congregatione secundo datum Decretum nonnullæ Cappellaniæ præsertim in Diœc. Vagliadolid, & altera in Diœc. Queretaro Locorum, seu Oppidorum Civitatum respectivè nuncupat. Mexican., seu alterius respectivè Diœc. &c. in Indiis Parochialibus, seu aliis Ecclesiis respectivè fundatæ vacaverint earumdemque Cappellaniarum juxta illorum Fundatorum Testamentarias dispositiones Missarum celebratio, & ad illas jus præstandi ad modernos Provinciales, & Fratres prædictos spectet, & pertineat. Ordinarii vero Locorum in hujusmodi vacationibus ejusdem Congregationis Decretis hujusmodi parere, illaque debitæ executioni demandare recusaverint, proptereaque moderni Provincialis, & Fratres Ordinis prædicti pro majori validitate, & omnimoda observantia prædictorum Decretorum in quibuscumque occurrentibus vacationibus prædictarum, & aliarum consimilium Cappellaniarum jam erectarum, & erigendarum in futurum, & juxta tenorem prædictorum Decretorum plurimum cupiant. Decreta hujusmodi per nos, & Sedem Apostolicam, ut infra approbari, & confirmari ad hoc, ut in perpetuum ab omnibus Ordinariis illarum partium inviolabiliter observentur, quare pro parte eorundem moderni Provincialis, & Fratrum Ordinis prædicti nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus pro eorum desiderio in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos qui Religiosorum omnium decorem sinceris desideramus affectibus proinde ipsorum Conventus Divini Cultus in eo manutationi, & augumento opportunè consulere volentes, ac modernos Provinciales, & Fratres Ordinis prædicti, earumque singulas personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes

E c

hujus-

hujusmodi supplicationibus inclinati, Decreta prædicta Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis firmitatis robur adjuicimus, ac ab omnibus, & singulis Locorum Ordinariis illarum partium nunc, & pro tempore existentibus perpetuis futuris temporibus firmiter, & inviolabiliter observari debere, præsentibus quoque nostras semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec illas ullo umquam tempore sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, sub quibusvis limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per quascumque Litteras, & Constitutiones Apostolicas &c. per nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, ac Sedem prædictam etiam motu proprio pro tempore faciendas comprehendere, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse, & fore, sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores; ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, diæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, etsi secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus non obstantibus quibusvis Apostolicis, vel Ordinariis etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibusque Conciliis editis, vel adendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus. Quibus omnibus, & singulis etiam si de illis earumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, ac quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, ac causas etiam quantumvis pregnantibus, & privilegiatis præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum nihil penitus omissis insertis, & expressis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissarum omnium validissimum effe-

ctum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

3. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei auso temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejusdem se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Divinæ 1731. Quarto Kalendas Decembris, Pontificatus Nostri Anno II.

VIII

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIII.

pag. 215.

SUMMARY

Revocantur diversa facultates a Romanis Pontificibus per eorum vivæ vocis oraculum, vel rescripta concessæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, gregis Dominici ^{an. 1732.} curæ, sibi divinitus commissæ, ^{12. Febr.} mo-
re seduli Pastoris jugiter advigilans, nonnulla, quæ a Prædecessoribus suis concessa noscuntur, justis interdu suadentibus causis, quibus præsertim Ecclesiasticæ disciplinæ conservationi, animarum Christianissimorum salutem, ac recto rerum ordini consulitur, pro Apostolici muneris sui sollicitudine moderatur, revocat, & immutat, sicuti omnibus debite considerationis trutinâ perpenſis conspicit in Domino salubriter expedire.

2. Itaque de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula infraſcripta indulta, facultates, & gratias, quæ tam ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, vivæ eorum vocis oraculo, vel per rescripta propria illorum, aut

de eorum mandato cuiusvis S. R. E. præfate Cardinalis, alteriusve ipsorum Prædecessorum, vel Sedis Apostolicæ Officialis, & Ministri, manu signata, quibuscumque utriusque sexus personæ Sæcularibus, & Regularibus cuiuslibet status, gradus, conditionis, præminentie, ac dignitatis sive Ecclesiasticæ, sive temporalis existentibus, etiam si de iis specialis ac individua mentio, & expressio necessario facienda foret; Communitatibus quoque, Universitatibus, Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Conventibus, & Monasteriis cuiusvis Ordinis, Congregationis, Militie, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac Instituti, & Societatis, etiam Jesu, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, exemptorum, & non exemptorum, ac quovis tandem privilegio suffultorum, nullis prorsus exceptis, quandocumque, & qualitercumque concessa fuerunt, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus: ac revocata, cassata, sublata, abrogata, irrita, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, ac perpetuo fore, neque de cætero cuiquam suffragari posse, vel debere decernimus, & declaramus.

3. Indulta autem Facultates, & Gratie hujusmodi sunt, quæ sequuntur; videlicet:

I. Excipiendi Confessiones sive Sæcularium sive Regularium, etiam Monialium, aut aliarum quarumvis personarum, in Conventibus, Monasteriis, seu Conventoriis degentium, absque expressa Ordinariorum, ac Superiorum illorum, ad quos pertinet, facultate; necnon eligendi sibi Confessarium, ab iis respectivè non approbatum.

II. Absolvendi quoscumque sive Sæculares, sive Regulares utriusque sexus a peccatis, pœnis, & censuris, in literis Cenzæ Domini quo tannis legi, & publicari consuevit, vel alias Sedi Apostolicæ, Locorumve Ordinariis, aut Superioribus Regularibus quoquo modo reservatis: prout quoque eligendi Confessarium etiam ex legitimè ad audiendas Confessiones approbatis, qui a peccatis, pœnis, ac censuris sic reservatis absolvat.

III. Eximendi, seu absolvendi quem-

libet ab obligatione denunciandi in casibus, quibus denunciatio juxta præscriptum Constitutionum Apostolicarum, seu alias, fieri debet.

IV. Utendi quibuscumque facultatibus, etiam generaliter concessis, quoad alitercumque dictæ Sedi, vel etiam ipsi Romano Pontifici reservata: sive per eos Majori, vel minoribus Pœnitentiariis attributis, durante Jubileo, vel Missionum, Exercitiorum spiritualium, Quadragesimæ, Adventus, aut alio quovis anni tempore; sicuti etiam utendi facultatibus, quæ ab Officio Pœnitentiariæ Apostolicæ aliquando impertiri solent.

V. Relaxandi juramenta quælibet, etiam si de nullo cuiusquam agatur damno, seu præjudicio.

VI. Dispensandi, seu commutandi Vota quæcumque, licet simplicia dumtaxat, ac juramento minimè confirmata.

VII. Dispensandi cum quibusvis personis Sæcularibus pariter, vel Regularibus super qualibet irregularitate, & inhabilitate quomodocumque ex delicto, vel defectu, etiam prorsus occultis, proveniente tam pro exercendis susceptis, quam pro suscipiendis quibusvis Ordinibus, ac retinendis, & assequendis quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis.

VIII. Dispensandi super quocumque impedimento, quantumvis occulto, Matrimonium dirimente, sive agatur de Matrimonio contrahendo, sive de convalidando jam contracto.

IX. Convalidandi titulos Beneficiorum simoniacè, vel ex alio quovis capite invalide obventorum, ac condonandi fructus qualitercumque indebitè perceptos: aut componendi super iisdem fructibus.

X. Celebrandi Missam, itineris, aliave occasione, in quocumque loco super Altare portatili, sive extra tempus ab Ecclesia definitum: vel non servandi omnia, & sigula ab ipsa Ecclesia præcepta, & ordinata circa celebrationem Missæ, & administrationem Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti.

XI. Officium Divinum absque legitima causa non recitandi, illudve commutandi in alias preces, vel opera pia, sive recitandi unum Officium pro alio, ut extra tempus ab Ecclesia statutum: vel super præmissis cum aliis dispensandi.

XII. Indulta quæcumque a Regularibus utriusque itidem sexus obtenta, votum paupertatis quomodolibet lædentiæ, aut Regulari observantiæ Apostolicis Constitutionibus, propriique Ordinis, seu Instituti, statutis contraria, vel adversantia.

XIII. Facultas Regularibus alloquendi Moniales, etiam consanguineas, aliasque personas intra Clausuram degentes, absque peculiari Superiorum, & ad quos quomodocumque spectat, licentia.

XIV. Indulta, Facultates, & Gratiæ mox relata, eorumve aliqua in toto, vel in parte, indefinitè, vel ad tempus, & in casu particulari, seu alio quovis modo aliis communicandi.

4. Quæ quidem omnia, & singula, etiam si sub quibuslibet aliis quantumvis amplis verborum formis, & tenoribus concessa, & impetrata fuerint, quoad utrumque Forum, ac generaliter, sive res sit de casu occulto, sive de publico, revocata, & abrogata esse, ac intelligi, & censeri debere, statuimus.

5. Distinctè propterea prohibemus, ne quiquam deinceps indultis, facultatibus, & gratiis, sic per Nos revocatis, & abrogatis, ullatenus uti audeat, seu præsumat, sub poena excommunicationis, ac privationis Officiorum, Dignitatum, & quorumvis Beneficiorum obtentorum, vocis activæ, & passivæ; necnon inhabilitatis ad audiendas Confessiones, & ad Officia, Dignitates, & Beneficia huiusmodi in futurum obtinenda, ipso facto absque ulla alia declaratione per transgressores respectivè incurrenda; a qua non nisi a Nobis, seu Romano Pontifice protempore existente, præter quam quod excommunicationem præfaram in mortis articulo constituti, absolutionis, dispensationis, seu rehabilitationis beneficium valeant obtinere.

6. Noverint insuper Pœnitentes, & alii Fideles, absolutiones, dispensationes, relaxationes, commutationes, convalidationes, compositiones, & alia ejusmodi, si quæ in posterum contra hanc nostram prohibitionem obtinuerint, nulla fore, nulliusque roboris, ac momenti.

7. Cæterum per præsentis non intendimus revocare supradicta indulta, facultates, gratias, quæ per quasvis literas

Apostolicas, etiam in simili forma Brevis expeditas, vel rescriptas a S. R. E. præfate Cardinalium, aut Romanæ Curie Prælatorum, aliisque Almæ Urbis Congregationibus edita, & ab eisdem Prædecessoribus approbata, necnon per dictum Officium Pœnitentiariæ Apostolicæ quodcumque concessa fuerint, seu emanaverint: quæ salva, ac firmæ remanere volumus.

8. Decernentes, easdem præsentis literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, & auditi non fuerint; de subreptionis, vel obreptionis virio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in controversiam vocari, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse; sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, distæque Sedis Nuncios, & alios quoslibet quavis præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

9. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quatenus opus sit, quarumlibet Ecclesiarum, Ordinum, Militiarum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, Institutorum, Societatum, etiam Jesu, Communitatum, Universitatum, Capitulorum, Collegiorum, Confraternitatum, Conventuum, & Monasteriorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indul-

dultis, & Litteris Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis, derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac Consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quapviscumque vicibus innovatis.

8. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

9. Ut autem eadem præsentis literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla, ad yelvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ Curiaque Generalis in Monte Citatorio, ac acie Campi Floræ de Urbe præfata, ut moris est, affigi, & publicari; Sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arcere, & asserere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Fe-

bruarii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIVM

Pro PP. Excalceatis adprobatur novum Officium proprium cum Missa, & loco diei 14. Decembris assignatur dies 24. Novembris tamquam de die Festo Sancti Joannis a Cruce, cum Octava, & sub Ritu Duplici primæ Classis.

Officium superscriptum, cum Oratione, Antiphonis, Hymnis, Lektionibus, & Responsoriis propriis, & Missa S. Joannis a Cruce ab Esmo, & Rmo D. Cardinale Guadagni Ponente revivum, ac mature consideratum, ac in Sacra Rituum Congregatione relatum, Sacra eadem Congregatio ad instantiam P. Nicolai a Jesu Maria Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ Procuratoris Generalis, & P. Isidori a Cruce Procuratoris Generalis Congregationis Italiæ dicti Ordinis approbavit, ac singulis annis die 24. mensis Novembris, tamquam de die Festo dicti S. Joannis a Cruce, loco alterius die 14. Decembris ipsius Sancti propriæ, & per totam Octavam, sub Ritu Duplici primæ Classis ab omnibus Religiosis, & Monialibus Ordinis Carmelitarum Excalceatorum recitari, & respective celebrari, & in ipsorum Breviario, ac Missali impostero imprimi posse benigne concessit, si Sanctissimo Domino nostro visum fuerit. Die 15. Martii 1732.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino nostro relatione, Sanctitas Sua benigne annuit. Die 22. ejusdem mensis, & anni 1732.

A. F. Card. Zondadari Pro-Præf.

Loco * Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiep. Apamensis
Sac. Rit. Congr. Secret.

IX.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIVM

Nonnullas Apostolicas literas Ordinibus Regularibus, & Mendicantibus, a pie memoriæ Benedicto Papa XIII. concessas, moderatur, ac reducit ad terminos juris communis, Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum.

CLEMENSE EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, quem cælestis pat-
terfamilias vineæ suæ custodiendæ
præ-

An. 1732.
15. & 22.
Mar.

An. 1732.
12. Febr.

proposuit, diu nocturne operarios, impigre in ea laborantes, circumspicit, congruam, immo amplam mercedem eis largiturus, ut vinea, probis agricolis hoc pacto ad eam alacrius excolendam incumben-
tibus, uberiori proventu fructificare possit.

2. Sane fel. rec. predecessor Noster Benedictus Papa XIII. strenuas Ordinum Regularium, & Mendicantium cohortes hanc Domini vineam, atque agrum Ecclesie, indefinenter colere conspiciat, ac paterno erga eos animo affectus, quo etiam Nos ipsi utique afficimur, plura eis privilegia concessit, ratus, ea pari voluntate universim excipienda: quod tamen secus evenisse, Nos ad supremi Sacerdotii apicem, disponente Domino, evecti, ægre intelleximus; inde nimirum præter omnem expectationem Nostram variis litibus, & controversiis exortis, ac nisi opportune occurratur, fortasse imposterum exorturis. Quare nonnullis ex huiusmodi literis, & Constitutionibus Apostolicis mature perpensis, ad sedandos rumores propterea excitatos, mutuamque, & vere Christianam inter Episcopos, & Regulares familias, ac etiam seculares Ordines, & Sodalitates, publicasque Universitates, benevolentiam, & pacem ubique in Ecclesia servandam, de consilio nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, in hanc sententiam devenimus, ut subsequenter literis, & Constitutionibus Apostolicis, eodem Pontifice Benedicto sedente, vulgatis, moderationem aliquam, auctoritate Nostra adhibendam esse decerneremus. Literæ vero ipsæ, & Constitutiones, Ordinibus Regularibus pridem concessæ, hæc sunt.

Editæ IV. Idus Decembris anno Domini 1725. quæ incipiunt: *Paterna*.

Aliæ IX. Kalendas Junias anni 1726. quæ incipiunt: *Ratio Apostolici ministerii*.

Aliæ XII. Nonas Julias ejusdem anni, quæ incipiunt: *Singularis devotio*.

Aliæ VIIII. Augusti ejusdem anni, quæ incipiunt: *Exponi Nobis nuper fecerunt*.

Aliæ Kalendis Septembris ejusdem anni, quæ incipiunt: *Vita, & morum integritas*.

Aliæ Kalendis Januarii anni 1727. quæ incipiunt: *Libenter*.

Aliæ V. Nonas Martias ejusdem anni, quæ incipiunt: *Loca sancta*.

Aliæ Kalendis Aprilis ejusdem anni, quæ incipiunt: *Ex quo Sedes*.

Aliæ V. Nonas Aprilis ejusdem anni, quæ incipiunt: *Summe decet*.

Aliæ VII. Kalendas Junias ejusdem anni, quæ incipiunt: *Pretiosus*, una cum declarationibus sub die 28. Septembris anni 1728. ab eodem Pontifice factis super quibusdam dubiis, circa intelligentiam rerum, in ipsa Constitutione contentarum exortis.

Aliæ XXI. Martii anni 1729. quæ incipiunt: *Exponi Nobis fecit*.

Aliæ demum VII. Kal. Aprilis ejusdem anni 1729. quæ incipiunt: *In Sede*.

3. Quamvis autem hæc omnia, & singula ex ejusdem recolendæ memoriæ Benedicti pia, & laudabili erga Regularium familias voluntate, profecta fuerint, quos ipse ob eorum zelum de salute animarum, religionis fervorem, doctrinam, & regularis disciplinæ observantiam, magna, ac vere paterna dilectione prosequatur, Nosque ipsi æque prosequimur, concessa, extensa, decreta, confirmata, & declarata fuerint; Nos tamen, qui, post varias altercationes, & difficultates de iisdem literis, & Constitutionibus excitatas, optatam sanctæ Dei Ecclesiæ tranquillitatem, præ oculis habemus, volentes, ut universis Dominici gregis pastoribus, ac præsertim Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, in partem sollicitudinis Nostræ vocatis, liberum jurium suorum, quæ summi Dei gloriam, & animarum salutem respiciunt, in illorum Dioecesibus exercitum servetur; quæque illud quomodocumque impedire, & lædere fortasse possunt, pro viribus Nostris penitus amovere cupientes, quemadmodum alias Romani Pontifices antecessores nostri sæpius egerunt; Nos quoque ad præservandum iisdem Patriarchis, Archiepiscopis, ac quibuscumque aliis Ordinibus, ac cœtibus Ecclesiasticis, & secularibus suorum jurium exercitum, & possessionem, amovendamque quarumcumque diffusionum, & litium occasionem, ex concessa Nobis divinitus Apostolicæ potestatis plenitudine, eorumdem antecessorum nostrorum Pontificum Romanorum vestigiis inhærentes, statuimus, & decernimus, de omnibus, & singulis prædictis literis, & Constitutionibus, quæ ab eodem antecessore

cessore Nostro Benedicto prodierunt; nec non de omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, indultis, exemptionibus, facultatibus, & declarationibus, in iisdem contentis, eam deinceps decisionem, ac iudicium, etiam in foro conscientiae, habendum, quod sive ex jure communi, sive ex Concilio Tridentino, sive ex decretis & Constitutionibus Apostolicis, sive alias, legitime habebatur antequam eadem litterae, & declarationes ab eodem Benedicto concessae fuissent, perinde scilicet, ac si illae non emanassent: ad quam dispositionem, ejusque pristinum statum, ac terminum omnia superius enunciata, omnino reducimus, & reduci esse volumus, itaut imposterum supradicti Ordines Regulares earumdem litterarum, & Constitutionum usu, commodo, & effectui penitus carere debere intelligantur.

4. Hinc ad praemissorum effectum pro nullis, & infectis haberi volumus omnia decreta irritantia, prohibitiones, declarationes, mandata, & quaecumque in litteris, & Constitutionibus praedictis quomodolibet apposita, atque alia eorumdem occasione facta, huic reductioni, decreto, & voluntati Nostrae quomodocumque adversantia, quibuscumque ea essent concepta formulis, ac praeservationibus, declarationibus, modificationibus, restrictionibus, explicationibus, derogatoriis, aliisque validissimis, efficacissimis, & inviolabilibus clausulis, praesertim quod semper in data cuicumque constitutioni, illarum revocatoriae, imposterum edendae, posteriores censeantur; etiam motu proprio, & potestatis pari plenitudine, ac ex certa scientia; etiam consistorialiter, etiam praeservatione status Regularis, etiam in vim contractus, & stipulationis, inter Sedem Apostolicam, & Ordines praedictos initae, quam ad hujusmodi effectum rescindimus, & ex nunc rescissam, nulliusque roboris, & momenti esse volumus, & decernimus; ideoque omnes dissensiones, altercationes, & lites coram quibuscumque iudicibus ordinariis, extraordinariis, & commissariis, etiam Causarum Palatii Nostri Auditoribus, & S. R. E. Cardinalibus, etiam de Latere, Legatis, necnon quacumque eorumdem Cardinalium Congregatione, praedictarum litterarum, & Constitutionum occasione

jam motas, necdum decisas, aut finitas, vel etiam, quae jam decissae essent, si modo tractum habeant successivum, easque rursus imposterum excitari contingat, juxta juris communis, Concilii Tridentini Decretorum, & Constitutionum Apostolicarum, ac praesentem hanc Nostram dispositionem, nec aliter, decidendas esse praecipimus. Futura vero dubia, & difficultates, ubicumque, & quodcumque oriantur, ad Nos, & Sedem Apostolicam, ad quam Pontificiarum Constitutionum, atque Ecclesiasticarum sanctionum interpretatio pertinet, referenda esse decernimus.

5. Itaque omnia, & singula haecenus memorata, necnon praesentes, etiam ex eo, quod causae, ob quas emanaverint, comprobatae, expressae, & verificate; aut in praemissis interesse habentes, vel habere praetendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque iisdem consenserint, vel alias ex quocumque capite, praetextu, colore, ingenio, vel causa, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostrae, sive alio quovis defectu notari, & impugnari, argui, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari, ad terminos juris reduci, aut contra eas quodvis gratiae, vel iustitiae remedium impetrari, seu concedi nullatenus posse; sed eas, ac omnia, & singula in eis contenta, semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, omnino statuimus; sicque, & non alias per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum, Palatii Nostri Auditores, ac praedictae S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictaque Sedis Nuncios, quavis auctoritate, & facultate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, definiri, & interpretari debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & decretum esse volumus; Non obstantibus praemissis, necnon Nostra, & Cancellariae Apostolicae regula, de jure quae-

qualito non tollendo, necnon omnibus, & singulis prædicti Benedicti decessoris, ac declarationibus super dubiis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnium, & singulorum Ordinum prædictorum, ac eorum cuilibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, etiam mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, literisque Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, aliisque decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum, concessis, confirmatis, & pluries innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma, ad hoc servanda foret; eorum omnium, & singulorum tenores, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, latissime, & plenissime, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque quomodolibet contrariis quibuscumque.

6. Volumus autem, ut eadem præsentibus in valvis Basilicarum S. Johannis in Laterano, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, quoscumque illæ respiciunt, ardeant, & afficiant, perinde, ac si unicuique coram, & personaliter intimatæ fuissent, utque earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostri statuti, decreti, voluntatis, moderationis, & reductionis infringere, vel ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit,

indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1732. tertio Kalendas Aprilis, Pontificatus Nostri Anno II.

A. Card. Pro-Datus.

F. Card. Oliverius.

V I S A

De Curia J. Archiep. Ancyranus.
D. Stivanus.

X

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARIVM

Datur facultas erigendi in Civitate Angelopolitana Monasterium nostrarum, Discalceatarum sub Gubernio Ordinis, ut ne Ordinarius possit illud impedire; nec etiam quod extrahantur ex Conventibus sibi subiectis nonnullis Moniales jam professæ pro hujusmodi Fundatione.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

DEbitum pastoralis officii nobis ex al. *an. 1732.*
to commissi requirit, & Nos ad id *7. Aug.*
promptos excitat, ut ad ea, per quæ Monasteria, & alia Regulatæ Loca propagari, & in eis prudentes Virgines spiritus hujus infelicitis sæculi illecebris sub suavi Religionis jugo, & debita Clausura Altissimo famulari, sui que sexus fragilitatem effugere, ac labores honoris, fructusque honestatis consequi, & æternam Beatitudinem promoveri valeant libenter intendamus, ac personarum ad id facultates suas elargientium vota pii Patris affectu consueamus, ipsasque personas favoribus, & gratiis prosequamur, & in his ejusdem officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire. Sane pro parte dilectorum filiorum modernorum Provincialis, & Fratrum Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Provinciæ Mexicanæ in Indiis nobis nuper exhibita petitio continebat, quod Provincia prædicta, quæ alioquin

quin pregrandis extitit præter magnam divitiarum copiam, & fere innumeram Populi quantitatem, quibus perabunde repletur non multa tamen tum virorum, quam mulierum Monasteria interque tria solummodo Monialium dicti Ordinis Monasteria sub Regula tantum S. Theresiæ, & pro tempore existentibus Ordinariis illarum partium subiecta continet, & moderni Provincialis, & Fratres prædicti sedulo consideramus, quod si infrascriptum Monasterium, quod quidam illarum partium devotus vir, & pius largitor optime sciens, quod, qui seminat in benedictionibus de eisdem, & metit sua munificentia, & pietate construere, & usque ad quantitatem necessariam, & requisitam dotare intendit, erigeretur, construeretur, & fundaretur seorsum vero, & independentem a Jurisdictione Ordinarii Angelopolitan. in Indiis, attento, quod intentio, & voluntas prædictæ S. Theresiæ Fundatricis ejusdem Ordinis fuit quod prædicti Ordinis Monasteria Monialium Superioribus, & Fratribus dicti Ordinis tantum essent obnoxia, ejusdemque Ordinis Superioribus pro tempore existentibus tantummodo subjicerentur ex erectione, fundatione, & subjectione hujusmodi non modicum nendum Provinciæ, ac Populo prædictis, & præcipue puellis illarum partium, quæ florem campi, liliumque convallium in hortulo concluso securius custodire cupientes ab optimo satorum cultrice prædicta Sancta Theresia hortulis hujusmodi destinatorum cultorum operum eligerent, qua certe illud numquam marcescendum peracto cultore opere Divino Sponso afferrent spirituale commodum oriretur, verum etiam magis magisque ibidem Catholica Religio augeretur, & pietas, proindeque moderni Provincialis, & Fratres prædicti unum Monasterium Monialium Ordinis prædicti sub Regula tantum prædictæ S. Theresiæ in Civitate Angelopolitana in Indiis Puebla Angelorum nuncupata Provinciæ prædictæ Provinciali, aliisque Superioribus, & Fratribus pro tempore existentibus ejusdem Ordinis seorsim a Jurisdictione pro tempore existentis Ordinarii prædictæ Civitatis Angelopolitan. in Indiis immediate subiectum sumptibus tantum, & expensis Pii Largitoris prædicti erigere, & ædificare, ac erigi, & ædificari facere pluri-

Part IV.

mum cupiant. Quare pro parte eorumdem modernorum Provincialis, & Fratrum prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum pio, & laudabili proposito annuere eisque, & eorum cuilibet specialem gratiam facere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui divini cultus, & sacre religionis propagationem sinceris desideramus affectibus prædictos, eorumque singulas personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequentium serie absolventes, & absolutos foras censes hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ipsi sumptibus, & expensis Pii Largitoris prædicti in aliqua dictæ Civitatis decenti, & commodiori parte ubi eis libuerit unum Monasterium Monialium prædicti Ordinis sub regula ejusdem Sanctæ Theresiæ, & sub invocatione nunc pro tempore existentibus Provinciali, & Superioribus Ordinis, & Provinciæ prædictæ benevisa pro receptione, & habitatione puellatum dictum Ordinem inibi profiteri Volentium cum Ecclesia Campanili, Claustro, Dormitorio, Hortis, Hortaliis, Refectorio, aliisque suis membris, & officinis necessariis, & opportunis, ac cum omnibus privilegiis, prærogativis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, omnibusque aliis gratiis quomodolibet necessariis, & opportunis de licentia nunc, & pro tempore existentis Ordinarii Angelopolitan. in Indiis, quoad alia requisita pro Monasteriorum hujusmodi fundatione necessaria construere, & ædificari facere, quod postquam constructum, & ædificatum, ac in omnibus suis partibus absolutum, & debita clausura, nec non suppellectilibus sacris, & profanis, aliisque rebus ob id necessariis munitum extiterit tam illud, quam illius Abbatisa, seu Priorissa, & Moniales in eo pro tempore degentes omnibus, & singulis privilegiis facultatibus, exemptionibus, concessionibus, indultis, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus alia ejusdem Ordinis Monasteria Monialium eorumdem Abbatisæ, seu Priorissæ, ac Moniales de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut alias quomodolibet non tantum ex indulto, aut privile-

Ff

gio

gio particulari utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent pariformiter, & equefamiliariter uti, frui, potiri gaudere debeant, eidemque Monasterio, ut prædicitur erigendo pro ejus dote, ac Monialium in eo pro tempore degentium congrua, manutentione, & sustentatione omnia, & singula legata, res, jura, ac bona mobilia, & immobilia, tam per Pium Largitorem prædictum, quam per quoscumque alios Christifideles eidem Monasterio, ut præfertur erigendo quomodolibet relinquenda applicare, & appropriare libere, & licite possint, & valeant licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur, eisdemque moderno Provinciali, & Fratribus prædictis, quod Monasterium, ut præfertur erigendum hujusmodi, & Moniales in eo pro tempore degentes, & Cappellani, Ministri, aliæque personæ inibi intervenientes, nec non illius res, & bona præsentia, & futura ab omnium Ordinariorum illarum partium nunc, & pro tempore existentium, & quorumcumque aliorum Ordinariorum, eorumque Officialium jurisdictione, superioritate, & dominio exempta, & libera, illaque pro tempore existentibus Provinciali Provincie prædictæ, aliisque Superioribus, & Fratribus ejusdem Ordinis, in omnibus, & per omnia, & omnino quoad omnia semper, & perpetuo subjecta sint, ita quod nunc, & pro tempore existens Ordinarius Angelopolitanus, prædictus in Indiis sub solo prætextu, quod Monasterium, ut præfertur erigendum hujusmodi pro tempore existentibus Provinciali, aliisque Superioribus, & Fratribus prædictis tantum subjectum remaneat, licentiam, & facultatem hujusmodi denegare non possit Apostolica auctoritate prædicta earundem tenore præsentium concedimus, & indulgemus, & insuper eisdem modernis Provinciali, & Fratribus prædictis, ut ipsi ab eisdem Monasteriis Monialium prædicti Ordinis in dicta Provincia existentibus tres, vel quatuor Moniales præfatum Ordinem expresse professas, dummodo tamen illæ sint prædictæ illis qualitatibus, & prærogativis, quæ pro Monasteriorum hujusmodi fundatione requiruntur ad hoc, ut illæ uti Fundatrices prædicti Monasterii, ut præfertur erigendi Regulam, & observantiam in eo aliis

Monialibus edoceant absque eo, quod Ordinarii locorum ad hæc se opponere non possint, qui ad eorum libitum Moniales uti Fundatrices præfatas præditas tantum illis qualitatibus, & prærogativis, quæ pro fundanda præfati Ordinis Regulari observantia requiruntur, eligere debeant, extrahere, & ad Monasterium, ut præfertur erigendum ad effectum præmissum recta via, & sine ulla ad extraneum locum diversione comitantibus honestis matronis, ad h. quomodo fieri possit proximioribus consanguineis earundem Monialium servatis in reliquis religiose his omnibus, quæ circa hujusmodi sanctorum Monialium transitus præscripta sunt, transferre etiam libere, & licite possint, & valeant eadem Apostolica auctoritate earundem tenore præsentium etiam concedimus, & indulgemus, & easdem præsentibus, ex quavis causa quantumvis legitima, & juridica, ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes ad id vocati, & auditi non fuerint de subreptionis, & obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quopiam alio defectu apparere, impugnari, aut invalidari, seu revocari, vel ad terminos juris reduci non posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & quoties illas revocari, aut eis in aliquo derogari contigerit, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo, & sub quacumque posteriori data, per nunc, & pro tempore existentes Provinciales, & Frares Ordinis, & Provincie prædictorum hujusmodi quandocumque eligenda concessas esse, & fore, sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, etsi secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane, decernimus.

2. Quo circa Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Epi-

Episcopis, & dilectis etiam filiis Vicariis in spiritualibus, aut Officialibus generalibus, & Causarum Curie Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, nec non Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac aliis, ad quos id quomodolibet spectat, & spectabit per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentem Litteras, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte pro tempore existentium Provincialium, aliorumque Superiorum, & Fratrum præfatorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, faciant eos præmissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari.

3. Contradiçtores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis tamen ad formam Decretorum Concilii Tridentini processibus sententias, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus declarando, aggravando, reaggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit brachii sæcularis auxilio non obstantibus recolendæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas quis vigore earundem præsentium ad iudicium non trahatur, nec non nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Apostolicis etiam in universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis æditis specialibus, vel judicialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ordinis prædicti etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis etiam motu proprio, & concistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illo-

Pars IV.

rum tenores pro plene, & sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum omnium validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, plenissime, ac sufficienter, nec non specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

4. Volumus autem, quod ingressus Monialium in Monasterium ut præfertur erigendum non permittatur, nisi prius reditus annuus valide, & perpetuo assignatus est, dicti Monasterii, ut præfertur erigendi clausura in omni sui parte absoluta, ipsumque Monasterium, ut præfertur, erigendum tam sacris, quam profanis titulis pro earundem Monialium usu necessariis instructum fuerit.

5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ absolutionis, facultatis, concessionis, impatitionis, indulti, decreti, mandati derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Domin. 1732. VII. Idus Augusti, Pontificatus Nostri Anno III.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARIVM

Nostris Excalceatis utriusque Congregationis conceditur Officium proprium Translationis Corporis S. Theresiæ celebran. die 13. Julii.

Ordinis Carmelitarum Excalceatorum
Congregationis Hispaniæ
& Italiæ.

Humillimè Sacræ Rituum Congregationis supplicantibus P. Fr. Nicolao a Jesu Maria Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ, & P. Fr. Isidoro a Cruce Procuratore Generali Congregationis Italiæ pro concessione Indulti impofterum celebrandi die decima tertia Julii Festum Translationis Sanctæ Theresiæ cum illius Officio, ac Lectionibus secundi Nocturni, & Oratione propriis, hujusmodique instantiis per Esum, & Rsum D. Cardinalis Guadagni Ponentis relatis, Sacra eadem Rituum Congregatio superscriptas Lectiones secundi Nocturni, & Orationem proprias maturè examinatas appro-

*An. 1732.
13. Sept.*

bavit, ac die decima terti in Officio dicti Festi Festi Translationis Corporis S. Therese cum reliquis de Officio Festivitatibus ipsius Sanctæ ab omnibus Religiosis, & Monialibus Carmelitæ Excalceatis utriusque Congregationis sub Ritu Duplici secundæ Classis, servatis tamen Rubricis, juxta petita recitari posse benignè concessit. Die 13. Septembris 1732.

Loco * Sigilli.

N. M. Teseschi Archiep. Apamensis
Sac. Rit. Congr. Secret.

XI.

Ex Copia asservata Romæ in Ordinis
Archivio.

SUMMARY

*Confirmat Pontifex Decretum emanatum
in Nostro Capitulo Generali super Al-
ternativa observanda a Fratribus No-
stris utriusque Calabriae quoad Electio-
nem Provincialis &c.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1733
19. Febr.

EX injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio, votis illis, per quæ paci, & quieti inter Christi Fideles quoslibet præsertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantes opportunè consulitur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis. Cum itaque sicut dilectus Filius modernus Prior Generalis Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo Nobis nuper exponi fecit in Capitulo Generali dicti Ordinis mense Novembris anni MDCCXXXI. in alma Urbe nostra celebratum statutum fuerit, ut Provinciam Calabriae Citerioris, & ulterioris, ejusdem Ordinis Alternativa Provincialatus quatuor Definitorum, & duorum Sociorum pro Capitulo Generali pro majori quiete ipsius Provinciae in duas distinctæ, nempe Cosentinæ, Characen, introduci deberet, ipse Prior Generalis Alternativam hujusmodi a Nobis approbari, & confirmari summopere desiderat, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur,

2. Nos igitur dicti moderni Prioris Generalis votis, hac in re, quantum, cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, cumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & inter-

dicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & poenis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem Dilecti pariter Filii moderni Prioris Generalis Ordinis præfati super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, & rem maturè discusserunt Consilio, petitam Alternativæ Confirmationem, Auctoritate nostra Apostolica concedimus, nempe ut in futuro triennio computando a Capitulo Provinciali proximè celebrando, Provincialis sit ex parte Calabriae Citerioris, cum duobus Definitoribus, & uno Socio pro Capitulo Generali, ex eadem parte Citeriore: reliqui vero duo Definitores, & alter Socius pro Capitulo Generali sint ex parte Calabriae ulterioris, & Conventuum illi annexorum, ex qua pariter parte erit Socius Provincialis ad Provinciam visitandi. In subsequenti autem triennio Provincialis viceversa ex parte Calabriae ulterioris cum duobus Definitoribus, & uno Socio pro Capitulo Generali eligatur, sed Socius Provincialis pro visitatione sit ex parte Calabriae Citerioris, & sic deinceps per turnum, sive Alternativam perpetuo inviolabiliter servetur.

3. Cæterum Priores Locales in posterum ex illa parte, in qua Conventus existunt eligantur, sive instituantur: Celebratio demum Capituli Provincialis, sive Congregationis intermediae in quocumque Conventu magis commodo, & a Priori Generali, vel Provinciali juxta Ordinis Constitutionis designando, fieri poterit, salva tamen semper in præmissis Auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

4. Decernentes ipsas præsentis literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective

inviolabiliter observari; Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis Auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, & Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus. Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrario præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Februarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

Locus ✠ Sigilli.

XII.

Ex copia autentica Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

In nostra Provincia Franciæ stabilitur alternativa quoad Electionem Provincialis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1733.
3. Mari.
Pastoralis Cura officii quod auctoritate Deo gerimus, animum nostrum sollicitat ad ea peculiari paternæ Charitatis studio statuenda, per quæ Christi fidelium Divinis obsequiis sub suavi Religionis Jugo mancipatorum quieti, & felici regimini opportunis rationibus consulatur: Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Elifæus Monsignani Procurator Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de

Monte Carmelo antiquæ observantiæ regularis, quod cum Provincia Franciæ dicti Ordinis ex diversis Nationibus componatur, ac in quatuor districtus, districtum scilicet, 1. Franciæ 2. Normaniz 3. Leodii, & Lotharingiæ, qui simul Collecti conficiunt numerum centum tredecim Sacerdotum, & Clericorum, & 4. districtum Picardiæ, Attrebatum, & Hannoniæ centum octoginta Sacerdotes, & Clericos complectentem, sic divisa; verum propter multorum Expostulationes in certa quadam agitatione, & dissensione versetur, quibus nullum aliud remedium asserri potest pro pace, & tranquillitate in eadem Provincia firmiter stabilienda, quam instituendo alternativam, seu turnum pro Provincialatu, ad instar duarum aliarum Regni Galliæ Provinciarum. Ideo prædictus Elifæus Procurator generalis animi sui sensum una cum illo Prioris generalis Ordinis hujusmodi protulit; Ad occurrendum ejusmodi incommodis, expedire in quantum fieri potest inter duos ejusdem Provinciæ partes æquilibrium, & æquitas servetur, tres quidem primi districtus scilicet Franciæ, Normaniz, & Leodii Lotharingiæ ex una parte, ex altera vero districtus Picardiæ, Attrebatum, & Lannorum alternis vicibus de triennio in triennium Provincialatum obtineant. Quare prædictus Elifæus Procurator generalis nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

2. Nos igitur ipsius Elifæi Procuratoris generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure vel ab homine latis quavis occasione vel causa, si quibus quomodolibet inodatus existit ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolvere volentes, & absolutum fore censentes supplicationibus hujusmodi inclinati, ut impostero in dicta Provincia Franciæ alternativa supra narrata fideliter observetur, itaut uno triennio ex Fratribus Franciæ, Normaniz, Leodii, & Lotharingiæ Provincialis eligatur, altero vero subsequente triennio ex Fratribus

bus districtus Picardiz, Attrebat, & Hanoniz Provincialis eligatur.

3. Cæteris Electionibus tum Priorum, tum Dissinitorum aliorumque Officialium remanentibus juxta pristinum usum hactenus observatum, & impostero in eadem Provincia observandum auctoritate Apostolica statuimus, & ordinamus.

4. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectu inviolabiliter observari; Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & desiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prælatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Martii anno 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARIVM

Recitatio Officii S. Joannis a Cruce sub Ritu Duplici extenditur ad omnes in Regnis Hispaniarum.

Ad pias Serenissimi Regis Catholici preces Sanctissimo Domino nostro Clemente Papa XII. pro extensione Officii, & Missæ S. Joannis a Cruce porrectas, & a Sanctitate Sua ad Sacram Rituum Congregationem remissas, atque ab Eius, & Rmo D. Cardinale Belluga relatas, Sacra eadem Rituum Congregatio, instante P. Fr. Nicolao a Jesu Maria Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ Procuratore Generali, dictum Officium cum superscriptis Oratione, & Lectionibus secundi Nocturni propriis in cunctis Regnis, ac Dominis ipsi Serenissimo Regi Catholico subiectis, ab omnibus tam Secularibus, quam Regularibus utriusque sexus, qui ad Horas Canonicas tenentur sub Ritu Duplici de Communi Confessorum non Pontificum pro die vigesima quarta Novembris impositum recitari, ac Missam respectu celebrari posse concessit. Si Sanctissimo Domino nostro visum fuerit. Die P. Maii 17:3.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino nostro relatione Sanctitas Sua benigne annuit. Die 19. ejusdem mensis, & anni 1733.

A. F. Card. Zondadari Pro-Præf.

N. M. Tedeschi Archiep. Apamensis
Sac. Rit. Congr. Secret.

Ex Bull. MS. nostrorum Excalceatorum
Congregationis Hispaniæ fol. 152.

SUMMARIVM

Decretum Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium pro erigendo Hospitio Seculari in Oppido Matritensi pro Procuratore Generali, ac Sociis, Congregationis nostrorum Discalceatorum, cum facultate asservandi in Oratorio Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum.

Emi, e Rmi Signori.

Il Generale, e Disinitorio Generale delli Carmelitani Scalzi della Congregazione di Spagna Oratori Umilissimi dell' E. E. VV., con tutto Possequio gli rappresentano, che per ritrovarsi il Convento, che ha la loro Religione nella Corte di Madrid situato in un estremo di quella, il Procuratore Generale della stessa Corte, che risiede nell' accennato Convento, non puole colla dovuta puntualità attendere agl' affari della Religione (che sono molti, e agravi) a causa della lontananza del centro della Corte, dove corre tutto il dispaccio, e si trattano tutti li negozi, e per dovere, secondo li statuti della medesima Congregazione andare sempre a piedi. Perciò il Capitolo Generale della medesima Congregazione, ha risoluto per questi, & altri urgenti motivi, che si costruisce nel centro di detta Corte un Ospizio, nel quale risieda il Procuratore Generale con altri cinque Sacerdoti necessari per gl' affari della Procura, e due Laici per li ministerj precisi, il che è stato già permesso, ed accordato, tanto dal supremo Consiglio di Castiglia, quanto dal Magistrato di quella Corte con le condizioni di non amministrare in detto Ospizio i Sacramenti, di non esservi campana, nè Oratorio publi-

publico, e che tenga porta nella strada, e desiderando li Superiori, che nell' Oratorio privato di detto Ospizio, che si terrà con tutta decenza, come suol praticarsi nelle sue Chiese dalla detta Religione (aver la facoltà di ritenere il SSmo Sacramento) al che consentono tanto il detto Consiglio di Castiglia, quanto il sudetto Magistrato di Madrid, tanto li sei Sacerdoti risiederanno in tale Ospizio, quotidianamente celebreranno, ed assieme con li due Laici terranno due ore intiere di Orazione mentale (alla quale vengono obligati dalli Statuti di detta Religione, che ordinano, che si debba fare) faranno l'Esame di coscienza, & altre funzioni Ecclesiastiche, e Religiose nel medesimo Oratorio, quanto per non restare obligati li detti Religiosi del sudetto Ospizio a ricorrere in caso di necessità ad altre Chiese per l'amministrazione del SSmo Viatico, accesa la mentovata distanza del proprio Convento; per il che con tutto l'ossequio l'Oratori supplicano l'EE. VV. degnarsi concedergli questo Indulto. Che &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. Ecclesie Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositis, referente D. Cardinali Guadagni Ponente, auzenta relatione P. Procuratoris Generalis benigne commisit Ordinario Matriti, ut veris existentibus narratis, & quatenus sibi constituerit locum esse decenter cum Tabernaculo ornatum, petitam facultatem, in casu, de quo agitur, asserendo SSsum Sacramentum in prefato Oratorio privato, pro suo arbitrio, & conscientia Oratoribus impartiat; ita tamen, ut ante Tabernaculum ipsum lampadem continuò accensam retineant, & in reliquis omnes conditiones in Hospitiis Secularibus servari solite adempnè serventur. Romæ 19. Julii 1733.

A. Card. S. Clementis.

F. Archiep. Corinth. Secr.

Ex Bull. Mss. nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispanie fol. 152. ter.

SUMMARY

Arbitrio Episcopi Pampilonen. committitur approbatio fundationis Conventus nostris Excalceatis peragen. in loco de Villafranca.

An. 1733. 7. Aug. IN CAUSA PAMPILONEN. vertente inter Patres Carmelitas Excalceatos Congregationis Hispanie, ex una, & Patres Minores Observantes S. Francisci ex altera partibus de, & super fundatione novi Conventus eorumdem Carmelitarum in Oppido de Villafranca Campilonen. Diocesis.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. Ecclesie Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita, referente Esmo D. Cardinali Zondadari Ponente partibus auditis, visisque juribus hinc inde deductis, ac re undique mature discussa, censuit committendum, prout presentis Decreti vigore benigne commisit Episcopo Pampilonen., ut gratiam fundationis novi Conventus Patrum Carmelitarum Excalceatorum in prefato Oppido de Villafranca pro suo arbitrio, & conscientia impartiat; ita tamen ut reformetur Instrumentum Concordie initæ cum Magistratu dicti Oppidi delectis conditionibus Jurispatronatus ejusdem Conventus, necnon recreationis clavis Sacrarum in Feria Quinta Cæna Domini; & conjuges de arte pro oblatione, de qua agitur, se obligent in forma jurifvalide; in

reliquis vero ea omnia, que per sacros Canones, Sac. Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Conventuum fundationes præscripta sunt religiose serventur. Romæ 7. Augusti 1733.

F. Card. Barberinus.

F. Corinth. Archiep. Secr.

Romæ ex Typographia Reverendæ Camera Apostolicæ.

SUMMARY

Decretum super Præcedentiâ in Processionibus respectivè ad Ordines Mendicantium.

IN CAUSA ORDINUM MENDICANTIUM Præcedentiæ An. 1733. vertente inter PP. Ordinis Prædicatorum ex 4. Sept.

una, & PP. aliorum Ordinum Mendicantium ex altera partibus propositum fuit infrascriptum dubium nemp: An, & quibus debeatur Præcedentiâ in publicis Processionibus? Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita referente pro Eminentissimo D. Cardinali Barberino Ponente, Esmo D. Cardinali Gèpelli, partibus hinc inde auditis, visisque juribus ab utraque parte deductis, ac re undique mature perpenis, censuit respondendum, prout respondit, ac decrevit, & declaravit: Deberi Præcedentiâ in Processionibus juxta Constitutiones Gregorii XIII., & Urbani VIII., ac juxta consuetudinem in singulis locis servatam antè promulgationem Bullæ Prædictæ. Romæ 4. Septembris 1733.

Card. Franciscus Barberinus Relator.

Loco * Sigilli.

I. Archiep. Corinth. Secr.

Angelus Antonius de Cefaris A. C., & Sacrar. Congr. Not.

XIII.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispanie.

SUMMARY

Confirmat Bullam bon. me. Urbani VIII. prohibentem accessum nostrorum Excalceatorum ad Urbem pro quacumque gratia obtinenda absque licentia Superiorum, & extendit hanc prohibitionem etiam contra Fratres illos intrare volentes transitum ad alium Ordinem.

CLEMENS PAPA XII.

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

EX debito Pastoralis Officii Nobis ab alto commissio fructuose, & felici Eccle-

Ecclesiarum, & Conventuum ejusdem servitio, & gubernio, ac Religionis propagationi intendentes, hisque propterea facta fuisse dicuntur, ut perpetuo firma, & illibata persistant, libenter cum a Nobis petitur Apostolici adjicimus muniminis firmitatem.

2. Sane pro parte dilectorum filiorum modernorum Præpositi Generalis, aliorumque Superiorum Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod alias felicitis recordationis Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster prædicti Ordinis, dictæque Congregationis Regularibus, ne aliquis illorum quamvis ex causa quantumvis rationabili privilegiata, & iusta sit sub quocumque prætextu ad Romanam Curiam accederet absque expressa Sedis Apostolicæ, vel pro tempore existentis Præpositi Generalis prædicti Ordinis, dictæque Congregationis licentia per suas litteras Apostolicas in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, sub Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die quarta mensis Septembris anni Domini millesimi sexcentissimi vigesimi quinti Pontificatus sui Anno tertio sub pœnis in prædictis litteris contentis, & expressis incurrendis Apostolica autoritate interdixit, & inhibuit, quarum litterarum tenor est qui sequitur videlicet.

3. Urbanus Papa VIII., ad perpetuam rei memoriam. Sacrosanctum Apostolatus Ministerium humilitati nostræ nullo licet meritorum suffragio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiam commissum postulat, ut inter gravissimas, multiplicesque Religiosæ servitutis curas illam peculiari studio complectamur, per quam personæ sub suavi Religionis Jugo Salvatoris, & Domini nostri obsequiis famulantes majoribus in dies inobedientiæ cultu, & Regularium institutorum observantia, necnon Sanctitate vitæ proficiant incrementis. Hinc est, quod Nos felici Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Congregationis Hispaniæ Discalceatorum nuncupatorum statui, prospereque directioni, & gubernio quantum Nobis ex alto conceditur prospicere volentes supplicationibus dilecti filii Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis nomine

totius Ordinis prædicti Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero ullus ejusdem Congregationis Professor quavis ex causa etiam quantumvis rationabili, privilegiata, & iusta sit sub quocumque prætextu ad Romanam Curiam absque expressa nostra, & Sedis Apostolicæ, seu dilecti filii Præpositi Generalis, aut Vicarii Generalis ejusdem Congregationis licentia sub poena Carceris arbitrio ejusdem Præpositi duraturâ, ac privationis vocis activæ, & passivæ per biennium, ac omnium Officiorum, necnon inhabilitatis ab illa, seu alia in futurum obtinenda per contrafacientes ex ipso incurrendis pœnis, venire, seu accedere audeat, vel præsumat Apostolica autoritate tenore præsentium interdiciamus, & prohibemus, mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ Præposito, seu Procuratori Generalibus hujusmodi, ut præsentibus litteras in omnibus dictæ Congregationis Provinciis, & singulis illarum Domibus, & aliis locis Regularibus publicent, & publicari faciant, ac decernentes præsentibus litteras validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ab omnibusque dictæ Congregationis Professoribus, & aliis, ad quos spectat inviolabiliter observari, sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

4. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ

sonæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris idie 5. Septembris 1625. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

5. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, aliquibus ab hinc annis moderni Præpositus Generalis, aliisque Superiores Ordinis, & Congregationis hujusmodi se obstrictos videant concedere licentiam pro adeunda dicta Romana Curia pluribus Ordinis, & Congregationis hujusmodi Regularibus discipulis ob eorum importunas instantias, quorum plurimi nulla petita hujusmodi licentia adveniunt sub colorato prætextu exposulandi a Sede Apostolica prædicta Indultum pro transitu ad alium Ordinem Regularem, cum alias experientia comprobaverit tales Regulares nil aliud, ex hujusmodi itinere intendere, nec reportare, quam libertatem, divagationemque extra claustra cum magno animarum propriarum detrimento, Religionis. Quo circa condolentes moderni Præpositus Generalis, aliique Superiores Ordinis, & Congregationis hujusmodi de perditione ovium sibi creditarum, suorum scilicet subditorum, qui sub colorato prætextu exposulandi Indultum a Sede Apostolica prædicta pro transitu ad alium Ordinem Regularem ad Urbem prædictam accedunt infructuose tamenn, cum aliis eadem Sedes Apostolica tale denegat Indultum, eo quod benevolo careant Receptore. Alii autem, quibus forte dictum Indultum Sedes Apostolica prædicta impertitur illud executioni non valent demandare propter eandem rationem non adinventi benevoli Receptoris, eo quod Regulares Ordines omnes talibus transitibus uti sibi in nocumeneum potius, quam in utilitatem, experientia teste, vergentibus, aditum de facile jam præbeant, immo plures ex ipsis cum penitus præcluserint generalibus etiam, absolutisque desuper hac de editis decretis, ex quo fit, quod accessus ad Urbem prædictam, & regressus ex ea similium Regularium ad nil aliud deserviunt, quam ad prolongatam horum per plures menses, atque etiam annos divagationem extra claustra per Hispanias,

Pars IV.

Gallias, atque Italiam cum magno animarum propriarum detrimento, Religionis dedecore, Sæculariumque scandalo, atque ex hujusmodi divagatione ita secularizatur tales Regulares, ut post regressum ad claustra fiat illis nimis grave jugum Regulares observantiæ, unde collum ei subicere renuant in quantum possint, cæterisque fratribus fiant proinde lapis offensionis, ac petra scandali, quibus aditur, & merito dolendum, quod sub prætextu hujusmodi itinerum tales Regulares modis prorsus irreligiosis notabiles pecuniarum summas a sæcularibus extorquent etiam titulo stipendii Missarum celebrandarum, quibus si satisfacere curent Deus scit, gravissimè delinquentes contra votum Sanctissimæ paupertatis, quod in professione emiserunt, & adhuc forsitan contra justitiam.

5. Volentes proinde, ut par est moderni Præpositus Generalis, aliique Superiores Ordinis, & Congregationis hujusmodi tot, tantisque malis ex una parte occurrere, providereque saluti spirituali suorum Subditorum, atque ex alia unumquemque ipsorum in manu Consilii sui, atque in tota sua libertate quoad transitum ad alios Ordines, siquis in suo contentus non extiterit relinquere. Quare pro parte eorundem modernorum Præpositi Generalis, aliorumque Superiorum, Ordinis, & Congregationis hujusmodi nobis fuit humiliter supplicatum, quantum pro eorum desiderio in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nobis, qui Religiosorum omnium decorem sinceris desideramus affectibus, sæcularibusque personis scandala obviare, & animarum omnium saluti providere volentes, ac modernos Præpositum Generalem aliosque Superiores Ordinis, & Congregationis hujusmodi, eorumque singulas personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati præinserras litteras prædicti Urbani Prædecessoris, omniaque,

G g

& fin.

& singula in eis contenta quæcumque cum omnibus, & singulis derogationibus, derogatoriis, & clausulis in eis contentis, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, & insuper easdem prædicti Urbani Prædecessoris litteras eadem auctoritate tenore præsentium extendendo, & ampliando interdiciamus, & prohibemus, ne de cætero ullus ex Regularibus Ordinis, & Congregationis prædictarum cujuscumque gradus, & conditionis, qui ad alium voluerit Ordinem Regularem transire, Romam accedere sub prætextu expostulandi a Sede prædicta Indultum præsumat, sed debeat, absque eo quod ex conventu a modernis, & pro tempore existentibus Præposito Generali, aliisque Superioribus prædictis Ordinis, & Congregationis prædictarum designato, vel designando pro adinveniendò benevolò receptore egrediatur, per Procuratorem Generalem ejusdem Ordinis, diæque Congregationis in Romana Curia degentem, vel per personam sibi benevisam curare, diligentiasque adhibere pro obtinendo a dicta Sede prædicto Indulto.

7. Teneatur tamen statim dictus Procurator Generalis in Romana Curia degens, si ad hoc fuerit requisitus dictum Indultum sic obtentum quanto citius ad eosdem Superiores transmittere, sique Religioso transitum prætendenti protinus tradere, & sique pro his omnibus peragendis expensæ necessariæ, & opportunitate interyenerint, eas omnes solvere debeant Superiores ipsi, si quis autem contra hujusmodi novum mandatum quoad transitum prædictum aliter se gerere præsumpserit poenæ carceris arbitrio Superiorum, privationis vocis activæ, & passivæ, omniumque Officiorum inhabilitatisque perpetuæ ab illa penitus subiaceat eadem. Apostolica auctoritate etiam earundem tenoris præsentium mandamus. Præsentes quoque nostras semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, eisdemque modernis, & pro tempore existentibus Præposito Generali, aliisque Superioribus Ordinis, & Congregationis prædictarum suffragari, nec eas sub quibusvis similibus, vel dissimilibus

gratiarum revocationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus per quascumque litteras, & Constitutiones Apostolicas, & Cancellariæ Apostolicæ regulas, etiam per nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, etiam Motu proprio, & de Apostolica potestatis plenitudine, ac etiam Concistorialiter, ac cum nominum, & cognominum dictorum modernorum Præpositi Generalis aliorumque Superiorum Ordinis, & Congregationis prædictarum, ac Datarum earundem præsentium specifica, & expressa mentione, ac aliis sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscumque clausulis, & Decretis pro tempore factis, & concessis compræhensas, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum, ac eum, in quo autem quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per eosdem modernos Præpositum Generalem, alioque Superiores Ordinis, & Congregationis prædictarum quodcumque eligenda concessas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere. Et sic ab omnibus censerì, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, diæque S. Sedis Nuncios Judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus quibusvis etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, universalibusque Conciliis æditis, vel ædendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædicti Ordinis, diæque Congregationis etiam in scriptis confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alias roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis quibusvis personis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, earumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæ-

quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & causas quantumvis prægnantes pias, & privilegiatas præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum nil penitus omissio insertis, & expressis habentes illis alias in suo robore permanfuris ad præmissarum omnium validissimum effectum hac vice dumtaxat certissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ extensionis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, ampliacionis, prohibitionis, mandati, Decreti, & derogationis infringere, vel ei auso temerario contrariare. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Onnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1733. die 18. Septembris, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

J. de Cauzocus Pro-Datarius.

A. Menicorius.

XIV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIII.

pag. 184.

SUMMARY.

Præcipitur ne quis notam, aut censuram ullam Theologicam Catholicorum scholis diversa in explicanda Divina Gratia efficacia sentientibus inurere, aut earum sententias contumeliis incesse audeat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1733.
2. Octob.

Apostolica providentiæ officio a Prædecessoribus Nostri fel. rec. Clemente XI., & Benedicto XIII. sapienter impenso ad dissipandas Novatorum calumnias, & artes, per quas inducta proscriptis erroribus Catholicorum dogmatum larva, & Sanctorum Doctorum illustria nomina obtinentes, simplicium animos a debita Constitutioni, quæ incipit *Unigenitus*, Pars IV.

obedientia detertere moliebantur, Nos paterna quoque sollicitudine inherentes, magnopere dolemus, tenebras a dissensionis filiis offusas nondum ex quorundam mentibus satis esse discussas; sed plerosque etiam nunc intollerabili pertinacia contendere, censuris laudatæ Constitutionis doctrinam Sanctorum Augustini, & Thomæ de Divinæ Gratia efficacia esse perstrictam.

2. Ut igitur nullas charitatis partes ad revocandos errantes Nobis reliquas faciamus, universis, & singulis Christifidelibus quacumque dignitate, etiam Episcopali, & majori fulgentibus in virtute sanctæ obedientiæ districtæ præcipimus, & sub canonicis pœnis mandamus, ne disputantes, aut docentes, sive in scholis, sive in concionibus, sive scriptis editis, sive aliter propositiones defendant, aut enuncient, quæ antedictas Novatorum calumnias firmare, ac promovere possint, mentem tamen eorumdem Prædecessorum Nostrorum compertam habentes, nolumus, aut per Nostras, aut per ipsorum laudes Thomisticæ scholæ deletas, quas iterato Nostro judicio comprobamus, & confirmamus, quidquam esse detractum cæteris Catholicis scholis diversa ab eadem in explicanda divinæ gratiæ efficacia sentientibus, quarum etiam erga hanc sanctam Sedem præclara sunt merita, quominus sententias ea de re tueri pergant, quas hæcenus palam, & libere ubique, etiam in hujus Urbis luce, docuerunt, & propugnaverunt.

3. Quamobrem fel. rec. Pauli V., & aliorum Prædecessorum Nostrorum ad restringendum dissensionis fomitem vestigia prosequentes, & saluberrima mandata renovantes, auctoritate quoque Nostra omnibus, & singulis superius expressis interdicimus, & prohibemus sub iisdem pœnis, ne vel scribendo, vel docendo, vel disputando, vel alia qualibet occasione notam, aut censuram ullam Theologicam iisdem scholis diversa sentientibus inurere, aut earum sententias conviciis, & contumeliis incesse audeant, donec de iisdem controversiis hæc sancta Sedes aliquid definiendum, ac pronuntiandum censuerit. Pacem siquidem, quam cum veritate diligendam Dominus præcepit, inter Catholicæ Ecclesiæ filios fovere, & communire

debemus, & curamus; ut conjunctis diversarum licet scholarum studiis firmitus sit adversus erroris insidias præsidium.

4. Propterea locorum Ordinariis, Inquisitoribus, cæterisque Judicibus Ecclesiasticis injungimus, ut altercationes, & contentiones, quæ disputationis æstu animos abripiente, in Christiani populi scandala erumpere possent, per canonica remedia compescant; iisdem facultatem ad id necessariam, & opportunam impertientes; in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 1. Octobris 1733. Pontificatus Nostri Anno IV.

C. Archiep. Emislenus.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARY

*Facultas recitandi in Regnis Hispaniarum
Officium de Transverberatione Cordis
S. M. Theresie sub Ritu Duplici pro
omnibus.*

HISPANIARUM.

An. 1733. 11. Dec. **A**D pias, enixæque Serenissimi Regis Catholici instantias per literas particulares Sanctissimo Domino nostro Clemente Papa XII. directas; & per Etsu, ac Rmum D. Cardinalem Belluga eisdem exhibitas quibus pro extensione Officii, & Missæ in Festo S. Theresie, secundo supplicatum fuit easque a Sanctitate Sua ad Sacram Rituum Congregationem remissas, & ab ipso Etsu Belluga, Ponente relatis Sacra eadem Rituum Congregatio instante P. Nicolao a Jesu Maria Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ Procuratore Generali petitum Officium cum Oratione, & Lectionibus secundæ Nocturnæ propriis pro universo Carmelitarum Excalceatorum Ordine sub die 25. Maii 1736. jam approbatis singulis annis 27. Augusti in Festo S. Theresie secundo ab omnibus tam Secularibus, quam Regularibus utriusque sexus in cunctis Hispaniarum Regnis, qui ad Horas Canonicas tenentur sub Ritu Duplici recitari, & Missam respectivè celebrari posse concessit. Si Sanctissimo Domino nostro visum fuerit. Die 5. Decembris 1733.

Factaque deinde de prædictis Sanctissimo Domino nostro relatione, Sanctitas Sas benigne annuit. Die 11. mensis ejusdem, & anni 1733.

A. F. Card. Zondadari Pro-Præf.

N. M. Tedeschi Archiepisc. Apamensis
Sac. Rip. Congr. Secret.

XV.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARY

*Breve confirmatorium Sac. Cong. Episcop.
& Regul. super præcedentia inter Men-
dicantes in Processionibus.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in causa præcedentiæ inter dilectos Fratres Ordinum Mendicantium ex una, & Fratres Ordinum Prædicatorum ex altera partibus vertente decretum tenoris, qui sequitur videlicet. In causa Ordinum Mendicantium præcedentiæ vertente inter Patres Ordinum Prædicatorum ex una, & Patres aliorum Ordinum Mendicantium ex altera partibus propositum fuit infra scriptum dubium nempe an, & quibus debeat præcedentia in publicis Processionibus, Sacra Congregatio Eminentiorum, & Rmorum S. R. E. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præposita; Referente pro Esmo, Rmo Dño Cardinali Barberino Ponente, Esmo Dño Cardinali Gentili partibus hinc inde auditis, visisque iuribus ab utraque parte deductis, ac re undique mature perpensa, censuit, respondendum, prout respondit, ac decrevit, & declaravit debere præcedentiam in Processionibus juxta Constitutiones Gregorii XIII., & Urbani VIII., ac juxta consuetudinem in singulis locis servatam ante promulgationem Bullæ Præfatus Romæ 4. Septembris 1733. Cardinalis Barberinus Relator J. Archiepiscopus Chorintienensis Secretarius. Loco ꝛ Sigilli. Cum autem sicut dicti Fratres Mendicantes Nobis subinde exponi fecerunt ipsi decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocínio communiri summo opere desiderant. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulas personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium tantum consequen-
rum

rum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium: Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces, existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, & indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Januarii 1734. Pontificatus Nostri Anno IV.

F. Card. Oliverius.

XVI

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIII.
pag. 426.

SUMMARIVM

Confirmatur Decretum Capituli Generalis nostrorum Excalceatorum super divisione Provinciae Poloniae, ac erectione novæ Provinciae Lituaniæ.

EX injuncto nobis calitus Apostolicæ servitutis munere, quæ pro felici, prosperoque Christifidelium Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum regimine, & gubernio provide facta, ac ordinata esse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

2. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius. Procurator Generalis Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupator, quod cum Provincia Polona dicti Ordinis, adeo ampla existeret, ut ob nimiam ejus vastitatem, ac extensionem, ab uno dumtaxat Priore Provinciali visitari, ac commode regi nequiret, Capitulum Generale ejusdem Ordinis, in Conventu S. Mariæ de Scala nuncupat. de Urbe novissime celebratum, hac, aliisque rationabilibus causis regularis observantiæ, religiosæque pacis, & tranquillitatis conservationi maxime conducentibus, accurate perpensis, vigore facultatum sibi attributarum prædictam Provinciam Poloniam in duas divisit, novamque ipsius Ordinis Provinciam Lituaniam nuncupandam erexit cum assignatione nonnullorum Conventuum, Monasteriorum, ac Residentiarum, a primordiali Provincia separatorum, & dismembratorum, & alias prout uberius continetur in Decreto ejusdem Capituli Generalis desuper emanato, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Propositum fuit, utrum dividenda esset Provincia Polonia in duas Provincias, nempe Poloniam, & Lituaniam, assignando Provincia Lituania erigenda sub titulo S. Casimiri sequentes Conventus tam Fratrum, quam Monialium, videlicet Conventum Poseniensem sub titulo SS. Joseph, & Theresiæ, & Monasterium Monialium ibidem existentium sub titulo Sancta Mariæ de Monte Carmelo: Conventum Varsoviensem sub titulo Assumptionis B. Virginis, & Monasterium Monialium ibidem existentium sub titulo Assumptionis B. Virginis Mariæ: Conventum Vilnensem sub titulo S. Matris nostræ Theresiæ, & Monasterium Monialium ibi-

dem existentium sub titulo S. Matris nostra Theresia: Conventum Slemboeciensem sub titulo Assumptionis B. Virginis Mariae: Conventum Grodnensem sub titulo S. Crucis, & alias Residentias in Magno Ducatu Litvania, nempe Conventum, & aliam fixam post Fluvium Villia dictum, cum omnibus bonis mobilibus, & immobilibus, redditibus, scripturis, instrumentis, actis, & aliis quomodocumque ad predictos Conventus, & Residentias quocumque titulo, & ubique locorum cum suis juribus, & oneribus pertinentibus.

Responsum affirmative cum omnibus suffragiis.

Itaque Provincia Polona S. Spiritus divisa est in Ven. Capitulo Generali celebrato Romae in Conventu S. Mariae de Scala die 14. Maii anno Domini 1734. suffragantibus omnibus votis RR. PP. Gremialium in duas Provincias, quarum Conventus Religiosorum sunt quatuordecim, Residentia quatuor, Monialium octo. Ex quibus in antiqua Provincia S. Spiritus maneat novem scilicet, Conventus Cracoviensis sub titulo Immaculatae Conceptionis B. Mariae Virginis, Lublinensis Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo, Leopoliensis SS. Michaelis, & Joseph, Premisliensis S. Matris nostrae Theresiae, Viniowicensis SS. Salvatoris, S. Eremitae S. Eliae, Viniowicensis S. Michaelis Archangeli: Monialium autem quinque scilicet Cracoviensis S. Martini, Lublinensis S. Joseph, Sublinensis Immaculatae Conceptionis B. Mariae Virginis, Leppoliensis S. Spiritus, Cracoviensis S. Matris nostrae Theresiae, & S. Patris nostri Joannis a Cruce.

In nova vero Provincia erecta (sub titulo S. Casimiri)

Manent quinque Conventus, videlicet, Poseniensis sub titulo SS. Joseph, & Theresiae, Vilnensis S. Matris nostrae Theresiae, Varsaviensis Assumptionis Beatae Mariae Virginis, & S. Joseph, Slemboeciensis Assumptionis B. Mariae Virginis, Grodnensis S. Crucis: Residentiae vero duae, nimirum Caunensis Jesu, Mariae, & Joseph, S. Matris nostrae Theresiae: Monialium autem tres, scilicet Varsaviensis Assumptionis B. Mariae Virginis, Poseniensis B. Mariae Virginis de Monte Carmelo, Vilnensis Sanctae Matris nostrae Theresiae.

3. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, ipse Procurator Generalis, praemissa quo firmitus subsistant, ac serventur exactius, Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio summopere desideret; Nos dictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum; harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesertim a memorato Capitulo Generali factum, ut praefertur, cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplementis.

4. Decernentes, easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; nec non, quatenus opus sit, Ordinis, ac Provinciae, Polonae Conventuum, & Monasteriorum praedictorum, aliisque quibuscumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium praemissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habent.

bentes, illis alias in suo robore perman-
suris, ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus,
cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Ma-
jorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Ju-
nii 1734. Pontificatus nostri Anno IV.

XVII.

Ex copia autentica asservata Romæ
in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

*Pro perpetua conservatione, & augmento
Bibliothecæ Conventus S. Pauli in Pro-
vincia Fluminis Januarii quamplura
Pontifex præscribit.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1734.
3. Decem.

CUM sicut dilectus filius Marcellinus
ab Incarnatione Frater expresse pro-
fessus, & Ex-Provincialis Provinciæ Flu-
minis Januarii Ordinis B. Mariæ de Mon-
te Carmelo nobis nuper exponi fecit, Con-
ventus S. Pauli Ordinis, & Provinciæ præ-
dictorum Bibliotheca destitutus reperia-
tur, ac Fratres studentes ejusdem Con-
ventus dum commodò studendi careant, ma-
gno præjudicio afferantur, ipse vero Mar-
cellinus ex pecuniis suis Religiosis labori-
bus acquisitis commodum Cubiculum in
dicto Conventu ædificari curavit, & non-
nullos libros emerit, illosque in eodem
Cubiculo collocaverit, cupiatque propte-
rea opportune in præmissis a nobis provi-
deri, & ut infra indulgeri: Nos conser-
vationi, & manutentioni Bibliothecæ per
dictum Marcellinum institutæ, quantum
cum Domino possumus, benigne consule-
re, ipsumque Marcellinum specialibus fa-
voribus, & gratiis prosequi volentes, &
a quibusvis excommunicationis, suspensio-
nis &c. harum ferie absolventes, & absolu-
tum fore censentes, supplicationibus ejus
nomine nobis super hoc humiliter porre-
ctis inclinati, ne de cætero quisquam post
ejusdem Marcellini obitum, etiam quavis
auctoritate, superioritate, officio, vel
dignitate fulgens libros, quinternos, co-
dices, volumina, vel folia tam manu exa-
rata, quam typis impressa, aut alia quæ-
cumque eidem Bibliothecæ hætenus quo-

modolibet donata, & assignata, seu im-
posterum quandocumque donanda, & assi-
gnanda e dicta Bibliotheca, in qua de præ-
senti collocata existunt, in alium ejusdem
Conventus mansionem etiam ampliorem,
sub quovis quæsito colore, ingenio, cau-
sa, ratione, occasione extrahere, trans-
ferre, seu transportare, vel ut extrahan-
tur, transferantur, & transportentur per-
mittere, nec quæcumque bona, quorum
usu dictus Marcellinus de præsenti fruitur,
post obitum suum hujusmodi dictæ Biblio-
thecæ manutentioni applicanda in alios
usus convertere, vel evagare audeat quo-
vis modo, seu præsumat, sub excommuni-
cationis latæ sententiæ, & quoad Regula-
res etiam privationis vocis activæ, & passi-
væ, ac officiorum per eos obtentorum penis
per contrafacientes ipso facto absque alia
declaratione incurrendis, auctoritate Apo-
stolica, tenore præsentis perpetuo inter-
dicimus, & prohibemus. Non obstantibus
Constitutionibus, & Ordinationibus Apo-
sto, ac quatenus opus sit Conventus Pro-
vinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam ju-
ramento, confirmatione Apostolica, vel
quavis alia roboratis statutis, & consuetu-
dinibus, privilegiis quoque, indultis, &
litteris Apostolicis in contrarium præmissorum
quomodolibet concessis, confirmatis,
& innovatis. Quibus omnibus, & singu-
lis, illorum tenores præsentibus pro plene,
& sufficienter expressis, ac verbo ad ver-
bum insertis habentes, illis alias in suo
robore permanfuris, ad præmissorum ef-
fectum hac vice dumtaxat specialiter, &
expresse derogamus, cæterisque contrariis
quibuscumque. Volumus autem quod præ-
dictis prohibitionis exemplum in valvis dic-
tæ Bibliothecæ, aut in alio loco conspi-
cua, ubi ab omnibus cerni, & legi possit
affixum assidue remaneat.

Datum Romæ apud S. Mariam Ma-
jorem, sub Annulo Piscatoris, die tertia
Decembris 1734. Pontificatus Nostri
Anno V.

F. Card. Oliverius.

XVIII.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARIUM

Præfigit tempus unius Anni nonnullis Monasteriorum nostrarum Discalceatarum Hispania Patronis, ad quos pertinet jus nominandi aliquam vel aliquas Puellas ad habitum suscipiendum, si vero intra id tempus huiusmodi nominationem omiserint, concedit facultatem Ordinis Superioribus eas nominandi.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1734.
20. Sept.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus a Jesu Maria Frater expresse Professus, & Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Ordinis Beatae Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod tametsi nonnulli pii variorum Monasteriorum Monialium ejusdem Hispaniæ Superioribus dictæ Congregationis subiectorum Benefactores, & Fundatores in eorum legatis, sive Monasteriorum huiusmodi foundationibus jus nominandi, aut nominationem alicujus, vel aliquot Monialium sibi reservaverint, nihilominus hæres, sive ab eis descendentes, ad quos dictum jus de præsentī spectat, notabiliter nominationem, locorumque vacantium provisionem retardari solent. Et quia in vim inviolabilis legis a Sancta Theresia a Jesu eorundem Monialium Fundatrice traditæ, ac summo studio commendatæ, & subinde tam a Gregorio XIV., Alexandro VII., quam novissimè ab Innocentio XII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris per quasdam suas litteras desuper in simili forma Brevis die 10. Martii 1696. respectivè expeditas confirmatæ, & per quas idem Innocentius Prædecessor huic Sanctæ Sedi super hac eadem lege, nempe nullo umquam tempore viginti, & unius Monialium numerus excedi debeat, facultatem dispensandi reservavit omnes illæ Moniales, quæ usque ad prædictum numerum viginti, & unius de præsentī remanent, aliquæ quidem ob senectutem, aliæ vero ob habituales corporis infirmitates pro re-

gulari observantia, & Ministeriis indispensabilibus omnino necessariæ existunt, unde tam id in gravem incommoditatem, quam Monialium huiusmodi gravamen recidere solet.

2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat tempus unius anni ad effectum præservandi indemne jus illorum, ad quos, sicut præfertur, jus nominandi pertinent, valde rationabile, & sufficiens sit, ac proinde dictus Nicolaus Procurator Generalis opportunè in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere consideret.

3. Nos igitur Nicolai Procuratoris Generalis votis hac in re annuere volentes, eumque a quibuscvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, cuilibet Patrono, ad quem præfatum jus nominandi spectat, ut præfertur, tempus unius anni intra quod imposterum ad loca vacatura puellas juxta Constitutiones memoratorum Monasteriorum ad id cæteroquin habiles, & capaces ad habitum suscipiendum, & professionem emittendam regularem, auctoritate Apostolica, tenore præsentium præfigimus, nominatione vero per eosdem Patronos intra id tempus minimè facta, dilectis filiis Superioribus ejusdem Monasteriorum facultatem nominandi ad effectum præmissorum puellas pro locis vacantibus, auctoritate, & tenore præsentis concedimus, absque eo quod omisso pro unica vice nominationis Patronorum in cæteris futuris vacationibus eis non præjudicet, sed illorum jus semper salvum, & illæsum quoad dictam nominationem intra tempus unius anni faciendam remaneat, & annus non a die vacationis loci numerari debeat, sed a die quo Patronis pro parte eorundem Superiorum una cum hoc Indulto notificatus fuerit.

4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordina-

nationibus Apostolicis, necnon Monasteriorum Congregationis, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, ulibus, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus proplene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Septembris 1734. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

F. Card. Oliverius.

XIX.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIV.
pag. 25.

SUMMARIVM

Confirmatio Decreti Congregationis de Propaganda Fide super Tumulatione Cadaverum Missionariorum Regularium in Infidelium partibus existent.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1735. 13. Apr. **N**uper a Congregatione Vener. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fide Præpositorum super tumulatione Cadaverum Missionariorum Ordinum Regularium in partibus Syriæ, & Palestinæ emanavit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Decretum Sacræ Congregationis generalis de Propaganda Fide hæc ita die 7. Februarii 1735. referente Eminentissimo, & Reverendissimo Domino, Domino Cardinali Petta Præfecto; Sacra Congregatio ad tollenda jurgia, & dissensiones, quæ non raro oriri solent in partibus Syriæ, & Palestinæ occasione tumulationis Cadaverum Missionariorum Ordinum Regularium confirmavit, & renovavit Decreta super hujusmodi re alias edita, & præsertim anno 1692. Itemque confirmata anno 1702.

Parti IV.

Per quæ sancitum fuit, quod deferatur privatè Cadaver a propriis Religiosis. In Cœmeterio autem tantum adesse debeat Parochus cum stola, & Cruce, & dicat Orationes juxta formam præscriptam in Rituali, permittendo postea, ut reliquæ Orationes dicantur a Superiore Religiosis, & per ipsum, ac suos Religiosos dari sepulturam. Præsens autem Decretum renovatorum prædictorum Decretorum, eadem Sacra Congregatio præcipit notificari Superioribus Generalibus eorum Ordinum, etiam Societatis Jesu, quorum Religiosi Missionariorum munus in aqceditis partibus obeunt, ut ab omnibus, & quibuscumque suis respectivè subditis illud omnino, & inviolabiliter observari curent. Datum Romæ ex ædibus ejusdem Sacræ Congregationis die 19. Martii 1735. V. Card. Petta Præfectus. Ph. de Montibus Sec. Loco † Sigilli.

2. Cum autem, sicut dilectus filius Cherubinus de Noves Frater expressè Professus Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum in Romana Curia Missionariorum Gallorum ejusdem Ordinis in Infidelium partibus existentium Procurator Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmitus subsistat Apostolicæ confirmationis nostræ patrociniò communiter plurimum desideret. Nos specialem ipsi Cherubino gratiam facere volentes, eumque a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendam, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præsentium, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

3. Decernentes, easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore

H h

spe-

spētabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, quorumcumque Ordinum, & aliis quibuscumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Aprilis 1735. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

F. Card. Oliverius.

XX.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIV.

pag. 27.

SUMMARYUM

Indulgentiæ docentibus, & pueris discipulis Doctrinam Christianam in Urbe, ac universa Italia, Insulisque adjacentibus extenduntur ad Adultos, qui Cathedismo hujusmodi intererint.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1735.
27. Jun.

Celestium munerum Thesaurus dispensationis nostræ a Domino creditos cum ad Catholicæ Religionis incrementum, & animarum salutem profuturos speramus, libenter elargimur.

2. Cum itaque ab ipso Apostolici Regiminis nostri primordio ad uberes fructus ac spirituale fidelium ædificationem, qui ex assiduo usu, & explicatione Cathedismi, sive Doctrinæ Christianæ prove-

nire noscebantur paternæ dirigentes considerationis nostræ intuitum, diversas Ordinationes a nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostreis ad promovendum hoc pium, fidelique populo in primis necessarium opus, quo ille nimis Fidei Catholicæ rudimentis, ac mysteriis, omnibusque Christianis virtutibus instituitur, salubriter editas, per Edictum die 15. Novembris 1730. jussu nostro promulgatum confirmaverimus, ac etiam ampliaverimus, nunc Nos Chistifideles ram Almæ Urbis nostræ, quam Universæ Italiæ, ac Insularum adjacentium pro tempore existentes, ut operi hujusmodi ferventius incumbant, novis spiritualium, gratiarum muneribus, excitare volentes, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac penitentiarum relaxationes, quæ a quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostreis præfatam Cathedismum, seu Doctrinam Christianam juxta Decreta Concilii Tridentini in Ecclesiis, aut Oratoriis Pueros docentibus, aut eidem dum edocetur intervenientibus hætenus concessa reperiuntur ad Adultos Urbis, Italiæ, & Insularum prædictarum ipsi Cathedismo, seu Doctrinæ Christianæ interessentes, harum serie, Apostolica auctoritate, extendimus, & ampliamus.

3. Præterea de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ejusdem Adultis, qui verè poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti ejusmodi pio exercitio devotè intervernerunt, qua vice id egerint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentis in forma Ecclesiæ consuevit relaxamus; qui vero illud assidue frequentaverit, eundem Cathedismum, Doctrinamque Christianam docentes, vel addiscentes, ac verè similiter poenitentes, & confessi, Sacramque Communionem refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint in Nativitatis, D. N. J. C., Paschalis Resurrectionis Dominicæ necnon Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum festis diebus Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem mi-

se-

sericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & ceterisque contrariis quibuscumque.

5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manualicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem procius fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Junii 1735. Pontificatus Nostri Anno V. F. Gard. Oliverius.

XXI.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ.

SUMMARIVM

Approbat quasdam Bullas summorum Prædecessorum, declarationes S. Congregationis Episcoporum, & Regularium, quibus omnibus declaratur Ordinem Carmelitarum Excalceator. esse unum ex quatuor Mendicantibus, eidemque competere Christiani fideles adscriben. Confraternitatibus B. M. V. de Monte Carmelo, ac Scapularia ipsius benedicen., ac distribuend. Denum impediri non posse in questione elemosynarum, tamen si alios Frâtres Mendicantes illas eodem tempore quærere consueverint.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1735. 27. Julii. **I**njuncti Nobis cælitus pastoralis officii ratio postulat, ut paternam religiosorum virorum divinis obsequiis sub suavi ac tioris disciplinæ jugo mancipatorum sollicitudinem gerentes, ea, quæ, pro felici illorum regimine, & tranquillitate a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostis provide emanasse noscuntur, & firma semper, atque illibata persistant, cum id a Nobis petitur, Apostolici muniminis Nostri patrocinio robaremus, eorumque executioni consulamus.

Pars IV.

21. Exponi liquet Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus a Jesu Maria Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum quod licet universo populo Christiano factis notum, exploratumque sit Ordinem prædictum unum ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, nimirum Carmelitarum existere, omnibusque gratis, & privilegiis quibus idem Ordo Carmelitarum gaudet similiter perfrui, & gaudere debere, quemadmodum differte declararunt plures ex dictis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostis, ac præsertim fel. rec. Clemens VIII., & Paulus V., qui etiam anathematis vinculo innodarunt, declarationibus hujusmodi contradicere præsumentes, ac Locorum Ordinarii injunxerant, quatenus illas solemniter publicari, ac ubique observari facerent, & subinde rec. mem. Innocentius X., ac novissime Clemens itidem X. Prædecessores etiam Nostri easdem declarationes approbaverint, licetque insuper Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita tum enarratis declarationibus, tum cuidam concordia inter ipsos Frâtres Excalceatos, & Calceatos Ordinis prædicti dudum initæ, & a memorato Paulo Prædecessore, confirmatæ inhærendo die 9. Januarii 1688, nec non die 8. Septembris 1701. expresse decreverit supradictos Frâtres Excalceatos minime esse molestandos, nec impediri posse in quaestione elemosynarum, tamen si alii Frâtres Mendicantes illas eodem tempore quærere consuevissem, dictisque Fratribus Excalceatis competere fiscalitatem Christiani fideles Confraternitatibus sub titulo ejusdem B. Mariæ de Monte Carmelo institutis adscribendis, ac habitus, seu Scapularia ipsius B. Mariæ de Monte Carmelo benedicendi, & distribuendi, binæque Decreta præfatæ Congregationis Cardinalium sit edita a prædicto Clemente X., & a præfatæ mem. Clemente PP. XI. Prædecessore quoque Nostro per suas in pari forma Brevis die 8. Martii 1674., & die 24. Novembris 1702. respectivé expeditas literas etiam approbata, & confirmata fuerint, prout in iisdem literis, quarum tenores præsentibus pro plena, & sufficien-

H h 2

ter

ter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

3. Nihilominus in quibusdam locis, & regionibus Regnorum Hispaniarum, in quibus dicti Fratres Excalceati ob suorum Conventuum distantiam minus noti sunt, non desunt etiamnum aliqui, qui in dubium revocare audent eos esse vere Carmelitas, adeoque posse eleemosynas quæstuaræ, fidei præfatis Confraternitatibus adscribere, ac Habitus, seu Scapularia huiusmodi benedicere, ipsisque fidelibus distribuere, ac proinde prædictus Nicolaus Procurator Generalis ad quamcumque dubitandi occasionem in præmissis penitus submovendam utriusque Clementis Prædecessoris literas super approbatione, & confirmatione binorum Decretorum prædictæ Congregationis Cardinalium emanatas, ut præfertur, per Nos confirmari, & alias opportune desuper provideri summo opere desiderat.

4. Nos eundem Nicolaum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exiit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, utriusque Clementis Prædecessoris literas præfatas, cum omnibus, & singulis in eis respectively contentis, nec non declarationes, quod dictus Ordo Fratrum Excalceatorum sit unus ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, scilicet Carmelitarum, omnibusque gratiis, & privilegiis gaudere debeat, quibus idem Ordo Carmelitarum potitur, a supradictis Paulo V. & Clemente VIII. factas, ac Innocentio X., ac eodem Clemente X. Prædecessoribus approbatas, sicut præmittitur auctoritate Apostolica tenore præsentium, approbamus quoque, & confirmamus, & quatenus opus sit innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur vim, & efficaciam adjungimus.

5. Decernentes ipsas præsentis, ac utriusque Clementis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suos-

que plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quandocumque inviolabiliter observare, illisque respectively plenissime suffragari, Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Quo circa Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, & dilectis filiis aliorum locorum Ordinariis ubicumque existentibus harum serie committimus, & mandamus, quatenus ipsi, & quilibet eorum per se, vel alium, seu alios, ac præsertim per Parochos, & Rectores animarum easdem literas, & in eis contenta ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Excalceatorum fuerint requisiti etiam solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra illos, & eorum, quemlibet ipsarum literarum commodo, & effectui pacifice perfrui, & gaudere, non permittentes eos desuper a quocumque quavis auctoritate quomodolibet indubite molestari, perturbari, vel inquietari, contradiçtores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compefcendo, legitimisque super his habendis processibus, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, implorando etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non obstantè fel. pariter. recor. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus itidem opus sit Congregationis Hispaniæ, & Ordinis præfatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus,

& sin-

& singulis illorum tenore præsentium pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostentæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Julii 1735. Pontificatus Nostri Anno VI.

F. Card. Oliverius.

XXII.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIV.
pag. 42.

SUMMARIUM

Omnes Regulares in Regno Lusitaniæ tenentur observare Constitutiones Gregorii XV., & Clementis X. circa Parochialium usum, & Sacramentorum administrationem.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1735.
11. Aug.

Admonet Nos Apostolici muneris ratio ad ea serio intendere, per quæ provide statuta a Prædecessoribus nostris, præsertim ad Ecclesiasticam Disciplinam tuendam, ac pacem, & tranquillitatem inter Villicos, & Operarios agri Dominici firmandam spectantia, inviolabiliter custodiantur, atque observentur.

2. Exponi siquidem nobis nuper fecit Venerabilis frater Patriarcha Ulyxbonen., quod Regulares Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum diversis temporibus adnixi fuerint sese ab observatione Constitutionis fel. rec. Gregorii XV. Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Inscrutabili Dei providentia* subducere, ac eximere, freti quibusdam in simili forma Brevis literis rec. mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris etiam nostri, die 3. Martii 1625. expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Dilecto filio Magistro Joanni Baptista Pallotta in utraque Signatura nostra Referendario, Jurium, & Spoliorum Camera nostra Apostolica in Portugallia, & Algarbiorum Regnis debitorum Collectori Generali. Urbanus Papa VIII. Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Alias a fel. record. Gregorio PP. XV. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequenter, videlicet.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Inscrutabili Dei providentia universalis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus præsidentes, pastoralis nostræ sollicitudinis partes esse dignoscimus in eam curam præcipue incumbere, ut a dignis, & probatis tantum Sacerdotibus sanctè administrantur Ecclesiastica Sacramenta, atque; ut Virginum Deo sacrarum Monasteria diligentissime custodiantur, & Viri assumantur idonei ad prædicationis officium salubriter exequendum. Sane Tridentinæ Synodi Decretis providè cautum est, nullum Presbyterum, etiam Regularem, posse Confessiones Sæcularium, etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut Parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut alias idoneus judicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat; necnon ut in Monasteriis, seu Domibus Virorum, seu Mulierum, quibus imminet animarum cura personarum sæcularium; præter eas, quæ sunt de illorum Monasteriorum, seu Locorum familia personæ tam Regulares, quam Sæculares ejusmodi curam exercentes subint immediatè in lis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent; jurisdictioni, vilitationi, & correctioni Episcopi, in cujus Diocesi sunt sita, itemque, ut Episcopi universi sub obestatione divini judicii, & interminatione maledictionis æternæ in omnibus Monasteriis sibi subiectis ordinaria, in aliis vero Sedis Apostolicæ auctoritate Clausuram Sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, & ubi inviolata est, conservari maxime procurent, inobedientes, atque contradiatores per censuras Ecclesiasticas, aliasque poenas, quæcumque appellatione postposita compescant: atque ut Regulares

lares in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare volentes, se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, in Ecclesiis vero, quæ suorum Ordinum non sunt, nullo modo prædicare possint sine Episcopi licentia, contradicente autem Episcopo, nullibi etiam, in suorum Ordinum Ecclesiis prædicare præsumant. Verum quia experientia compertum est Ecclesiastici regiminis rationes postulare, ut Decretis ejusmodi aliquid adjungatur, maturâ deliberatione nostra, & certa scientia, ac de Apostolicæ præstatis plenitudine, hac generali & ac perpetuo valitura Constitutione decernimus, statuimus, & declaramus, ut deinceps tam Regulares, quam sæculares quomodolibet exempti, sive animarum curam personarum sæcularium Monasterii, seu domibus Regularibus, aut quibuscvis aliis Ecclesiis, vel beneficiis, sive Regularibus, sive sæcularibus incumbentem exerceant, sive alias Ecclesiastica sacramenta, sicut etiam ex illis ministrent prævia Episcopi licentia, & approbatione, sive quoquo modo in diæ curæ exercitio, aut in eorumdem sacramentorum, vel alicujus ex illis administratione de facto, absque ulla auctoritate se ingerant in his, quæ ejusmodi curam, seu administrationem concernunt, omnimodæ jurisdictioni, visitationi, & correctioni Diocesani Episcopi tamquam Sedis Apostolicæ Delegati, plene in omnibus subiciantur. Ad hæc tam Regularibus, quam sæculares hujusmodi nullis privilegiis, aut exemptionibus teneri se possint, quominus si deliquerint circa personas intra septa degentes, aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem Monasteriorum Monialium etiam Regularibus subiectarum, ab Episcopo loci similiter tamquam ad hoc Sedis Apostolicæ Delegato, quoties, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant. Confessores vero sive Regulares, sive sæculares quomodocumque exempti tam ordinarii, quam extraordinarii ad confessionem Monialium etiam Regularibus subiectarum audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo Diocesano idonei judicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant, sed & administrantes bona ad ejusmodi Monasteria sanctimonialium, ut præfertur etiam Regularibus subiectarum

pertinentia, sive Regulares extiterint; sive sæculares quomodolibet exempti, Episcopo loci, adhibitis etiam Superioribus Regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas reddere teneantur, ad idque juris remediis cogi, & compelli queant, liceatque Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere, ut ejusmodi Confessores, atque Administratores amoveant, iisque Superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amovendi quoties, & quando opus esse judicaverit. Ac similiter possit Episcopus una cum Superioribus Regularibus quaruncumque Abbatissarum, Priorissarum, Præfatarum, vel Præpositarum eorumdem Monasteriorum quocumque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere absque ulla tamen ipsorum Monasteriorum impensa. Ac demum habeat Episcopus tamquam diæ Sedis Delegatus auctoritatem coercendi, & puniendi quoscumque exemptos tam sæculares, quam Regulares, qui in alienis Ecclesiis, aut quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare præsumpserint. Ita ut Episcopi in superscriptis casibus in prænomatas personas, in præmissis omnibus, & singulis, aut circa ea quoquo modo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit etiam extra visitationem per censuras Ecclesiasticas, aliasque penas, uti ejusdem Sedis Delegati procedere, omnemque jurisdictionem exercere libere, & licite valeant. Decernentes sic per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatii Auditores, nec non S. R. E. Cardinales, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scierit, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, ac Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani,

rani, Congregationum, Societatum, ac cujusvis alterius Instituti etiam necessario, & in individuo exprimen., Monasteriorum, Conventuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque tam secularium, quam Regularium locorum, nec non illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indulgentiis, & privilegiis, etiam in corpore juris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla Aurea, aut alias nuncupatis, Conservatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minime teneantur, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, ac iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & in dividua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inferri forent, præsentibus pro expressis habentes, quibus quoad ea, quæ eisdem præsentibus adverfantur, illis alias in suo robore per manus, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum, quia difficile foret præsententes literas ad singula quæque loca deferri, ut ex tamen omnimodum immotescant, mandamus illas ad valvas hærere, & Principis Apostolorum de Urbis Basilicarum, atque Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ publicari, & ibi affigi, & per aliquod temporis spatium dimitti, eisque detractis earum exempla eo in loco relinqui: Ac volumus, ut earundem præsentium literarum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici sub-

scriptis, & sigillo Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in iudicio, & extra illud, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrorum statuti, declarationis, decretorum, derogationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1621. Nonis Februarii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Cum autem, sicut accepimus, circa executionem literarum prædictarum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis faciendam nonnulla per dilectum filium Michaelem Suarium Pereira, negotiorum Regnorum hujusmodi pro charissimo in Christo filio Nostro Philippo Portugalliæ, & Algarbiorum Rege Catholico in Romana Curia agentem, ejusque Philippi Regis nomine coram dilectis filiis Nostri Dominico Sanctorum duodecim Apostolorum Gymnasio, Joanne Garcia Sanctorum quatuor Coronatorum, Millino, ac Scipione S. Susannæ, nec non Antonio S. Honuphrii Titulorum Presbyteris Cardinalibus respectively nuncupatis, ad id a Nobis specialiter deputatis, deducta fuerint, idcirco donec deducta, ut præfertur, & quæ deducenda fuerint, per Dominicum, Joannem Garciam, Scipionem, & Antonium Cardinales prædictos, seu alios a Nobis super his deputandos maxime, & plenius videantur, atque considerentur; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tibi, per præsentem committimus, & mandamus, ut in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum prædictis tantum ab executione præinsertarum literarum hujusmodi supersederi, auctoritate Nostra cures, & facias, donec aliter a Nobis, seu Romanis Pontificibus Successoribus Nostri provisum fuerit; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac tibi in hoc non parentes, per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione post-

postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus præinsertis literis huiusmodi, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Martii 1625. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, suspensio dictæ Constitutionis Gregorii Prædecessoris vigore præinsertatum Urbani itidem Prædecessoris literarum, donec aliter ab ipso Urbano Prædecessore, seu Romani Pontificibus Successoribus suis provisum fuisset, sicut præmittitur, facta jamdiu cessaverit, ac medio sublata fuerit per posteriores ordinationes a Sede Apostolica itidem emanatas, potissimum vero per alteram Constitutionem similis mem. Clementis Papæ X. Prædecessoris quoque Nostri, cujus initium est: *Superna magni Patris familias*, usque ab anno 1670. per viam legis universalis promulgatam, ad removenda scilicet dubia, & contentiones, quæ occasione recentis Constitutionis Gregorii Prædecessoris excitata fuerant, quemadmodum novissime etiam a Congregatione Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, re discussa, expensisque Urbani Prædecessoris literis præinsertis, resolutum, & declaratum fuit, nihilominus nonnulli Regulares Regnorum præfatorum, & præsertim Ordinis Cisterciensis executioni ejusdem Constitutionis Gregorii, & alterius Clementis Prædecessorum, necnon Decretorum, quæ ad illarum tramites a dicta Congregatione Cardinalium prodierunt, adhuc obistere, ac refragari pergant, obtemperantes ultra dictas literas Urbani Prædecessoris, seu in neutra ex emanatis Constitutionibus comprehensos esse, & quod in illis expresse nominati minime reperiantur, sicuti juxta asserta eorum privilegia opus fuisse ajunt; nobis propterea prædictus Patriarcha humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

4. Nos igitur ipsius Patriarchæ votis, hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, cumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis

sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinari, omnes, & singulos Regulares, præfatorum Regnorum, Portugalliæ, & Algarbiorum etiam dicti Cisterciensis, & cujuscumque alterius Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam necessario, specialiter, ac in individuo nominandi, & exprimendi, ad exatam, & plenariam Constitutionum, memoratorum Gregorii, & Clementis Prædecessorum observationem, prout eos concernunt, omnino teneri, & obligatos existere, & fore, & ad id sub censuris Ecclesiasticis, & aliis in iisdem Constitutionibus contentis poenis cogi, & compelli posse, auctoritate Apostolica harum serie statuimus, & declaramus.

5. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfate Cardinales etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus, quatenus opus sit, præinsertis Urbani Prædecessoris Literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, atque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & in privatis, necnon omnibus, & singulis, quæ in eorundem Gregorii, & Clementis Constitutionibus concessa sunt, non obtinere, cæterisque contrariis quibuscumque.

6. Volumus quoque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prout

prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsi præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Augusti anno 1735. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

F. Card. Oliverius.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Sequuntur Decreta emanata ab anno 1727. usque ad 1735. super variis Casibus occursis in Ordine nostro per organum Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium.

20. Martii 1727.

CARMELITANI.

Dall' 20. Mar. 1727. L. P. Prior Tommaso Grimaldi, figlio del Convento di Montalto in Calabria, avendo ottenuto Decreto dal suo P. Generale, che i Priori pro tempore non potessero proporre verun soggetto per Figlio, senza il voto in scriptis di due terze parti de Figli, anche assenti, ne proporre compre, fondar Censi, o fare suppelliche senza la sottoscrizione de Figli presenti, e voto degli assenti per via di lettere, ne supplica per la conferma, che fu accordata col refertito „ Pro confirmatione Decreti Patris Generalis.

27. Martii 1727.

CARMELITANI SCALZI.

Ordine al Vicario Provinciale de Carmelitani Scalzi della Provincia di Sicilia di fare l'assegnazione solita de Religiosi Sacerdoti per li Conventi della Provincia, col refertito „ Vicarius „ Provincialis deveniat omnino ad novam electionem &c.

20. Junii 1727.

CARMELITANI.

Inforta la differenza circa la validità del Capitolo celebrato nella Provincia di Polonia, fu proposto l'infraferitto dubio, cioè

„ An consistet de validitate, vel invaliditate „ actorum Capitularium de quibus agitur „ in casu &c.
„ Sacra &c. sequentem in modum respondit, nempe: Negativè quoad primam partem, „ affirmativè quoad secundam.

7. Septembris 1727.

CARMELITANI SCALZI.

Essendosi portati in Roma alcuni Conversi de Carmelitani Scalzi della Provincia di Venezia, fecero questi ricorso alla Sagra Congregazione. *Part. IV.*

zione, perchè venivano impiegati negli Uffici di umiltà, locche spettava alli Sacerdoti, e Chierici a tenore delle Costituzioni dell' Ordine, e perciò supplicavano di provvedimento, e proposasi la lstanza in Sagra Congregazione, Ponente l'Eminentissimo Falconieri, questa refertisse „ Exquiratur votum Capituli Generalis, „ & Donati teneantur supplere in casu &c. arbitrio, & prudentia Superioris localis, & „ amplius.

18. Martii 1728.

CARMELITANI DI MANTOVA,

E BARNABITI.

Proposita fuerunt infraferipta Dubia, videlicet.

I. „ An Parochia, & Collegium S. Alexandri in Zebedia Mediolani teneatur reintegrare „ Parochiam S. Joannis in Conca ejusdem Civitatis de Domibus incorporatis dicto Collegio S. Alexandri etiam vigore Instrumenti anni 1591. „ & quomodo &c. in casu &c.
II. „ An dicta Parochia, & Collegium Sancti Alexandri teneatur reintegrare dictam Parochiam S. Joannis de Domibus incorporatis „ Collegio Nobilium etiam vigore Instrumenti anni 1591. „ & quomodo &c. in casu &c.
„ Sacra &c. respondit: ad utrumque negativè, & amplius.

30. Julii 1728.

CARMELITANI.

Facendosi in ogni anno da PP. Carmelitani di Brescive Diocesi di Ugento la Processione della Madonna del Carmine, pretendeva il Clero Secolare „ per obbligo positivo, di essere chiamato ad intervenire alla Processione, e proposasi la lstanza in piena Congregazione, benchè il Clero rinunciasse alla lite pure fu refertito „ Licere Processionem peragere, petita, & etiam „ non obtenta licentia ordinarii.

2. Decembris 1729.

CARMELITANI.

Avendo il P. Generale fatti alcuni Decreti per alcuni Conventi di Spagna a lui soggetti, supplica per l'approvazione di tali decreti, e fu refertito „ Pater Generalis utatur jure suo.

16. Decembris 1729.

CARMELITANI DI MANTOVA,

E DI FIRENZE.

In Congregatione fuerunt proposita infraferipta Dubia, videlicet.

I. „ An PP. Carmelitz possint absque scientia Parochi vocari ab Heredibus ad associandum Cadavera, in casu &c.
II. „ An vocati possint hujusmodi scientia repelli possint a Paroco a dicta associatione, in casu &c.
III. „ An Parochus teneatur prestare communionem „ modum

„ modum dictis Carmelitis celebrare volentibus
 „ Missas lectas in Ecclesia Parochiali presente
 „ Cadavere, in casu &c.

„ Sacra &c. respondit: Ad primam affirmative:
 „ tive: Ad secundum negativè: Ad tertium affirmative,
 „ & amplius.

31. Martii 1729.

CARMELITANI.

Alcuni Religiosi zelanti del Convento di Firenze supplicano perche si dia provvedimento agli inconvenienti, che nascono in detto Convento, perche gli Uffizj di quel Convento sono sempre esercitati da quelli stessi Religiosi, e fu rescritto „ Patri Generali, qui mandat electionem Officialium fieri juxta votum Procuratoris Generalis.

5. Augusti 1729.

CARMELITANI.

Il Provinciale, e Vocali de Carmelitani della Provincia di Abruzzo, avendo celebrato in virtù dell'ordine ricevuto dalla Sagra Congregazione il Capitolo Provinciale, supplicano per la conferma di tutte l'elezioni, ed atti Capitolari, che fu confermato col rescritto „ Pro confirmatione, & sanatione.

20. Januarii 1730.

CARMELITANI.

I PP. Carmelitani di Genova volendo inalzare una loro Fabrica, fu questa impedita da PP. osservanti, e proposto l'affare per ben tre volte nella piena Congregazione, finalmente fu risoluto a favore de PP. Carmelitani col rescritto „ Scribatur Archiepiscopo &c.

11. Januarii 1731.

CARMELITANI.

I PP. del Carmine Maggiore di Napoli considerando le inquietitudini de Religiosi, per le future, che si concedevano delle Camere, fecero istanza al Definitorio Generale per l'abolizione, il quale con Decreto determinò, che si abolissero, e supplicarono per la conferma di tal Decreto, che la ottennero col rescritto „ Pro gratia confirmationis.

26. Januarii 1731.

CARMELITANI.

Essendo insorta controversia fra il Capitolo della Cattedrale di Palestrina, e PP. Carmelitani di detto luogo circa il celebrare la Festa di S. Antonio Abate, e benedire gli animali, fu risoluto a favore de Religiosi, col rescritto „ Purgari attentata, & Capitulum solvat pro nunc PP. Carmelitis &c.

5. Martii 1731.

CARMELITANI.

Li PP. Carmelitani esistenti negli Statj Ere-

ditarij della Casa d'Austria in Germania, dell' erando l'Erezione di una nuova Provincia, da farsi delli Conventi, che si ritrovano fondati, o che si fonderanno nelli Regni di Boemia, ed Ungheria, con la libertà alla nuova Provincia di ammettere altri membri della Germania, supplicano per la facoltà, che fu loro accordata, col rescritto „ Pro gratia divisionis, & novæ Erektionis expedien. per literas in forma Brevis, & pro executione committenda „ Vicario Generali Ordinis.

25. Januarii 1732.

CARMELITANI.

Il Provinciale de Carmelitani di Roma espone avere ordinata, per commissione del Definitorio, ed approvazione del P. Vicario Generale, una contribuzione di scudi 200. da pagarsi al Convento di Perugia per il mantenimento di due Classi di Studio, e letture, e ne ottenne l'approvazione sotto il dì 20. Luglio 1731. col rescritto Pro approbatione, richiamano da tal Decreto alcuni Definitori, ed Ex-Provinciali, fu rescritto „ In Decretis.

14. Novembris 1732.

CARMELITANI.

Essendosi stabilito nel Capitolo Generale celebrato in Roma doverà introdurre nella Provincia di Calabria citra, & ultra l'alternativa del Provincialato delli quattro Definitori, e due Socj del Capitolo Generale, supplicano per la detta alternativa, che gli fu accordata col rescritto „ Pro gratia, & expediatur pro Breve.

28. Novembris 1732.

CARMELITANI.

In Causa vertente inter Archipresbyterum, & Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ Terræ Cirignolæ ex una, & PP. Carmelitas ex altera proposita fuerunt infra scripta Dubia, videlicet.

I. „ An Capitulo, & Presbyteris Ecclesiæ Matricis Terræ Cirignolæ liceat celebrare „ Missas tam privatas, quam solemnes, benedicere Mulieres post Partum, administrare Sacramentum tam poenitentiae, quam Eucharistiae in Ecclesia S. Mariæ Montis Carmeli in casu &c.

II. „ An eidem Capitulo liceat ingredi in eandem Ecclesiam Processionaliter cum Crucem elata, occasione funerum, & aliarum Processionum.

III. „ An sustineatur Interdictum, & quatenus affirmative.

IV. „ An sit locus remotioni in casu &c.

„ Sacra &c. rescripserunt: Ad primum affirmative quoad Missarum privatas, quam cantatas, & benedictionem Mulierum post Partum, quoad reliqua in instrumento anno 1756. non contenta, negativè.

„ Ad secundum negativè, & amplius quoad utrumque: Ad tertium negativè: Ad quartum satis provisum in tertio.

18. Sep.

18. Septembris 1733.

9. Septembris 1735.

CARMELITANI.

CARMELITANI.

Ad istanza di un Religioso Carmelitano del Convento di S. Maria di Monte Oliveto fu ottenuto dalla san. mem. di Benedetto XIII. un Breve di unione di esso Convento alla Provincia di Lombardia dello stesso Ordine, ed essendo stata impedita la esecuzione di detto Breve da PP. del suddetto Convento, si portò in Roma tanto il Religioso, che ottenne il Breve, quanto altro Religioso per parte di detti Padri, i quali fecero alcuni articoli di Concordia, e dopo averli sottoscritti, li esibirono alla Sagra Congregazione per l'approvazione, la quale rescrisse „Servandum esse in omnibus Breve „Benedictinum, & amplius.

Il P. Antonio de Sà Vicario Provinciale della Vicaria del Maragnone, supplica per la facoltà di avere per un Religioso della sua Provincia, un luogo perpetuo nel Collegio di Combrìa, benché ciò sia proibito dallo Statuto del suddetto Collegio, che determina in esso Collegiali della Provincia, e ne ottenne la grazia, col rescritto „Pro gratia.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

Sequuntur Decreta ab anno 1727. usque ad 1735. super variis Casibus occurrentibus in Ordine nostro emanata per organum Sacrae Congregationis super Disciplina Regulari.

BEATISSIMO PADRE.

3. Decembris 1734.

CARMELITANI DI MANTOVA.

Approvazione di alcuni Decreti fatti nel Capitolo Generale celebrato in Ferrara „Pro „approbatione in omnibus.

25. Aprilis 1734.

CARMELITANI.

Conferma di elezione fatta dal P. Vicario Generale de Provinciali Titolari, a nome del P. Generale „Pro executione Decreti diei 31. „Augusti 1731.

IL Padre Pietro di Gesù, e Maria. Procurato- *Delli 12. re de Carmelitani della stretta Osservanza. Julii 1727. della Provincia di S. Alberto in Sicilia Unim. fino alli 23. lissimo Oratore. della Santità Vostra l'espose, Ag. 1735. come avendosi stabilita in detta Provincia la perfetta Osservanza della loro Regola mitigata, e Vita Commune. con più Decreti della Sagra Congregazione della Disciplina, con Breve, ed Oracoli di Vostra Santità dopo infinite contraddizioni d'alcuni PP. di essa Provincia, essendo state queste dibattute, esattamente esaminate, e finalmente rigettate come insufficienti da detta Sagra Congregazione, con tutto ciò non desistendosi i PP. Oppositori d'inquietar la pace d'un opera così Santa, ha il suddetto Oratore perinteso, che declinando le loro istanze innanzi la riferita Sagra Congregazione han' infadata la Mente della Santità Vostra esponendo quello stesso, che per lo corso d'anni sei. è stato maturamente esaminato dalla medesima Sagra Congregazione, ed innanzi la medesima da loro replicatamente proposto, e riconosciuto dopo per insufficiente, e per pura opera di emulazione; Intanto prostrato a piedi della Santità Vostra umilmente la supplica, acciocché si degnasse dopo un pieno informo, che potrà compiacersi ricevere dalla riferita Sagra Congregazione ordinare, che si mettesse un perpetuo silenzio alle opposizioni de' suddetti Contraddittori, tanto pregiudiziali alla gloria del Signore, ed alla pace, e quietà de' riferiti Religiosi Oratori: Che &c.*

Doppo una lunga lite sostenuta per lo spazio di anni dieci dalla Compagnia, e Padri del Carmine di Orvieto circa il modo di risponderli dalla Compagnia a detti Padri sopra le obblazioni, che annualmente soleano farsi di cera, oglio, ed altro vennero ad una Concordia, e ne ottennero l'approvazione col rescritto „Pro confirmatione Transactionis Ordinatio in „forma Commissaria.

12. Augusti 1735.

CARMELITANI SCALZI.

Il Generale, e Definitori de Carmelitani Scalzi esistenti nel Convento de SS. Teresa, e Gio: della Croce al Monte di Pietà, essendo convenuti col Signor Cardinal Lorenzo Altieri per la Compra de Beni già spettanti al Marchese Sparagani possi alla Colonna, e Rocca Priore per il prezzo di scudi dodici mila, e lasciando il detto Signor Cardinale a medesimi scudi tre mila per fondo di una Cappella nella loro Chiesa coll' obbligo di una Messa quotidiana, supplicano per la facoltà di poterla accettare „Arbitrio Eminentissimi Urbis Vicarii in „forma Commissaria.

„Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & auditis Archiepiscopo Messanen., Episcopo Syracusano, & „Vicario Capitulari Catanensi, referente Eminentissimo Spinnia, decrevit, quod partes „omnino acquiescant. Romæ 18. Julii 1727. 33.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori. Il Procuratore de Padri Carmelitani della stretta Osservanza nella Provincia di S. Alberto in Sicilia Umilissimo Oratore dell' EE. VV. con ogni ossequio espone, che avendo li suddetti Padri supplicato l'EE. VV. a degnarsi di-

chiarare, che la Riforma introdotta in detta Provincia s'intendesse regolata secondo gli Articoli del fu Padre Generale Filippini, e della ch. mem. dell' Eminentissimo Altieri, si compiacquero l'EE. VV. sotto li 2. Ottobre 1724.

„ Pro gratia juxta petita, & pro Executione „ ad Procuratorem Generalem ad formam Decretorum enunciatis Procuratoris Philippini.

„ B perche han' preso da ciò motivo li Padri Contraddittori a disputarli, se in virtù di detto Decreto la sudetta Riforma debba regolarsi a tenore degli Articoli dell' Eminentissimo Altieri non ostante, che per una Lettera di questa Sagra Congregazione sotto li 11. Agosto 1725. coll' Oracolo di Nostro Signore chiaramente apparisca, che la mente dell' EE. VV. sia stata di stabilirsi la Riforma a tenore tanto degli Articoli Filippini, quanto di quei dell' Eminentissimo Altieri; Intanto per evitare ogni altra contraddizione in futuro, supplica umilmente la clemenza dell' EE. VV. a degnarsi dichiarare con altro loro Decreto, che la Riforma sia stata, e s'intenda stabilita a tenore de' riferiti Articoli Filippini, come di quei della chiar. mem. dell' Eminentissimo Altieri; Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, censuit, & declaravit referente Eminentissimo Nicolao Spinula in Provincia Sancti Alberti in Sicilia Ordinis Carmelitarum fuisse, & esse institutam Reformationem ad formam Decretorum Patris Generalis Philippini, ac etiam clar. mem. Eminentissimi de Alterius ejusdem Ordinis Protectoris contrariis quibuscumque non obstantibus: Quapropter eadem Sacra Congregatio mandat, ac precipit, quod causa amplius non proponatur, & Partes omnino acquiescant. Datum Romæ hac die decima quinta Decembris 1727. 34.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Padre Pietro di Geau, e Maria Procuratore de Carmelitani della stretta Osservanza della Provincia di S. Alberto in Sicilia Unilissimo Oratore dell' EE. VV. l'espone come stabilita per più Decreti della Sagra Congregazione della Disciplina con gli Oracoli di Nostro Signore la Vita Comune, e stretta Osservanza in tre Conventi di detta Provincia a tenore degli Articoli del fu Padre Generale Filippini, e della ch. mem. dell' Eminentissimo Signor Cardinal Altieri in vigor de' medemi furono soppressi li Noviziati alli Padri della sudetta Provincia colla facoltà di poter vestire solamente Novizj li sudetti Padri della stretta Osservanza, E che adesso li riferiti Padri della sudetta Provincia per popolare li loro Conventi usano l'artificio di far vestire li Secolari nella Provincia vicina di S. Angelo per poi farli professare nelli loro Conventi non Riformati in frode della san. mente dell' EE. VV. ed in pregiudizio del progresso della Riforma. Intanto supplica l'Oratore l'EE. VV. ordinare al Padre Generale, che si faccia trasmettere dal Provinciale di detta Provincia di S. Alberto il rolo di Jetti Religiosi, che attualmente sono nella sua Provincia, ed in oltre proibire allo stesso Padre Provinciale di non ricevere alcun Religioso vestito in aliena Provincia per ovviare il sudetto inconveniente; Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina matutè perpenfis narratis Oratoris precibus be-

„ nigne annuit in utroque. Romæ 18. Julii 1727. 35.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Vicario Provinciale, e PP. Carmelitani della stretta Osservanza della Provincia di S. Alberto in Sicilia Unilissimi Oratori dell' EE. VV. riverentemente espongono, come avanzandosi sempre più il numero de Religiosi chiamati a questo Santo Istituto crederebbero opportuno di permutare il Noviziato, che è in Siracusa nel Convento di Spaccaforro luogo più ritirato, e con tutto il comodo necessario per i Novizj, e in quello di Siracusa Città Principale della Diocesi porvi lo Studio; Pertanto supplicano l'EE. VV. del loro beneplacito; Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari prævia suppressione Novitiatus Conventus Syracusarum Carmelitarum Reformatorum in Provincia S. Alberti in Sicilia, præsentis Decreti tenore designat, & deputat pro Novitiatu Conventum vulgò di Spaccaforro, ejusdem Provincie: contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ hac die 18. Julii 1727. 35.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Francesco Arena Ministro Provinciale de Carmelitani della Provincia di S. Alberto in Sicilia Unilissimo Oratore dell' EE. VV. umilmente le rappresenta, come sotto li 2. Ottobre 1727. codesta Sagra Congregazione decretò „ Pro gratia juxta petita, & ad Procuratorem Generalem pro executione ad formam Decretorum Patris Philippini „ all' istanza fatta dal fu P. Maestro Carmelo Barcio Diffinitore, e Procuratore per introdursi in detta Provincia la stretta Riforma.

Li Decreti Filippini dunque ordinano, che al Provinciale spetti la Visita del Santissimo Sacramento dell' Eucarestia, e dell' Olio Santo come l'EE. VV. osserveranno al Cap. 26. di essi Decreti, che qui si danno in copia come pure quello della gl. mem. del Cardinal Palutio Altieri al Cap. 10. in confermazione delli predetti, che fa menzione della Visita de Sacramenti, ma bensì de Conventi, e Conti riservato al Vicario Generale de Riformati.

Quindi è, che viene impedito al presente P. Provinciale la sudetta Visita del Santissimo Sacramento dell' Eucarestia, e dell' Olio Santo contrario alla Convenzione de predetti Decreti Filippini, onde supplica umilmente l'EE. VV. a volerli degnare di ordinare, che non sia pregiudicato in ciò che gli spetta con tanta evidente ragione; Che &c.

„ Super dubio, an Minister Provincialis non Reformatus Ordinis Carmelitarum Provincie S. Alberti in Sicilia possit, & valeat visitare Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, & Oleum Sanctum quolibet anno in Ecclesiis Conventuum Patrum Reformatorum, ejusdem Provincie. 37.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari maturè perpenfis omnibus deducis, & auditis Partibus, referente Eminentissimo Petra, censuit, ac declaravit in casu de quo agitur, nullum jus competere Provinciali visitandi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, & Oleum Sanctum, & desuper partem amplius non esse audiendam. Romæ 18. Julii 1727. 37.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Padre Priore de PP. Carmelitani della stretta Osservanza della Provincia di S. Alberto in Sicilia Unilissimo Oratore espone all'EE.VV. che dovendosi in questo prossimo mese di Maggio celebrare il Capitolo Generale della loro Religione, ove intendano li Padri Contraddittori della loro stretta Osservanza introdotta in quella Provincia, e stabilita con tanti Decreti dall' EE. VV., e Breve di Nostro Signore impugnarla per riportare in pregiudizio della medesima li loro vantaggi, non ostante che dall' EE. VV. e Santità Sua si sia stato imposto il silenzio, con altri Decreti, e Breve di Nostro Signore sotto li 15. Febbrajo 1727. perciò l'Oratore supplica l' Eminenze Vostre, e Santità Sua, a volerli degnare ordinare al Presidente, che sarà destinato per detto Capitolo Generale, acciò intimasse d' ordine dell' Eminenze Vostre a tutti li Vocali del medemo, e del Disfinitorio Generale di non dovere per qualsiasi motivo, e causa ricevere ricorsi, istanze, ne trattar cosa che possa spettare alla sudetta stretta Osservanza sotto pena di nullità di tutti gl' atti di detto Capitolo Disfinitorio Generale, e che dovendosi far elezione del Provinciale, ed Ufficiali di detta Provincia dovessero eleggere gl' Ufficiali che appartengono alli PP. della stretta Osservanza a tenore degli Articoli Filippini, e dell' Eminentissimo Altieri sotto l' istessa pena della nullità, e degl' atti; Che &c.

n 5. Aprilis 1728. Ad mentem. 38.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Padre Vicario Provinciale, e PP. Carmelitani di stretta Osservanza della Provincia di S. Alberto in Sicilia Unilissimi Oratori dell' EE. VV. riverentemente le rappresentano, come prima d' andarsi nel Capitolo Generale li PP. non Riformati con falsi esposti ottennero un rescritto dalla Santità di Nostro Signore di potersi in essi discorrere delle pendenze della Riforma di Sicilia, con la condizione però, che non si stabilissero cose opposte alle Disposizioni Apostoliche.

Or questi valendosi della circostanza di non ritrovarsi presente nel Capitolo venuto della stretta Osservanza, per la morte seguita nel viaggio del di loro Procuratore, fingendo non esser consapevoli de Decreti di questa Sagra Congregazione, confermati in parte con special Breve della Santità di Nostro Signore, oprorono in maniera, che si preferissero in Capitolo molti punti totalmente destruttivi della stretta Osservanza, ed in specie, che li Padri della medesima stiano sotto l'immediata ubbidienza del Provinciale, e che questi debba fare la Visita de Conventi con altre cose simili, che per brevità si trasfalciano colla restrittiva, che prima dell' esecuzione si debba imperrare il Beneplacito Apostolico.

E perchè il Padre Provinciale non curando altro ha spedito il P. Maestro Angelo di S. Elia in qualità di suo Commissario per far la Visita de Conventi, ed effigere l'ubbidienza de Religiosi, senza dipendenza del di loro Vicario Provinciale, ed essendo tutto ciò totalmente contrario alle Supreme determinazioni di questa Sagra Congregazione, ed altresì affatto destruttivo della stretta Osservanza; Supplicano umilmente gl' Oratori la somma benignità dell' EE. VV. cassare, ed annullare tutto lo che si stabilì nel Capitolo Generale, che non sia a

tenore de Decreti di questa Sagra Congregazione, e prosicuo alla stretta Osservanza, come anche ordinare al P. Provinciale, che non ardisca in verun conto inquietarli, e perturbare la loro santa pace: Che &c.

Die 29. Augusti 1728.

Patris Generalis pro Informatione, & interim nihil innovetur a Patre Provinciali.

N. Card. Spinola Ponens. 39.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Padre Provinciale de PP. Carmelitani Scalzi della Provincia di Sicilia Unilissimo Oratore dell' EE. VV. riverentemente l'espone, qualmente stante il poco numero de Religiosi in detta sua Provincia, li necessita stabilire la Casa del Noviziato nel Convento di S. Isidoro in Bajda fuori le mura della Città di Palermo, non essendovi in altro Convento da molti anni stabilito il Noviziato, tanto più che souo cessati li motivi rappresentati in contrario dell' aria poco salubre, e scarrezza delle rendite, come si dimostra all' EE. VV. con scritture legalizzate, consegnate in mano di Monsignor Illustrissimo Segretario sì in ordine all' aria non più cattiva per esser già disseccata la palude, come pur delle rendite sufficienti del sudetto Convento. Ed in oltre non fondandosi il Noviziato in detto Convento di Bajda decade tutta la Eredità al Convento de PP. di S. Domenico in Palermo, come pur si dimostra colla copia legalizzata del Testamento del Fondatore del sudetto Convento di S. Isidoro. Pertanto umilmente supplica la somma elmenza dell' EE. VV. degnarsi concederle la licenza di fondare il Noviziato nel sudetto Convento di S. Isidoro in Bajda; Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulati, attentis narratis, & prævia suppressione Novitiatu Conventus Panormi Ordinis „ Carmelitarum Disalceatorum Provincie Sicilie, presentis Decreti tenore designat, & „ deputat pro Novitiato in eadem Provincia „ Conventum Sancti Isidori Baydæ: Contrariis „ quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ hac die 7. Junii 1728. 4

Beatissimo Padre.

Li PP. Carmelitani della stretta Osservanza della Provincia di S. Alberto in Sicilia Unilissimi Oratori della S. V. ossequiosamente l'espone, come avendosi stabilita la perfetta Osservanza, e Vita Commune in alcuni Conventi di detta Provincia a tenore degli Articoli del fu Padre Generale Filippini, e della ch. mem. dell' Eminentissimo Altieri allora Protettore dell' Ordine confermati dalla sa. mem. d' Innocenzo XI. quali Articoli furono specialmente designati per i Conventi della stretta Osservanza degli Oratori per molti Decreti della Sagra Congregazione della Disciplina, e Brevi della Santità della sel. mem. di Benedetto XIII., e continuandosi dalli PP. di essa Provincia opposti alla sudetta stretta Osservanza infinite contraddizioni, finalmente dalla Santità del riferito Predecessore di V. B. intesa la informazione per via di Sua Segretaria di Stato dell' Arcivescovo di Messina del Vescovo di Siracusa, e Vicario Capitolare Catania, ne fu rimessa la cognizione alla sudetta Congregazione della Disciplina, la quale dopo di aver tutto esaminato coll' intervento di ambe le Parti, si compiacque imporre a i sudet.

fedetti PP. Contraddittori un perpetuo silenzio, che fu poi altresì confermato con Breve Apostolico.

Con tutto ciò non desistendosi, i riferiti PP. opposti ad un'opera così santa, e pia infadarono la mente della Cesare, e Cattolica Maestà dell'Imperadore loro commun' Padrone con mille rappresentanze, le quali furono dilucidate dagli Oratori con altrettante sode, e veridiche ragioni a lor favore, e per via dell'altissimo Padrocinio della Santità Vostra dirizzato dalla Segreteria di Stato al di lei Nunzio Apostolico in Vienna.

Fu da Cesare accolta con tutta benignità l'istanza degli Oratori, e insieme fu emanato un suo Cesareo dispaccio, per cui si ordinò dalla sua real pietà a Regi Ministri di Sicilia, che dovessero eseguire le intere disposizioni della Santa Sede, come in fatti i sudetti Oratori dopo l'esibizione dell'accennato Ordine Cesareo riportarono l'intento, e furono ammessi quietamente al possesso del Convento di Catania, che loro spettava di giustizia in conformità delle Apostoliche determinazioni.

Quando però gl'Oratori a vista di tante disposizioni, che rendono bene stabilita la loro stretta Osservanza speravano godere d'una pace tranquilla, e attende e unicamente a i progressi della medesima, sono stati vessati da Padri della Provincia con nuova contraddizione a motivo, che avendo egli ottenuto sortetizziamente un Decreto dalla Santità della fel. mem. di Benedetto XIII. con cui si dava il permesso di poter discorrere della stretta Osservanza degli Oratori nel Capitolo Generale trattenuto in Ferrara, si divenne in vigor di esso ad alcune determinazioni, che in vece di confermare, come si doveva le disposizioni Apostoliche fatte a beneficio della santa opera tendevano ad abolirle del tutto contro ogni dovere, motivo che ha obbligato gl'Oratori ad umiliare a V. S. le loro suppliche con altro memoriale; affinché si degnasse far revocare le accennate disposizioni del Capitolo come affatto contrarie a quanto ha determinato la S. Sede dopo un rigoroso esame, e dibattimento di tanti anni.

In oggi dunque dovendosi nuovamente celebrare il Capitolo Generale nel Convento della Traspontina, in cui coll' esemplare del suddetto sortetizio Decreto pretendono come van dispacciando i PP. Oppositori di trattare di bel nuovo sugli affari dell'opera santa, e procedere a qualche Decreto pregiudiziale in detrimento del servizio di Dio, e della pace degli Oratori, e con tal sutterfugio impedire il corso libero della Riforma, con dispensarsi da loro stessi alla proibizione, che tengono per l'accennato perpetuo silenzio, canonizzato dagli stessi Articoli Filippini nella conferma de quali la fel. mem. d'Innocenzo XI. fulmina le Censure a chi ardisce impugnare l'opera riferita della stretta Osservanza.

In tanto prostrati umilmente gl'Oratori a piedi di Vostra Santità la supplicano ossequiosamente affinché per evitarli un disordine così grave contro la Religiosa Osservanza si degnasse ordinare colla sua clemenza a tutti i Capitoli Generali, che si astengano affatto da discorrere in esso Capitolo degli affari della Riforma di Sicilia, anzi che debbano all'istesso tempo i PP. di quella Provincia acquietarsi onninamente, come conviene alle supreme determinazioni della S. Sede osservando con tutta

ubbidienza l'accennato perpetuo silenzio a loro imposto, e ciò sotto la pena di nullità del suddetto Capitolo, e di altre pene ben viste alla Santità Vostra quam Deus &c.

Ex Audientia Sanctissimi: Die 7. Novembris 1731.: Sanctissimus annuit perpetuumque silentium Contradictoribus imposuit. 41.

Beatissimo Padre.

Fra Pietro di Gesù e Maria Procuratore de Carmelitani della stretta Osservanza della Provincia di S. Alberto in Sicilia prostrato al bacio de Santissimi Piedi di Vostra Beatitudine umilmente espona, come in tempo del Distintorio Generale celebrato in Ferrara l'anno 1728. da que' pochi Religiosi che intervennero al medesimo fu nella sessione ottava allora che per le inforte scissure molti si erano ritirati emanato il seguente Decreto „Perlesta, & attente considerata sunt vota Judicum specialiter deputatorum super ratione componendi diffidia inter observantes, & Reformatos Provinciarum Sancti Alberti, & Poloniz; Et primo quoad Provinciam Sancti Alberti obtemperando summa, qua par est reverentia rescripto ad supplicem Libellum Procuratoris illius dato de manu Sanctissimi D. Nostri sub die 16. Martii presentis anni, quo Sanctitas Sua mandat Capitulo Generali, ut omnino consulat quieti Provincie, laudatque dictorum Judicium Sententia de subjiciendis Reformatis Visitationi Provincialis sub conditionibus tamen in voto expressis, & maxime Reformationi faventibus, & cum restrictione infra apponenda, item de supplicatione ad Sanctissimum pro dispensatione super Constitutionibus Apostolicis Ordinationibus, ut quoties in una Provincia tres habentur Conventus Reformati, possint Profectores Reformationis sibi eligere Vicarium Provinciale, necnon pro licentia recipiendi Novitios ad manutenendum Dei Cultum in Conventibus non Reformatis, qui necessario languerent defectu Religiosorum non facile reparabili in magno, qualis habetur in eadem Provincia Conventuum numero, pro hoc quod unus Conventus singulis trienniis adjungatur Reformationi statutum est, hoc idem votum exponendi debere Sanctissimo addita clausula ubi opus fuerit, nisi obtinent Constitutiones Apostolicas spectando scilicet partem illam de Reformatis a Provinciali visitandis, siquidem ob defectum Procuratoris illius Reformationis, qui in itinere vita functus est, ignorabatur, quæ privilegia, sive exemptiones, etiam per viam extensionis, aut Communicationis eidem Reformationi a S. Sede concessæ fuerint.

E perchè in virtù del riferito Decreto li PP. della Provincia di S. Alberto pretendono ancor in oggi annichilare la stretta Osservanza, o Riforma per opera di Dio introdotta in quella Provincia, e l'unico fondamento del medesimo Decreto si è il benigno rescripto non senza malizia, ed inganno estorto dalla pia niente di Benedetto XIII. di san. mam. a cui non fu rappresentato lo stabilimento fatto dalla Sagra Congregazione della Disciplina della detta Riforma, e stretta Osservanza, e molto meno il silenzio perpetuo dopo una lunga, e strepitosa lite dalla medesima Sagra Congregazione imposto alle Parti, e massime agli Avversarij, ed impugnatori della Riforma, il di cui Procuratore per esser stato chiamato da Dio all' altra vita non potè addurre nel Distintorio di Ferrara le ragioni

gioni della detta Riforma al che non mancarono riflettere li medemi Padri del Disfinitorio; Et essendo espressamente opposti alli Decreti della detta Sagra Congregazione della Disciplina li due punti espressi nel riferito Decreto Ferrariense, cioè la Uisita de' Conventi Riformati da farsi dal Provinciale non Riformato, e la facoltà di poter vestire fuori della Riforma in detta Provincia, e conseguentemente costando evidentemente la Surrezzione, ed Orrezione del riferito rescritto, come pure la insuffisienza totale del sopra scritto Decreto Ferrariense.

Supplica umilmente l'Oratore il sommo zelo di V. S., che a gloria di Dio, e maggior decoro della sua Religione voglia degnarsi di concedere alla detta Sagra Congregazione della Disciplina Regolare la facoltà di poter annullare il riferito Decreto del Disfinitorio Generale di Ferrara; Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis in hoc supplici libello per Sanctissimum Dominum Nostrum ad Eminentissimum Dominum Cardinalem ejusdem Congregationis Praefectum remisso, & facto etiam verbo in dicta Congregatione sub infrascripta die habita censuit, ac declaravit quoad Reformationem Ordinis Carmelitarum Provinciae Sancti Alberti in Sicilia non esse habendam rationem praefati Decreti Capituli Generalis Ferrariensis, & satis fuisse provissum per eandem Congregationem sub die 12. Maii proximi praeteriti. Datum hac die 2. Octobris 1732. 42.

Decreto del 12. Maggio 1732.

„ In Causa inter Patres antiquae observantiae, seu non Reformatos ex una, & Patres strictioris Observantiae, seu Reformatos Ordinis Carmelitarum Provinciae Sancti Alberti in Sicilia ex altera, instantibus eisdem PP. antiquae Observantiae pro divisione illius Provinciae, & successiva facultate recipiendi Novitios in eorum Conventibus; Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, Partibus ipsis, auditis, reque maturè perpensa, referente infrascripto ejusdem Congregationis Secretario, rescribendum censuit: In Decretis, & Patres non Reformati omnino acquiescant, & huiusmodi causam amplius non proponi mandavit. Romae die 12. Maii 1732. 43.

Beatissimo Padre.

Il Provinciale, e Discretorio, e tutti i Religiosi Carmelitani dell' antica Osservanza della Provincia di S. Alberto nel Regno di Sicilia espongono riverentemente alla Santità Vostra, come alcuni anni sono essendosi introdotta la Riforma in tre Conventi di detta Provincia il Padre Generale concedè a Religiosi di essi il proprio Vicario Provinciale, e la facoltà di poter in avvenire eligere da se stessi, il che ordinò col fondamento di alcuni Articoli, e Decreti fatti dal P. Generale Filippini fin dall' anno 1648. Ma perche i medesimi Riformati non contenti di quel che viene disposto da Decreti, e Costituzione dell' Ordine, e delle Bolle Apostoliche vogliono aggravare gl' Oratori di due altri insuperabili pregiudizj, l'uno perche pretendono di avere il diritto, e la facoltà di levare ogni tre anni dalla Provincia degli Oratori un Convento, ed aggregarlo alla loro Riforma con il pretesto di un Decreto fatto dalla san. mem. del Card. Altieri Protettore dell' Ordine in tempo, che ordinò l'Osservanza della

Riforma nella Provincia di Piemonte, e l'altro che in detta Provincia non si possano ricevere Novizj ne' Conventi dell' Osservanza, ma si debbano ricevere in uno di detti tre Conventi della Riforma. Perliche la Sagra Congregazione della Disciplina da qualche tempo in qua ha negato agli Oratori la facoltà di ricevere Novizj ne' loro Conventi; Pertanto supplicano umilmente la Santità Vostra dell' opportuno provvedimento acciò restino liberi di dette due pretese affatto irragionevoli, e impraticabili.

Tale si riconosce la prima dedotta dall' accennato Decreto del Cardinal Altieri per più ragioni. Primo pe che questo fu un Decreto particolare fatto per la sola Provincia di Piemonte col solo motivo, che la medema era già stata fondata colle proprie Leggi della Riforma, da cui era poi decaduta; onde siccome detta provvidenza fu giusta, ed equa rispetto alla connota Provincia per essersi data alla Riforma la facoltà di ricuperare i suoi propri Conventi, e non d'usurparli quelli dell' altri; così all' incontro sarebbe ingiusto, e irragionevole il permettere, che i Riformati della Provincia di S. Alberto potessero cacciare i Religiosi Osservanti da loro propri Conventi, su quali essi non anno avuto, mai nessun diritto, e ragione.

Di più perche disponendosi ne medemi Decreti del P. Generale Filippini, che nullus Conventus possit cogi ad acceptandam denuo strictae Observantiae Praxim, come si legge nel principio di essi approvati dal medemo Cardinal Altieri, e dalla Sede Apostolica, abbiamo con ciò la legge litterale, ed espressa di non potersi pigliare da Religiosi Riformati alcun Convento degli Osservanti contro la volontà de' medesimi.

E terzo, perche con tal pretenzione si empirebbe la Provincia di dissensionii, sconcerti, e scandali, che non avrebbero mai fine, siccome si è veduto nella sudetta Provincia di Piemonte dove benchè si fosse specialmente provveduto col detto Decreto del Cardinal Altieri, e vi concorresse la ragione particolarmente per cui i Riformati potessero pigliare ogni tre anni un Convento degli Osservanti, nondimeno detta provvista non servì se non che per un Seminario di dissensionii, e di liti, tra gl' uni e gl' altri Religiosi, che pur tutta via durano, e seguono.

E l'istesso è anche avvenuto nella Provincia di Polonia, dove benchè con special Breve della san. mem. d'Innocenzo XI. si fosse introdotta la Riforma in conformità de' Decreti del P. Generale Filippini, e del Cardinal Altieri, si sono pure in essa causati inconvenienti, scandali, e liti, che sono pendenti alla Sagra Congregazione de' Vescovi, e Regolari.

Simili sconcerti, ed inconvenienti molto più avrebbero nella Provincia degli Oratori, sì perche componendosi questa di 44 Conventi vi vorrebbe lo spazio di più di 130. anni fin tanto che i Riformati arrivassero a prenderli tutti.

E perche per il sudetto tempo durerebbe fra di loro una continua guerra, e combattimento, ed ancora perche questa sempre con maggior vigore si accrescerebbe in ogni congiuntura, che i medesimi Riformati andassero ad occupare qualche uno de' Conventi degli Osservanti, atteso che questi a tutto lor potere si opporrebbero, e per non esserne scacciati, e quelli addoprerebbero ogni lor sforzo, ed industria per scacciameli, non che entrerebbero anche

che a parte gli Secolari aderenti, chi agli uni, e chi agli altri.

E anche gravissimo l'altro pregiudizio che si fa agl' Oratori nel non permettergli di ricevere Novizj ne loro Conventi: atteso che per tacere il di più restano per tale impedimento i loro Conventi privi del necessario servizio, e così anche le Chiese, le Sagrestie, il Coro, e gl' Altari con sommo discapito del Culto Divino, e con incommodo infinito de Religiosi Maestri, e Graduati. Anzi con scandalo universale de Secolari, si perche principiano a vedere ne loro Conventi una mistura di Laici, e Secolari, che si van ricevendo per supplire al necessario servizio con gran discapito della Regular Osservanza, e si anche perche i medesimi Secolari sforgendo d'esser proibita agl' Osservanti Oratori la Vestizione de Religiosi, si persuadono che siano essi rei di enormi delitti.

Per essersi dunque gl' Oratori da sì gravi, ed insopportabili pregiudizj, ed acciò la Santità Vostra abbia il mezzo opportuno di liberarne anche con vantaggio de PP. Riformati, chiedono essi di dare a medesimi dodici Conventi di detta loro Provincia compresi gli tre che ora possiedono, acciò d'essi possano erigere una loro propria Provincia Riformata totalmente separata, e distinta dalla Provincia degli Oratori; col qual partito, e provvedimento pare che le cose possano restare assai ben composte; Imperocchè riguardandosi agl' Oratori possono essi ben dargli i sudetti Conventi, e ridurre la lor Provincia a 32. che le restano con li quali rimane anche vasta, e numerosa.

Per quel che poi riguarda l'utile, e vantaggio de Riformati, questo si vede assai chiaro, mentre vengono a conseguire ex nunc un' intera Provincia con somma pace, quando che d'altra maniera dovrebbero sfentare per più anni per avere un sol Convento; ed in fine per quel che appartiene all' utile commune della Religione della Provincia, e de Religiosi, si scorge assai manifesto, sì perche si toglie la mostruosità che ha la Provincia colla mistura di due Capi che vi sono, cioè uno degli Osservanti, e l'altro de Riformati, e coll' ingerirsi questi ne Capitoli, nell' elezioni nella Superiorità, e nelli Uffizj di quelli, senza che all' incontro gl' Osservanti abbiano alcuna parte nella Congregazione, e nell' Elezioni che si fanno tra di loro da i Riformati, e si ancora perche s'induce in tal guisa la pace, e quiete reciproca tra gl' uni, e gl' altri Religiosi, la quale non sarebbe mai per esserci durando le misure de PP. Riformati, e le dette loro preteseioni.

Onde gl' Oratori prostrati a piedi della Santità Vostra umilmente la supplicano a degnarsi di concederli, e consolarli, e dargli la quiete col sudetto provvedimento, ed intanto ordinare che sia permesso agli stessi Oratori il poter ricevere Novizj ne loro Conventi secondo il solito; Che &c.

Alla Santità di Nostro Signore Benedetto XIII.

„ Il Capitolo Generale onninamente pro-
„ veggia alla quiete di quella Provincia per to-
„ gliere le abbominevoli scissure: 16. Marzo
„ 1728. de manu Sanctissimi signatum, & in
„ Autographo Registro Secretarie Memorialium
„ ejusdem Domini, sub die, & anno, ut su-
„ pra. 44.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Priore, e PP. Carmelitani del Convento Maggiore di Trapani nella Provincia di S. Angelo in Sicilia, riverentemente espongono all' EE. VV. esser stato determinato nel Capitolo Generale celebrato in Roma nello scorso Novembre di supplicare questa Sagra Congregazione per l'introduzione del Noviziato nel medesimo Convento in vece di quello di Caltafretta, a qual effetto è stato già presentato il copioso numero de Religiosi esistenti in detto Convento di Trapani di 50. e più, ed in luogo più adattato alla meditazione con altri motivi; nell' Informazione del P. Generale, e Procuratore Generale, e Priore Generale supplicano per ciò umilmente l'EE. VV. a degnarsi concedere tal grazia.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Re-
„ gulari attentis narratis praesentis Decreti te-
„ nore, loco praedicti Conventus Caltafrettae,
„ alias in dicta Provincia S. Angeli. ab hac Sa-
„ cra Congregatione pro Novitiato approbato,
„ previa illius suppressione, designat, ac de-
„ putat pro Novitiatu dictum Conventum Dre-
„ panensem: Contrarius quibuscumque non ob-
„ stantibus. Romae 2. Octobris 1732. 45.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Essendosi stabilita dalla clemenza dell' EE. VV. la Riforma nella Provincia di S. Alberto in Sicilia a tenore degli Articoli del Padre Generale Filippini, e della ch. mem. dell' Eminentissimo Altieri, fra l'altre Cariche, che spettano ai Riformati, se l'è sempre accordata quella di Socio di Visita del Provinciale in conformità delle supreme determinazioni della Sagra Congregazione, e degli accennati Articoli.

Nell' ultimo dunque Capitolo Provinciale celebrato anni sono in quella Provincia fu eletto per Socio del Provinciale P. M. Impalmi, in qual carica fin' adesso perdura, il P. Maestro Eliseo Tirole, in cui in quel tempo dimorava nella Riforma vivendo colle Leggi, e Costituzione della medema, ma essendo stato poi Disertore di essa, è passato come prima fra i Padri della Provincia fu da Riformati fatta istanza al P. Provinciale di surrogare in di lui luogo uno de Riformati giusta l'ordine di detti articoli.

E all' incontro il medemo P. Tirole conoscendo il Vincolo con cui si trova del giuramento fatto d'osservare le Leggi Riformate supplicò la Sagra Penitenziaria per esser assoluto, col motivo che le sue infermità non li permettevano l'osservanza della Riforma, e rimise il Memoriale da quel Sagro Tribunale al P. Procuratore Generale P. Maestro Cavina a Voto, ed informazione, fu unitamente data colla condizione, che detto P. Maestro Tirole per godere l'indulto avesse dovuto fare rinuncia dell' accennato Socio, e in seguela di ciò fu dal medemo P. Procuratore Generale scritto al sudetto P. Provinciale Impalmi, che dovesse eleggersi per Socio di Visita uno de Riformati a tenore delle leggi riferite.

Contuttocio non essendo stato mai possibile d'ottenere dal Provinciale la sudetta elezione essendosi ultimamente celebrata in detta Provincia nel Convento di Messina la Congregazione annua, come è di stile della Religione, ancorche fosse stata replicata l'istanza da Riformati, non solo non li fu ammessa dal Provinciale, ma eziandio permise, che detto P. Mae-

stro

suo Tirolo avesse intervenuto in detta annua Congregazione con farlo sottoscrivere negli atti di essa da suo Socio.

Questi ultimi atti della riferita Congregazione furono quindi rimessi in Roma al presente Reverendissimo P. Generale, e furono da lui confermati come non bene informato del fatto, e della pianta di detta Riforma.

Saputasi però questa conferma dal Procuratore de Riformati, se ne pagò da lui nuova istanza al detto P. Generale il quale per informazione della verità ne domandò la giustificazione dal suddetto P. Provinciale Impalmeni, e fu da lui data con motivi che la detta carica di Socio in persona del P. Maestro Tirolo fu conferita in Capitolo Provinciale coll' intervento de Voti de PP. Riformati, e che tal elezione fu poi avvalorata coll' autorità Pontificia a cagione della sanatoria necessaria agli atti Capitolari per alcune nullità, che v'intervennero.

Come dunque non si nega EE. SS. se può negarsi, che il detto Socio di Visita debba esser Riformato, siccome si vede dall' annesso Capitolo del P. Generale Filippini, così ancora non si nega da Riformati, che il P. Maestro Tirolo fu allora eletto in Capitolo Provinciale coll' intervento de loro voti, ma essendo ciò seguito in tempo, che lo stesso viveva nella Riforma, e colle Leggi di essa, essendo poi ritornato in Provincia, ove da più lungo tempo si mantiene, non può in oggi restare nella Carica di Socio, senza pregiudizio del dritto, che compete alla Riforma, ed è tanto vero ciò EE. SS., quanto il medesimo P. Maestro Tirolo (per quiete della sua Coscienza come si è detto) domando dalla Sagra Penitenziaria l'assoluzione dal giuramento fatto delle Leggi Riformate, e fin d'allora che il P. Provinciale Impalmeni fu pulsato con particolar ordine del Procuratore Generale Cavina a dover eligersi per Socio uno de Riformati; ricavandosi questa verità non solo dalla Jimora, che attualmente fa il detto P. Maestro Tirolo fra i PP. della Provincia, ma si contesta dall' annessa Lettera del citato P. M. Es Generale Cavina, scritta alla Sagra Congregazione per via dell' Eminentissimo Prefetto.

Resistendo dunque Eminentissimi Signori il Provinciale a far la dovuta elezione di suo Socio di Visita in un Soggetto Riformato, e dall' altra parte trovandosi il P. Maestro Tirolo canonizzato per Socio de Riformati nella riferita conferma degli atti dell' annua Congregazione ritenuta in Messina fatta dal presente Padre Generale.

Ricorre perciò il Procuratore de Riformati alla Suprema autorità dell' EE. VV. acciò si degnino dichiarar nulla la continuazione di detto ufficio in persona del detto P. Maestro Tirolo, e obbligare al detto P. Provinciale Impalmeni a doverli assumere per suo Socio di Visita un P. Riformato secondo le disposizioni di detti Articoli del P. Generale Filippini, e della ch. men. dell' Eminentissimo Altieri a tenore de quali con special Decreto è stata istituita la suddetta Riforma dalla clemenza, e zelo dell' EE. VV. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & audit etiam Patre Generale Ordinis Carmelitarum, censuit, ac mandavit in actu Visitationis per Provinciam antiquae Observantiae Provinciae Sancti Alberti in Sicilia esse assumendum pro Socio

„ unum ex strictiori Observantia, seu Reformatis ejusdem Ordinis. Romae 2. Octobris 1732. 46. Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Priore, e PP. Carmelitani della Città di Tivoli supplicando umilmente espongono all' EE. VV. come ristaurato nel fisico il loro Convento, & Chiesa anno altresì introdotta in esso quella Regolare Osservanza, che gli viene prescritta dalle Leggi dell' loro Ordine, come potranno riconoscere dall' ingiunto attestato giurato; Supplicano perciò la benignità dell' EE. Loro degnarsi approvarlo per Convento d'Osservanza, e Vita Commune; Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, praesentis Decreti tenore designat, & deputat pro Conventu Observantiae, & Vitae Communis praefatum Conventum Tyburatinum Ordinis Carmelitarum; In coque licentiam impertitur Superioribus Regularibus, ad quos spectat collocandi Religiosos professos in Vita Communi; cum obligatione ibidem exacte servandi Ordinis Constitutiones, hujus Sacrae Congregationis Decreta, necnon Vitam Communem, quam iidem Professi sunt: Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romae 31. Martii 1733. 47.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Fra Cirillo della Madre di Dio attuale Provinciale de Carmelitani del Piemonte, riverentemente espone all' EE. VV. come in detta Provincia non vi è presentemente altro Noviziato per Chierici, e Laici approvato dall' EE. VV. che solamente quello del Convento d'Asti, il quale avendo il numero de Laici Professi abundantemente copioso per il di lui servizio, viene sovente aggravato da quei Terziari, che si mandano sovente a far ivi l'anno del Approvazione. L'Oratore perciò supplica l'EE. VV. a benignamente degnarsi d'approvare ancora per Casa di Noviziato di soli Laici il Convento di Torino, in cui si vive colla medesima perfetta Osservanza, e Riforma del medesimo Convento d'Asti; Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & audit adsuper Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum benignè annuit pro gratia ad Triennium; Novitiis Conversis specialiter assignatum morum Magistro: Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romae 21. Martii 1736. 48.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Provinciale de Carmelitani Scalzi della Provincia di Toscana Umilissimo Oratore dell' EE. VV. supplica per conseguire la grazia, acciò venga designato il Convento di Siena per Casa di Professato a causa di esserci necessità di mandarci alcuni Giovani allo Studio di Filosofia, quali non hanno ancor finito l'anno del Professato; Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & audit Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum Disceatorem, praesentis Decreti tenore designat, ac deputat pro Professorio in Provincia Tusciae praedictum Conventum Senarum. In reliquis mandavit servandas esse Constitutiones Ordinis pro noviter Professis: Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romae 23. Augusti 1735. 49.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Camera Apostolicæ,

SUMMARIUM

Conceditur, & adprobatur sub Ritu Duplici Majoris Officium proprium cum Missa Translationis S. Joannis a Cruce pro utraque Congregatione Carmelitarum Excalceatorum,

An. 1735, 26. Nov., 1. Dec. **P**orrectis ad instantiam P. Fr. Nicolai a Jesu Maria Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanicæ Procuratoris Generalis, & P. Fr. Rinaldi Mariæ a S. Joseph Congregationis Italianæ ejusdem Ordinis Procuratoris Generalis humilissimis precibus, quibus pro opportuna approbatione, & concessione Officii, & Missæ Translationis Sancti Joannis a Cruce dicti Ordinis primi Professoris, & Parentis supplicatum fuit, illisque per Esmum, & Rthum D. Cardinalem Guadagni Ponentem in Sacra Rituum Congregatione relatis, Sacra eadem Congregatio præscriptas Orationem, & Lectiones secundi Nocturni ab ipso Esmo Ponente mature examinatas, atque relatas approbavit, & singulis annis pro die anniversario Translationis prædicti S. Joannis a Cruce in universo præfato Ordine utriusque Congregationis ab omnibus Religiosis utriusque sexus, qui ad Horas Canonicas tenentur, sub Ritu Duplici Majori, servatis tamen Rubricis in Officio, & Missa recitari posse censuit, si Sanctissimo Domino nostro visum fuerit. Die 26. Novembris 1735.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino nostro relatione, Sanctitas Sua benigne annuit. Die 1. Decembris ejusdem anni 1735.

A. F. Card. Zondadari Pro-Pref.

Loco * sigilli.

T. Patriarch. Hierosolym. S. R. C. Secret.

XXIII.

Ex Originali Romæ in Archivio
Ordinis.

SUMMARIUM

Pontifex confirmat Decretum a particulari Congregatione emanatum super Reformatione Constitutionum Ordinis Nostris, itidemque super quibusdam aliis Incidentibus occasione earundem Constitutionum exortis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1735, 9. Dec. **N**uper a particulari Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus emanavit super reformatione Constitutionum Ordinis B. M. de Monte Carmelo, necnon super quibusdam aliis exortis questionibus occasione earundem Constitutionum a Nobis deputata Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

2. In Congregatione a Sanctissimo Domino deputata Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium Petra, Gotti, Guadagni, Spinelli, & del Giudice pro reformatione Constitutionum Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, necnon super quibusdam aliis exortis questionibus occasione earundem Constitutionum: habita die 24. Aprilis 1735. in qua interfuerunt iidem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini: Propositum fuit; Primo an Prior Provincialis Provinciæ Romanæ possit exercere jurisdictionem in Conventibus Sancti Martini ad Montes, S. Mariæ in Transpontina, & S. Anthonii Civitatis Præneste. Et resolutum fuit, supradictos Conventus esse quidem in Provinciæ Romanæ, non tamen de Provinciæ, ac proinde nullam in iisdem Conventibus posse Provinciale exercere jurisdictionem: Hocque esse inferendum in nova compilatione Constitutionum.

3. Secundo an, & qui Magistri existentes in dictis Conventibus, licet sint alterius Provinciæ possint gaudere jure suffragii in Capitulis provincialibus ejusdem Romanæ Provinciæ. Et resolutum fuit, quod firma remanente dispositione Constitutionum quoad Magistros externos, aliosque, qui in aliis Provinciis a Romana distinctis degentes jure suffragii gaudent in hujusmodi Capitulis provincialibus, esse tamen easdem Constitutiones reformandas quoad Provinciam Romanam, scilicet, quod in ejus Capitulis provincialibus jure suffragii frui possint dumtaxat Prior Generalis una cum ejus Secretario, sive socio ab eo nominando, & Procurator Generalis, Magistri Provinciæ Romanæ, quamvis in supradictis tribus Conventibus commorentur, necnon Priores eorumdem Conventuum, & Lector Sapiientiæ, ac Regens Traspontinæ, ita tamen ut hi quinque postremi Vocales teneantur solvere taxam consuetam pro Capitulo provinciali, votum autem in Diffinitorio provinciali non habeant, nisi solum Pater Generalis cum Socio, & Procurator Generalis.

4. Tertio an Sociis generalibus competat jus suffragii in Capitulo generali tantum, seu potius etiam in Diffinitorio generali. Et resolutum fuit competere tam in Capitulo, quam in Diffinitorio generali.

5. Quar-

5. Quarto. An iisdem Sociis generalibus comperat etiam præminentia in Religione. Et resolutum fuit non competere, nisi quando sunt in actuali exercitio muneris; sive scilicet in actu visitationis, sive in Capitulo, & Diffinitorio generali, sive in quibuscumque aliis peragendis occasione muneris ipsius demandati in Breve fel. rec. Benedicti PP. XIII. Extra tamen hos casus præminentiam in Religione ipsis competere juxta antianitatem professionis, & gradus, itaque ita, & non aliter statui debere in nova compilatione Constitutionum. Modernis autem Sociis, attenta possessione, esse ex gratia concedendam præminentiam in Religione usque ad exitum Officii. Pro quorum omnium confirmatione esse supplicandum Sanctissimo. Et facta per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Spinelli de prædictis relatione Sanctissimo in Audientia habita die vigesima quinta Aprilis 1735. Sanctissimus omnia benignè approbavit, necnon juxta eorum tenorem novas Constitutiones reformari mandavit: Addito etiam, quod Ex-Socii generales licet Romæ degant, & sine Conventuales vel in Conventu S. Martini, vel S. Mariæ in Transpontina, adhuc tamen jure suffragii non gaudeant in electione Vicarii generalis, mortuo, amoto, vel promoti Patre Generali. V. Cardinalis Petra. F. V. L. Cardinalis Gotti Ordinis Prædicatorum. F. T. A. Cardinalis Guadagni. J. Cardinalis Spinellus. N. Cardinalis Judice. Joseph M. Arch. Damas. Prosec. Loco † sigilli.

6. Cum autem sicut dilectus filius modernus Procurator generalis ejusdem Ordinis Nobis subinde exponi fecit ipse Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti plurimum desideret.

7. Nos specialem ipsi Procuratori generali gratiam facere volentes, eumque a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet inodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationi-

bus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præsertum, ac omnia, & singula in eo contenta, & expressa auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenierint, supplemus.

8. Decernentes easdem præsentibus literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari.

9. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos; etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

10. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

11. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Decembris 1735. Pontificatus Nostri Anno VI.

F. Card. Oliverius.

K k 2

Ro-

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARIUM

Conceditur universo Ordini nostrorum Excalceatorum Octava privilegiata Sanctissimi Corporis Christi.

Ordinis Carmelitarum Excalceatorum
Congregationis Hispaniæ, & Italiæ.

An. 1736. 21. Apr. CUM in tota Religione Ordinis Carmelitarum Excalceatorum maxima solemnitate, ac Fidelium devotione quotannis Festum, & Octava Sanctissimi Corporis Christi celebraretur, propterea Petres Procuratores Generales Congregationum Hispaniæ, & Italiæ Ordinis Carmelitarum Excalceatorum ad magis promovendum cultum erga Augustissimum Sacramentum Sac. Rituum Congregationem humillime supplicarunt, quatenus benigne indulgere dignaretur, ut in universo eorum Ordine Octavam Sanctissimi Corporis Christi imposteriorum sit privilegiata, itant per totam Octavam de illa celebrari valeat, Sacra eadem Rituum Congregatio ad relationem Epsi, & Rbi D. Cardinalis Bellugi, exceptis Festis primæ Classis gratiam petitam benigne concessit. Die 21. Aprilis 1736.

A. F. Card. Zondadari Pro Præf.

Loco * sigilli.

T. Patriarch. Hierosol. S. R. C. Secr.

Ex Copia asservata Romæ in Ordinis
Archivio.

SUMMARIUM

Conceditur Tertiariis Ordinis nostri in Civitate Bononien. facultas erigendi Cappellam interiorem, & ibi celebrari faciendi Missam quotidie.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1736 4. Maji L'Umilissime serve di V. S. le Suore del Terzo Ordine di Maria Vergine Santissima del Carmine di vita commune, la più perfetta del Conservatorio di S. Maria Maddalena de Pazzi di Bologna, con profondissimo ossequio supplicano l'incomparabile Clemenza della S. V. deguarli della licenza di poter erigere nel loro domestico Conservatorio una Cappella interiore, o sia Altare privato, per poter ivi fare celebrare quotidianamente la Santa Messa, ad effetto di poter servire al Signore Iddio con più ritiratezza, sulla fiducia, che queste loro umilissime preghiere siano benignamente esaudite dalla generosa beneficenza di V. Beatitudine. Che &c.

Sacra Congregatio Eminentissimor., & Reverendis. S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium preposita, attenta relatione Eminentiss. Archiepiscopi Bononien., eidem benigne remisit, ut, veris existentibus narratis, & quatenus expedire censuerit in Domino, petitam facultatem, citra tamen approbationem Conservatorii, & sine præiudicio iurum Parochialium, pro suo arbitrio, & prudentia Oratricibus impertiatur. Romæ 4 Maii 1736.

Card. Barberinus.

Attenta supradicta facultate, ac præmissa visitatione Capellæ, quæ reperta fuit constructa, ac ornata iuxta præscriptum, petitam licentiam Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrandi in ipsa Capella dictarum Sororum Carmelitarum Tertii Ordinis concedimus, servatis tamen omnibus ad formam superscripti Decreti, servatisque in omnibus iuribus Parochialibus S. Proculi, sub qua Paræcia degunt dictæ Sorores. Præsentibus ad quinquennium, & deinde ad beneplacitum nostrum duraturis. Ex nostro Archiepiscopali Palatio Bononiæ 9. Julii 1736.

P. Cardinalis de Lambertinis Archiepiscopus.

XXIV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIV.

pag. 130.

SUMMARIUM

Indulgentiæ alias doctibus, & Adultis discentibus Doctrinam Christianam in Urbe, Italia, Insulisque adjacentibus concessa ad universos Christianifideles ubicumque Locorum existentes extenduntur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ regimini Divina dispositione præsidemus, debitum exigit, ut ad ea potissimum curam, & sollicitudinem nostram intendamus, quæ ad augendam fidelium religionem, & animarum salutem in primis conducere in Domino conspiciamus.

2. Alias siquidem uberes fructus, ac spirituales Christianifidelium ædificationem, quæ ex assiduo usu, & explicatione Catechismi, sive Doctrinæ Christianæ provenire noscebantur, paternæ dirigentes considerationis nostræ intuitum, diversas Ordinationes a nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad promovendum hoc pium, fidelique populo adeo necessarium opus, quo Catholicæ rudimentis, & mysteriis Christianisque virtutibus instruitur, salubriter editas, per editum die 25. Novembris 1730. jussu nostro promulgatum confirmavimus, ac etiam ampliavimus, & subinde Christianifideles Almæ Urbis nostræ, quam universæ Italiæ, ac Insularum adjacentium pro tempore existentes, ut operæ huiusmodi ferventius incumberent, excitare volentes, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum rela-

relaxationes, quæ a quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus quoque Nostris præfatum Catechismum, seu Doctrinam Christianam juxta decreta Concilij Tridentini in Ecclesiis, & Oratoriis Pueros docentibus, aut eidem, dum traditur interessentibus, eatenus concessa reperiebantur ad Adultos Urbis, Italix, & Insularum prædictarum ipsi Catechismo, seu Doctrinæ Christianæ interessentes extendimus.

3. Præterea eisdem Adultis, qui verè poenitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, ejusmodi pio exercitio intervenirent, qua vice id agerent, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxavimus, qui vero illud assidue frequentarent, eundem Catechismum, Doctrinamve Christianam docentes, vel addiscentes, ac verè similiter poenitentes, & confessi, sacraque Communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effunderent, in Nativitatis D. N. J. C., Paschatis Resurrectionis Dominicæ, nec non Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum festis diebus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessimus, & alias prout in Nostri in pari forma Brevis die 27. Junii 1735. desuper expeditis literis, quas perpetuis futuris temporibus valere statuimus, quarumque tenore pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

4. Nunc autem Nos memorati Catechismi, Doctrinæque Christianæ usum, & frequentiam tantoperè commendabilem, ac salutarem, ne fideles circumferantur tanquam parvuli fluctuantes omni vento Doctrinæ, sed firmo fidei fundamento adhærentes cœdificentur in habitaculum Dei in Spiritu Sancto ubique locorum, ac gentium propagari, magisque in dies augeri cupientes, supplicationibus etiam plurimorum ex Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis extra Italiam hujusmodi existentibus, necnon dilectorum filiorum Officialium, & Confratrum Archiconfraternitatis Doctrinæ Christianæ in

Urbe præfata dudum auctoritate Apostolica erectæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, concessionem Indulgentiarum, & peccatorum remissionem, poenitentiarumque relaxationem docentibus, & Adultis addiscentibus Catechismum, seu Doctrinam Christianam in Urbe, Italia, ac Insulis adjacentibus a Nobis factam, sicut præmittitur, expeditasque desuper literas nostras prædictas, ad universos Christifideles ubicumque locorum nunc, & pro tempore existentes, eundem Catechismum, Doctrinamve Christianam similiter docentes, & Adultos addiscentes, servata earundem literarum forma, & dispositione, auctoritate Apostolica, tenore præsentium in perpetuum extendimus similiter, & ampliamus.

5. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis adinstar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

6. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Maii 1736. Pontificatus Nostri Anno VI.

XXV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIV.

pag. 134.

SUMMARIVM

Indulgentiæ pro recitantibus sub horam notis ad pulsus Campanæ Psalmum De profundis, vel semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam cum Virgiculo Requiem æternam &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Celestes Ecclesiæ Thesuros, quorum dispensationem Nobis commisit Deus, ad Christifidelium pietatem fovendam, augendam, & animarum salutem promovendam libenter erogamus.

2. Ita-

2. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consili; omnibus, & singulis utriusque sexus Christianifidelibus, qui sub horam nostris ad pulsum Campanæ Psalmum *De profundis*, vel semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam cum Versiculo *Requiem eternam* &c. in suffragium animarum Christianifidelium defunctorum flexis genibus devotè recitaverint, quo die egerint, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

3. Insuper eisdem Christianifidelibus vere poenitentibus, & confessis, & sacra Communione refectis, qui per annum præmissa peregerint, ac pro Christianorum Principum concordia hæresum extirpatione, & Sanctæ Matri Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam in uno die cujuscunque anni dumtaxat per unumquemque Christianifidelem ad subsidium eligendo lucrificandam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Augusti 1736. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

XXVI.

Ex copia autentica Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Alter ex nostris Alumnis Provinciæ Fluminis Episcopus præficitur Ecclesiæ Aulonen. in America.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM Nobis nuper insinuatum, seu expositum fuisset dilectum filium Ignatium a S. Isabella Fratrem expresse professum Provinciæ Fluminis Januarii Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo sacris Missionibus in America, & præsertim in Provinciâ Marananiens., & Paren. cum Gentilium ad Christi fidem conversione operam dedisse, eamque in aliis partibus cum animarum fructu continuare velle; Venerabiles vero Fratres Nostros S. R. E. Cardinales negotiis Propagandæ Fidei præpositos Nobis consulere, ut eundem Ignatium alicui Ecclesiæ in partibus infidelium consistenti Episcopum præficeremus: Nos præmissorum, ac præsertim enarrati Cardinalium consilii contemplatione, ac intuitu, prædictum Ignatium Ecclesiæ Aulonen. sub Archiepiscopo Athenien. existens. per translationem Venerabilis Fratris Gregorii Galindo ultimi illius Episcopi ad Ecclesiâ Illerdeni, auctoritate Apostolica, factam, seu alias recto, quem pro expresso habere volumus modo pastoris solatio destitutæ in Episcopum præfecimus, & pastorem, curam, regimen, & administrationem dictæ Ecclesiæ Aulonen. illi in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, prout in Nostreis desuper in simili forma Brevis die 4. mensis Augusti, mox elapsi expeditis literis, quantum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, ubetius continetur: Verum statim ac literæ hujusmodi prodierant, ex relatione dilecti filii Nostri Vincentii S. R. E. præfate Presbyteri Cardinalis Petra nuncupati, Congregationis memoratorum Cardinalium Præfati Nobis, ipsorum etiam Cardinalium nomine facta, per Nos comperto eosdem Cardinales de supradicto Ignatio alicui Ecclesiæ in partibus infidelium præficiendo Nobis, quem admodum, ut præsertur, insinuatum, seu expositum fuerat, nusquam consuluisse, literas præfatas re integra, & ante quam ad effectum perducerentur, dictusque Ignatius munus consecrationis susciperet, repostari, ipsique Vincentio Cardinali Præfato tradi, ac consignari jussimus, sicuti ab eodem Ignatio cum omni humilitate,

An. 1737.
31. Jan.

rate, ut par erat, factum est. Cum autem mentis, ac intentionis Nostræ nūquam fuerit prædicto Ignatio de præfata Ecclesia Aulonen. aliter providere, quam de eorumdem Cardinalium consilio, quod, ut præmittitur, desuisse constat. Hinc est, quod Nos ipsorum Cardinalium supplicationibus Nobis per dictum Vincentium Cardinalem Præfectum super hoc humiliter porrectis, inclinati, nec non motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, supradictas literas tanquam menti, & intentioni Nostræ contrarias, nullas penitus, atque invalidas, nulliusque omnino roboris, ac momenti esse, & fore, cum omnibus, & singulis in eis contentis, earumque, si quæ forsitan consecræ fuerint, transumptis, nec illas, aut illa executioni mandari posse, sed per inde haberi debere in omnibus, & per omnia, ac si minime emanassent, harum serie declaramus, ipsamque Ecclesiam Aulonen. adhuc eo, quo ante literas præfatas vacabat modo, vacare, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus decernimus, & statuimus. Decernentes pariter ipsas præfatas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, aut prædicti Ignatii consensus, aliove, quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, vel in controversiam vocari, sed inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsitæ non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in univer-

salibus etiam Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Septembris. 1736. Pontificatus Nostri Anno VII.

F. Card. Oliverius.

XXVII.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARY

Prohibet lotorum Ordinarius visitare Confraternitates B. M. V. de Monte Carmelo in Ecclesiis Ordinis erectas, nec non Oratoria ruralia Monasteriorum ejusdem Ordinis.

CLEMENS. PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nuper fecerunt dilecti filii Superiores Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispanicæ, quod ipsi in vim privilegiorum eis a felicitæ recore Clemente Papa XI. Prædecessore Nostro die 24. Novembris 1703. concessorum, novissimè a Nobis die 27. Julii 1735. respectivè confirmatorum ubique terrarum extra hanc almam Urbem Nostram privative Confraternitates virorum, & mulierum sub titulo ejusdem B. Mariæ de Monte Carmelo erigere, & fundare possunt, quæ quidem Confraternitates, nec usum sacrorum, neque proprium Oratorium, sive intra, sive extra claustra, neque reditus, & consuetudinem, aut onus recitandi Divinum Officium, aliasque preces habent, ullasque functiones Ecclesiasticas peragunt, sed tantummodo processionibus, quæ ab iisdem exponentibus in quolibet mense fieri solent ad effectum lucrandi indulgentiæ eisdem Confraternitatibus a

Roma-

An. 1736.
24. Sept.

Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessas interfunt. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat Venerabilis Frater modernus Episcopus Mechoacanensis in Indiis non solum supradictas Confraternitates in eorumdem exponentium Ecclesiis erectas, nec non etiam quodam Oratorium rurale ejusdem prædii per dictos exponentes possessi, in quo Religiosi memoratæ Congregationis Missam pro spiritali Colonorum ibidem commorantium, consolatione celebrare consueverunt visitare tentaverit. Nobis propterea iidem exponentes, ne quid simile in posterum per alios locorum Ordinarios attentare contingat, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgere summo opere desiderent, Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet in notatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, audito super præmissis Venerabili Fratri Nostro Francisco S. R. E. Cardinali Barberino nuncupato, Sacri Cardinalium Collegii Decano; Episcopo Ostiensi, & Veliternensi, ac Congregationis ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum Præfecto, si preces veritati mirantur supradictas Confraternitates, tam in Ecclesiis eorumdem exponentium erectas, & erigendas, quam illorum Oratoria ruralia ab Ordinariis locorum non esse visitanda, sed a Superioribus prædictæ Congregationi Hispaniæ, auctoritate Apostolica, tenore præsentium declaramus, ac decernimus. Decernentes pariter easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judica-

ri, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorum, sub Annulo Piscatoris, die 31. Januarii 1737. Pontificatus nostri Anno VII.
Loco ꝛ Signilli.

F. Card. Oliverius.

Ex copia autentica Romæ asservata in Ordinis Archivio.

SUMMARYUM

Facultas erigendi in Monasterium formale Conservatorium nostrorum Civitatis Syracusane.

CUM Moniales Conservatorii B. Virginis de Carmelo Civitatis Syracusane preces porrexerint, ut dictum ipsarum Conservatorium erigetur in perfecta Clausura, & formale Monasterio, attentis nedum annuis certis redditibus auctis usque ad summam centurum sexcenturum viginti duorum, & obulorum triginta, ultra etiam donationem de Rixis favore ipsarum Oratricum inter vivos peractam, verum etiam ædificiis, & suppellectilibus necessariis, Sac. Congregationis Eshorum, & Rshorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositi, maturè perpensis relationibus Episcopi Syracusani, & rationibus omnibus pro parte Oratricum diffuse elatis, referente Esho D. Cardinali Carafa Ponente, benigne commisit ipsi Episcopo Syracusano, ut veris existentibus narratis, & quatenus sibi constiterit ædificium, sive Conservatorium, cum Ecclesia, Campanili, Sacristia, Choro, Collocutorio, Refectorio, Dormitorio, Hortis, Officialis necessariis, spatiis, numerisque omnibus esse absolutum, & suppellectili tam sacra, quam profana sufficienter instructum ad petitam formalis Monasterii erectionem sub Regulis Carmelitarum Calceatorum, & jurisdictione Patrum Carmelitarum strictioris Observantiæ, prævia taxatione dotium juxta morem Regionis, pro suo arbitrio, & conscientia servatis servandis deveniat, & in eodem perfecta Communitas servetur. Romæ 22. Februarii 1737.

Card. Franciscus Barberinus.

G. Archiep. Calcedonen. Secret.

XXVIII.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIV.
pag. 189.

SUMMARYUM

Confirmatio Decreti Capituli Generalis Ordinis nostrorum Excalceatorum super divisione, & nova assignatione Conventuum cum impositione perpetui silentii.

CLEMENS PAPA XII.

*Ad futuram rei memoriam.*An. 1737.
22. Junii.

Apostolicæ procurationis ministerium, quod Princeps Jesus Christus per ineffabilem clementiæ suæ abundantiam imbecillitati Nostræ imponere dignatus est, a Nobis exigit, ut ea interdum, quæ certis rationabilibus ex causis etiam a Nobis concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christifidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui, & salubri gubernio consulitur, revocamus, & immutamus in hisque sollicitudinis nostræ studium interponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

2. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod alias in Capitulo Generali ejusdem Ordinis in Conventu S. Mariæ de Scala nuncupato de Urbe anno 1734. celebrato novæ Provinciæ Lithuanicæ S. Casimiri dictæ ab antiqua Poloniæ Provincia Sancti Spiritus nuncupata rationabilibus de causis tunc divisæ, & erectæ inter alios Conventus eidem Provinciæ Lithuanicæ insimul attributos, Conventus Varsoviensis assignatus fuit, quemadmodum per quasdam nostras desuper in simili forma Brevis litteras die 7. Junii ejusdem anni 1734. expeditas Decretum a memorato Capitulo Generali hac de re editum toto illius tenore inserto confirmavimus.

3. In Capitulo vero Generali præsentis Ordinis in Conventu SS. Theresiæ, & Joannis a Cruce prope Montem Pietatis nuncupat. de eadem Urbe die 11. Maji hoc præsentis anno 1737. habito Fratres e gremio præfati Capituli postquam cognovissent, & serio expendissent rationes, ac difficultates, quæ in prædicti Conventus Varsoviensis ab antiqua Poloniæ Provincia, ut præmittitur, separati, ac disjuncti, & Provinciæ Lithuanicæ de novo erectæ assignati, & uniti cessione occurrerant, mature considerassent, decreverunt Nobis humiliter supplicandum esse, ut præfatis nostris literis, quoad supradictam partem dumtaxat derogantes vice, & loco assignationis supradicti Conventus

Pars IV.

Varsoviensis Provinciæ Lithuanicæ assignetur eidem Conventus Lublinensis, & præfatus Conventus Varsoviensis remaneat, ut ante divisionem antiquæ Provinciæ Poloniæ juxta alterum Decretum ejusdem Capituli Generalis, tenoris, qui sequitur, videlicet. Propositum fuit an ad majorem pacem utriusque Provinciæ Poloniæ, & Lithuanicæ rogandus sit sanctissimus ad ratam habendam extraditionem. Conventus Varsoviensis cum omnibus mobilibus, & immobilibus Religiosis Provinciæ S. Spiritus Poloniæ faciendam a Religiosis Provinciæ S. Casimiri Lithuanicæ, ac vicissim extraditionem Conventus Lublinensis cum omnibus mobilibus, ac immobilibus Religiosis Provinciæ S. Casimiri Lithuanicæ faciendam ab illis Provinciæ S. Spiritus, itaut relinquatur facultas Religiosis Provinciæ S. Spiritus procurandi sibi hospitium regulare Lublini, & e converso Provinciæ S. Casimiri Lithuanicæ hospitium consimile Varsoviæ ratione causarum agendarum utrobique; & cum tam Varsoviæ, quam Lublini sint Monasteria sanctimonialium Carmelitarum Excalceatorum sub Ordinis Jurisdictione, Monasterium Varsoviense prædictum Sanctimonialium semper gubernetur a Religiosis Provinciæ Poloniæ, Monasterium vero Monialium Lublini, quod vocatur S. Joseph administraretur a Religiosis Provinciæ S. Casimiri Lithuanicæ, aliudque Monasterium Monialium sub titulo SS. Mariæ Conceptionis in eadem Civitate Lublinensi existens a Religiosis Provinciæ S. Spiritus Poloniæ, & responsum fuit affirmative ad omnia cum omnibus votis.

4. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ipse Procurator Generalis non solum prædictas assignationes supradictorum Conventuum Religiosorum Viro- rum, & Monasteriorum Monialium, ut præmittitur in præinserto Decreto, Provinciis ab eodem Capitulo Generali die 21. Maji præsentis anno 1737. celebrato respectivè assignatorum, quo firmiter subsistant, ac serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communi, ac alias in præmissis opportune provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

5. Nos dictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prose-

L I qui

qui volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium, dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, audito etiam super præmissis dilecto filio Nostro Nicolao S.R.E. Diacono Cardinali Judice nuncupato universi Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore, & quoad novas supradictorum Conventuum, & Monasteriorum respectivè assignationes dumtaxat præfatis nostris literis derogantes, Decretum præinfectum a memorato Capitulo Generali factum, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, perpetuumque super divisione, & assignationibus præfatis silentium utrique parti imponimus, & os occludimus.

6. Decernentes, easdem præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

7. Non obstantibus præfatis nostris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, Provinciarum, Conventuum, & Monasteriorum prædictorum, aliisque quibuscumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contra-

rium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissarum omnium validissimum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Junii 1737. Pontificatus Nostri Anno VII.

XXIX.

Ibidem pag. 199.

SUMMARIUM

Restitutio, seu nova Erectio Provinciae Regni Hiberniæ Fratrum nostrorum strictioris Observantiæ dudum reviviscentis, cui adjudicantur omnes Conventus nunc existentes, & imposterum recuperandi.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Terrarum Orbem diffusa regimini, divina dispositione præsidemus, sollicitudo Nos admonet, ut felici, prosperoque Christianorum, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt, gubernio, atque directioni, etiam per Provinciarum, ubi olim florescentes, & idem quod orthodoxa Religio accepit, detrimentum passæ iterum benedicente bonorum omnium largitore, reviviscere cœperunt, restitutionem, sive novam erectionem providere interdum, studeamus, sicut locorum, personarum, & temporum qualitatibus mature perpensis, ad Dei gloriam, & Religionis incrementum, atque animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt, dilecti filii moderni Agens Ven. Fratrum Catholicorum Antistitem Regni Hiberniæ, & Procurator dilectorum itidem filiorum Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo strictioris Observantiæ nuncupatorum ejusdem Regni, quod Fratres prædicti Ordinis anno 1260. tempore Hen-

Henrici III. Regis, ut asseritur, Hiberniam ingressi, ita Religiosæ vitæ, ac doctrinæ exemplis populos illos in ejusdem Ordinis venerationem perduxerunt, ut tempore Eduardi IV. sive I. Andegavensis Regis circa annum 1303. in Provinciam coalescentes ad triginta duos Conventus habuissent, ac per trecentos, & amplius annos quamplurimos Viros Ordinis prædicti virtutibus, ac lîperis insignes sacris Infulis fuisse decoratos memoriæ traditum sit.

3. Subinde autem propter persecutionem Catholicis ab asserta Regina Elisabetha motam, inflictamque Fratribus præfatis, aut occisis, aut fugatis, Provincia illa extincta fuit: Postmodum vero Fratres, illuc redeuntes, adusque Cromuelli Tyranni, a quo penitus deleti fuere, tempus perdurarunt. Sub Jacobo II. cl. mem. dum vixit Angliæ, & Scotiæ VII. Rege iterum restorationem aggressi cum ipso ipso etiam Rege patrium solum relinquere ab intruso Guillelmo III. coacti sese in Gallias receperunt.

4. Denique ad propria reversi, & in dies, Deo propitio, crescentes, sub cura, & auxilio Provinciæ Reformatæ Tutoriæ præfati Ordinis fuerunt, a qua præclaris charissimi in Christo filii nostri Jacobi III. Magnæ Britanniæ Regis Illustris, & dilecti itidem filii nostri Josephi Renati dum viveret, tituli S. Laurentii in Lucina Presbyteri S. R. E. Cardinalis Imperiali nuncupati Hiberniæ apud Nos, & hanc S. Sedem Protectoris studiis, & opera separatim anno 1729. unus Generalis Commissarius, & Vicarius ex ipsius Fratribus constitutus, datusque fuit, sub quo usque ad duodecim Conventus recuperati sunt: In Congregatione vero eorundem die 23. Septembris proxime elapsi in Conventu Dublinensi celebrata novos Rectores Domorum eligentes, & suffragantes pœne omnes in favorem Generalis Commissarii, & Vicarii, dilecto pariter filio moderno Priori Generali totius prædicti Ordinis preces obtulerunt, ut quamvis sola ipsis facultas sex simul eidem Generali Priori præsentandi inesset, tamen dictum Generalem Commissarium, & Vicarium sibi Superiorem designare, & confirmare mallet.

5. Cum autem sicut eadem expositio
Par. IV.

subjungebat præfati Fratres proprium, Mendicantium Institutum adimplentes, ad pastorale animarum ministerium obeundum ab ipsis Archiepiscopis, & Episcopis, secum ibidem adhibeantur, atque adeo ab iisdem quoque Præfulis commendentur, ut quemadmodum cæteri Mendicantium Ordines ibidem, & alibi propriam Provinciam obtinent, ita ipsis etiam suam Provinciam habere, Provinciam eligere, aliosque Ministros, & Officiales deputare, & omnia, sicut antea in more positum erat, facere, & constituere liceat, atque hujus rei causa memoratus Prior Generalis prædicti Ordinis desuper præmissis expositulatus assistentiam quidem suam promittens, hujusmodi vero facultatem a Nobis sibi esse impetrandam responderit: Nobis propterea Antistites, & Fratres præfati humiliter supplicari fecerunt, ut, opportune sibi in præmissis providere, & ut infra indulgere de Apostolica benignitate dignaremur.

6. Nos igitur eosdem Antistites, & Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium, dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, attentis narratis, & audito itidem filio nostro Nerio S. R. E. præfate Diacono Cardinali Corsino nuncupato nostro secundum carnem Nepote apud Nos, & Sedem præfata ejusdem Regni Hiberniæ moderno Protectore, cui hoc negotium commissimus, super veritate omnium supra expositorum informante Provinciam strictioris Observantiæ præfati Ordinis totius Regni Hiberniæ sæpediti cum omnibus Conventibus nunc existentibus, & in posterum recuperandis, cæterisque annexis, & connexis in pristinum statum cum facultatibus eligendi proprium Provinciam, Disfinitorium, aliosque Officiales, & Ministros deputandi, auctoritate Apostolica, tenore præsentium restituimus, ac de novo, quatenus opus sit, erigimus, & constitui-

stituiamus, ipsique Provinciæ sic restitutæ, ac de novo erectæ Conventum Edemburgi olim Provinciæ Scotiæ existentem perpetuo unientes, & adnectentes, Provinciali pro tempore præfatæ Provinciæ Hiberniæ futuro facultatem quoque deputandi Vicarium Provinciale prædictæ Provinciæ Scotiæ, & Priorem prædicti Conventus Edemburgi; eadem auctoritate Apostolica tribuimus, & impertimur.

7. Insuper pro hac vice tantum eidem Provinciæ de idoneis Priore Provinciali, & Definitoribus providere volentes, ac de infracriptorum Fratrum expresse professorum fide, prudentia, charitate, integritate, doctrina, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, dilectos filios Matthæum a S. Elifso in sacra Theologia Doctorem alias Lion. in Priorem Provinciale, ac Simonem a S. Stoc alias a Burth in primum, Patricium a S. Maria Magdalena, alias Moans in secundum: Jacobum a Nativitate, alias Barnis in tertium, Jacobum a S. Theresia alias Pendergat in quartum Definidores dictæ Provinciæ sic a Nobis erectæ ad tempus, quo ejusmodi officia juxta regularia ejusdem Ordinis Instituta durare consueverunt, cum omnibus, & singulis prærogativis, præminentibus, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, auctoritate, & tenore prædictis constituimus, & deputamus. Præterea pro proximo futuro Capitulo Generali eundem Matthæum in Definitorum generalem, ac Patricium a S. Maria Magdalena in primum, ac dilectos pariter filios Joannem Oneal in secundum socium, nec non Guilelmum Fleirr in Vicarium Provinciale Scotiæ, & Priorem Conventus Edemburgi, ac Petrum a Pendergat Socium, & Secretarium ejusdem Scotiæ, eadem auctoritate, instituimus pariter, & deputamus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis memoratæ Provinciæ Superioribus Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supernominatos Fratres ad officia eis respectively per præsentem demandata, illorumque liberum exercitium juxta earundem tenorem præsentium recipiant, & admittant, eosque recognoscant, & illis in omnibus ad eadem officia

spectantibus pareant, & obediant, faveantque, & assistant respectively.

8. Ac decernentes easdem præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore, quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, Provincialium Hiberniæ, & Scotiæ, & Ordinis prædictorum, aliisque quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Octobris 1737. Pontificatus Nostri Anno VIII.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum Excalceatorum Congr. Hispaniæ.

SUMMARY

Decretum S. Congregationis Visitationis Apostolicæ in cujus vim suspenditur celebratio nonnullarum Missarum per decem annos in Ecclesia SS. Anna, & Joachim de Urbe pro anima Comitissæ Panimolla, ad hoc ut possint nostri Excalceati reintegrari de expensis jam factis pro recuperatione nonnullorum Bonorum pro executione dicti pii legati.

Zmì, e Rmì Signori.

An. 1737. 26. Nov. **L**I PP. Carmelitani Scalzi della Congregazione di Spagna nell' Ospizio di Sant' Anna di Roma espongono umilmente all' EE. VV., qualmente per la Fondazione del Legato perpetuo lasciato dalla su Contessa Panimolla sono stati costretti a sostenere una dispendiosa Lite col Conte Antonio Panimolla Figlio, ed Erede della Testatrice, la qual Lite è stata proposta due volte in piena Congregazione, e sempre risolta a favore dell' Ospizio contro del sudetto Erede, il quale essendo stato condannato ad *prestationem pretii equivalentis* al Fondo Legato evitto in esecuzione delle risoluzioni di questa Sagra Congregazione, e per ordine di Monsignor Segretario a assegnar due Luoghi de' Monti, il frutto de' quali a tenore della volontà di detta Testatrice devono servire per la celebrazione *in perpetuum* di tante Messe ragguagliata la limosina a due giulj per Messa presentemente doppo terminata la Lite il Procuratore di detto Ospizio ha esibito la solita Lista delle Funzioni, e Spese, che si da annessa. E benchè il PP. Oratori conoscono essere ben giusto, che il Procuratore sudetto resti soddisfatto, credono però, che questa Spesa non debba andare a carico dell' Ospizio per esser Legatario *ex causa meriti onerosa*, ma che a termini di ragione si dovesse detrarre *ex substantia Legati* per il Tello nelle Leg. Final. §. In computatione Cod. de jure delib., e nella Leg. Quod dicitur ff. de Impens. in rob. dei. fact. Ma perchè se il pagamento della sudetta Lista si detraesse *ex substantia Legati*, resterebbe per sempre diminuito il numero delle Messe, tanto più che si tratta d'un Legato tenue, perciò vengono supplicate l'EE. VV. a prendere sopra di ciò qualche temperamento equitativo, con ordinare, che resti sospesa nella maniera, che stimeranno più propria la celebrazione delle Messe, fino a tanto, che *ex fructibus Legati* sia reintegrato l'Ospizio della somma, che deve pagarsi al Procuratore; Che della grazia &c.

Vissi precibus, & relatione D. Fiscalis facultatem impertimur Oratoribus suspendendi celebrationem Missarum decem, & octo pro anima qui Comitisse Hieronymæ Galli Panimolla ab anno 1738. ad totum annum 1747. pro reintegrazione expensarum factarum pro recuperatione fundi Legati non retardata celebratione aliarum Missarum duodecim quolibet anno: Datum ex Secretaria Sacre Congregationis Visitationis Apostolicæ hac die 26. Novembris 1737.

A. M. Archiepiscopus Hapsadi Præf.

XXX.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

P. Emanuel a Sacramento alter ex nostris
Alumnis Provincia Portugallia Magi-
ster per Breve declaratur.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte filii, salutem, & Apostolicam
benedictionem.

An. 1737. 23. Nov. **R**eligionis zelus, literarum scientiæ, vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita super quibus apud Nos fide digno com-

mentaris testimonio Nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales.

2. Cum itaque, sicut Nobis nuper exponi fecisti Tu, qui (ut asseris) frater expressè professus Provinciæ Portugaliz Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, & in quadragesimo septimo tuæ ætatis anno constitutus existis, triginta annorum spatio tua obsequia eidem Ordini præstiteris, & in Collegio dicti Ordinis Civitatis Colimbriën. Philosophiæ, & Sacre Theologiæ studiis operam navaveris, publicasque Theses propugnaveris, & cursum lecturæ propter infirmitatem quas passus fuisti explere nequiveris, ac Verbum Dei viginti annis prædicaveris, necnon de Callares, ac S. Roman, & Algarbiorum ejusdem Ordinis Conventuum Prioris (quibus ratione infirmitatum præfatarum te abdicasti) ac Capituli provincialis Secretarii munera respectivè exercueris, de præsentis vero illa Socii, & Secretarii Provinciæ geras, cupiasque in præmium Religiosorum laborum tuorum Magisterii dictæ Provinciæ honore a Nobis decorari.

3. Nos te præmissorum meritorum tuorum intuitu specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis ad effectum præsentium dumeatæ consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati te præfatæ tuæ Provinciæ Portugaliz in Sacra Theologia Magistrum de Pulpito de justitia auctoritate Apostolica tenore præsentium creamus, facimus, & declaramus, tibi que ut voce, & loco in Capitulis Provincialibus dictæ Provinciæ, ac omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, exemptionibus, præeminentiis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus alii Magistri Provinciæ, & Ordinis præfatorum tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo uti frui, & gaudere liberè, & licitè possis, & valeas auctorita-

te, & tenore præsentis concedimus, & indulgemus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis memoratæ Provinciæ Superioribus, Magistris, Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut te præsentis gratiæ commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere sinant, & faciant, nec te desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari permittant.

4. Decerentes easdem præsentis litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Novembris 1737. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

F. Card. Oliverius.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIVM

Decernitur elevatio Ritus in Officio S. Andree Corsini cum Octava, & conceditur Indultum celebrandi Festum Translationis ejusdem Sancti.

Ordinis Carmelitarum.

CUM ex parte P. Fr. Nicolai Mariæ Ricchiasi Procuratoris Generalis Ordinis Carmelitarum, nomine etiam totius suæ Religionis pro elevatione ritus Officii, & Missæ in Festo S. Andree Corsini ejusdem Ordinis à Duplici Minori, ad Duplicem secundæ Classis cum Octava, nec non pro indulto celebrandi die 26. Octobris Festum Translationis ipsius Sancti cum Officio, & Missa sub Ritu Duplici in toto memorato Carmelitarum Ordine SSmo Domino Nostro humillimè supplicatum fuerit, Sanctitas Sua gratiam juxta petita benignè concessit. Die sexta Decembris 1737.

Fr. J. A. Card. Guadagni Pro-Pref.

Loco * Sigilli.

T. Patriar. Hierosolym. S. R. C. Secr.

XXXI.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

P. Laurentius a Sylva Godinha ex nostris Provincie Portugalliæ per Breve Magisterii honore condecoratur.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

RELigionis zelus, literarum scientia, vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno commendaris testimonio Nos inducunt, ut tibi reddamus ad gratiam liberales.

2. Cum itaque, sicut Nobis nuper exponi fecisti, tu qui (ut asseris) frater expresse professus Provinciæ Portugalliæ Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo existis, præsentati gradum obtineas, omnesque conditiones, & requisita a statutis dictæ Provinciæ, quæ pro obtinendo Magisterio de justitia in Sacra Theologia requiruntur, expleveris, cupiasque in præmium religioforum laborum tuorum Magisterii dictæ Provinciæ honore a Nobis decorari.

3. Nos te præmissorum meritorum tuorum intuitu specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter portectis in-

clinati, te prefata tuæ Provinciæ Portugallicæ in Sacra Theologia Magistrum auctoritate Apostolica tenore presentium creamus, facimus, & declaramus, tibi que, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, exemptionibus, præeminentiis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus alii Magistri de iustitia Provinciæ, & Ordinis præfatorum tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo uti, frui, & gaudere libere, & licite possis, & valeas, exceptis voce, & loco in Capitulis provincialibus, & sine præjudicio Lectorum te antiquiorum in Religione, & lectura auctoritate, & tenore præsentis concedimus, & indulgemus. Mandantes propterea omnibus, & singulis Provinciæ præfate Superioribus, Magistris, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabis in futurum, ut te præsentis gratiæ commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere sinant, & faciant nec te desuper a quovis quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari permittant.

4. Ac decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tibi ab omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum Ordinis, & Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum.

hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Decembris 1737. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

F. Card. Oliverius.

XXXII.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Non obstante nullitate Capituli Nostri Provinciæ Bahiæ Provincialis in antecessis Comitiis destinatus denuo instituitur, ac omnia gesta post dictum Capitulum sanantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Cum in Causa Portugallen. nullitatis Capituli Provinciæ Bahiæ inter dilectos filios fratres Capitulares ejusdem Provinciæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo ex una, & Raymundum Boym a Divo Antonio, & litis consortes Provinciæ, & Ordinis hujusmodi ex altera partibus vertente proposita fuerunt in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita infra scripta dubia, videlicet.

1. Primo an constet de nullitate Capituli Provincialis, itaut electio dicti Raymundi in Provinciale non substineatur in casu &c., & quatenus affirmative: Secundo an, & quomodo sit providendum in casu &c.

3. Hinc est, quod Nos, qui in Supremo Justitiæ Throno a Domino constituti sumus, lites, & controversias, quæ inter Viros, & Religiosos suave Christi jugum portantes charitatis serenitatem obnubilare possent, tollere volentes, de memoratorum Cardinalium, qui partes audierunt, ac rem mature perpenderunt, consilio constare de nullitate præfati Capituli, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, & eundem Raymundum in Priorem Provinciale ejusdem Provinciæ Bahiæ cum omnibus, & singulis

An. 1738.
3. Jan.

lis prærogativis, præminentis, facultatibus, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, necnon alios Religiosos ad eadem Officia, ad quæ electi fuerunt in eodem Capitulo Provinciali dicta auctoritate harum serie ad tempus solitum eligimus, constituimus, & deputamus, ac omnia hucusque gesta post Capitulum Provinciale huiusmodi sanamus.

4. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis Nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis poenis omnibus, & singulis Provinciæ præfate Superioribus, fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supranominatos fratres ad Officia eis respectivè per præsentem demandata, illorumque liberum exercitium juxta earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittant, eosque recognoscant, & illis in omnibus ad eadem Officia spectantibus pareant, & obediant, faveantque; ac assistant respectivè.

5. Ac decernentes ipsas præsenteliteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quo, spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari.

6. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Januarii 1738. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

F. Card. Oliverius.

XXXIII.

Ex copia autentica asservata Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARY

Sub excommunicationis pena prohibetur extractio quorumcumque sacrorum suppellectilium ab Ecclesia, & Sacristia Conventus nostri Civitatis Bahien.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Conservationi, & manutentioni paramentorum, & ornamentorum Ecclesiæ Conventus Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo Civitatis Bahien. quantum cum Domino possumus, benigne consulere, ac dilectos filios modernos Difinitores, & Fratres dicti Conventus specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quicquam quavis auctoritate, vel superioritate, aut officio fungens vasa, Calices, Candelabra, Lampades, Cruces, aliaque paramenta, & ornamenta Ecclesiastica, necnon suppellectilia sacra quæcumque tam ex auro, quam ex alia quæcumque materia confecta, Ecclesiæ huiusmodi per quoscumque Christifideles hæcenus donata, & assignata, seu pro illius ornatu empta, & acquisita, seu in futurum donanda, & assignanda, seu emenda, & acquirenda, ex huiusmodi Ecclesiæ, seu illius Sacristia extrahere, & asportare, vel commodare, sive ut extrahantur, & asportentur, vel commodentur permittere sub quovis prætextu, aut quæsito colore, causa, ingenio,

An. 1738.
18. Mart.

nio, ratione, vel occasione audeat, seu præsumat, sub excommunicationis lætæ sententiæ, a qua nemo, nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, absolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo constitutus obtinere queat, & quoad Regulares etiam privationis officiorum per eos obtentorum, ac vocis activæ, & passivæ poenis per contrasfacientes ipso facto absque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium interdiciamus, & prohibemus.

1. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Conventus, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

3. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis exemplum in valvis dictæ Ecclesiæ, seu illius Sacristiæ, aut in aliquo alio conspicuo loco, ubi ab omnibus cerni, & legi possit continuo affixum remaneat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Martii 1738. Pontificatus Nostri Anno VIII.
C. Amatus Pro-Secretarius.

Ex copia autentica Romæ asservata
in Ordinis Archivio.

SUMMARY

Præcipitur executio Decreti Sac. Congregationis. Episcoporum, & Regularium alias emanati super erectione Conservatorii Syracusani in formale Monasterium.

Illmo, e molto Rev. Monsignore
come Fratello.

An. 1738. 28. Marti. **E**ssendosi proposta nuovamente in Sacra Congregazione la Causa della Clausura per il Conservatorio del Carmine di codesta Città dall' Eminentissimo Sig. Cardinal Carafa Ponente, ed esaminata maturamente sì le ragioni per le quali V. S. hà fin ora omesso di concedere loro la Clausura, secondo il Decreto di essa Sacra Congregazione, come anche quelle dalle Religiose addotte nell' ultima di loro replica; Questi Eminentissimi miei Signori sono venuti nel sentimento di rescrivere nella forma, che siegue: *Exhibeantur Authentica documenta Episcopo Syracusano, cui scribatur cum participatione hujus Decreti, quod verificatis, mediante præfatorum documentorum recognitione, redditibus Conservatorii, executioni mandet rescriptum Sacre Congregationis aditum sub die 22. Februarii 1737. nempe pro gratis cum solitis clausulis, & servetur perfecta Communitas sub Regula Carmelitarum, & jurisdictione PP. Carmelitarum Strictiori Observantia prævia taxatione dotium, juxta morem Regionis, &*

Pars IV.

significo dunque tutto ciò d'ordine dell' Eminenze Loro per il pronto dovuto adempimento, Dio la prosperi.

Roma 28. Marzo 1738.

Di V. S.

Come Fratello Cardinal Francesco Barbarini.
C. Arcivesc. di Damietta Secr.

XXXIV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIV.

pag. 232.

SUMMARY

Prohibitio ne Confessarii absolvere possint Ministros S. Officii Inquisitionis revelantes, & publicantes illius acta, tractata, & gesta in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM Nos alias per quasdam Nostras *An. 1738. 10. Apr.* desuper in simili forma Brevis exeditas literas supplicationibus dilecti filii Nostri Nuni Presbyteri S. R. E. Cardinalis de Cunha nuncupati in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, & Dominiis ab eis dependentibus charissimo in Christo filio Nostro Joanni eorundem Regnorum Regi Illustri mediate, vel immediate subjectis Inquisitoris Generalis, officii inquisitionis adversus hæreticam pravitatem auctoritate Apostolica instituti humiliter porrectis inclinari, omnibus, & singulis officii inquisitionis hujusmodi in memoratis Regnis & Dominiis, sive minoribus Inquisitoribus, sive Consiliariis, Procuratoribus, Tabellionibus, sive Ministris, & Officialibus, aliisque quibuscumque personis Ecclesiasticis, & sæcularibus, etiam si quavis præfulgeant dignitate, qui de cætero perpetuis futuris temporibus in tractatis, gestis, statutis, & ordinationibus quomodocumque ad prædictum inquisitionis officium spectantibus interfuerint, ne quibuscumque personis tractata, gesta, statuta, & ordinationes hujusmodi tacite, vel expresse per se, vel alium, seu alios publicare, vel revelare auderent, seu præsumerent sub excommunicationis lætæ sententiæ, a qua nemo absolutionis beneficium nisi a Nobis, seu Successoribus Nostriis præterquam in mortis articulo constitutus obtinere valeret, aliisque per contravenientes ipso facto absque alia declaratione incurrendis poenis

M m

distri-

distriktius auctoritate Apostolica inhibuerimus, ac præceperimus, & mandaverimus, & alias prout in Nostreis desuper in simili forma Brevis die 23. Julii anni proxime præteriti expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus plenius continetur.

2. Cum autem, sicut dictus Nunus Cardinalis, & Inquisitor Generalis Nobis nuper exposuit, ipse literas prædictas adhuc publicare, seu publicari facere prætermiserit, considerans, quod si Ministri, alijque Officiales supradicti tractata, gesta, aliaque ad dictum inquisitionis officium spectantia publicaverint, seu revelaverint, excommunicationis per eos ea de causa incurse absolutionem a quocumque Confessario tam sæculari, quam cujusvis Ordinis Regularis in vim facultatis per Bullam Cruciatæ ab Apostolica Sede in iisdem Regnis concessæ illis, ut præfertur, attributæ reportare, & ii concedere respective possint, cupiatque propterea dictus Nunus Cardinalis, & Inquisitor Generalis, ne tractata, & gesta, aliaque præmissa ab eisdem Ministri, & Officialibus in posterum magno cum Catholicæ Orthodoxæque Fidei detrimento sub spe reportandi ex eorum criminibus absolutionem a dictis Confessariis vigore indulti Bullæ Cruciatæ hujusmodi, revelentur, & publicentur, omnes difficultates, quæ circa excommunicationis poenam per Nos comminatam exoriri possent, auferri.

3. Nos piis ejusdem Nuni Cardinalis, & Inquisitoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati omnibus, & singulis modernis, & pro tempore existentibus in eisdem Portugalliz, & Algarbiorum Regnis, & ab eis dependentibus Dominiis prædicto Joanni Regi mediate, vel immediate subiectis Confessariis tam sæcularibus, quam cujusvis Ordinis, vel Congregationis, aut Instituti Regularis, quocumque privilegio, seu indulto eis ab hac Sancta Sede concessis, seu prætenso absolutionem impertiendi a casibus reservatis suffultis, ne ipsi Ministros, & Officiales quoscumque ejusdem Inquisitionis officii, cujusvis status, gradus, & conditionis, vel auctoritatis existant, qui tractata, ge-

sta, aliaque similia, & in eisdem Nostreis literis, sicut præmittitur, expressa ad dictum Inquisitionis officium spectantia, & pertinentia publicaverint, seu revelaverint quoquo modo, eaque de causa poenam excommunicationis latæ sententiæ hujusmodi per Nos inflictam incurrerint, ab excommunicationis hujusmodi poena, per eos sic incurfa, ullo umquam tempore, etiam prætextu indulti, seu facultatis in Bulla Cruciatæ prædictæ comprehensæ, & sibi, ut præfertur, attributæ absolvere possint, & valeant, perpetuo auctoritate Apostolica, servata in reliquis prædictarum Nostrarum literarum forma, & dispositione, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus, & quatenus Confessarii præfati prædictam absolutionem illis impertiri præsumperint, ipso facto absque alia declaratione sub eadem excommunicationis poena Nobis, seu successoribus Nostreis prædictis reservatæ comprehensæ facultatem, & auctoritatem vigore indulti Bullæ Cruciatæ hujusmodi eis, ut præmittitur, attributam absolvendi supradictos Ministros, & Officiales tractata, & acta prædicta revelantes, & publicantes, auctoritate, & tenore prædictis per præfatos revocamus, & annullamus, ac revocatam, & annullatam esse volumus, & declaramus.

4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in dictis Nostreis literis volumus non ob stare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Aprilis 1738. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

XXXV.

Exscripta a Bull. Rom. Tom. XIV.

pag 234.

SUMMARIVM

Ampliatio Literarum Pauli III. ad favorem Presbyterorum Confessariorum per Custodes, & Confratres deputatorum Confraternitatis Hospitalis B. Mariae de Gratia, consolatione, & Porcicu nuncupat. Almae Urbis concessarum ad quoscumque Presbyteros, qui audien-
darum.

darum Confessionum Causa ad Archiepiscopale S. Spiritus in Saxia solens accedere.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

*An. 1738.
28. Apr.*

Alias fel. record. Clementi Papæ XI. Prædecessori Nostro pro parte bonem. dum vixit Episcopi Licien., & Congregationis Vener. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum Almæ Urbis nostræ institutæ deputatorum Pro-Secretarii exposito, quod dudum fel. record. Paulus Papa III. etiam Prædecessor Noster Presbytero, & Presbyteris per Custodes, & Confratres Confraternitatis Hospitalis B. Mariæ de Gracia, Consolatione, & Porticu nuncupat. prædictæ Urbis pro tempore existentes deputatis, & depurandis, etiam si Presbyteri Sæculares, vel cujusvis Ordinis, etiam Mendicantium, Regulares fuissent omnium, & singulorum utriusque sexus Christianidelium personarum tunc, & pro tempore ad dictum Hospitale pro fanitate recuperanda confluentium, cujuscumque qualitatibus etiam si divites, & etiam si Clerici regulares, vel cujusvis Ordinis etiam Medicantium regulares fuissent, confessiones quotiescumque confiteri voluissent, audiendi, & illis auditis, eas ab omnibus, & singulis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis quomodolibet latis, & votorum quorumcumque, juramentorum, & Ecclesiæ mandatorum transgressionibus, jejuniorum, poenitentiarum injunctarum, ac Divinorum Officiorum omissionibus, manuum violentarum in quasvis personas injectionibus, ac perjuriorum, & homicidii mentalis, vel causalis, necnon Adulterii, incestus, stupri, fornicationis, ac sacrilegii reatibus, omnibusque aliis, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, de quibus corde contriti, & ore confessi fuissent, etiam si talia fuissent, propter quæ merito Sedes Apostolica esset consulenda, absolvendi, & pro

Parti IV.

commisisse poenitentiam salutarem injungendi, necnon vota quæcumque ultramarina, visitationis liminum Apostolorum Petri, & Pauli, S. Jacobi in Compostella, necnon Religionis, & castitatis votis dumtaxat exceptis, in alia pietatis opera commutandi, juramenta quæcumque relaxandi, ipsisque infirmis Ecclesiastica Sacramenta, prout eatenus fecerant, ministrandi, ac eis in articulo mortis plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, etiam si mors non subsequeretur, & quoties mors immineret, vel in dicto mortis articulo constituti viderentur, impendendi licentiam, & facultatem sub certis modo, & forma tunc expressis, auctoritate Apostolica, concesserat, & elargitus fuerat, & in eadem expositione subjuncto, quod facultates a memorato Paulo Prædecessore per litteras supradictas dicti Hospitalis confessoribus concessas, ut præfertur, etiam ad aliorum ejusdem Urbis Hospitalium confessorios extendi plurimum desiderabat, idem Clemens Prædecessor ipsius Fabritii Episcopi votis hac in re favorabiliter annuere volens, supplicationibus ejusdem Fabritii Episcopi nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, præfatas Pauli Prædecessoris Litteras pro dicto Hospitali Consolationis, sicut præmittitur, datas, auctoritate Apostolica, reformavit, & declaravit, ita ut facultas in eis concessa intelligeretur pro foro conscientie tantum, exceptis casibus in Bulla Cœnæ Domini, necnon publicæ violationis clausuræ Monialium ad malum finem, presbytericidii publici, ac casus publici violatæ immunitatis Ecclesiasticæ, imo etiam occulti in terminis Constitutionis piæ mem. Gregorii XIV. pariter Prædecessoris Nostri, quæ incipit *cum alias nonnullis*, etiam si ejusmodi violatio auctoritate publica secuta fuerit, ac citra ullam facultatem dispensandi super irregularitate, Indultumque hujusmodi sic reformatum, & declaratum, etiam aliis prædictæ Urbis Hospitalibus concessit, & alias prout in Pauli, & Clementis Prædecessorum prædictorum litteris desuper in simili forma Brevis diebus 18. Junii 1544., & 12. Januarii 1714. expeditis, quarum tenores, præsentibus pro expressis, & insertis haberi volumus, uberius continetur.

M m 2

2. Cum

2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat Ven. Frater Antonius Maria Archiepiscopus Naupacten. memoratæ Congregationis Pro-Secretarius, ac Archioſpitalis S. Spiritus in Saxia de eadem Urbe prædeceſſor Nobis nuper exponi fecit, ipſe acceperit Fratres cujuſcumque Ordinis, & Congregationis de Urbe præſata, qui quotidie juxta Ordinem a dilecto filio noſtro Joanne Antonio S. R. E. Cardinale Guadagni nuncupato in dicta Urbe Vicario in ſpiritualibus Generali præſcriptum ad Archioſpitalia, & Hoſpitalia præſata accedere debent, aliique Presbyteri ſæculares, qui devotionis cauſa ibidem pro ejuſdem pietatis opere exercendo ſeſe conferre ſolent, dicta facultate, & licentia abſolvendi inſirmos in eiſdem Archioſpitalibus, & Hoſpitalibus exceptos a caſibus reſervatis prædictis minime gaudere, cum facultatem prædictam per Clementem prædeceſſorem ad omnia Archioſpitalia, & Hoſpitalia huiusmodi extenſam Confeſſariis Ordinariis percuſtodes, ſeu Adminiſtratores Hoſpitalium prædictorum deputatis conceſſam eſſe videatur; Ipſe vero Antonius Maria Pro-Secretarius, & Præceptor, ut animarum inſirmorum ad prædicta Archioſpitalia, & Hoſpitalia accedentium ſaluti, & conſcientiæ quieti, quantum fieri poteſt, opportunè conſulatur, licentiam, & facultatem a memorato Paulo prædeceſſore Confeſſariis Hoſpitalis de Gratia, & Conſolatione huiusmodi conceſſam, ut præſequitur, ad omnes Confeſſarios Ordinationis aliorum Archioſpitalium, & Hoſpitalium de eadem Urbe, necnon Presbyteros ſæculares, & regulares ad illa ſupra expreſſis de cauſis accedentes per Nos extendi, & ampliari plurimum deſideret. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infra indulgere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

3. Nos igitur ipſius Antonii Mariæ Pro-Secretarii, & Præceptoris votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliisque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit,

ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, huiusmodi ſupplicationibus inclinati, memoratas Pauli prædeceſſoris Literas ad favorem Præſbyterorum Confeſſariorum per cuſtodes ejuſdem Hoſpitalis de Gratia, & Conſolatione deputandorum, ut præfertur, cum omnibus, & ſingulis facultatibus abſolvendi a quibuſvis caſibus, & exceſſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis in eiſdem Literis comprehenſis, & expreſſis editas, non obſtan. illarum reformatione, & declaratione a memorato Clemente prædeceſſore factis, ad omnes, & ſingulos Confeſſarios quorumcumque, & ſingulorum Archioſpitalium, & Hoſpitalium in eadem Urbe exiſtentium, necnon Presbyteros ſæculares, & cujuſvis Ordinis, vel Congregationis, aut Inſtituti a Sede Apoſtolica approbati regulares ad ſacramentales Chriſtiſidelium confeſſiones excipien- das approbatos, qui ad illa tam juxta Ordinem a memorato Ioanne Antonio Cardinale, & Vicario ſtatutum, quam devotionis cauſa ſeſe conferunt, auctoritate prædicta extendimus, & ampliamus; eiſdem Confeſſariis Archioſpitalium, & Hoſpitalium prædictorum deputatis, & pro tempore deputandis, necnon aliis Presbyteris tam ſæcularibus, quam regularibus prædictis eiſdem de cauſis ad Archioſpitalia, & Hoſpitalia prædicta accedentibus, ut omnium, & ſingulorum utriuſque ſexus Chriſtiſidelium inſirmorum nunc, & pro tempore in eiſdem Archioſpitalibus, & Hoſpitalibus, ac etiam puellarum in Conſervatorio Archioſpitalis Sancti Spiritus prædicto annexo, & Infirmaria dicti Conſervatorii exiſtentium ſacramentales confeſſiones excipere, illoſque, & illas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti aliisque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis quomodolibet latis, ac aliis caſibus reſervatis, & in ſupradictis Pauli prædeceſſoris Literis expreſſis in foro conſcientiæ tantum abſolvendi, & pro commiſſis pœnitentiam ſalutarem injungendi, diſiſque inſirmis Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtrandi, & in articulo mortis plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem impendendi, licentiam, & facultatem, ſervata tamen memoratarum Pau-

li prædecessoris Literarum forma, & dispositione, auctoritate, & tenore præfatis, concedimus, & indulgemus.

4. Non obstantibus prædictis Clementis prædecessoris Literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in prædicti Pauli prædecessoris Literis concessa sunt non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Aprilis 1738. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

XXXVI.

Romæ ex Copia autentica in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Cuidam ex Fratribus nostri Ordinis Lecturam Theologiæ Moralis in Collegio Urbano de Propaganda Fide tunc temporis exercenti Pontifex communicat Privilegia, & exemptiones omnes, quibus gaudent Lectores in Gymnasio Sapientiæ, & præsertim jus suffragium ferendi tum in Capitulis Generalibus, quam in Provincialibus Provinciæ Romanæ.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1738. 16. Maji. **R**eligionis zelus, literarum scientia, vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno commendari testimonio, Nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales.

2. Cum itaque, sicut Nobis nuper exponi fecisti, tu, qui (ut asseris) frater expressè professus Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, & in Sacra Theologia Magister, ac dilectorum filiorum Cleri hujus Urbis nostræ Examinator existis, Lecturam ejusdem Sacræ Theologiæ moralis in Collegio Urbano de Propaganda fide nuncupato de eadem Urbe magna cum laude, & non sine uberi dilectorum etiam filiorum Alumnorum ejusdem Collegii profectu exerceas, & ut alacrius ad subeundos ejusdem Lecturæ labores innite-

ris, aliquo honorificentie præmio ex Nostra, & hujus Sanctæ Sedis benignitate decorari plurimum desideres.

2. Nos votis tuis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, teque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum, qui dilectum filium Ludovicum Benzoni dicti Ordinis Priorem Generalem, necnon dilectum etiam filium Nostrum Nicolaum ejusdem S. R. E. Diaconum Cardinalem Judicem nuncupatum dicti Ordinis apud Nos, & Sedem prædictam protectorem, audierunt, consilio, tibi, ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, facultatibus, gratiis, indultis, gradibus, præeminentiis, & prærogativis, quibus Lectores Ordinis præfati, qui in Collegio, seu Gymnasio Sapientiæ nuncupato de eadem Urbe legentes, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, & speciatim jure, & facultate ferendi suffragium in omnibus Capitulis tum Generalibus, tum Provincialibus Provinciæ Romanæ ejusdem Ordinis pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possis, & valens ad formam, & virtute Constitutionis fel. rec. Urbani PP. VIII. prædecessoris Nostri incipien: *Immortalis* &c. sub datum Kalen. Augusti 1627. æditæ super erectione memorati Collegii, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

3. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque

Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hacvice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Maii 1738. Pontificatus Nostri Anno VIII.
C. Amatus Pro-Sec.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARYUM

Facultas recitandi Officium, & Missam celebrandi de S. Joanne a Cruce extenditur ad omnes tam Seculares, quam Regulares, qui ad horas canonicas tenentur.

Urbis, & Orbis.

An. 1738. 3. Octob. **P**orreâs SS.cho D. N. Clementi PP. XII. literis Cæsareæ Majestatis Caroli VI. Romanorum, Electi Imperatoris, nec non Sereniorum Regum Galliarum Ludovici XV., Hispaniarum Philippi V., utriusque Siciliæ Caroli, & Sardinie Caroli Emanuelis, plurium Risorum Archiepiscoporum, Episcoporum, & Capitulorum Hispaniarum, quibus non minus piè, quam enixè supplicatum fuit, ut Officium cum Missa de Com. Conf. non Pont. & Oratione, ac Lectionibus propriis secundum Nocturni in honorem S. Joannis à Cruce Ordinis Carmelitarum Excalceatorum pro nonnullis Christiani Orbis Provinciis jam concessum ad universam Ecclesiam extendere dignaretur, iidemque literis ad Sac. Rituum Congregationem remissis, ac per E.ßum, & R.ßum D. Card. Belluga Ponentem relatis, Sac. eadem Congregatio instantibus P. Vincentio à Conceptione Procuratore Generali præfati Ordinis Congregationis Hispaniarum, & P. Hiacynto à S. Josepho Procuratore Generali Congregationis Italiæ, superscriptas Lectiones per eundem E.ßum Ponentem, audito R. P. D. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore, accuratè revisas, & examinatas approbavit,

easque una cum præmissa Oratione, & prædictum Officium sub Ritu Semiduplici, & Missam die 24. Novembris Festo ejusdem S. Joannis à Cruce in posterum ab omnibus utriusque sexus Christianissimibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, recitari, & respectivè celebrari debere indultit; atque ita in Brevariario, & Missali Romano apponi mandavit, si SS.cho D. N. visum fuerit. Die 20. Septembris 1738.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis eidem Sanctissimo relatione Sanctitas Sua benigne annuit. Die 3. Octobris ejusdem anni 1738.

Fr. J. A. Card. Guadagni Pro-Pref.

Loco * Sigilli.

T. Patriarch. Hierosolym. S.R.C. Secr.

XXXVII.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARYUM

Conceditur Altare Privilegiatum perpetuum in omnibus Ecclesiis Carmelitarum utriusque Sexus tam Calceatorum, quam Discalceatorum.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Omnium salutem paterna charitate intendenti sacra interdum loca spirituum libus Indulgentiarum muneribus decoratus, ut inde fidelium defunctorum animarum Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ ex Purgatorii poenis ad æternam salutem per Dei misericordiam perducere valeant.

2. Volentes igitur omnes, & singulas Ecclesias tam hæcenus erectas, quam imposterum erigendas Fratrum, & Monialium Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Calceatorum, & Calceatarum, ac Excalceatorum, & Excalceatarum, in quibus quatenus aliud Altare privilegium perpetuum, vel ad tempus nondum elapsum reperiatur concessum per præsentem auctoritate Apostolica revocamus, & in qualibet ex dictis Ecclesiis situm Altare per Ordinarium, seu Ordinario respectivè locorum semel tantum designandum hoc speciali dono illustrare auctoritate Nobis a Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, ejus auctoritate confisi, ut quodocumque Sacerdos aliquis, vel cujusvis Ordinis, Congregationis, seu Instituti regularis Missam de-

fun-

fundorum pro anima cujuscumque Christianifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur. Itaut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus a Purgatorii poenis liberetur, concedimus, & indulgemus, In contrarium facientibus non obstantibus, quibuscumque præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

3. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscripitis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Octobris 1738. Pontificatus Nostri Anno IX.

Pro D. Card. Passioneo.

Cajetanus Amatus.

Ex copia autentica Romæ asservata
in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Perurgenter injungitur erectio Conservatorii Syracusani in formale Monasterium.

Illmo, e molto Rev. Monsignore
come Fratelli.

An. 1738. 28. Nov. **E**ssendosi nuovamente proposta dall' Esmo Signor Cardinal Carafa Ponente la nota Causa Syracusana erectionis Monasterii ad istanza del Venerabile Conservatorio della Madonna Santissima del Carmine di codesta Città, altre volte dalla Sagra Congregazione, e fino sotto li 22. Febbraio 1737. concessa, ed ordinata la perfetta Clausura, ma da V. S. tale erezione, e Clausura non fu eseguita col preteso motivo, che lo stesso Conservatorio non possedesse la effettiva rendita allora espressa di scudi seicento in circa, come anche perchè non erano state a V. S. esibiti l' istrumenti originali dell' acquisti, e rendite sudette, la medesima Sagra Congregazione avendo presentemente riconosciuto dalla ricognizione de' documenti sopra le rendite dello stesso Conservatorio, (esibiti per parte del Conservatorio medesimo, in esecuzione dell' ordine di essa Sagra Congregazione emanato sotto li 20. Giugno del corrente anno) che dette rendite ascendevano a scudi seicento cinquanta in circa, a giudicio risolvere, come dal seguente Decreto: „ Attenta recognitione documentorum super redditibus Conservatorii ascendentibus ad annua scuta sexcentum quinquaginta circiter,

„ Episcopus Syracusanus omnino, & quamprimum executioni mandet gratiam Clausuræ juxta Decretum editum sub die 22. Februarii 1737. „

Onde glielo significhio affinché Ella senz' altra ulteriore dimora ubidisca alli reiterati ordini della stessa Sagra Congregazione, ed erigga il riferito Conservatorio in formale Monistero con perfetta Clausura a tenore del precitato Decreto de' 22. Febbraio 1737., e mentre se ne starà attendendo da V. S., senza frapporti alcuna dimora, il rinvio del l' ingiuntale esecuzione, le priego da Dio ogni bene.

D. V. S.

Roma 28. Novembre 1738.

Come Fratello G. Cardinal Firrao.

G. Arciv. di Damiaa Secr.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Missæ omnes, quæ pro Animabus Fratrum, & Monialium nostri Ordinis juxta Constitutiones ejusdem celebrabuntur, privilegiata in perpetuum declarantur.

BEATISSIMO PADRE.

IL Priore Generale de' Carmelitani Calzati pro. An. 1738. strato a' piedi della Santità Vostra umilmente 5. Dec. l' espone, come essendosi degnata Vostra Beatitudine con suo Breve sotto la data de' 9. Ottobre dell' Anno corrente 1738. benignamente concedere l' Altare Privilegiato per tutti i Fedeli in tutte le Chiese erette, ed erigende tanto de' Religiosi, quanto delle Religiose dell' Ordine Carmelitano Calzato, e Scalzo, con rinvocare ogn' altro Altare Privilegiato, che alli medesimi fosse stato concesso; E come che all' Ordine Scalzo dal Sommo Pontefice Gregorio XV. era stato altresì concesso viva vocis oraculo in perpetuo, che ogni Altare, nel quale si celebrassero le Messe per le Anime di ciascun Religioso, o Religiosa del sudetto Ordine nella loro morte, fosse Privilegiato, il che fu poi confermato dal Sommo Pontefice Clemente X. Supplica riverentemente la Santità Vostra benignamente concedere allo stesso Ordine de' Calzati, che tutte le Messe, le quali si celebreranno per le Anime de' Religiosi, e Religiose doppo la loro morte a qualunque Altare delle loro Chiese, suffraghino come fossero celebrate all' Altare Privilegiato. Che della Grazia. &c.

Alla Santità di Nostro Signore

PAPA CLEMENTE XII.

Per il Priore de' Carmelitani

R E S C R I P T U M.

Die 3. Decembris 1738.

„ Sanctissimus benignè in perpetuum indulget, „ ut Missæ, quæ pro Animabus Fratrum, & Monialium Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo nuncupatorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, ad quodcumque „ Altare in eorum, sive earum respectivè Ecclesiis tam erectis, quam impollerum erigendis, „ juxta Constitutiones Ordinis prædicti celebrabuntur, Animæ, pro qua celebratæ fuerint, perinde suffragantur, ac si ad Altare Privilegiatum

„ tum

„ tum celebratæ fuissent. Quibuscumque in contrarium non obstantibus. Voluitque præsentem „ gratiam suffragari absque ulla expeditione Brevis.

D. Cardinalis Passionens.

Locus * Sigilli.

XXXVIII

Romæ ex copia authentica in Ordinis Archivio.

SUMMARYUM

Ad effectum expensa evitandi pro Comitibus Provincialibus Provinciæ Roman-diolæ, & Marchiæ Ordinis nostri habendis, per Breve Apostolicum Prior Provincialis alique Officiales constituuntur, & deputantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1738. 17. Dec. **C**ommissi Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus Officii ratio postulat, ut paternam Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in Religiosæ vitæ portum confugerunt, curam gerentes, illis de idoneis Ministris, qui eos, adjuvante Domino, salubriter dirigant, interdum providere studemus, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus mature consideratis, expedire in Domino arbitramur.

2. Cum itaque, sicut accepimus, Provinciale Capitulum Provinciæ Roman-diolæ, & Marchiæ Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo tertia Dominica post Pascha Resurrectionis Dominicæ anni proximi venturi 1739, favente Domino, celebrandum sit, pro quo Capitulo celebrando expensa plurium centum scutorum impendenda erit, eandem vero expensam sustinendam Provincia præfata, attentis sumptibus pro celebratione Capituli Generalis Mense Majo proxime præterito in hac Alma Urbe nostra habita, & præsentium temporum calamitatibus, sustinere absque incommodo nequeat.

3. Hinc est, quod Nos felici, prosperoque ejusdem Provinciæ regimini, & gubernio, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere cupientes, ac de infra-scriptorum Ordinis hujusmodi Professorum fide, prudentia, charitate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, & eorum singulares per-

sonas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet immodatæ existunt, ad effectum præsentium, dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, & maturæ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectos filios Aloysium, seu Ludovicum Laghi in Priorem Provinciale, Alexandrum Appolluni, Franciscum Antonium Bergami, Joannem Hieronymum Riccardini in Sacra Theologia Magistros, nec non Eliseum Roberti in Definidores, quatenus vero ex eisdem Definitoribus, sive aliquem eorum, sive omnes vel per cessum, vel decessum, vel quomodolibet deficere contigerit in uniuscujusque locum Carolum Amadesi, & Josephum Grandi pariter in Sacra Theologia Magistros, Josephum Romiti, & Eliseum Zauli in Definidores Ordine præscripto succedere debeant, nec non Ferdinandum Bandieri, & Felicem Dini etiam in Sacra Theologia Magistros Fratres expresse professos dicti Ordinis in socios Capituli Generalis dictæ Provinciæ respective ad tempus, quo ejusmodi Officia juxta regularia Ordinis præfati instituta, per Sedem Apostolicam confirmata, durare consueverunt, a die, quo dilecti etiam filii moderni Prior Provincialis, Definidores, & Socii ejusdem Provinciæ tempus suum compleverint, incipien., cum omnibus, & singulis privilegiis, & prærogativis, præ eminentiis, auctoritate, facultatibus, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, tenore præsentium constituimus, & deputamus.

4. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis poenis, omnibus, & singulis memoratæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supranominatos Fratres ad officia eis respective per præsentem demandata juxta earundem tenorem præsentium recipiant, & admittant, eosque recognoscant, & illis in omnibus officia præfata concernentibus respective

pareant, & obediant, faveantque, & assistant.

5. Decernentes, easdem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus supranominatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provincie, & Ordinis prælatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Decembris 1738. Pontificatus Nostri Anno Nono.

D. Card. Passioneus.

XXXIX.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARUM

Declarat Magistrum P. Ludovicum Antonio Provinciæ Portugallie.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1738. 27. Dec. **R**eligionis zelus, litterarum scientia, vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno com-
Pars IV.

mendatis testimoniis Nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque, sicut nobis nuper exponi fecisti, Tu, qui (ut asseris) Frater expressè professus Provinciæ Portugallie Ordinis Beate Mariæ de Monte Carmelo existis, omnes conditiones, & requisita a statutis dictæ Provinciæ, quæ pro obtinendo gradu Præsentaturæ, & Magisterio de iustitia in Sacra Theologia requiruntur, expleveris, cupiasque in præmium Religiosorum laborum tuorum gradus Præsentaturæ, & Magisterii dictæ Provinciæ honore à Nobis decorari. Nos te præmissorum meritorum tuorum intuitu specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Te præfate tuæ Provinciæ Portugallie Præsentatum, ac in Sacra Theologia Magistrum auctoritate Apostolica, tenore præsentium, creamus, facimus, & declaramus; Tibique, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, exemptionibus, præmiis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus alii Præsentati, & Magistri de iustitia Provinciæ, & Ordinis prædictorum tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo uti, frui, & gaudere libere, & licite possis, & valeas, exceptis voce, & loco in Capitulis Provincialibus, & sine præjudicio Lectorum te antiquiorum in Religione, & lectionis auctoritate, & tenore præsentis concedimus, & indulgemus. Mandantes propterea omnibus, & singulis Provinciæ præfate Superioribus, Magistris, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut te præsentis gratiæ commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere sinant, & faciant, nec te desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietati permittant.

N n

2. Ac

2. 1. Ad decedentes easdem presentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectum sortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit acceptari.

3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum Ordinis, & Provincie etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Decembris 1738. Pontificatus Nostri Anno Nonno.

F. Card. Oliverius.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIVM

Facultas recitandi Officium S. Andreae
Corfini singulis mensibus sub Ritu Semi-
duplici Ordini nostro conceditur.

Ordinis Carmelitarum.

An. 1739
2. Jan. CUM ex parte R. P. Generalis Ordinis Carmelitarum Sanctissimi Domini Nostri humillimè supplicatum fuerit, quatenus ad magis promovendum cultum in universa sua Religione erga S. Andream Corfinum Episcopum, & Confessorem indultum recitandi in præfato suo Ordine bis in mense per Quadragesimam Officium sub Ritu Semiduplici de eodem Sancto benigne concedere dignaretur; Sanctitas Sua hujusmodi instantiæ annuendo indulsit, ut in toto prædicto Ordine Officium proprium ejusdem Sancti juxta petita, diebus tamen non impeditis, aliquo Feste de præcepto quavis Semiduplici, etiam translato, exceptis tamen singulis Fetiis Quintis, & quolibet Sa-

batho ob Officia Sanctissimi Sacramenti, & Beate Mariæ Virginis; necnon ultima tantum Hebdomada Adventus a die 17. Decembris, ac Quadragesima a Dominica Palmorum inclusive, imposterum recitari, ac respectivè celebrari possit, & valeat. Die 2. Januarii 1739.

Fr. J. A. Card. Quadagni Pro-Præs.

Loco * sigilli.

T. Patriar. Hierosol. Secr.

Ex Originali Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

Prescribitur, ut in omnibus diebus Dominicis, Fratribus Laicis, sive Conversis rudimenta fidei explicentur, necnon proprii Ordinis Constitutiones.

Considerando la Sagra Congregazione della Disciplina Regolare quanto importi, che an- che i Religiosi professi nello stato Laicale vengano ben' istruiti non solo delle cose della nostra Santa Religione, ma anche degl' obblighi, che sono particolari del proprio stato; e dubitando, per qualche riscontro avutose ne, che non in tutti i Conventi si dia loro con quella esattezza, che si dovrebbe, l' istruzione necessaria, e massime a quelli, che sono divertiti nell' officio di questuare, ha ordinato, che si rinovi l' ordine circolare dato nell' anno 1709. Quindi Monsignor Segretario significa al P. Procuratore Generale dell' Ordine de' Carmelitani, essere mente della medesima Sagra Congregazione, che scriva una lettera circolare a tutti i Provinciali d' Italia, ed isole adiacenti della sua Religione, con ordinar loro in coerenza, come sopra, della mente espressa di detta Sagra Congregazione, che in ciaschedun Convento si spieghi ogni Domenica da un Padre, che dai Superiori Locali sarà giudicato capace, agli Religiosi professi nello stato Laicale, e particolarmente ai questuanti, la Dottrina Cristiana, e qualche punto della Regola, avvertendoli strettamente a non mancare all' adempimento di quanto loro si prescrive. Attendendosi intanto di sentire da V. P. Reverendissima, che così eseguirà speditamente, Monsignor Segretario la riverisce distintamente &c.

XL

Ex Bull. MS. nostrorum Excalceatorum
Congregationis Hispaniz fol. 152.

SUMMARIVM

Innovas Constitutionem sub die 8. Augusti 1733. qua prohibetur nostris Excalceatis accessus ad Romanam Curiam pro impetrando Indulto transeundi ad alium Ordinem Regularem, & ne pro quarendo benevolo Receptore exeant e Conventu ab eisdem Superioribus designato, vel designando facultatem adimendo Hispaniarum Nunciis, seu Legatis pro hujusmodi assignatione: Insuper declarat dictor Nuncios dare non posse facultatem ipsis Fratribus pro hujusmodi transi-

situ, & bortatur; ne locum dent faciendi dictum transitum, nisi obsecro Indulto Apostolico per Procuratorem Generalem Ordinis in Curia degen. subblata eis aliter faciendi facultate.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1739.
15. Apr.

DUdum fel. rec. Paulus PP. V. Prædecessor Noster per quasdam suas, quarum initium . Decet Romanum Pontificem &c. in simili forma Brevis die 3. Aprilis 1610. expeditas literas non solum omnia, & singula facultates, & gratias, & privilegia Fratibus Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatis nuncupatis Congregationis Hispaniæ, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis usque tunc concessis, confirmavit, verum etiam ut eisdem Fratibus Discalceatis omnis a sui Instituti præscripto discedendi, & vagandi via præcluderetur statuit, & ordinavit, ac in virtute sanctæ obedientiæ districte præcepit, ut nullus ex ipsis de una in alteram Congregationem hujusmodi transire, recepti, & admitti valeret, & si secus scienter, vel ignoranter fieri contigisset transitus, receptio, & admissio hujusmodi nullius roboris, vel momenti censeretur, nec non ipse sic transiens, seu receptus ad propriam Congregationem restitueretur, ac insuper nullus eorumdem Fratrum Discalceatorum post emissam ab eo in præfato Ordine professionem Regularem per eos emitti consuetam absque speciali pro tempore existentis Romani Pontificis licentia de prædictis literis, earumque data expressam, & individuan, ac de verbo ad verbum mentionem faciente, & ex legitima, & urgente causa prius a Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consulationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum diligenter examinata, & approbata ad alium quemcumque Ordinem Mendicantium, & non Mendicantium, Monachalium, seu Discalceatorum, aut quamcumque Religionum erectarum, seu erigendarum, etiam emissionis quarti voti, seu perfectioris, aut humilioris vitæ præsumptione, aut strictioris regulæ, seu observantiæ prætextu, vel contemplatione, aut alia quantumvis justa, & probabili,

Part. IV.

aut legitima causa sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, & excommunicationis latæ sententiæ pœna, ipso facto, per contrafacientes incurrenda se transferre auderet, seu præsumeret (excepto dumtaxat Ordine Fratrum Carthusianorum, quatenus ad illum transeundi licentiam a suis Superioribus petissent, & obtinuissent) & quicumque secus fecisset, cum primum desuper monitus fuisset, nulla mora, aut excusatione, seu forenti contentione, vel appellatione interpositis ad propriam suam Congregationem redire, ac Superiorum suorum correctioni se submittere teneretur, nec Prælati dictarum Congregationum, & aliorum Ordinum, & Religionum hujusmodi ipsos translatos, seu fugitivos, & apostatas retinere, sed eos etiam postquam novam professionem Regularem emisissent sub privationis suorum officiorum, & munerum, ac similis excommunicationis pœnis suis Superioribus, vel ab eis deputatis id requirentibus, & petentibus statim absque Judicis ministerio tradere, & consignare deberent.

2. Ac postmodum rec. mem. Urbanus PP. VIII. iridem Prædecessor Noster per alias suas etiam in pari forma Brevis die 4. Septembris 1625. expeditas literas supplicationibus tunc existentis Prioris Generalis ejusdem Ordinis nomine totius Ordinis, & Congregationis hujusmodi humiliter porrectis inclinatus interdixit, & prohibuit, ne de cætero ullus ejusdem Ordinis, & Congregationis Professor quavis ex causa etiam quantumvis rationabili, privilegiata, & justa, sive sub quocumque prætextu ad Romanam Curiam absque expressa sua, & hujus Sanctæ Sedis, seu dilecti filii Præpositi, aut Vicarii Generalis Ordinis, & Congregationis hujusmodi pro tempore existentis sub pœna carceris arbitrio ejusdem Præpositi duratura, & privationis vocis activæ, & passivæ per biennium, ac omnium officiorum per eos obtentorum, nec non inhabilitationis ad illa, seu alia in futurum obtinenda per contrafacientes eo ipso incurrendis pœnis venire, seu accedere auderet, seu præsumeret, mandavitque in virtute sanctæ obedientiæ Præposito, seu Vicario Generali præfato, aut Procuratori Generali Congregationis, & Ordinis præfatorum, ut ipsi dictam prohibitionem in omnibus co-

Nn 2

rum.

rumdem Ordinis, & Congregationis Provinciarum, & singulis illarum domibus, & aliis locis Regularibus publicarent, & publicari facerent.

3. Alias Nobis pro parte tunc existentium Præpositi Generalis, aliorumque Superiorum Ordinis, & Congregationis huiusmodi expositis, quod cum ipsi se obstrictos viderent ad licentiam pro adeunda præfata Romana Curia ob importunas instantias concedendam pluribus Ordinis, & Congregationis huiusmodi Regularibus discipulis, quorum plurimi nulla petita licentia Romam adveniebant sub colorato prætextu expostulandi a Sede prædicta indultum pro transitu ad alium Ordinem Regularem, cum alias experientia comprobasset tales Regulares nil aliud ex huiusmodi itinere intendere, nec reportare, quam libertatem, divagationemque extra claustra cum magno propriarum animarum detrimento, Religionis dedecore, sæculariumque scandalo, cupiebant propterea, tot malis occurrere, & spirituali suorum subditorum saluti providere, & unumquemque ipsorum in manu consilii sui, atque in tota sua libertate, quoad transitum ad alios Ordines relinquere. Nos qui Religiosorum omnium decorem sinceris desideramus affectibus, & sæcularium personarum scandalis obviare, atque animarum omnium saluti providere cupiebamus huiusmodi supplicationibus inclinati per quasdam Nostras sub plumbo quinto decimo Kalendas Septembris Pontificatus Nostri Anno quarto, Anno Incarnationis Domini 1733. expeditas literas, non solum memoratas literas Urbani Prædecessoris præfati, ac omnia, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica approbavimus, & confirmavimus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiecimus, ac insuper prædictas literas, prædicta auctoritate extendendo, & ampliando interdiximus, & prohibuimus, ne de cætero ullus ex Fratribus Ordinis, & Congregationis huiusmodi cujuscumque gradus, & conditionis, qui ad alium Ordinem Regularem transire vellet Romam accedere sub prætextu expostulandi a Sede præfata indultum præsumeret, sed absque eo quod ex Conventu a Superioribus suis designato, vel designando pro adinveniendò benevolo Receptore egrederetur per

Procuratorem Ordinis, & Congregationis huiusmodi in Romana Curia degentem, vel personam sibi benevisam deberet curare, diligentiasque adhibere pro obtinendo ab eadem Sede Indulto præfato, ac insimul teneretur statim dictus Procurator Generalis, si ad hoc fuisset requisitus dictum indultum sic obtentum quanto citius ad eosdem Superiores transmittere, qui Religioso transitum prætendenti protinus etiam tradere, & si quæ pro his omnibus peragendis expensæ necessariæ, & opportune intervenerint, eas omnes Superiores ipsi solvere deberent, si quis autem contra huiusmodi novum mandatum, quoad transitum prædictum aliter se gerere præsumpsissent, poenæ carceris arbitrio Superiorum, ac privationis vocis activæ, & passivæ, omniumque officiorum, & inhabilitatis perpetuæ ad illa obtinenda penitus subijceretur, & alias prout tam in præfatis Pauli, & Urbani Prædecessorum, quam in Nostris literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

4. Cum autem, sicut dilectus filius Vincentius a Conceptione modernus Procurator Generalis eorundem Ordinis, & Congregationis Nobis nuper exposui fecit, quod nonnulli ex Fratribus Ordinis, & Congregationis huiusmodi ad memoratas Nostras, ac Pauli, & Urbani Prædecessorum literas eludendas, & declinandasque per mediatorum, sive intercessorum operam ad Nostrum, & Sedis præfatæ in Hispaniarum Regnis Nuncium confugiunt, ut ad eorundem libitum Conventum valde a suis respectivè Provinciis distantem sibi feligant, atque ita Superiores sui nullam sufficientem illos removendi auctoritatem habeant: Unde fit, ut supradicta opera etiam in domibus sæcularium Fratres prædicti degentes exemplum eidem Congregationi valde nocens, pacis perturbationem, & spirituale damnum cæteris Fratribus Congregationis, & Ordinis prædictorum afferant eo magis, quod ipsi non ut ad aliam transeundi Religionem, sed ut vagandi libertatem habeant suam ad eundem Nuncium obtinendi causa indultum huiusmodi accessum obtendant, atque adeo evitent recursum, quem a dicta Sede, cui unice in vim memoratarum Pauli Prædecessoris literarum, eadem facultas reservata

servata fuerat, impetrare debeant proinde memoratus Vincentius a Conceptione prædictas Nostros, & ejusdem Pauli Prædecessoris innovare, & confirmare, ac hanc Conventus Fratribus Ordinis, & Congregationis hujusmodi assignandi facultatem ad supradictam quidem Sedem, non autem ad illius Nuncios spectare per Nos declarari plurimum desideret.

5. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsum Vincentium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, ad quos Nos supplicem libellum Nobis directum remisimus, qui relationem dilecti filii Nostri Nicolai ejusdem S. R. E. Cardinalis del Giudice nuncupati eorumdem Ordinis & Congregationis apud Nos, & Sedem præfatam Protectoris eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, ad occurrendum omni ex parte fraudibus, quibus Fratres memoratorum Ordinis, & Congregationis vagandi cupidi utuntur, inhærendo decretis alias a memoratis Paulo, & Urbano Prædecessoribus, & a Nobis ipsis in supradictis literis expressis, & ea super re editis, modernos, & pro tempore existentes dictæ Sedis Legatos, seu Nuncios facultatem non habere concedendi Fratribus Carmelitæ Excalceatis indultum transeundi ad alium Ordinem auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus.

6. Ac insuper modernos, & pro tempore existentes Legatos, seu Nuncios prædictos in Domino hortamur, & monemus, ut in posterum omnem curam impendant, ne ullus ex Fratribus Ordinis, & Congregationis hujusmodi ad alium Ordinem, vel Congregationem, seu Institutum ab-

que nostro, & hujus Sanctæ Sedis prædictæ indulto per dictum Vincentium moderno, & pro tempore existentem Procuratorem Generalem tantum juxta dispositionem in memoratis nostris literis expressam per illa verba: absque eo quod ex Conventu a modernis, & pro tempore existentibus Præposito Generali, aliisque Superioribus prædictis designato, vel designando pro adinveniendi benevolo Receptore, nisi constituto prius de legitima causa, & de obtento præfato indulto concedant, sed pro executione, & observatione prædictarum Pauli, & Urbani Prædecessorum præfatorum, & nostrarum literarum prædictarum, quæ super negotio hujusmodi emanarunt, vigilent.

7. Decernentes easdem præsentis literas, & memoratas Pauli, & Urbani Prædecessorum, ac alias nostras literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore, quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

8. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in memoratis dictorum Pauli, & Urbani Prædecessorum, & Nostris literis concessa sunt, volumus non obstat, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictorum Ordinis, & Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis ad hunc effectum hæc vice dum.

dumtaxat Specialiter, & expresse de-rogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

9. Volumus autem, ut eorumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Aprilis 1739. Pontificatus Nostri Anno IX.

D. Card. Passioneus.

XLI.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARYUM

Pontifex declarat Benedictionem scapularium ad Superiores Ordinis nostri, nostrarumque Congregationum tantummodo pertinere.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1739.
12. Junii.

E Manavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum Decretum tenoris qui sequitur: Beatissime Pater, Modernus Episcopus Fexulensis humillimus S. V. Orator pari humilitate eidem exponit, qualiter in Civitate Fexulensi adest Conventus Monialium Discalceatarum B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo nuncupatarum, ac Jurisdictioni Episcopali subjectarum, in quo ab initio foundationis mos admissus fuit, ubique in Hispania receptus, inducendi nimirum scapulare ab Episcopo, uti a legitimo Superiore benedictum, sive cum ipsius facultate a Capellano Ordinario, ut usus fert, aliaque ita benedicta mittendi Parentibus, propinquis, aut Benefactoribus laicis, charitatis, aut gratitudinis officio, pia fide, omnibus credentibus Scapularia, quæ ita benedicantur habere Indulgentias a Summis Pontificibus concessas eodem modo, quo ea, quæ a Fratribus Discalceatis ejus-

dem Ordinis benedicuntur. Nuper autem cum præfati Fratres in hujusmodi Civitate Fexulensi fundaverint, nil unquam super hoc actum, dictum, vel in dubium verum est; sed cum paucis ab hinc diebus Prior in suo Conventu Sermonem populo dicens, non dubitaverit publice asserere nullis Scapularibus, nisi illis, quæ ab ipsismet Fratribus benedicuntur, ullas Indulgentias competere, vel esse concessas, & aliter facientes, aut sentientes, deceptos esse, ne si hujusmodi propositio ad aures Monialium perveniat, præbeat illis ansam dubitandi, seu fundandi scrupulum circa hanc materiam, & præcipue circa validitatem Indulgentiarum. Idcirco humiliter S. V. supplicat, quatenus benigne declarare dignetur Scapularia ab Oratore, uti a legitimo dictarum Sanctimonialium Prælato, & Superiore, vel ab alio Capellano facultatem habente, benedicta, ut mores est, Indulgentias prædicto Ordini concessas sine ullo dubio habere, quæ utique a gestantibus lucrari valeant, servatis alias servandis, quemadmodum sic definiti sperat in summa S. V. clementia. Quam Deus &c. die 22. Maii 1739. Sacra Congregatio Indulgentiis, sacrisque Reliquiis præposita declaravit, non spectare, nec spectasse ad Episcopum Fexulensem facultatem benedicendi scapularia, seu parvos habitus B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, non obstante consuetudine, & aggregati recurrant ad Superiores Ordinis pro nova aggregatione.

L. Episcopus Albanen.

Loco † Sigilli.

2. Cum autem sicut dilectus filius Vincentius a Conceptione modernus Procurator Generalis Ordinis eorumdem Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ, nobis nuper exponi fecit ipse, non solum Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationes nostræ patrocínio communiri; sed etiam ad quamcumque dubitationem, quæ fortasse futuris temporibus super facultate, & participatione hujusmodi præcidendam exoriri, & excitari possit, facultatem benedicendi parvos habitus, sive scapularia, quæ Christifidelibus distribuuntur, & ab ipsis ad finem lucrandi, & participandi Indulgentias a

Ro-

Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris illos, & illa solitis concessas, ad Superiores Ordinis hujusmodi spectant, & pertinere per nos declarari plurimum desideret. Nos specialem ipsi Vincentio Procuratori Generali gratiam facere volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Ac insuper ad præcedendam quancumque dubitationem futuris temporibus fortasse exorandam, excitandamque super facultate benedicendi parvos habitus, seu scapularia hujusmodi a Confratribus Confraternitatum sub invocatione B. Mariæ de Monte Carmelo in quacumque Mundi parte erectarum, & erigendarum, ac participatione Indulgentiarum, gratiarumque spiritualium per Romanos Pontifices Prædecessores nostros quibuscumque Christianis habitum, seu scapulare hujusmodi gestantibus concessarum, ad Superiores Ordinis Fratrum Beate Mariæ de Monte Carmelo, seu ad alios ab illis deputandos privative spectare, & pertinere auctoritate, & tenore præsentis decernimus, & declaramus. Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

3. Decernentes præsentis literas, & in eis contenta quæcumque firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores Judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus Constitutionibus,

& Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

5. Volumus autem, quod earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Junii 1739. Pontificatus Nostri Anno IX.

D. Capd. Passioneus.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Signatur commissio introductionis Cause Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei P. Angeli de Paulis Sacerdotis Ordinis Nostri.

DECRETUM

ROMANA

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei Patri Angeli de Paulis Sacerdotis Carmelitarum antiquæ Observantia.

Proposito ex dispensatione Apostolica in Sacra Rituum Congregatione ordinaria, absque interventu Consultorum ad instantiam P. Magistri Fr. Ignatii de Oliveira Ordinis Carmelitarum antiquæ Observantiae Postulatoris Cause Servi Dei P. Angeli de Paulis prædicti per Eminentiissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Guadagni ejusdem Cause Ponentem, ac discussio Dubio: "An de Signanda Commissionis introductionis Causa in casu & ad effectum &c." Sacra eadem Congregatio audito prius in scriptis, & in voce R. P. D. Ludovico de Valentibus Fidei Promotorem, respondendum censuit, signandam esse Commissionem, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Die 11. Julii 1739.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione Sanctitatis Suae benigne annuit, prædictamque Commissionem propria manu signavit. Die 14. ejusdem mensis, & Anni 1739.

C. Cardinalis de Marinis Præfatus.

Loco * Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus
& R. C. Secr.

XLII.

Ex Bullario MS. nostrorum Discalceatorum Congregationis Hispaniæ pag. 166. ter.

SUMMARIUM

Declarat Tertiarios B. M. V. de Monte Carmelo posse simul cum propriis gaudere aliis Gratiis, Indulgentiis, & Privilegiis concessis Tertiariis aliorum Ordinum, si ipsi adscripti fuerint, quodque propter adscriptionem inter Tertiarios B. M. V. de Monte Carmelo deleri non posse ab albo aliorum Tertiariorum Ordinum, in quo adscripti reperiuntur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1739. 13. Nov. **D**E salute Dominici Græcis curæ nostræ divinitus commissi paternæ caritate solliciti cœlestes Indulgentiarum Thesaurus, quibus illecti ad Ecclesias, & pia loca frequentanda, & pietatis opera exercenda magis incitentur libenter erogamus. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius a Conceptione Frater expresse professus, ac Procurator Generalis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ, quod inquam plurimis ex Conventibus Ordinis, & Congregationis huiusmodi in Indiis existentibus vigore Privilegiorum eidem Ordini a sel. rec. Nicolao V., & Bonifatio VIII. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostri concessorum, & a ceteris mem. Sixto IV., & Clemente eidem VIII. patiter prædecessoribus nostris confirmatorum, Tertius ordo ejusdem B. Mariæ erectus, & institutus reperitur. Verum quia nonnulli ex Tertiariis Ordinis Sancti Francisci in Oppido Civitate nuncupato de Toluca Mexicana Diocesis dicto, tertio Ordini B. Mariæ denuo adscripti fuerunt, dubium excitatum fuit, an Tertiariis utriusque Ordinis huiusmodi Indulgentiis, privilegiis, & gratis spiritualibus promiscue frui possint, & licet primodicti Ordinis Superiores nullam in hoc re difficultatem haberent, nihilominus Tertiarii ejusdem Ordinis S. Francisci non solum contradicere, verum etiam ex eorum libris omnes illos, qui tertio Ordini Bea-

te Mariæ huiusmodi adscripti erant, delere auct. fuerunt. Quare dicti Tertiarii B. Mariæ ea de Causa ad Ven. Fratrem, modernum Archiepiscopum Mexicanum recursum habuerunt, qui auditis rationibus hinc inde deductis, consideransque charitatem, piamque devotionem Christianifidelium erga Regulares Ordines non esse restringendam, sed omnibus ad animarum salutem mediis amplificandam, mandavit Tertiarios B. Mariæ prædictos reintegrandos, & tertio Ordini S. Francisci, unde delati fuerant, iterum adscribendos esse.

2. Quamvis autem mandatis huiusmodi prædicti Tertiarii S. Francisci paruerint, tamen dictus Vincentius Procurator Generalis ad auferendas perturbationes, ac confusiones, quæ ea super re imposterum exoriri possent, adscriptos tertio Ordini S. Francisci, seu alio cuiusque Tertio Ordini Regulari, qui tertio Ordini B. M. V. huiusmodi adscribi desideraverint, omnibus Indulgentiis, privilegiis, & gratis spiritualibus eorum respective Ordini concessis promiscue frui posse per nos declarari plurimum desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de beniguitate Apostolica dignaremur.

3. Nos igitur ipsis ejusdem Vincentii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, benignè annuere volentes, eumque Vincentium Procuratorem a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa lais, si quibus quomodolibet innodatus esset, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutorum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis Tertiariis cujuscumque tertii Ordinis Regularis, qui inter tertios dicti Tertii Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo adscribi desideraverint, dummodo tamen ab illis, ad quos ea res legitime spectat sese recipi, admitti, & adscribi curaverint, ac regulas, statuta, & conditiones prædictis Tertiariis B. Mariæ de Monte Carmelo præscriptæ adimpleverint omnibus, & singulis Indulgentiis, pri-

privilegiis, & gratiis spiritualibus Tertio Ordini B. Mariæ hujusmodi concessis promiscue una cum aliis Indulgentiis, privilegiis, & gratiis prædictis eorum Tertio Ordini, in quo adscripti reperiuntur concessis frui, & gaudere possint, & valeant, nec Tertiarii hujusmodi ab eorum respective tertio Ordine, in quo adscripti fuerint, propter suam inter Tertiarios Beatæ Mariæ adscriptionem deleri umquam posse, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac declaramus.

4. Decernentes, easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & in futurum spectabit plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictorum, aliorumque Ordinum etiam jramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

6. Volumus autem, quod earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Novemb. 1739. Pontificatus Nostri Anno X.

Pro D. Cardinali Passioneo,

Cajetanus Amatus.

Part IV.

XLIII.

Ibidem pag. 168. ter.

SUMMARY

Extendit pro Conventu Mexicano nostrorum Excalceatorum Indulgentiam Plenariam perpetuam alias concessam in Festo S. M. N. Theresiæ ad septem dies subsequentes.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis vere poenitentibus, & confessis, ac sacra Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum ubicumque existen. die Festo S. Theresiæ a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, Plenaria, omnium peccatorum suorum Indulgentia, & misericorditer in Domino perpetuo a Sede Apostolica concessa fuit, prout in literis Apostolicis desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, uberius continetur; Cum autem, sicut dilecti filii Fratres supradicti Ordinis Civitatis Mexicanæ in Indiis Occidentalibus nobis nuper exponi fecerunt, Christiani fideles, qui magno numero ad Ecclesiam dictorum exponentium devotionis causa concurrere consueverint, eandem Indulgentiam die Festo S. Theresiæ multoties lucrari nequeant, cupiantque propterea ipsi exponentes Indulgentiam præfatam ad alios septem dies immediate sequentes festum ejusdem S. Theresiæ per nos extendi. Nos hujusmodi supplicationibus inclinati Indulgentiam supradictam die Festo S. Theresiæ concessam, ut præfertur, ad alios septem dies immediate sequentes Festum hujusmodi, itaut iidem Christiani fideles præmissa in dicta Ecclesia peragentes, plenariam pariter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem per unumquemque Christiani fidelem spatio prædictorum septem dierum semel dumtaxat quolibet anno lucrificandam, consequi possint, & valeant,

An. 1739.
3. Decem.

O o

ser.

servata tamen in reliquis super concessione emanatarum litterarum forma, & dispositione, quoad Ecclesiam prædictorum Exponentium dumtaxat auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die tertia Decembris 1734. Pontificatus Nostri Anno X.

D. Card. Passioneus.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIVM

*Conceditur Officium S. Eliæ recitandum
in universo Ordine semel in mense.*

Ordinis Carmelitarum.

An. 1740° CUM a fel. record. Gregorio Papæ XIII., aliisque Summis Pontificibus Indultum fuerit Universis Carmelitarum Ordini Officium, & Missam S. Eliæ sub Ritu Duplici primæ Classis cum Octava; P. Fr. Nicolaus Maria Ricchiuti Prior Generalis dicti Ordinis ad magis augendam devotionem erga dictum Sanctum, SS.cho Domino nostro dimisse supplicavit, quatenus recitationem ipsius Officii, & Missæ etiam semel in mense sub Ritu Semiduplici ad totum præfatum Ordinem benigne extendere dignaretur; Et Sanctitas Sua supradictum Officium, & Missam semel in mense, die tamen non impedita, & exceptis Adventus, Quatuor Temporum, Vigiliarum, ac Quadragesimæ temporibus, sub Ritu Semiduplici juxta petita benigne concessit. Die 8. Januarii 1740.

F. J. A. Card. Guadagni Pro-Pref.

Loco ✱ Sigilli.

T. Patr. Hierosolym. Secr.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

*Facultas conferendi Lauream Professoribus
Provinciae nostræ Cathalonie in Collegio Barchinonensi.*

BEATISSIME PATER.

An. 1740° F Rater Bartolomæus del Valle Socius, & Secretarius Generalis Hispaniæ Ordinis Carmelitarum S.V. humiliter exponit: quod ex Constitutionibus Ordinis Magistri Doctoris Lauream in aliqua Universitate approbata recipere teneantur. Quæ de causa, & in opportuno voti paupertatis subsidium sanctæ menti. Urbanus VIII. per litteras in forma Brevis sub die 25. Augusti 1764 Collegio Salmantino facultatem benigne indulget conferendi hujusmodi Lauream Religiosis Hispaniæ, & Lusitanæ. Quia vero aliæ Provincie Hispaniæ, & Portugalliæ deinde a Sancta Sede extensionem præfate facultatis pro suis respectivè Collegiis, & Religiosis dumtaxat, ad vitandumque non modicas

expensas obtinere; & sola Cathalonie Provincia, pauperior atque, ac bellis plurium annorum exhausta tanto beneficio hæcenus privata existit, quæ insuper à præfato Collegio Salmantino per 500. millaria, & ultra distat, & S. Angeli Collegium in Civitate Barchinonensi habet: propterea Orator Sanctitatis Vestræ demississime supplicat, ut pro solis Provincie Cathalonie Alumnis præmissam facultatem concedendi Doctoris gradum recensito Sancti Angeli ejusdem Provincie Collegio clementer communicare, atque impertiri dignetur, & pro gratia Deus &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularum præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem libellum remisit, referente Eminentissimo Belluga Ponente, Oratoris precibus benigne indulgit pro gratia juxta petita. Romæ 5. Februarii 1740.

J. Card. Firrau.

G. Archiep. Danicæ Secr.

BENEDICTUS XIV.

CONSTITUTIO I.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ
Apostolicæ.

SUMMARIVM

*Breve super Confirmatione Donationis
Ereni S. Mariæ de Scala propè Civitatem Neri Diæcesis Syracusana, favore Fratrum nostrorum Beata Mariæ de Monte Carmelo Strictioris Observantia Provincia S. Alberti in Regno Sicilia.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

P Ræclara Instituta Religiosorum Virorum, qui & Urbis, strepituque Seculi An. 1741° 31. Gen. confugientes sibi ædificant solitudines, inibi per assiduum obsecrationum, & litterarum studium formati, atque in probationis, doctrinarumque palæstra exerciti tanquam nobiles Atletæ, ad æternam aliorum etiam salutem procurandam adlabore valcant, cogitantibus Nobis sæpè numero nihil obvenire potest gratius, nihil jucundius, quam ut Apostolicæ nostræ auctoritatis partes ad quæcumque eorumdem commodæ collocemus, fore sperantes, ut ipsi, quibus paternæ benignitatis argumenta exhibemus, & nostram in suprema Catholicæ Ecclesiæ procuracione tenuitatem suarum apud Deum precum suffragiis adjuvare, & Christifideles ad currendam

viam

viam mandatorum Domini suis laboribus, & doctrinis instituire adnitantur.

2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo strictioris observantiæ, sive reformationis Provinciæ S. Alberti Regni Siciliæ, quod quemdam solitarium locum, sive Eremitorium aliquod ab Oppido Civitate nuncupato Neto Syracusarum Diocesis milliariis diffitum juxta duas alias concessiones aliquot ab hinc annis iisdem Fratribus primum a dilecto filio Ignatio Riggio Archidiacono Cathedrali Ecclesiæ Syracusarum tunc temporis illius Sede Episcopali vacante, Vicario Capitulari legitime deputato, & deinde a bon. mem. Thoma Marino, dum vixit, Episcopo Syracusano factas, a Venerabili Fratre Matthæo moderno Ecclesiæ præfatæ, Episcopo, Nobis annuentibus obtinuerunt, ad effectum, ut ibidem Conventus, seu Monasterii, Novitiatui, seu probationi destinandum pro memorata Provincia reformationis vulgo: *Riforma*, erigeretur, & instrueretur, quemadmodum ex concessione hujusmodi in forma juris valida apertissime constat, quæ est tenoris sequentis: Nos D. Matthæus Trigona Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Episcopus Syracusarum Sanctissimi Domini Nostri Prælatus Domesticus, ac Sacro Solio Pontificio Episcopus Assistentis, Regiæque Consiliarius. Universis, & singulis Presbyteris, Clericis, atque personis Ecclesiasticis nostris Subditis, & signanter R. D. Mariano Mazzone Canonico Matricis Ecclesiæ Civitatis Neti nostro Vicario Foraneo, cui, vel quibus ipsorum præsentibus præsentatæ fuerint nostris in Christo dilectis salutem in Domino sempiternam. Cum jampridem a prædecessoribus Nostri Sanctæ Syracusanæ Ecclesiæ super cessione Brevis titulo Sanctissimæ Virginis Mariæ nuncupat. de Scalas in Agro Civitatis Neti, ac ejusdem conversione in Coenobium Patrum militantium sub Regula Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo strictioris observantiæ ex Provincia S. Alberti (alias per Nos universum visitati) prodierit postulatio, & resolutiones tenoris sequentis: videlicet.

Illmo, e Rmo Signore.

*Fra Girolamo del Terzo, P. Filippo
Pars IV.*

Sortino, Fra Gio: Battista Sortino, e Fra Mariano Garofalo Eremiti di Nostra Signora della Scala della Città di Noto supplicando dicono a V. S. Illustrissima, come avendoli pervenuto a notizia, che d'alcune persone tanto secolari, quanto d'alcuni Padri di Nostra Signora del Carmine si sia fatto ricorso in Sagra Congregazione, acciò si contentasse concederli il Breve di poter introdurre la Riforma nella Religione con vestirsi di quel Sagra Abito, e vivere santamente con quel nuovo modo, e Regola, che sian corrispondenti alla loro vocazione, ed all' obbligo che vien prescritto ad ogni Creatura d'accettar il fine, per lo quale è stata creata dal Divino Amore del Commun Creatore, come per porsi con tal Santa Riforma il decoro nella sudetta Santa Religione tanto prediletta dalla Beatissima sempre Vergine Maria, rilasciata per lo decorso del tempo dal suo primo Istituto, mossi li sudetti Esponenti nell' animo loro della pietà del Signore di rimetterli ad un stato di maggior perfezione si sono animati d'incontrar volentieri l'impulso interno, col quale vengono chiamati dalla Madre delle Misericordie Maria Santissima a questa Santa Religione del Carmelo da riformarsi, e per facilitar questa Sagra Opera, e dilatarsi la venerazione del culto Divino, desiderano cedere, e dare alli sudetti PP. Reformandi del Carmelo il loro Eremitorio della Scala, il quale si trova Spedito forse per special provvidenza della Beata Vergine con una Chiesa grande, Sacrestia con dodici Celle, e due Corridori, ed altre Stanze necessarie, luogo veramente atto, e proprio d'essere abitato da Religiosi riferiti da riformarsi potendosi ivi vivere in una vita contemplativa, ed accrescersi il culto Divino, e venerazione ad una Santa Immagine, che ivi esiste sotto titolo della Scala di grandissima venerazione, e devozione verso quel Popolo, ed esteri ancora, e con ciò ampliarsi il Divin servizio, e di detta Sagra Immagine. Per tanto bisognando la cessione di V. S. Illustrissima, acciò liberamente possano far il ricorso a chi spetta, per assignar detto Eremo alli detti Padri Reformandi del Carmelo, supplicamo la di lei pietà, affinché si degni contentarsi di far detta cessione, come lo sperano dalla di lei bontà, e del fervente zelo, che conser-

va per la gloria maggiorè del Signore, e della sua Santissima Madre, e ciò con espressa condizione, che si senta questa cessione, ed assenso di V. S. Illustrissima, e de' sudetti Esponenti per li soli Padri Reformandi del Carmelo, tantum, & dumtaxat, e non per li presenti Padri, giacche la vocazione, e fine di detti Eremiti supplicanti si è, per attendersi con esatta osservanza all' Istituto delle Regole di essa Riforma con quelle leggi municipali, che saran per presciversi da' sudetti Reformandi secondo il permesso, che ne dà la Santa Congregazione, e non altrimenti. Et ita supplicant, ut Altissimus &c.: Io Fra Geronimo di Gesù, e Maria del-Terzo Superiore confermo come sopra: Io P. Filippo Maria Sortino Sacerdote tanto per nio nome quanto per nome, e parte di Fra Gio: Battista Sortino, e Fra Mariano Garofalo confermo come sopra. Spectabilis de Ardizzone referat:

3. Nos V. I. D., & Sac. Theol. Profes. D. Ignatius Riggio, & Saladino Eques Sacre Religionis Hierosolymitanæ Commissarius Ordinarius Tribunalis S. Officii Sanctissimæ Inquisitionis Archidiaconus hujus Sanctæ Cathedralis Ecclesiæ Syracusanæ, ac per obitum quondam Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Asdrubalis Termini, Syracusani olim Episcopi in spiritualibus, & temporalibus Vicarius Generalis Sede vacante usque ad adventum futuri Episcopi. Universis, & singulis Presbyteris, Clericis, aliisque personis Ecclesiasticis nostris Subditiis, & signanter &c. Reverendo cui, vel quibus ipsorum præsentis præsentatæ fuerint, nostris in Christo dilectis salutem in Domino sempiternam.

4. Cum pro parte Fratris Hieronymi a Jesu Maria de Tertio Superioris Patris Philippi Sortino Presbyteri, Fratris Joannis Baptistæ pariter de Sortino, & Fratris Mariani Garofalo Eremitarum devoti, & exemplaris Eremitorii sub titulo Beatissimæ semper Virginis Mariæ de la Scala in Territorio Civitatis Neti nostræ Syracusanæ Dioecesis siti, sex circiter milliaribus a dicta Civitate distantis, fuerit nobis supplicatum, quod nonnulli Patres Carmelitæ pro majori Religionis perfectionis, ac Divini cultus augmento, de licentia eorum Superioris strictiorem proprii Insti-

tuti Regulam amplecti, seu laxioris illius actualis observantiæ reformationem juxta Privilegia Apostolica dictæ Religioni concessa introducere, aliique Christifideles Religiosorum habitum susceperunt ipsis Patribus se aggregare cupientes, dictum locum Eremitorii, utpote a sæcularium commercio legregatum pro effectu prædicto, ac novi Conventus erectione valde commodum repererint, & deligerint, supersupradictosque Eremitas supplicantes de constanti eorum proposito certiores facere studuerint; iidem propterea Eremitæ maximopere exoptantes, ut omnes Christifideles, & præsertim Religiosi divinis obsequiis mancipati in persolvendis Deo laudibus ferventius insistant, ipsique rerum omnium Creatori, ejusque Immaculatæ Genitrici gloriam præcitata Instituti reformatione magis augeri considerantes prædictum Eremitorium duodecim continens Cellulas tendentes versus Orientem cum duobus Dormitoriis uno ex parte superiori, & altero ex parte inferiori, Ecclesia, Sacristia una cum Jocalibus, & aliis Mobilibus juxta Inventarium registrandum in Actis nostræ M. E. C. S., & omnibus aliis redditibus usque modo, si quæ sunt per dictos Eremitas, dictamque Ecclesiam possessis, dd. Patribus Carmelitis reformandis, aliisque reformationibus Institutum hujusmodi acceptantibus, & profitentibus, & pro erectione Conventus ejusdem Ordinis Carmelitarum strictioris observantiæ tantum totaliter cedere, & assignare contentantur.

5. Ideoque nostram super præmissis humiliter exposcunt facultatem; Nos vero enixis eorum precibus benignè annuentes, Divini cultus incrementum, spirituales animarum salutem, ac uberiorem perfectionis fructum, quem omnes ex jugi Missarum, divinarumque Officiorum celebratione, Verbi Dei prædicatione, aliisque piis operibus, ac spiritualibus exercitiis consequenter pro viribus promoveri intendi, cessionem prædictam approbamus, & licentiam, & facultatem eisdem Patribus Carmelitis reformandis tantum erigendi, & fundandi, impetrato super omnibus Apostolico Beneplacito in prædicto Eremitorii loco Conventum Ordinis Carmelitarum reformatorem, in quo duodecim saltem Patres, & Fratres residere teneantur,

concedimus, & impertimur, nostrumque consensum præstamus: Ad quam quidem concessus facultatem devenimus sub his præviis conditionibus, sub quibus alias non devenissemus. Et primo quod executæ, & introductæ in hoc Siciliæ Regno dicta reformatione sub Beneplacito Apostolico obtineri debeat etiam assensus Apostolicus erigendi, & fundandi prædictum Ereum cum Ecclesia in Convantum dicti Ordinis reformatorem infra terminum anni unius numerandi, & cursuri a die executionis, & introductionis prædictæ reformationis sub Apostolico Beneplacito in hoc Siciliæ Regno, quo non obtento, nec impetrato, imo in eodem termino in nostra M. E. C. non præsentato, præsens concessio habeatur pro non facta, imo intelligatur cassa, irrita, & nulla, & non aliter &c.; Secundo, quod supplicantes intra terminum mensis unius ab hodie in antea numerandi, habeant, & debeant coram nobis præsentare Inventarium Bonorum dicti Eremitæ, & alterius cujuscunque operis pii, Legatorum, Cappellaniarum, & Beneficiorum, si quæ sunt ipsi Eremitæ annexorum, aggregatorum, & quomodocunque eidem spectantium, & pertinentium, ac omnium mobilium, suppellectilium, & jocalium, tam dictæ Ecclesiæ, quam Sacristiæ cum fide subscripta manu propria supplicantium alia non adesse, nisi in dicto Inventario adscripta, & adnotata, alias elapso dicto termino mensis unius, & non præsentato dicto Inventario cum fide negativa, præsens concessio intelligatur pro non facta, imo sit cassa, irrita, & nulla, & non aliter &c. Tertio quod sit, & intelligatur omni futuro tempore, & in perpetuum reservata tam tempore Visitationis, quam omni alio nobis, & successoribus nostris, ac Illustrissimis, & Reverendissimis Episcopis toties quoties ipsis placuerit, & benè visum fuerit facultas, & potestas visitandi tam dictam Ecclesiam Eremitæ, quam omnia Altaria ejusdem cum ipso integro Eremitæ, tunc forte Conventu, Cellulis omnibus, Dormitoriis, horreis, & aliis officinis modo existentibus, eidem annexis, & aggregatis ad numerum modo, & forma, prout supra in concessione expressum est, & demum jus, & facultas toties, quoties, ut supra dictum est visitandi computa introitus, &

exitus omnium Bonorum, & reddituum tam dicti Eremitæ, & Ecclesiæ, quam omnium Operum piorum eidem Eremitæ annexorum juxta Inventarium modo, quo supra mandatum est infra mensem præsentandum. Quibus omnibus, & singulis non adimpletis conditionibus intelligatur præsens concessio nulla, irrita, & cassa, sicuti ex nunc pro tunc nulla alia expectata declaratione, ipso facto illam nullam, irritam, & cassam declaramus; Quapropter vobis, & unicuique vestrum præcipimus, & expresse mandamus, quatenus præmissa cum effectu exequamini, & per quos decet exequi, & observare faciatis, contradictores vero, si opus est per Censuras Ecclesiasticas compescendi. In quorum fidem, & testimonium præsentem per infrascriptum nostrum Secretarium Urbis fieri iussimus, nostræ manus subscriptione munitas, & nostri Capitularis sigilli impressione roboratas. Datum Syracusis die 20. Januarii 1724. D. Vicarius Riggio Vicarius Generalis Sed. Vac.: Ardizzone Assessor: De Mandato Rm̃i D. Vicarii Generalis: Sed. Vac.: D. Franciscus Salva loco Vice-Cancell.

6. Nos Fr. Thomas Marinus Dei, & Apostol. Sedis gratia Episc. Syracusanus Regiusque Consiliarius &c. Universis, & singulis Presbyteris Clericis, aliisque personis Ecclesiasticis nostris Subditis, & signanter Rev. cui, vel quibus ipsorum præsentem præsentatæ fuerint nostris, in Christo dilectis salutem in Domino sempiternam. Cum pro parte Fratris Hieronymi a Jesu Maria de Tertio superioris P. Philippi Sortino Presbyteri, Fratris Joannis Baptistæ pariter de Sortino, & Fratris Mariani Garofalo Eremitarum devoti, & exemplaris Eremitarii sub titulo Beatissimæ semper Virginis Mariæ della Scala in Territorio Civitatis Neti nostræ Syracusanæ Diocesis sitæ ex circiter miliaribus a dicta Civitate distantis fuerit nobis supplicatum, quod nonnulli Patres Carmelitæ pro majori Religiosæ perfectionis, ac Divini cultus augmento de licentia eorum Superioris strictiorem proprii Instituti Regulam amplecti, seu laxioris illius actualis Observantiæ reformationem juxta Privilegia Apostolica dictæ Religioni concessa introducere, aliique Christiani fideles religiosorum habitum suscepturi, ipsi Patri-

bus se aggregare cupientes, dictum locum Eremitorii usque a secularium commerciorum segregatum pro effectu prædicto, ac novi Conventus erectione valde commodum repperint, & delegerint supradictos Eremitas supplicantes de constanti eorum præposito certiores facere studuerint: li-
dem propterea Eremitæ maximopere exoptantes, ut omnes Christiani fideles, & præsertim Religiosi Divinis obsequiis mancipati uti persolvendis Deo laudibus ferventius insistant, ipsique rerum omnium Creatori, ejusque Immaculate Genitrici gloriam præcitata Instituti reformatione magis augeri considerantes prædictum Eremitorium duodecim continens Cellulas, tendentes versus Orientem cum duobus Domitoriis uno ex parte superiori, & altero ex parte inferiori, Ecclesia, Sacristia, una cum jocalibus, & aliis mobilibus juxta Inventarium registratum in actis nostræ M. E. C. S., & omnibus aliis redditibus usque modo, si quæ sunt per dictos Eremitas dictamque Ecclesiam possessis dictis Patribus Carmelitis reformandis, aliisque reformatum Institutum hujusmodi acceptantibus, & profitentibus, & pro erectione Conventus ejusdem Ordinis Carmelitarum strictioris observantiæ tantum, totaliter cedere, & assignare contentantur: Ideoque nostram super præmissis humiliter exposcunt facultatem; Nos vero enixis eorum precibus benignè annuentes Divini cultus incrementum, spirituales animarum salutem, ac uberio-
rem perfectionis fructum, quem omnes ex jugi Missarum, Divinorumque Officiorum celebratione, Verbi Dei prædicatione, aliisque piis operibus, ac spiritualibus exercitiis consequentur, pro viribus providere intenti, cessionem prædictam approbamus, & licentiam; & facultatem eisdem Patribus Carmelitis reformandis tantum erigendi, & fundandi impetrato super omnibus Apostolico Beneplacito in prædicti Eremitorii loco Conventum Ordinis Carmelitarum reformatorem, in quod duodecim saltem Patres, & Fratres residere teneantur concedimus, & impartimur, nostrumque consensum præstamus, ad quam quidem concessionis facultatem devenimus sub his prævis conditionibus, sub quibus alias non devenissemus, & propterea quod executæ, & introductæ in hoc

Siciliæ Regno dicta reformatione sub Beneplacito Apostolico obtineri debeat etiam assensus Apostolicus erigendi, & fundandi prædictum Eremitum cum Ecclesia in Conventum dicti Ordinis reformatorem infra terminum anni unius numerandi, & cursuri a die executionis, & introductionis prædictæ reformationis sub Apostolico Beneplacito in hoc Siciliæ Regno, quo non obtento, nec impetrato imo in eodem termino in nostræ M. E. C. non præsentato, præsens concessio habeatur pro non facta, imo intelligatur cassa, irrita, & nulla, & non aliter &c. Secundo quod supplicantes infra terminum mensis unius ab hodie in antea numerandi habeant, & debeant coram nobis præsentare Inventarium Bonorum dicti Eremiti, ac alterius cujuscumque operis pii, Legatorum, Cappellaniarum, & beneficiorum, si quæ sunt ipsi Eremito annexorum, aggregatorum, & quorumcumque eidem spectantium, & pertinentium, ac omnium mobilium, suppellectilium, & jocalium tam dictæ Ecclesiæ, quam Sacristiæ cum fide subscripta manu propria Supplicantium, alia non adesse nisi in dicto Inventario adscripta, & adnotata, alias elapso dicto termino mensis unius, & non præsentato dicto Inventario cum fide negativa, præsens concessio intelligatur pro non facta, imo sit, cassa, irrita, & nulla, & non aliter &c. Tercio quod sit, & intelligatur omni futuro tempore, & in posterum reservata tam tempore Visitationis, quam omni alio nobis, & successoribus nostris toties, quoties placuerit, & benevisum fuerit facultas, & potestas visitandi dictam Ecclesiam, quam unam Cellulam dicti Eremiti, & demum jus, & facultas toties, quoties, ut supra dictum est visitandi computa introitus, & exitus omnium bonorum, & reddituum tam dicti Eremiti, & Ecclesiæ, quam omnium operum piorum eidem Eremito annexorum juxta Inventarium modo quo supra mandatum est infra mensem præsentandum, quibus omnibus, & singulis non adimpletis conditionibus intelligatur præsens concessio nulla, irrita, & cassa, sicuti ex nunc pro tunc nulla alia, expectata declaratione ipso facto illam nullam, irritam, & cassam declaramus; Quapropter vobis, & unicuique vestrum præcipimus, & expressè mandamus, quate-

nus præmissa cum effectu exequimini, & per quos decet exequi, & observare faciatis, Contradictores vero si opus est per censuras Ecclesiasticas compescendi. In quorum fidem, ac Testimonium præsentem per infra scriptum nostrum Secretarium fieri jussimus nostræ manus subscriptione munitas, & nostri Episcopalis sigilli impressione roboratas, Datum Syracusis die 21. Augusti 1724.: Fr. Thomas Episcopus Syracusanus: D. Franciscus Pirrone &c.: De mandato &c. Spinoccia &c.: Hinc nos tanquam fidelem Servum, quem constituit Dominus super familiam suam, quia tenemur in conspectu nostræ dictionis acta ita ordinare, ut ipsa quidem in diebus suis placeant Deo, & justa inveniantur, atque laqueos effugere, & Bonis Ecclesiasticis juxta æquitatis, & justitiæ legis disponere, attentis narratis per Fratrem Hieronymum de Tertio Superiorem dicti Eremitæ, & Socios, considerantes eadem omnia, & singula, quæ in dictis concessionibus decernuntur, atque digesta fuere, perutilia fore, illaque perpetuo, & inviolabiliter in cunctis observari; Necnon novæ nostræ concessionis munimine roborare volentes ordinaria auctoritate præinsertas Constitutiones, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium confirmamus, & approbamus, eisque inviolabilis, & irrefragabilis ordinariæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus. In iisdem contenta de novo statuimus, decernimus, & ordinamus, ac perpetuo servari volumus, & mandamus. Porro ne ullo unquam tempore, quæ pro pace nostræ Ecclesiæ innuimus tum insertæ, seu confirmatæ, tum addito in præsens factæ in oblivionem, vel desuetudinem abeant, imo perpetuo (acceptatis præmissis infra sex menses) valitura consistent, una cum iisdem declarationibus præcipimus, ut in nostra Cancellaria pro more in Codic. ad hunc effectum parato simul, & semel cum Inventario dudum exhibito, aliaque prout opportuerit ex integro faciendo registrentur. Nul- li ergo liceat hanc nostram confirmationis, seu novæ concessionis, & approbationis paginam infringere, vel ei contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit ipso facto nullæ sint, juravè nostræ ordinariæ jurisdictionis, & Successorum pro tempore nostrorum, ac Dominii revivi-

scant. Datum Romæ extra Portam Latinam die 26. Decembris Anno 1240. Matthæus Episcopus Syracusanus: De mandato Illustrissimi, & Reverendissimi Domini mei Episcopi Syracusani: Marius Canonicus Moreno: Loco ꝑ sigilli: Quoniam autem in præinserta concessione, nonnullæ appositæ sunt conditiones, quarum prima quidem, nimirum, ut Conventus, seu Monasterium cum Ecclesia, Sacristia, Cubiculis, Cellis, Dormitoriis, totiusque Claustris subiectum sit, & intelligatur Visitationi Ordinarii pro tempore, quæ sanè res ita adversatur Privilegiis exemptionum ab hac Sancta Sede, & Prædecessoribus Nostreis Romanis Pontificibus præsertim Carmelitis concessis, ut nullo pacto componi, ac propterea minime adimpleri possit. Altera vero, ut intra sex mensium spatium possessio Eremitorii hujusmodi adeatur, quod etiam, ut fiat longioris temporis spatium requiratur, & alias prout in præinserta concessione continetur. Eapropter ipsi exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut non solum præinsertam concessionem approbare, & Apostolicæ confirmationis robore munire, verum etiam opportunè in præmissis providere, & ut infra indulgere benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares Personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti; aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure vel homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet inodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, ac hujusmodi supplicationibus inclinati præinsertam concessionem tenore præsentium auctoritate Apostolica approbamus, & confirmamus, ac Apostolico munimine roboramus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper in præmissis quomodolibet interverint, supplemus, & sanamus, ac appositæ conditiones, primam quoad visitationem, & subjectionem Ordinario pro tempore existenti Syracusano tanquam non appositam fuisse, sed Privilegiis exemptionis a jurisdictione, & subjectione Ordinariorum Carmelitis alias a Prædecessori-

bus, & Sede præfatis concessis Monasterium prædictum postquam erectum fuerit in omnibus, & per omnia frui debere volumus, declaramus, alteram vero quoad spatium sex mensium illud ad integrum annum a data præsentium litterarum numeram prorogamus, extendimus, & ampliamus, illudque currere declaramus.

7. Decernentes easdem præsentelitteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, dictisque Exponentibus, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, et ab illis, ad quod spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel, ignoranter contigerit attentari.

8. Non obstantibus conditionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, necnon dicti Eremitorii, aliisque quibuscumque etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Januarii 1741. Pontificatus Nostri Anno I.
Loco † Sigilli.

D. Card. Passioneus.

Ex Originali quod asservatur Romæ
in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Conceditur Monialibus Tertiariis Ordinis nostri Bononiæ facultas celebrare faciendi secundam Missam quotidie in earum privato Oratorio.

alla Santità di Nostro Signore

BENEDETTO PAPA XIV.

Per le Monache Terziarie Carmelitane
di S. Maria Maddalena de Pazzi
di Bologna.

BEATISSIMO PADRE.

L B Monache Terziarie Carmelitane di Santa Maria Maddalena de' Pazzi di Bologna poste in Mirasole, unilissime Oratrici della Santità Vostra prostrate a' Santissimi Piedi l'espungono, non aver Chiesa publica, ma solo la Cappella privata in Casa; e la santa memoria di Clemente XII. concesse loro la grazia di poter far celebrare in quella una Messa il giorno. Ma perche questa sola per lo più non è sufficiente per servire a tutte le dette Religiose; così supplicano l'instancabile clemenza di Vostra Santità volerle grazia della licenza di farne celebrare piu d'una il giorno, e ciò per commodo di tutte le Monache, ed in particolare delle Vecchie, e di quelle, che si trovano incomodate da male, che di tanta grazia non mancheranno pregare sua Divina Maestà per la prosperità, e conservazione della Santità Vostra &c. quam Deus &c.

Ex audientia Sanctissimi die 19. Mensis Februarii 1741 Sanctissimus benigne annuendo pro gratia, Oratricibus indulget pro facultate celebrare faciendi quotidie unam aliam Missam in intro enunciato Oratorio, adinstar alterius gratiæ a sanctæ memoriæ Clemente XII. jam concessæ.

Ad Vicarium Generalem.

Joseph Levizzani Secretarius.

In Regist. &c.

Regist. lib. 2. fol. 122.

Cajetanus Lamma Cancellarius.

Ex copia autentica asservata Romæ
in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Decretum super Reformatione Provincia
nostre della Scala.

Enni, e Rmi Signori.

FRA Pietro di Gesù Maria Proenratore de' Carmelitani della stretta Osservanza della Provincia di S. Alberto in Sicilia, ossequiosamente espone all' EE. VV., come da Monsignor Trigoua Vescovo di Siracusa sotto il dì 25. Dicembre 1740. furono confermate due cessioni, o siano assegnazioni dell' Eremo nominato di Nostira Signora della Scala esistenti fuori la Città nel Territorio di Noto Diocesi di Siracusa, assine d'erigervi in loro Convento, l'una fatta dal fu Arcidiacono Don Ignazio Riggio, e Saladino allor Vicario Capitolare Sede vacante, e l'altra dal fu Monsignor Vescovo Frà D. Tommaso Marini suo Antecessore; quali tutte con ispezial Breve di Nostro Signore Regnante Papa Benedetto XIV. furono pienamente confermate sotto il dì 31. dello scorso Gennajo 1741.; in cui a tenore dell' istanze di detti Oratori fu il detto Eremo assegnato per luogo di Noviziato, fondato che sarebbe in loro Convento, e come meglio s'osserva dall' acchiusa copia nella Stampa del detto Breve. In tanto dovendosi i detti PP. Carmelitani della stretta Osservanza impos-

An. 1741.
20. Febr.

sestarsi

feffarsi del fudetto Romitorio con erigerlo in loro Convento, ed ivi stabilirli il Noviziato, in cui oltre molti Postulanti, domandano anche di voler venirli del fagro Abito i Romiti efifienti in detto Eremo, fin al numero di 14; effendo in tanto neceffaria la confueta licenza, e permeffo dell' EE. VV. umilmente fupplica l' Oratore la loro clemenza a volerli degnare di volergliela concedere, al numero di 24, cioè 12. per Chierici, e 12. per Laici, in quale ftato li trova la maggior parte di detti Romiti, che della grazia &c.

„ Sacra Congregatio fuper Difciplina Regu-
„ lari, attentis narratis, & vifis Litteris Apoftoli-
„ cis in forma Brevis Sanctiffimi Domini Noftri
„ fub die 31. Januarii 1741. approbantibus, &
„ confirmantibus concessione, fuccelfione,
„ Eremi nuncupat. della Scala, factam favore Pa-
„ trum fructibus Observantiz, feu Reformatorum
„ Ordinis Carmelitarum ex Provincia Sancti Alber-
„ ti in Sicilia, ad effectum inibi erigendi Conven-
„ tum praedicti Ordinis, feu Reformationis, praesentis Decreti tenore designat, ac deputat praefatam Eremum, postquam in Conventum formalem erecta fuerit, pro Novitiatu ejusdem Ordinis, feu Reformationis, & proinde benigne committit Patri Generali Ordinis, ut postquam sibi confisterent Patres Reformatos, ut supra adeptos fuiffe realem, & actualem possessionem, dictae Eremi, & ejusdem erectionem in Conventum formalem fequutam fuiffe, ibique adesse locum separatum pro collocacione Novitiorum, ac caetera requisita ad formam Decretorum san. mem. Clementis Octavi, nec non hujus Sacrae Congregationis, licentiam concedat Superioribus, ad quos pertinet ibidem recipiendi ad habitum probationis duodecim Clericos, feu Choris, ac totidem Laicos, feu Conversos, & completo probationis anno, ad Professionem regularium admittendi: servatis tamen omnibus, & singulis, quae continentur, in Decretis de mandato San. Mem. Alexandri Septimi editis die 20. Martii 1657. pro Novitiis in eodem Ordine recipiendis; nec non hujus Sacrae Congregationis fub die 18. Julii 1695. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romae 20. Februarii 1741.

F. Archiep. Theban. Secr.

Romae in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

- Sacra Congregatio fuper Difciplina Regulari designat Conventum Carolei pro Novitiatu Ordinis Noftri Calabriae Citra.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1741. 2. Mart. **I** L Provinciale, e Definitor de' Carmelitani in Provincia di Calabria umilmenue prostrati al bacio del Sagra Piede della Santità Vostra riverentemente li rappresentano qualmente la loro Provincia per essere due comprese in una, cioè la Calabria Citra, ed Ultra sotto il medesimo Provinciale, si rendono per ciò i Conventi dall' una all' altra non poco distanti; per la qual causa sempre ebbero due Case di Noviziato fino all' anno 1723., nel qual tempo per le angustie nelle quali trovavasi essa Provincia restò dimeffo il Noviziato di Belmonte nella Provincia Citra, ed unito con quello di S. Biagio nell' altra, e perchè presentemente si

Par. IV.

conosce non esser luogo capace a sostenere i Novizi dell' una e l' altra Provincia, oltre che per la distanza, dispendio, e disagio delle strade, molti han lasciato di prendere il S. Abito in discapito notabile della Provincia per la scarsezza de' foggetti, e Coristi da chi dipende la Regolare osservanza. Supplicano perciò la somma, e paterna benignità di S. B. degnarsi permettere la reintegrazione di esso Noviziato dimeffo nella Provincia Citra, nel Convento di Carolei destinandolo, luogo proprio molto per tal mestiere, come nel centro di essa Provincia posto nella Diocesi di Cosenza, non meno per l'aria salubre, rendite sufficienti, e fabbriche proporzionate, che per la Regolare osservanza, la quale per grazia del Signore con tutto rigore si osserva standovi 16. Religiosi continui, che &c.

„ Sacra Congregatio fuper Difciplina Regulari, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem hunc libellum remisit, attentis narratis, & audito Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum, praesentis Decreti tenore designat, ac deputat pro Novitiatu ejusdem Ordinis in Provincia Calabriae praefatum Conventum Caroleorum. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romae 2. Martii 1741.

F. J. A. Card. Guadagni Praef.

Locus * Sigilli.

F. Landus Secr.

„ Sequitur tenor Epistolae Procuratori Generali
„ ab R. P. D. Secretario ejusdem Sacrae
„ Congregationis fuper hujusmodi
„ negotio directi.

Si trasmette al Padre Procuratore Generale de' Carmelitani l' annesso Decreto della Sagra Congregazione della Difciplina Regolare per la deputazione del Convento di Carolei in Provincia di Calabria per Noviziato; e perchè secondo i Decreti di Clemente VIII. il recinto del Noviziato deve essere con Claufure partitamente separato affatto dall' abitazione commune, col commodò dentro di esso per il Maestro da assegnarsi specialmente ai Novizii; perciò si contenterà il fudetto Padre Procuratore Generale di avvertire quelli, ai quali spetta, affinché venghino adempiti i Decreti Apoftolici ben noti; e divotamente vien riverito da Monsignore Segretario.

Casa 6. Marzo 1741.

Romae ex Typographia Reverendae Camerae Apostolicae.

SUMMARIUM

Noftri Difcalceati tempore infirmitatis in propriis Cellulis orantes Indulgentias lucratur, ac si eorum Ecclesias vifitaverint.

BEATISSIMO PADRE.

I L Procurator Generale de' Carmelitani Scalzi della Congregazione d' Italia umiliffimo Oratore della Santità Vostra riverentemente prostrato a' suoi Piedi fupplica l'innata Clemenza della Santità Vostra per confolazione spirituale de' Religiosi, e Religiofe del fuo Ordine presenti, e future, che in occasione d' Infermità, per la quale non poffino ufcire dalla fua Cella, orando nella medefima Cella poffino acquiftare l'iffefse Indulgenze, che acquifterebbero fe vifitaffero le loro Chiefe. Che della Grazia &c.

P p

Ex

Ex Audientia Sanctissimi die 7. mensis.

Martii 1741.

Sanctissimus benignè annuit pro gratia Indulgentiarum, de quibus in precibus, lucran. tempore infirmitatis juxta petita.

Joseph Livizzani Secretarius.

Loco * Sigilli.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARYUM

Ereclio Conventus Luceorienfis.

FRANCISCUS ANTONIUS in DME-
NIN KOBIELSKI Dei, & Apostolicæ
Sedis gratia, Episcopus Luceorienfis,
& Brestensis, S. R. Majestatis Can-
cellarius &c.

*Tibi Fratri Angelo Postempski, S. Theol.
Doctori, & Magistro, Priori Provin-
ciali Provincie S. Joseph per utram-
que Russiam, & M. D. Lithuania, Or-
dinis Fratrum Beatissima Virginis
Marie de Monte Carmelo antiquæ re-
gularis Observantie nobis in Domino
dilecto salutem in Domino.*

An. 1741.
28. Mart.

CUM constet nobis, duodecim Religiosos suæ
Religionis, commode, sine aliorum Religio-
rum præexistentium detrimento, sustentari
posse, & servata forma Constitutionum Aposto-
licarum, Clementis VIII., Gregorii XV., &
Urbani VIII., servatisque Constitutionibus Ordi-
nis, ut Monasterium, seu Conventum, in Civitate
Luceorienfi, Diocesis istius extruere & fundare,
possis, ad majorem Dei Omnipotentis gloriam,
quæ ut diffundatur in eodem loco ex animo cupi-
mus, sine tamen præjudicio Ecclesiæ Parochialis
Luceorienfis, ac nostræ Cathedralis, licentiam
& facultatem, quantum ad Nos spectat, autori-
tate nostra Ordinaria, cum consilio & ratificatione
Venerabilis Capituli Ecclesiæ nostræ Cathedralis
Luceorienfis, concedimus & consensum præbe-
mus, in Dei nomine per præsentem, dummodo ali-
quid relevans, quod foundationi obstat possit non
superveniat. In quorum fidem, præsentem manu
nostra subscriptas, sigillo communiri jussimus.

Datum Luceoriz die vigesima octava mensis
Martii, Anno Domini millesimo septingentesimo
quadragésimo primo.

Franciscus Episcopus mp.

Locus * Sigilli.

Franciscus Kalnicki Apostolicus, &
Consistorii Luceorien. Not. mp.

II.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARYUM

*Celebrare faciens Missam sive in loco, sive
alibi, accepti stipendii, seu elemosy-*

*na parte sibi retenta, præter alias pæ-
nas Ordinariorum arbitrio infligen-
das, si fuerit Laicus, seu Secularis,
ipso facto, incidit in Excommunicatio-
nem; in suspensionem vero si Ecclesia-
sticus extiterit; a quibus censuris, ci-
tra mortis articulum, absolvi nequit
nisi a Romano Pontifice.*

Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Pri-
matibus, Metropolitanis, Archiepis-
copis, & Episcopis universis gratiam,
& communionem Sedis Apostolicæ ha-
bentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Ven. Fratres salutem, & Apo-
stolicam benedictionem.*

Q UANTA cura adhibenda sit, ut sacro-
sanctum Missæ Sacrificium non so-
lum omni Religionis cultu, ac ve-
neratione celebratur; verum etiam ut a
tanti Sacrificii dignitate cujusvis generis
mercedum conditiones, pæta, importu-
næ atque illiberales elemosynarum ex-
actiones potius, quam postulationes, alia-
que hujusmodi, quæ a simoniaca labe,
vel certe a turpi quæstu non longe absunt,
e medio tollantur, nemo est ex Catholi-
cæ Fidei cultoribus, qui ignoret.

2. Verum eo usque tandem progres-
sa est, sicut non sine ingenti cordis nostri
mœrore undique accepimus, nonnullorum
sive Ecclesiasticorum, sive Laicorum
Virorum avaritia, quæ est idolorum ser-
vitus, ut elemosynas quidem seu stipen-
dia propter Missarum celebrationem juxta
locorum consuetudines, vel Diocesana-
rum Synodorum sanctiones in subsidium
alimentorum uniuscujusque Sacerdotis
dumtaxat pro regionum opportunitatibus
præscripta colligant, Missas vero cele-
brari curent alibi, ubi elemosynæ, seu
stipendia vel consuetudine, vel Synodali
lege pro singulis Missis attributa sunt mi-
noris pretii, quam illic ubi accipiuntur,
darentur.

3. Id quam absolum sit, atque alie-
num ab ipsa sive expressa, sive tacita pie
offerentium voluntate, omnes plane in-
telligunt; nec aliter existimandum est; in
illa enim potius Missas esse celebrandas
quisque vult, ad quam religionis, & pie-
tatis stimulis ductus elemosynas confert,

aut in qua quispiam fortasse tumulatus est, quam in alia Ecclesia sibi prorsus ignota.

4. Quod sane veluti mercaturis faciendis a turpis lucri cupiditate inductum, non solum ab avaritiæ suspitione, & vitio, verum etiam a forti crimine, unde restitutioni subjacet, haud immune, in causa est, ut bonorum quamplurimi, ad quorum notitiam mercatura hujusmodi venit, graviter offensi, ab eleemosynis ad celebrandas Missas amplius offerendis sese abstineant.

5. Execrabile hujusmodi abusum aliqui sensim irrepentem detestantes Romani Pontifices Prædecessores nostri, de consilio tum Congregationis S. R. E. Cardinalium Universalis Inquisitionis contra hæreticam pravitatem, tum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum decretum voluerunt, nimirum a quolibet Sacerdote stipendio, seu eleemosyna majoris pretii pro celebratione Missæ a quocumque accepta non posse alteri Sacerdoti Missam hujusmodi celebraturo stipendium, seu eleemosynam minoris pretii erogari, etsi eidem Sacerdoti Missam celebranti, & consentienti se majoris pretii stipendium, seu eleemosynam accepisse indicasset.

6. Ea propter vos, Venerabiles Fratres, in Apostolici ministerii, & sollicitudinis nostræ partem adscitos rogamus, & maximopere in Domino hortamur, ut custodientes vigilias super gregibus vestris, enitami, ne ea pestis amplius peraragetur, sed ut penitus extinguatur. Ab avaritiâ enim, tamquam a radice, mala omnia germinant; quam quidam appetentes, erraverunt a fide, & inferuerunt se doloribus multis. Avaritia quidem nulla potior contagio, quæ conceptam apud omnes Sacerdotalis dignitatis perfectionisque opinionem magis inficiat evellatque. Avaritia opibus Deum post habere, ac servire Mammonæ docens, efficit, ut Avari hæreditatem non habeant in Regno Christi, & Dei. Quod si hæc in Laicis hominibus minime toleranda, atque adeo legibus coercenda, quid in Ecclesiasticis Viris, qui terrenis rebus nuntium miserunt, qui in sortem Domini vocati, qui Deo mancipati sunt? Quid, quod non per mundana lucra, sed per Altaris ministerium tam sordide, & cum san-

ctissimarum legum contemptu, & cum Sacerdotalis charitatis dedecore in avaritiam præcipiti animo rapiuntur? Contendite igitur, Venerabiles Fratres, quibus Christi ovium cura demandata est, non solum ut verbo, & exemplo præeuntes, Christi sitis bonus odor in omni loco, unde populi vestigia vestra sequantur; verum etiam ut Ecclesiasticos primum, deinde Laicos viros ab infectis vitiorum pascuis avertentes, per viam mandatorum Dei ad cœleste ovile currere doceatis.

7. Quoniam autem ita comparatum est, ut præsentis poenæ metu salutaribus monitis facilius obtemperetur; per Edictum in vestris Diocesisbus proponendum affigendumque Universis notum facite, quemcumque, qui eleemosynas, seu stipendia majoris pretii pro Missis celebrandis, quemadmodum locorum consuetudines, vel Synodalia statuta exigunt, colligens, Missas, retenta sibi parte earumdem eleemosynarum, seu stipendiorum acceptorum, sive itidem, sive alibi, ubi pro Missis celebrandis minoræ stipendia, seu eleemosynæ tribuuntur, celebrari fecerit, Laicum quidem seu Sæcularem præter alias arbitrio vestro irrogandas poenas, excommunicationis poenam, Clericum vero, sive quemcumque Sacerdotem poenam suspensionis ipso facto incurrrere; a quibus nullus per alium, quam per Nos ipsos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit. Fore autem confidimus, ut unusquisque memor conditionis suæ, posthac bene consultum velit animæ suæ, nec tam salutaris leges, censurasque Ecclesiasticas parvipendat. Interea Fraternitatibus Vestris Apost. Benedictionem in populos etiam curæ vestræ commissos redeundaturam permanentiter impertimur.

8. Volumus autem, ut præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Junii 1741. Pontificatus Nostri Anno I.

D. Card. Passioneus.

III.

Ex copia autentica asservata Romæ
in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

*Ereclio Conventuum Carmelitarum stri-
ctioris Siculæ Observantiæ in Pro-
vinciam sub titulo S. Mariæ de Scala
Paradisî cum Apostolica ejusdem Pro-
vinciæ Superiorum, & Officialium
deputatione.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1741.
27. Julii.

AD regularis disciplinæ observantiam in iis præsertim Religiosorum viro-
rum institutis, in quibus juxta primævam
institutionem benedicente Domino viget,
retinendam, conservandam, adaugendam-
que quantum conferat, non modo mino-
rum, majorumque Superiorum præsentia,
verum etiam Provinciarum sapientissime
excogitata divisio diuturni temporis, re-
rumque experientia edocti tam Romani
Pontifices prædecessores nostri, quam
ipsi Regularium Ordinum rectores insimul
adlaborarunt, ut cum Conventus, & Mo-
nasteria ejusdem Ordinis multiplicati, &
crescere perspexissent, alia invicem unita
ab aliis una simul junctis separata, & si
omnia, & singula sub uno Generali capite
posita diversis tamen Provinciarum Re-
ctoribus, habita ratione gubernentur.
Hinc salutaria subolescentibus malis sta-
tim adhibita remedia sublata opportune
dissidia, præcisæ sine jurgis lites, animi
rectissime conciliati, restituta prima tran-
quillitas concalescens charitas, observantia
adaucta. Exponi siquidem Nobis nuper fe-
cerunt dilecti filii Vicarius Provincialis,
ac Definidores, & Fratres Ordinis Beatæ
Mariæ de Monte Carmelo reformatorum
nuncupat., quod dudum in Conventu Ci-
vitatis Syracusanæ Provinciæ S. Alberti in
Regno Siciliæ Ordinis prædicti, strictior
observantia perfectæ vitæ communis una
cum suis Constitutionibus a fel. rec. Ur-
bano PP. VIII. Prædecessore nostro pro
reformatis, & reformandis in Ordine
Carmelitarum potissimum confirmatis, ac
una cum propriis legibus municipalibus,
& juxta præscriptum in Constitutionibus
dicti Ordinis auctoritate Apostolica confir-

mat, locorum, & personarum varietate
attenta per præviam fel. rec. Benedicti Pa-
pæ XIII. itidem Prædecessoris nostri per
suas in simili forma Brevis die 27. Julii
1724. expeditas literas approbationem,
aliaque decreta Congregationis Venerabi-
lium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinali-
um, & dilectorum filiorum Romanæ Cu-
riæ Prælatorum super disciplina Regulari
specialiter deputatorum inducta fuit; Suc-
cessive vero in quatuor aliis dictæ Provin-
ciæ Conventibus, nempe di Scilli, Spac-
caforno, Cattania, & Calagrione exten-
sa, & propagata fuit. Ut gubernium au-
tem Conventuum prædictorum, omni cum
cura, diligentia, & solertia administra-
retur, eadem Congregatio Cardinalium
expediens existimavit, ut Fratres, & Con-
ventus observantiæ hujusmodi divideren-
tur, & ex una duæ Provinciæ erigeren-
tur, & pariter decrevit, quod Provincia
hujusmodi eisdem Fratribus observantiæ
prædictæ alios quinque Conventus assigna-
ret, pro ut in decreto die 18. Aug. 1738.
edito a Clemente Prædecessore prædicto
approbato latius dicitur contineri. In
Congregatione vero die 20. Janu. 1739.
habita, cum quinque Conventus hujusmo-
di assignati fuissent, propter nonnullas
difficultates quo ad dictorum Conventuum
executionem in Congregatione die 11.
Maii 1712. pariter habita exortas iidem
Conventus constituti præscripti dumtaxat
fuerunt, donec, & quousque Fratres ob-
servantiæ prædictæ adducti essent in nu-
mero sufficienti, ut tres alios Conventus
assignatos inhabitare, ac administrare pos-
sent, duo solummodo Conventus nempe
di Noto, & Agosta assignati fuerunt. In-
terea temporis Eremus S. Mariæ della Sca-
la nuncupata eisdem Fratribus reformatis
dicti Ordinis donata aggregavimus, & per
quasdam nostras in simili forma Brevis die
31. Januarii ejusdem anni 1712. expedi-
tas literas in Conventum ereximus: quo-
niam autem exponentes prædicti, qui (ut
asserunt) in pacificam possessionem dicto-
rum duorum de Noto, & Agosta Conven-
tuum reperiuntur, qui una cum aliis su-
prædictis numerum octo perficiunt juxta
supradictæ Congregationis Cardinalium
decretum, octo Conventus hujusmodi a
prædicta S. Alberti divisos, & separatos
in novam Provinciam sub invocatione San-
ctæ

œ Mariæ Schalæ Paradisi observantiæ Syracusanæ nominandam, appellandamque per Nos erigi constituere, & declarare plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicare fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

2. Nos igitur ipsos Epouentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratos septem Conventus nempe di Siracusa, Scicli, Spaccaforro, Carania, Caltagirone, Noto, Agosta, Civitatum, seu Terrarum, aut locorum respectively a Provincia S. Alberti prædicti ejusdem Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo divisos, & separatos, ac Eremum S. Mariæ Schalæ Paradisi per Nos in Conventum constituta, ut premititur Fratribus strictioris Observantiæ ejusdem Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo assignatos in novam Provinciæ Syracusanæ S. Mariæ de Schala Paradisi appellandam, nominandamque, dummodo tamen & hac adjecta conditione, ut juxta decreta, & resolutiones memoratæ Congregationis Cardinalium a Provincia S. Alberti hujusmodi tres alii Conventus novæ Provinciæ Observantiæ Syracusanæ prædictæ Superioribus, & Fratribus, quando sint in statu illos recipiendi, tradantur, & consignentur, auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, constituimus, & deputamus. Præterea eidem novæ Provinciæ Observantiæ Syracusanæ S. Mariæ Schalæ Paradisi, necnon illius pro tempore existentibus Priori Provinciali, Custodi, Definitoribus, aliisque Superioribus, Fratribus, & personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, honoribus, proprio sigillo, aliisque insigniis, quibus aliarum Ordinis Provinciæ, ac Prior Provincialis, Custos, & Definitorum, aliique Superiores, Fratres, & personæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias

quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia, ac sub eisdem legibus per Constitutiones dicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas præscriptis, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant respectively auctoritate præfata concedimus, & impertimur.

3. Ac insuper ut in nova Provincia S. Mariæ de Schala Paradisi hujusmodi sic erecta semper in posterum per suum Priorem Provinciale, Custodem, Definidores, & alios Officiales, & Superiores juxta statuta Regularia dicti Ordinis per se in Capitulo Provinciali intra præscriptum tempus de triennio in triennium celebrando gubernetur, & gubernari debeat auctoritate, & tenore præsentis volumus, præcipimus, & declaramus. Demum felici, prosperoque ejusdem novæ Provinciæ erectæ regimini, & gubernio consule-re cupientes, ac de infracriptorum Ordinis, & Provinciæ hujusmodi professorum fide, prudentia, charitate, vigilantia, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, dilectos filios Albertum Mariam Sacræ Familæ modernum Vicarium Provinciale in Priorem Provinciale, Vincentium Mariam a S. Michele in primum, Cyrillum Mariam a Maria Infante in secundum, Andreæ a Cruce in tertium, ac Eliseum Maria a Sac. Infante in quartum Definidores Provinciales, necnon Antonium a S. Angelo, ac Bernardum Mariam a S. Stephano in supplementum supradictorum Definitorum in casu deficientiæ, seu legitimi impedimenti aliqujus ex supradictis Definitoribus, ac Albertum Mariam Sacræ Familæ in Definitorum Generalem pro Capitulo generali, nec non Franciscum a Sanctissimo Sacramento, & Josephum a S. Infante in socios Capituli generalis, & Albertum Mariam a Jesu Crucifixo, ac Augustinum Mariam a Spiritu Sancto in supplementum eorundem sociorum, nec non Agatinum a Maria Dolorosa in Custodem dictæ Provinciæ respectively ad tempus quo ejusmodi officia juxta Regularia Ordinis prædicti instituta per Sedem Apostolicam confirmata durare consueverunt, a die quo præsentis nostræ literæ debitæ executioni

tionem demandatæ fuerint, computandum, cum omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, facultatibus, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, auctoritate, & tenore præsentis constituimus, & deputamus.

4. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis pœnis omnibus, & singulis memoratorum Conventuum per nos in Provinciam erectorum Superioribus Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supranominatos Fratres ad officia eis respective per præsentem demandata juxta earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittant, eosque recognoscant, & illis in omnibus officia hujusmodi concernentibus respective pareant, & obediuntque, & assistant.

5. Ac decernentes easdem præsentem litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integro effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit ab omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus præmissis, & Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis Provinciæ, & Conventuum prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore

permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Julii 1741. Pontificatus Nostri Anno II.

D. Card. Passioneus.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Approbatio erectionis Conventus nostri Monasteriensis.

FRANCISCUS ANTONIUS in DME-NIN KOBIELSKI Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Episcopus Luceorienfis, & Brestensis Serenissimæ Reginæ Cancellarius.

Universis, & singulis quorum interest, & intererit, aut quomodolibet interesse poterit significamus.

Quia nos ad supplicia vota, & humiles preces, *Ag. 1741. Religiosorum Patrum Carmelitarum Calceæ 22. Aug.* Aloysia Gonzaga Ranguszhowa in Ostrog Ducissa ante circiter sexaginta annos plantatum in posterum de voto ejus eligendum intra ambitum suburbiorum Civitatis Ostrog Ducalis situm non contravenientibus Reverendis Religiosis, in eadem circumferentia constitutis, auctoritate nobis a Sancta Sede Apostolica de præscripto Concilii Tridentini Sess. 25. cap. 3. de Regularibus concessa, cum circa visitationem ejusdem Conventus non repariatur approbatio Illustrissimorum Prædecessorum Nostrorum pro majori Divinæ Gloriæ incremento, sine tamen ullo prejudicio Ecclesiæ Parochialis Ostrogienfis tam in spiritualibus, quam in temporalibus, cui tamen infervere invitati maxime in administratione spiritualium teneantur approbandum esse duximus uti quidem præsentibus approbamus. In quorum fidem præsentem manu nostra subscriptas, & sigillo Communitatis dedimus in Ostrog die 23. Augusti 1741.

Franciscus Episcopus.

Locus * Sigilli.

Adalbertus Temesvarii A. R. D. Scholasticus Luceorienfis Soc. Illustrissimi, & Excellentissimi Auditor. Judex Generalis.

Thomas Nyhomæ Apostolicus, & sacre Illustrissimæ, & Excellentissimæ Notarius.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ.

SUMMARIVM

Pontifex indulget, ut in Litanis, & Breviario Discalceatorum nostrorum adjungivalcat nomen S. Joannis a Cruce.
Ordin-

Ordinis Carmelitarum Excalceatorum
Congregationis Italix,
& Hispanix.

DECRETUM
FASANEN.

An. 1741. 11. Sept. **S**anctissimus Dominus Noster Benedictus XIV. ad humillimas preces Procuratorum Generalium, utriusque Congregationis Italix, & Hispanix benigne inclinatissimus indulget, ut in Litanis, quæ recitantur a Religiosis Ordinis Carmelitarum Excalceatorum addi possit nomen Sancti Joannis a Cruce, assignando Invocationi ejusdem Sancti, ultimum locum inter Confessores, & ita in Breviario ejusdem Ordinis imprimi mandavit. Die 11. Septembris 1741.

F. J. A. Cardinalis Guadagni Pro-Pref.
Loco * Sigilli.

T. Patr. Hierosolym. Secr.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispanix.

SUMMARIUM

Extenditur ad universum Ordinem nostrorum Excalceatorum Officium Expectationis Partus Beatæ Mariæ Virginis, & S. Joannis a Cruce semel in mense.

Ordinis Carmelitarum Discalceatorum.

An. 1741. 17. Sept. **R**elatis in Sacra Rituum Congregatione per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Guadagni enixis precibus P. Procuratoris Generalis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, quibus pro extensione Officii proprii diei Festi Expectationis Partus Beatæ Mariæ Virginis, necnon alterius S. Joannis a Cruce semel in mense ad totum suum Ordinem supplicatum fuit, Sacra eadem Congregatio audito prius Reverendo Patre Domino Ludovico de Valentibus Fidei Promotore benigne indulget, ut in posterum die decima octava Decembris Officium Expectationis Partus Beatæ Mariæ Virginis sub Ritu Duplici Majoris ad formam Indulti a sancta memoria Benedicto XIII. statui Ecclesiastico elargiti; & alterum S. Joannis a Cruce semel in mense die non impedita sub Ritu Semiduplici, exceptis tamen Adventibus, Quatuor Temporum, Vigilantium, ac Quadragesimæ temporibus in universo præfato Ordine recitari, & Missæ respective celebrari possint, & valeant. Die 17. Septembris 1741.

Fr. J. A. Card. Guadagni Pro-Pref.
Loco * Sigilli.

T. Patr. Hierosolym. Secr.

Romæ ex Typographia Rev. Cameræ
Apostolicæ.

SUMMARIUM

Signatur Commissio Introductionis Causæ Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servæ Dei Sororis Rosæ Mariæ Serio Ordinis nostri.

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servæ Dei Sororis Rosæ Mariæ Serio Ordinis Carmelitarum antiquæ Observantia.

Proposita ex dispositione Apostolica in Sacra Rituum Congregatione ordinaria absque interventu Consultorum per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Guadagni vice, & nomine Eminentissimi, & Reverendissimi Cardinalis Pieri Pontentis, & ad instantiam Patris Fratris Seraphini Mariæ Potenza Sacerdotis Ordinis Carmelitarum antiquæ Observantia Postulatoris Causæ Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servæ Dei Sororis Rosæ Mariæ Serio prædictæ, in eaque discussio infra scripto Dubio:

„An sit signanda commissio introductionis Causæ in casu, & ad effectum, de quo agitur, Sacra eadem Congregatio tam in scriptis, quam in voce R. P. D. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore prius audito, rescribendum censuit: Affirmative: si Sanctissimo Domino nostro visum fuerit. Die 16. Septembris 1741.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis eidem Sanctissimo Domino nostro relatione, Sanctitas Sua benigne annuit, prædictamque commissionem propria manu signavit. Die 22. ejusdem mensis, & anni 1741.

Fr. J. A. Card. Guadagni Pro-Pref.

Loco * Sigilli.

T. Patr. Hierosolym. Secr.

J. M. J.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispanix.

SUMMARIUM

Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium Concordiam super Controversia Rogationum inter nostros Discalceatos, & Presbyteros de Villafranca inita approbat, atque confirmat.

Frater Joseph à Sancto Joachino Provincialis Carmelitarum Excalceatorum Provincie Sancti Joachini: Cum ita sit, quod pendente inter Conventum nostri Ordinis in hac Villa de Villafranca, & Capitulum Ecclesiasticum, & Beneficiatos Ecclesiæ Parochialis Sanctæ Euphemie ejusdem Villæ lite, & Causa super Rogationibus, quas sub die 27. Augusti anni elapsi 1739. celebrant Religiosi & Communitas ejusdem Conventus occasione eluvionis, & inundationis Fluminis Aragonii, quæ ex tempore contigit, quamvis Sanctitas Sua dictum litigium avocaverit ad Sacram Rotam dicti Religiosi pro bono pacis compositionem traxerint cum dictis Capitulo, & Beneficiatis auctoritate nostri Officii facultatem impertimur dictæ Communitati concordandi pacis, & Capitula, quæ magis expedire censeantur ad extinguendam dictam litem, & firmandam pacificam, & inviolabilem Concordiam, ac reciprocani correspondentiam,

tiam, & unionem cum Dominis dicti Capituli; In quorum fidem presentes nostro nomine, & sigillo nostri Officii munitis, & ab infrascripto nostro Secretario subsignatas dedimus in hoc nostro Conventu de Villafranca hac die 1. Novembris 1740.

Fr. Joseph a S. Joachino Provincialis.

Fr. Cosma a Spiritu Sancto Secretarius.

In Conventu Carmelitarum Excalceatorum Villæ de Villafranca die 2. Novembris 1740., ibidemque in Aula consueta ad sonum Campanæ, ac prævisis reliquis Solemnitatibus de stylo servari consuetis in mei Scribæ, & Testium infrascriptorum præsentia congregati fuerunt Admodum RR. PP. Fr. Joseph a Conceptione Prior, Fr. Joannes a Sancto Josepho Sub-Prior, Fr. Joseph a Cruce, Fr. Blasius a Resurrectione, Fr. Bartholomæus a Jesu, Fr. . . a S. Theresia, Fr. Joannes a Jesu Maria, & Fr. Joachinus a Jesu Maria Religiosi ejusdem Conventus, nemine deficiente, ut asseruerunt ex aliis, qui poterant, & debeant concurrere, ac ita congregati proposuerunt, quod die 27. Augusti anni proxime elapsi 1739. attenta maxima eluvione Fluminis Aragonii effluentis prope terminos hujus Villæ cum tanta excrecentia, ut pro majori parte inundati remansissent; in hac rerum calamitate Communitas dicti Conventus pro solatio vicinorum Rogationes facere determinavit, & ad hujusmodi effectum processionaliter egressa fuit extra illius limites cum devota Imagine Christi Crucifixi, quæ pro majori decencia, & veneratione deferrebat per alterum ex Religiosis superpelliceo indutum itipantibus hinc inde duobus aliis itidem cum superpelliceis, & candelabris accensis, ac circumferens in eadem supplicatione Imaginem Beatissimæ Virginis de Monte Carmelo; Capitulum autem Ecclesiasticum Parochialis S. Euphemie ejusdem Villæ conquestum fuit de ejusmodi actu coram D. Provifore, & Vicario Generali hujus Diocesis Pampilonen., iustificare prætendens, dictam Communitatem vulnerasse Jura Parochialia sub obtentu, quod non poterat absque licentia, & consensu dicti Capituli dictam supplicationem celebrare; Communitas autem opposuit declinatoriam Fori, & Jurisdictionis, & allegavit, nullum commississe excessum in eo actu juxta formam præmissam celebrato ob facultatem sibi, uti reliquis Regularibus competentem hujusmodi functiones peragendi, maxime quia non incefferat cum Cruce processionali, neque Cappa pluviali, & Stola, & pendente articulo dictæ declarationis, eadem Communitas obtinuit Litteras Suse Sanctitatis, quibus causam, ut præfertur introductam avocabat ad Sacram Rotam, quæ notificatæ fuerunt dicto Capitulo; rebus autem ita stantibus, proposita fuerant media pacifica ad effectum stabiliendi amicabilem Concordiam inter ambas Partes; ideoque cupientes, ut debitum sortiantur effectum, ex nunc vigore præsentis Instrumenti, & in vim licentiæ sibi ad hujusmodi effectum externa die concessæ per R. P. D. Josephum a S. Joachino Provinciale ejusdem Ordinis in Provincia S. Joachini, & per Fr. Cosmam a Spiritu Sancto Secretarium subsignatæ tenoris, ut præferitur, ac deinde inserta in copiis hujus Instrumenti constituere dixerunt in suum legitimum Procuratorem cum facultatibus de Jure necessariis, & opportunis R. P. Fr. Joachinum a Jesu Maria ad transigendum nomine, & jure representativo dictæ Communitatis super dicta Causa mediante publico Instrumento stipulando cum dicto Capitulo Ecclesiastico, cumque pactis, & conditionibus sibi benevisis, & magis conducentibus ad stabiliendam firmam, & permanentem Concor-

diam, ac renunciandum respectivé articulo avocationis, & Litteris præmemoratis, ac acceptandum pacta proponenda per dictum Capitulum, ejusque Beneficiatos sub reservationibus, & circumstantiis, in quibus concordaverint laudantes ex nunc, & approbantes omnia Capitula super dicto negotio facienda, & consentientes, ut suum debitum, & plenarium sortiantur effectum, & efficiant eisdem constitutis, ac si omnes insimul in rogitis dictæ transactionis intervenirent, eaque propter datis eisdem, ut supra constituto Procuratori absolutam facultatem absque ulla limitatione, ac renunciante pro majori ejusdem actus subsistentia beneficio restitutionis in integrum, de quo per me infrascriptum Scribam fuerunt moniti, ac volentes ad præmissorum observantiam, & punctualem affectuonem a Judicibus, & Tribunalibus competentibus compelli, quorum jurisdictioni se subicere dixerunt, ac si ageretur de sententia in Judicatum transacta, renunciantes solummodo ad hujusmodi finem Judicibus propriis. Præsentem ad hæc omnia, ut præfertur dicto Fr. Joachino a Jesu Maria, & acceptante hujusmodi Procuræ Mandatum; quod fuit actum præsentibus Josepho Ruyz, & Joanne Emanuele Balsa residentibus in dicta Villa, ac subscriptum ab omnibus, excepto dicto Ruyz scribere nesciente in præsentiam mei infrascripti Scribæ, qui de præmissis omnibus fidem facio.

Fr. Joseph a Conceptione Prior.

Fr. Joannes a S. Josepho.

Fr. Blasius a Resurrectione.

Fr. Joseph a S. Theresia.

Fr. Joseph a Cruce.

Fr. Bartholomæus a Jesu.

Fr. Joachinus a Jesu Maria.

Fr. Joseph a Jesu Maria.

Joannes Emanuel de Balsa.

Ita est:

Franciscus Ximenez Scriba.

Concordat hæc copia cum Instrumento originali Procuræ in Actis mei recepto.

In Testimonium veritatis.

Franciscus Ximenez Scriba.

In Aula Capitulari Ecclesiæ Parochialis Sanctæ Euphemie Villæ de Villafranca Regni Navaræ, & Diocesis Pampilonen. die 2. Novembris anni 1740. in mei Scribæ Regii, & Testium infrascriptorum præsentia personaliter constituti fuerunt ex una D. Isidorus Xil, & Zapata, D. Joachinus de Peralta, D. Franciscus Garzia, D. Joachinus Ramirez, D. Firminus de Zagarrando, & D. Bernardinus de Ochoa omnes Beneficiati dictæ Ecclesiæ, nemine ex præinsertis, uti asseruerunt deficiente, præter D. Joachino de Labraza, qui non intervenit, quamvis monitus: ex altera vero R. P. Fr. Joachinus a Jesu Maria Conventualis in Conventu Carmelitarum Excalceatorum ejusdem Villæ nomine, & jure representativo suæ Communitatis in vim mandati Procuræ ad ejus favorem hodierna die per Acta mei stipulati, ac licentiæ habite ad præmissum, & reliquos effectus ut infra a R. P. Provinciali Provinciæ S. Joachini ejusdem Ordinis, uti docuit per documenta authentographa, quæ exhibuit inserenda in hoc Instrumento, ejusque copiis.

Cumque ita sit, uti unanimes proposuerunt, quod sub die 27. Augusti anni 1739. Communitas eorundem Religiosorum ob superentam eo tempore maximam eluvionem profundi Fluminis Aragonii effluentis prope terminos, & Campos ejusdem Villæ, qui fere omnes inundati remanserant, necessitatem urgere noverit pro solatio vicinorum,

& ad

& ad implorandam Divinam opem in tanta calamitate processionaliter egrediendi, & effective egressa fuerit extra limites sui Conventus cum devota Imagine Christi Crucifixi, quæ pro majori veneratione, & decencia deferrebat per alterum ex dictis Religiosis superpelliceo indutum stipantibus hinc inde duobus aliis etiam cum superpelliceis, & duobus candelabris accensis, ac circumferens in eadem supplicatione Imaginem Beatissimæ Virginis de Monte Carmelo; de huiusmodi autem Actum dictum Capitulum, ejusque Beneficia-ri eo sub obtentu, quod in dicta functione Communitas Jura Parochialia vulnerasset conquesti fuerint coram Provisore, & Vicario Generali dictæ Diocesis Pampilonen., qui mandavit super expensis recipi, uti recepta fuit informatio per alterum ex Notariis sui Tribunalis; in hoc autem statu Communitas opposuit declinatoriam Fori, & Jurisdictionis allegans suos Religiosos exceptos esse a Jurisdictione dicti Provisoris, & Vicarii Generalis, ac solummodo subiectos suæ Sanctitati, ac de cætero in supplicatione juxta modum præmiū celebrata absque assensu dicti Capituli, & Vicarii dictæ Parochialis nullum excessum commisisse, tam quia dicti Religiosi, uti quicumque alii Regulares liberam habeant facultatem celebrandi similes Rogationes tam quia in supplicatione, quam fecerant dicta die 27. Augusti, neque Crux processionalis, neque Cappa Pluvialis, minusque Stola intervenierat, & huiusmodi Articulo pendente recursum habuerit eadem Communitas ad nostrum Sanctissimum Patrem Benedictum XIV., & obtinuerit Commissionem propria manu Sanctissimæ suæ signatam, & avocatorium dictæ Causæ ad Sacram Rotam, cujus vigore per R. P. D. Carolum Calcagnini Auditorem ejusdem Tribunalis expeditæ fuerunt Litteræ citatoriales, inhibitoriales, & compulsoriales, quæ cum insertione ejusdem Commissionis manu propria Sanctissimæ signatæ intimatæ fuerunt dicto Capitulo, rebusque ita stantibus cupientes ambæ Partes reciprocam correspondentiam, & unionem firmare, & mediante concordia evitare perniciosas consequentias; & perturbationes imminentes ob huiusmodi contentiones tam ambabus Communitatibus, quam Incolis dictæ Villæ, qui in similibus calamitatibus, quibus expositi remanent, quotidie huiusmodi solatio indigens, determinaverint singule Partes nomine respective Communitatum, quas representant terminare dictum Litigium mediantibus patris, & Capitulis sequentibus videlicet:

Primo, quod ex hodie posterum Communitas, & Religiosi dicti Conventus tam præsentem, quam futuri quotiescumque rogati fuerint, sive ob infortunium inundationum, tempestatum, pestis, bellis, sive cujuscumque alterius publicæ calamitatis possint, si voluerint, utente jure suo supplicationes facere per terminos, & limites hujus Villæ absque aliorum consortio, juxta modum, & formam, quam ut præfertur prædicarunt dicta die 27. Augusti 1739., sive etiam deferentes quascumque alias Sanctorum Imagines, ita tamen, quod non possint in huiusmodi functionibus esse, nec deferre Crucem processionalem, Cappam pluvialem, minusque Stolam, nec per se ipsos, nec per quemcumque alium Ecclesiasticum, neque Regularem, quoniam per huiusmodi medium illæsa remanebunt jura dictæ Parochialis, & servata huiusmodi clara expressione, omnes contentiones impotenter vitabuntur.

Item quod singule Partes suppleant sumptus, & expensas, quas passæ fuerunt occasione dicti litigii, & recursum facti ad Sanctissimum, & si pro

expensis processalibus aliqua summa erogari debeat, sive modica, sive quavis satisfacienda; ab ea Parte, ad cujus instantiam factæ fuerint; cumque Fiscalis Generalis hujus Episcopatus interessatus reperitur in eadem Causa coadjuvans jura dicti Capituli, si hic a litigio desistere renuerit, & cogatur eadem Communitas prosequi recursum avocationis, ac appellationis contra dictum Fiscalem Generalem, aut alium, qui interesse habere prætendat, aut se immiscuerit in dicta Causa sumptus, & expensæ occurrentes satisfaciendæ sint a dicto Conventu, quia Capitulum aliquod contribuere teneatur.

Hinc est, quod juxta præinserta Capitula ambæ Partes desistere dixerunt, omnique meliori modo, via, ac forma renunciarunt cuicumque juri sibi competenti ad prosequendum respectivè dictum Litigium, & ad huiusmodi effectum annularunt Mandata Procuræ hinc inde stipulata pro ejus prosecutione, ac si facta non fuissent, omnesque allegationes, & Acta hæcenus respectivè facta, & quatenus opus dicta Mandata revocarunt, ita quod Procuratores, quibus concessa fuerint facultatibus mihi ipsi tributis, minime uti valeant, ac unanimes deliberarunt, quod si pro validitate hujus transactionis necessaria fuerit approbatio Illustrissimi Domini Episcopi hujus Diocesis, sive Nuncii Apostolici in hisce Hispaniarum Regnis, sive Summi Pontificis ex nunc pro dicta confirmatione reverenter supplicare intelligantur, uti supplicarunt consentientes sollicitari, & obtinere per quamcunque ex ambabus Partibus expensis communibus, & ex nunc pro tunc ad pæqualem illius observantiam se obligarunt subicientes eapropter reciproce omnia sua Bona, & Reddita, ac renunciantes nominibus, quibus supra beneficio restitutionis in integrum, de quo per me Scribam infra scriptum fuerunt moniti, seque subicientes Tribunali, ac reliquis Judicibus competentibus, a quibus ad præmissorum observantiam, & si ageretur de re judicata compelli valeant, renunciantes proprio Foro, & Jurisdictioni, & ita stipulati fuerunt præsentibus D. Sebastianiano de Argona, D. Luca de Villanova Prefbyteris dictæ Parochiæ, seque omnes subscripserunt in præsentia mei infra scripti Scribæ, qui de præmissis omnibus fidem facio:

D. Isidorus Gil, & Zapata.
D. Joachinus de Peralta.
D. Franciscus Garzia, & Ros.
D. Joachinus Romerez.
D. Firminus de Zagorrande:
D. Bernardus Ochoa.
Fr. Joachinus a Jesu Maria.
D. Lucas a Villanova.
D. Sebastianus de Argons.

Ita est:

Franciscus Ximenez Scriba.

Concordat hæc copia cum Instrumento originali Concordiæ in Actis mei recepto, & recondito, ex quo fideliter fuit extracta, & in fidem me subscripsi, & signavi.

In Testimonium veritatis.

Fr. Franciscus Ximenez Scriba.

Illustris Domine: Fiscalis Generalis hujus Diocesis, ac Joseph Antonius Solano, & Martinus Firminus de Lerraz Procuratores respectivè Capituli Beneficiatorum Ecclesiæ Parochialis, & Communitatis Conventualis Carmelitarum Exaltatorum Villæ de Villafraanca exponunt, quod in Causa coram Dominatione Vestra verrente inter dictas Partes super Rogationibus, quas celebrant Religiosi dicti Conventus die 27. Augusti anni 1739.

ni 1739. concordant dictum Capitulum Ecclesiasticum, & Communitas Religiosorum juxta formam expressam in Instrumento Concordiæ, quod in forma publica, & probanti exhibetur; utque suum debitum sortiatur effectum supplicant Dominationi Vestre, quatenus dictam Concordiam approbare, & confirmare dignetur, ac desuper interponere suam auctoritatem ordinariam, & Decretum judiciale, ut perpetuo, & inviolabiliter observetur, attenta Justitia, quam petunt.

Licenziatus Leoz.

Joseph Antonius Solano.

Martinus Firminus de Lerroz.

Visa hac petitione una cum Instrumento Concordiæ, quod ab instantibus exhibetur, ac reliquis Actis Cause, de qua fit mentio, necnon Literis citatorialibus, inhibitorialibus, & compulsozialibus Sacre Rotæ, in vim commissionis, ut supponitur manu Sanctissimi signatæ expeditis, earumque intimationibus, quarum copia inserta est in principio istorum Actorum, decernimus per Partes supplicantes recurri ad quem sua interit pro confirmatione, & approbatione dictæ Concordiæ.

Licenziatus D. Petrus Antonius Fernandez de Arcaya.

Ita decrevit:

D. Licenziatus D. Petrus Antonius Fernandez de Acaya Provisor, & Vicarius Generalis hujus Dioecesis in Civitate Pampilonen. die 19. Januarii 1741.

Ita est:

Joannes de Vizaguirre Notarius.

In Villa de Villafranca die 24. Aprilis 1741. in mei Scribæ, & Testium infracriptorum presentia comparuit Licenziatus D. Petrus de Ochon Vicarius Ecclesiæ Parochialis S. Euphemie ejusdem Villæ, ac plene instructus de contextu, & specialiter de primo Capitulo Concordiæ stipulatz inter Capitulum Ecclesiasticum dictæ Parochialis, & Conventum Carmelitarum Excalceatorum dictæ Villæ, & attendens, quod mediante dicta transacione evitatur amaritudines tam de presenti, quam de futuro inter dictas Communitates, & præservantur ambarum Partium jura; ac notitiam habens, quod Fiscalis Generalis hujus Dioecesis in concursu Partium petiit ejus confirmationem coram Domino Provifore, & Vicario Generali, declaravit, quod ex nunc, uti talis Vicarius consentiebat, & consensit in dictum Capitulum, illudque laudabat, & approbabat, laudavit, & approbavit, promittens, uti promisit; quatenus sua intererat inviolabilem illius observantiam, & executionem, ea tamen cum præcautione, quod cum ipse compars non intervenit in litigio, de quo fit mentio in eodem Instrumento, nec Mandatum dedit pro illius prosecutione sua cura reservata intelligeremur ad effectum se opponendi, quatenus sibi placeret satisfactioni expensarum factarum in dicto litigio, & conditione insuper nihil contribuendi pro sumptibus necessariis ad impetrandam confirmationem dictæ Concordiæ etiam declaravit, & protestatus fuit presentibus Francisco, & Petro Ximenez Incolis, & naturalibus hujus villæ, omnesque se subscripserunt una necum infracripto Scribæ, qui de præmissis omnibus fidem facio.

Licenziatus D. Petrus de Ochon.

Franciscus Ximenez.

Petrus Ximenez.

Ita est:

Franciscus Ximenez Scriba.

Concordat hæc copia cum præinserta declaratione originaliter recepta, & recondita in Actis mei, & in fidem nie subscripsi, & signavi.

In Testimonium veritatis.

Franciscus Ximenez.

Illustri Domine: Martinus Firminus de Lerroz Procurator Conventus Carmelitarum Excalceatorum Villæ de Villafranca exponit, quod cum Conventus suus Principalis, & Capitulum Ecclesiasticum Parochialis dictæ Villæ transegerint, & concordaverint in Lite, & Causa introducta coram Dominatione Vestra super Rogationibus per Religiosos dicti Conventus celebratis die 27. Augusti anni 1739. mediante petitione oblata per Fiscalem Generalem, ac Josephum Antonium Solano Procuratorem dicti Capituli, & per dictum Conventum exhibitum fuit Dominationi Vestre Instrumentum Concordiæ, ut præfertur stipulatum, ac supplicatum, quatenus pro illius debito effectu Dominatio Vestra dignaretur omnia ibi contenta approbare, & confirmare, ac desuper auctoritatem ordinariam, & Decretum Judiciale interponere pro perpetua illius observantia: dicta autem petitione visa cum reliquis Actis Cause placuit Dominationi Vestre decernere sub die 18. Januarii currentis anni, quatenus attenta inhibitione sibi præsentata vigore Literarum Sacre Rotæ Partes recurrerent ad impetrandam approbationem, & confirmationem dictæ Concordiæ, ad quem sua interesset; cumque nuper dictum Instrumentum, quatenus attinet ad se, laudaverit, & approbaverit D. Petrus de Ochon Vicarius dictæ Parochiæ de Villafranca uti constat ex ejus acceptatione, & approbatione, cujus Actus in forma authentica exhibetur ad effectum, ut Conventus Provincialis recurrere valeat, ad quem sua interest pro impetranda præmissorum omnium approbatione, & confirmatione; supplico Dominationi Vestre quatenus decernat dictam approbationem in Actis redigi, & extradi ejusdem Provincialibus copia authentica, & in forma probanti per Secretarium hujus Cause præmemoratæ petitionis oblatæ sub die 19. Januarii currentis anni, ac Decreti desuper superpositi, necnon Instrumenti Concordiæ, & transacionis stipulati cum dicto Capitulo, ac declarationis, & approbationis factæ per Vicarium dictæ Parochiæ cum insertione etiam hujus petitionis, ac Decreti, quod desuper interponere dignabitur; promittens nomine suorum Principalium jura ad hujusmodi effectum necessaria persolvere, ita suadente Justitia, quam petit.

Martinus Firminus de Lerroz.

In Civitate Pampilonen. die 27. Junii anni 1741. coram D. Licentiato D. Petro Fernandez de Acaya Provifore, & Vicario Generali hujus Dioecesis præsentata in audientia publica præinserta petitione per Martinum Firminum de Lerroz instantem, eaque visa, Dominatio Sua decrevit per Secretarium Cause, seu infracriptam ejus Officalem majorem extradi dicti Conventui supplicanti copiam petram ad effectum, de quibus agitur in forma authentica, & probanti, & super præmissis mandavit per me infracriptum Actum publicum confici.

Joannes de Leyzaguirre Notarius.

Concordat hæc copia cum Actis originalibus. Pro Secretario Ollo.

Joannes de Eyzaguirre Not. Publ. Apost.

Fidem facimus nos infracripti publici auctoritate Apostolica, & ordinaria Notarii, & attestamus Joannem de Eyzaguirre, a quo extraditum fuit, & subsignatum præinsertum Actorum transum-

*Dilecte fili salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

sumptum esse publicum, qualem se intitulat auctoritate Apostolica Notarium, & Officiale majorem in Officio Ignatii Michaelis de Ollo alterius ex tribus Secretariis, & antiquioris de numero Vicarii Ecclesiastici hujus Diocesis per cujus Acta pendit Lis, & Causa, de qua fit mentio in dicto transumpto, omnibusque transumptis per dicto Byzaguirre, uti talem Notarium, & quidem fidelem, & legalem subsignatis, aliisque Instrumentis, & Actis sub ejus Rogitu confectis plenam semper fidem, uti de visu testari possumus in Judicio, & extra adhibitam fuisse, & adhiberi, qualem meretur praeferentia transumptum. In quorum fidem praesentes testimoniales dedimus in Civitate Pampilonen. die 22. Junii anni 1741.

In Testimonium veritatis

Franciscus Alexius de Epoz Not. Pub.

In Testimonium veritatis

Firminus Ignatius Almedoz Not. Pub.

In Testimonium veritatis

Didacus de Befarte Not. Apost.

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini.

Prior Generalis Carmelitarum Excalceatorum Hispaniae Orator humilissimus EE. VV. reverenter exponit, quod exortis nonnullis contentionibus inter Venerabilem Conventum Sancti Joachin de Villafranca, & Capitulum Ecclesiae Parochialis S. Euphemiae ejusdem Villae super facultate faciendi quasdam Rogationes, illisque declaratis ad Forum contentiosum, Partes praefatae supra descriptam solemnem celebrarunt Concordiam, & pro illius confirmatione subinde insteterunt coram Ordinario Pampilonen., qui sub obtutu, quod fuisse a Judice Superiore inhibitus Partibus injunxit, ut pro dicta confirmatione recurrerent ad Sanctam Sedem: supplicat propterea Orator antedictus EE. VV., quatenus Concordiam praefatam, uti aequam, validam, & justam auctoritate Apostolica confirmare, & communire dignentur, & pro gratia &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, attento suffragio Eminentissimi Belluga, praefatam Concordiam cum pactis, & conditionibus supra expressis, benigne approbat, atque confirmat. Romae 22. Septembris 1741.

F. Card. Firao.

C. Archiep. Damiat. Secg.

IV.

Romae ex Typographia Reverendae
Camerae Apostolicae.

SUMMARIUM

*P. Laghi instituitur Vicarius Generalis
Ordinis Nostri.*

Dilecto filio Aloysio, seu Ludovico Laghi
Ordinis Fratrum B. Mariae de Monte
Carmelo Professori Sac. Theologiae Magistro.

Pars IV.

Commissi nobis divinitus sacrosancti Apostolatus officii ratio postulat, ut paternam Christi fidelium, qui e fluctibus saeculi in Religiosae vitae portum confugerunt, curam gerentes, illis de idoneis Superioribus, & Ministris, qui eos, adjuvante Domino, salubriter dirigant, interdum providere studeamus, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus mature consideratis, expedire in Domino arbitramur. Quoniam autem dilectus filius Nicolaus Maria Ricchiuti Prior Generalis Ordinis Fratrum B. Mariae de Monte Carmelo ob ingravescentem aetatem suam, aliasque corporis infirmitates, quibus obnoxius reperitur, ad obeunda de caetero sui muneris hujusmodi onera se haud habilem agnoscens, regimen, gubernium, & administrationem ejusdem Ordinis, illiusque superioritatem in manibus nostris sponte dimisit, ac renuntiavit, per liberam dimissionem, renunciationemque hujusmodi, munus Prioris Generalis praedictum vacavit, ac vacat, ad praesens Nos Ordini praefato de idoneo Vicario Generali, qui illum interea adjuvante Domino foeliciter regere satagat, providere cupientes, ac de tua fide, prudentia, doctrina, integritate, vigilantia, charitate, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, teque, qui Frater expresse professus, ac in sacra Theologia, Magister, & socius, seu Assistent Italiae existis a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, Te in Vicarium Generalem Ordinis praefati in locum supradicti Nicolai Mariae Prioris Generalis cum omnibus, & singulis facultatibus, privilegiis, auctoritate, jurisdictione, praeminentiis, & prerogativis Priori Generali pro tempore existenti ejusdem Ordinis

An. 1742.
20. Jan.

Qq 2

quo

quomodolibet competentibus, ac quibus ille uti potest, tenore presentium usque ad celebrationem novi Capituli Generalis ejusdem Ordinis juxta illius Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas habendam, constituimus, & depuramus.

2. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis pœnis, omnibus, & singulis dicti Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut Te ad demandatum Tibi per presentes Vicariatus Generalis officium illiusque liberum exercitium juxta earumdem tenorem presentium recipiant, & admittant, Tibique in omnibus ad dictum officium pertinentibus respective faveant, & assistant, tuæque salubria monita, & mandata suscipiant, & efficaciter adimplere procurent; Alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles ratam habebimus, ac faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, nec non dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Januarii 1742. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Card. Passioneus.

V.

Ex originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Pater Bartholomeus del Valle y Savedra Ordinis Nostri deputatur in Coadjutorem cum futura successione Patri Polycarpo de Burgos prefati Ordinis nostri in Cathedra, seu lectione Metaphysicæ in Gymnasio Sapientie.

Dilecto filio Bartholomæo del Valle y Savedra Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo professori.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Religionis zelus, literarum scientia, ^{An. 1742.} virtus, ac morum honestas, atque ^{17. Febr.} laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud Nos fide dignos commendaris testimonio Nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales.

2. Cum itaque sicut dilectus filius Polycarpus de Burgos Frater expresse professus Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo lector, sive professor Metaphysicæ in Gymnasio Sapientie nuncupato hujus Almar Urbis nostræ Nobis nuper exponi fecit, ipse propter provectam ætatem suam Cathedræ, sive Lectionis suæ functiones de cætero sine suo gravi incommodo obire, & exercere posse non speret; capropter, Te, qui ejusdem Ordinis Frater expresse professus existis sibi in Coadjutorem cum futura successione in Lectione, seu Cathedra hujusmodi a Nobis constitui, & deputari plurimum desideret.

3. Nos meritum dicti Polycarpi, tuæque virtutis rationem habentes, vosque specialis favore gratiæ prosequi volentes, & vestrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus vestro

stro nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Te eodem Polycarpo Coadjutorem cum futura ad tui favorem in munere Lectoris, seu professoris Cathedræ Metaphysicæ in Gymnasio prædicto successione, ita ut quodcumque ipsi Polycarpo placuerit, & non alias, in officio Coadjutoris hujusmodi te ingerere, & immiscere libere, & licite possis, & valeas auctoritate Apostolica tenore præsentium constituimus, & deputamus.

4. Ac Tibi munus Lectoris, seu professoris Metaphysicæ hujusmodi quodcumque illud per cessum, vel decessum dicti Polycarpi, aut alias quomodolibet ex illius persona vacare contigerit ex nunc prout ex tunc, & e contra cum omnibus, & singulis facultatibus, privilegiis, gratiis, indultis, honoribus, & oneribus, ac emolumentis, provisione, & regaliis solitis, & consuetis, ac quibus memoratus Polycarpus ratione ejusdem Lecturæ, seu Cathedræ de præfenti utitur, fruitur, & gaudet, ac in futurum quovis modo utetur, fruetur, & gaudebit, itaut liceat Tibi statim securo obitu ejusdem Polycarpi, aut ipso munus prædictum cedente, vel dimittente, seu munere ipso ex ejus persona alias quomodolibet vacante, ejusdem muneris, ac Cathedræ, seu Lecturæ præfate possessionem apprehendere, & quoad vixeris retinere, ac munus ipsum absque alia concessione tibi faciendâ libere exercere auctoritate, & tenore præfatis ad tui vitam concedimus, & assignamus; Teque in locum ejusdem Polycarpi quoad munus Lectoris, seu professoris prædictum ex nunc prout ex tunc substituimus, & subrogamus.

5. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis pœnis, ut te ad prædictum Coadjutoris officium, & suo tempore ad munus Lectoris, seu professoris, ac Lecturam, seu Cathedram hujusmodi in locum dicti Polycarpi juxta tenorem præsentium recipiant, & admittant, Tibique de emolumentis, provisione, & regaliis prædictis suis congruis temporibus respondeant, & responderi curent, & faciant realiter, & cum effectu.

6. Ac decernentes eandem præsentem

literas firmas, validas, & efficaces existeret, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Gymnasii, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Febr. 1742. Pontificatus Nostri Anno II.

D. Card. Passioneus.

VI.

Ex Bull. MS. nostrorum Discalceatorum Congregationis Hispaniæ
fol. 170. ter.

SUMMARIUM

Pontifex concedit Indulgentiam Plenariam perpetuam in Festo Patrocinii S. Joseph, & septem diebus subsequentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Commissæ Nobis divinitus spiritua- An. 1742. 27. Febr.
lium gratiarum dispensationis ratio
exigit, ut illas ad fovendam, augendamque Christifidelium devotionem, animarumque salutem promovendam prudenti, piæque liberalitate fideliter elargimur. Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, & sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ ubique existunt. Dominica tertia, post Pascha Resurrectionis Dominicæ, in qua ex peculiari hujus sanctæ Sedis indulto Festum Patrocinii S. Josephi celebratur,

tur, & septem diebus immediate sequentibus Dominicæ præfatæ, usque ad occasum Solis ultimi diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum Concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel tantum spatium octo dierum præfatorum per unumquemque Christifidelem lucri faciendam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

2. Volumus autem, quod præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu Procuratoris dictæ Congregationis munitis, eadem prorsus fides ubique locorum adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Februarii 1742. Pontificatus nostri Anno Secundo.

D. Card. Passioneus.

VII.

Ex Originali, quod asservatur Forolivii in Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

Vicarius Generalis Ordinis nostri ultra Ordinarias facultates etiam tamquam Commissarius, & Visitator Apostolicus constituitur ad obeundam Generalem Visitationem.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

*An. 1742.
21. Apr.*

Cum sicut Nobis nuper exponi fecisti, ut incumbenti tibi muneri satisfacias, Ordinem Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo, cujus tu Vicarius Generalis auctoritate Apostolica deputatus existis, prope diem, benedicente Domino, visitare intendas.

2. Nos, ut hujusmodi Visitationis munus ad Dei gloriam, & ejusdem Ordi-

nis propagandam feliciter adimplere valeas, te specialibus gratiis, & facultatibus prosequi volentes, tibi, ut ultra tuas ordinarias facultates, etiam tamquam Commissarius, & Visitator Apostolicus universum Ordinem præfatum B. Mariæ de Monte Carmelo, ejusque domos, Conventus, Monasteria, & loca quæcumque tam Virorum, quam Mulierum in quibusvis Regnis, Dominiis, & Provinciis, consistentia, visitare, ac in eorum singulorum vitam, ritus, mores, Instituta, Regulas, & Statuta diligenter inquirere, ac tam in capite, quam in membris corrigere, & reformare, statuta quæcumque, seu Constitutiones pro reformatione hujusmodi necessaria, & opportuna, dummodo Sacri Concilii Tridentini Decretis, ac Sacris Canonibus, & Regularibus ejusdem Ordinis institutis sint conformes, condere, & observari mandare, antiquas vero per quoscumque in quibuscumque locis conditas mature considerare, easque, si prædicti Ordinis Regulis, & Constitutionibus contrarias, & præjudiciales esse reperiens, cassare, & annullare, aliaque omnia, & singula, quæ pro dicta reformatione necessaria fore judicaveris, præfati Ordinis Regulis, & Constitutionibus inhærendo statuere, ordinare, facere, & exequi, necnon quoscumque ejusdem Ordinis Religiosos a quibusvis excommunicationis, & aliis censuris, & pœnis per eos quomodolibet incurtis, injuncta cuique eorum, arbitrio tuo, pœnitentia saluati, in foro conscientie tantum, auctoritate præfata absolvere, ac cum eis super irregularitatibus occultis tantum, etiam occasione susceptorum ante legitimam ætatem Sacrorum Ordinum, aut quia Mulieres sæculares intra eorum Claustra, non tamen ad malum finem, introduxerunt, exceptis tamen casibus hæresis, simoniæ realis, & homicidii voluntarii contractis, similiter in conscientia dumtaxat dispensare, & in quibusvis Capitulis Provincialibus ejusdem Ordinis pro tempore, durante tuo Vicarii Generalis hujusmodi munere, celebrandis, nostro, & Sedis Apostolicæ nomine, præsidere cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritate, jurisdictione, honoribus, & oneribus Præsidentibus Capitulorum hujusmodi competentibus, solitis, & consue-

fuertis, itaut Capitula hujusmodi fideliter regere, ac in illis omnia, quæ ad prosperum Fratrum dicti Ordinis, ac Provinciarum hujusmodi regimen, & gubernium pervinent, decernere, statuere, & ordinare, aliaque omnia, quæ circa gubernium, & regimen dicti Ordinis, una cum dilectis filiis Consiliariis, seu Sociis Ordinis præfati pro tempore existentibus, si in hac Alma Urbe nostra commoraveris, juxta præscriptum quarundam literarum fel. rec. Benedicti PP. XIII. Prædecessoris Nostri in simili forma Brevis die 5. Aprilis 1728. expeditatum, perageres, & ita res postulaverit, una cum socio te comitante peragere possis, & valeas, facultatem dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, & quarumcumque domorum, & Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Aprilis 1742. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Card. Passioneus.

VIII.

Ex Originali, quod prostat pœnes Patres nostros Provinciæ de la Scala.

SUMMARIVM

Vicaria Scala Paradisi constituitur in Provinciam, eique tribuuntur XI. Conventus ex Provincia S. Alberti.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD regularis disciplinæ observantiam in iis præsertim Religiosorum virorum Institutis, in quibus juxta primævam institutionem, benedicente Domino, viget retinendam, conservandam, adaugendamque quantum conferat, non modo minorum, majorumque superiorum præsentia, verum etiam Provinciarum sapientissimè excogitata divisio diuturni temporis, rerumque experientia edocti tam Romani Pontifices Prædecessores Nostri, quam ipsi Regularium Ordinum Rectores, insimul adlaborarunt, ut cum Conventus, & Monasteria ejusdem Ordinis multiplicari, & crescere perspexissent, alia invicem unita ab aliis una simul junctis separata, & si omnia, & singula sub uno Generali capite posita, diversis tamen Provinciarum Rectores, habita ratione gubernarentur. Hinc salutaria subolescentibus malis statim adhibita remedia, sublata opportunè dissidia, præcisè sine jurgis lites, animi arctissimè conciliati, restituta prima tranquillitas, concalescens charitas, observantia adaugetur.

2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Vicarius Provincialis, ac Definidores, & Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo reformatorum nuncupatorum, quod dudum in Conventu Civitatis Syracusanæ Provinciæ Sancti Alberti in Regno Siciliæ Ordinis prædicti strictior observantia perfectæ vitæ communis una cum suis Constitutionibus a fel. rec. Urbano PP. VIII. prædecessore nostro pro reformatis, & reformandis in Ordine Carmelitarum potissimum confirmatis, ac una cum propriis legibus municipalibus, & juxta præscriptum in Constitutionibus dicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatis locorum, & personarum varietate attentata per præviam fel. rec. Benedicti PP. XIII. itidem prædecessoris nostri per suas in simili forma Brevis die 27. Julii 1724. expeditas literas approbationem, aliaque Decreta Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super disciplina regulari specialiter deputatorum inducta fuit, successivè vero in quatuor aliis

An. 1742.
27. Julii.

aliis dictæ Provinciæ Conventibus, nempe di Sicli, Spaccaforro, Catania, & Caltagirone extensa, & propagata fuit; ut gubernium autem Conventuum præfactorum omni cum cura, diligentia, & solertia administraretur, eadem Congregatio Cardinalium expediens existimavit, ut fratres, & Conventus observantiæ hujusmodi dividerentur, & ex una duæ Provinciæ erigerentur, ac pariter decrevit, quod Provincia hujusmodi eisdem Fratribus observantiæ prædictæ alios quinque Conventus assignaret, prout in Decreto die 18. Augusti 1738. edito a Clemente prædecessore prædicto approbato latius dicitur contineri. In Congregatione vero die 20. Januarii 1839. habita cum quinque Conventus hujusmodi assignati fuissent, propter nonnullas difficultates quoad dictorum Conventuum executionem in Congregatione die 2. Maii 1741. pariter habita, exortas iidem Conventus constituti præscripti dumtaxat fuerunt, donec & quousque fratres observantiæ prædictæ adaucti essent in numero sufficienti, ut tres alios Conventus assignatos inhabitare, ac administrare possent, duo solummodo Conventus nempe di Noto, & Agosta assignati fuerunt. Interea temporis Eremitæ Sanctæ Mariæ della Scala nuncupati eisdem Fratribus reformati dicti Ordinis donata aggregavimus, & per quædam Nostras in simili forma Brevis die 31. Januarii ejusdem anni 1741. expeditas litteras in Conventum ereximus. Quoniam autem exponentes prædicti, qui (ut asserunt) in pacificam possessionem dictorum duorum de Noto, & Agosta Conventuum reperiuntur, qui una cum aliis supradictis numerum octo perficiunt, juxta supradictæ Congregationis Cardinalium decretum, octo Conventus hujusmodi a prædicta Sancti Alberti divisos, & separatos in novam Provinciam sub invocatione Sanctæ Mariæ Schalæ Paradisi observantiæ Syracusanæ nominandam, appellandamque per Nos erigi, constituere, & declarare plurimum desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

3. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi vo-

lentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tamen consequenter harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratos septem Conventus, nempe di Siracusa, Scicli, Spaccaforro, Catania, Caltagirone, Noto, Agosta Civitatum, seu Fratrum, aut locorum respectivè a Provincia S. Alberti prædicti ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo divisos, & separatos, ac Eremitæ Sanctæ Mariæ Schalæ Paradisi per Nos in Conventum constitutam, ut petitur Fratribus strictioris observantiæ ejusdem Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo assignatos in novam Provinciam observantiæ Syracusanæ Sanctæ Mariæ Schalæ Paradisi appellandam, nominandamque, dummodo tamen, & hac adjecta conditione, ut juxta Decreta, & resolutiones memoratæ Congregationis Cardinalium a Provincia S. Alberti hujusmodi tres alii Conventus novæ Provinciæ observantiæ Syracusanæ prædictæ superioribus, & fratribus, quando sint in statu illos recipiendi tradantur, & consignentur, auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, constituimus, & deputamus.

4. Præterea eidem novæ Provinciæ observantiæ Syracusanæ Sanctæ Mariæ Schalæ Paradisi, necnon illius pro tempore existentibus Priori Provinciali, Custodi, Definitoribus, aliisque superioribus, fratribus, & personis, ut omnibus & singulis privilegiis, prærogativis, honoribus, proprio sigillo, aliisque insigniis, quibus aliæ dicti Ordinis Provinciæ, ac Prior Provinciales Custos, & Definitores, alique superiores, fratres, & personæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia, ac sub eisdem legibus per Constitutiones dicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas præscriptis, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant respectivè auctoritate præfata con-

cedimus, & impertimur.

5. An insuper ut nova Provincia Sanctæ Mariæ Schalæ Paradisi hujusmodi sic erecta semper imposterum per suum Priorem Provinciale, Custodem, Definidores, & alios Officiales, & superiores juxta statuta regularia dicti Ordinis per se in Capitulo Provinciali intra præscriptum tempus de triennio in triennium celebrando gubernetur, & gubernari debeat auctoritate, & tenore præsentis volumus, prætipimus, & declaramus.

6. Demum felici, prosperoque ejusdem novæ Provinciæ sic erectæ regimini, & gubernio consulere cupientes, ac de infra-scriptorum Ordinis, & Provinciæ hujusmodi professorum fide, prudentia, charitate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, dilectos filios Albertum Mariam sacre Familiae modernum Vicarium Provinciale in Priorem Provinciale, Vincentium Mariam a Sancto Michaeli in primum, Cyrillum Mariam a Maria Infante in secundum, Andream a Cruce in tertium, ac Eliseum Mariam a Sac. Infante in quartum Definidores Provinciales, necnon Antonium a Sancto Angelo, ac Bernardum Mariam a Sancto Josepho in supplementum supra-dictorum Definitorum in casu deficientiæ, seu legitimi impedimenti alicujus ex supra-dictis Definitoribus, ac Albertum Mariam sacre Familiae in Definitorum Generalem pro Capitulo Generali, necnon Franciscum a SS. Sacramento, & Josephum a Sancto Infante in socio Capituli Generalis, & Albertum Mariam a Jesu Crucifixo, ac Augustinum Mariam a Spiritu Sancto in supplementum eorumdem sociorum, necnon Augustinum a Maria Dolorosa in Custodem dictæ Provinciæ respectivè ad tempus, quo ejusmodi Officia juxta regularia Ordinis prædicti Instituta per Sedem Apostolicam confirmata durare consueverunt, a die, quo præsentis nostræ litteræ debitæ executioni demandatæ fuerint, computandum cum omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præminentis, auctoritate, facultatibus, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, auctoritate, & tenore præsentis constituimus, & deputamus.

7. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis

Pars IV.

nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis pœnis omnibus, & singulis memorato-dum Conventuum per Nos in Provinciam erectorum superioribus, fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supra nominatos fratres ad Officia eis respectivè per præsentem demandata juxta earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittant, eosque recognoscant, & illis in omnibus Officia hujusmodi concernentibus respectivè pareant, & obediant, faveantque, & assistant.

8. Decernentes easdem præsentem litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore, quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, & Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suorum robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Julii 1742. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Card. Passioneus.

R r

Romæ

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

cum suis Mobilibus, & parva Biblio-
theca in iis existentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

SUMMARIVM

*Permittitur assertio Eucharistici Sa-
cramenti in Ecclesia publica Hospi-
tii nostrorum Discalceatorum in lo-
co de Molina Siguntin. Diac. existen-
tis.*

BEATISSIMO PADRE.

An. 1742
22. Sept.

IL Procuratore Generale de' Carmelitani Scalzi della Congregazione di Spagna umilmente rappresenta a Vostra Santità, come nel luogo di Molina Diocesi Siguntin. nella Provincia di Aragona, possiede un' Ospizio la sudetta Congregazione, nel quale v'è unito una pubblica Chiesa, o sia Oratorio con Campana, e porta pubblica nella strada, risedendovi tre Sacerdoti Religiosi del sudetto Ordine, celebrandovi la Santa Messa, amministrando il Sacramento della Penitenza, facendo anche le pubbliche Prediche, secondo l'Istituto della loro Religione, hanno l'obbligo di fare ogni giorno l'Orazione mentale per due ore intiere al Santissimo Sacramento, supplica la Santità Vostra a farli la grazia, per spirituale consolazione de' Religiosi, ed anche di quel popolo, di poter ritenere con decente ornamento, e la lampada continuamente accesa al Santissimo Sacramento, senza alcun pregiudizio del Jus Parrochiale nell'accennata Chiesa, o sia Oratorio publico con tutte le altre condizioni necessarie, ed opportune da riconoscersi dall'Ordinario del luogo sudetto: Che &c.

Die 22. Septembris 1742. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, ad quam, Sanctissimus Dominus Noster supplicem hunc libellum remisit cum facultatibus necessariis, & opportunis benigne commisit Episcopo Seguntino, ut veris existentibus narratis, & accedente consensu Parochi, salvisque Juribus Parochialibus, petitam facultatem retinendi in præfata Ecclesia dummodo decenter ornata sit, sacrisque suppellectilibus munita Augustissimum Eucharistiae Sacramentum pro suo arbitrio, & conscientia Oratori gratis impertiatur. Ita tamen, ut ante cyborium lampas diu, noctuque semper accensa retineatur, & ejusdem cyborii clavis a Sacrista, seu Capellano Ecclesie custodiatur.

A. Card. Gentili Præfatus.

C. A. Archiep. Philippi Secretarius.

IX.

Ex Originali in ipsis Mansionibus
asservato.

SUMMARIVM

*Socio, & Secretario Generali Portugallie
pro tempore esistenti assignantur due
Mansiones in Conventu Transpontina*

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Ignatius de Oliveyra Frater expressse professus Provinciæ Portugalliæ, ac Socius, & Secretarius Generalis Nationis Portugalliæ Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod ipse duas Mansiones in Conventu Beatæ Mariæ vulgo della Traspontina nuncupato existentis sibi a suis Superioribus assignatas, quas inhabitat, instaurari, illasque nonnullis suppellectilibus, ac Religiosis utensilibus suis sumptibus instrui, & ornari, ac parva Bibliotheca ad sui usum, & commodum ex pecuniis annuæ pensionis vulgo Livello a familia sua assignatæ povenientibus comparata ditari curavit; Dicit vero Ignatius præfatas Mansiones, seu Cameras sic ab eo instauratas, ornatas, & ditatas, ut præfertur in eo statu, in quo tempore sui obitus reperiantur, habitationi pro tempore existentis Socii, & Secretarii Generalis Nationis Portugalliæ præfatæ destinari, & assignari, ac opportunè in præmissis a Nobis provideri summopere desiderat.

2. Nos prædictum Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis; Ut secuto ejusdem Ignatii obitu Mansiones, seu Camera per eum, sicuti præmittitur, restauratæ, & ornatæ, una cum suppellectilibus, ac mobilibus quibuscumque, ac Bibliotheca in illis existentibus habitationi Socii, & Secretarii Generalis Nationis Portugalliæ pro tempore existentis destinari, ac inservire debeant, nec ullus dictorum Conventus, & Ordinis Superior quavis auctoritate, & superioritate, vel Officio fungens mobilia, ac suppellectilia cujusvis gene-

An. 1742
6. Dec.

X.

neris, vel speciei, ac libros, quæ, & quos tempore ejusdem Ignatii obitus in dictis Mansionibus, seu Cameris reperiri contigerit, ex dictis Cameris extrahere, & asportare, seu vendere, & alienare, aut ut extrahantur, & asportentur, seu vendantur, & alienentur, vel comodentur permittere, aut consentire audeat quovis modo, seu præsumat sub excommunicationis, & privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso, absque alia declaratione incurrendis auctoritate Apostolica tenore præsentium, & mandamus.

3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Conventus, & Ordinis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & constitutionibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

4. Volumus autem, quod Mansiones, seu Camere hujusmodi non obstante assignatione, seu concessione præfata sub Proprietate, & Dominio Conventus, & Ordinis hujusmodi remaneant, & in illis quoad proprietatem Provinciæ Portugallicæ nullum jus haberi, seu prætendi possit, licet quoad usum sit, & esse debeant Sociorum Provinciæ hujusmodi, quodque præsentis Præcepti exemplum in aliquo conspicuo loco dicti Conventus, ubi ab omnibus legi possit assidue affixum remanet.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Decembris 1742. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. Card. Passioneus.

Ex originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Introscripto Patri de Oliveyra Ordinis nostri permittit, ut de omnibus suis bonis, & pecuniis disponat ad favorem, Causæ Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei Angeli Paoli alterius ex nostris Alumnis.

Dilecto filio Ignatio de Oliveyra Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo professori.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Religionis zelus, vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitas, & virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno commendatis testimonio. Nos inducunt, ut Te specialibus favoribus, & gratiis prosequamur.

2. Cum itaque, sicut Nobis nuper exponi fecisti, Tu, qui, ut asseris, Frater expresse professus Provinciæ Portugallicæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo existis, nonnullas pecunias ad summam trium circiter millium scutorum monetæ Romanæ ascendentes ex annua pensione quadraginta scutorum monetæ prædictæ, quam super fructibus, redditibus, & proventus Mensæ Archiepiscopalis Elborenae cl. mem. Petro II. dum vixit Portugallicæ, & Algarbiorum Rege Illustri intuitu servitorum, & obsequiorum a tuo Genitore præstitorum reservatam ex dispensatione Apostolica percipis, ac ex annua pensione, vulgo Livello, a Familia tua assignata, nec non ex Vestiario, quod Provinciæ tuæ Nationis Tibi, tamquam earum Socius, & Secretarius Generalis, quod munus undecim ab hinc annis exercere pergis, persolvunt, provenientes acquisiveris, de pecuniarum summis hujusmodi, & quas Te habere contigerit tempore tui obitus ad commodum, utilitatem, & decorem tui Ordinis, & ad multiplicum pro continuatione, progressionesque Causæ Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei Angeli Paoli,

R r 2 dum

dum pariter vixit, Fratris expressi professi dicti Ordinis, cujus Tu etiam Postulator existis, disponere, impendere, ponere, & erogare summopere desideres.

3. Nos Te præmissorum meritorum tuorum intuitu, specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut ad favorem dictæ Causæ Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei Angeli Paoli, non solum de supradicta trium circiter millium scutorum monetæ Romanæ, quam de præsentij possides, & habes, verum etiam de quacumque pecuniarum summa, quam tempore tui obitus habere contigerit, etiam si illæ ratione Spolii ad alium tuæ Provinciæ, seu ad Conventum, in quo Te ab hac luce migrare contigerit quocumque titulo, jure, & causa spectent, nec non de Creditis, & Nominibus debitorum cujuslibet qualitatis, & quantitatis existant, in quocumque loco existentibus, & undecumque provenientibus, a Te, sicut præmittitur, licite acquisitis, & usque ad diem tui obitus acquirendis, quarum omnium, & singularum quantitates præsentibus pro specificis, & individue expressis haberi volumus, tam inter vivos, quam in mortis articulo in una, vel pluribus vicibus, & tam si te extra Clausura Conventus dicti Ordinis, quam in quacumque Mundi parte decedere contingat pro tuis arbitrio, & voluntate liberis, & absolutis, tam per viam Testamentorum, quam Godicillorum, etiam omisis solemnitatibus quibuscumque etiam substantialibus, ac formis quibuslibet, tam a jure communi, quam per Constitutiones, & Ordinationes Apostolicas præscriptis, & requisitis disponere, statuere, & ordinare libere, & licite possis, & valeas plenam, & liberam facultatem Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur: Ita tamen ut dispositio tua prædicta ad præmissum effectum fiat, & pecunia-

rum summa, de quibus disposueris, in fundis tuis, & securis, ac fructiferis, & fructus fructuum investiantur, & fructus hujusmodi in alios usus, quam in causam supradictam minime erogentur, nec erogari debeant, & Æconomus, seu Administrator fructuum Multiplici hujusmodi a Te præscribendus, & nominandus rationem administrationis hujusmodi in quolibet Capitulo Generali reddere teneatur, dictusque Æconomus, seu Administrator, seu quispiam dicti Ordinis Superior, & Fratres fructus ex fructibus hujusmodi provenientes semper, & quandocumque investire debeant, & omnino teneantur sub suspensionis a Divinis, & privationis officiorum per eos obtentorum, & inhabilitatis ad illa, & alia obtinenda poenis absque alia declaratione incurrere.

4. Decernentes pecuniæ numeratæ summas, seu credita, & nomina debitorum per te pro tempore vigore præsentium, & in causam hujusmodi relictæ, etiam si Tu extra Clausura Ordinis prædicti in quocumque loco obieris, nullo umquam tempore tamquam Spolia ad Cameram, vel Sedem Apostolicam, aut Nos, vel Romanos Pontifices pro tempore existentes quovis prætextu, vel quæsito colore devolvi, seu spectare, nec ulli prorsus spolio subjacere, minusque licere dilectis Filiis Thesaurario, Commissario, vel Spoliorum Collectoribus, & aliis Cameræ, & Sedis prædictarum Officialibus pro tempore existentibus quovis prætextu, auctoritate, potestate, occasione, vel causa in illas manus injicere, aut aliquam illarum descriptionem, aut depositum, vel sequendum, aut quid simile facere, seu attentare, neque id prætendi posse, ipsasque vero præsentibus literas sub quibusvis similibus facultatum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, restrictionibus, declarationibus, & dictæ Cameræ nostræ necessariis dispositionibus, etiam per modum legis, vel Constitutionis generalis, aut statuti perpetui ex quibusvis causis quantumlibet magnis, & urgentibus, etiam in Fidei, & Religionis favorem, & Divini cultus augmentum, vel dictæ Cameræ Nostræ necessitates per Nos, aut quoscumque alios Romanos Pontifices, & dictam Sedem etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine,

ne, ac Consistorialiter nunc, & pro tempore factis minime comprehendere, ac quoties comprehendere videbuntur, toties in pristinum, ac eum antequam illæ emanarent erant statum cum opportunis derogationibus, clausulis, & decretis etiam irritantibus latissime extendere. restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quavis posteriori data per te, seu a te causam habentes concessas, semperque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tibi, & aliis prædictis in omnibus, & per omnia suffragari, nec causam a Te pro tempore habentes prædictos ad verificationem præmissorum ullo umquam tempore teneri, seu obligatos existere; sicque in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus præmissis, ac felic. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, nec non Alexandri VI. Prædecessoris pariter nostri, quod tertia, seu alia pars bonorum ex Ecclesiis, ac Dignitatibus, & Beneficiis Ecclesiasticis, seu alias acquisitionum dictæ Cameræ pro Cruciatu Sancta, & aliis S. R. E. necessitatibus supportari. reservetur, ac rec. mem. Pauli III., Pii IV., Pii V., Gregor. XIII., Sixti V., aliorumque Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum de bonis, sive spoliis personarum Ecclesiasticarum, & præsertim Regularium extra Clausura pro tempore decedentium ad Cameram prædictam spectant., aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, nec non Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, ac illorum Conventuum, quibus bona illius Fratris in aliena Provincia decedentis applicari debent, aliisque quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia roboratis statutis, stabilimentis, decretis, ordinationibus capitulari-

bus, usibus, styliis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, nec dicti Ordinis Magistro Generari, ejusque Cameræ, Provinciæ, & Conventui hujusmodi, & aliis quibuscumque sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam delogatoriis, derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Decembris 1742. Pontificatus Nostri Anno III.

D. Card. Passioneus.

XI.

Romæ ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIVM

Approbat nonnulla Decreta emanata in Capitulo Generali nostrorum Exaltatorum Italia, & statuit ut Comitia Generalia imposterum habeantur de sexennio ad sexennium.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Quæcumque ad salutarem Religiosorum Ordinum, familiarumque ob-
servantiam sive inducendam, sive confirmandam, sive provehendam tam a Fundatoribus suis, quam ab Instauratoribus olim provide, sapienterque statuta, ac diuturna experientia etiam proficua, fuisse constat, non est ambigendum quin eadem tot, tantisque rerum, ac temporum vicissitudinis obnoxia aliter, quam ab initio fuerant, deinceps statui, atque ordinari debeant. Ea propter sicut pro parte dilectorum filiorum moderni Præpositi Generalis, ac Procuratoris Generalis, & De-

An. 1743.
16. Nov.

& Definitorii Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum in nupero Capitulo Generali in Alma Urbe nostra celebrato electorum Nobis nuper expositum fuit, licet per Constitutiones ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas cautum, præscriptumque réperiatur Capitulum Generale Ordinis præfati, in quo Præpositus Generalis, Procurator Generalis, & Definitorium Generale, alique Officiales ad triennium permansuri eligi debent quolibet triennio convocari, & celebrari debere, nihilominus jamdudum expertum erat, atque in præsentia magis magisque comprobatur ordinationem, præscriptionemque hujusmodi ob multiplices rerum mutationes, ac temporum vices bono, prosperoque ejusdem Ordinis regimini in iis, quæ ad æconomicum dicti Ordinis statum pertinent, detrimento potius, quam utilitati esse, atque in posterum futuram. Itaque dilecti filii Vocales in dicto Capitulo congregati post sedulam discussionem super hac re habitam quædam dubia sibi proposuerunt. Primo: An sit supplicandum Sanctissimo pro duratione Generalatus ad sexennium in perpetuum; Ad hoc responsum fuit affirmative accedentibus quadraginta octo Votis, seu Suffragiis ex quinquaginta quatuor Vocalibus hujusmodi, non dato suffragio in hac re a Præposito Generali. Secundo: Propositum fuit, num eadem petitio facienda pro Patribus Definitoribus Generalibus, & Procuratore Generali, utpote eligendis a toto Capitulo Generali juxta Constitutiones prædictas, & responsum fuit affirmative cum triginta novem ex quadraginta duobus Votis, sive Suffragiis, tribus Definitoribus præsentibus recenter electis non ferentibus suffragium. Tercio: Propositum fuit: An possit reeligí unus tantum ex Definitoribus Generalibus, aut ex Procuratore Generali ad alterum sexennium, qui per sexennium jam functus fuerit officio, vel Definitoris Generalis, vel Procuratoris Generalis, vel partim unius, vel partim alterius, & responsum fuit affirmative cum quadraginta quinque ex quadraginta quinque Votis, sive Suffragiis. Quarto: Propositum fuit, an Provincialis Officio functus, qui minime interfuit Capitulo Generali, sit decla-

randus Capituli Generalis primus Socius a jure, ita tamen ut in Capitulo Provinciali immediate antecedenti ad Capitulum Generale eligantur secundus Socius, & duo Substituti, responsum fuit affirmative cum quadraginta quatuor ex quinquaginta quinque Suffragiis. Quinto: Propositum fuit: An supposito sexennio Visitatio Generalis Provinciarum, & Conventuum duplex fieri debeat sive per ipsum Patrem Generalem, sive per alium ad ipsius P. Generalis libitum, ita tamen, ut duplex hæc visitatio fieri non debeat uno eodemque triennio. Responsum fuit affirmative per acclamationem: Propterea ipsi exponentes indemnitati ejusdem Ordinis prospicientes dubia hujusmodi sic proposita, & ut supra deliberata per nos confirmari summopere desiderant. Nos, qui dictum Ordinem paternis completimur affectibus, considerantes, quod Ordo hujusmodi multa damna, & incommoda ob præsentium temporum calamitates, attentis inevitabilibus expensis tam in accessu, quam recessu Vocalium multo magis gravatus remaneret, dictos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinserta dubia in dicto Capitulo Generali proposita, & a Capitularibus, seu Vocalibus per majorem Suffragiorum partem admissa, & deliberata, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus.

2. Præterea, quatenus opus sit, ut de cætero Capitulum Generale dicti Ordinis, quod quolibet triennio juxta Constitutiones præfatas celebrandum est, quolibet sexennio, nempe post annum 1746. incipien., atque ita perpetuis futuris temporibus de sexennio in sexennium conti-

nuandi celebretur, sicque Præpositus Generalis, Definitorum Generales, & Procurator Generalis, qui triennio terminantur, ad sexennium itidem in posterum perdurent, & ex Definitorum Generales in præsentis Capitulo Generali, & Procurator Generalis electi absolutis, ac eis respective demandatis Officiis, ad aliud sexennium reeligi possint, auctoritate, & tenore præfatis statuimus, & ordinamus.

3. Decernentes præsentem literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, quosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinalium de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis, illiusque Provinciarum, & Conventuum, aliisque quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ordini, Provinciis, & Conventibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis quibuscumque sub quibuscumque verborum, tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferis, habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissos

rum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

5. Volumus autem, quod earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Novembris 1743. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. Card. Passioneus.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIUM

Sacra Congregatio Indulgentiis præpositæ communicationem Indulgentiarum, Confraternitatum nostrarum Tertiariis Capuccinis concessarum, annuente Sanctissimo, omnino revocat, atque annullat.

Confraternitatum Ordinis Carmelitarum
& Tertiæ Ordinis Capuccinorum.

CUM fel. rec. Clemens XII. ad humillimas *An. 1744.*
preces Ministri Generalis Ordinis Fratrum *12. Mart.*
Minorum S. Francisci Capuccinorum per suum Breve diei 13. Martii 1736. omnes, & singulas Indulgentias a pluribus Summis Pontificibus Confraternitatibus B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo nuncupatis, jamdiu concessas, Tertiariis sub regimine dictorum Fratrum Capuccinorum viventibus, audito his desuper Priore de illo tempore Generali Ordinis Fratrum Carmelitarum Calceatorum, communicaverit, occasione promulgandi hanc communicationem multas, in Hispaniis præsertim, obortas dissensiones, multaque jurgia ex eo potissimum excitata, significavit Procurator Generalis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanicæ; quod Fratres Capuccini ab adimplemento piorum operum Confratribus Carmelitis junctorum proprios Tertiarios absolutos divulgarent, cultusque idcirco erga B. Virginem Mariam de Carmine apud eundem Confratres minui videretur. Quapropter ad hujusmodi tollenda jurgia, dissensionisque componendas præfatus Procurator Generalis Fratrum Carmelitarum Excalceatorum Hispanicæ obsequentiissime supplicavit Sanctissimo Domino, ut vel Breve san. mem. Clementis revocaret, vel illud
saltem

ta, cum moderando, pia opera Confratribus Carmelitis imposita, eadem & Tertiariis Capuccinorum injuncta declarare dignaretur: tum quia, antedictum Breve, inaudito Procuratore Generali Fratrum Excalceatorum obtentum fuerat: tum quia etiam piorum quorundam operum particularium adimplementum ad præcipuas gratias, quibus Confratres de Carmine gaudent, necessarium omnino videretur. Verum hujusmodi precibus a Sanctitate sup. ad Sacram Congregationem Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præpositam remissis, & communicata primum totius rei notitia Procuratori Generali Fratrum Capuccinorum, ejusque sensu, seu voto super porrectis precibus requisito, qui obtenti potius Brevis revocationi, quam novæ ejusdemque oneris impositioni adhæsit; ac deductis subinde ex utraque parte Juribus, usque per gravissimos ejusdem Sacre Congregationis Consultores rite, diligenterque perpenſis, atque examinatis, necnon singulis relatis. Sacra Congregatio die 19. Decembris 1743. censuit, supplicandum esse Sanctissimo pro revocatione prædicti Brevis communicationis. De quibus omnibus, & singulis facta per me infraſcriptum Secretarium ejusdem Sacre Congregationis die 11. Januarii 1744. eidem Sanctissimo Domino relatione, Sanctitas sua Votum Sacre Congregationis benigne approbavit.

G. Card. de Hieronymis Præfectus.

Loco * Sigilli.

A. M. Erba Prothonotarius Apost. Secretarius.

XII.

SUMMARIVM

Antecedens Decretum Pontifex per suas Litteras in forma Brevis confirmat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1744. 12. Mart. **R**omanus Pontifex pacis, justitizque præcipuus auctor, & conservator nonnunquam ad importunorum petentium instantiam ad quasdam concedendas gratias desceſcitur, quæ postmodum rationalibus suadentibus causis, præsertim cum in Divini cultus detrimentum cedere comperit, revocat, cassat, & annullat, ac alias ad æquiritatis, & justitiz prædictæ semitas reducit, prout rerum, & temporum, ac personarum, & locorum conditionibus, & qualitatibus diligenter pensatis conspicit in Domino salubriter expedire.

2. Nuper pro parte dilecti Filii Vincentii a Conceptione Fratris expresse professi, ac Procuratoris Generalis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispa-

niæ Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum exposito, quod alias fel. rec. Clemens Papa XII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 13. Martii 1736. expeditas Literas, instante dilecto quoque Filio Bonaventura a Ferraria tunc temporis Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, tendentibus etiam in id precibus dilecti pariter Filii Ludovici Benzoni Prioris Generalis tunc pariter existentis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo concesserat, ut omnes utriusque sexus Christianifideles ubicumque existentes, tam intra, quam extra claustra degentes, etiam conjugati, qui sub Regula Tertiæ Ordinis ejusdem Sancti Francisci militant, & sub jurisdictione pro tempore existentis Ministri Generalis secundo dicti Ordinis reperiuntur, omnibus, & quibuscumque Indulgentiis, & peccatorum remissionibus, ac pœnitentiarum relaxationibus ab hac Sacra Apostolica Sede concessis, & concedendis, & quibus Confratres, & Consores Confraternitatis sub invocatione Beatæ Mariæ de Monte Carmelo quædam sibi injuncta opera adimplentes gaudent, gaudere possent, & alias, prout in ipsius Clementis prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, uberius continetur.

3. Et in eadem expositione subjuncto, quod occasione promulgandi communicationem, seu concessionem Indulgentiarum hujusmodi multæ in Hispaniarum præsertim Regna obortæ dissensiones, multaque jurgia ex eo citata fuerant, & in posterum excitari poterunt, quippe qui Fratres Capuccini prædicti ab adimplemento piorum operum Confratribus, & Consores Confraternitatum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo hujusmodi, pro assequendis Indulgentiis illis concessis injunctorum, proprios Tertiarios absolutos esse divulgabant; ideoque cultus erga Gloriosissimam Dei Genitricem Mariam de Monte Carmelo, ipsiusque celebres Confraternitates necessario minui videbatur, ac propterea ad hujusmodi tollenda inconvenientia, ac jurgia deinceps eventura, dissensionesque componendas prædictus

Vin-

Vincentius Procurator Generalis plurimum desiderabat, ut vel prædictæ Clementis Prædecessoris Literæ revocarentur, vel illæ saltem moderarentur, vel opera pia Confratribus, & Confororibus Confraternitatum B. Mariæ de Monte Carmelo, ad effectum consequendi Indulgentias, & peccatorum remissiones, & poenitentiarum relaxationes in juncta, Tertiariis etiam dicti Ordinis Sancti Francisci injungerentur. Eadem Cardinalium Congregatio audito prius dilecto quoque Filio Sigismundo a Ferrara moderno secundo dicti Ordinis Fratrum Capuccinorum Procuratore Generali, qui prædictarum Literarum potius revocationi, quam novæ cujuscumque oneris piorum operum impositioni adheret, juribusque ab utraque parte deductis, diligenterque perpen- sis die 19. Decembris proximè præteriti censuit, Nobis esse supplicandum pro revocatione supradictarum Clementis Prædecessoris Literarum. Nobis propterea dictus Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignamur.

4. Nos igitur ipsum Vincentium Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. prædictæ Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum consilio, memoratas Clementis Prædecessoris Literas, communicationem Indulgentiarum Confratribus, & Confororibus Beatæ Mariæ de Monte Carmelo concessarum, & concedendarum, ad favorem Tertiariorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum continentes, cum omnibus, & singulis in dictis Literis contentis, & inde secutis quibuscumque, auctoritate Apostolica tenore præsentium revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, vi-

ribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, & vacuatas esse volumus, & decernimus, decretumque memoratæ Congregationis Cardinalium die 19. Decembris proximè præteriti, ut præfertur, æditum, & a Nobis die 11. Januarii nuper elapsi, prævia illius relatione per memoratæ Congregationis Cardinalium Secretarium facta, approbatum, auctoritate, & tenore prædictis, quatenus opus sit, de novo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

5. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore, quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac dictorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore perman- suris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

6. Volumus autem, quod earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, seu Procuratoris Generalis primodicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhi-

beatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Martii 1744. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. Card. Passioneus.

XIII.

Ex Bullario MS. nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ fol. 173.

SUMMARIVM

Concedit Indulgentiam plenariam perpetuam in Festivitatibus SS. Joachim, & Anne pro Ecclesiis nostrorum Excalceat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1744. 18. Mar. **U**Niversis Christianidelibus præsentibus litteras inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem. Cælestium munerum Thesaurus, quorum dispensationem humilitati nostræ credidit divina dignatio, libenter erogamus, sicut ad fovendam, incitandamque fidelium erga Sanctos in Cælis cum Christo regnantes devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur. Supplicationibus itaque dilecti filii Vincentii a Conceptione Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum Congregationis Hispaniæ nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordiam, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianidelibus verè pœnitent., & confessis, ac sacra Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quam Monialium dictorum Ordinis, & Congregationis hætenus erectis, & erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, in Sancti Joachim, & Sanctæ Annæ Beatæ Mariæ Virginis Parentum festis diebus, a primis Vesperis, usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, ple-

nariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

2. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Martii 1744. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Pro D. Card. Passioneo.

Cajetanus Amatus.

XIV.

Ex copia autentica Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Vicaria Pernabucci in America auctoritate Apostolica in Provinciam erigitur.

Dilecto filio Aloysio, seu Ludovico Laghi Vicario Generali Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1744. 20. Mar. **A**D Regularis disciplinæ observantiam in iis præsertim Religiosorum Viro-
rum Institutis, in quibus juxta primævam Institutionem, benedicente Domino, viget retinendam, conservandam, adaugendamque quantum conferat non modo minorum, majorumque Superiorum ejusdem Instituti præsentia, verum etiam Provinciarum sapientissime excogitata divisio diuturni temporis rerumque experientia edocti tam Romani Pontifices Prædecessores Nostri, quam ipsi Regularium Ordinum Rectores simul adlaborarunt, ut cum Conventus, & Monasteria ejusdem Ordinis multiplicari, & crescere perspexissent, alia invicem unita ab aliis una simul junctis separata; & si omnia & singula sub uno gene-

generali Capite posita, diversis tamen Provinciarum Rectoribus habita ratione gubernarentur. Hinc salutaria subolescentibus malis statim adhibita remedia, subblata opportune diffidia præcisæ sine jurgiis lites, animi arctissime conciliati, restituta pristina tranquillitas, concalescens charitas, observantia adaucta. Hæc sane considerantes Dilecti Filii Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo strictioris observantiæ reformatorem nuncupatorum status Pernambucensis in America Nobis nuper exponi fecerunt, quod ipsi in statu prædicto tres conspicuos, ac formales Conventus, in quibus magna Fratrum dicti Ordinis copia existit, necnon sex Hospitia per Vicarios Priores jurisdictioni pro tempore existentis Prioris Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo immediate subiectos, ideoque Priori Provinciali Provinciæ Bahiæ ejusdem Ordinis regi, & gubernari solita habent, dictique Exponentes experti fuerunt, quod quando ipsi reformati diriguntur a Fratribus observantiæ sæpe sæpius perturbationes, dissensionesque oriri solent, ac proinde Exponentes prædicti eorum Conventus, & Hospitia hujusmodi in Provinciam, ne dissensiones, perturbationes, Lites, & diffidia in posterum excitentur per Nos erigi plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati discretionis tue per præsentem committimus, & mandamus, ut dicta sex Hospitia in dicto statu, ut præfertur, existentia, in Conventus formales prius erigas, præscriptis tamen in illis prius iis conditionibus, & legibus, quas juxta Regularia dicti Ordinis Instituta auctoritate Apostolica confir-

Pars IV.

mata juxta datam tibi a Domino prudentiam, & quæ in Ereptione Conventuum præscripta, & demandata sunt pro bono illorum regimine, & administratione, tum quoad temporalia, tum quoad spiritualia duxeris præscribendas, & postquam Hospitia hujusmodi in Conventus crexeris, illos, aliosque Conventus jam erectos in statu Pernambucensi hujusmodi in novam Provinciam Pernambucensem nuncupandam ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo dictæ strictioris observantiæ auctoritate nostra Apostolica tenore præsentium erigendi, constituendi, & deputandi; Ac Provinciæ Pernambucensi hujusmodi non solum præfatos Conventus jam, ut præfertur, erectos, & alios a te vigore præsentium declarandos; verum etiam alios pro tempore erigendos auctoritate, & tenore præfatis assignandi.

3. Præterea eidem novæ Provinciæ sic erigendæ, necnon illius pro tempore existentibus Priori Provinciali, Diffinitoribus, aliisque Superioribus, Fratribus, & personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, honoribus, proprio sigillo, aliisque insigniis, quibus aliæ dicti Ordinis Provinciæ, ac Priores, Provinciales, Diffinitores, aliique Superiores, Fratres, & personæ, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia, ac sub iisdem Legibus per Constitutiones dicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas præscriptis, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant respective dicta auctoritate concedendi, & impertiendi. Ac insuper, ut nova Provincia Pernambucensis hujusmodi semper imposterum per suum Priorem, Provinciale, & quatuor Diffinitores juxta Statuta Regularia dicti Ordinis in Capitulo Provinciali intra præscriptum tempus celebrando gubernetur, & gubernari debeat auctoritate, & tenore prædictis statuendi, præciendi, & mandandi. Demum pro hac vice dumtaxat Priorem, Provinciale, ac Diffinitores, qui in Officiis hujusmodi per triennium juxta consuetudines præfatas durent, ac novam Provinciam hujusmodi regant, & gubernent, dicta auctoritate deputandi,

S s 2

no-

nominandi, & eligendi, plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate tenore presentium concedimus, & impertimur.

4. Decernentes easdem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari. Sicque in premissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, aliisque quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Martii 1744. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Pro D. Card. Passioneo.
Cajetanus Amati.

XV.

Ex Originali Romæ in Ordinis
Archivio.

SUMMARIVM

P. Angelus Maria Agostini per Breve declaratur Definitor Generalis perpetuus Ordinis nostri.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1744.
24. Apr.

Religionis zelus literarum scientia, vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita,

super quibus apud nos fide digno commendaris testimonio Nos inducunt, ut te specialibus favoribus, & gratiis prosequamur. Cum itaque sicut Nobis nuper exponi fecisti, Tu, qui (ut asseris,) frater expresse professus Provinciæ Romandiolæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo existis, postquam studia per Te inceperas in Civitate Parisien. absolveras, & lauream in universitate studii generalis Sorbonæ susceperas, tuorum Superiorum jussu Romam perveneris, & in Conventu Sancti Martini ad Montes dicti Ordinis in Regentem studiorum Sacræ Theologiæ deputatus per quinque annorum spatium exercueris, prout munus præfatum in Conventu Sanctæ Mariæ della Traspontina nuncupat. ejusdem Ordinis Tibi demandatum exercere pergas, cupis propterea in præmium Religiosorum tuorum laborum Definitoratus Generalis honore a Nobis decorari.

2. Nos Te premissorum meritum tuorum intuitu, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus Tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Te memorati Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Definitorem Generalem auctoritate Apostolica tenore presentium creamus, facimus, & declaramus; Tibique, ut voce, & loco, in quibus Capitulis Provincialibus, ac Comitibus Generalibus, necnon omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, executionibus, præminentis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus alii Definitores Generales tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo uti, frui, & gaudere libere, & licite possis, & valeas, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & indulgemus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis supradicti Ordinis Superioribus, Magistri,

gistris, Definitoribus generalibus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut Te præsentis gratiæ, comodo, & effectu pacifice frui, & gaudere sinant, & faciant, nec Te desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari permittant.

3. Decernentes easdem præsentis litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis huiusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Aprilis 1744. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. Card. Passioneus.

Ex Copia asservata Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Episcopium Secretariæ Status super destinatione Vice-Presidis pro nostris Generalibus Comitibus.

Dalla Segretaria di Stato

11. Maggio 1744.

An. 1744. 11. Maji. L A Santità di Nostro Signore, che ancora ritiene la Protettoria dell' Ordine de' Carmelitani Calzati, volendo in persona assistere

all'elezione del nuovo futuro Generale, che si farà nel Convento della Traspontina nella Vigilia della prossima Pentecoste, nè essendo proprio, che con suo grande incommodo interven- ga alle Sessioni solite farsi preparatorie a detto Capitolo, à destinato, e destina in virtù del presente Biglietto della Segretaria di Stato per Vice Presidente di esso Capitolo Monsignor Gio: Giacomo Millo suo Datario, e famigliare da tanti anni, la di cui probità, e fedeltà à sperimentata, accio in suo nome assista a tali Sessioni, e faccia tutto quello, che fece, e si contenga nello stesso modo, e forma, ne quali si contenne in qualità di Vice Presidente nel Capitolo Generale fatto da' PP. Minori Conventuali nel mese di Maggio 1741, comunicandogli a tale effetto tutte le facoltà necessarie, ed opportune sino all'elezione esclusive. In. Pap. 88. 1. 13. Maii fol. 226. a ter.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIVM

Decretum super Processione, & Benedictione in Civitate Imolensi.

I M O L E N.

Orta controversia inter Capitulum, Canonicos, & Dignitates Ecclesiæ Cathedralis Sancti Cassiani Imolæ ex una, & Patres Carmelitas ejusdem Civitatis partibus ex altera super delatione sacrorum Paramentorum in Processione, quæ peragitur ab iisdem Patribus extra claustra, & ambitum eorum Ecclesiæ infra Octavam Sanctissimi Corporis Christi, illaque ad Sacram Rituum Congregationem delata, Eminentiss. & Reverendiss. Dominus Cardinalis de Gentilibus Ponens infra scripta dubia inter partes concordata decidenda proposuit.

Primum: An Patres Carmelites induere possint Sacras Vestes ad formam eorum Ritualis in Processione faciendam extra claustra, & ambitum Ecclesiæ infra Octavam Sanctissimi Corporis Christi in casu &c.

Secundum: An liceat eisdem Patribus ingredi Ecclesiam Monialium S. Stephani, & ibidem Benedictionem impertiri eisdem Monialibus, & deinde populo, necnon in propria Ecclesia sub triplici signo ad formam ejusdem Ritualis, in casu &c.

Et Sac. eadem Congregatio visis Juribus hinc inde deductis, ac utraque parte in scriptis, & in voce informante audita ad relationem præfati Eminentiss. Ponentis rescribendum censuit:

Ad Primum: Affirmative exceptis Fratribus laicis.

Ad Secundum: Licere Patribus Carmelititis ingredi Ecclesiam Monialium, accedente consensu Episcopi, ibique impertiendam esse unicam benedictionem Monialibus, & in propria Ecclesia cum triplici signo. Et ita decrevit, ac servari mandavit. Hac die 16. Maji 1744.

C. Card. de Marinis Præfatus.

Loco * Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus Secret.

Romæ

XVI.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIUM

*Allocutio a Pontifice habita ad Patres no-
stros in Aula Capitulari congregatos pro
electione Generalis.*

O R A T I O.

*1744.
23. Maji.*

Vita sancto dilecto Filio Nostro Nicolao Cardinali Iudice novissimo Carmelitarum Ordinis Protectore, consuetudo postulabat, ut in locum ipse alius a Nobis sufficeretur Cardinalis, qui Protectoris vestri munus obiret: quæ consuetudo originem ducit a temporibus Divi-Francisci Fratrum Minorum Institutoris, qui in Regula cum præcepisset suis, ut a Romano Pontifice Ordinis ab se instituti Protectorem precibus impetrarent, aliis quoque Religiosis Ordinibus hoc ipsum ab Apostolica Sede obtinendi norma dedit.

2. Quod vero Cardinalem Protectorem a Nobis adhuc non acceperitis, non idcirco factum putetis, quod Nos Ordinem vestrum pauci faciamus. Profecto Nos Carmelitarum Ordinem plurimi facimus, eum diligimus, & singulari studio prosequimur; cum ante oculos habeamus præclara illius merita non minus erga Catholicam Fidem, & hanc Sanctam Sedem, quam etiam erga Bononiam Patriam nostram. Ex historia quippe accepimus, Beatum Petrum Thomam Candidæ Archiepiscopum, Carmelitarum Alumnium, & ornamentum, labente sæculo decimo quarto, plurimum laborasse, ut pacem, unde publica Bononiæ felicitas maximè pendeat, inter Urbanum V. Pontificem, & Barnabam Viscomitem, stabiliret. Huc accedit, quod idem Beatus Præsul, prædicti Pontificis jussu, una cum aliis ingenio, & sapientia præstantibus viris in Academia Bononiensi, quæ jampridem Legum studii celebrabatur, Theologicæ doctrinæ studium, quod ad eam diem in celeberrima illa Universitate nemo professus fuerat, primo instituerit.

3. Protectionem igitur Ordinis vestri omnino Nobis retinere volumus, ut Ca-

pitulo vestro Generali, quod ex supputatione temporis haud longe abesse intelligebamus, summo animi nostri gaudio præessemus, vobisque sactam rectam tueremur libertatem eligendi, quem ad vestri Ordinis regimen magis idoneum judicaretis: non quod veriti simus, ne quicumque Cardinalis vobis in Protectorem obtigisset, libertatem vestram præriperet, aut minueret: sed, quod rebus ubique gentium bellorum tumultu perturbatis, & Sicilia, tum etiam Calabria pestilentiae metu trepidantibus, non injuria suspicari sumus, ne novi Protectoris animo infideret, Apostolico Brevi Generalem vobis esse constituendum. Quod quidem a Nobis ægre fit; neque unquam id factum, aut fieri, nisi gravi fortasse difficultate Capitulum Generale impediri contingeret, & major magisque sana Vocalium pars id a Nobis fieri deposceret. Optamus enim servari, quantum potest, Religiosorum, Ordinum Constitutiones, & electionis jus ab illis præscriptum haudquaquam disturbari.

4. Ecce vobis rerum series, & consilii nostri ratio; ut jam intelligatis, quid faciendum vobis sit, & quid nos tandem a vobis expectemus. Congregati hic estis in unum, & ex tot terrarum Orbis partibus post longa, & periculosa itinera huc convenistis, ut Ordini vestro Caput statuatis. Nos autem huc venimus, ut in quem uniusmodi, aut plura suffragia conveniant, præsentia, & auctoritate nostra comprobemus. Præsto sumus libertatis vestræ vindices, & statores. Neminem proponimus, neminem vobis commendamus. Neque unus præ alio Nobis est magis acceptus: æqualiter omnes respiciamus. Hoc unum a vobis petimus, ut unusquisque vestrum suffragium ferens, oculos ad Cælum erigat, secum ipse cogitans, non aliam sibi fortasse futurum, dum vivet, graviore momenti occasionem, qua Ordinem suum juvare valeat opportunius, eique magis rependere vices beneficiorum: quæ eidem se debere profitetur.

5. Injuriam autem viris probitate ac scientia præclaris facere videremur, si ad memoriam vestram revocarem, eligendum a vobis præditum esse oportere singulari vitæ exemplo, moribus minime reprehendendum, sana, solidaque doctrina

con-

conspicuum, regularis observantiæ zelo, tum etiam sacras Literas promovendi studio incensum, & quod caput est, virum prudentiæ laude præstantem, aliisque gubernandi idoneum. At longè gravior injuria vobis fieret, præmonendo, in suffragiis ferendis nullam gentis, aut generis, vel amicitæ, nullam sive acceptorum, sive obtinendorum beneficiorum, habendam esse rationem, sed publicum universi Ordinis bonum unice respiciendum.

7. Agitur his diebus, quod bene notis, ab Ecclesia memoria de electione Sancti Matthiæ ad Apostolicam dignitatem. Apostolus quidem Petrus, ut Ecclesiæ Caput a Jesu Christo constitutus, locutus est, dixitque impleri oportere locum Apostolicum Judæ prævaricatione vacuum. Implevit illum Divus Matthias in Apostolorum Collegium cooptatus. Et congregatis adhuc in eodem electionis loco Discipulis, cum Pentecostes Festum ageretur, tunc ingens ille factus est de cælo sonus tamquam advenientis Spiritus vehementis, qui totam illam beatissimam domum complevit. Tunc super Apostolorum, aliorumque qui ibi aderant, capita apparuerunt linguæ tamquam ignis. Tunc denique omnes Spiritu Sancto repleti sunt.

8. Nos quamquam haud digni, nihilominus verè ac legitime in locum magni Apostoli Petri successimus; & certe sumus, licet immerentes, Ecclesiæ Caput. Vos itaque hortamur, ut locum Moderatoris vestri vacuum impleatis, atque iisdem verbis utimur, quibus usi sunt ii, qui ad Apostolicam electionem congregati erant: *Tu, Domine, qui corda nostri omnium, ostende quem elegeris*; non quidem per sortes, ut tunc peculiari quodam tuo, nobisque impervio consilio factum est, sed per viam suffragiorum, quam deinde Ecclesia tuo illustrata lumine præscripsit: atque illud nobis, Domine peramanter tribue, ut omnes, quotquot adsumus, Spiritu Sancto, & donis illius repleti, hoc est repleti Spiritu Sapientiæ, & Intellectus, Spiritu Consilii, & Fortitudinis, Spiritu Scientiæ, & Pietatis, Spiritu denique Timoris tui ex hoc loco discedamus.

XVII.

Ex Bull. MS. nostrorum Excalceatorum
Congregationis Hispaniæ
fol. 137. ter.

SUMMARIUM

Datur facultas P. Generali nostrorum Excalceatorum necnon Diffinitorio circa mutationem habitus Fratrum Donatorum solemniter Professorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

INjunctum Nobis desuper Apostolicæ servitutis officium nos inducit, ut nostræ operationis studia circa ea sedulo dirigamus, per quæ personarum sub suavi Religionis jugo Domino famulantium commodis valeat provideri. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Præpositus Generalis, ac Diffinitorium Generale Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod alias charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus ab ipsis exponentibus enixe flagitavit, ut Fratres Donati solemniter professi, dimisso Pallio grisei coloris, quo ex præscripto Constitutionum Congregationis, & Ordinis hujusmodi auctoritate Apostolica confirmatarum huc usque usui fuerant, Pallio albo induerentur, & in posterum habitum similem, & conformem cum aliis Fratribus conversis solemniter itidem Professis generarent, deferrentque. Ipsi vero exponentes debita, qua decet reverentia humilitate, parique veritate eidem Philippo Regi responderunt se hac in lege nec dispensare, nec in ea, ac aliis ad universale Congregationis hujusmodi regimen per Constitutiones præfatas sancitis præscriptis, & præfinitis ad hanc Sanctam Sedem recurrere absque licentia, & consensu totius Capituli Generalis.

2. His non obstantibus idem Philippus Rex pro hujusmodi mutatione de novo urgentius insteterit, ac dilecto filio nostro Trojano S.R.E. Presbytero Card. Acquaviva nuncupato ipsius Regis apud nos, & hanc Sanctam Sedem Oratori dedit in mandatis, quatenus nos supplicasset, ut eisdem exponentibus facultatem indui facien-

An. 1744.
23. Maij.

ciendi Pallium album memoratis Donatis concederemus. Nobis propterea dicti exponentes supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ipsorumque Exponentium singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, audito prius dilecto quoque filio Vincentio a Conceptione Fratre expresse professo ejusdem Congregationis, ac illius in Romana Curia Procuratore Generali specialiter deputato, qui nobis retulit dicti Exponentes ipsius Philippi Regis desiderio satisfieri cupientes pro certo habentes, neque dubitantes super præmissis de consensu Capituli Generalis, & approbatione totius Congregationis ab tot Beneficia a dicto Philippo Rege dictæ Congregationi usque nunc præstita, & quæ in posterum Congregatio ipsa in ejus augmentum, & propagationem partibus eidem Philippo Regi subiectis recipere posse sperat modernis Præposito Generali, ac Definitorio Generali memoratæ Congregationis, non obstante quod per Constitutiones præfens cautum, præscriptumque reperiatur, & in præmissis absque consensu Capituli Generalis ad hanc S. Sedem recursus haberi non possit, nihilominus ad mutationem dicti habitus, quo Donati præfati ejusdem Congregationis juxta illius Constitutiones semper usi fuerunt in habitum per Fratres conversos, seu laicos expresse professos Hispaniarum Regna deferendum, deveniendi in omnibus, & per omnia, perinde ac si mutatio prædicta a toto Capitulo Generali petita, & obtenta fuisset.

3. Præterea eidem Præposito Generali, ac Definitorio Generali omnia quæ ad hujusmodi mutationem habitus pro Fratribus Donatis hujusmodi expresse, seu solemniter Professis attinet faciendi, ac ordinandi, nec non Constitutiones hu-

jusmodi hac in parte abrogandi (prout nos per præfentes abrogamus) aliaque in præmissis, quæ ad bonum regimen, & regularem observantiam quoad hanc mutationem habitus quomodolibet occurrere, & pertinere possint de novo faciendi, condendi, ordinandi, ac stabiliendi, itaut præmissa omnia per dictos Exponentes facienda, condenda, ordinanda, ac stabilienda in posterum rata, firma, ac valida intelligantur, ac suum sortiri debeant effectum, perinde ac si a nobis ipsis gesta, rata, & confirmata fuissent, plenam, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, tribuimus, & impertimur.

4. Decernentes easdem præfentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ne illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus Conditionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

6. Volumus autem, quod Donati hujusmodi qui professionem simplicem dumtaxat, non autem solemnem, ut dicitur nondum emiserunt in eo habitu per Constitutiones præfatas præscripto remanere debeant, nec ii in præfenti concessione intelligantur comprehensi, minusque per præfentes eidem Congregationi, seu illius

Superioribus intendimus ablatam esse facultatem habendi Fratres Donatos cum primo dicto habitu, dummodo solemniter professi non sint, ac ut eorundem presentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra ubique locorum adhibeatur, quæ presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Maji 1744. Pontificatus Nostri Anno IV.

Pro D. Card. Passioneus.

Cajetanus Amatus.

XVIII.

Ex Originali Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

Andream Berzecki Polonum a Capitulo Generali in Socium Nationis Germanicæ destinatum confirmat pro hac vice ad effectum negotia nationis Polonæ tantum obeundi, & facultatem Priori Generali elargitur nominandi de novo alium Socium sive Consiliarium pro Natione Germanica.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1744.
25. Junii.

Alias, sicut accepimus, fel. rec. Benedictus PP. XIII. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 5. Aprilis 1728. motu proprio expeditas literas in Ordine Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo instituit, ut loco Assistentium Generalium jampridem auctoritate Apostolica abolorum tunc, & pro tempore existens Prior Generalis dicti Ordinis quinque Religiosos morum gravitate, & rerum usu præstantes ex totidem diversis Nationibus Italica scilicet, Germanica, Gallica, Hispanica, & Lusitana in Consiliarios nominaret, qui quinque Consiliarii hujusmodi, ac eorum quilibet titulo Socii, ac Secretarii Generalis gaudere voluit; Ipsi vero Consiliariis, sive Sociis, ac Secretariis Generalibus unaqueque eorum respectivè Natio de vi
Part IV.

quo, vestitu, aliisque necessariis sumptibus honeste provideret, ita quod singulis mensibus pro suo, seu domestici sumptus Procuratori, nec non fratri, qui eis ab Epistolis fuerit impensas solvere tenerentur.

2. Porro iidem Consiliarii, sive Socii, ac Secretarii Generales voce activa, & passiva in Capitulis generalibus dicti Ordinis gauderent, ac essent Discreti Nati Conventuum S. Mariæ Transpontinæ, & S. Martini ad Montes nuncupat. de Urbe ejusdem Ordinis, singulisque tribus mensibus adesse tenerentur computis, ac redditioni rationum utriusque Conventus, & examini Fratrum ad gradus academicos promovendorum, assisterent quoque consiliis ejusdem Ordinis cum voto consultivo, non vero decisivo, præterquam quoad ea, quæ Decreta Romanorum Pontificum, immutationes Constitutionum dicti Ordinis, ac statuta illius Capitulum Generalium spectant, in quibus semper vorum decisivum habeant, officium saltem per triennium exercere valerent, quo elapso a Priore Generali pro tempore existente amoveri possent, & alias, prout in dictis literis, quarum tenorem presentibus pro expresso haberi volumus, uberius dicitur contineri.

3. In Capitulo vero Generali dicti Ordinis in Urbe præfata nuper habito, postquam dilectus filius Aloysius, seu Ludovicus Laghi in Sacra Theologia Magister in Priorem Generalem canonice electus fuerat, Fratres Vocales Provinciarum Polonicarum ejusdem Ordinis, quæ semper tamquam Nationis Germanicæ habitæ fuerunt, ac Socio, & Secretario Generali Nationis Germanicæ subiectæ semper remanserunt, attento etiam magno eorum Conventuum numero insteterunt, quatenus Socius, & Secretarius Generalis pro Natione Germanica Frater Nationis Polonicæ eligeretur, ac nominaretur, dictus Aloysius, seu Ludovicus instantiam hujusmodi, quippequæ æquitati niti videbatur concedendam esse existimans dilectum quoque filium Andream Berzecki Fratrem expresse professum in eadem Theologia Magistrum Provinciale in socium, & Secretarium Generalem Nationis Germanicæ hujusmodi nominavit.

4. Obstantibus postmodum Fratribus Vocalibus Provinciarum Germanica-

T e rum,

rum, habita de præmissis notitia contentendunt se retinere velle jus privativum, usque nunc habitum, per quod fratres Provinciarum hujusmodi secundodictarum Provinciarum in illarum Socium, & Secretarium Generalem electi fuerant, permittendo ut pro Provinciis Polonicis illius socius, & Secretarius Generalis, qui per se ipsum, seu per Nationem Polonicam constet, & sui juris sit, deputari posset.

5. Nos, qui Ordinem hujusmodi paterno complectimur affectu, & nihil curamus impensis, quam ut e medio sublatis contentionibus, litiumque diffidiis, ac triticis per solam, liquidamque veritatis inspectionem jus suum unicuique tribuatur, ac justitia, & pax se se invicem osculentur, & omnia inter viros præsertim Religiosos, qui e fluctibus sæculi erepti ad tranquillum Religionis portum confugerunt in pace fiant, & omnia ad divinum cultum adaugendum, regularem disciplinam confirmandam, procurandamque æternam animarum salutem componantur, justis, ac rationabilibus causis animum nostrum moventibus adducti, ac felici prosperoque ejusdem Ordinis regimini, & gubernio, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere cupientes, dictumque Andream in socium, & Secretarium Generalem electum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eumque a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, sententiis, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum dumtaxat præsentium consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, supradicto Aloyso, seu Ludovico Priore Generali dicti Ordinis facultatem juxta memoratas ejusdem Benedicti Prædecessoris literas unum Fratrem expresse professum qualitatibus, & necessariis requisitis in dictis literis expressis, & contentis præditum Nationis Germanicæ, seu ex Provinciis Germanicis in socium, & Secretarium Generalem Provinciarum Germanicarum hujusmodi de novo eligendi, & deputandi.

6. Præterea non obstant, quod per literas prædictas numerus quinque Consiliatorum, seu sociorum, & secretariorum Generalium præscriptus reperiatur, nihilominus eundem Andream in socium, & Secretarium Generalem Nationis Germanicæ jam pridem electum in Consiliarium, sive socium, & secretarium Provinciarum Polonicarum dicti Ordinis pro hac vice tantum, qui absoluto triennio sui muneris, seu officii hujusmodi juxta præscriptum pro quinque supradictis Consiliariis, ut moris est, vel amoveri, vel confirmari possit, cum omnibus, & singulis prærogativis, præminentis, gratiis, privilegiis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, & quibus cæteri Consilarii sive Socii, & Secretarii Generales dicti Ordinis utuntur, fruuntur, & gaudent, ita tamen ut Provinciæ Polonicæ hujusmodi tamquam illius socio, & Secretario pro hac vice tantum electo honeste provideant pariter eligendi, & nominandi tribuimus, & impertimur.

7. Decernentes nominationem hujusmodi, ac easdem literas pro hac vice tantum firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

8. Non obstantibus præfati Benedicti Prædecessoris literis, nec non Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Da-

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Junii 1744. Pontificatus Nostri Anno IV.

Pro D. Card. Passioneo.
Cajetanus Amatua.

XIX.

Ex Bull. MS. nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ fol. 174. ter.

SUMMARIVM

Concedit Indulgentiam Plenariam perpetuam in festo Transverberationis Cordis S. M. N. Theresiæ in Ecclesia nostrorum Excalceatorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1744. 8. Aug. **D**E salute Dominici Greci curæ nostræ divinitus commissi, paternæ charitate solliciti cœlestes Indulgentiarum Thesaurus, quibus illecti ad Ecclesiæ, & pia loca frequentanda, & pietatis opera exercenda incitentur, libenter erogamus. Omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui quascumque Ecclesias tam erectas, quam erigendas in posterum Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ, nec non Monialium sub regimine, & directione Ordinis, & Congregationis hujusmodi existentibus die festo Transverberationis Cordis Sanctæ Theresiæ a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quam etiam Animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint. per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus, in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

2. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, & manu alicujus Notarii publici

Paris IV.

subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, seu Procuratoris Generalis dicti Ordinis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 8. Augusti 1744. Pontificatus nostri Anno Quarto.

Pro D. Card. Passioneo
Cajetanus Amatus.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

In Provincia S. Alberti ex speciali gratia designantur duo Conventus pro domibus Novitiatu.

Emi, e Rmi Signori.

An. 1744. 4. Sept. **I**L Procuratore Generale dell'Ordine Carmelitano Oratore umilissimo dell' EE. VV. divotamente rappresenta loro, come avendo la Provincia di S. Alberto in Sicilia già adempiuti gli Ordini di codesta S. Congregazione, circa il Convento di Noto, la medesima desidererebbe la facoltà di vestire Novizj si Chierici, che laici, ed in numero molto maggiore del consueto, per la necessità, che ha di Religiosi, attese che da più anni non ha vestito, ed anche per la mortalità grande seguita nell' ultimo noto contagio di Melsina. Pertanto l'Oratore insieme col P. Provinciale, e Definitori di quella Provincia supplicano l'EE. VV. della grazia: *Quam Deus &c.*

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis expositis per P. Procuratorem „ Generalem Ordinis Carmelitarum Oratorem, „ licentiam impetratur Superioribus Regularibus, „ ad quos pertinet, ut, ultra Novitios enunciatæ „ Provincie S. Alberti jam concessos, hac vice „ tantum, & per modum provisionis, alios octo „ Clericos, seu Choriistas, & quatuor laicos, seu „ Conversos (peractis prius per eosdem exercitiis spiritualibus per decem dies) ad habitum probationis recipere in Conventibus Milatii, „ & Nicosiæ, licet pro Novitiatu designati non „ sint (dummodo tamen iidem Novitii degant „ in loco separato, ac magis idoneo, & sub cura Magistri eis specialiter deputandi); Et finito tempore Novitiatus, ad professionem admittere licite possint, & valeant: servatis tamen omnibus, & singulis, quæ continentur in Decretis de mandato san. mem. Alexandri Septimi editis die 20. Martii 1657. pro Novitiis in eodem Ordine recipiendis, & præsertim quoad Conversos non nisi ætatis anno vigesimo ad probationis habitum, ac vigesimo quinto expletis ad Professionis emissionem admittendos; necnon hujus Sac. Congregationis sub die 18. Julii 1595. Et dummodo insuper præfati Clerici ante decimum quintum annum completum pro Hospitiis, seu Postulantibus,

„ vel Cantoribus, & Laici, seu Conversi ante-
 „ vigesimum pariter expletum pro Tertiariis, vel
 „ Oblatis, seu Donatis, aut Commisus, vel Ser-
 „ vientibus; ac prædicti omnes sub alio quocum-
 „ que nomine, ac quovis prætextu, causa, aut
 „ quæsito colore ad habitandum intra claustra
 „ recepti, ac retenti non fuerint, contra formam
 „ Decreti de mandato sanctæ itidem mem. Cle-
 „ mentis Decimi editi die 15. Maji 1675. Con-
 „ trariis quibuscumque non obstantibus. Romæ
 „ 4. Septembris 1744.

F. J. A. Card. Guadagni Præfatus.

Loco * Sigilli.

Pro Reverendis. D. Episcopo Marcianen.
 Secretario.

Ignatius Sario.

XX.

Bononiæ ex Typographia
 Archiepiscopali.

SUMMARIUM

*Constitutio super confirmatione, innovatio-
 ne, & ampliacione Privilegiiorum, &
 Jurium Monasterii, & Monialium,
 SS. Philippi, & Jacobi Bononiæ, Or-
 dinis B. Mariæ de Monte Carmelo,
 nuncupat. delle Convertite, cum non-
 nullis Declarationibus, Ordinationibus,
 & Præceptis.*

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

An 1744
 24. Sept.

Gaudium Cælestis Aulæ, quod majus
 est super uno peccatore pœnitenti-
 am agente, quam super nonaginta novem
 justis, qui pœnitentia non indigent, fre-
 quenter renovari, & continenter augeri
 cupientes; pro Pastoralis Officii Nostri
 debito, quo tum erga universam Catho-
 licam Ecclesiam obstricti sumus, tum etiam
 peculiariter tenemur erga Metropolita-
 nam Nostram Bononiensem, cujus adhuc
 regimen, absentes quidem corpore, præ-
 sentes autem spiritu, assidua cura sustine-
 mus, cogitandum Nobis esse duximus de
 feliciiori statu Monasterii Sanctorum Phi-
 lippi, & Jacobi Ordinis Beatæ Mariæ de
 Monte Carmelo Bononiæ existentis, in
 quo Mulieres ex Mundi servitute, & pec-
 candi consuetudine, per Divinam gra-
 tiam, ad meliorem frugem conversæ, be-
 nigne excipiuntur, reddendisque dignis
 pœnitentiæ fructibus exercentur; ejus-
 demque Monasterii utilitatibus, per au-

thoritatis Nobis a Deo concessæ plenitu-
 dinem augendis, consulere, & providere
 decrevimus; non solum privilegia omnia,
 & indulta eidem Monasterio, ejusque Mo-
 nialibus a Prædecessoribus Nostriis Roma-
 nis Pontificibus elargita confirmando, &
 innovando, eaque adversus abusus, frau-
 des, & subdolas nonnullorum interpreta-
 tiones opportunis declarationibus robo-
 rando; verum etiam novis, & speciali-
 bus gratiis, atque favoribus, ad normam
 eorum, quæ Monasterio Sanctæ Mariæ
 Magdalenz de Pœnitentia, nuncupato
delle Convertite, in hac Alma Urbe No-
 stra esistenti, concessa reperiuntur, su-
 prædictum Monasterium Sanctorum Phi-
 lippi, & Jacobi Bononiæ, ejusque Mo-
 niales, augendo, & cumulando, prout in
 Domino judicamus salubriter expedire.

2. Dudum siquidem recol. mem. Præ-
 decessor Noster S. Pius Papa V. intelligens
 primodivum Monasterium Monialium,
 Convertitarum, tunc Sanctæ Mariæ Mag-
 dalenz nuncupatum, Ordinis Carmelita-
 rum, quod olim propè, & extra muros
 Civitatis Bononiæ situm erat, jam tunc
 intra dictam Civitatem translatum repe-
 riri, ac illius Priorissam, & Moniales
 sub debita Clausura, & regimine, in loco
 decenti, & convenienti habitare, atque
 Episcopi Bononiensis pro tempore existen-
 tis gubernio subesse, non solum hujusmo-
 di Monasterii translationem Apostolica
 auctoritate approbavit, & confirmavit,
 verum etiam idem Monasterium tam pro
 Priorissa, & Monialibus prædictis tunc
 existentibus, quam pro aliis quibuscum-
 que Mulieribus, quæ de cœtero dimissa
 vetustate peccati, & mundanis illecebris
 abjectis, ab impudica vita recedere, ac
 Divinis obsequiis se mancipare vellent,
 recipiendis, & confovendis, eorumque
 usui, & habitationi perpetuo additum
 esse, & fore decrevit; & pro majori cau-
 tela, Monasterium prædictum una cum
 omnibus, & singulis bonis, ac juribus ei
 concessis, & concedendis, Priorissæ, &
 Monialibus prædictis, ac illarum Conven-
 tu, & Mulieribus hujusmodi, pro dictis
 earum perpetuo usu, habitatione, & re-
 ceptione, concessit, & assignavit, quod-
 que ejusdem Priorissæ, & Moniales omni-
 bus, & singulis privilegiis, indultis, im-
 munitatibus, exemptionibus, indulgen-
 tiis,

tiis, & aliis gratis ipsis alias, & antiquo eorum Monasterio prædicto quomodolibet concessis, uti, frui, & gaudere libere, & licite possent, indulgit.

3. Eidemque Monasterio, & Monialibus perpetuo applicavit, & attribuit omnia, & singula mobilia, immobilia, ac femoventia, bona, & spolia quæcumque, jura, & actiones universas quarumcumque Mulierum Meretricum in dicta Civitate Bononiensi, illiusque Districtu commorantium, ibique nullis relictis filiis, aut filiabus legitimis, & naturalibus, ab intestato decedentium, cujuscumque generis, & speciei bona ipsa fuissent, & in quibusvis rebus constitissent, etiamsi sub generali bonorum appellatione non comprehenderentur, & specialibus vocabulis, atque expressionibus enunciari deberent; itaut supradictis, & pro tempore existentibus ejusdem Monasterii Priorissæ, & Monialibus, eorumque Conventui, eveniente obitu alicujus ex prædictis Mulieribus, omnium hujusmodi bonorum, jurium, & actionum, corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios earum nomine, propria auctoritate, cujuscvis alterius licentia desuper minime requisita, libere apprehendere, & perpetuo retinere liceret.

4. Necnon omnia, & singula Testamenta, Codicillos, atque etiam Donationes causa mortis, cæterasque ultimas voluntates quascumque, per dictas Mulieres Meretrices de earum bonis, ac juribus, & actionibus prædictis, in quarumvis aliarum personarum, præterquam dumtaxat in propriorum filiorum, aut filiarum legitimorum, ac naturalium, favorem, pro tempore condita, & facta, nisi medietatem bonorum, de quibus ipsæ Mulieres Meretrices per ultimas suas voluntates hujusmodi disposuissent, eidem Monasterio reliquissent, nulla, & invalida, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse, & nemini ullum ne coloratum quidem titulum possidendi tribuere posse, decrevit.

5. Mandavitque tunc in humanis agentibus boni mem. Gabrieli Tituli Sanctorum Joannis, & Pauli Presbytero S.R.E. Cardinali Paleotto nuncupato Bononiensis Ecclesiæ Præfule, cæterisque in posterum ejusdem in Bononiensi Episcopatu Succes-

foribus, ut Priorissam, Moniales, ac Monasterium hujusmodi tam in Capite, quam in membris, per se, vel alium, seu alios, etiam tamquam Sedis Apostolicæ Delegati, visitarent, ac pro rerum, & temporum opportunitate corrigerent, emendarent, sive in melius reformarent. Nec non eidem Gabrieli Presbytero Cardinali, ejusque Successoribus prædictis plenam, & liberam facultatem perpetuo concessit, quæcumque Statuta, Ordinationes, & Constitutiones pro bono Monasterii, & Monialium hujusmodi regimine faciendi, & condendi, & jam condita, & facta, ubi opus esset, immutandi, seu in totum tollendi, & abrogandi, aliaque de novo faciendi, prout in Domino expedire judicaverint; Cappellanos quoque, & Confessarios quoscumque eisdem Priorissæ, & Monialibus, toties, quoties oporteret, deputandi: aliaque forsan mandavit, atque constituit, prout in ipsius S. Pii Prædecessoris Literis desuper in forma Brevis confectis plenius continetur.

6. Quas quidem relatas S. Pii Literas pari auctoritate confirmavit, & amplissime roboravit fel. record. Gregorius Papa XIII. similiter Prædecessor Noster, qui cupiens Ecclesiam dicti Monasterii congruis honoribus, ac debita veneratione a Fidelibus frequentari, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis fidelibus verè poenitentibus, & confessis quotannis ad quinquennium in Feria v. Hebdomadæ Passionis Domini Nostri Jesu Christi, qua die legitur Evangelium Conversionis Sanctæ Mariæ Magdalenz, a primis Vesperis usque ad occasum solis die hujusmodi, eandem Ecclesiam devotè visitantibus, & pro peccatoribus, ut viam iniquitatis desererent, & ad Deum converterentur, ac pro Christianorum Principium concordia, Hæresum extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effundentibus, septem annos, & septem quadragenas de injunctis eis, vel alias quomodolibet debitis poenitentiis, misericorditer in Domino relaxavit. Executores vero suarum Literarum Apostolicarum, sub datum die 14. Aprilis Anni 1576. Pontificatus sui Anno Quarto, desuper expeditarum, Episcopos Bononiensem, & Amerinum, necnon Generalem Causarum Curiz Cameræ Apostolicæ Audito-

dicbrem: pro tempore existentes, deputavit, cum clausulis solitis, & consuetis, prout latius in ipsis Gregorii Prædecessoris prædicti Literas habetur.

7. Cum autem similis record. Prædecessori Nostro Gregorio Papæ XV., pro parte tunc existentium Priorissæ, & Monialium prædicti Monasterii relatum esset, quod multæ fraudes in ejusdem Monasterii præjudicium circa Bona, Spolia Meretricum, aliaque illis, & eorum Monasterio, ut præferebatur, applicata, & attributa, diversimode in dies committebantur; quodque eadem Priorissa, & Moniales ex solis eleemosynis, quæ dicto Monasterio erogabantur sese sustentare nequirent; & propterea eidem Pontifici supplicatum esset, ut, prævia approbatione, & confirmatione dictarum Literarum Pii V., & Gregorii XIII., per amplioris gratiæ concessionem, ejusdem Monasterii statui, & indemnitati opportune consulere dignaretur; idcirco illarum votis annuens laudatus Pontifex Gregorius XV., supradictas Prædecessorum Literas in suis aliis die tertia Decembris Anni 1625. Pontificatus sui Anno II. expeditis per extensum insertas, atque omnia, & singula in eisdem contenta iterum auctoritate Apostolica confirmavit, & innovavit.

8. Atque insuper Monasterii prædicti conservationi, & incrementis uberius providere volens, eandem Literarum suarum tenore decrevit; atque constituit, ut quæcumque a relatis prædecessoribus statuta fuerant circa Testamenta, Codicillos, aliaque quaslibet ultimas voluntates Mulierum Meretricum in Bononiensi Civitate, & Districtu commorantium, ibique sine filiis, aut filiabus legitimis, & naturalibus decedentium, eadem ad donationes inter vivos, quas in posterum per Meretrices prædictas, cum reservatione ad eam vitam omnium fructuum, vel majoris partis eorum fieri contingeret, extendi, & ampliari censerentur; itaut hujusmodi quoque donationes a prædictis Meretricibus inter vivos de cætero factæ, cum reservatione omnium fructuum, vel majoris partis eorum, nullæ, pariter irritæ, & inanes, ac nullius roboris, vel momenti essent, & pro irritis, & annullatis haberentur.

9. Expilantes vero Hæreditates, &

Bona ad prædictum Monasterium, & Moniales, ut supra vigore præinsertarum Literarum obvenientia, poenam dupli incurere, & subire mandavit, non computata forte principali, quæ nihilominus una cum duplo hujusmodi, eidem Monasterio, & Monialibus, detracta pro accusatore quarta parte supradictæ poenæ restitui deberet.

10. Judicem quoque privativum in causis Bonorum, quæ ad prædictum Monasterium, & Moniales, in vim supradictarum, suarumque Literarum, spectare quandocumque dicerentur, deputavit, ac perpetuo esse voluit Vicarium pro tempore Archiepiscopi Bononiæ in Spiritualibus Generalem, exclusis quibuscumque aliis Judicibus, etiam S. R. E. Cardinalibus, & Apostolicæ Sedis de Latere Legatis; ejusdemque Monasterii Priorissæ, & Monialibus liberam facultatem concessit, ut in omnibus casibus tam donationum inter vivos per supradictas Meretrices factarum, cum reservatione ad eam vitam omnium fructuum, vel majoris partis eorum, quam successionum quarumcumque in Bonis Meretricum hujusmodi, quas vigore supradictarum, & suarum etiam Literarum ad favorem ejusdem Monasterii, & Monialium aperiri contingeret, realem, actualem, & corporalem possessionem eorumdem Bonorum ipso facto, absque vitio spoli, & attentatorum, apprehendere, & retinere, quacumque inhibitione, aut appellatione minime obstante, possent, & valerent. Quodque ubi super possessionibus hujusmodi ad favorem prædicti Monasterii, & Monialium per dictum Bononiæ Vicarium semel pronunciatum fuerit, non detur appellatio suspensiva, sed tantum devolutiva; in causis vero, de quibus in petitorio judicio ageretur, duæ Sententiæ conformes rem judicatam constituent, auctoritate, & tenore similibus indulset.

11. Omnes denique Notarios ipsius Civitatis Bononiensis, ejusque Comitatus, quos rogari in posterum eveniret, tam de quibuscumque Testamentis, Codicillis, Donationibus causa mortis, vel alterius cujuscumque generis ultimis voluntatibus, quam de supradictis Donationibus inter vivos, aut aliis quibuscumque contractibus, in quibus aliquid seu in favorem, seu

seu in præjudicium ejusdem Monasterii, & Monialium prædictarum dispositum esset, ad revelandum Priorissæ pro tempore prædicti Monasterii saltem infra tres menses hujusmodi dispositiones, sive contractus sub excommunicationis, aliisque arbitrio Archiepiscopi Bononiensis indigendis poenis, omnino teneri, & obligatos esse decrevit. Quorum omnium observantiam sub amplissimis forma, & clausulis injunxit, & demandavit, prout latius videre est in ejusdem Gregorii XV. prædecessoris Literis sub Annulo Piscatoris prædicta die, & anno desuper expeditis.

12. Demum san. mem. Benedictus Papa XIII. similiter prædecessor Noster anno Domini 1729. miseratione motus super statu ejusdem Monasterii, quod tunc temporis conspicua summa scutorum quatuor millium, & ultra æris alieni, non obstantibus elemosynis eidem Monasterio ab Archiepiscopo tunc existente largiter subministratis, gravatum reperiebatur, & paterno studio sollicitus de modo consulendi tam indemnitati Monialium tunc in eodem Monasterio degentium, quam ipsius Monasterii perpetuæ manutentioni, cum intellexisset quamdam Domum piam sub invocatione Sancti Pauli *Succursus* nuncupatam, in dicta Civitate Bononiæ existentem, pro excipiendis ad tempus impudicis, malæque vitæ, & famæ Mulieribus, eisque ad meliorem frugem convertendis, inutilem fermè remanere, propterea quod hujusmodi Mulieres peccatis assuetæ, licet in speciem conversæ a prædicta Domo dimitterentur, plerumque tamen ad lubricam, & scandalosam priorem vitam revertebantur; supradictam Domum Sancti Pauli, *Succursus* nuncupatam, supprimendam censuit, & de facto suppressit, & extinxit, eamque una cum hereditate a Marchionissa Virginia Malvezzi Ruini in ejus Testamento die 27. Aprilis Anni 1644. rogato per Dominicum Albani Notarium Bononiensem, hujusmodi piæ Domui relicta, & cum omnibus, & singulis aliis Bonis, Fundis, & redditibus ad dictam Domum *Succursus* pertinentibus, aut ipsi in posterum obventuris, eidem Monasterio Sanctorum Philippi, & Jacobi perpetuo univit, & incorporavit; Substitutioni vero, quam prædicta Virginia pia Testatrix, pro eveniente forsitan casu

suppressionis dictæ Domus Sancti Pauli, in ipsius Testamento prædicto favore Eremitarum Camaldulensium apposuerat, de Apostolicæ potestatis plenitudine derogavit; atque onera omnia supradictæ Domui Sancti Pauli, ejusque Ecclesiæ, tam in Testamento prædictæ Virginie, quam in aliis quibuscumque piorum Benefactorum dispositionibus injuncta, commutatis Benefactorum hujusmodi voluntatibus, transtulit ad prædictum Monasterium, & Ecclesiam Sanctorum Philippi, & Jacobi, illudque, & illam pro hujusmodi onerum, & legatorum tam piorum, quam profanorum executione, & implemento, supradictæ Domui, & Ecclesiæ Sancti Pauli perpetuo substituit, & subrogavit; ut latius, & cum opportunis clausulis, & decretis disponitur in Chirographo ab eodem Benedicto prædecessore subscripto die 29. Augusti prædicti anni 1729. quod quidem Chirographum per bon. me. Franciscum Antonium tunc tituli Sancti Sixti Presbyterum S. R. E. Cardinalem Finy nuncupatum ejusdem Pontificis Pro-Auditorem executioni demandatum fuit, per acta Salvatoris Papatotii Cameræ Apostolicæ Notarii sub die 30. ejusdem mensis, & anni.

13. Et quamvis defuncto Benedicto XIII. prædecessore prædicto, & feliciter record. Clemente circa XII. in Apostolicæ Sedis culmine subrogato, antedicti Eremitæ Camaldulenses instantiam super aperitione oris adversus prædictas unionem, incorporationem, & derogationem ab eodem Benedicto XIII. factas promoverint; & hujusmodi causa in Signatura Gratiæ a Ven. Fratre Antonio Maria Pallavicino Patriarcha Antiocheno, tunc Archiepiscopo Naupacti, die 28. Aprilis anni 1733., instantibus ejusdem Eremitis, proposta fuerit; attamen, Priorissa, & monialibus prædictis jura sua deducuntibus, rescriptum prodijt *Nihil de aperitione oris*, per quod rescriptum tam unio, & incorporatio, quam derogatio prædictæ confirmatæ, & approbatæ remanserunt.

14. Nos igitur, ut omnes suprarelata prædecessorum Nostorum constitutiones, & ordinationes, quas plurimum in Domino commendamus, debitum fore iantur effectum, dictarum omnium Literarum,

rum, & Chirographi tenoribus, ac si de verbo ad verbum eadem præsentibus inserta forent, pro sufficienter expressis habentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia, atque Apostolicæ potestatis plenitudine, supradicta omnia, aliaque forsitan in eisdem contenta confirmamus, & innovamus, eisque inviolabilis auctoritatis Nostræ robur adjicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplemus, atque omnia, & singula prædicta ab iis, ad quos pertinet, & in posterum quomodolibet pertinebit, omnimodæ, & plenariæ executioni demandari præcipimus.

15. Præterea supradictum Monasterium Sanctorum Philippi, & Jacobi, ejusque moniales amplioris gratiæ favore prosequi volentes, ejusdemque Priorissæ, & Monialium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu simili, non ad ejusdem Priorissæ, & monialium prædictarum, vel aliorum pro ipsis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam; sed de Nostra mera liberalitate, & ex certa Nostra scientia, quam ex Archiepiscopatus nostri Bononiensis prædicti regimine, multos annos per Nos ipsos ibidem gesto, satis abundè percepimus, & pari Apostolicæ potestatis plenitudine, infra scriptas Provisiones, Ordinationes, & Leges perpetuo valituras, capimus, edicimus, atque sancimus.

16. Ut scilicet omnes in posterum dubitationes, & praviæ interpretationes circa denominationem mulierum inhonestarum, & meretricum, de medio tollantur, statuimus, & declaramus, quod tam mulieres illæ, quæ Cortesaniæ publicè nuncupantur, & palam in prostibulis quæctum faciunt, quam omnes aliæ mulieres ex quocumque turpi quæstu viventes, & vel in Domibus propriis, vel alibi, ad instantiam certarum personarum, sive Sæcularium, sive Ecclesiasticarum, aliquando tentæ, & vitam impudicam agentes, prout

etiam illæ, quæ duabus, aut tribus ad summum vicibus ex causa impudicorum, commerciorum fuerint Carceribus mancipatæ, sub dispositione prædictarum, & Nostrarum præsentium Literarum Apostolicarum venire, & comprehendere censentur. Et non solum illas, quæ in prædicta Civitate, & Comitatu Bononiensi decesserint, sed omnes etiam impudicas hujusmodi, & diffamatas mulieres, quæ, cum in eadem Civitate, & Comitatu vitam duxerint, postmodum ex aliqua causa, sive recreationis, aut mutandi aerem, sive Consanguineos, aut Affines visitandi, sive alia quacumque causa, quæ animum non redeundi minime importare dignoscatur, extra illam, & illum exeuntes, atque, etiam illæ, quæ propter scandalosam earum vitam exilio damnatæ, durante hujusmodi exilii tempore, extra prædictam Civitatem, & Comitatum decesserint (quoad Bonatamen, seu jura, aut credita, quæ in dicta Civitate, seu intra fines ipsius Comitatus possidere, & habere dignoscatur) eadem lege teneri, præsentium tenore decernimus, & jubemus. Et pro præmissorum effectu, injungemus Custodi pro tempore Carcerum Fori Archiepiscopalis, ut in fine cujuslibet anni, secretam, atque fidelem tradat Priorissæ, sive Syndico, aut aliis Deputatis Monasterii prædicti notulam omnium, & singularum mulierum, quæ eo anno ex causa impudicorum commerciorum fuerint Carceribus mancipatæ: Necnon, tam ejusdem Archiepiscopalis, quam alterius cujuscumque fori in eadem Civitate, & Comitatu Notariis, sive Cancellariis criminalibus sub poena damnorum, & interesse, aliisque inferius statuendis, mandamus, ut quotiescumque adversus aliquam hujusmodi mulierem, ex præmissis causis, exilii Sententia per eorum acta proferatur, plenam de illa, ac de illius tenore notitiam, infra sex dies, si in Civitate, vel infra duodecim, si in Comitatu consistant, ad Priorissam, seu Syndicum, aut alios Deputatos prædictos deferre non prætermittant.

17. Quia vero sæpe contingit, quod hujusmodi Curiales, & Cortesani nuncupatæ, aliæque inhonestæ vitæ mulieres, ad declinandum præmissarum legum, atque ordinationum effectum: in gravi infirmi-

firmitate, vel etiam in mortis articulo constitutæ, amicorum forte suggestionibus inductæ, matrimonium contrahunt, ad hoc ut nuptiæ decessisse dici valeant, atque ita earum Testamenta, Codicilli, aliarumque Dispositiones mortis causa ab eisdem exarata optatum fortiantur effectum; quin etiam pleræque hujusmodi mulieres a prædictarum legum, & ordinationum dispositione exceptas se esse contendunt, ex eo, quia superveniente senectute, vel alio gravi casu, seu causa, turpis, aut meretriciæ artis, & quæstus exercitio inhabiles factæ, & a peccandi potestate potius, quam a peccati affectu destitutæ, inhonestam, atque damnatam vitam jampridem deseruerint: Idcirco ad omnes desuper lites, & controversias præcavendas, seu jam exortas de medio tollendas, & extinguendas, statuimus, & declaramus, nullam hujusmodi mulierem, quæ aliquando turpem, & inhonestam vitam, ut præfertur, egisse dignoscatur, quamvis ipso tempore mortis, vel conditæ testamentariæ dispositionis, aut factæ donationis, sive mortis causa, sive inter vivos cum reservatione fructuum, ut supra, vel etiam multis jampridem annis ad meliorem frugem conversa dicatur, a supradictarum Constitutionum Apostolicarum, Nostrarumque præsentis dispositione ullo modo exceptam esse, aut censi debere, nisi vel aliquam Religionem reipia ingressa fuerit, vel legitimum matrimonium in sanitate contraxerit, & in eo honestè vivere perseveraverit; sublata cuilibet aliter judicandi potestate.

18. Quod si aliqua mulier in profundum peccatorum veniens, & omnes Divinas, humanasque leges contemnens, etiam post contractas legitimas nuptias, & Marito vivente, ad inhonestam vitam superius expressam rediisse dignoscatur; itaut ob eam causam ab Ecclesiastica, vel alia Curia, semel, & iterum in eam facto animadversum fuerit; vel etiam, si aliqua mulier meretricum quæstum exercens maritum fortasse absentem, & Curia ignotum tunc temporis superstitem habuisse reperta fuerit; volumus, ut, præter alias poenas eidem de jure infligendas, omnino penitus testandi, vel alio quovis modo de propriis Bonis, seu mortis causa, seu per

Part. IV.

contractus vitalitios disponendi facultate careat; præterquam in favorem liberorum legitimorum, & naturalium; sed si hujusmodi liberos non habuerit, omnia prorsus ejusdem Bona, nullis exceptis, ad Monasterium prædictum post ejus mortem integre, ac pleno jure pertineant, & pertinere censeantur.

19. Cæterum in æstimanda hereditate alicujus inhonestæ mulieris ut supra, sine filiis legitimis, & naturalibus decessentis, ejusdemque hereditatis medietate, seu quota, juxta præmissas Constitutiones Monasterio prædicto debita respectivè determinanda, statuimus, & declaramus, quod sub Bonorum omnium hereditariorum appellatione veniant, & venire intelligantur non solum Bona acquisita, turpi, illicito, & peccaminoso quæstu, verum etiam omnia, & singula Bona Mobilia, Stabilia, Semoventia, Censuum, Loca Montium, actiones, nomina debitorum, jura, bona emphyteutica, & feudalialia, quamvis Ecclesiastica, tam de præterito, & de præsentis acquisita, quam de futuro acquirenda, etiam titulo Dotis, hereditatis, legati, donationis tum causa mortis, tum inter vivos, aut alterius generis contractus, & quocumque alio titulo licito, iusto, legitimo, & honesto.

20. Ne autem ea, quæ circa donationes inter vivos, cum reservatione fructuum, a Gregorio Papa XV. provide statuta fuisse supra memoravimus, a supradictis mulieribus eludi contingat, sub obsequio investiendi proprias pecunias in Censibus vitalitiis, aliisque contractibus cum earum vita perituris; volumus, ut in posterum memoratæ mulieres hujusmodi Censuum, & contractus facere nullatenus possint, nisi prius obtena in scriptis licentia a Nostro in Civitate, & Archidicæ celi Bononiæ, & Archiepiscopi Bononiensis pro tempore Vicario in spiritualibus Generali. Quamquidem licentiam idem Vicarius impertiri nequeat, nisi eodem contextu prædictæ mulieres, vel medietatem, quæ supradicto Monasterio ex pecunia investienda obventura esset, vel aliam certam summam per eundem Vicarium de consensu Deputatorum, & Syndici, seu

V v

Came-

Cameralii arbitrandam, eidem Monasterio tradiderint, vel saltem pro dicta medietate, seu alia summa, ut præfertur, arbitrata, specialiter alia bona hypothecaverint, aut venditor Censui in forma juris valida se obligaverit, ad eam eidem Monasterio solvendam, itaut statim sequuta illarum morte, Monasterio acquiratur; aut denique idem Vicarius alio modo pro suo arbitrio, & providentia provideat, ut ex huiusmodi Contractibus nullum præjudicium eidem Monasterio inferatur. Quatenus vero ipsum Monasterium pecunia, ut præfertur, investiendi indigeret, vel quavis alia ratione, aut causa ipsi expediret eandem pecuniam in proprios usus convertere, tunc Monasterium in Censibus, & Contractibus huiusmodi celebrandis, cum iisdem pactis, & conditionibus præferatur omnibus aliis cuiuscumque sint status, gradus, & conditionis, etiam si esset Ecclesia, vel alius Locus Pius, & eo casu dd. mulieres ad traditionem, vel assecurationem medietatis, vel alterius summe, ut supra, minime teneantur. Quod si census, & contractus huiusmodi, sine dicta licentia præventivè in scriptis obteuta celebrati fuerint; volumus, & auctoritate prædicta decernimus, ut nulli, & invalidi sint ipso iure, & pro nullis, & irritis habeantur, nec aliter revalidari possint, nisi, vivente muliere, per realem traditionem, vel turam assecurationem supradictæ medietatis, sive summe prædictæ Monasterio debitæ, pro quibus respectivè obtinendis, ipsius Priorissæ, & moniales tam contra mulierem huiusmodi, quam contra alios Contractantes insolidum agere valeant. Alterutra vero non obteuta, & muliere decedente, eadem Priorissæ, & moniales contra huiusmodi Contractantes, eorumque Heredes, & Successores universales, atque etiam contra Successores particulares in possessione Bonorum, & Capitalium sic, ut præfertur, investitorum, vel aliorum, quæ pro Contractus executione specialiter hypothecata fuerint, actione tam personali, quam reali respectivè agere possint, pro integra Bonorum, & Capitalium huiusmodi recuperatione, vel æqualis summe, seu Bonorum quantitatæ assequutione; atque etiam possessione Bonorum, & Capitalium huiusmodi auctoritate propria

apprehendere, & retinere valeant; ac si nihil super illis contractum, vel sequuto Contractu, nihil executioni demandatum fuisse; eademque Bona, & Capitalia in ipsarum mulierum hereditate, sive inter ipsius hereditatis credita remansissent, & reperta fuissent; sine præiudicio aliorum iurium ipsi Monasterio in hereditatibus huiusmodi competentium.

21. Debitam vero medietatem ex Bonis Mulierum huiusmodi hereditariis nullatenus ab iisdem imminui posse decernimus, relinquendo nimirum eidem Monasterio, sive in Testamentis, Codicillis, cæterisque extremis voluntatibus, sive in donationibus causa mortis, sive inter vivos, aliisque Contractibus, non quidem integram medietatem Bonorum, ut in relictis Prædecessorum nostrorum, nostrisque præsentibus Litteris disponitur; sed certam aliquam eorum portionem, aut pecuniarum summam, vel determinatum aliquod corpus, cum clausula *pro omni, & toto eo &c.* Sed non obstantibus huiusmodi dispositionibus, sive jam factis, seu in posterum forte exarandis, Monasterio prædicto; ejusque Priorissæ, & Monialibus integrum esse volumus agere adversus quos de jure, pro assequendo debitæ medietatis supplemento. Et nihilominus, ut Monasterium prædictum a litibus, & controversiis, quas occasione huiusmodi dispositionum subire cogeretur, immunem reddamus, omnibus, & singulis Notariis dictæ Civitatis, & Comitatus Bononiensis sub infra scriptis poenis irremissibiliter incurrendis, districtè veramus, & interdiciamus, ne in posterum ab huiusmodi Mulieribus de ullis dispositionibus, seu contractibus cum supradicta clausula ad favorem Monasterii prædicti se rogari permittant,

22. Et ne huiusmodi Bonorum partes, seu pecuniarum summe, quæ ex hereditatibus earundem Mulierum, juxta præmissarum Constitutionum, Nostræque præsentis tenorem, ad Monasterium prædictum pervenire debent, propter hominum malitiam, si non directe eidem Monasterio adimi, vel, ut præfertur imminui, & saltem litigiosæ reddi valeant cum ipsius Monasterii stipendio, ac detrimento, relinquendo nimirum eidem Monasterio quotam ipsi alias de jure debitam, sub

sub ea tamen conditione : *quatenus de jure relinquere teneantur, & non alias* : atque ita transferendo in ipsum Monasterium onus hujusmodi conditionis verificandæ, illudque ad lites, & sumptus faciendos, pro assequenda supradicta debita quota, seu portione, compellendo : volumus, ut quoties ab aliqua hujusmodi Muliere de Bonorum suorum medietate, seu quota prædicta, in favorem Monasterii hujusmodi dispositum dignoscatur, quamvis ipsius dispositio sub prædicta conditione exarata fuerit, valida semper, & legitima præsumptio eidem Monasterio, pro libera assecutione portionis sic ei relictæ, statim acquisita esse censeatur ; ita ut contra hujusmodi præsumptionem nonnisi claræ, & evidentes probationes in contrarium admittantur, quarum conficiendarum onus in ipsos Mulieris hæredes, seu alios ad ipsius hæreditatem jus aliquod sibi competere asserentes, præsentium tenore expresse refundimus ; utque, vigore hujusmodi præsumptionis, ejusdem Monasterii Priorissa, & Moniales valeant possessionem quotæ sic eis relictæ auctoritate propria apprehendere, & retinere, quacumque inhibitione, aut appellatione minime obstante ; ipsaque relictæ conditio sive in Testamentis, Codicillis, cæterisque extremis voluntatibus, sive in Donationibus causa mortis, aut inter vivos, aliisque Contractibus quibuscumque jam factis, & conditis, adscripta dignoscatur, sive in posterum eandem in similibus adscribi contingat, nullius sit roboris, & efficacæ, sed pro nullatenus appositæ habeatur, neque ullam vim resolutivam, aut suspensivam habere censeatur, quominus debita bonorum, aut pecuniarum quota sub ea conditione relictæ, ad Monasterium prædictum omnino deferatur, ejusque possessio non secus ab ipso Monasterio statim apprehendi, & retineri possit, ac si pure, simpliciter, & sine ulla conditione in Testamento, vel alia extrema voluntate, aut contracto hujusmodi relictæ fuisset.

23. Item considerantes dilationem trium mensium a præfato Gregorio XV. prædecessore concessam Notariis, quoad obligationem deferendi notitiam de Testamentis, Codicillis, Donationibus inter vivos, & causa mortis a supradictis

Part IV.

Mulieribus conditis, & factis, atque aliis dispositionibus, & contractibus quibuscumque, in quibus adfavorem, vel in præjudicium dicti Monasterii quidlibet disponatur, & de quibus ipsi rogati fuerint, posse aliquando dicti Monasterii detrimentum vergere, propter rerum, & bonorum distractionem, dilapidationem, & occultationem interim fortasse contingentem, hanc Nos, inhærentes alias dispositis a fel. rec. Clemente Papa VII. favore hujus Monasterii Convertitarum Urbis in ejus Constitutione incipien. *Cum ex corpore* : data Idibus Augusti anni 1525. dictasque Gregorii Papæ XV. Litteras, ut infra, ampliantes, & extendentes ; dilationem prædictam quoad Notarios, & Tabelliones in Civitate Bononiæ degentes, ibique rogatos, præsentium tenore restringimus, & coarctamus ad sex tantum dies, a die rogatus hujusmodi computandos, intra quod tempus sub Excommunicationis, aliisque infra exprimendis pœnis, Priorissæ, aut Deputatis supradicti Monasterii plenam, distinctamque, tam Dispositionum, quam Contractuum hujusmodi notitiam dare teneantur ; atque omnes, & singulos Notarios in prædicta Civitate, & Comitatu degentes, etiam si sint Notarii Legationis, Sanctissimæ Inquisitionis, Fabricæ Basilicæ S. Petri de Urbe, vel alias expressa, & individua mentione digni, quoties in danda hujusmodi notitia defecerint, ad pœnam quingentorum ducatorum eidem Monasterio eo ipso applicandorum solvendam damnamus, atque desuper cogi volumus, & jubemus. Si quis autem eorum hujusmodi pœnam solvere recusaverit, seu desuper cum Priorissâ, & Deputatis dicti Monasterii, de licentia tamen Archiepiscopi pro tempore, seu ejus Vicarii Generalis Bononiæ, non concordaverit, & in recusatione, aut non obtenta concordia per decem dies perseveraverit ; hunc præter dictam judicialem condemnationem coram præfato Juce ejusdem Monasterii subeundam, cum successiva bonorum ablatione, subastatione, & deliberatione, ad pœnam quoque falsi, & perpetuæ inhabilitationis ad Notariatum, & quæcumque alia Officia in posterum exercenda, ipso facto, & Jure incurrendam, a qua nullatenus absolvi valeat, nisi facta, ut supra, solutione, non autem

interveniēte tantum concordia, damnamus, & quatenus opus sit, damnari volumus, & præcipimus.

24. Rursus, ut notitia obitus Mulierum Meretricum, aliarumque sub hujus Nostræ Constitutione comprehensarum, necnon Bonorum ab eisdem Mulieribus possessorum, eo facilius ad Priorissam, Moniales, & Deputatos ad earum Monasterii regimen, & gubernium, valeat pervenire, omnibus, & singulis Parochis, sub quorum Parochia aliqua hujusmodi Mulier vitam duxerit, & respective decesserit, mandamus, atque in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, ut eveniente alicujus Mulieris hujusmodi obitu, si quidem in Civitate constiterint, in ipsa die obitus ejusdem, seu in altera die immediate sequenti; si autem in Comitatu, infra quatuor ad summum dies, sub pœnis arbitrio Archiepiscopi Bononiæ pro tempore declarandis, & irrogandis, ad Priorissam, aut ad Deputatos prædictos hujusmodi obitus noticiam sine cunctatione deferant. Item omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, conditionis, ac dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam mundanæ, qui Bona quælibet mobilia, immobilia, aut semoventia, nomina debitorum, jura, Instrumenta, & Scripturas publicas, vel privatas ad prædictarum hæreditates pertinentia, seu pertinentes, quomodolibet habeant, atque detineant, intra decem dies a die obitus Mulierum hujusmodi computandos, supradicta omnia, seu in casibus, in quibus prædictæ Mulieres, relicta quota dicto Monasterio, Testamentum condiderint, vel alias de licentia Vicarii Generalis prædicti super propriis Bonis licite contraxerint, aut disposuerint, debitam Bonorum quotam, ejusdem Monasterii Priorissæ, vel Deputatis prædictis tradere, & reddere, necnon scientes revelare teneantur, sub pœna damnorum, & interesse, tam ex Officio, quam ad instantiam Monasterii prædicti pro refectione damnorum agentis, si quæ ob Parochorum, aliorumque præmissorum inobedientiam subierit, aliisque pœnis arbitrio prædicti Archiepiscopi etiam per viam inquisitionis contra inobedientes hujusmodi statuendis.

25. Si vero infra dictum tempus decem dierum a die obitus alicujus ex supra-

dictis Mulieribus, aliquis insurgat, qui sibi in hujusmodi hæreditate jus aliquod competere contendat; volumus, ut ipsa Bona hæreditaria, donec omnis super eolis, & controversia terminetur, apud Eadem Sacram, aut Virum idoneum deponantur tradenda postmodum cui de jure, & prout super eorum pertinentia judicatum fuerit. Quatenus vero is, qui hujusmodi controversiam excitaverit, in revelandis, tradendis, & deponendis Bonis hæreditariis hujusmodi, defecisse dignoscatur, sive aliquod impedimentum directe, vel indirecte quovis quæsito colore præstiterit, seu per eum steterit, quo minus depositum hujusmodi integre, & libere, amoris omni dolo, & fraude, fiat; volumus, ut omni jure sibi ad ipsa Bona, quomodolibet competente privatus censetur, prout Nos, ipso facto, & jure absque aliqua declaratione, aut Judicis sententia, privatum existere, eisdem auctoritate, & tenore statuimus, & declaramus.

26. Utque probationes ad quoscunque effectus necessarias, tam super inhonesta vita ducta a supradictis Mulieribus, sub earumdem præsentium dispositione, comprehensis, quam super Bonis ab iisdem relictis, nunquam tractu temporis perire contingat; antedicto Vicario Generali Bononiæ, Judici ut supra deputato, & cumque alteri, sive a Nobis, nostrisque Successoribus, sive ab Archiepiscopo pro tempore dictæ Civitatis deputando, injungimus, atque mandamus, ut statim sequuta morte alicujus ex præfatis impudicis Mulieribus, seu Meretricibus, duos saltem Testes tam super eorum vita, quam super bonis ab eisdem relictis, examinet, eorumque examen in Actis Notarii Archiepiscopatus registrari curet, necnon Bona quæcumque in illarum hæreditate reperta per eadem acta inventariari faciat. Eidemque Judici tam in prima, quam in quacunque alia instantia (quatenus opus esset, ut supra dispositum remanet) deputando, facultatem concedimus examinandi coram se ipso, aut repetendi Testes absque interprete, vel interrogatoria dante, istaque per se ipsum faciendi, & dandi ex Officio, nec non publicandi eorundem Testium examen, ejusque Summarium Partibus dandi, absque expressione

nominum, cognominum, qualitatum, aut circumstantiarum, ex quibus in cognitionem personarum dictorum Testium devenire possit: (super quorum omnium fidei executione, tam Judicis hujusmodi, quam Notarii, & Testium prædictorum conscientiam oneramus); Prout etiam procedendi in causis tam activis, quam passivis, moris, & movendis, aliisque cum earum incidentibus, emergentibus, dependentibus, annexis, & connexis, etiam cum clausula *quam*, & *quas*, cognoscendi, decidendi, sineque debito terminandi, contra quascumque personas quomodolibet etiam in forma Cameræ Apostolicæ, obligatas, Fiscum, Nostrasque Urbis, & Bononiæ Cameras, Basilicas, Ecclesias etiam Metropolitanas, Loca Pia etiam insignia, Cappellas, Comendas, Monasteria, Conventus, Religiones, Ordines etiam Societatis Jesu, & S. Joannis Hierosolymitani, aliasque Militias, & Hospitalia, Pupillos, Viduas, Minores, & quascumque alias Personas quomodolibet privilegiatas, & privilegiatissimas, tam ex utriusque juris dispositione, quam ex causa mercedum, alimentorum, dotium, ac similibus, etiam si pro earum, & eorum comprehensione major, specialis, specialissima, & individua requireretur expressio, necnon in eisdem causis procedendi singulis diebus, & horis, non tamen diebus in honorem Dei feriatis, absque terminorum substantialium servatione, extractum, sive regestorum confectio, instrumentorum, sive scripturarum publicarum confectio; sed tantum cum illorum, sive illarum indicatione, aut productis copiis simplicibus ad ejusdem Judicis, seu Judicum arbitrium; ac sine deposito, aut propinarum, sportularum, vel notæ sententiæ solutione, solis citationibus Domi dimissa copia, & quoad commorantes in prædicto Bononiæ Comitatu pariter Domi dimissa copia, vel in manibus domesticorum quoad primam Citationem, quo vero ad cæteras, in eorum contumacia per affixionem, aut edictum, vel contradicatas exequutis, summarie, executive, ac sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta, prout sel. rec. Innocentius Papa XII. speciali Chirographo pro Monasterio S. Mariæ Magdalensæ de Pœnitentia Urbis, signato die 26. Sept. anni 1696. distincte providit, & sanxit.

27. Eidemque Vicario liberam facultatem concedimus, ut, si quando ejusdem Monasterii Priorissa, & Monialis, de consensu tamen Deputatorum, & Syndici, seu Camerarii, Monasterii prædicti rebus expedire judicaverint, aliquam ex supradictis mulieribus, durante ipsius vita, ad honestam compositionem super ipsius bonis admittere, eique propterea liberam, de propria hæreditate disponendi facultatem permittere, ipse Vicarius prædictus præfatis circumstantiis, quatenus id in utilitatem ipsius Monasterii cessurum existimet, super quo conscientiam ipsius oneramus, hujusmodi compositiones approbare, & confirmare, & in Acta Notarii Fori Archiepiscopalis referri mandare possit, & valeat; quo tutior eidem Monasterio reddatur illius summæ, seu bonorum quantitatis assequutio, quæ alias, vel, durante vita prædictarum Mulierum, dilapidationibus, aut occultationibus, vel, sequuta earum morte, litibus, & controversiis subjacere possent; Eisdemque compositionibus, sic, ut præfertur, factis, approbatis, & confirmatis, omne robur, & firmamentum auctoritate Apostolica tribuimus, absque eo quod pro ipsarum valore, & efficacia, Nostrum, & Successorum nostrorum beneplacitum ullatenus sit exquirendum.

28. Ipsi autem Deputatis supradicti Monasterii, ejusque Syndico, seu Camerario, ex quorum vigilantia optimum illius regimen, & gubernium maxime pendere dignoscitur, permittimus, & indulgemus, ut pro ipsorum prudenti arbitrio, de licentia tamen Archiepiscopi, vel etiam istius dumtaxat Vicarii Generalis, ejusdem Monasterii Fiscalem, Procuratorem, aliosque inferiores Ministros, ac Monasterio inservientes, certo constituto stipendio, eligere, eosque remove, & dimittere, toties quoties opus fuerit, libere, & licite possint, & valeant.

29. Ipsi vero Monasterii prædicti Priorissam, atque Moniales monemus, ut memores, se nullatenus eleemosynarum, comestibilium, ac cæterorum adventitiorum quorumcumque, multoque minus aliorum bonorum mobilium, fœmoventium, aut immobilium, eorumque fructuum ad Monasterium ipsum pertinentium, dominium, aut administrationem habere, sed pro

pro sua dumtaxat honesta sustentatione, eorumdem omnium mere usufructuarius, sub aliena administratione, se existere: nihil omnino ex præmissis quibuslibet propriis Consanguineis, Affinibus, Amicis, aliisque personis dono dare audeant, seu præsumant; minusve in prandiis, cœnis, & conviviis ultra frugalitatis, & honestæ vitæ exigentiam excedant; Et pro majori cautela eisdem Priorissæ, & Monialibus supradictorum omnium bonorum mobilium, immobilium, semoventium, eorumque fructuum, elemosynarum, comestibilium, aliorumque adventitiorum administrationem, quatenus opus sit, per præsentem expresse adimimus, & interdiciamus; nec non dona, prandia, cœnas, convivia, aliosque superfluos sumptus eadem auctoritate, & tenore vetamus, & prohibemus, easque sub cura, gubernio, & administratione Deputatorum, & Syndici, seu Camerarii, vivere, & frugalem, ac honestam sustentationem percipere volumus, & jubemus; sub poenis arbitrio Archiepiscopi pro tempore Bononiensis, ejusque Vicarii Generalis, adversus inobedientes statuendis, & irrogandis.

30. Ac ejusdem Monasterii, & pii operis conservationi cautius, & uberius imposterum consulere volentes, supradictis Priorissæ, & Monialibus, nec non ipsius Monasterii Deputatis, & Syndico, seu Camerario, Bononiensibus quoque Archiepiscopis Successoribus nostris pro tempore, eorumque in spiritualibus Vicariis Generalibus, in virtutem sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut suprarelatam Constitutionem S. Pii PP. V. exacte servantes, nullam de cætero Virginitatem ad habitum, & professionem Monialis in hujusmodi Monasterio recipiant, seu admittant, sed eas dumtaxat Mulieres, quæ ex inhonestâ, & peccaminosa vita superius expressa, & poenitentiam conversæ fuerint, admittere, ac recipere possint, & valeant; sub poena nullitatis receptionum; & professionum, etiam solemniter emissarum, & successivæ expulsionis earum, quæ contra prædictam S. Pii Prædecessores, Nostramque hanc ordinationem ab habitum, seu professionem admittant fuerint; nec non causarum Ecclesiasticarum, aliisque arbitrio nostro, & Successorum nostrorum Romanorum Pon-

tificum decernendis, & infligendis.

31. Denique ut prædictum Monasterium felicioribus semper proficiat incrementis, & Moniales in eo pro tempore degentes suave Domini jugum, & regularis disciplinæ onus eo libentius, & alacrius comportent, quo uberius noverint se spiritualibus muneribus, & cœlestibus Ecclesiæ thesauris ab Apostolica Sede resecas; de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, præter Indulgentias omnes eisdem Monialibus in quatuor anni, nempe Conceptionis, Nativitatis, Annunciationis, & Assumptionis B. Mariæ Virginis festis diebus earum Capellam in Horto interiori existentem visitantibus, nec non Indulgentias prædicto Ordini ejusdem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo nuncupatæ, ejusque Monialibus generaliter concessas a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quas salvas, firmasque, & validas esse, & fore decernimus; Ejusdem primodicti Monasterii Priorissæ, & Monialibus nunc, & pro tempore existentibus vere poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione resecas, quæ interiorem Ecclesiam ipsius Monasterii in Sanctorum Philippi, & Jacobi Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Magdalenzæ festis diebus, ac Feria Quinta post Dominicam Passionis, qua die recurrit Evangelica lectio de conversione ejusdem Sanctæ Mariæ Magdalenzæ, necnon de Dominica infra octavam Assumptionis B. Mariæ Virginis, a primis Vesperis usque ad occasum Solis dictorum dierum, singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, & tranquillitate, ac peccatorum conversione, pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam; omnibus vero, & singulis utriusque sexus Christianis fidelibus, etiam vere poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione resecas, qui exteriorem ipsius Monasterii Ecclesiam præfata die festo Sanctorum Philippi, & Jacobi Apostolorum similiter a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi, devote visitaverint, & ibidem, prout præmittitur oraverint, itidem plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem

nem misericorditer in Domino concedimus. Insuper eisdem Priorissæ, & Monialibus dicti Monasterii, illiusque Deputatis, Confessario, Syndico, seu Cameraario, aliisque Personis, & Ministris ipsius Monasterii servitiis pro tempore insistentibus, omnes, & singulas, ac easmet Indulgentias, ac peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris Monasterio Sanctæ Mariæ Mariæ Magdalenzæ ad viam Cursus de Urbe, illiusque Priorissæ, Monialibus, Deputatis, & Ministris, ætenuS concessæ reperiuntur, dummodo tamen revocatæ non sint, vel extinctæ, Apostolica auctoritate communicamus, & impertimur. Utque omnes, & singulas Indulgentias, peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes hujusmodi consequi valeant, concedimus similiter, & indulgemus: Concessione, communicatione, & indulto NostriS hujusmodi, perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut omnes, & quæcumque aliæ Indulgentiæ, si quæ, præter eas a Nobis per præsentem concessas, communicatas, & approbatas, eisdem Monialibus, aut aliis Christifidelibus interiorum, vel exteriorum prædicti Monasterii Ecclesiam quocumque alio anni die respectivè visitantibus, aut alias perpetuo, vel ad tempus nondum elapsum duraturæ, concessæ reperiuntur, a die datæ præsentium cessent, & extinctæ censeantur eo ipso.

32. Decernentes, easdem præsentem Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmissis, vel eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, seu causæ, propter quas præsentem emanarunt, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostriæ, seu interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno, formali, & substantiali, necessariamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, re-

tractari, in controversiam revocari: aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illa quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari posse, neque ipsas præsentem Litteras sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum, revocationibus, limitationibus, restrictio-nibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque Apostolicam sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis quandocumque faciendis unquam comprehendere, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes Priorissam, & Moniales prædicti Monasterii quandocumque eligenda concessas intelligi, semperque firmas, validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censi, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quis secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

33. Non obstantibus NostriS de jure quæsito non tollendo, de Clausulis ponendis in Litteris Indulgentiarum, ac de Indulgentiis non concedendis ad instar, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, nec non præmissis, ac quibuscumque aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuslibet juris tam Canonici, quam Civilis dispositionibus, ac Monasterii, & Ordinis, ac Civitatis Bononiensis hujusmodi, aliisve quibuslibet etiam juramento, con-

confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate, roboratis respective statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, aut alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alias expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, & formas presentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum insertis, expressis, & servatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime, motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

34. Volumus autem, ut præsentis Nostræ Litteræ, seu earum exempla, ad valvas Metropolitane Ecclesiæ, aliisque locis solitis, & consuetis Bononiæ publicentur, & affigantur, sicque publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde ardeant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent; Utque earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

35. Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc Nostram Confirmationis, innovationis, ampliacionis, & extensionis, declarationum, decretorum, prohibitionum, derogationum, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Dei Omnipotentis, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1744. octavo Kalendas Octobris, Pontificatus Nostræ Anno Quinto.

XXI.

Ex Bull. MS. nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ
fol. 175.

SUMMARIUM

Extensio Indulgentiæ Plenariæ alias concessæ in die Fests S. Josephi in Ecclesiis nostrorum Excalceat. ad octo dies immediate idem festum sequentes.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Splendor paternæ Gloriæ, qui sua mundum illuminat ineffabili claritate, pia vota Fidelium de clementissima ejus Majestate sperantium tunc præcipuo benigno favore prosequimur, cum devota ipsorum humilitas Sanctorum precibus, & meritis adjuvatur. Alias siquidem fel. recor. Gregorius PP. XV. Prædecessor Noster omnibus, & singulis utriusque Sexus Christianidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Ecclesiam tam Fratrum, quam Monialium Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Hispaniarum ubique existentium in Sancti Josephi festivitate annis singulis devotè visitassent, & pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem perpetuo elargitus fuit, & alias prout in ipsius Gregorii Prædecessoris Litteris in simili forma Brevis die 5. Januarii 1623. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro expresso, & inserto habentes uberius continetur.

2. Cum autem sicut dilectus filius modernus Procurator Generalis ejusdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, Congregatio hujusmodi in omnibus Ecclesiis Conventuum dictæ Congregationis Festum S. Josephi præfati tamquam Patroni ejusdem Congregationis non solum ipsa die, in qua accidere solet, verum etiam per octo dies immediate sequentes magno cum

cum populi concursu ad illas adventantis, & nonnulla pietatis opera exercentis celebrare pergit, ac propterea Indulgentiam prædictam ad supradictos octo dies per nos extendi plurimum desideret.

3. Nos dicti Procuratoris Generalis votis hac in re benigne annuere volentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, concessionem Indulgentiæ plenariæ, & peccatorum remissionis visitantibus Ecclesiis dictæ Congregationis die festo S. Josephi a præfato Gregorio Prædecessore factam, ut præfertur ad octo dies immediate sequentes festum hujusmodi, ita ut omnes, & singuli utriusque sexus Christiani fideles, qui verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti easdem Ecclesias octo diebus immediate sequentibus festum prædictum visitaverint, ibique præscripta a præfatis Gregorii Prædecessoris Literas adimpleverint, eandem plenariam peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem quot annis consequi valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium, perpetuo extendimus, & ampliamus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Februarii 1745. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

D. Card. Passioneus.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ.

SUMMARYUM

Conceditur nostris Excalceatis Provinciæ Cathalonie, ut omni feria tertiâ possint canere Missam Votivam ad honorem S. Josephi, non obstante, quod dicta die occurret Festum duplex, exceptis tamen Festis primæ & secundæ Classis, & in hujusmodi casu Missa hæc votiva in feriam proximiorum transferatur.

Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Provinciæ Cathalonie.

1745. **C**UM in toto Carmelitarum Discalceatorum Ordine summo opere vigeat devotio, & cultus erga S. Patriarcham Joseph ejusdem Religionis præcipuum Protectorem, & signanter in Conventibus ad Provinciam Cathalonie pertinentibus, in quibus qualibet feria tertiâ per annum

Pars IV.

non impedita Missa solemnibus votiva ad honorem prædicti S. Patriarchæ celebrari solet, cumque aliquoties ob occurrentiam alterius Festi ritus duplicis dicta die minime celebrari valeat. Pater Procurator Generalis dicti Ordinis Congregationis Hispaniæ Sac. Rituum Congregationis humillime supplicavit quatenus Religiosis Carmelitis Discalceatis præfate Provinciæ in memoratis feriis tertiis, quavis alio Festo duplici impeditis, facultatem imposterum canendi prædictam Missam solemnem cum Gloria, & Credo benigne concedere dignaretur: Et Sac. eadem Congregatio gratiam juxta petita, exceptis Festis primæ, vel secundæ classis, & in casu hujusmodi occurrentiæ ad feriam proximiorum transferri posse benignè indulgit, atque concessit. Hac die 27. Martii 1745.

C. Card. de Marinis Præfectus.

Loco * Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus Secretarius.

XXII.

Romæ ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

SUMMARYUM

Designatio dierum pro Benedictione Papali impertienda, & absolutione indicanda in Ecclesiis Ordinis nostri.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

COMMISSÆ Nobis a Domino Nostro Jesu Christo dispensationis ratio exigit, ut Cælestium munerum thesauros ad augendam, fovendamque Christiani fidelium pietatem prudenti liberalitate, quantum Nobis ex alto conceditur, erogare studeamus.

2. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Aloysius, seu Ludovicus Laghi Prior Generalis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod vigore cujusdam Rescripti ab hac Sancta Sede concessi, Fratres Ordinis hujusmodi, in quibusdam anni statis diebus, utriusque sexus Christiani fideles in Ecclesiis ejusdem Ordinis existentes benedicunt, nonnullæ vero difficultates exortę reperiuntur quoad dies præscriptos.

3. Nos ad tollendas hujusmodi difficultates, & eisdem Christiani fideles ad pietatis, & charitatis opera incitare cupientes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, supplicationibus ejusdem Aloysii, seu Ludovici Prioris Generalis Nobis humiliter porrectis inclin-

X x

ti,

ti, omnibus, & singulis modernis, & pro tempore existentibus Conventuum Ordinis præfati Prioribus, ut ipsi, seu alii ab ipsis Prioribus deputandi Fratres Ordinis hujusmodi, in die festo Sancti Stephani Prothomartiris, in tertiis festis post Resurrectionis, & Pentecostes Dominicas, necnon die, qua in dicti Ordinis Ecclesiis Festum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo celebrabitur, supra omnes Christifideles in prædictis Ecclesiis existentes benedictionem nostro nomine impertiri, absolutionemque indicare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem tribuimus, & impertimur, non obstantibus quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aliisque Decretis in contrarium præmissorum facien., cæterisque contrariis quibuscumque: Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

4. Volumus autem quod præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, manu Procuratoris Generalis dicti Ordinis pro tempore existentis subscriptis, & Sigillo dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Augusti 1743. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Pro D. Card. Passioneo.

Joannes Florius Substitutus.

XXIII.

Ex Bullario MS. nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ fol. 176.

SUMMARIUM

Confirmat Decreta Capituli Generalis, & Definitorii Generalis nostrorum Excalceatorum, aliæque Sacr. Congreg. Episcoporum, & Regularium, & Cardinalis Protectoris supra unionem Provinciæ S. Joachim ad illam S. Eliæ cum omnibus in eis contentis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Injuncta Nobis per abundantiam Divinæ gratiæ Pastoralis Officii sollicitudo postulat, ut in iis, per quæ Christifidelium sub suavi Religionis jugo altissimo famulantium prospero statui consulitur ejusdem Officii partes sedulo intendamus prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Definitorii Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispanicę Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod in Capitulo Generali primodiætorum Ordinis, & Congregationis mense majore proximè præterito habito inter alia, quæ pro meliori regimine, & progressu dictæ Congregationis statuta fuerant, non minus providè, & ob urgentissimas æque causas, & motiva ferè omnium vocalium consensu sancitum Decretum, quod fuerat, ut Provincia S. Joachim Ordinis, & Congregationis hujusmodi cum omnibus illius Conventibus tum Virorum, tum Monialium in ea compræhensis Provinciæ S. Eliæ Castellæ Veteris memoratorum Ordinis, & Congregationis, cui alias primodiæta Provincia unita reperiebatur, aggregaretur, & incorporaretur cum conditionibus, & clausulis in dicto Decreto præscriptis tenoris sequentis videlicet.

3. In sessione habita die 10. Maij 1744. expensis gravissimis, ac æque urgentibus motivis pro bono communi, & decore Religionis decrevit Capitulum ita consentientibus viginti septem, & triginta & uno vocalibus inibi congregatis, quod Provincia Sancti Joachim cum omnibus Conventibus tam fratrum, quam Monialium sub ea compræhensis integraliter aggregetur, & incorporaretur Provinciæ S. Eliæ Castellæ veteris, cui alias unita reperiebatur, & permaneret usque ad annum 1706. quo ab ea separata fuit, itaut ex duabus unica efficiatur Provincia, quodque illius Provincialis, & Diffinitores Generales eligendi semper sint ex Religiosis filiis,

An. 1743.
10. Sept.

filiis, & naturalibus ejusdem Castellæ Veteris, ac insuper in casu, quo eadem Provincia indigeat, seu exposulet provideri de Religiosis, qui Prioris, Lectoris, Magistri, Novitiorum, Monialiumque Confessarii Ministerio fungantur, singulæ ex aliis Provinciis Congregationis teneantur Religiosos ad præmissa habiles, & idoneos Subministrare.

4. Et in eadem expositione subjuncto, quod Exponentes prædicti pto firmiore supradicti Decreti in Congregatione die prima Julii nuper elapsi habita aliud ediderunt decretum nempe. Quod amplius agi non possit de divisione dictæ Provinciæ, nisi postquam elapsi sint ad minus anni duodecim, quatenus tamen motiva urgentia non supervenerint, ob quæ religioni congruum videatur ad illius divisionem iterum procedere, & tunc, & eo casu ne utiquam erigenda sit in Provinciam separatam, ut antea reperiebatur, sed applicando ejus Conventus tribus respectivè Provinciis adjacentibus, prout Capitulo Generali, & Definitorio congruum visum fuerit, ac interim perpetuum silentium hac in re imponendum, & imposuit, ac supplicandum Sanctissimo pro utriusque Decreti confirmatione. Ne vero Decreta hujusmodi sub quovis prætextu violarentur, sed semper executioni mandarentur, ipsi Exponentes plurimum cupiebant illa auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium confirmari. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium decretum tenoris sequentis videlicet.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem libellum remisit, attenta relatione P. Prioris Generalis, benignè remisit Eminentissimo Lanti præfati Ordinis apud S. Sedem Protectori, ut veris existentibus narratis, præfata Decreta pro sui arbitrio, & prudentia approbet, atque confirmet. Roma 17. Augusti 1745.

C. Card. de Hieronymis.

Joseph Maria Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Loco ꝛ Sigilli.

Part IV.

Fridericus Tituli Sancti Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Lantes totius Ordinis Carmelitarum apud Sanctam Sedem Protector. Utendo auctoritate nobis tributa in retroscripto Sac. Congregationis Decreto, præinserto Capituli Generalis, ac Præpositi Generalis, ejusque Definitorii Decreta approbamus, & confirmamus, eaque in omnibus suis partibus inviolabiliter servari mandamus. Roma ex edibus nostris hac die 29. Augusti 1745.

F. Card. Lantes.

Loco ꝛ Sigilli.

5. Cum autem sicut dicti Exponentes nobis subinde exponi fecerunt ipsi Decreta præinserta, quo firmius subsistant, & servantur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis sub hoc humiliter porrectis, inclinatis, præinserta tum Capituli, & Definitorii Generalium, tum memoratæ Congregationis Cardinalium, & Cardinalis Protectoris Decreta, ut præfertur facta cum omnibus, & singulis in eis contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, quoad Decreta a Generali Capitulo ut prædictus facta, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplementum, & sanamus, ac omnibus, & singulis Superioribus, Fratribus, & personis supradictæ Provinciæ S. Joachim quoad aggregationem, & incorporationem prædictam, & in Decretis hujusmodi contenta auctoritate, & tenore præsentis, perpetuum silentium quatenus opus sit, de novo imponimus, illudque eis præcipimus, & mandamus.

6. Decernentes easdem præinsertas litteras, & in eis contenta quæcumque semper

per firmā, validā, & efficaciam existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, pro tempore, quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ordinis Congregationis, & Provinciæ hujusmodi etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Septembris 1745. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

D. Card. Passioneus.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congr. Hispaniæ.
pag. 178.

SUMMARIVM

Gestantibus Scapulare B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, & illis, qui osculati fuerint Scapulare Religiosorum, ac etiam Religiosis osculantibus Scapulare suorum Superiorum, quando à domo egrediuntur, & illuc regrediuntur, Pontifex concedit Indulgentiam dierum centum.

BEATISSIMO PADRE.

FR. Vincentius a Conceptione Procurator Generalis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniarum, ad pedes S. V. provolutus, supplicat humiliter quatenus universis, & singulis Christifidelibus utriusque sexus, qui ex pio devotionis fervore Scapulare Deiparæ Virginis de Monte Carmelo gestaverint, & Scapulare Religiosorum ejusdem Ordinis (ut moris est in Hispania etiam apud omnes Magnates, & Principes) deosculati fuerint, ac toties quoties festem Pater, & Ave in honorem Beatissimæ Virginis recitaverint, Indulgentiam dierum centum benigne dignetur concedere, ac ita quod eadem Indulgentia etiam gaudeant Religiosi ejusdem Ordinis, qui egredientes ex eorum respective Conventibus, & illuc regredientes (uti consuetum est) easdem piæ preces recitantes Scapulare suorum Superiorum deosculati fuerint; ac memor, uti semper erit paternæ, & illius eximie benignitatis, & clementiæ, qua Oratorem hodierna die ad S. V. pedes personalliter provolutum, ejusque proximum regressum ad Hispaniam Apostolicæ benignitatis præsidio præmunire dignata fuit, supplicat iterum pro eadem benedictione, ac Sanctitati Vestræ incolumitatem, utque prosperè, & feliciter regnet plurimos annos, ut expedit pro communi bono, inauguratur, & erit pro gratia speciali.

Ex audientia Sanctissimi die 26. Septembris 1745.

Sanctissimus benignè annuit pro Indulgentia centum dierum, lucranda pro una vice in quolibet die, per Christifideles in Hispaniarum Regnis degentes, ac omnia in supplici libello contenta respective, devotè expleta, juxta petita.

Loco * Sigilli.

Joseph Levizani Secretarius.

XXIV.

Ex Bullario MS. nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ
fol. 178. ter.

SUMMARIVM

Per modum ampliationis concedit Indulgentiam Plenariam pro octo diebus immediate præcedentibus Festum S. Joseph, quando inciderit in die impedita in Ecclesiis nostrorum Excalceatorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ, quod alias postquam felices recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor Noster omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refe-

XXV.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARIVM

*Committit Ordinariis Calaguritan.,
& Burgen., ut introscriptam Con-
cordiam inter Beneficiatos Parochia-
lium unitarum Oppidi de Bilbao, &
nostros Discalceatos Provinciæ Burgen.
initam cum nonnullis pactis, & con-
ditionibus, auctoritate Apostolica con-
firmant.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Venerabiles Fratres salutem, & Apo-
stolicam benedictionem.*

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti *An. 1746.
23. Mart.*
filii Beneficiati Ecclesiarum Paro-
chialium unitarum Oppidi de Bilbao in
dominio Cantabriæ Calaguritan., ac Prior,
& Fratres Conventus deserti nuncupat.
Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Car-
melo Discalceatorum nuncupatorum In-
sulæ sub Invocatione S. Josephi Burgen.
respective Diœcesum, quod orta alias in-
terdictos Exponentes Controversia, con-
tendentibus Beneficiatis præfatis, quod
Cadavera vicinorum, & naturalium dicti
Oppidi, ac etiam Pagi (ante Ecclesiam
nuncupat.) de Begnana, cujus Parochia-
lis Ecclesia eidem Oppido annexa reperi-
tur, ac utrobique Residentiam, & Com-
morantia in Ecclesia dictorum Fratrum se-
peliri non possent, etiam si sepulchrum
ibi elegissent, quodque insuper Prior, &
Fratres dicti Conventus recipere non pos-
sent eleemosynas Missarum, quarum cele-
bratio per eosdem vicinos naturales, re-
sidentes, & commorantes demandata fuisset
in Ecclesia Conventus hujusmodi;
prætentibus e contra Priore, & Fra-
tribus ejusmodi Conventus utrumque
sibi licitum, & neutiquam prohibitum
esse Causæ hujusmodi cognitionem coram
fraternitate tua Frater Episcopo primum
introduxerunt, deinde per appellatio-
nem interpositam a parte, cui intererat,
ad fraternitatem tuam Frater Archiepiscopo,
ac demum in gradu ulterioris appel-
lationis ad Palatii Apostolici Auditorium
recursum habuerunt, interea temporis pen-

refectis, qui Ecclesias tam Fratrum, quam
Monialium Ordinis, & Congregationis
hujusmodi ubique existentes in S. Joseph
festivitate annis singulis devotè visitassent,
ac pro Christianorum Principum concor-
dia, hæresum extirpatione, ac S. Matris
Ecclesiæ Exaltatione pias ad Deum pre-
ces effudissent, plenariam omnium peccà-
torum Indulgentiam, & remissionem per-
petuo elargitus fuerat, & alias prout in
ipsius Gregorii Prædecessoris Nostri lite-
ris in simili forma Brevis die 5. Januarii
1623. expeditis, quarum tenorem præ-
sentibus pro expresso, & inserto habentes
uberius continetur; subinde Nos nuper
dictam indulgentiam plenariam, & peccà-
torum remissionem die festo Sancti Joseph
& prædicto Gregorio Prædecessore Nostro,
ut profertur facta, ad octo dies immediatè
sequentes festum hujusmodi extendimus,
& ampliavimus, prout in nostris desuper
in forma simili Brevis die 12. Februarii
1745. Pontificatus Nostri Anno V. expe-
ditis literis uberius etiam continetur.

2. Cum autem sicut eadem expositio
subjungebat, interdum contingat, quod
festum Sancti Joseph in diem impeditum
cadit, proptereaque idem modernus Pro-
curator Generalis Ordinis, & Congrega-
tionis prædictorum indulgentiam supradic-
tam ad octo dies immediatè præcedentes
dictum festum summopere desideret.

3. Nos eundem modernum Procura-
torem Generalem specialibus favoribus,
& gratiis prosequi volentes, supplicatio-
nibus ejus nomine Nobis super hoc humi-
liter porrectis inclinati, indulgentiam ple-
nariam visitantibus die festo Sancti Jose-
phi Ecclesias dictorum Ordinis, & Cong-
regationis a Gregorio Prædecessore ut
supra concessam, ac deinde ad octo subse-
quentes dies per nos extensam, & ampli-
tam, quatenus festum prædictum die im-
pedito occurrerit, ad octo dies immédia-
tè præcedenter festum Sancti Josephi Apo-
stolica auctoritate tenore præsentium, ser-
vata tamen in reliquis literarum desuper
emanatarum firma, etiam perpetuo trans-
ferimus in contrarium facientibus non ob-
stantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam
Majorem sub Annulo Piscatoris die 15.
Januarii 1744. Pontificatus Nostri Anno
Sexto.

D. Card. Passioneus.

pendente inibi revisione sententiarum a fraternitatibus vestris in utraque Causa respective latorum dicti exponentes considerantes congruentius fore, ut litigia huiusmodi dirimerentur, omni meliori modo, quo earum jura hinc inde indemnizata remanerent amicabili concordia, & transactione rem componere deliberarunt, & ad huiusmodi effectum inierant Concordiam tenoris sequentis: Primo, quod pro deposito, seu sepultura cujuscumque Cadaveris facienda in Ecclesia hujus Sancti Deserti, ac illuc deferendi ex Oppido de Bilbao, & Payo de Begona eidem unito, sive Cadaver illud sit alterius ex vicinis, & naturalibus ejusdem Oppidi, & Payi, sive utrobique residentibus, & commorantibus solvenda sint dicto Ven. Capitulo, ejusque Beneficiatis presentibus, & pro tempore futuris Ecclesiam Parochialium dicti Oppidi octingentum, & nonaginta regalia monetæ de Vellon pro eorum Juribus, & associatione cujuscumque Cadaveris, ut præfertur sepeliendi in Ecclesia hujus Sancti Deserti, compræhensa in dicta quantitate cera manuali consumenda in officio celebrando in altera ex eorum Ecclesiis Parochialibus juxta modum servari consuetum occasione extractionis Cadavera ad alias, & diversas Ecclesias extra Territoria dicti Ven. Capituli Ecclesiastici, ac præterea solvenda sint etiam jura debita Ministris pulsantibus Campanas, & Fabricæ dictarum Parochialium pro usu Campanarum, & reliqua de stylo præstari consueta, ita quod dicta octingentum, & nonaginta regalia unice in commodum dicti Ven. Capituli applicentur pro omnibus Juribus, quæ prætere valedat, satisfacienda eidem ante extractionem cujuscumque Cadaveris, quod ex dicto Oppido, sive Payo eidem unito deferendum sit ad Ecclesiam hujus S. Deserti, uti se obligarunt, & obligant dicti Rev. Prior, & Religiosi tam nomine proprio, quam suorum successorum in hoc Sancto Deserto, & prævia huiusmodi solutione, aut præstita fidejussione idonea, & ad satisfactionem dicti Ven. Capituli, ejusque Beneficiatorum solvendi d. quantitatem; ac jura insuper debita pulsantibus Campanas, & pro usu Campanarum, ac reliqua hætenus præstari consueta, & non alios, associare debeant Cadavera eo-

rum qui se sepelliri, aut deponi mandaverint in Sac. Deserto usque ad situm consuetum, ex quo deinde eadem associatio prosequenda sit per numerum Ministrorum, qui consuetus fuerit usque quo egrediantur jurisdictionem, & territorium dicti Ven. Capituli. Secundo, quod Cadaver dicti Martini de Mendita, quod uti dictum fuit, asservatur per modum depositi in Ecclesia S. Jacobi altera ex Parochialibus dicti Oppidi de Bilbao exhumandum sit, & consignandum Religiosis hujus Sancti Deserti in situ, & comodo, de quibus concordatum fuit in præcedenti Capitulo, ac de tempore præsumendo in hoc instrumento, & non antea, ac solvenda sint dicto Ven. Capitulo pro ejus juribus, & ratione associationis, ac reliquis eidem competentibus dicta octingentum, nonaginta Regularia, ut præfertur, concordata pro omnibus juribus eidem competentibus, & reservata in sententia Ordinarii Ecclesiastici Calaguritani, dictaque quantitas satisfacienda sit per dictos Rev. P. Priorem, & Religiosos, sive dictæ solutionis præstanda fidejussio idonea, & ad satisfactionem ejusdem Capituli, antequam exhumeretur dictum Cadaver. Tertio, quod dd. Prior, & Beneficiati actuales, & pro tempore dicti Capituli Ecclesiastici Oppidi de Bilbao non impediant quominus Religiosi hujus S. Deserti recipiant eleemosynas pro Missis, cum conditione tamen præcisa, quod eidem Capitulo danda sit quarta funeralis omnium Missarum, quæ eisdem relicta fuerint per vicinos naturales residentes, & commorantes sub Territorio Parochiali dicti Capituli in eorum Testamentis, aut ultimis dispositionibus, sive in voce, sive in scriptis. Quarto, quod ultra præferatam licentiam Rev. P. Provincialis pro stipulatione hujus Concordiæ pro eo, quod attinet ad hoc Sac. Desertum, ejusque Communitatem concessa obtinenda sit etiam approbatio præsentis Instrumenti a Rmo P. Generali dicti Ordinis, ibidemque impetranda per ambas partes confirmatio, & approbatio Sux Sanctitatis usque ad expeditionem decreti, quod necessarium fuerit pro ejus punctuali executione, & implemento, omnesque expensæ faciendæ pro consecutione dictæ Confirmationis, illiusque expeditione, ac pro stipu-

stipulatione hujus Instrumenti ejusque transumptis quotquot necessaria fuerint satisfacienda sint pro æquali portione a dicto Capitulo Ecclesiastico, & Communitate hujus Sancti Deserti. Quinto demum quatenus in approbatione, & confirmatione hujus Concordiæ usque ad ejus totalem executionem aliquod occurrat obstaculum, dictæ Causæ remanere debeant in statu, & terminis, in quibus actualiter reperiuntur, ita ut ambæ partes sua respectiva jura experiri valeant, ac recursus in Tribunalibus competentibus, quin alicui ex illis quæsitum intelligatur pro eorum prosecutione jus majus eo, quod ipsis competebar ante stipulationem hujus Instrumenti Concordiæ: Quorum autem exponentes prædicti præinsertam Concordiam, quo firmitus subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocínio communiri summo opere desiderant: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica digneremur.

2. Nos igitur ipsis Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, referente Ven. Fratre nostro Petro Aloysio Episcopo Albanen. S. R. E. prædictæ Cardinali Carafa nuncupato Causæ hujusmodi Ponente, qui relationem dilecti etiam filii Procuratoris Generalis dicti Ordinis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, Consilio Fraternalitatis vestris per præsentem committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, postquam compereritis præinsertam Concordiam in evidentem utriusque loci utilitatem fore celsuram, prædictam Concordiam cum pactis, & conditionibus su-

pra expressis auctoritate nostra Apostolica pro arbitrio respectiva vestro, & conscientia approbetis, atque confirmetis.

2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ecclesiarum, Conventus, & Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Martii 1746. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Pro D. Cardinali Passioneo
Jo: Florius Substitutus.

XXVI.

Ex Originale quod asservatur Forolivi
in Ordinis Archivio.

SUMMARYUM

Priori nostro Generali Pontifex concedit, quod tamquam Commissarius, & Visitator Apostolicus univrsam Ordinem suum valeat visitare.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

CUM sicut Nobis nuper exponi fecisti, ut incumbenti Tibi muneri satisfacias Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, cujus tu Prior Generalis dicti Ordinis nuper in Alma Urbe nostra habito canonicè electus fuisti, propediem, benedicente Domino visitare intendas; Nos, ut hujusmodi Visitationis munus ad Dei gloriam, & ejusdem Ordinis propagationem facilius adimplere valeas, te specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliis-

An. 1746.
20. Apr.

aliquę Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum dumtaxat præsentium consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, tibi, ut ultra tuas ordinarias facultates, etiam tamquam Commissarius, & Visitator Apostolicus universum Ordinem prædictum B. Marię de Monte Carmelo, ejusque Domos regulares, Conventus, Monasteria, & loca quæcumque tam Virorum, quam Mulierum in quibusvis Regnis, Dominiis, & Provinciis consistentia visitare, ac in eorum singulorum vitam, ritus, mores, instituta, regulas, & statuta diligenter inquirere, ac tam in capite, quam in membris corrigere, & reformare, statuta quæcumque, seu Constitutiones pro reformatione hujusmodi necessaria, & opportuna, dummodo sacri Concilii Tridentini Decretis, ac sacris Canonibus, & regularibus ejusdem Ordinis institutis sint conformes, condere, & observari mandare, antiquas vero per quoscumque in quibuscumque locis conditas mature considerare, easque, si prædicti Ordinis regulis, & constitutionibus contrarias, & præjudiciales esse repereris, cassare, & annullare, aliaque omnia, & singula, quę pro dicta reformatione necessaria fore judicaveris, præfati Ordinis Regulis, & Constitutionibus inhærendo, statuere, ordinare, facere, & exequi, nec non quoscumque dicti Ordinis Religiosos a quibusvis excommunicationis, & aliis censuris, & pœnis per eos quomodolibet incurtis, injuncta cuique eorum, arbitrio tuo, pœnitentia salutari in foro conscientię tantum, auctoritate nostra Apostolica, absolvere, ac cum eis super Irregularitatibus occultis tantum, etiam occasione susceptorum ante legitimam ætatem sacrorum Ordinum, aut quia mulieres sæculares intra eorum Claustra, non tamen ad malum finem, introduxerunt, exceptis tamen casibus hæresis, simonię realis, & homicidii voluntarii contractis, similiter in conscientia dumtaxat dispensare, & in quibusvis Capitulis Provincialibus ejusdem Ordinis pro tempore, durante tuo Prioris Generalis hujusmodi munere, celebrandis, Nostro, & Sedis Apostolicę nomine, præsidere cum omnibus,

& unguis facultatibus, auctoritate, jurisdictione, honoribus, & oneribus Præfidentibus Capitulorum hujusmodi competentibus, solitis, & consuetis, itaut Capitula hujusmodi fideliter regere, ac in illis omnia, quę ad præsertim Fratrum Ordinis prædicti, ac Provinciarum hujusmodi regimen, & gubernium pertinent decernere, statuere, & ordinare, aliaque omnia, quę circa gubernium, & regimen dicti Ordinis, una cum dilectis filiis Consiliariis, sed sociis dicti Ordinis pro tempore existentibus, si in Urbe præfata, commoraveris, juxta præscriptum per quasdam Literas fel. rec. Benedicti Papę XIII. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis die 5. Aprilis 1728. expeditas peragere, & si ita res postulerit, una cum socio te comitante, ad tui libitum, quoties a dicta Urbe discesseris, eligendo, ac occasione Visitationis, seu Præfidentię hujusmodi, si contingat, te in quibusvis Ordinis præfati Conventibus, etiam studiis, seu Collegio non destinatis, commorari, & reperiti aliquem memorati Ordinis professorem, qui ita exigentibus suis meritis ad lauream doctorem, seu, ad Magisterii gradum promovendus sit, propter vero rei familiaris angustiam ad Urbem præfata ad effectum debito, & consueto examine se subjiciendi accedere nequiverit, illum, servatis alias servandis, ad lauream Doctorem, seu Magisterii gradum hujusmodi, etiam si tu in Conventu studiis, seu Collegio non destinato reperiaris, promovere, dictoque professori sic promoti omnia, & singula gratias, indulta, & prærogativas, quibus alii dicti Ordinis laureati, seu Magistri de jure, usu, & consuetudine utuntur, fruuntur, & gaudent, concedere, & assignare libere, & licite possis, & valeas, dicta auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & impertimur.

a. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, Provinciarum, & quarumcumque Dommum, & Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Qui-

Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Aprilis 1746. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

D. Card. Passioneus.

XXVII

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARY

Constitutio de Ordinationibus Regularium.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1747.
27. Febr. **I**mpositi Nobis licet immerentibus Apostolici Ministerii ratio postulat, ut ad tuendum Ecclesiasticæ disciplinæ vigorem, non modo novas interdum Leges providere constituamus; verum etiam veteres a Prædecessoribus Nostris sapienter statutas, si quidem fallacium rationum præsidio debitis fraudentur effectibus; novis & inviolabilibus sanctionibus communicamus; si vero earum claritas pravi, & captiosis interpretationibus involvi, & obumbrari dignoscatur, easdem perspicuis, apertisque declarationibus in propria luce collocemus.

2. Sane quæ olim de Ordinationibus Regularium controversia viguit, an scilicet Regulares a quocumque Catholico Antistite indistinctè ordinari possent, an vero id juris privativè pertineret ad Episcopum illius Diocesis, intra quam sita est Religiosa Domus, quam Regularis ad Ordines promovendus inhabitat, providis Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus, & declarationibus jamdudum sublata fuit. In qua quidem controversia Episcopi Locorum Ordinarii jura sua fundantes in generalibus Canonum statutis, & in ipsis exemptio-

Part IV.

num privilegiis, quæ Regularibus indulta sunt, aiebant, ipsorum Ordinationes utpotè Diocesani Episcopis expresse reservatas, neque spectare posse ad Ordinarios eorum Originis, quam Regulares a se abdicant, dum sæculo nuntium remittunt, neque porro ad Ordinarios Beneficii, quoniam ipsi ad titulum Beneficii non promoventur; proindeque unice spectare ad Episcopos Ordinarios eorum Domicilii, nimirum illius Diocesis, ac Loci, in quo ipsi Ordinandi commorantur. Contra vero Regulares Apostolicis privilegiis innixi, quæ certis Ordinibus recentius elargita, ac deinceps per viam communicationis ad omnes extensa fuerant, licitum sibi esse contendebant Sacros Ordines a quocumque Catholico Antistite, juxta eorum privilegiorum tenorem, pro arbitrio suscipere.

3. Verum quum felicitis recordationis Prædecessor Noster Gregorius Papa XIII. per suam Apostolicam Constitutionem, quæ incipit: *In tanta rerum*: datam, apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1573. Kalendis Martii, iustis gravibusque de causis, alteram Constitutionem sui; nostrique pariter Prædecessoris S. Pii Papæ V., cujus initium est: *Et si Mendicantium*: ad juris communis, & Sacri Concilii Tridentini terminos reduxisset; eodem quoque anno in Causa Monachorum Ordinis Carthusiani Decretum edidit, quo ipsos ab Episcopis Diocesum, in quibus eorum Monasteria respective sita sunt, vel nonnisi de istorum licentia, ab aliis quibusque Episcopis ordinandos esse declaravit; quemadmodum legitur in *Lib. I. Decretorum Congregationis Concilii pag. 75. a ter. Dub. An Nostri Ordinandi obligentur habere expressam licentiam Ordinarii, in cujus Diocesi sunt, pro Ordinibus conferendis ab Episcopo alterius Diocesis*: Sanctissimus Dominus Noster, etiam ex sententia Sacræ Congregationis Concilii, declaravit, obligari.

4. Contigit autem sub illius successore Sixto Papa V. eandem quæstionem retrahari, instante universo Ordine Fratrum Prædicatorum. Qua de re idem Prædecessor, post maturum Causæ totius examen in præfata Congregatione Concilii habitum, constituit, licere Superioribus Re-

Y y

gula-

gularibus Literas Dimissoriales concedere suis respectivè Subditis, ad Ordines suscipiendos; sed eas tamen Diocesano dumtaxat Episcopo directas, nec alteri unquam, nisi quum forte is a Diocesi absuerit, Clericorum tamen Ordinationem non sit habiturus. Ita relatum habetur *Lib. IV. prædictorum Decretorum pagin. 108.*: *Sanctissimus Dominus Noster Xistus V., ex sententia Congregationis, respondit, Regulares posse concedere Dimissorias ad Episcopum Diocesenum, eoque absente, vel etiam presente, & Ordinationem non tenente, ad quemcumque; dummodo ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinentur quoad doctrinam.*

5. Demum a sanctæ memoriæ Prædecessore quoque Nostro Clemente PP. VIII. ad hujusmodi controversias perpetuo exringuendas, sequens Decretum editum fuit: *De mandato Sanctissimi Domini Nostri Clementis Divina Providentia Papa VIII. tenore presentium mandatur omnibus, & singulis quorumcumque Regularium Superioribus, ut de cætero observent, & observari faciant ea, quæ in Decreto Sacræ Congregationis Concilii censuit, Superiores Regulares posse suo subdito itidem Regulari, qui præditus qualitatibus requisitis Ordines suscipere voluerit, Literas dimissorias concedere, ad Episcopum tamen Diocesenum, nempe illius Monasterii, in cujus familia ab iis, ad quos pertinet, Regularis positus fuerit, & si Diocesanus absuerit, vel non esset habiturus Ordinationes, ad quemcumque alium Episcopum; dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinetur quoad doctrinam, & dum ipsi Regulares non distulerint de industria concessionem dimissoriarum in id tempus, quo Episcopus Diocesanus vel absuturus, vel nullas esset habiturus Ordinationes. Verum, cum a Superioribus Regularibus, Episcopo Diocesano absente, vel Ordinationes non habente, Literæ dimissoriæ dabantur, in eis utique hujusmodi causam absentiæ Diocesani Episcopi, vel Ordinationum ab eo non habendarum, exprimendam esse. Quod qui non fecerint, officii, & dignitatis, seu administrationis, ac vocis activæ, & passivæ privationis, ac alias arbitrio ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ reservatas penas in-*

currant. In quorum fidem &c. Datum Roma die 15. mensis Martii 1596.

6. Hoc emanato Pontificio Decreto, eoque tam clavis verbis concepto, jure sperandum videbatur hujus generis lites non amplius auditum iri; sed contra accidit, dum ex una parte nonnulli Episcopi ultra montes constituti contendere cœperunt, necessarias esse Regularibus Dimissorias etiam Ordinariorum eorum Originis, quo possent ab Episcopis aliorum Locorum ad Sacros Ordines promoveri; ex altera vero Regulares, obtinentes, in præfato Clementis VIII. Decreto derogatum non fuisse Apostolicis Privilegiis, quæ eorum Ordinibus, sive directè, sive per communicationem indulta fuerant, ut scilicet a quocumque Catholico Antistite ordinari possent, hujusmodi Decreti vim, & observantiam declinare se posse putarunt.

7. Verum, quod attinet ad Episcopos, ipsa Congregatio Concilii die 28. Februarii anni 1654, ut notatum reperitur *Lib. XIX. ipsius Decretorum pag. 316.*, ita rescriptit: *Regulares volentes se promovere ad Ordines, non teneri ostendere Dimissorias Ordinariorum propria Originis, sed sufficere ut observent formam præscriptam in Decreto san. mem. Clementis VIII.* Quod etiam amplissimè confirmatum fuit in alio Decreto edito die 17. Martii anni 1674, Decretorum *Libro XXVIII. pag. 261.*, & seqq.

8. Quod vero spectat ad Regulares; quum eorum præsumptum jus, una cum rationibus ab ipsis plenissimè deductis, in quadam Congregatione particulari nonnullorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium a felicitis recordationis Prædecessore Nostro Innocentio Papa XIII. deputata, cui Nos in minoribus tunc existentes nostram qualemcumque operam, pro demandato Nobis Secretarii munere, contulimus, diligenter expensum, & examinatum fuisset; cumque ad hujusmodi questionem definiendam, id potissimum visum esset in jure statuendum, an ad effectum eximendi Regulares a præfati Decreti Clementini observantia, sufficeret, quod privilegia suscipiendi Ordinis a quocumque, ipsis concessa fuissent post Concilium Tridentinum, a quo hujusmodi antiqua privilegia abrogata fuisse satis constat; an vero oporteret eadem concessa fuisse

fuisse post ipsum Clementis prædecessoris Decretum: Ac præterea an hujusmodi privilegia æque suffragarentur iis, ad quos per viam communicationis extensa dice-
rentur; ac iis, quibus directè, & expresse indulta fuerunt; Idem Innocentius prædecessor, audito præfatæ Congregationis particulari consilio, decrevit, satis esse, ad supradictum effectum, quod hujusmodi privilegia post Concilium Tridentinum concessa fuerint, quamvis præfato Clementino Decreto posteriora non sint; dummodo tamen directè concessa fuisse constet, non vero in communicatione privilegiorum de uno in alium Ordinem derivata asferantur; quemadmodum ipse Innocentius in suis Apostolicis Literis, incipientibus: *Apostolici ministerii*, die 30. Maij anni 1723. datis, ac deinde confirmatis a sanctæ memoriæ prædecessore pariter Nostro Benedicto Papa XIII. per alias similes Literas datas die 23. Septembris anni 1724., quarum initium est: *In supremo*: aperte declaravit, his verbis: *Quoties ergo Regulares ad Ordines erunt promovendi, servetur omnino Decretum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum a pia memoria Clemente VIII. Prædecessore etiam nostro confirmatum die 13. Martij 1596., quo sancitur, ad Episcopum Diocesani Literas Dimissorias pro eorundem Ordinum susceptione, a suis Superioribus esse dirigendas, præterquam in casu, quo Diocesani a Diœcesi abesset, vel Ordinatio-
nes non esset habiturus, quo etiam casu, in Literis Dimissoriis ad alium Episcopum dirigendis, expressa fieri debeat mentio, vel de prædicta Episcopi Diœcesani absentia, vel de illa alia cause videlicet quod Ordinationes non sit habiturus; exceptis, tamen, quoad prædicta, Regularibus illis, quibus per speciale Privilegium a Sede Apostolica post Concilium Tridentinum fuerit concessum, ut a quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere possent, super quo indulto nihil per præsentis innovare intendimus.*

9. Porro si aliqui vigilias, laboresque suos, non tam in extricandis inutilibus quæstionibus, vel forte in rebus profanis, & ab Ecclesiastica professione alienis addiscendis consumerent, quam in studio sacrarum Legum, quibus Ecclesiastica di-

Pars IV.

sciplina continetur, utiliter collocarent; ac nisi aliquibus arbitrium pro lege, præjudicata opinio pro ratione, atque in Legum etiam clarissimum interpretatione, suis cuique sensus pro auctoritate esset; nec olim Nobis in nostro Bononienſi Archiepiscopatu residentibus contigisset, ut Regularis quidam ex ea Urbe repente digressus, siquæ Superioris Dimissorias ad Episcopum finitimum deferens, tamenſi nullo pacto docere posset, Nos Clericorum Ordinationem non habituros, Sacrum Presbyteratus Ordinem susciperet, nulla-
que interjecta mora Bononiam ad primum Sacrificium non sine pompa offerendum reverteretur; Quam tamen intollerandam audaciam Nos ad Canonicarum sanctionum rigorem exigere, atque etiam, servata Pastoralis mansuetudine, vindicare non prætermisimus; ut videre est in monito Pastoralis a Nobis tunc edito, *inter impress. Monit. 3. Lib. 11.* Neque rursus, ex quo ad universalis Ecclesiæ regimen, Deo sic disponente, assumpti fuimus, plurimum Episcoporum Fratrum Nostrorum querelæ ad Apostolatum Nostrium delatæ fuissent; qui nimirum, non sine magno animi nostri dolore, apud Nos exposulare non desinunt, a pluribus sæpe Regularibus in eorum Diœcesibus respectivè commorantibus similia perpetrari, in spre-
tum Ecclesiasticarum Legum, atque pœ-nalium sanctionum, æquibus ipso facto adstringuntur; (siquidem in authographo supra relati Clementini Decreti distinctè legitur: *incurrant*: non autem, quod falso nonnemo asseruit: *incurrent*:) dum scilicet, Superiores Regulares, qui Subditis suis non ad præscriptum ejusdem Decreti Dimissorias litteras concedunt, suorum Officiorum, ac Dignitatum, & vocis activæ, atque passivæ amissione mul-
tantur: Ordinati vero, suspensionis pœnam, atque etiam, si in suscepto Ordine ministraverint, Irregularitatem incurrunt; ac denique Antistites, qui ipsis manus imponunt, non facile effugiunt Canonicas pœnas adversus eos propositas, qui alienos Subditos absque sufficientibus Dimissoriis ordinare præsumunt. Qui etiam plerumque culpa non vacant in eo, quod, quum ex usu rerum intelligere possint, complures Regulares non alia de causa, proprio domicilio relicto, iter arripere,

Y y 2

quam

quam ut se subducant examini Episcopi Diocesani, cujus hac in re jurisdictionem, aut nimium rigorem perhorrescunt, aliumque inveniant, qui vel nullo; vel admodum levi præmissio examine, Ordines ipsi impertiatur; quoties hujusmodi facilitate erga illos utuntur, toties adversus consultissima Tridentinæ Synodi Decreta delinquunt: Ea siquidem *sess. 23. cap. 12. de Reformatione*; sic statuit: *Regulares quoque, nec in minori ætate, nec sine diligenti Episcopi examine ordinentur, privilegii quibuscumque quoad hoc penitus exclusi.*

10. Nos autem consueta Sedis Apostolicæ clementia uti volentes, libenter abstinemus a designandis aut nominandis hoc loco Regularibus, de quorum excessibus in hoc rerum genere graves Episcoporum querimonie ad Nos delatæ fuerunt. Quæcumque etiam hac in re inordinate ad hunc diem admissa sunt, a districtioris iudicii inquisitione liberamus; Quin immo omnes, & singulos in hoc delinquentes, siue Superiores Regulares, siue Regulares ad Ordines promotos, siue Antistites, qui eos ordinaverint, a quibuscumque sententiis, censuris, & poenis Ecclesiasticis, quas hac de causa respective antehac incurrerint, quibusque innodati forsitan existant, auctoritatis Nostræ plenitudine, ac de Apostolica benignitate, tenore præsentium absolvimus, & absolutos esse censei decernimus, & cum iisdem super quacumque irregularitate per eos forsitan, causa, & occasione præmissis, quomodolibet contracta, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, eorumque exercitium, atque ad omnia, & singula eorum respective Religionum munera, pari auctoritatis plenitudine dispensamus. De cætero tamen infra scriptas Leges in posterum omnino observandas, Motu proprio, & ex certa scientia Nostra, ac matura deliberatione præmissa, edicimus atque statuimus.

11. Quæcumque nimirum hac in re a præfatis prædecessoribus Nostris Gregorio XIII., Sixto V., Clemente VIII., & Innocentio XIII., in supra citatis ipsorum Literis seu Decretis, statuta, mandata, definita, atque sancita fuerunt, ea omnia, & singula, motu, scientia, & potestatis plenitudine præfatis, earundem

præsentium serie, confirmamus, roboramus, & innovamus; atque ab omnibus ad quos spectat, seu quandocumque in futurum spectabit, inviolabiliter observari præcipimus, & jubemus; Transgressores quoque omnibus poenis in præmissis contentis, aliisque per Apostolicas Constitutiones, & per Sacros Canones latis atque statutis, cum effectu subjacere, easque ipso facto, & absque aliqua declaratione incurrere decernimus; Superiores nimirum Regulares eas omnes, quas, ut præfertur, supradictus Clemens VIII. prædecessor constituit, & sanxit; Regulares autem, qui contra illius Decreti præscriptum promoti fuerint, & Antistites eos promoventes, Canonicas poenas, atque censuras, quæ adversus sacram Ordinationem suscipientes ab Episcopo, qui proprius ad hunc effectum dici, & haberi nequit, necnon adversus Episcopos alienos Subditos indebitè ordinantes, in jure Canonico, & in Constitutionibus Apostolicis statutz habentur.

12. Præterea volumus, atque decernimus, ut Superiorum Regularium Dimissoriæ, quæ ideo ad alium Antistitem directæ fuerint, propterea quod Episcopus Diocesanus extra Diocesim commoretur, vel Ordinationem non sit habiturus, nullius sint roboris, & momenti, nisi illis juncta fuerit authentica attestatio Vicarii Generalis, & Cancellarii, aut Secretarii ejusdem Episcopi Diocesani, ex qua constet, vel ipsum a Diocesi abesse, vel Clericorum Ordinationem habiturum non esse, proximo legitimo tempore per Ecclesiasticas Leges ad hunc effectum statuto: Hoc enim expresse declarari opus est, ad excludendam nonnullorum arrogantiam, quicquid privilegio gaudeant suscipiendi Ordines extra tempora, existimant Episcopos ipsorum voluntati adeo addictos esse debere, ut si, quandocumque ipsis placuisset ad Ordines promoveri, non statim, ipsoque die ab ipsis designato, voti compotes fierent, jam dici posset, Ordinationem ab Episcopo non haberi, proindeque alius Episcopus pro suscipiendis Ordinibus adeundus esset. Quod si aliquis Antistites Regularem viram, in sua Diocesi proprium domicilium non habentem, solis ipsius Superioris dimissorialibus Literis contentus, sine adjuncta præfata attestatio-

statione in forma probanti, ad Ordines promoveri præsumpserit; decernimus, & declaramus hunc ipso facto incurrere in penas Canonicas adversus eos constitutas, qui alienum Subditum legitimis dimissoriis destitutum ordinaverint.

13. Quemadmodum vero eorum Ordinum Regularium privilegia firma, & rata esse volumus, quibus ab Apostolica Sede reperitur indultum, ut eorum Alumni a quolibet Catholico Antistite ipsius Sedis gratiam, & communionem habente ordinari valeant; dummodo huiusmodi privilegia post Tridentinum Concilium, & ipsis Ordinibus nominatim atque directe, non autem per communicationem concessa fuerint; Ita porro omnia similia privilegia, quæ aliis Ordinibus ante præfatum Concilium Tridentinum, ab ipsa etiam Apostolica Sede, & sub quibuscumque tenoribus, & formis, indulta sint, vel etiam post ipsum Concilium non ipsis directe concessa, sed per communicationem ad eos extensa esse dicantur, iisdem auctoritate, & tenore, nulla, & irrita, omni- que vigore ac robore ad effectum, de quo agitur, penitus destituta, & vacua esse volumus, & statuimus: Decernentes huiusmodi privilegia nequaquam post Concilium Tridentinum indulta cense- ri, nisi, vel post ipsius Concilii confirmationem reipsa fuerint concessa, vel, quatenus antea concessa, & posterius confirmata esse asserantur, huiusmodi confirmationes in forma specifica cum literalis veteris Indulti insertionem, ejusque expressa innovatione, factæ dignoscantur; ac declarantes, alterius generis confirmationes, quæ in forma communi nuncupantur, nemini ad præmissum effectum ullo pacto suffragari. Quod vero spectat ad eorundem privilegiorum usum, & exercitium, monendi suat ii, quibus eadem, juxta præmissa, pleno jure competere dignoscuntur, ut non sine justa causa, ne extra debitas circumstantias, pro libito ipsis utantur; minime vero ad ostentandam dumtaxat ipsorum privilegiorum singularitatem; quemadmodum aliquibus in more positum esse novimus, qui pridie illius diei, quo ab Episcopo Dioecesano Clericorum Ordinationes publicè habendæ sunt, ad alterius Episcopi Dioecesim consulto migrant, moxque suscepto ibidem Ordinationis mu-

nere ad pristinum domicilium redeunt; idque se facere ajunt, ut jurium suorum indemnitati consulant; quasi vero Apostolica privilegia, nonnisi cum aperto Episcopi Dioecesani contemptu, suam vim, & robur habitura forent.

14. Denique tam Ven. Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, quam dilectos Filios omnium Regularium Ordinum Professores, quam maximo possumus Apostolicæ voluntatis studio, per misericordiam Dei Nostri, & per charitatem Sancti Spiritus, hortamur in Domino, & obtestamur, ut tam in hoc negotio, quam in cæteris omnibus, solliciti sint unitatem spiritus, & sinceræ dilectionis concordiam servare. Meminerint Regulares, quo loco Spiritus Sanctus posuerit Episcopos regere Ecclesiam Dei; quod ipsis a Sacrosancta Oecumenica Lateranensi Synodo sub Leone X. habita, inculcatum fuit, per hæc verba: *Eosdem insuper Fratres in virtute sanctæ obedientiæ manemus, ut eosdem Episcopos loco Sanctorum Apostolorum subrogatos, pro debito, & Nostri, ac Apostolicæ Sedis reverentia, congruo honore, & congruenti observantia venerentur ::*. Neque obliviscantur Episcopi, Regulares viros ipsis datos esse adjutores in Dominicæ vineæ cultura; subdit enim eadem sancta Synodus: *Ipsos quoque Episcopos hortamur, ac per viscera misericordiæ Dei Nostri requirimus, ut Fratres ipsos affectu benévolo prosequentes charitativè tractent, ac benignè faveant &c.*, & tamquam in agro Dominico cooperatores, eorumque laborum participes, promptæ benignitate recipiant: Demum, & Episcopi, & Regulares simul animum advertant ad id, quod ibidem subjicitur: *Una est Regularium, & Secularium, Prælatorum, & Subditorum, exemptorum, & non exemptorum universalis Ecclesia, extra quam nullus omnino salvatur, eorumque omnium unus Dominus, una Fides, & propterea decet eos, qui ejusdem sunt corporis, unius etiam esse voluntatis.*

15. Hæc profecto Christianæ veritatis, & charitatis documenta quum verim- que servata fuerint, omnibus in rebus, adeoque in hac etiam Ordinationum materia, importunæ partium querelæ penitus conticescent. Neque enim Regulares con-
qu-

queri poterunt, quod, recusantibus Episcopis sacram Ordinationem administrare, præterquam in Temporibus ab Ecclesia statutis, eorum privilegia de Ordinibus extra Tempora suscipiendis effectu vacua remaneant; Episcopi enim alios etiam oportunos dies ordinandis Regularibus facile invenient. Episcoporum autem cessabunt querelæ, quod Superiores Regulares, ad eludendam Decreti Clementini observantiam, advenientibus Ordinationum temporibus, subditos suos domicilio moveant, eosdemque statim post susceptos Ordines, falsis de causis ad pristinum Monasterium reverti jubeant; siquidem Regulares hujusmodi agendi rationem, (quam, & alias in foro externo graviter vindicatam fuisse, & in posterum districte coercendam fore noverint), tum a probi viri honestate, & fide alienam, tum etiam debitæ erga sacros Ecclesiarum Antistites observantiæ contrariam esse, ipsi penitus facile cognoscent.

16. Præsentis vero Nostræ Literas, & in eis statuta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis, seu eorum aliquo, jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ejusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis existant, siue alias specificæ, & individua mentione, & expressione digni, illis non consentientibus, nec ad ea vocati, & auditi, neque causas propter quas eadem præsentia emanaverint, adductæ, verificatæ, vel sufficienter, aut ullo modo justificatæ fuerint; aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliæve quolibet, etiam quantumvis magnæ, ac formali, & substantiali defectu notati, impugnati, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam Motu pari, & de Apostolicæ potestatis plenitudine simili concessio, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se

juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentis semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari.

17. Sicque, & non aliter in præmissis censeretur, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentia, ac potestate fungentes, & summo, sublata eis, & eorum cuilibet, aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

18. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula, de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis edictis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & constitutionibus, etiam inmemorabilibus, privilegiis, quoque exemptionibus, & indultis, etiam in corpore juris clausis, aut Literis Apostolicis quibusvis personis, Collegiis, Locis, Ordinibus etiam Militaribus, Congregationibus, Societatibus, & Individuis, aliisve quibuslibet specificæ, & individua mentione dignis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam clausulis, & decretis, etiam derogatoriis, derogatoriis, & irritantibus in genere, vel in specie, etiam Motu simili, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu consistorialiter, ac aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio, seu quævis alia expressio ad id servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & suf.

& sufficienter expressis, & exactissime servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat, ad præmissorum effectum plenissime, & amplissime, Motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

17. Volumus insuper, & eadem auctoritate prædicta mandamus, ut eadem presentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam facilius deducantur, nec quisquam de eis ignorantiam prætere valeat, ipsas presentes, seu earum transumpta, ad valvas Ecclesiæ Sancti Joannis in Laterano, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis Innocentianæ in Monte Citorio, & in Acie Campi Floræ, per aliquem ex Curforibus Nostri, ut moris est, publicari, & affigi, sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos concernunt, seu concernent in futurum, perinde afficere, & arctare, ac si unicuique personaliter intimaret, & notificaret fuissent.

18. Utque earundem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

19. Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc Nostrarum confirmationis, approbationis, innovationis, voluminatis, mandati, statuti, decreti, & declarationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1747. tertio Kalen. Martii Pontificatus Nostri Anno Septimo.

D. Card. Passioneus.

J. Dararius.

VISA

de Curia J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco f. Plumbi.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARUM

Conversi Ordinis nostri possunt solentem emittere professionem vigesimo primæ eorum ætatis anno.

Eminentissimi, & Reverendissimi Signori.

FRA Arsenio Duilhè Procuratore Generale de Carmelitani divotamente rappresenta all'EE. 18. Julii. 1747. come in adempimento de' Decreti della san. mem. di Clemente VIII. fu praticato in detto Ordine di ammettere alla professione i Fratelli laici, o siano Conversi, terminato l'anno della probatione, e dell'età loro il ventuno. Ma perche posteriormente fu dalla S. Congregazione dello stato de' Regolari d'ordine di Alessandro VII. a 20. di Marzo 1657. stabilito in tal guisa "Fratres vero Conversi non nisi ætatis annuo vigesimo ad probationis habitum, & vigesimo quinto expletis ad professionis emissionem recipiantur" cioè per ignoranza del Procuratore Generale di quel tempo, che si prevalse de' Decreti concessi all'Ordine di S. Agostino, ne quali si legge inserita l'istessa clausola, come quella, ch'è in conformità delle Costituzioni di quell'Ordine; perciò il P. Giovambattista Lezana succeduto nell'ufficio di Procuratore Generale, vedendo il grand' incommodo, che un tal Decreto cagionava ne' Carmelitani attesa la difficoltà di trovar persone, che volessero aspettare cinque anni a professare, ricorse a detta Congregazione, di cui era Segretario il su Monsignor Fagnano, supplicandola della moderazione di tal Decreto, con ridurre il tempo della probatione, e l'età per la professione alla disposizione già praticata ne' sopranominati Decreti di Clemente VIII. Ed essendo vivente l'istesso Pontefice Alessandro VII. ne uscì il rescritto "Sanctissimus annuit, ut de cetero quoad ætatem Conversorum profiteri volentium in Ordine Carmelitarum serventur Decreta Clementis VIII." Datum Romæ die 4. Septembris 1658. P. Fagnanus Secretarius: "Come pur rincontrarsi in Segreteria di questa Sagra Congregazione della Disciplina Regolare nel Tomo dell'accennata Congregazione dello stato de' Regolari fol. 130. e 137. A tenore dunque di un tal Decreto, o sia oracolo, o ordine Pontificio i Provinciali si conformaron poi su questo adare agli accennati Decreti di Clemente VIII. Ma perche osservatisi i primi Decreti di Alessandro VII. del 1657. e non sapendosi il posteriore rescritto del 1658. alcuni anni scorsi, fu mente dell'EE VV. che si osservasse quanto fu disposto ne' mentovati primi Decreti circa l'età degli anni 25. compiuta per la professione de' Conversi, in modo che nato da ciò il dubbio circa il tempo, in cui dovesse intendersi il formale Noviziato per detti Conversi, essendo Ponente l'Eminentissimo Taurinini, a 2. d'Agosto proximo passato fu stabilito "Censuit (S. Congregationis) satis esse, ut Conversi Carmelitarum permanant in conventu Novitatus per integrum annum immodiatè ante professionem, quam non emittant ante annum vigesimum quintum suæ ætatis expletum."

Pertanto siccome questa nuova disposizione ha ridotto l'Ordine a' primieri gravi incomodi, per cagion de' quali si compiacque con detto oracolo Pontificio detta Congregazione sopra

lo stato de' Regolari alle preghiere del P. Lezana di ridurre l'età della professione de' Fratelli laici, o sian Conventi Carmelitani all'anno ventuno compiti, giusta i Decreti di Clemente VIII. così il moderno Procuratore Generale Oratore supplica la benignità dell'EB. VV. a degnarsi di esser contente della detta età di anni ventuno compiti, prescritti da' sopraccennati Decreti di Clemente VIII. a tenore, e forma del detto rescripto, o Decreto del 1658. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & referente Eminētissimo Domino Cardinali Tamburino, recedendo a decisis sub diebus 28. Octobris 1743. & 2. Augusti 1746. censuit, ac rescripsit servandum esse Decretum san. me. Alexandri Septimi editum die 4. Septembris 1658. Romæ 18. Julii 1747.

F. J. A. Card. Guadagni Præfatus.

Loco * Sigilli.

N. Episcopus Marcianen. Secretarius.

XXVIII

Exscripti ab ipso Exemplari Camerali inserto in Codice III. Bevilacqua in Ord. Arch. asservato.

SUMMARY

Epistola Encyclica ad Patres Generales Ordinum Regularium, quibus a Sancta Sede indulta est, aut indulgebatur facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis diebus, super Modo, & Ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1748. 19. Mart. **E**xemplis Prædecessorum nostrorum adducti, nonnullis Familiis Regularium permisimus, ut Fideles, qui statis anni diebus ipsarum Ecclesias inviserent, & indicis pietatis operibus satisfacerent, Indulgentiam Plenariam consequerentur, utque Monasterii, Præses, vel alius Sacerdos a Patre Provinciali designandus, populo tunc temporis congregato, Summis Pontificis nomine, Benedictionem impetiret.

2. Nullus umquam ritus ad hanc rem peragendam perscriptus fuit, quæ quidem extra Urbem solum contingit, cum Pontifex ipse Romæ Benedictionem populo elargiatur: etenim is ritus, qui Urbani VIII. Prædecessoris nostri auctoritate probatus asseritur, & qui post editos nonnullos Romanos Rituales typis impressus

fuit, ad eam Benedictionem, de qua verba facimus, minime pertinet; sed illam complectitur, quæ, non pluries, non semel quolibet anno, sed aliqua urgente legitima causa populis, & agris tribui consuevit, & pro qua certus Delegatus Apostolicus semper constituitur, qui Brevi Apostolico munitus, potestatem obtinet non solum benedicendi populo, sed illum quoque dissolvendi ab omni vinculo communicationis, suspensionis, & interdicti, & a cæteris Ecclesiasticis censuris, ac poenis, si quas forte populus imprudens atque ignarus contraxerit, etiam si illa in Bulla in Cena Domini continentur.

3. Cum hæc ita sint, tamen deprehendimus, quemdam ritum temere, & inconsulto excogitatum esse pro supradicta prima Benedictione Pontificia invocativa, quæ aut pluries, aut semel datur quolibet anno. Quippe simplex Sacerdos in medio Altaris collocatus, Ministris circumstantibus, & sacris indumentis ornatis, trinam Benedictionem populo imperat, & alia plura gerit, quæ enumerare hoc loco supervacaneum existimamus.

4. Equidem *Benedictio super populum* solemnis est, eamque in quacumque Orbis terræ parte Romanus Pontifex elargiri potest, Episcopus autem in sua Diocesi, & locis ipsius etiam exemptis, Archiepiscopus in sua Provincia, & locis ejus exemptis eandem exercere valet potestatem. Id constat Decreto Clementis V. in Viennensi Concilio, quod in *Clementina Archiepiscopo, de privilegiis*, recensetur. Porro Abbatibus ejusdem Benedictionis super populum tribuenda facultas conceditur in Ecclesiis, quæ ipsi plene subji-ciuntur, modo tamen Apostolicum privilegium ad id necessarium obtinuerint: quo sane uti nequeunt, nisi postquam Sacrum solemne, aut Vesperas in Ecclesias peregerint; nam populo in via passim decurrente benedicere ipsis non licet, nisi id clare in eodem privilegio declaratur, uti respondit Alexander IV. in cap. *Abbas, de privilegiis*, in sexto.

5. Simplex ergo Sacerdos nequit Benedictionem super populum elargiri, juxta *Can. Ministrare 26. quæst. 6. Benedictionem quoque super populum in Ecclesia fundere, Presbytero penitus non licet*: quod tamen eidem Sacerdoti modo per-

permittitur, postquam Divinum Missæ Sacrificium absolvit. Dictum est, modo permitti: si etenim sacram antiquitatem inquiramus, neque id Presbytero licitum olim fuisse cognoscemus, uti Nos ipsi certis documentis ostendimus in nostro *Tractatu de Sacrificio Missæ* sect. 1. num. 182., qui primo Bononiæ anno 1740. typis editus fuit, ac sect. 1. num. 191. in eodem Tractatu, qui deinde Latine redditus publicam lucem iterum adspexit Patavii anno 1745. Exi siquidem in usu semper fuerit, ut, re Divina peracta, populus ab Ecclesia Benedictione dimitteretur, quemadmodum in *Can. Missas, de Consecratione* diff. 4. continetur; id tamen, non a Sacerdote celebrante, sed vel ab Episcopo si præsens aderat, vel, si aberat, ab Archipresbytero ejus jussu præstabatur: quo sensu explicatur *Decretalis in cap. Officium, de Officio Archipresbyteri*, ubi inter Archipresbyteralia munera recensentur *Benedictiones Presbyterales in Ecclesia dare*; prout animadvertit Gonzalez in eodem cap. *Officium* num. 2., idemque antea plane comprobaverunt Saussay in *Paenologia Sacerdotali* pag. 558.

6. Quibus omnibus subsequens plurius sæculorum contraria prævaluit disciplina, quæ Sacerdoti celebranti potestatem fecit Benedictionem super populum in fine Missæ effundendi ob eam potissimum causam, quam Bellotus recenset in *Ritus Laudunensis Ecclesiæ* par. 3. pag. 136. num. 9.: *At, cum Benedictio ad Missæ perfectionem pertineat hodie, sine qua fas non est ab incepto Sacro recedere, nec jure queat populus ante Benedictionem ipsam egredi, ex præcitata Agathensi Synodo, quatenus integræ Missæ non interesset, quisquis præmature recederet, sequitur, facultatem cuilibet celebranti concessam esse, priusquam illam Benedictionem ad finem Missæ populo ubique locorum imperire.* Idem inter Morales Scriptores commemorat Quaræus ad *Rubricas Missalis* pag. 386. in *Dubiis conscientiæ*.

7. In *Can. Ecce ego* diff. 95. hæc leguntur: *Nemo hinc Episcoporum invidia diabolica tentationis inflatus irascatur in Templo, si presbyteri interdum exhortentur plebem, si in Ecclesiis prædicent, si plebibus, ut scriptum est, benedicant.* Si Glossæ fidem præstemus, illud benedi-

Pars IV.

cere declarat Benedictionem, quæ populo traditur a Sacerdote, qui rem Divinam perficiet, nempe post ea verba: *Ite Missa est*: quam sane interpretationem Nos minime respuimus, cum certum habeamus, eundem textum S. Hieronymo non esse tribuendum, quod nonnulli falso putaverunt, quos merito redarguit Theophilus Raynaudus *Operum* tom. 16. pag. 211., sed incerto Auctori, qui inter vivos fortasse tunc agebat, cum Benedictio in fine Missæ inter Benedictiones Presbyterales jam haberetur, ususque invaluisse, ut Sacerdos, peracto Missæ Sacrificio, populum Benedictione jure suo eimittat, sive adsit, sive intersit Episcopus: ea tamen statuta lege, ut, si intersit, & in sua sit Dioecesi, ad eum prius se convertat, eique caput inclinet, veluti facultatem populo benedicendi postulans, quod ab eodem Sacerdote prætermittitur, si Episcopus Missæ intersit, sed extra suam Dioecesim versetur, prout desumitur ex *Rubricis Missalis tit. de Benedictione in fine Missæ, & Evangelio S. Joannis*.

8. Cum jam perspectum sit, quo tempore, & loco simplex Sacerdos possit jure suo benedicere, necessario consequitur, nullam aliam Benedictionem super populum ab ipso impertiri licite, nisi jure delegato. Hujus naturæ est Benedictio, de qua nunc agimus, quæ per delegationem Apostolicam cum unice concedatur, Nostrium est omnino ritum perscribere, quem inferius pro norma in posterum servanda subjiciemus, quo sane uti volumus, ac decernimus eos Ordines Regulares, sive Mendicantes, sive non Mendicantes, Monasticos, vel Clericorum Regularium, quibus Nos ipsi, vel Prædecessores nostri, vel futuri Romani Pontifices facultatem, tribuendæ populis Benedictionis permiserint.

9. Admoneatur itaque populus de Indulgentia a Sede Apostolica concessa, de præceptis operibus pro ea lucrificanda de die, quo visitanda est Ecclesia, de hora denique, quæ datur Pontificia Benedictio; & admonitio hæc fieri possit, quatenus opus sit, etiam schedis impressis, & consuetis locis palam affixis: licet etenim id a Prædecessore nostro Clemente PP. VIII. fuerit vetitum. Fratribus B. Mariæ de Mercede Redem-

Z z

ptio-

pionis Captivorum, & Fratribus Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis pariter Captivorum in communicatione Indulgentiarum, & Orationum, uti habetur in ejus Constitutione, quæ incipit: *Cum ad uberes* §. 6., & in alia Constitutione: *Decet Romanum Pontificem* §. 6. visum tamen Nobis est, id esse hypothese inapplicabile; cum cæteris prætermis, prædicta communicatio certum genus personarum, quosdam videlicet ut plurimum Confratres, non autem populum universum, ut Indulgentia, & Benedictio, de quibus agitur, complectatur.

10. Postquam statim die, & hora populus ad Ecclesiam convenerit, alta voce legantur Apostolicæ Literæ, seu Decreta, quibus Indulgentia conceditur una cum potestate Benedictionem Apostolicam super populum effundendi, ut de delegatione audientibus constet; & concessio ex Latino sermone in vulgarem accommodatur ad populi intelligentiam conversa pronuncietur: populus ad suorum scelerum detestationem pio, brevique sermone excitetur: postquæ Sacerdos, nullis circumstantibus Ministris, stola, & superpelliceo indutus (uti in Rituali Romano præscribitur, cum agitur de Benedictionibus, quæ extra Missam Presbyteris permittuntur) ante Altare genuflexus, sequentibus verbis Dei opem imploret.

¶ Adjutor nostrum in nomine Domini.

¶ Qui fecit coelum, & terram.

¶ Salvum fac populum tuum Domine.

¶ Et benedic hereditati tuæ.

¶ Dominus vobiscum.

¶ Et cum spiritu tuo.

Deinde stans, sequentem recitet Orationem.

Oremus.

Omnipotens, & misericors Deus da nobis auxilium de sancto, & vota populi hujus in humilitate cordis veniam peccatorum poscentis, tuamque benedictionem præstolantis & gratiam, clementer exaudi: dexteram tuam super eum benignus extende, ac plenitudinem divinæ benedictionis effunde, qua bonis omnibus cumulat, felicitatem, & vitam consequatur æternam. Per Christum Dominum nostrum. ¶ Amen.

11. Postquam ad cornu Epistolæ accedet, ut in Actis Ecclesiæ Mediolanensis

par. 4.: *Benedicet in Ecclesia ad Altare, stans in cornu Epistola*: & stans in cornu Epistolæ, non trina, hoc est triplici signo Crucis, sed una Benedictione, unico videlicet signo Crucis, benedicat proferens alia voce hæc verba:

Benedicat vos Omnipotens Deus ✠ Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus.

¶ Amen.

12. Trina siquidem Benedictio Episcopo competit, non Sacerdoti: cumque nonnulli in fine Missæ trinam usurpare, cœpissent, consuetudo Clementis VIII. auctoritate sublata est, quemadmodum ostendit Pater Meratus hac mortali vita nuper defunctus tom. 1. pag. 243. Id Nos etiam advertimus in nostro Tractatu de Sacrificio Missæ sect. 1. locis supra citatis. In Rubrica quoque Missalis hæc habentur: *In Missa solemnī Celebrans eadem voce, & modo, quo in Missis privatis, semel tantum benedicit populo*. Insuper Cærimoniale Episcoporum trinam Benedictionem ipsis solum tribuendam decernit: quod eadem Missalis Rubrica confirmatur: *Episcopus autem ter benedicit populo etiam in Missis privatis, ut in Cærimoniali habetur*. Postremo Alexander VII. Decreto, quod die 27. Septembris 1659. edidit, tempora indicit, ac recenset, quibus Abbates usu Pontificalium prædicti, ritu solemnī celebrantes, trinam Benedictionem impertire possunt: quod iisdem penitus interdicitur, cum rem Divinam privatim faciunt; quod Nos ipsi indicavimus nostra Institutione 14. §. 4. n. 19. tom. 2. si Bononiensis editionis ratio habeatur, quæ peracta fuit anno 1735. sin autem easdem Institutiones in Latinam, linguam conversas, & Romæ impressas anno 1747. quis inspiciat, idem prorsus deprehendet Institutione 38. §. 4. in fine pag. 174. Quo circa non sine animi nostri voluptate epistolam legimus encyclicam Patris Generalis Cœnobarum Ordinis Eremitarum S. Augustini, quibus in nostris Apostolicis Literis potestas facta est dandi in certis anni Festivitatibus Pontificiam Benedictionem, in qua eosdem admonet, ut populo benedicant unico signo Crucis, more Sacerdotali: quod ipsum si ab aliis etiam factum esset, querelæ ad Nos delatæ non fuissent de usurpatis honoribus Episcopalibus.

13. Hæc itaque Epistola Encyclica ratam statuimus, ac declaramus, quo Benedictio Papalis in posterum tribuetur, eumque notum facimus Ordinum Regularium Præsidibus, ut ipsum Regularibus sibi subiectis observandum indicant. Equidem Alexander VII. Prædecessor noster usum Pontificalium Abbâtibus, quibus id privilegio convenit, accurate præscribens, Ordinariis locorum facultatem concedit, ut, si quid contrarium Abbates commississent, ipsi tamquam Sedis Apostolicæ Delegati rem cognoscerent, & censuris etiam si opus esset, omnem insolentiam compescerent. At Nos aliam viam fuscipiendam ducimus, præcipientes, ut de illis Regularibus, qui præscriptum a Nobis antea Benedictionis ritum violaverint, Nos statim certiores efficiant: tunc enim neque insensos invicem Episcopos, & Regulares reddemus, nec populis beneficium Papalis Benedictionis denegabimus; sed facultatem ejusdem Benedictionis tribuendæ parere recusantibus auferemus, eamque largiemur aliis, qui jussa nostra facere non detrectabunt: quæ in re futuros etiam Romanos Pontifices magnopere hortamur, ut idem exemplum sequantur. Postremo Tibi, & universo tuo Ordini Benedictionem Apostolicam impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majoræ die 19. Martii 1748. Pontificatus nostri Anno VIII.

Ex copia autentica Romæ asservata
in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

*Incorporatur Conventui nostro Rozdoliensi
Cappella quedam, & Beneficium in ea
erectum.*

NICOLAUS IGNATIUS DE WYZY-
CE WYZYCKI Dei, & Apostolicæ
Sedis Gratia Archiepiscopus Metropo-
litanus Leopoliensis.

*Ad perpetuam rei memoriam significamus
presentibus literis nostris.*

An. 1748. 11. Dec. **U**niversis, & singulis quorum interest, ant quomodolibet interesse poterit. Qualiter Magnus Constantinus in Wychow; & Ruda Wy-chonski, Bidgostiensis, & cohortis catafacticæ Illustri Magnifici Castellani Crocoviensis supremi exercituum Ducis Vexillifer dictorum Bonorum Ruda Hæres, circa Capellam gratiosæ Imaginis Beatissimæ Virginis Mariæ in loco Kochavina

Part IV.

existenti, Beneficium Præbendæ pro Sacerdote, seculari, cum congrua pro Beneficio assignata dote, in honorem cultus Domini nostri Jesu Christi, ejusque Sanctissimæ Matris Virginis Mariæ, ex munifica sua liberalitate per speciale suum Privilegium in arce Rudensi, sub die prima mensis Junii anno Domini 1742. fundaverat, & insuper pro ejusmodi fundatione summam sex millium florenorum Polonicarum, super bonis suis hæreditariis Ruda; Hnisdzyczow, Wolica, Lo-wczany, & Jusypczyce in Palatinatu, Bussis Terra Leopoliensi, Dilitru vero Zydzacoviensi consistitibus ex censu annuo Reemptionale coram actis castrensibus Zydzacoviensibus setia secunda ipso die Festi Sancti Barnabæ anno eodem, cum certis agris, & sementitiis, hortis, & Arcis pro residentia Præbendarii, in eodem privilegio, & inscriptione expressis, dissimulatisque inscripserat. Quam fundationem Præbendæ, ad instantiam dicti Magnifici Wychowski Fundatoris, pro munere nostro Pastoralis in Palatio Dunajoviensi die mensis Junii 25. mensis Junii anno item eodem 1742. in pundis omnibus; clausulis, actibus, & articulis approbaveramus, confirmaveramus, & ratificaveramus, summam, & fundos pro dote Præbendarii assignatos, immunitati Ecclesiasticæ adscripsimus, Beneficium Ecclesiasticum cum Præbendæ circa Capellam in Kochavina, in Dei nomine ereximus, obligationes Præbendarii pro tempore existentibus, juxta intentionem Fundatoris imposuimus, & Admodum Reverendum olim Joannem Pliwinski ad dictam Præbendam præsentatum instituimus, & investimus, quæ autem cum dicta Præbenda loci Kochaviniensis ad Oppidum Ruda existens, satis dicti Admod. Rev. Pliwinski subsecutis, & ex seorsivo Decreto officii nostri ob non residentiam dicti Sacerdotis penes præstatam Capellam declarationis pro vacanti, suo Beneficio caret, idem Magnus Wychowski liberalissimus superscriptæ Præbendæ Collator, & Capellæ Fundator, superscriptam Præbendam, & Capellam, una cum sua fundatione, fundis, & integra dote, Conventui Rozdoliensi Ordinis Patrum Carmelitarum Antiquæ Regularis Observantiæ applicare desiderat, quatenus in post obligationes, & devotiones per fundationem, & erectionem Præbendario seculari impostæ, per personam Religiosam ejusdem Conventus, in loco tamen Kochaviniensi, circa Capellam residentem sine præjudicio Ecclesiæ Parochialis Rudensis absolvantur, & præstatæ fundationi satisfiat. Supplicatumque nobis est quatenus eandem Præbendam, & Capellam Kochaviniensem dicto Conventui Rozdoliensi applicare, unire, incorporare, & inviscerare dignaremur. Nos ejusmodi supplicationi annuentes, & in præmissis juxta juris formam solitam procedere volentes, ante omnia literas Cridæ, seu edicti publici contra quosvis jus, vel interesse aliquod ad præsens negotium, se habere putantes, prætendentesque, extradendas esse duximus, & ex Cancellaria nostra extradere mandavimus. In termino itaque hodierno ex literis Cridæ, seu edicti publici debite prout a tergo apparuit executis, in diem hodiernam incidenti, coram nobis pro Tribunali sedentibus, comparuit personaliter Religiosus Pater Josephus Burgraski Conventus Rozdoliensi Ord. Patrum Carmelitarum Prior, accusavit contumaciam omnium, & singulorum, jus, vel interesse aliquod ad præsens negotium se habere putantium, & prætendentium, quatenus non comparentium, & in eorum contumaciam, producto consensu dicti Magnifici Wychowski

Z z 2

ejus-

ejusdem Præbendæ collatoris in forma Diploma-
tis extradito, eandem Præbendam, & Capellam
Kochavinensem cum omni ejus dote, fundatis,
summa, & obligationibus in fundatione expres-
sis, aliisque obventionibus, præfato Conventui
Rozdoliensium, sive Ordini Patrum Carmelitarum
A. R. Obser. salva jurisdictione nostra ordinaria,
& sine præjudicio Ecclesiæ Parochialis in Ruda
uniri, incorporari, inviscerari, & applicari, li-
terasque unionis, incorporationis, & invisceratio-
nis ex Cancellaria extradi, mandari, debita cum
instantia posulavit.

Sequitur tenor Consensus in forma.

NOS NICOLAUS Archiepiscopus Metropo-
litanus Leopoliensis, ante omnia quovis literis
Ordinæ, seu Edictalibus publicis citatus, & non
comparentes, contumaces reputavimus, & in eo-
rum contumaciam, viso instrumento consensus
Magnifici Constantini Wyhowski Vexilliferi Bid-
gostiensis bonorum Ruda hæredis, & possessoris,
die 23. mensis Novembris anno nunc currenti
1748. ad nos directo, manu ejus propria subscri-
pto, & sigillo gentilitio munito. Quo mediante
Beneficiam Præbendæ in Capella Beatissimæ Vir-
ginis Mariæ gratiosæ in Kochavina per ipsum
munificè fundatum, & dotatam, autoritate no-
stra ordinaria Dunajoviz die Mercurii 25. men-
sis Junii anno 1742. erectum, morte, & obitu
olim Adm. Reverendi Joannis Niwinski illius ul-
timi, & immediati possessoris vacans, una cum
præfata Capella Conventui Rozdoliensium Patrum
Carmelitarum A. R. Observantiæ unire, & in-
corporare desiderat. Quapropter nos ad mayo-
rem Dei cultum, ejusque Beatissimæ Virginis Ma-
riæ, innitendo dicti Magnifici Wyhowski Fun-
datoris desiderio, attentaque vicinitate præfati
Conventus, a Capella Kochavinenfi, idem Be-
neficiam Præbendæ, & præfata Capellam cum
omnibus illorum juribus, fundatione, dote, sum-
mis, proventibus, fundis, agris, fornicis, &
quibusvis emolumentis, ac obventionibus dicto,
Conventui Rozdoliensium unendum, incorporan-
dum, inviscerandum, & applicandum esse du-
ximus, uti quidem salva jurisdictione nostra or-
dinaria, ac Illustrissimorum Successorum nostro-
rum Archiepiscoporum Leopoliensium, sine tamen
præjudicio Ecclesiæ Parochialis in Ruda incor-
poramus, applicamus, & invisceramus perpetuo,
& in ævum residentiam continuam unius saltem
Religiosi de dicto Conventu Nobis per Admod.
Rev. Patrem Superiorem Præsentali commenda-
mus, illdemque Religiosis pro tempore in Præ-
benda existent. onera Missarum, & obligationes
in præfata fundatione, & erectione expressas im-
ponimus, & ad easdem juxta intentionem Fun-
datoris absolvendo obligamus, literasque unio-
nis, incorporationis, inviscerationis, & applica-
tionis relaxavimus, & ex Cancellaria nostra in
forma solita extradere mandavimus. Præsentibus
Perillustri Reverendissimo Josepho Barczewski
Canonico Auditore, & Judice Generali, tum
Adm. Rev. Casimiro Kedzierski. Laurentio Doz-
browski, Adalberto Mikiewicz Penitentiarii,
Sebastiano Kwapinski Vicario Leopoliensibus, &
me Notario infra-scripto actum, & Datum Leo-
poli die Mercurii 11. mensis Decembris anno Do-
mini 1748.

Nicolaus Ignatius Wyzycki Archiepiscopus
Metropolitanus Leopoliensis.

Loco * Sigilli.

Josephus Nufczyński Publicus authorita-
te Apostolica aſorum Curie Archie-

piscopalæ, & Consistorii Leopoliensis

Notarius.

Fr. Simon Pofzempski Sado B. Prior Con-
ventus Kochavinz.

Fr. Petrus Olszowski S. T. Mag.

Fr. Petrus Bern Subprior man. prop.

Fr. Nicolaus Gronovier Carm.

Fr. Nicolaus Kzepecki.

Fr. Nepomucenus Piotrowski.

Fr. Avertanus Teybter Carm.

Fr. Eustachius Wisznicki Carm.

Loco * Sigilli.

XXIX.

Ex Originali quod prostat Foroliviæ
in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Priori nostro Generali auctoritate Aposto-
lica tribuitur usus fructus cujusdam
Possessionis de suis Pecuniis acquisita
nomine Conventus Foroliviensis, nec
non fructibus aliquarum Mansionum in
eadem Possessione existentium, ejus vi-
ta durante.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam
benedictionem.

Religionis zelus, litterarum scientia, ac
morum honestas, aliaque lauda-
bilia probitatis, & virtutum merita, su-
per quibus apud Nos, fide digno, com-
mendaris testimonio, Nos inducunt, ut
tibi reddamus ad gratiam liberales.

2. Cum itaque sicut nuper Nobis ex-
poni fecisti, tu, qui (ut asseris) Prior
Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ de
Monte Carmelo existis, quamdam pecu-
niarum summam ex tuis Religiosis labo-
ribus, ac ex muneribus, seu officiis dicti
Ordinis tibi demandatis, quæ rite, & re-
cte præstitisti, & præstare non desinis li-
cite, & canonicè, provenientem cumu-
laveris, quam in emptione cujusdam Pos-
sessionis nomine Conventus Civitatis Fo-
rolivien. dicti Ordinis, cujus tu, ut etiam
asseris, filius existis, per duas vices, seu
in duabus solutionibus impenderis, ac in
eodem Conventu nonnullas Mansiones su-
pellestilibus necessariis ornari, ac non-
nulla paramenta, & argentea etiam sacra
provideri facere curaveris, cupis propterea
fruitionem dictarum mansionum, ac præ-
missorum omnium, nec non usum fructum
dictæ Possessionis tibi a Nobis, vita tua
natu-

naturalis durante, concedi, seu assignari; Nobis propterea humiliter supplicari fecisti, ut tibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

3. Nos, te, præmissorum meritorum tuorum intuitu, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatz existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutis fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, tibi usum fructum prædictæ Possessionis per te, sicut præmittitur, nomine dicti Conventus Foroliviensis alias emptæ, vel quancumque summam ascendens, dummodo tamen tu illam propriis expensis colere facias, nec non fructualem dictarum mansionum, ac quorumcumque mobilium, & suppellectilium, ac paramentorum, & argenteorum cujuscumque generis, & qualitatis, & quantitatis per te etiam, ut præfertur emptorum, vita tua durante naturali, ita tamen, ut, tu de illis numquam, vel in causa mortis, vel inter vivos ad favorem alterius cujuscumque personæ, etiam ejusdem Ordinis professoris disponas, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, concedimus, & assignamus; ac sub omnibus, & singulis dicti Ordinis Superioribus pro tempore, cujuscumque status, gradus, & qualitatis existentibus in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus, ne deinceps usufructu, & fructione præmissorum omnium, inconsulta Sede Apostolica, te privare possint.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Conventibus, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore per-

mansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Decemb. 1748. Pontificatus Nostri Anno Nono.

Pro D. Cardinali Passioneo
Jo: Florius Substitutus.

XXX.

Ex Originali Romæ in Archivio
Ordinis.

SUMMARIUM

P. Angelus Maria Agostini declaratur Regens perpetuus studiorum Sanctæ Mariæ Traspontinæ de Urbe.

BENEDICTUS PAPA X-IV.

*Dilecte fili salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

Religionis zelus, literarum scientia, An. 1749.
vitæ, ac morum honestas, aliaque 31. Jan.
laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud nos, fide digno commendatis testimonio nos inducunt, ut Tibi reddamur ad gratiam liberales; Cum itaque, sicut nobis nuper exponi fecisti, Tu, qui, ut asseris, Frater expresse professus Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, ac in Sacra Theologia Magister, undecim ab hinc annis munus Regentis Sacræ Theologiæ hujusmodi in S. Martini ad Montes, & B. Mariæ della Traspontina, nuncupat. de Urbe respective Conventibus explere pergis; ut autem in posterum tua obsequia Ordini prædicto præstare valeas, munus Regentis hujusmodi Tibi ad tui vitam concedi, & assignari summo opere desideres.

2. Nos Te præmissorum meritorum tuorum intuitu specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus
tuo

tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi munus, seu officium Regentis Sacre Theologiæ Collegii Studiorum Conventus S. Mariæ Transpontinæ de Urbe cum omnibus, & singulis honoribus, prærogativis, privilegiis, gratiis, & indultis solitis, & consuetis ad tuam vitam, nec inde ab Officio prædicto per quemcumque dicti Ordinis Superiorem, quacumque auctoritate fungentem, & futurum inconsulta Sancta Sede unquam amoveri valeas, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & assignamus.

3. Decernentes easdem præsentibus litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinariorum, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Conventibus, & Ordinibus prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Januarii 1749. Pontificatus Nostri Anno Nono.

D. Card. Passioneus.

XXXI.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Per Breve Fr. Petrus Apolloni in Provinciale Provincie Romandiolæ eligitur, alique Officiales destinantur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Debitum Pastoralis officii, quo Catholice Ecclesiæ regimen divina dispositione præsidemus, salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes Christiani, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt, statui feliciter dirigendo peculiarem curam adhibemus, illisque de idoneis Superioribus, & Ministris, quorum opera in charitatis, & religiosæ tranquillitatis amenitate prospere gubernentur, interdum providere studemus, sicut locorum, temporum, & personarum qualitatibus mature consideratis, ad Dei gloriam, & Religionis incrementum, felicemque progressum expedire in Domino arbitramur.

2. Cum itaque, sicut dilectus filius Aloysius, seu Ludovicus Laghi Prior Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo nobis nuper exponi fecit, Capitulum Provinciale Provincie Romandiolæ, & Marchie dicti Ordinis, Mense Aprili proxime venturo, benediciente Domino celebrandum sit. Conventus vero dictæ Provincie in angustiis, & miseriis ob inopiam collectorum, ac epidemicam bovum luem, qua partes prædictæ affectæ remanserunt, aliasque contributiones ante hac solutas, aliasque damna, quæ transactis temporibus passi fuerunt, ita versati sint, ut fere impares existant ad faciendos Capituli Provincialis hujusmodi expensas, eo magis, quod mense Maio anni 1750. Capitulum Generale ejusdem Ordinis celebrandum sit, eaque de causa, tum propter expensas, accessus, & recessus Vocalium dictæ Provincie, aliasque consuetas taxas, ac receptionem aliarum Provincialium Vocalium, qui intra limites ejusdem Provincie iter agere debent, multo magis gravati remanerent, ac propterea

pterea dictus Aloysius, seu Ludovicus Prior Generalis Provinciale, Definitorum, aliosque dictos Officiales, hac vice a Nobis deputari plurimum desideret.

3. Nos ipsius Aloysii, seu Ludovici Prioris Generalis votis hac in re quantum in Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ac de infracriptorum Provincie prædictæ Professorum fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & religionis zelo, plurimum in Domino confisi, ac eorum & dicti Aloysii, seu Ludovici Prioris Generalis singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium, tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; supplicationibus ejusdem Aloysii, seu Ludovici Prioris Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Dilectos pariter filios *Alexandrum Apolloni* ex Provinciale in Sacra Theologia Magistrum in Priorem Provinciale, *Petrum Franciscum Facchini*, *Joannem Antonium Petrignani*, *Felicem Rinaldini* in eadem Sac. Theologia Magistros, & *Hiacynthum Antonium Biondi* in Definitorum, ac *Josephum Santi*, *Petrum Thomam Bertuccioli* itidem in Sacra Theologia Magistros, *Franciscum Lega*, & *Josephum Veggiani* in subrogatos, nec non *Ferdinandum Bandieri*, *Angelum del Buono* in dicta Sacra Theologia Magistros in socios ad Capitulum Generale, ac *Carolus Roberti*, & *Antonium Duca* in subrogatos, ac *Angelum Magnani* itidem in Sacra Theologia Magistrum, Fratres expresse professos dicti Ordinis, in Custodem Provincie Romandiolæ, & Marchie hujusmodi respectivè ad tempus, quo hujusmodi Provincialatus, Definitorum, Sociorum, & Custodis Officia, juxta Regularia dicti Ordinis Instituta per Sedem Apostolicam approbata durare consueverunt, statimque dilecti filii moderni Prior Provincialis, Definitorum socii, & Custos Provincie prædictæ tempus suum compleverint, inchoandum cum omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præminentis, facultatibus, auctoritate, gra-

tiis, & indultis, ac honoribus solitis, & consuetis, auctoritate Apostolica tenore præsentium constituimus, & deputamus.

4. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis poenis, omnibus, & singulis memoratæ Provincie Superioribus, Fratribus, & personis, ut supranominatos Fratres ad officia eis respective per præsentem mandata, illorumque liberum exercitium juxta earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittent, illisque in omnibus Officiis hujusmodi concernentibus respective pareant, & obediant, saveantque, & assistant.

5. Ac decernentes ipsas præsentem litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus supranominatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Provincie, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis hac de verbo ad verbum præmissorum effectum hac vice duxerit specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Februarii 1749. Pontificatus Nostri Anno Nono.

Pro D. Cardinali Passioneo
Jo. Florius Substitutus.

XXXII

Ex Originali in Ordinis Archivio
Civitatis Forolivii.

SUMMARIUM

Prior Generalis destinatur in Præsidentem,
futuris Generalibus Comitibus habiturus
in Civitate Bononiæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam
benedictionem.

An. 1749.
29. Maij.

CUM, sicut accepimus, Capitulum
Generale Ordinis Fratrum B. Mariæ
de Monte Carmelo in Civitate nostra Bo-
nonien. anno 1750. proxime venturo,
benedicente Domino, celebrandum sit,
inductumque reperitur.

2. Nos igitur cupientes, ut Capitulum
prædictum recte, & feliciter ad Dei lau-
dem, & Fratrum prædictorum utilitatem
celebretur, motu proprio, ac ex certa
scientia, & matura deliberatione nostris,
Te, qui dicti Ordinis Frater expresse pro-
fessus existis, ac in nupero Capitulo Ge-
nerali memorati Ordinis in Alma Urbe,
nostra celebrato in Priorem Generalem
canonice electus, officium Prioris Ge-
neralis huiusmodi eo tempore completurus
es, & de cujus prudentia, dexteritate,
integritate, & Religionis zelo plurimum
in Domino confidimus, in prædicto Ca-
pitulo Generali, Nostro, & Sedis Apo-
stolicæ nomine, Præsidentem cum aucto-
ritate, facultatibus, iurisdictione, hono-
ribus, & oneribus similibus Præsidentibus
competentibus, ac alias solitis, & con-
suetis, Apostolica auctoritate, tenore
præsentiū, facimus, constituimus, &
deputamus, teque in Domino hortamur,
& monemus, ut Capitulum huiusmodi fi-
deliter regere, ac in illo omnia, quæ ad
prosperum Fratrum prædictorum regimen,
& gubernium pertinent, decerni, statui,
& ordinari cures, & facias.

3. Mandantes propterea in virtute
sanctæ obedientiæ dilectis filiis eorundem
Fratrum Superioribus quorumcumque no-
mine nuncupatis, cæterisque Fratribus,
& personis, ac specialiter Vocalibus in
prædicto Capitulo congregatis, aliisque,
ad quos spectat, ut te in ejusdem Capi-

tuli, Nostro, & dictæ Sedis nomine, Præ-
sidentem reverenter suscipiant, tibi que
in omnibus ad Præsidentis huiusmodi of-
ficiū pertinentibus pareant, obediant,
& assistant, tuæque salubria, monita, &
iussa suscipiant humiliter, & efficaciter
adimplere curent.

4. Non obstantibus Constitutionibus,
& Ordinationibus Apostolicis, ac dicti
Ordinis, etiam juramento, confirmatio-
ne Apostolica, vel quavis firmitate alia
roboratis statutis, & consuetudinibus,
privilegiis quoque, indultis, & litteris
Apostolicis in contrarium præmissorum,
quomodolibet concessis, confirmatis, &
innovatis. Quibus omnibus, & singulis il-
lorum tenores præsentibus pro plene, &
sufficienter expressis, ac de verbo ad ver-
bum insertis habentes, illis alias in suo
robore permanentibus, ad præmissorum effe-
ctum hac vice dumtaxat specialiter, & ex-
pressè derogamus, cæterisque contrariis
quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Alba-
nen. Diocesis sub Annulo Piscatoris die
29. Maii 1749. Pontificatus Nostri An-
no Nono.

D. Card. Passioneus.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Sequuntur Decreta ab anno 1736. usque
ad 1750. super variis Casibus occurrentis
in Ordine nostro emanata per organum
Sac. Congregationis Episcoporum, &
Regularium.

LI Padri Carmelitani di Sinigaglia espongono, Dall' An-
no 1736. si-
glio la Fiera, nel tempo della quale ognuno è ap-
plicato a' propri interessi, ed in tutta la Città è no 1750.
un tumulto grandissimo sì di gente di ogni sorte
come di Cavalli, Calessi, Carrette &c. non pos-
sono gli Oratori radunare le Compagnie, e fare
la loro solenne Processione della Vergine Santis-
sima del Carmine, che cade il dì 16. di Luglio,
né si può far con quella divozione, e proprietà,
che si richiederebbe; supplicano per tanto questa
Sagra Congregazione per la facoltà di trasferire
la detta Processione nella Domenica fra l'Ottava
dell' Assunta di Maria Vergine nel mese d'Agosto.

Die 6. Julii 1736.

» Arbitrio Ordinarii pro translatione petita.

Nell' anno 1733. fu fatto un Decreto dal Pa-
dre Provinciale della Provincia di Toscana dell'
Ordine de' Carmelitani per comando del P. Gene-
rale, e dal medesimo firmato, col quale si ordi-

avano alcune cose concernenti il buon regolamento del Convento di Catrara della sudetta Provincia, ed in specie, che il Priore non possa ammettere all' Abito più che tre Laici; che nell' affigliare alcuno nel detto Convento non li possa accettare senza il previo consenso de' figli dello stesso Convento, benché fossero fuori del medesimo; quindi li Padri, e Figli dell' anzidetto Convento di Carrara supplicano per l' approvazione del detto Decreto.

Die 5. Octobris 1736.

„ Servetur Decretum Patris Generalis.

Il Procuratore, e Commissario Generale de' Carmelitani espone, che per la morte seguita in Dicembre prossimo passato del Provinciale della Provincia di Calabria, egli aveva istituito il Vicario Provinciale fino alla terza Domenica dopo Pasqua di Resurrezione, non potendo per più lungo tempo secondo il prescritto dalle Costituzioni dell' Ordine. Ma perchè celebrandosi il detto Capitolo Generale in quest' anno ne potrebbero nascere de' sconcerti, così supplica l' EE. VV. a degnarsi dispensare su l' accennato punto delle Costituzioni, tanto più, che essendosi nell' anno 1732. con Breve Apostolico istituita l' alternativa del Provincialato nelle due Provincie di Cosenza, e Catanzaro, il Provinciale Antecessore al defunto, che era della Provincia di Catanzaro stette quattro anni Provinciale, e questo della Provincia di Cosenza è vissuto un' anno, e mezzo solamente, cosicchè nel Capitolo vi farebbero dissensioni, e scismi, poichè ognuna delle Provincie nominate pretenderebbe il Provincialato, quella di Catanzaro in virtù dell' alternativa, e questa di Cosenza per averlo avuto un' anno, e mezzo solamente. Onde &c.

Die 15. Februarii 1737.

„ Pro prorogatione juxta Votum
„ Eminentissimi Protectoris.

Una simile istanza promosse il Procuratore Generale de' Carmelitani per la morte seguita del Provinciale di Terra di Lavoro nel Regno di Napoli.

Die 22. Martii 1737.

„ Pro prorogatione juxta Votum
„ Eminentissimi Protectoris.

Fr. Gaetano del Falco figlio del Convento del Carmine Maggiore di Napoli espone alla Sagra Congregazione, come l' attuale Priore di detto Convento essendo venuto all' elezione degli Uffiziali dello stesso Convento ha eletto per Procuratori due Maestri, lo che viene espressamente vietato dalle Leggi dell' Ordine, come ancora dalli Decreti della santa memoria di Papa Clemente XI. a domanda del P. Generale Sanchez nel cap. „ De Studiis, & Studentibus „ la dove espressamente, e sotto pena di privazione del grado, e dignità si ordina, che i Padri Maestri non possano esercitare simili cariche, ma tale carica debba conferirsi a' Padri semplici. Onde supplica l' EE. VV. ordinare, che restino eletti altri soggetti per dette cariche a tenore delle Costituzioni, e Decreti riferiti, e dichiarare nulla, ed invalida l' elezione sudetta.

Part IV.

Die 5. Julii 1737.

„ Serventur omnino Constitutiones redditæ favore Patrum Simplicium, & P. Generalis curet, ut occasione deputandi in posterum novum Procuratorem, & Ministros alios, eligio ad formam earundem Constitutionum expleatur, referente Eminentissimo Domino Cardinali Carafa Ponente.

Essendo, che da mesi tre in circa inforse un' abuso nel Convento del Carmine di Napoli, avendo voluto violentemente, e senz' autorità il Padre Priore dare ai Padri Maestri gli Apparati Sacerdotali più scelti, e ricchi, e di condizione inferiore, e qualità pure inferiore agli altri Padri, cose opposte all' atto di una perfetta Comunità; perciò i Padri ne fecero ricorso al Padre Generale dall' Ordine, il quale, esaminata le ragioni, che ai Padri competeivano, ne emanò Decreto, che si togliesse l' introdotto abuso, come dalla copia autentica. Onde ricorsero alla Sagra Congregazione per la conferma.

Die 6. Septembris 1737.

„ Ad mentem, & mens est, ut scribatur P. Generali, qui significet P. Priori enunciari „ Conventus resolutionem Sacre Congregationis, quæ est, ut auferatur novitas introducta.

Il Rettore del Collegio della Compagnia di Gesù di S. Martino, ed il P. Priore, e Religiosi del Convento de' Carmelitani Calzati ambidue della Città di Girona esposero alla Sagra Congregazione, che per terminare certe liti, e controversie inforte, erano venuti a concordia fra loro, avendo stipolato l' istromento, che danno annesso originalmente in lingua Spagnola assieme colla sua traduzione; quindi supplicarono per maggior fermezza, ed osservanza del convenuto per l' approvazione della medesima concordia.

Die 20. Junii 1738.

„ Sacra Congregatio me Ponente rescripsit: Pro concessione Apostolici Beneplaciti Episcopo in forma commissaria Ludovicus Card. Belluga.

Li Padri Carmelitani della Provincia di Polonia, e Lituania esposero alla Sagra Congregazione aver fatto tra di loro un' amichevole convenzione circa l' alternativa da osservarsi nell' elezione degli Uffiziali di detta Provincia, avendone parimente ottenuto il consenso di tutto il Definitorio Generale celebrato pochi giorni sono in questa Città di Roma nel Convento della Traspontina sopra la detta alternativa; quindi supplicarono per la conferma della suddetta alternativa.

Die 28. Novembris 1738.

„ Pro confirmatione.

„ In Causa Ordinis Carmelitarum Provincie Bahyensis vertente inter Patres Definitorio res Ordinis præfati Provincie Bahie, veltis &c. ex una, & P. Emanuelem Barbofam Partibus ex altera.

A 22.

„ Sacra

„ Sacra Congregatio &c. referente Eminen-
tissimo D. Cardinali Carafa Ponente, censuit
„ rescibendum, prout scripsit, & decrevit.
„ Servetur Indultum, seu Breve tantum fa-
„ vore P. Emanuelis Barbosa expeditum a san-
„ ctissimo Innocentio XIII. tempore quo erat Nun-
„ tius Apostolicus Romæ 10. Aprilis 1739.

Li Padri Carmelitani di Torre Maggiore supplicano per la licenza di trasferire il loro Convento vicino all'abitato, essendo il presente, che hanno, lontano un miglio in aria cattiva, che minaccia ruina, incomodo per gli abitanti, non potendone ritrarne quel bene spirituale, che ne ritrarrebbero se fosse vicino; dell'incontro vicino all'abitato si ritrova incominciata già da molti anni la fabbrica, onde per eseguire meglio tale traslazione supplicano ancora della facoltà di servirsi de' materiali del vecchio Convento, e di una Torre in Berlonga affatto diruta, ed inutile, ed oltre di determinargli un Superiore stabile almeno per dieci anni, affinché dalla mutazione de' Superiori non resti l'opera imperfetta, e di poter minorare la Famiglia durante la fabbrica riducendola a quattro Religiosi, cioè due Sacerdoti, e due Laici, e finalmente di commutare la celebrazione delle Messe de' Legati Pli con la fabbrica, avendo approvata dal Vescovo tale traslazione, e desiderata ancora dal Popolo.

„ Sacra Congregatio &c. referente Eminen-
tissimo Belluga Ponente rescipit.

„ Pro gratia translationis Conventus, de
„ quo agitur a loco, ubi est, ad alium prope
„ terram Turris Majoris, ubi jam fabrica est
„ incepta, pro cuius usu licitum sit PP. uti
„ materialibus antiqui Conventus, ita tamen,
„ ut non prius totus demolietur, quam facta
„ fuerit in novo Conventu habitatio pro Reli-
„ giosis. Concessit quoque, quod durante fabri-
„ ca Conventus non subiaceat taxis ordinariis,
„ & extraordinariis Ordinis, necnon procuratori-
„ ni ratione visitationis. Quod Prior semel con-
„ stitutus non removeatur per decennium nisi a
„ solo P. Generali cum causa; quodque inte-
„ rim familia reducat ad sex Religiosos, quo-
„ rum quatuor esse debeant Sacerdotes. Die
„ 11. Decembris 1739.

Li Padri Carmelitani del Convento di Napoli rappresentarono alla Sagra Congregazione, come avendo riportate dalla Santità di Papa Benedetto XIV. le facoltà necessarie, ed opportune, perchè l'EE. VV. potessero esaminare l'istanza degli Oratori, che domandavano l'approvazione di una stipulazione di transazione da effettuarsi con Cornelia Pagetti sopra ad una Casa del prezzo di ducati 115. „ titolo Legati, pervenuti alli medesimi Oratori, come il tutto risulta dagli documenti, che si danno annessi, supplicarono perciò a volerne concedere l'approvazione.

Rimesso all'Eminentissimo Bichi Ponente l'affare, questi trasmise il voto, in cui rilevando l'utilità, che dalla transazione stipolata ne ridondava alla Causa Pia, credeva doverli accordare la grazia. Onde sotto li 23. Settembre 1740. ne nacque il Rescritto.

23. Septembris 1740.

„ Arbitrio Ordinarii juxta votum Eminentissimi
„ Bichi Pontentis.

Li Padri Carmelitani, Conventuali, e Dottrinari della Città di Ronciglione dopo lunga, e dispendiosa lite per l'apertura della Chiesa, che intendevano fare i Dottrinari, sono venuti ad un' amichevole transazione, come rilevati dall'annesso libramento, e siccome nel medesimo libramento si sono riservati di averne il bene-

placito Apostolico; così supplicano per l'approvazione della riferita transazione, risultando dalla medesima la quiete di tutte tre le Religioni.

12. Maii 1741.

„ Pro approbatione Concordiæ in forma
„ commissaria, referente Eminentissimo
„ Carafa Ponente.

Il Procuratore Generale de' Carmelitani Scabzi di Spagna espone, che essendo insorte alcune controverse giudiziali tra il Convento di S. Gioacchino di Villafranca del suo Ordine, ed il Capitolo della Chiesa Parocchiale di S. Eufemia della stessa Villa sopra la facoltà di fare certe rogazioni, e quelle dedotte in Foro contentioso, le Parti vennero ad amichevole concordia, la quale annessa esibiscono, e supplicano per l'approvazione della medesima.

22. Septembris 1741.

„ Expediatur juxta votum Eminentissimi
„ Belluga.

„ Relata per Eminentissimum Belluga Ponentem Causa vertente inter Patres Carmelitas Congregationis Mantuæ Conventus Sanctæ Mariæ Angelorum Civitatis Januæ ex una, & Confraternitatem S. Mariæ Montis Carnielii Partibus ex altera.

„ Sacra Congregatio &c. rescipit.

„ Ad mentem, quæ fuit, ut scribatur Archiepiscopo, ut mandet fieri Processionem solemnem S. Mariæ Montis Carnielii per predictos Patres Carmelitas Dominica post diem 15. Julii cum interventu ejusdem Confraternitatis, a qua non amplius fiat Dominica quarta ejusdem mensis, & quod id omne servetur tam in dicta Processione, quam in aliis functionibus per Patres, & Confraternitatem, quod servabatur ante annum 1738. etiam juxta tenorem Conventionum initiarum inter predictos Patres, & Confraternitatem, quas servari faciat Archiepiscopus etiam cum facultatibus Sacræ Congregationis ad effectum cogendi renitentes. Et insuper, quod Ponens loquatur cum R. P. D. Saporito, ut continet sua officia cum Senatu, ad hoc ut prestet auxilium, ad effectum, ut Laici Confratres exequantur, quod ab Archiepiscopo mandabitur, & amplius.

„ Romæ 6. Julii 1742.

„ In Causa Papien. vertente inter Promotorem Fiscalem Curie Episcopalis Papiensis ex una, & Patres Carmelitas S. Mariæ in Pertica Papiæ Congregationis Mantuæ Partibus ex altera proposita fuerunt infra scripte.
„ Dubia videlicet.

„ Primo: An Episcopus manutenendus sit in quasi possessione visitandi Oratorium, sive
„ Eccle-

„ Ecclesiam S. Mariæ de Terdobio in casu &c.
 „ Secundo : An Parochus Terræ Zinaschi
 „ sit manutenendus in possessione ducendi Pro-
 „ cessionem Rogationum in die S. Marci ad idem
 „ Oratorium, sive Ecclesiam, & ibi celebrandi
 „ Missam solemnem.
 „ Tertio : An Oratorium præfatum, sive
 „ Ecclesia sit reducendum, vel reducenda in
 „ pristinum statum, & quomodo providendum,
 „ in casu &c.
 „ Sacra Congregatio &c. referente Eminen-
 „ tissimo Bichio Ponente, ita respicit.
 „ Ad primum : Affirmativè.
 „ Ad Secundum : Affirmativè.
 „ Ad Tertium : Ita reducendum, ut pateat
 „ accessus.
 „ Ad Quartum, & Quintum : Negativè, &
 „ amplius.
 „ Romæ 19. Julii 1743.

„ In Causa Ordinis Carmelitarum Provin-
 „ ciæ Tusciæ vertente inter P. Magistrum Ex-
 „ Provinciale Laurentium Gasparem Masini
 „ ea una, & P. Vicarium Generalem, & præ-
 „ sentium Definitorium Provincie Tusciæ, & li-
 „ tis &c. Partibus ex altera proposita fuerunt
 „ infra scripta Dubia, videlicet.
 „ Primo : An sit locus annullationi Capi-
 „ tuli Provincialis.
 „ Secundo : Et quatenus Affirmativè : An,
 „ & quomodo sit procedendum.
 „ Tertio : An P. Magistro Ex-Provinciali
 „ Masini competat votum, & locum in Defi-
 „ nitorio Provinciali.
 „ Quarto : An sententia P. Vicarii Genera-
 „ lis condemnatoria didi P. Masini quoad ex-
 „ pensas processus fabricati contra P. Vannucci
 „ sustineatur in casu &c.
 „ Quinto : An, & usque ad quod tempus
 „ didi P. Masini debeantur taxæ solvi solite per
 „ Provinciam Provincialibus tempore eorum gu-
 „ bernii in casu &c.
 „ Sacra Congregatio &c. referente Eminen-
 „ tissimo de Acquaviva Ponente, respicit.
 „ Ad Primum : Negativè.
 „ Ad Secundum : Provisum in primo.
 „ Ad Tertium : Affirmativè.
 „ Ad Quartum : Negativè.
 „ Ad Quintum : Deberi usque ad electionem
 „ novi Provincialis.
 „ Romæ 6. Decembris 1743.

Li Padri Carmelitani del Convento di San-
 ta Maria della Vita della Città di Napoli
 avendo fatto un contratto colla Signora D. Ma-
 ria Suarda Contessa di Savignano, supplicarono
 la Sagra Congregazione per l'approvazione.

7. Martii 1745.

„ Pro approbatione concordie juxta votum
 „ Eminentissimi Archiepiscopi, referente Emi-
 „ nentissimo Cavalchini Ponente.

Li Padri Carmelitani Scalzi di Carpentras-
 so esposero, che essendosi composte le diferen-
 ze, che vertevano tra essi, ed i Parochi della
 medesima Città, mediante la concordia, che
 fu presentata alla Sagra Congregazione; onde
 supplicarono per l'approvazione della medesima
 concordia.

Die 24. Septembris 1745.

Par. IV.

„ Pro approbatione concordie in forma
 „ commissaria arbitrio Ordinis, & juxta vo-
 „ tum mei Ponentis, videlicet, quod cadaver
 „ quondam Bartholomæi Ganet retentum in Ec-
 „ clesia Confratrum Penitentiarum tradatur pri-
 „ vate ad Ecclesiam Petrum Carmelitarum ab-
 „ eodem electam pro sepultura sui corporis, re-
 „ ferente Eminentissimo Spinola Ponente.

In Causa Calaguritan. Concordie pro Pa-
 tribus Carmelitæ Excalceatis, & Capitulo, &
 & Beneficiatis Ecclesiæ Parochialis de Bilbao.

„ Sacra Congregatio &c. referente
 „ Eminentissimo Carafa Ponente
 „ respicit.
 „ Pro approbatione Concordie, & Ordi-
 „ nario in forma commissaria.

Die 11. Februarii 1746.

Li Padri Carmelitani del Carmine Maggio-
 re di Napoli per evitare le gravi spese, che vi
 occorrebbero se intraprendessero la lite con il
 Duca di Andria per alcune pretensioni, che po-
 tevano spettare al loro Convento in riguardo al
 Testamento fatto dal fu D. Francesco Carafa
 pro Zio del suddetto Duca, vennero col mede-
 simo ad amichevole transazione, e domandarono
 alla Sagra Congregazione l'approvazione
 della medesima transazione.

Die 22. Aprilis 1746.

„ Pro approbatione Concordie arbitrio Emi-
 „ nentissimi Archiepiscopi, & juxta ejus votum,
 „ referente Eminentissimo De Ilicio Ponente.

Il Priore, e Padri Carmelitani di S. Maria
 della Traspontina di Roma esposero, come
 avendo li medesimi come Donatarj della quon-
 dam Appollonia Moschetti sostenuto lungo, e
 dispendioso litigio avanti l'A. C., poscia avan-
 ti il Giudice Commissario, e finalmente in Sa-
 gra Rota. Quindi per evitare maggiori dispen-
 di, e pregiudizj avendo esso Convento col con-
 siglio de' suoi difensori, e de' Padri Discreti ri-
 soluto di venire alla stipolazione di una transa-
 zione, di cui ne fu acchiusa la minuta, fu sup-
 plicata la Sagra Congregazione per la necessa-
 ria licenza di effettuarla.

Die 20. Maii 1746.

„ Arbitrio Eminentissimi Urbis Vicarii
 pro approbatione.

„ In Causa Provincie Sardinie electionis
 „ Provincialis vertente inter Patrem Magistrum
 „ Fr. Augustinum Tocco Carmelitam Calceatum
 „ ex una, & P. Magistrum Generalem Ordinis
 „ & P. Procuratorem Generalem, & P. Balleste-
 „ rium Ex-Provinciale Provincie Sardinie,
 „ & litis &c. Partibus ex altera proposita fue-
 „ runt infra scripta Dubia, videlicet.

„ Primo : An electio P. Magistri Carte in
 „ Provinciale facta prius a Capitulo Provin-
 „ ciali, & deinde attentata nullitate Capituli a
 „ Reverendissimo P. Generali cum Definitorio
 „ sustineatur in casu &c., & quatenus Negati-
 „ tivè.

„ Secundo : An, & quomodo sit providen-
 „ dum in casu &c.

A a a a

„ Sacra

- „ Sacra Congregatio &c. referente Eminentissimo
 „ Ricci Ponente ad infrascripta
 „ Dubia respondit.
 „ Ad primum: Affirmativè.
 „ Ad secundum: Satis provifum, & caret
 „ P. Generalis, ut in omnibus Comitibus Provin-
 „ cialibus fervetur Decretum Innocentianum.
 „ Romæ 18. Novembris 1746.

Li Padri Carmelitani Vocali del Convento di S. Maria del Carmine di Firenze efposero, come per Decreto di queſta Sagra Congregazione emanato nell' anno 1729. fu ſtabilito, che dal Priore pro tempore di detto Convento ſi proponeſſe l' elezione da farſi per partito de' li futuri Uffiziali del Convento nel termine de' gli ultimi quindici giorni immediati del Capitolo Provinciale da farſi, ad effetto di provvedere in tale modo agli abuſi, e cattive confe- guenze, che ne ſuccedevano, ſpecialmente, perchè per lo più ſperando il Priore pro tem- pore di eſſere confermato nel Capitolo per nuovo Priore, gli foſſe più facile allora l' avere i voti de' Religioſi, che lo veggono nuovo Superiore per eleggere quelli, che a lui piace, a diſcrezione di quando ſi eleggono avanti il Ca- pitolo, la dove reſtano in piena libertà i Re- ligioſi di dare il loro voto a chi più credono pro- prio, e capace, qual Decreto è ſtato ſempre in ogni tempo pienamente eſeguito, ed offer- vato; ma ſentendoli adeſſo, che il moderno Priore per ſuoi fini non voglia oſſervare il ri- ſerito Decreto, e premendo agli Oratori l' of- ſervanza del medefimo; ſupplicarono la Sagra Congregazione a non voler accordare deroga alcuna del ſuddetto Decreto, ma ordinare benſi che in tutto, e per tutto venga dal Priore mo- derno eſeguito.

Die 7. Martii 1747.

- „ Servetur enunciatum Decretum Sac. Con-
 „ gregationis, facta tamen facultate Patribus
 „ Vocalibus capitulariter congregatis in proxi-
 „ mo Capitulo pro hac vice tantum confirman-
 „ di Cancellarium, alioſque, quos judicaverint
 „ magis idoneos.

Li Padri Carmelitani Scalzi del Convento di Monopoli per evitare le eccellive ſpeſe, che occorre- vano in una lite, che verteva tra eſſi, ed il Canonico Franceſco Paolo, e Fratelli de' Riſi della medefima Città vennero fra loro a tranſazione, e concordia, avendone eſibita an- nella la minuta della ſteſſa concordia; onde ſupplicarono la Sagra Congregazione per la con- ferma della medefima.

Die 17. Martii 1747.

- „ Epifcopo Monopolitano pro approbatio-
 „ ne concordie in forma commiſſaria referente
 „ Eminentiffimo De Ilicio Ponente.

Li Padri Carmelitani del Convento di San- ta Maria del Carmine della Città di Firenze efposero, che vertendo nel Tribunale della Cu- ria Arciveſcovile una lite tra gli Oratori, e loro Convento da una parte, ed il Signor Ba- rone Andrea del Puglieſe nobile Fiorentino dall' altra ſopra alcuni pochi effetti poſti nel Con- tado di Prato, e preteſi dai Supplicanti in vigore di Teſtamento fatto da Filippo di Pie-

ro del Puglieſe, e conoſcendo, che il proſe- guimento della medefima lite ſarebbe riuſcito di graviffimo diſpendio al loro Convento, ven- nero a concordia colla Parte Collicigante, e ne domandarono alla Sagra Congregazione l' ap- provazione.

Die 4. Auguſti 1747.

- „ Arbitrio Ordinarii pro approbatione
 Concordie.

„ In Cauſa Pampilonen. prætenſe retentionis
 „ Hoſpitii vertente inter Patres Carmelitas Cal-
 „ ceatos antiquæ Obſervantiæ Conventus Civi-
 „ tatis Pampilonæ, & Hoſpitii Villæ de Vere
 „ ex una, & Patres Capuccinos, Parochum,
 „ Clerum, & Populum ejuſdem Villæ de Vere,
 „ ac Clerum Dioceſis Pampilonen. ex altera
 „ Partibus circa prætenſam retentionem Hoſpi-
 „ tii eorumdem Patrum Carmelitarum in dicta
 „ Villa cum permanentia fixa, ac continua qua-
 „ tuor Religioſorum ejuſdem Ordinis, trium
 „ nempe Sacerdotum, & unius Laici; e con-
 „ verſo dictis PP. Capuccinis, Paroco, Clero,
 „ & Populo dictæ Villæ, ac Clero Dioceſis
 „ Pampilonen. variis ex motivis ab eis allega-
 „ tis contententibus, idem Hoſpitiū non poſ-
 „ ſe retinere, ſed potius eſſe abolendum.

„ Sacra Congregatio &c. referente Eminen-
 „ tiſſimo Bardi Ponente, Partibus auditis, ac
 „ re undique mature perpenſa, reſpondendo ad
 „ Dubium propoſitum.

„ An liceat Patribus Carmelitis Excalcea-
 „ tis antiquæ Obſervantiæ Civitatis Pampilonæ
 „ retinere Hoſpitiū cum Oratorio privato in
 „ Villa de Vere, ſeu potius idem Hoſpitiū ſit
 „ abolendum in caſu &c.

„ Decrevit licere dictis Patribus Carmelitis
 „ retinere Hoſpitiū mere Sæculare in Villa de
 „ Vere ad formam reſolutionis ejuſdem Sacre
 „ Congregationis alias æditæ in Cauſa Calagu-
 „ ritana inter Regulares de Bilbao, & Carme-
 „ litas Diſcalceatos die 15. Septembris 1690.
 „ tenoris ſequentis.

„ Patres Carmelitas Diſcalceatos poſſe continua-
 „ re in Hoſpitiū, vel potius ipſum reducere,
 „ ad Hoſpitiū Sæculare, cum habitatione,
 „ quæ tantummodo deſerviat pro recipiendis
 „ Religioſis itinerantibus, quod in illo nulla ſer-
 „ vetur forma regularis, non erigatur Eccleſia,
 „ ſeu Oratorium formale cum janua in publica
 „ Via, ſed tamen Oratorium internum, ad ef-
 „ feſtū inibi Miſſas, & Orationes privatas
 „ pro eorum ſpiritali uſu tantum celebrandi,
 „ quod in illo Sacramento non adminiſtrentur,
 „ nec fiant publicæ Conciones, nec Divina,
 „ aliæque Functiones peragantur, nec tumulen-
 „ tur Cadavera, nec retineatur Campana, nec
 „ aliquod ſignum extrinſecum, quod vero Con-
 „ ventui adoptetur, & tranſcendat naturam, &
 „ conditionem meri, & ſimplicis Hoſpitii Sæ-
 „ cularis addita prohibitione quæſtuandi, nec
 „ non, quod Regulares ad illud ſe tranſferentes
 „ non aſſumant titulum Præſidentis, vel alterius
 „ Officialitatis, ſubijciendo ulterius in caſu con-
 „ traventioniſi ipſo facto poenis contra Religio-
 „ ſos degentes extra Clauſtra non obſtante qua-
 „ cumque exemptione, aliſque arbitrio Sacre
 „ Congregationis.

„ Quæ omnia eadem Sacra Congregatio ac-
 „ curatè ſervari mandavit in caſu, de quo agi-
 „ tur,

„tur, insuper addito, quod in eodem Hospitio
„Seculari futuris temporibus permancant unus
„tantum Laicus, & unus tantum Sacerdos cum
„titulo Sindici ejusdem Ordinis Carmelitarum,
„commisitque Episcopo Pampilonensi reducio-
„nem dicti Hospitii, ejusque Oratorii juxta
„præexpressam formam, & quod super obser-
„vantia præmissorum Provincialis, & Definito-
„rium ejusdem Ordinis Carmelitarum valide se
„obligent coram ipso Episcopo, qui Instrumen-
„tum dictæ obligationis ad eandem Sacram
„Congregationem transmittat.

„Romæ 16. Junii 1747.

Li Carmelitani di Viterbo esposero ritro-
varsi il loro Convento fuori della Città in un
sito di aria cattiva, che da quattro anni tutti
li Religiosi si ammalano, colla morte ogni an-
no di uno, o due Religiosi; onde supplicarono
la Sagra Congregazione per la facoltà di po-
tersi eleggere un Ospizio dentro la stessa Città
per il detto tempo di estate, con dichiararlo
Clausura, luogo immune, e di osservanza, e di
potervi erigere una segreta Cappella per ce-
lebrare.

Die 7. Julii 1747.

„Arbitrio Ordinarii pro facultate erigendi
„novum Hospitium cum solitis clausulis, &
„cautelis ad evitandum aeris intemperiem tem-
„pore æstivo tantum.

Il Vicario Provinciale de' Carmelitani Cal-
zati della Provincia di Puglia, e tutti i Defini-
tori esposero, che il loro Convento della Città
di Galatina Diocesi di Otranto soppresso nell'
anno 1653, ed applicate le rendite alla Chiesa
Parochiale, reintegrato so malmente nel 1674
col numero di sei Religiosi, e subordinato alla
Visita dell' Ordinario secondo il noto Decreto
d' Innocenzo X. „Ut in parvis“. Presentemen-
te per l' aumento delle Rendite, essendosi re-
so capace di mantenere dodici Religiosi, do-
mandano di essere esentati dalla giurisdizione
dell' Ordinario.

Die 20. Septembris 1748.

„Esse locum exemptioni juxta votum Or-
„dinarii, dummodo retineatur numerus Reli-
„giosorum præscriptus a Constitutionibus Apo-
„stolicis, referente Eminentissimo Riccio Pon-
„tente.

„In Causa Ordinis Carmelitarum præten-
„tente Deputationis Commissarii Generalis ver-
„tente inter Reverendissimum P. Generalem Or-
„dinis Carmelitarum ex una, & Admodum Re-
„verendum P. Procuratorem Generalem ejusdem
„Ordinis Partibus ex altera, proposita fuerunt
„infra scripta Dubia, videlicet.

„Primo: An discedente P. Generali ab Ur-
„be, P. Procurator Generalis sit illius Commis-
„sarius natus ipso Jure, & cum quibus facul-
„tatibus, & quatenus Negativè.

„Secundo: An discedente eodem P. Gene-
„rali ab Urbe Italian non egressuro teneatur
„deputare ejus loco Commissarium Generalem,
„& cum quibus facultatibus, & quatenus Af-
„firmativè.

„Tertio: An in quocumque casu debeat
„Commissarium Generalem deputare, teneatur

„deputare P. Procuratorem Generalem, seu po-
„tius alium Religiosum sibi benevisum in
„casu &c.

„Sacra Congregatio &c. referente Eminentissimo
„Tanara Ponente, ad supra scripta

„Dubia respondit, nempe.

„Ad Primum: Negativè.

„Ad Secundum: Affirmativè in casu Visi-
„tationis, & Assistentiæ Capitulis Provinciali-
„bus cum facultatibus expressis in Literis Pa-
„tentibus ultimo loco datis.

„Ad Tertium: Dilata, & exspiratur vo-
„tum Capituli Generalis, & interim P. Gene-
„ralis in casu Discessus deputet P. Procurato-
„rem Generalem juxta solitum.

„Romæ 16. Novembris 1748.

Frà Giuseppe Maria Sanminiatielli de' Car-
melitani rappresentò alla santa memoria di Be-
nedetto XIV. con memoriale, che la Santità
Sua rimise all' Arcivescovo di Damasco Segreta-
rio della Sagra Congregazione de' Vescovi, e
Regolari perchè le ne parlasse nella prima udi-
enza, come il suo P. Generale lo aveva rimesso
con sua grave ingiuria dalla carica di Socio, e
Segretario Generale dell' Ordine Carmelitano;
onde supplicava ordinarsi, che non fosse fatta
tale mutazione.

Sentutosi prima dall' Arcivescovo di Dama-
sco Segretario il P. Generale, questi allegò un
Breve della santa memoria di Benedetto XIII.,
in vigore di cui compete ad esso il libero di-
ritto di mutare dopo un triennio i Socj, e Se-
gretari Generali, Re tamen prius cum Prote-
„ctore ipsius Ordinis communicata, e disse,
„che avendone discorso coll' Eminentissimo Pro-
„tettore, e riportatone il di lui consenso, cre-
„dette necessaria la mutazione del ricorrente per
„quiete della sua Religione, e della sua propria
„persona, allegando, che lo stesso ricorrente
„aveva grandemente mancato nell' ufficio eser-
„citato non solamente tre anni, ma anni cinque,
„e mesi quattro, che erasi unito con altri emoli
„suoi, e che aveva preso di mira la sua autori-
„tà, onde fu l' esempio di altre simili mutazioni
„aveva istituito altro soggetto con gradimento
„del Cardinale Protettore.

Riferitosi tutto ciò alla Santità Sua ne
nacque il seguente Rescritto.

„In Audientia Sanctissimi habita die 25.
„Maj 1749. Sanctissimus dixit, bene provisum
„per P. Generalem.

„J. Maria Archiep. Damasc. Secr.

Il Generale dell' Ordine de' Carmelitani es-
pose alla santa memoria di Benedetto XIV. con
memoriale, che rimise al Segretario della Sagra
Congregazione de' Vescovi, e Regolari perchè
le ne parlasse, come il Procuratore Generale
per disturbare il prossimo Capitolo Generale, e
far nascere in esso gravissime scissure con gran
pregiudizio della Religione a fatto dare un ri-
corso da un Religioso a nome ancora della Na-
zione Germanica, col quale rappresentava, che
due de' cinque Provinciali Titolari, che con-
ferisce, ed ha sempre conferito liberamente il
P. Generale pro tempore, debbano conferirsi a
due soggetti della medesima Nazione, ed inol-
tre domandava, che sieno abolite le grazie fat-
te dalla Santità Vostra ad alcuni Religiosi; on-
de supplicava ordinarsi, che prima della cele-
brazion.

brazione del Capitolo Generale imminente non s'innovasse cosa alcuna.

E fattosene di ciò dal Segretario della Sagra Congregazione de' Vescovi, e Regolari relazione al Papa, ne nacque la seguente risoluzione.

„ In Audientia habita die 22. Aprilis 1750.
 „ Sanctissimus firma remanente deputatione sa-
 „ da a P. Generali Provincialium Titularium,
 „ necnon Definitorum Generalium perpetuorum
 „ per Rescriptum Sanctitatis Suae, quoad depu-
 „ tationem Provincialium Titularium approba-
 „ vit Decretum Sacrae Congregationis; quo ve-
 „ ro ad futuram creationem Definitorum perpe-
 „ tuorum mandavit nihil innovari, nisi absolu-
 „ to proximo Capitulo Generali.

„ J. M. Archiep. Damasc. Secr.

Li Padri Carmelitani di Cremolino espo-
 sero alla Sagra Congregazione, come a suppli-
 ca della Comunità, e del Feudatario del di-
 visato luogo di Cremolino fu benignamente,
 dalla santa memoria di Pio II. con sua Bolla
 confermata dalla felice memoria di Sisto IV.
 concessa, ed assegnata alla Provincia de' Car-
 melitani di Lombardia la Cura, ed Amministra-
 zione della Chiesa Parochiale di Cremolino Dio-
 cesi di Aquì con tutte le prerogative, pregi,
 giurisdizioni, grazie, e privilegi, ed obbligossi
 detta Provincia a somministrare tre almeno de'
 suoi Sacerdoti in perpetuo, come Amministra-
 tori delle cose appartenenti al Culto Divino, e
 cura delle Anime; in tal possesso vi persevera-
 rono ancora colla prerogativa della precedenza
 a tutti li Sacerdoti Secolari dimoranti pro tem-
 pore nel medesimo luogo fino nell'anno 1721.
 in questo cominciarono a pretendere i Sacerdoti
 Secolari la precedenza agli altri Sacerdoti Car-
 melitani, quali col Priore fu Parroco assiste-
 vano alla sudetta Amministrazione, e Cura secon-
 do la sudetta Pontificia Istituzione quasi un sol
 corpo, e ricorso da' Sacerdoti Carmelitani su-
 detti Monsignor Vescovo di Acqui fece Decre-
 to solenne, che li Sacerdoti Secolari dovessero
 onninamente nelle Ecclesiastiche Funzioni osser-
 vare l'antica consuetudine riguardo alla prece-
 denza; se avevano ragioni da produrre, le
 producessero, quali però li suletti Sacerdoti Se-
 colari non producessero, ma cercarono per altre
 vie di perturbare l'antico possesso, come anco-
 ra al di d'oggi con poco esempio de' Popoli
 lo perturbano, e l'usurpano, obbligando con-
 ciò i Sacerdoti Carmelitani a non intervenire;
 supplicarono per ciò la sudetta Sagra Congre-
 gazione a restituire gli Oratori nel primiero an-
 tichissimo possesso della contrastata precedenza
 sudetta a tenore dell' accennato Decreto Ve-
 scovile.

Die 25. Septembris 1750.

„ Ordinarius provideat prout de jure.

Romae in Archivio Ordinis.

SUMMARY.

*Sequuntur Decreta emanata ab anno 1736.
 usque ad 1746. super variis Casibus
 occursis in Ordine nostro per organum
 Sacrae Congregationis super Disciplina
 Regulari.*

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

FRA Giuseppe Ricci Provinciale de' Carmeli-
 tani della Provincia di Terra di Lavoro, e 6. Marzo
 Basilicata nel Regno di Napoli Umilissimo Ora-
 tore dell'EE. VV. riverentemente le rappresenta 7. Aprile.
 come il Convento della Città di Capua, non
 solo ritrovassi approvato da lungo spazio di tem-
 po da questa Sagra Congregazione per secondo
 Noviziato, ove continuamente vi sono Chierici
 tenuti in perfetta clausura, per il proseguimento
 de' loro studj, così Filosofici, come Teologici
 sino al numero talvolta di otto, e nove, essen-
 do il primo, e principal Convento Capo di essa
 Provincia, ma in oltre da più, e più anni a
 questa parte si vive in esso con tutto rigore di
 perfetta Osservanza, e Disciplina Regolare, che
 per grazia di Dio è di special edificazione a po-
 poli, perchè oltre all'esservi un' esatto deposito
 reale, il Coro è officiato così di notte, come
 di giorno, con tutta la Divozione, e pausa,
 l'Orazione mentale frequentata due volte il gior-
 no, la Chiesa assai ben servita, e assistita da nu-
 merosi Confessori, le porte del Monastero sem-
 pre serrate, e custodite dal Portinaro a posta
 deputato, la commun Disciplina ogni Venerdì
 dell'anno, e l'uscite de' Religiosi due volte sole
 la settimana, come prescrivono le Costituzioni
 dell'Ordine, tutto in somma così ben regolato,
 che la pietà, e zelo dell'EE. VV. non potrebbe
 desiderar di vantaggio. Scorgendo dunque l'Ora-
 tore, che in detto Convento sarebbe pur bene
 a proposito vi si costituisse il primo Noviziato
 per l'ottima educazione de' Giovani, per il qua-
 le vi è un Dormitorio a parte segregato dagl'
 altri sei di esso Convento appunto come vien
 prescritto dalle Costituzioni Apostoliche, e De-
 creti di questa Sagra Congregazione, supplica
 perciò la clemenza dell'EE. VV. degnarsi di traf-
 ferire in esso Convento della Città di Capua il
 Noviziato di Chierici, e Laici, che attualmente
 ritrovassi nella Terra detta comunemente la Tor-
 re di Caserta; Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Re-
 „ gulari attentis narratis, & audito Patre Ge-
 „ nerali Ordinis Carmelitarum praesentis De-
 „ creti tenore, praevia suppressione Novitiatum Con-
 „ ventus Turris Casertae in Provincia Terrae La-
 „ boris designat, ac deputat pro Novitiis pra-
 „ fatum Conventum Civitatis Capuae ejusdem Or-
 „ dinis, ac Provinciae: Contrariis quibuscumque
 „ non obstantibus. Romae 6. Martii 1736. 50.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL Provinciale de' Carmelitani della Provincia
 di Abruzzo riverentemente espone all'EE. VV.
 che essendosi fabricato nella Città di Teramo,
 quasi tutto il Convento di nuovo, vi resta un
 Dormitorio separato dall'abitazione de' Sacerdoti
 con tutto il commodo per li Novizj, e comeche
 quella è la Città principale della Provincia, e
 nel Convento si vive con tutta l'osservanza pre-
 scritta.

scritta da questa Sagra Congregazione, desidera l'Oratore, che quel Convento sia il luogo del Noviziato della suddetta Provincia, onde supplicare umilmente l'EE. VV. degnarsi trasferire il Noviziato, che è in Città di Penne, dove però presentemente non è alcun Novizio, al Convento di Teramo; Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari attentis narratis presentis Decreti tenore, præviam suppressionem Novitiatu in Conventu Penne Ordinis Carmelitarum in Provincia Aprutina, designat, ac deputat pro Novitiato prefatum Conventum Terami ejusdem Ordinis, & Provincie: Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 7. Augusti 1736. 51.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

L Provinciale de' Carmelitani Scalzi della Provincia di Sicilia Umilissimo Oratore dell' EE. VV. riverentemente espone, come tenendo il Noviziato di quella Provincia nel Convento di S. Ildoro di Baida, quale per esser situato in luogo campestre, e d'aria paludosa adai distante dalla Città riesce di grave incommodo, ed ai Novizj, che colà si vestono, ed a que' Religiosi che ivi dimorano, non tanto per le strettezze di quell'angusto, e mal adattato Convento, ma altresì per la malignità di quell' insalustissimo clima, che molti inferma, e non pochi uccide; E però avendo maturamente considerato danni così importanti, si presenta l'Oratore suddetto col suo Disfinitorio all'EE. VV. supplicandole a degnarsi di concedere benigna licenza, acciocchè possa trasferire il Noviziato suddetto di S. Ildoro di Baida nel Convento di S. Maria de' Remedj nella Città di Palermo per togliere gl' inconvenienti, dispendj, e infermità, che dal primo derivano.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari attentis narratis, præviam suppressionem Novitiatu in Conventu S. Ildori Baidæ Ordinis Carmelitarum Disfiscalceatorum in Provincia Sicilia designat, ac deputat pro Novitiato prefatum Conventum S. Mariæ de Remedj Civitatis Panormi. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 19. Septembris 1737. 52.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

L Provinciale de' Carmelitani della Provincia di Piemonte, riverentemente espone all'EE. VV. che il suo antecessore impetrò da questa Sagra Congregazione sotto il dì 22. Maggio 1734 la facoltà di ammettere al Noviziato li Conversi nel Convento di Torino, perchè quello di Afis destinato per il Noviziato è provveduto sufficientemente di Conversi, e quelli che colà si mandano a farvi il Noviziato riescono di molto aggravio al medesimo. Ma perchè la grazia fu conceduta solamente ad triennium, e nulla la stessa ragione, supplica umilmente l'Oratore l'EE. VV. degnarsi di prorogarla almeno per un altro triennio, acciò possa ammettere li Laici Tertiari al Noviziato, e Professione nel suddetto Convento di Torino, nel quale si vive con perfetta Osservanza.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & audito P. Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum benigne annuit pro gratia ad aliud triennium, Novitiis Conversis specialiter assignato morum Magistro. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 3. Januarii 1735. 53.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Essendosi ormai resa intollerabile l'inosservanza Regolare nei Conventi dei Carmelitani della Provincia di Romagna, e Marca, li Padri zelanti di detto Ordine, e Provincia riverentemente espongono all'EE. VV. come principalmente nei Conventi di Noviziato, Professorio, e Studio succedono mille inconvenienti per la pessima educazione della Gioventù, per cui senza alcun frutto se ne sono fatte replicate istanze a' Superiori della Religione; Quindi ricorrono all'EE. VV. acciò vogliano degnarsi ordinare, che nei Conventi di Noviziato, Professorio, e Studio non possano esser Priori, se non quelli che sono Dottori, o per lo meno Baccellieri in Sagra Teologia, per esser questi più pratici della Regolare Osservanza, e capaci di fare li Capitoli delle colpe, che da' Padri semplici per ignoranza continuamente si trascurano, motivo di molti scandali, massime nel Convento di Cesena luogo di Professorio clauso, e di osservanza, che nello scorso, e corrente anno quell'infelice Priore si fa lecito dispensare l'Avvento permettendo alli suoi Religiosi di mangiare unitamente in publico Refettorio la carne, lo che viene proibito dalle stesse Costituzioni dell'Ordine sotto pene al Priore della deposizione dall'ufficio par. 1. cap. 4. par. 2. come ancora dalla Bolla di Eugenio IV. in qua mitigantur Capitula de abstinentia carniarum, che comincia, Romanj Pontificis; E perciò gli Oratori supplicano l'EE. VV. per mancanza di castigo nella Religione, dare quegli ordini opportuni, che loro pareranno più propj; Che &c.

„ Die 14. Decembris 1740 Patri Generali, qui provideat ad formam Constitutionum. 54.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Essendosi degnate l'EE. VV. di riservare ad un Memonale presentato a nome del Padre Provinciale de' Carmelitani Scalzi della Provincia di Venezia, in cui chiedeva l'assegnazione del Convento di Verona in vece di quello di Vicenza per casa di Noviziato, che exhibeat motiva, & consensum Disfinitori. Ora di nuovo ricorre l'Oratore, significando, che li motivi sono per la migliore educazione de' Novizj, e per esser Verona in mezzo della Provincia, e di minor spesa a Vocazionanti per andarvi d'aria perfetta, e godere tutte le prerogative a poter esser casa di Noviziato, come costa dall' attestato di Monsignor Vescovo, che ora presenta, così pure esservi il consenso de' Disfinitori, che di proprio pugno li sottoscrivono; supplica pertanto della grazia &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & audito Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum Disfiscalceatorum, præviam suppressionem Novitiatu in prefato Conventu Vicentiz in Provincia Veneta, presentis Decreti tenore designat, ac deputat pro Novitiato enunciatum Conventum Veronæ ejusdem Ordinis, ac Provincie. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 5. Maji 1741. 55.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

L Generale de' Carmelitani Scalzi Umilissimo Oratore dell' EE. VV. riverentemente l'espone essere attualmente visitando la Provincia di Venezia, avendo attentamente considerato il Convento di Verona, quale ad istanza di quel P. Provinciale fu destinato il giorno 5. Maggio

scaduto per casa di Noviziato con soppressione di quello di Vicenza dall'EE. VV. lo ritrova affatto inetto per casa di Noviziato, sì per mancanza di stanze separate di ricreazione, d'Oratorio, e d'altre, e molto più per essere le celle circondate da case di secolari vicinissime, che le dominano, e dalla strada pubblica di dove si sentano cose assai disperate da quelle convenevoli alla buona educazione de' Novizj del nostro Sagra Noviziato, la dove in Vicenza vi è tutto il comodo a perfezione compito; Nè Monsignor Vescovo di Verona, che ha fatta la relazione ha veduto di dentro il Convento, ma stando in Venezia si fidò dell'asserzione le fece il Provinciale, che lo desiderava, e su quello si regolò; supplica pertanto l'EE. VV. a volersi degnare di rinvocare tale assegnazione fatta in Verona, e ristabilirlo in Vicenza, ove da moltissimi anni vi è stato, e molto bene; ma siccome non si è finora non solo eseguito, ma nemmeno dato principio per poterlo eseguire di piantare il Noviziato in Verona, e sono restati in Vicenza non solo li Novizj Chonisti, quali per dispensa di questa Sagra Congregazione sotto li 12. dello stesso Maggio potevano ivi proseguire il Noviziato, ma vi restarono, e perseverarono li Novizj Laici, anzi un Laico dopo tal Decreto ha in Vicenza avendo terminato il suo Noviziato fatta la sua Professione. Supplica adunque l'Oratore l'EE. VV. degnarsi ridurre in pristinum le cose, e che proseguia ad esser casa di Noviziato quella di Vicenza con validare questo tempo passato in Vicenza per li Laici, come buono, e ratificare le Professioni fatte in quella casa, giacchè non vi era altra casa di Noviziato non essendoci in Verona, quantunque destinata posta in esecuzione. Che &c.

„ Sacra Congregatio attentis expositis per „ P. Generalem Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, prœvia revocatione Decreti super suppressione Novitiatus in præfato Conventu Vicentiz, ejusdemque collocatione in Conventu Veronæ editi die 5. Maji proximè præteriti, præsentis Decreti tenore iterum designat, ac deputat pro Novitiatu prædictum Conventum Vicentiz, Quo vero ad Laicos, qui in præfato Conventu Vicentiz post suppressionem Novitiatus Probationem egerunt, vel Professionem Regularem eniserunt, eadem Sacra Congregatio benignè annuit pro sanatione juxta petita, renovata tamen quoad Novitios Professos professione ad cautelam. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 30. Augusti 1741. 56.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.
IL Priore, e PP. Carmelitani della Città di Cesena Umilissimi Oratori dell'EE. VV. riverentemente espongono, che essendosi degnato il lor P. Generale dar ordine, che dal Convento di detta Città, siano levati li Professi Chierici, stante li debiti fatti per il mantenimento della Famiglia, e proseguimento della Fabrica. Quindi temendo gli Oratori, che per le mutazioni de' Superiori, e principalmente Provinciali, detto comando non abbia in avvenire la totale sua sussistenza. Supplicano riverentemente l'EE. VV. a volersi degnare con Decreto di questa Sagra Congregazione, comandare che per l'avvenire niuno ardisca collocare Professi Chierici di stanza in detto Convento usque dum siano estinti tutti li debiti, e terminata la Fabrica secondo la Pianta.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari attentis narratis, & audito Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum, benignè annuit, ac mandavit in præfato Conventu Cesenæ non esse impostum collocandos Clericos noviter Professos absque licentia ejusdem Sacre Congregationis; Ita tamen, ut Clerici, qui in eodem Conventu degebant in aliis Conventibus pro Professoriis in Provincia Romandiola ab hac Sacra Congregatione approbatis collocentur, ibidemque sub cura Magistris eis specialiter deputandi manere, ceterasque Professorii leges juxta Apostolicas, & Ordinis Constitutiones exactè servare teneantur. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 16. Februarii 1742. 57.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.
IL Provinciale de' Carmelitani della Provincia di Terra di Lavoro, e Basilicata riverentemente espone all'EE. VV. che nell'anno 1736. fu trasferito il Noviziato dal Convento di Caserta a quello di Capua, dove è presentemente, perchè in tale Convento era stato per molto tempo anche anticamente, come espone il Generale Benzonzi ricercato per informazioni, e voto da questa Sagra Congregazione, e come che in essa Provincia non vi è luogo migliore da porre li Chierici nuovamente Professi, per essere bene educati, e regolati a tenore de' Decreti della medesima Sagra Congregazione, se non il Convento di Caserta per essere il più copioso d'entrate, e Religiosi, dopo il Convento di Capua, supplica umilmente l'EE. VV. degnarsi d'approvare per luogo di Professorio clauso l'accennato Convento di Caserta, dove per tanto tempo è stato il primo Noviziato, vi sono tutti li commodi a tal effetto, e si vive con tutta la regular Obedienza. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & audito P. Vicario Generali Ordinis Carmelitarum presentis Decreti tenore designat, ac deputat pro Professorio in enunciata Provincia Terræ Laboris, & Basilicæ præfatum Conventum Turris Castellæ; In eoque licentiam impertitur Superioribus Regularibus, ad quos pertinet collocandi Novitios nuper Professos in vita communi, sub cura tamen Magistris eis specialiter deputandi, & cum obligatione ibidem exactè servandi omnes Professorii leges: juxta Apostolicas, & Ordinis Constitutiones, ac hujus Sacre Congregationis Decreta. Nec non vitam communem quam iidem professi sunt. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 17. Augusti 1742. 58.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.
IL Provinciale de' Carmelitani Scalzi della Provincia di Toscana Umilissimo Oratore dell'EE. VV. riverentemente espone, che essendo principiato lo studio di Filosofia nel Convento di Siena del suo Ordine, bramerebbe poter mandare a quel studio un novello Professo, ma come che Siena non è casa di Professorio, ma Firenze; supplica l'EE. VV. degnarsi determinare per detto Professorio il citato Convento di Siena altre volte accordato da questa Sagra Congregazione. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari attentis narratis, & audito P. Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum Excalceatorum,

„ rum , presentis Decreti tenore loco prefati
„ Conventus Florentie pro Professorio deputati
„ in Provincia Tuscie , prævia illius suppressio-
„ ne , designat , ac deputat pro Professorio enun-
„ ciatum Conventum Senarum ejusdem Ordinis ,
„ & Provincie ; In eoque licentiam impertitur
„ Superioribus Regularibus , ad quos pertinet , col-
„ locandi Novitios nuper professos sub cura ta-
„ men Magistri eis specialiter deputandi , & cum
„ obligatione ibidem exactè servandi omnes pro-
„ fessorii leges , juxta Apostolicas , & Ordinis
„ Constitutiones , ac hujus Sacre Congregatio-
„ nis Decreta , necnon vitam communem , quam
„ iidem Professi sunt . Contrariis quibuscumque
„ non obstantibus . Romæ 12. Decembris 1742.
„ 59.

Eminentissimi , e Reverendissimi Signori .

IL Provinciale de' Carmelitani Scalzi di Sicilia Umilissimo Oratore dell'EE. VV. avendo in esecuzione de' supremi comandi della Sagra Congregazione de' Vescovi , e Regolari separate le istanze contenute in un Memoriale presentato a nostro Signore , e rimesso alla medesima Sagra Congregazione , già espone che per la mala aria essendo stati sforzati d'abbandonare d'abitare il Convento di Baida fuori della Città di Palermo destinato casa di Noviziato , fu forrogato quello de' Remedj dello stesso Palermo , quale ora deve servire per casa di studio , onde si ritrova la Provincia senza casa di Noviziato , e con poco numero de' Religiosi da potere a dovere distribuire per li Conventi : Quindi avendo supplicato per la licenza di poter costituire per casa di Noviziato il Convento di S. Alberto di Messina , sino a tanto si sia fatto un altro Convento in Palermo capace per il Noviziato rimessa a questa Sagra Congregazione della Disciplina , perciò supplica umilmente l'Oratore l'EE. VV. per la grazia della deputazione per il Noviziato del mentovato Convento di S. Alberto di Messina . Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Re-
„ gulari attentis narratis presentis Decreti tenore , loco prefati Conventus S. Mariæ de Remediis Civitatis Panormi Ordinis Carmelitarum Discalceatorum alias pro Novitiato in Provincia Siciliæ deputati , prævia illius suppressione designat , ac deputat pro Novitiato enunciatum Conventum S. Alberti Civitatis Messanæ ejusdem Ordinis , & Provincie : Contrariis quibuscumque non obstantibus . Romæ 16. Februarii 1743. 60.

Beatissimo Padre .

IL Padre Fr. Baldassare di S. Maria Maddalena Definitor , e Procuratore de' Carmelitani Scalzi della Provincia di Sicilia prostrato a Santissimi Piedi di Vostra Santità , a nome de' medesimi Oratori , e con loro special mandato di procura , supplica la somma clemenza , e l'adorabile giustizia della Santità Vostra acciò si degni revocare la Bolla emanata sotto li 5. Ottobre 1742. con cui si proibisce a sudetti Padri senza che li medesimi siano stati intesi nelle sue chiare ragioni , il convocare , e tenere Capitolo , donec , & quousque (sono parole dell'accennata Bolla , che si dà annessa) constiterit quod in eadem Provincia perfecta didi Ordinis , & Apostolicarum Constitutionum , sacrorumque Canonum observantia in pristinum restituta non sit : oppure di rimettere l'unile , e ben giusta sua istanza al suo Monsignor Auditore , acciò ivi possi

Pars IV.

far conoscere del vizio di orrezzione , e interruzione con cui la S. Mente di Vostra Beatitudine è stata indotta dal P. Procuratore , e Definitori Generali dell'Ordine a far la detta Bolla con sì grave pregiudizio dell'estimazione , e decoro de' sudetti Padri , senza la minima loro mancanza , avendo documenti , e ragioni con cui si farà chiaramente vedere , che nelli Conventi della Provincia di Sicilia osservasi esattamente la Disciplina Regolare , e che li Capitoli che nella accennata Bolla per suggestione del P. Procuratore , e Definitori Generali suppongonsi nulli , e simoniaci sono validissimi , e lontani d'ogni pretesa macchia di simonia . Che &c.

„ Ex audientia Sanctissimi die 19. Septembris 1743. Sanctitas Sua mandavit , quod per „ me infra scriptum procuretur concordia inter partes approbanda a Sanctitate Sua . F. J. A. Card. Guadagni Sac. Congregationis Præfatus absente Domino Secretarius . 61.

Beatissimo Padre .

IL P. Fr. Baldassare di S. Maria Maddalena Primo Definitor Provinciale della Provincia de' Carmelitani Scalzi di Sicilia , e Procuratore deputato della medesima per alcune pendenze col Definitorio Generale espone riverentemente alla Santità Vostra esser passato a miglior vita in Messina il suo P. Provinciale nel secondo anno del suo governo , e perciò a tenore delle Costituzioni si dovrebbe convocare il Capitolo Provinciale per l'elezione del nuovo Superiore ; Ma perchè la Santità Vostra a supplica del Definitorio Generale gli concesse con suo Breve segnato sotto li 5. Ottobre 1742. la facoltà di eleggere il nuovo Provinciale , e suoi Definitori , quando se ne fosse data la vacanza a motivo per quanto gli fu supposto di nullità di più Capitoli Provinciali fatti negli anni decorati , sopra di che ne pende il giudizio stante un Memoriale dato alla Santità Vostra dal medesimo Oratore , e rimesso alla Sagra Congregazione della Disciplina Regolare , supplica pertanto umilmente anche in nome della sua asluttissima Provincia , che ha perduti oltre il Provinciale undeci Religiosi per il male contagioso , di permettere non ostante la convocazione del Capitolo Provinciale , e toglier di mezzo anche per il tempo futuro l'enunciato Breve , assicurando la Santità Vostra , che tutto seguirà regolarmente , e che nella Provincia fiorirà quell'osservanza , che prescrivono la Regola , e Costituzioni dell'Ordine , al qual effetto implora l'Oratore per se , e per la Provincia la Pontificia Benedizione &c.

„ Ex audientia Sanctissimi die 26. Septembris 1743. Sanctissimus auditus P. Generali Ordinis , ejusque Definitorio , prævia suspensione executionis Brevis , usque ad exitum cause in Congregatione super Disciplina Regulari benigne annuit pro gratia celebrationis Capituli Provincialis , dummodo inter Definitorum actuales recipiatur in Capitulo Definitor Provincialis , a Definitorio Generali vigore Brevis predicti legitime electus , & statim sequa electione novi Provincialis transmittantur acta Capitularia , ad eandem Congregationem , quibuscumque in contrarium non obstantibus .

Joseph Livizzani Secretarius . 62.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL Vicario Generale de' Carmelitani umilmente rappresenta all'EE. VV. come avendo ordinato a tutti li Provinciali per parte di questa Sagra Congregazione di non ammettere alla professione li Novizj Laici, se non dopo compito l'anno 25. di loro età ne ha riportato in risposta che li medesimi in avvenire eseguiranno puntualmente gli veneratissimi comandamenti di essa Sagra Congregazione, ma come che prima della pubblicazione del riferito Ordine in alcune Provincie si trovano annessi al Noviziato alcuni Laici, che non hanno la sudetta età di anni 25. perciò l'Oratore supplica la somma bontà dell'EE. VV. di volergli accordare la facoltà di poter far professare li sudetti Laici non ostante, che non abbiano compito l'anno 25. di loro età. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari attentis expositis per P. Vicarium Generalem Ordinis Carmelitarum Oratorem, superscriptis precibus benigne annuit pro gratia juxta petita, dummodo quoad reliquos Laicos, seu Conversos admittendos in futurum Superiores omnino exequantur ordines datos; ac insuper prefati modo in Novitiatu degentes, & ad professionem admittendi tametsi annum vigesimumquintum eorum ætatis non expleverint in actu professionis presenti Indulto seu uti velle declarent: Servatis in reliquis omnibus, & singulis de jure servandis: Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 18. Decembris 1743. 63.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL Priore de' Carmelitani di Cesena riverentemente espone all'EE. VV. che essendo stato nell'anno 1742. il dì 16. Febrajo impetrato da codesta Sagra Congregazione un Decreto, col quale resta proibito alli Provinciali di collocare in avvenire li Chierici Professi nel sudetto Convento di Cesena, col motivo di essere aggravato da' debiti, per mancanza di detti Chierici viene il riferito Convento molto pregiudicato sì nel servizio di Dio, e della Chiesa, come nel decoro appreso la Città, nella quale quasi tutti gl'altri Regolari hanno studio, ed essendosi dall'Oratore ne' passati due anni pagati sc. 523. 25. 8. di debiti, supplica umilmente l'EE. VV. degnarsi di rinvocare l'accennato Decreto, e concedere di nuovo la facoltà al Provinciale pro tempore di poter collocare nel sudetto Convento di Cesena lo studio, e li Chierici Professi, come v'erano antecedentemente; Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & audito jam Vicario, nunc P. Generali Ordinis Carmelitarum benigne annuit pro gratia reintegrationis, & quatenus opus sit novæ deputationis enunciati Conventus Carmelitarum Censæ in Provincia Romandiolæ, pro Professorio, in eoque licentiam impertitur Superioribus Regularibus, ad quos pertinet collocandi Novitios nuper Professos in vita communi, sub cura tamen Magistris eis specialiter deputandi, & cum obligatione ibidem exactè servandi omnes Professori leges, juxta Apostolicas, & Ordinis Constitutiones, ac hujus Sacre Congregationis Decreta: Necnon vitam communem, quam iidem professi sunt contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 24. Junii 1744. 64.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL Provinciale de' Carmelitani Scalzi della Provincia di Venezia Umilissimo Oratore dell'EE. Loro, riverentemente l'espone aver di bisogno situare una casa di Professorio per allevare la gioventù, stante che in Venezia, dove prima era il Professorio, per giusti motivi si è posto lo studio, e non avendo altra casa più propria nella sua Provincia, che quella di Padova per esservi tutto il bisognevole per la custodia de' giovani, essendo stata per molto tempo casa di studio, supplica per tanto l'EE. Loro a degnarsi concedergliene il permesso; Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, & audito etiam Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, presentis Decreti tenore, loco prefati Conventus Venetiarum pro Professorio in Provincia Veneta deputati, prævia illius prefessione, benigne designat, ac deputat pro Professorio, seu secundo Novitiatu enunciatum Conventum Patavinum ejusdem Ordinis, ac Provincie, in eoque licentiam impertitur Superioribus Regularibus, ad quos pertinet, collocandi Novitios nuper professos, sub cura tamen Magistris eis specialiter deputandi, & cum obligatione ibidem exactè servandi omnes professorii leges juxta Apostolicas, & Ordinis Constitutiones, ac hujus Sacre Congregationis Decreta, necnon vitam communem, quam iidem professi sunt. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 10. Aprilis 1745. 65.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL P. Procuratore Generale de' Carmelitani espone con ogni ossequio all'EE. VV. come la Procura di S. Alberto in Sicilia sperando dalla loro benignità l'opportuna licenza di vestire un numero considerabile di Novizj, attesa l'estrema penuria, in cui si trova di Religiosi, desidererebbe per maggior comodo tre Conventi di Noviziato, cioè Modica, Licodia, e Mazzarino, stimandosi questi più a proposito, per esser in perpetuo assegnati case di Noviziato, poichè Milazzo, e Nicosia furono assegnati provisionalmente, & pro interim. Pertanto l'Oratore unito al P. Provinciale di quella Provincia, e a Diffinitori della medesima supplicano umilmente l'EE. VV. della grazia &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis narratis, prævia suppressione Novitiatus in aliis Conventibus Ordinis Carmelitarum antiquæ Observantiæ in Provincia S. Alberti in Sicilia antiquitus destinati, presentis Decreti tenore designat, ac deputat pro nunc pro Novitiatu duos tantum ex prefatis tribus Conventibus, videlicet Conventus Licodiæ, & Mazzarini ejusdem Ordinis, ac Provincie: Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 12. Junii 1745. 66.

Beatissimo Padre.

I Sommi Pontefici Urbano VIII. e Innocenzo X. approvarono in forma specifica il corpo delle Costituzione fatte espressamente per Provincie Reformatæ, & reformandis in Ordine Carmelitarum, nelle quali par. 1. num. 2. leggesi il seguente Statuto: Novitiatus a Definitorio, aut Provinciali definitur non amplius quam unus, aut ad summum alter in unaquaque Provincia, ubi solum, nusquam alibi instruentur Novitii secundum Decreta Summorum Pontificum, & hæc Constitutiones, Finchè la Provincia di Piemonte, la quale ha sotto di se 12. Conventi,

non

non fu arrollata sotto l'Osservanza letterale di dette Costituzioni, ebbe col permesso della Sagra Congregazione per suo Convento di Noviziato quello di Torino, indi quello di Rivoli. Volendo poi il Santissimo Papa Innocenzo XI. stabilire in essa Provincia la detta letterale Osservanza, scelti i Religiosi avidi della medesima, quelli collocati nei Conventi d'Asti, di Dogliani, e di Cherasco sotto il governo di un Vicario Provinciale indipendente dal Provinciale, data a questi la facoltà di aggregare alla loro Riforma ogni triennio un altro Convento, ed affinché colla deficienza insensibile dei non riformati dolcemente tal Riforma si propagasse, tolto al Provinciale l'arbitrio, trasferì da Rivoli nel Convento d'Asti il Noviziato colla clausola, extra quem nullas sub poena nullitatis prodisa Provincia investiri, & probari poterit, come del tutto meglio ne appare in suo Breve delli 27. Marzo 1687. confermato da altro di Clemente XI. delli 26. Ottobre 1715. dopo che furono aggregati, come sovra, alla detta Riforma anche i Conventi di Vinovo, e di Torino. Venendo frattanto da varj accidenti impedita la sudetta successiva triennale aggregazione dagli altri Conventi, siccome i cinque già riformati furono astretti a vestire in appresso con qualche ritengo per non gravarsi di famiglia ultra vires, così i sette non ancor riformati, furono in breve ridotti a poco più di 30. Conventuali frattutti: Il che considerandosi dalla san. mem. di Benedetto XIII. fatta previamente visitare dal suo Commissario Apostolico la Provincia, soppressa indi la sudetta divisione di essa in due corpi, lasciata a quei 30. l'elezione di accettar la Riforma, o di ritirarsi in aliene Provincie, ac exactam enarratarum Constitutionum Observantiam expedit, ac unico contextu in universa Provincia prefata constabilire cupiens, aggregò di sbalzo a detti 5. gl'altri sette Conventi, dichiarando riformata tutta la detta Provincia, ed istituendo nulladimeno unicum Novitiatum pro tota Provincia prefata in Conventu Astensi, in quo de presentibus habetur, come meglio altresì ne costa dal suo Breve delli 26. Marzo 1729. la qual introduzione degli Allievi dei 5. Conventi Riformati, fatta come sopra simultaneamente negli altri sette, aggiunto che il Convento di Asti ha solo otto camere per Novizi, dei quali infra l'anno sempre è licenziato, o da se parte alcuno, e che fatta una communio regolamente in essa Provincia sei Religiosi per lo meno ogni anno, avendo operato, che sino al presente si trovino in tutta essa Provincia soli 160. Professi tra Coristi, e Laici, quando ne' suoi 12. Conventi potrebbero mantenersi, anzi vi sono indispensabilmente necessari 200. almeno per il congruo sostentamento dell'Osservanza Regolare alla mente dei Sommi Pontefici; nè sembrando potersi altrimenti riparare alla sudetta dannosa penuria di Religiosi, se non con aprire nella Provincia a tenore di dette Costituzioni un secondo Noviziato, quale autorità però si crede non più risiedere nei Superiori di essa, in vigore dei sudetti Brevi posteriormente emanati; Quindi i presentanei Provinciali, e Definitori della medesima, ricorrono alla Santità Vostra; umilmente supplicando la affinché si degni, per le cause narrate, concedere alla detta Provincia dei Carmelitani di Piemonte, come sovra dichiarata tutta Riformata un secondo Noviziato, e quello stabilire nel sudetto Convento già altre volte approvato

Part IV.

di Torino, oppure rimettere la presente supplica alla Sagra Congregazione sopra la Disciplina Regolare colle facoltà necessarie, ed opportune. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem hunc libellum remisit, attentis narratis, & auditis P. Vicario Generali Ordinis Carmelitarum, ac Nuncio Apostolico Taurinensi, benignè annuit pro gratia concessione Novitiatum ad decennium in enunciato Conventu Taurinensi, firmo remanente altero in Conventu Astensi: Ita tamen ut in eodem Conventu Taurini, omnia, & singula serventur, quæ ab Apostolicis, & Ordinis Constitutionibus, quoad Carmelitas Reformatos sunt disposita, ac servantur itidem ea, quæ prescripta remanent in Decretis san. mem. Clementis VIII. super receptione, & educatione Novitiorum, ac pro Regularium reformatione, & ad eundem Nuncium Apostolicum Taurinensem pro præmissorum omnium executione. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 26. Martii 1745. 67.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL Procuratore Generale de' Carmelitani divotamente rappresenta all'EE. VV. come dal Decreto di codesta Sagra Congregazione, in virtù di cui si proibisce l'ammettere i Conversi all'abito di Probazione avanti i 20. anni, ed alla Professione prima di 25. terminati, è nato il dubbio se tutta la sudetta probazione debba esser fatta nel Convento di Noviziato, oppure possa farsi anche in altri Conventi, a riserva però dell'annua probazione Canonica immediatamente avanti la Professione, conforme l'uso inveterato di tutte le nostre Provincie d'Italia. Intanto riflettendo l'Oratore, che tal Decreto allorchè ordinasse l'intera probazione di cinque anni nella casa del Noviziato, recherebbe alle Provincie un sommo pregiudizio, si perchè i Noviziati resterebbono aggravati di gente di servizio oltre il dovere, e spogliati della medesima gl'altri Conventi, si ancora perchè non potendo i Noviziati mantenere in probazione per cinque anni unitamente tanti laici, quanti sono necessari alle Provincie, queste in breve resterebbero prive di Conversi. Perciò l'Oratore supplica l'EE. VV. a dare al riferito dubbio l'opportuna spiegazione, con cui si renda il sopradetto Decreto praticabile, anzi con vantaggio, che con pregiudizio delle Provincie.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari attentis expositis per Procuratorem Generalem Ordinis Carmelitarum Oratorem, & referente Eminentiss. Domino Cardinali Tambrino, censuit satis esse, ut Conversi Carmelitarum permanent in Conventu Novitiatum per integrum annum immediatè ante Professionem, quam non emittant ante annum vigesimum quintum suæ ætatis expletum, & ita imposterum eadem Sacra Congregatio servari præcipit: Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 2. Augusti 1746. 68.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL Procuratore Generale de' Carmelitani divotamente rappresenta all'EE. VV. come in adempimento di ciò che si degnarono significar nel foglio concernente la Provincia di S. Alberto in Sicilia ha considerato, che presentemente il luogo più proprio per il Professo di quella Pro-

Bbb 2

vin.

vincia è il Convento di Messina, e l'altro di Milazzo. Pertanto umilmente supplica l'EE. VV. a degnarsi di deputare a tal effetto i due accennati Conventi, affinché la Provincia possa ricevere in appresso dalla benignità dell'EE. VV. la desiderata, ed opportuna facoltà di vestire Novizj per supplire alla gran penuria, che prova de' Religiosi.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regu-
„ lari attentis expositis per Procuratorem Gene-
„ ralem Ordinis Carmelitarum Oratorem pravia
„ suppressione Professoriorum primitus per hanc
„ Sacram Congregationem deputationum in Con-
„ ventibus Carmelitarum Antiquae Observantiae
„ Provinciae S. Alberti in Sicilia; necnon pravia
„ revocatione post praesentis Decreti execu-
„ tionem facultatis collocandi in nonnullis di-
„ ctæ Provinciae noviter Professos, alias per
„ eandem Sacram Congregationem per modum
„ provisionis concessæ; prefati praesentis Decreti
„ tenore designat, & deputat in eadem Provin-
„ cia pro Professoris enunciatis duos Conventus,
„ videlicet Messanæ, & Milatii; In eisque
„ licentiam impertitur Superioribus Regularibus,
„ ad quos pertinet collocandi Novitios nuper
„ Professos in vita communi, sub cura tamen
„ Magistris eis specialiter, ac respectivè depu-
„ tandi, & cum obligatione ibidem exactè ser-
„ vandi omnes Professorii leges, juxta Apostoli-
„ cas, & Ordinis Constitutiones, ac hujus Sa-
„ cræ Congregationis Decreta; necnon vitam
„ communem, quam iidem Professi sunt. Con-
„ trariis quibuscumque non obstantibus. Romæ
„ 9. Septembris 1745. 69.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL Provinciale de' Carmelitani della Provincia di Romagna riverentemente espone all'EE. VV. che trovandosi il Convento di Ravenna, dove è presentemente il Noviziato in qualche angustia, e però bisognoso di esser posto in economia, ha determinato col consenso del P. Generale di trasferire il Noviziato nel Convento di Forlì Città di aria perfetta, dove sia sito proporzionato per il Noviziato a tal effetto edificato, onde supplica umilmente l'EE. VV. degnarsi di approvare detto Convento di Forlì per il Noviziato della succennata Provincia di Romagna, dove si spera che li Novizj goderanno buona salute, lo che non succede in Ravenna a cagione non meno, dell'aria poco buona, che della situazione di esso Noviziato. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Re-
„ gulari, praesentis Decreti tenore pravia sup-
„ pressionem Novitiatum in Conventu Ordinis Car-
„ melitarum Ravennæ designat, ac deputat pro
„ Novitiatu in enunciata Provincia Romandio-
„ læ Conventum ejusdem Ordinis Civitatis Fo-
„ roliviensis. Contrariis quibuscumque non ob-
„ stantibus. Romæ 5. Octobris 1746. 70.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

FRA Arsenio Duilhè Procuratore Generale de' Carmelitani divotamente rappresenta all'EE. VV. come in adempimento de' Decreti della san. mem. di Clemente VIII. fu praticato nel detto Ordine di ammettere alla professione i Fratelli Laici, o sian Conversi terminato l'anno della Probazione, e dell'età loro il 21. ma perchè posteriormente fu dalla Sagra Congregazione dello stato de' Regolari d'ordine di Alessandro VII. a 20. di Marzo 1657. stabilito in tal guisa: Fratres vero Conversi nonnisi ætatis anno vige-

simo ad Probationis habitum, & vigesimoquinto ætatis ad Professionis emissionem recipiantur, e cio per inavvertenza del Procuratore Generale di quel tempo, che si prevalse de' Decreti concessi all'Ordine di S. Agostino, ne' quali si legge inserita la stessa clausula, come quella che in conformità delle Costituzione di quell'Ordine; perciò il P. Gio: Battista Lezzana succeduto nell'ufficio di Procuratore Generale, vedendo il grand' incommodo, che un tal Decreto cagionava ne' Carmelitani, attesa la difficoltà di trovar persone che volessero aspettare cinque anni a professare ricorse a detta Sagra Congregazione, di cui era Segretario il fu Monsignore Fagnano, supplicandola della moderazione di tal Decreto, con ridurre il tempo della probazione già praticata ne' sopra nominati Decreti di Clemente VIII. ed essendo vivente l'istesso Pontefice Alessandro VII. ne uscì il rescritto Sanctissimus annuit, ut de cætero quoad ætatem Converterum profiteri volentium in Ordine Carmelitarum serventur Decreta Clementis VIII. Datum Romæ die 4. Septembris 1658. P. Fagnanus Secretarius, come può riscontrarsi in Segretaria di questa Sagra Congregazione della Disciplina Regolare nel Tomo dell'accennata Congregazione dello stato de' Regolari fol. 130. e 137. A tenore dunque di un tal Decreto, o sia oracolo, o ordine Pontificio i Provinciali si confermarono poi su questo affare agli accennati Decreti di Clemente VIII. Ma perchè osservatisi i primi Decreti di Alessandro VII. del 1657. e non sapendosi il posteriore rescritto del 1658. alcuni anni scorsi fu mente dell'EE. VV. che si osservasse quanto fu disposto ne mentovati primi Decreti circa l'età degli anni 25. compiti per la professione de' Conversi, in modo che, nato da ciò il dubbio circa il tempo in cui dovesse intendersi il formale Noviziato per detti Conversi, essendo Ponente l'Esso Tamburini a' 2. d'Agosto prossimopassato fu stabilito: „ Cen-
„ suit Sac. Congr. satis esse, ut Conversi Car-
„ melitarum permaneant in Conventu Novitia-
„ tus per integrum annum immediate ante Pro-
„ fessionem, quam non emittant ante annum vi-
„ gesimum quintum suæ ætatis expletum.

Pertanto siccome questa nuova disposizione ha ridotto l'Ordine a primieri gravi incomodi, per cagion de' quali si compiacque con detto Oracolo Pontificio detta Congregazione sopra lo stato de' Regolari deferire alle preghiere del Padre Lezzana per ridurre l'età della Professione de' Fratelli Laici, o sian Conversi Carmelitani all'anno 21. compiti giusta i Decreti di Clemente VIII. così il moderno Procuratore Generale Oratore, supplica la benignità dell'EE. VV. a degnarsi di esser contente della detta età di anni 21. compiti prescritti da' sopracennati Decreti di Clemente VIII. a tenore, e forma del detto rescritto, o Decreto del 1659.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Re-
„ gulari, attentis narratis, & referente Eminen-
„ tissimo Domino Card. Tamburino, recedendo
„ a decis. sub diebus 28. Octobris 1743. & 2.
„ Augusti 1745. censuit, ac rescripsit servan-
„ dum esse Decretum san. mem. Alexandri VII.
„ editum die 4. Septembris 1658. Romæ 18. Ju-
„ lii 1747. 71.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL Procuratore Generale de' Carmelitani con pieno ossequio rappresenta all'EE. VV. come essendo già stati deputati da codesta Sagra Congregazione per Conventi di Noviziato nella

Provincia di S. Alberto in Sicilia le case di Mazzarino, e di Licodia si desiderava dalla Provincia un terzo Noviziato nel Convento di Messina, quale per errore fu proposto dal supplicante all'EE. VV. per casa di Professorio, e sin dall'anno scorso ne consegui benignamente la grazia, essendo nato tal errore dall'assenza del P. Generale, a cui furono trasmessi gl'atti della Congregazione Definitoria, quali perciò non potè vedere l'Oratore intanto essendo egli stato informato, ed assicurato che il Convento di Messina non ha entrate bastevoli per mantenere i giovani Professi, umilmente supplica l'EE. VV. a degnarsi di collocare altrove quel Professato, e di deputare il riferito Convento di Messina per casa di Noviziato. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari attentis expositis per P. Procuratorem „ Generalem Ordinis Carmelitarum Oratorem, „ previa suppressione Professorii juxta Decretum „ deputationis ab hac Sacra Congregatione editum 9. Septembris 1746. in prefato Conventu Civitatis Melfanse presentis Decreti tenore designat, ac deputat pro Novitiu eundem Conventum predicti Ordinis in Provincia „ S. Alberti in Sicilia. Contrariis quibuscumque „ non obstantibus. Romæ 13. Augusti 1747. 72.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari attentis expositis per P. Procuratorem „ Generalem Ordinis Carmelitarum Oratorem, „ previa suppressione Novitiatus in Conventu Mazzarini ejusdem Ordinis in Provincia Sancti Alberti in Sicilia, presentis Decreti tenore designat, ac Deputat pro Professorio eundem Conventum Mazzarini; in eoque licentiam impertitur Superioribus Regularibus, ad quos pertinet collocandi Novitios nuper Professos in vita communis, sub cura tamen Magistris eis specialiter deputandi, & cum obligatione ibidem exactè servandi omnes Professorii leges juxta Apostolicas, & Ordinis Constitutiones, ac hujus Sacre Congregationis Decreta; Nec non vitam communem, quam illem professi sunt. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 13. Augusti 1747. 73.

„ DIE 12. Februarii 1748. Sacra Congregatio super Disciplina Regulari me Ponente decrevit: P. Generali, qui cum omnibus facultatibus etiam Sacre Congregationis provideat cum Consilio Ordinis, & ad mentem, & mens est, quod D. Secretarius iungatur P. Generali juxta mentem Sacre Congregationis, quod si voluerit collocare in Conventu Neriti Studentes Theologos id non præstet nisi in eodem fiat cellæ pro singulis Studentibus omnino assignandæ, & nisi Conventus eisdem alendi sit capax, & clausura sit terminata. Has vero conditiones teneatur Provincialis verificare, previa attestatione Episcopi, & certiorer, & quoad Indultum vestimenti arbitrio Reverendissimi Præsfecti.

Al Memorial di ricorso presentato dal Padre Albanese: „ Sacra Congregatio decrevit me Ponente P. Generali, qui cum omnibus facultatibus etiam Sacre Congregationis pro suo zelo, & conscientia provideat, & certiorer.

D. J. Cardinalis Besutius. 74.

R Egolari d'Orvieto: „ Dis 26. Junii 1748 „ Ad mentem, & mens est, quod de Man „ dato Sac. Congregationis iungatur Procura „ toribus Generalibus Ordinum, quorum Conven „ tus existunt in Civitate Urbevetana, quod „ venditio vini, de qua agitur (quando omni „ bus adhibitis diligentis expleri nequeat, ut „ dicitur a fove, vel in locis extra clausuram) „ fiat a personis tantum secularibus, absque ullo „ interventu Fratrum etiam Laicorum, ut vulgo „ dicitur a minuto intra clausuram, in locis ta „ men magis distitis a communicatione Religio „ forum, & dummodo non protrahatur ultra ho „ ram diei 24., ac exclusi semper remaneant „ dies in quibus celebratur aliqua peculiaris so „ lemnitas in eorum Ecclesiis, 75.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

L I PP. Carmelitani Riformati della Provincia di S. Maria della Scala nel Regno di Sicilia Umilissimi Oratori dell'EE. VV. ossequiosamente l'espongono, come essendosi introdotta, e stabilita sin dall'anno 1725. la loro Riforma in alcuni Conventi della Provincia di S. Alberto per mezzo di molti, e varj Decreti della Sacra Congregazione della Disciplina Regolare, Brevi della san. mem. di Papa Benedetto XIII. perpetui silenzi, ed altre provvidenze date dalla san. mem. di Clemente XII. dopo lo strepito di molte liti sostenute dalli Oratori per lo corso di molti anni, e in Roma, ed in Vienna, ed in Palermo, a riguardo delle lunghe, ed ostinate contraddizioni promosse, e mantenute da' Padri della Provincia di S. Alberto del medesimo Regno accerrimi avversarij di detta Riforma, finalmente da essa Sacra Congregazione fu preso espediente sotto li 18. Agosto 1738. e 2. Maggio 1741. per refecare affatto ogni disturbo di divenire alla divisione delle sudette due Provincie, colla condizione però di assegnarsi alla Provincia dell'Oratori altri tre Conventi, oltre a quelli che in oggi possiede da sinembrarsi dalla Provincia accennata di S. Alberto, il che fu parimente confermato con ispecial Breve della Santità di Nostro Signore felicemente regnante sotto li 27. Luglio 1742. nella creazione di essa Provincia Riformata di S. Maria della Scala. Avvicinandosi adesso il Capitolo Generale dell'Ordine da celebrarsi nel venturo Maggio in Bologna, han presentato l'Oratori, che i Padri della Provincia di S. Alberto loro antichi oppositori pretendano di riproporre in Capitolo quelle stesse materie già discusse, eliminate, e risolte dalla Sacra Congregazione, si intorno alla sussistenza della Riforma, come circa l'assegnamento di tre Conventi, che in virtù delle poc'anzi dette Apostoliche provvidenze gli competono, e con ciò intorbidare la pace, e quietudine della loro Riforma, ed arenare la di lei propagazione in pregiudizio della Gloria di Dio, e bene della Regolare Osservanza.

Prostrati intanto li Oratori a piedi dell'EE. VV. le supplicano con umilissimo ossequio affinchè per evitare sì gravi disordini si degnino ordinare a tutti i Capitoli Generali, che si astenghino affatto di discorrere in esso Capitolo di qualunque affare atinente alla Riforma di Sicilia, acquietandosi onninamente alle determinazioni dell'EE. VV. come conviene sotto la pena di nullità di esso Capitolo, ed altre pene ben viste all'EE. VV. come in circostanza del Capitolo Generale tenuto in Roma l'anno 1731. si providde a favore della Riforma sotto li 7. No.

Novembre della gl. mem. di Papa Clemente XII.
Che &c.

Die 7. Aprilis 1750. Satis provifum per
organum Sanctitatis Suae a Sacra Congrega-
tione Episcoporum &c. idest nihil innovetur
circa supplicantes in proximo Capitulo Gene-
rali.

F. J. A. Card. Guadagni Ponens.

XXXIII.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Ex Provinciales Ordinis nostri suffragium
ferre possunt in omnibus Capitulis Pro-
vincialibus, & intermediis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1750.
7. Dec.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Fi-
lius Aloysius Laghi Prior Generalis
Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte
Carmelo, quod in Comitibus Generalibus
dicti Ordinis die 16. Maii proximè præte-
riti in Civitate nostra Bononiensi habitis
pro parte dilectorum filiorum Priorum,
Provincialium Reformatorum Narbenen.,
Turonen., Pedemontanæ, Aquitanæ, &
Provinciæ Ordinis prædicti supplex libel-
lus Definitorio Generali porrectus fuit te-
noris sequentis, videlicet.

Rm̃i Præses, & Definidores.

Quamquam Constitutiones nostri Or-
dinis Carmelitarum pro Reformatis par. 1.
cap. 1x. num. xii. existimandum, &
presumendum censeant omnes Exprovin-
ciales, qui semper sunt pauciori numero,
prudentes esse, probare virtutis, Reli-
gioni utiles, & fideles; adeoque declarent,
quod Patres, & Consiliarii Provinciæ,
quasi nati sunt omnes Exprovinciales;
imo velint duos antiquiores ex iis, qui
functi sunt in Provincia Officio Provincia-
lis adesse, ut potè in Regimine Provinciæ
expertos, Capitulis Provincialibus cum
voce activa, & passiva, ac cum loco post
ultimum Priorem ante Socios omnes, ser-
vata inter illos duos antiquioritate Profes-
sionis: nihilominus Viris in Ordine adeo
qualificatis nullam aliam præcedentiam,
aut prærogativam indulgent expressè, qua
secernantur ab aliis: Idcirco Provinciales
Reformati infra scripti postulant illis gra-
tiam Definitoriatu perpetui cum voce

activa, & passiva ad omnes, & singulas
electiones, etiam Priorum in Capitulis
Provincialibus, & Congregationibus an-
nuis, intermediis, aliisque quibuscum-
que suarum respectivè Provinciarum, &
cum præcedentia, seu loco immediate post
Priorem localem ubique extra dictos ca-
tus, & immediate post Priorem Provin-
cialem in dictis catibus, servato tamen
inter se ipsos Ordine Professionis, non ob-
stantibus prædictis, cæterisque contrariis
quibuscumque, ac præsertim quod dictus
Definitoriatu perpetuus minime obset
voti passivæ eorumdem pro electione Prio-
rum in iis Provinciis, ubi electiones hu-
jusmodi per communitates fieri solent.

Fr. Marcus a S. Jacobo Provincia-
lis Narbonæ.

Fr. Simplicianus a S. Guilielmo
Provincialis Turonia.

Fr. Cirillus a Matre Dei Provincia-
lis Pedemontis.

Fr. Marcus a S. Joanne Baptista
Provincialis Aquitanie.

Fr. Claudius a S. Margarita Provin-
cialis Provincie Provincie.

Definitorium vero prædictum hujus-
modi supplici libello rescriptis juxta pe-
tita.

2. Cum autem sicut dictus Aloysius
Prior Generalis præmissa, quo firmius sub-
sistant, & serventur exactius in memora-
ta Provincia Pedemontana, in qua cau-
tum, præscriptumque reperitur per qual-
dam fel. record. Benedicti PP. XIII. præ-
decessoris Nostri in simili forma Brevis die
26. Martii 1729. expeditas literas, ne
ipsa Provincia quibuscumque aliis privilegiis,
prærogativis, & indultis uti valeant in po-
sterum, nisi privilegia, prærogativæ, &
indulta illi deinceps tribuenda, & conce-
denda prius ab Apostolica hac Sancta Sede
approbentur, & confirmantur, Apostoli-
cæ confirmationis nostræ patrocinio com-
muniri summopere desideret, Nobis pro-
pterea humiliter supplicari fecit, ut sibi
in præmissis opportunè providere, & ut
infra indulgere de benignitate Apostolica
dignaremur.

3. Nos igitur ipsos Aloysium Priorem
Generalem, & Priores Provinciales spe-
cialibus favoribus, & gratiis prosequi vo-
lentes, & a quibuscumque excommunicationis,
suspensionis, & interdicti, aliisque Ec-
cle-

XXXIV.

Ex Bull. MS. nostrorum Excalceatorum
Congregationis Hispaniæ
fol. 181.

SUMMARIVM

*Prohibetur sub pœna Excommunicationis
majoris reservata extractio librorum
a nova Matritensi Bibliotheca nostro-
rum Discalceatorum.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

elasticis sententiis, censuris, & pœnis
a jure, vel ab homine quavis occasione,
vel causa latis, si quibus quomodolibet
innodati existunt, ad effectum præsen-
tium tantum consequendum harum serie
absolventes, & absolutos fore censentes,
hujusmodi supplicationibus inclinati, su-
pradictam rescriptam a Definitorio Gene-
rali, sicut præmittitur, intranscripto sup-
plici libello factum etiam pro Provincia
Pedemontana hujusmodi, auctoritate Apo-
stolica tenore præsentium approbamus, &
confirmamus, illique inviolabilis Aposto-
licæ firmitatis robur adjicimus, omnesque
& singulos juris, & facti defectus, si qui
desuper intervenerint, supplemus, & sa-
namus,

4. Decernentes easdem præsentis lit-
teras semper firmas, validas, & efficaces
existere, & fore, suosque plenarios, &
integros effectus sortiri, & obtinere, ac
illis, ad quos spectat, & pro tempore,
quandocumque spectabit plenissime suffra-
gari: Sicque in præmissis per quoscumque
Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam
Causarum Palatii Apostolici Auditores
judicari, & definiri debere, ac irritum, &
inane, si secus super his a quoquam qua-
vis auctoritate scienter, vel ignoranter
contigerit attentari.

5. Non obstantibus memoratis Bene-
dicti prædecessoris prædicti literis, aliis-
que Constitutionibus, & Ordinationibus
Apostolicis, Provincialibus, & Ordinis hu-
jusmodi etiam juramento, & confirmatio-
ne Apostolica, vel quavis firmitate alia ro-
boratis, statutis, & consuetudinibus, pri-
vilegiis quoque, indultis, & Literis Apo-
stolicis in contrarium præmissorum quomo-
dolibet concessis, confirmatis, & innova-
tis. Quibus omnibus, & singulis illorum
tenores præsentibus pro plene, & suffi-
cienter expressis, ac de verbo ad verbum
insertis habentes, illis alias in suo robore
permanfuris, ad præmissorum effectum hac
vice dumtaxat specialiter, & expresse de-
rogamus, cæterisque contrariis quibuf-
cumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam
Majorem sub Annulo Piscatoris die 7.
Decembris 1745. Pontificatus Nostri An-
no Undecimo.

D. Card. Passioneus.

IN iis quæ ad tuendos, conservandos- *An. 1751.*
que Libros Bibliothecarum Religioso- *10. Maji.*
rum præsertim Ordinum quorumcumque
pertinere noscuntur, auctoritatem nostram
libenter interponimus, prout in Domino
conspicimus salubriter expedire. Cum
itaque sicut dilectus Filius Emmanuel a
Virgine Procurator Generalis Ordinis Fra-
trum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Di-
scalceatorum nuncupatorum Congrega-
tionis Hispaniæ Nobis nuper exponi fecit,
quod in Conventu sub invocatione Sancti
Hermenegildi Oppidi Matriti Toleran.
Diecefis Congregationis prædictæ præter,
& ultra communem Bibliothecam ad com-
mune Fratrum dicti Conventus commo-
dum, peculiaris alia Bibliotheca pluribus,
selectioribusque Libris omni genere erudi-
tionis sacra præsertim instructa, tum ejus-
dem Conventus Alumni ardentiori studio,
ditiore deposito doctrina præditis appri-
mè congrua, tum Congregationis hujus-
modi Superioribus ibi, ut plurimum, de-
gentium usibus, maxime pro Definitorum
Generalium consultationibus necessaria,
non modicis expensis, iteratisque curis
erecta, & stabilita reperitur; & licet per
quasdam fel. rec. Urbani PP. VIII. Præ-
decessoris Nostri in simili forma Brevis
die 25. Martii 1642. expeditas literas,
quarum initium est: *Conservationi, &*
manuentioni præfata vetita sit extractio
cujuslibet Libri e Bibliothecis memoratæ
Congregationis sub pœna excommunica-
tionis latæ Sententiæ quoad personas ex-
teras, nihilominus inhibitum non fuerit,
ut Religiosi, seu dictæ Congregationis
Professores libros communis Bibliothecæ
in Cellas proprias asportent, ibique, ve-
luti

luti ad usum proprium diu conservent, ex quo sæpe sæpius accidit, ut selectiones Libri in dicta Bibliotheca pluries desiderantur; ac propterea dictus Emmanuel nomine dictorum Superiorum Generalium, quo primodictæ Bibliothecæ conservatio, & mantentioni consultum sit, oportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum cupiat.

2. Nos ipsum Emmanuelem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac sui, & dictorum Superiorum Generalium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Ne de cætero quispiam ex Fratribus Conventus, Ordinis, & Congregationis hujusmodi cujusvis gradus, status, conditionis, qualitatis, & dignitatis, ac superioritatis quacunque causa, & superioritate fungens (exceptis tamen dumtaxat Præposito Generali, & Diffinitoribus Generalibus in Officiis, & muneribus respectivé existentibus) libros, quinterna, & folia sive impressa, sive manuscripta in peculiari Bibliotheca, ut præfertur, de novo constructa nunc, & pro tempore existent. sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, & occasione e dicta Bibliotheca extrahere, & asportare, seu ut extrahantur, & asportentur permittere, & consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis sententiæ poena ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, auctoritate Apostolica tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Conventus, Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, pri-

vilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suorum robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

4. Volumus autem, ut præsentis prohibitionis exemplum in valvis dictæ Bibliothecæ, aut in alio conspicuo loco, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, affixum assidue remaneat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Maii 1751. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Pro D. Card. Passioneo.

Joannes Florius Substitutus.

Ex originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARY

Indulgentia Plenaria pro die Commemorationis Solemnis B. M. V. de Monte Carmelo in perpetuum concessa pro una vice ad totam octavam extenditur.

BEATISSIME PATER.

R Ecurrente quinto jam seculo, ex quo Beatissima Virgo Maria dignata est tradere An. 1751, 11. Maji. Sapulare Carmelitarum S. Simoni Stock; in memoriam tanti beneficii Fr. Emmanuel Barrea, Narvaez Procurator Generalis Ordinis Carmelitarum, necnon Procuratores Generales Exaltatorum utriusque Congregationis Hispaniæ, & Italiæ ad Pedes Sanctitatis Vestræ provoluti, humiliter supplicant pro extensione Indulgentiæ Plenariæ jam concessæ in Festo Commemorationis Solemnis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis ad totam Octavam, hoc anno tantum, pro omnibus Ecclesiis totius Ordinis. Quam gratiam Deus &c.

Die 11. Maii 1751.

Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XIV. ad enixas Oratorum preces, Indulgentiam Plenariam pro die, qua Beata Maria Virgine de Monte Carmelo Solemnitas in singulis eorumdem respectivé Ecclesiis quotannis celebratur, in perpetuum concessa, ad septem dies immediatè sequentes, semel tantum per unumquemque, spatio Octidui lucrificandam, pro hoc dumtaxat anno, benignè extendit; servato in reliquis primæ tenore concessionis.

A.C. Vicecomes Sac. Cong. Indulg. Pro-Secr.
Lotus ✱ Sigilli.

Ro.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARIVM

*Pontifex approbat, atque confirmat In-
scriptionem, seu Elogium exarandum
in basi Statuæ S. Theresiæ, quæ nunc
erecta conspicitur in Basilica Aposto-
lorum.*

Procuratoribus Generalibus utriusque
Congregationis Hispaniæ, & Italiæ
Carmelitarum Discalceatorum.

An. 1751. 31. Julii. **C**UM Apostolica benignitas Sanctitatis Ve-
stræ pie dignata fuerit ordinare, ac præ-
scribere titulum illum, sive elogium in basi Sta-
tuæ S. Theresiæ, quæ ex concessione Vestre Bea-
titudinis in Basilica S. Petri erigenda est, ap-
ponendum, sive exarandum videlicet:

*S. Theresia spiritualis Mater, & Fundatrix no-
væ Reformationis Ordinis Discalceatorum B. Mariæ
de Monte Carmelo; hinc Procuratores Generales
utriusque Congregationis Carmelitarum Discal-
ceatorum Hispaniæ, & Italiæ ad sacros Vestre
Sanctitatis Pedes humillimè provoluti, ac pro
tanta dignatione juges, et si beneficiis impares,
gratias referentes, denuo Sanctitatem Vestram
demissè, ac fiducialiter exorant, quatenus titu-
lum, sive inscriptionem eandem suo Apostolico
Rescripto, vel prout melius Vestre Beatitudini
placuerit, munire dignetur, quo Illustrissimo Fa-
brica S. Petri Economo, vel aliis, ad quos spe-
ctaverit, constare possit. Et de gratia &c.*

31. Luglio 1751.

Ha Nostro Signore approvata l'inserta Iscri-
zione, ed a Monsignor Economo della Fabbrica.
Loco * Sigilli.

Giuseppe Livizzani Segretario.

XXXV.

Ex Bullario MS. nostrorum Excalcea-
torum Congregationis Hispaniæ
fol. 182.

SUMMARIVM

*Pontifex elargitur Asservationem Libro-
rum prohibitorum etiam primæ Classis
in nova Bibliotheca Conventus Matri-
tensis nostrorum Excalceatorum.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1751. 2. Octob. **C**UM sicut dilectus Filius Antonius a
S. Joachim Frater expressè professus,
ac Theologiæ Ex Lector, Scriptor, &
Collegii Oppidi Compluti Ordinis Car-
Pars IV.

melitarum Discalceatorum nuncupatorum
Congregationis Hispaniæ Rector Nobis
nuper exponi fecit, ipse pro suæ Religio-
nis decore, ac Fratrum studiorum commo-
do novam Bibliothecam in Conventu San-
cti Hermenegildi Oppidi Civitatis nuncu-
pat. Matrivi Toletan. Diocesis erigere
curaverint, in qua nonnulli Libri prohi-
biti reperiuntur, quorum retentio, atque
lectio per Sacros Canones, & Constitu-
tiones Apostolicas prohibentur servare
posse, ac propterea opportunè in præmis-
sis a nobis provideri, & ut infra indulgeri
summopere desideret.

2. Nos igitur ipsum Antonium spe-
cialibus favoribus, & gratiis prosequi vo-
lentes, & a quibusvis excommunicationis,
suspensionis, & interdicti, aliisque Ec-
clesiasticis sententiis, censuris, & poenis
a jure, vel ab homine quavis occasione,
vel causa latis, si quibus quomodolibet in-
nodatus existit ad effectum præsentium
tantum consequendum harum serie absol-
ventes, & absolutum fore censentes sup-
plicationibus ejus nomine Nobis super hoc
humiliter porrectis inclinati, ut in Bi-
bliotheca hujusmodi quorumvis hæretico-
rum, & hæresiarcharum, aliorumque re-
probatorum Authorum cujuscumque Se-
ctæ, & Classis etiam primæ, & ex qua-
cumque causa etiam ob falsi dogmatis sus-
picionem a Prædecessoribus Nostreis, &
dicta Sede in futurum forsan prohibendos,
& damnandos Libros, manuscripta, &
opera tam hætenus in lucem edita, quam
imposterum edenda, seu scribenda, quæ-
cumque etiam si ex professo, & in Capite
de Religione, & fide Catholica, & seu
contra Religionem, ac fidem easdem tra-
dent, in ipsa Libraria collocatos, & col-
locata, & in futurum collocandas, & col-
locanda retinere, habere, & asservare
tantum libere, licite, ac impune, & absque
ullo conscientiæ scrupulo, & quarum-
cumque Ecclesiasticarum sententiarum, &
cenurarum, vel aliarum poenarum etiam
irregularitatis, infamiæ, aut inhabilita-
tis incurfu possit, & valeat; ita tamen, ut
illos, & illa, ab aliis separatos, vel se-
parata, & sub clave, ne ad aliorum ma-
nus deveniant, retineant, & non nisi ab
his, qui opportunam Superiorum lectione
licentiam sibi canonicè concessam esse Bi-
bliothecario pro tempore deputato, vel
C c c depu-

deputando ostenderint, legi permittant, auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus.

3. Non obstantibus præmissis, ac quibuscumque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prohibitionibus desuper factis, & impostorum quomodolibet faciendis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque, totis tenoribus, specialibus, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observanda exprimerentur, & inferrentur presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac latissime derogamus. Cæteris contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Octobris 1751. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Pro D. Card. Passioneo.
Joannes Florius Substitutus.

XXXVI.

Ex Bull. MS. nostrorum Excalceatorum
Congregationis Hispaniæ
fol. 184. ter.

SUMMARUM

*Inhibetur nostris Excalceatis recursus,
seu Appellatio a Sententia per saltum
sub pœna nullitatis Actorum.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1751.
14. Dec. **S**acrofancti Apostolatus Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque clementiæ altitudo humilitati nostræ meritis licet imparibus committere dignata est; salubriter exequi jugi vigilantia satagentes in eam præcipuè curam sollicitis studiis incumbimus, ut Christifideles al-

tissimi obsequiis, sub suavi Religionis jugo mancipati sublati his, qui regulari eorum observantiæ, atque disciplinæ detrimentum afferre noscuntur, juxta Regularia Instituta prosperè dirigantur, illisque firmiter insistentes multipliciter in dies benedicente Domino proficiant incrementis. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Emmanuel a Virgine Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ, quod in Constitutionibus ejusdem Congregationis auctoritate Apostolica confirmatis sancitum, statutumque reperitur part. III. cap. XIII. num. II. Ut Priores locales in omnibus quæ ad correctionem Subditorum spectant, jus, & potestatem habeant usque ad graviores culpam exclusive, & ibi cap. IX. num. III. ad Provinciale etiam pertinet usque ad graviores culpam inclusive corrigere, ac tandem ibidem cap. VII. num. X. Diffinitorii Generalis est corrigere eam culpam, quæ secundum dictas Constitutiones reputatur gravissima cum potestate suprema (citra Capitulum generale) ad gubernium ejusdem Congregationis, prout ibi exprimitur, & in aliis ipsarum Constitutionum locis determinatur, juxta ordinationes Apostolicas fel. record. Sixti V. Gregorii XV., & Clementis VIII. Roman. Pontificum Prædecessorum Nostrorum; Ne vero ex litigioso appellationum recurso statuta hæc regularis disciplina, & æconomia eluderetur, eadem Constitutiones a rec. mem. Clemente VIII., & Alexandro VII. itidem Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris confirmatæ generaliter prohibent parte IV. cap. VI. num. X. nemini Religiosorum appellatio, aut supplicatio a sententia, aut pœna emanata per d. Congregationis Constitutiones ei imposita a Definitorio, vel aliis Superioribus admittatur; Sed statim executioni mandetur, & fel. rec. Sixtus Papa V. in sua incipiente. Decet Romanum Pontificem sub dat. 27. Junii 1587. pro eadem Congregatione recenter in lucem edita, dum unica tantum Provincia constaret hanc legem tulit: Decernentes ab ipsius Prioris Provincialis pro tempore existentis sententiis contra sic confessos seu convictos ferendis nullatenus appellari,

ri, & recursum ad quosvis alios haberi posse .

2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dictus Emmanuel Procurator Generalis asserens, licet in prædicta Congregatione per elapsum ultra sæculum, & dimidium litigiosa hæc appellationis vox rarissime (tuncque servatis permissione, ac ordine juris) audita fuerit, sive intra, sive extra claustra, pacis tamen ab hinc retro annis nonnulli ex fratribus memoratæ Congregationis (plerumque discoli, & criminosi) nedum contentiosos, ac sæpe evanidos appellationum recursus interponere cœperint, sed vel medio graduali omisso, & posthabito Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum Decreto pluries ab Apostolica hac Sancta Sede confirmato, ac contra Concilii Tridentini præscriptum ab interlocutoria, & longe ante definitivam ad externa Tribunalia, & tandem ad Sæcularia Prætoria contra dispositionem Apostolicarum Constitutionum iterare, ac prosequi identidem audeant in suorum excessuum, aut criminum defensionem magna cum disciplinæ regularis perniciæ, sæcularium, & consubditorum scandalo, & Superiorum contemptu. Quare Capitulum generale memoratæ Congregationis mense Majo proximè elapso celebratum, ut quælibet via præcludatur ambitioni, & serpenti huic abusui ingentia præjudicia eidem Congregationi minitanti, imò & asserenti, & debita respectivè subditorum erga suos Superiores, & Sedem Apostolicam obedientia, exactaque regularis observantia in dicta Congregatione conserventur, & sicuti exciderint, restituantur, eidem Emmanueli Procuratori Generali unanimi consensu dedit in mandatis, ut opportunum gliscen-
tibus malis, & abusibus hujusmodi remedium a Nobis reportaret, ac propterea ipse Emmanuel Procurator Generalis opportunè in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

3. Nos ipsum Emmanuelem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibulvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,

cenfuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tamen consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus Capituli generalis hujusmodi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ut in casibus, in quibus ejusdem Congregationis professoribus, tam de jure, quam contra Constitutiones prædictas appellare, aut recursus habere licet, id non aliter deinceps fieri posse, nisi gradatim a Priore scilicet ad Provincialem, a Provinciali ad Definitorium, a Definitorio ad Capitulum generale, ita ut causæ appellationis hujusmodi antequam a dicto Capitulo generali cognitæ, & definitæ fuerint extra dictam Congregationem deferri, & agitari nequeant, quam quidem legem non solum in appellationibus, sed in quibuscumque recursibus, & quætelis, aut Causis inter dictos Congregationis hujusmodi professores quoquo modo agitantibus inviolabiliter observari sub pœnis per memoratas dictæ Congregationis Apostolicas Constitutiones contra inobedientes præscriptis, contentis, & inflitis ipso facto absque alia declaratione incurrendis. Demum omnibus Romanæ Curie Tribunalibus, & Judicibus, ac quibulvis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. præfatæ Cardinalium Congregationibus, necnon Sedis Apostolicæ Nunciis nunc, & pro tempore existentibus, ne Fratrum dictæ Congregationis recursus, aut appellationes super quovis causæ cognitione admittant, causasque ipsas cognoscant, nisi prius eis legitime constiterit, illas contra præsentium literarum dispositionem prius per Superiores prædictos, præscripto Ordine servato cognitæ, & definitas fuisse sub pœna nullitatis actorum inde secutorum; Ac omnibus, & singulis memoratæ Congregationis professoribus sub pœnis in supradictis Constitutionibus contentis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, & suspensionis a Divinis ipso facto absque ulla alia declaratione incurrendis, ne ipsi ad sæcularia Tribunalia adversus ea, quæ ab ipsius Congregationis Superioribus, vel ab hac Sancta Sede acta, aut decreta fuerint sub quovis prætextu appella-

re, aut quovis modo recurrere audeant quoque, seu præsumant, seu per interpositas personas præmissa peragere curent, & faciant, auctoritate, & tenore præsentis interdiciamus, & prohibemus.

4. Decernentes ipsas præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respectu inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales de Latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Decembris 1751. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

D. Card. Passioneus.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARY

Decretum Sac. Congreg. Rituum, quo conceditur nostris Excalceatis Congregationis Hispaniæ facultas recitandi sub Ritu Duplici secundæ Classis Officium proprium S. Thomæ Aquinatis.

Ordinis Carmelitarum Discalceatorum
Congregationis Hispaniæ.

R Emittis ad hanc Sacrorum Rituum Congregationem a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIV. humillimis precibus sibi porrectis per R. P. Fratrem Emanuelem a Virgine Procuratorem Generalem Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ, quibus supplicabat, ut facultas conceditur Religiosis Carmelitæ Excalceatis præfatæ Congregationis Hispaniæ recitandi sub Ritu Duplici secundæ Classis Officium proprium S. Thomæ de Aquino prout recitatur ab universo Ordine Prædicatorum cum Homilia tamen pro tertiis Lectionibus, quæ in præfato Ordine recitatur in Officio Translationis ejusdem Sancti; Sacra eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Guadagni Ponentis in omnibus juxta petita benigne annuit. Die 29. Januarii 1752.

D. F. Catd. Tamburinus Præf.

Loco * Sigilli.

M. Marefiscus Sac. Rituum Congregationis Secretarius.

XXXVIII

Romæ ex Archivio Ordinis:

SUMMARY

Conventus nostri Insula Meliten. Separantur a Provincia S. Angeli, & subijciuntur jurisdictioni Prioris Generalis.

Dilecto filio Aloysio, seu Ludovico Laghi
Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte
Carmelo Priori Generali.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte filii, salutem, & Apostolicam benedictionem.

D Ebitum Pastoralis officii, quo Catholicæ Ecclesiæ regimini Divina dispensatione præsidemus salubriter, exequi adjuvante Domino jugiter satagentes Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt, statui

An. 1752.
19. Febr.

tui feliciter dirigendo peculiarem curam adhibemus, illisque de idoneis Superioribus, & Ministris, quorum opera in charitatis, & Religiosæ tranquillitatis amœnitate prospere gubernentur, interdum providere studemus, sicut locorum, temporum, & personarum qualitatibus mature consideratis, ad maiorem Dei gloriam, & Religionis incrementum, felicemque progressum expedire in Domino arbitramur. Cum itaque, sicut accepimus, nonnullæ animorum similitudines, dissensiones, partiumque studia, quæ Religiosam quietem, & Regularem observantiam conturbare solent, pluribus ab hinc annis inter Priores, & Fratres pro tempore existentes Conventuum Oppidorum, Civitatum, nuncupat. Notabilis, & Vallettæ Insulæ Meliten. ex una, & Priores Provinciales pro tempore itidem existentes Provinciæ Siculæ Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, cujus jurisdictioni supradicti duo Conventus de præsentis subjecti existunt, vigere pergant, ac timendum sit in posterum etiam perdurare: hinc est, quod nos dissidiis, dissensionibus, & partium studiis hujusmodi opportune consulere, eaque sedare cupientes, ac de Tua fide, prudentiâ, integritate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, Teque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Tibi per præsentem injungimus, præcipimus, & mandamus, ut supradictos duos Conventus Oppidi Civitatis nuncupat. Notabilis, & Oppidi Civitatis itidem nuncupat. Vallettæ dictæ Insulæ Melitenensis a Provincia Sicula dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo dependentes, illorumque Priores, & Fratres nunc, & pro tempore existentes, nec non bona quæcumque, tam mobilia, quam immobilia, & semoventia ad illos spectantia, & quomodolibet pertinentia a memorata Provincia Sicula, & illius moderni, & pro tempore

existentis Prioris Provincialis jurisdictione, & dependentia, omnino, & perpetuo separes, dismembres, disjungas, dividas, & eximas, ac Conventus prædictos sic per Te vigore præsentium a Provincia, prædicta, & ab illius Prioris Provincialis jurisdictione, & dependentia separatos, dismembratos, disjunctos, divisos, & exemptos omnimodè Tuz, & pro tempore existentium Priorum Generalium memorati Ordinis perpetuo itidem subicias, & supponas, ac dictorum duorum Conventuum Priores nunc, & pro tempore existentes, Definidores Generales dicti Ordinis declarandi, illisque votum, sive suffragium in quibusvis Capitulis Generalibus dicti Ordinis pro tempore habendis, aliasque præminentias, & prærogativas, ac privilegia, quibus alii dicti Ordinis Definidores Generales gaudent, potiuntur, & fruuntur, concedendi, plenam, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

2. Ac insuper motu, scientia, & potestate similibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis poenis moderno, & pro tempore existenti Priori Provinciali Provinciæ Siculæ hujusmodi præcipimus, ne in supradictis duobus Conventibus, ac in illorum Prioribus, Fratribus, aliisque personis, ac in illis existentibus, & ab eis dependentibus, postquam per Te a Provincia prædicta divisi, disjuncti, separati, & exempti fuerint, ullum jus, ullamque jurisdictionem, & actionem habere, & exercere audeat, seu præsumat.

3. Decernentes præsentem litteras, etsi ex eo quod Prior Provincialis hujusmodi, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas ipsæ præsentem emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis justa, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam cum enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, & nullitatis vitio, seu intentione

nis Nostræ, aut in interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac individuum expressionem requirent, defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas apositionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, iusti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio, vel emanatio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu sese juvare ullo modo posse.

4. Sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosque quoslibet quavis præminetia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, Provinciæ, & Conventuum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordini, & Provinciæ hujusmodi, illorumque respective Superioribus, & personis quibuscumque sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomolibet concessis, approbatis, & innova-

tis; Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenoris hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & infererentur præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Februarii 1752. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

D. Card. Passioneus.

XXXVIII.

Ex Bullario MS. nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ
fol. 187.

SUMMARY

Reintegratio Provinciæ S. Joachim Nostrorum Excalceatorum in Regno Navarra, & annullatio alterius datæ die 10. Septembris 1745. confirmati-væ Decretorum Capituli Generalis Definitorii, Sac. Congr. Episc. & Regul. & Card. Protectoris &c.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecit dilectus Filius Emmanuel a Virgine Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupator. Congregationis Hispaniæ, quod cum in sessione tertia Capituli Generalis ejusdem Congregationis habita die 10. Maii 1745. inter cætera sancitum fuisset, quod Provincia sub titulo S. Joachim memoratæ Congregationis integraliter aggregaretur, & incorporaretur Provinciæ sub invocatione S. Eliæ veteris Castellæ ejusmodi Congregationis, itaut ex duabus di&is

An. 1752.
21. Febr.

dictis Provinciis una dumtaxat Provincia efficeretur, quodque illius Prior Provincialis, & Definitor Generalis eligendi semper essent ex Fratribus Filiis, & naturalibus ejusdem Castellæ veteris. Subinde Diffinitorium Generale dictæ Congregationis die prima Julii ejusdem anni suum edidit Decretum (licet hujus Decreti copia in actis Diffinitorii Generalis, seu Prothocolis authenticis minime existant) tenoris sequentis: Quod amplius agi non possit de divisione dictæ Provinciæ nisi postquam lapsi fuerint ad minus anni duodecim, quatenus tamen rationes, seu motiva urgentia non supervenerint, ob quæ ipsi Congregationi congruum videatur ad illius divisionem interea procedere; & tunc, & eo casu neutiquam erigenda esset in Provinciam separatam, ut antea existerat, sed applicando ejus Conventus tribus respective Provinciis adjacentibus, prout Capitulo Generali, seu Diffinitorio congruum visum fuerit, ac interim perpetuum silentium hac in parte imponendum, & imposuit, ac supplicandum Sanctissimo pro utriusque Decreti confirmatione; prout inde pro parte tuæ existentis Diffinitorii Generalis Nobis supplicatum fuit, ut supradictum Decretum confirmaremus, prout confirmavimus per quasdam nostras in simili forma. Brevis, cujus initium est. Ad perpetuam rei memoriam. Injuncti nobis &c. die 10. Decembris supradicti anni expeditas litteras, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus uberius continetur.

2. Postmodum vero cum in Capitulo Generali dictæ Congregationis mense Majo 1748. celebrato pro parte Conventuum Fratrum, & Monialium præfatæ S. Joachimi extinctæ Provinciæ supplex instantia de ipsa Provinciâ in suum pristinum statum restituenda fuisset exposita, (ipsi vero Fratres, & Moniales Conventuum, Monasteriorum sic suppressæ Provinciæ, nec Decreti Diffinitorii, minusque dictarum litterarum, sed tantummodo determinationis præcedenti Capituli Generalis conscii erant) in sess. quarta ultimo dicti Capituli perlectæ fuerunt memoratæ nostræ litteræ, ac supplicationi pro parte Conventuum, & Monasteriorum hujusmodi porrectæ Capitulum prædictum

annuit. Sed cum in dicta sessione eidem Capitulo plene constaret ex certa fide quatuor Gremialium duorum nempe Diffinitorum testium ocularium, Prioris Provincialis, & Visitatoris, five Vicarii Provincialis, qui dictos Conventus, & Monasteria lustraverant, jam cessasse motiva, seu rationes illas, propter quas prædicta Provincia in præcedenti Capitulo Generali extincta fuit, & alias Generale illud Diffinitorium nullam habuisse specificam facultatem a dicto Capitulo Generali pro efformando supra expresso Decreto, sed unice visum fuisset pro regimine, gubernio, & directione eorundem Conventuum, & Monasteriorum.

3. Sicut etiam ad manuteneendum, defendendum, & observari faciendum, quod memoratum Capitulum circa extinctionem, five supradictam unionem decreverat, controversum fuit in dicta sessione quarta ultimo dicti Capituli an nobis supplicandum esset pro facultate restituendi, five de novo erigendi Provinciam illam, a præcedenti Capitulo Generali suppressam, & per secreta suffragia concurrentibus viginti sex ex triginta duobus decretum fuit, ut nomine Capituli Generalis nobis supplicandum esset.

4. Cum autem sicut expositio subjungebat dictus Emmanuel Procurator Generalis asserens Provinciam S. Eliæ prædictam propter unionem supradicti S. Joachimi Provinciæ grave incommodum, & non leve detrimentum experiri, illud præcipue, quod ad regimen Provinciæ sic ampliatur (constat enim modo ex viginti novem Fratrum, decem & octo Monialium Conventibus, & nonnullis Hospitiis per diffusas Regiones, diversaque Regna diffusio) unus non sufficit, quamvis experitissimus Prior Provincialis cujus vices per adjunctum Visitatorem (de hoc jam Capitulum generale providit) impleri, prout religioso profectui expedit, & urgentissima necessitas exposcit, minime valent, nomine ejusdem Capituli, ac moderni Diffinitorii Generalis, & utriusque Provinciæ hujusmodi Fratrum separationem ejusdem S. Joachimi Provinciæ per nos concedi, ac in præmissis opportune provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderat.

5. Nos ipsius Emmanuelis Procuratoris

toris Generalis vortis hac in re quantum, cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum dumtaxat presentium consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter portectis inclinatis, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium prepositorum consilio, supradictam Provinciam S. Joachimi alias suppressam, ac Provinciam S. Eliæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ unitam, ac omnes, & singulos Conventus Fratrum, ac Monasteria Monialium ad dictam Provinciam S. Joachimi ante suppressionem, & unionem prædictam quomodolibet spectantia, & pertinentia, memoratis nostris litteris, aliisque Capituli Generalis, seu Diffinitorii Generalis Decretis, quacumque ratione, & occasione confectis, editisque minime obstantibus, quas, & quæ per presentes revocamus, cassamus, & irritamus, ac revocata, cassata, & irrita, ac nullius roboris, & momenti esse, & fore decernimus, a memorata S. Eliæ Provincia auctoritate Apostolica tenore presentium perpetuo separamus, disjungimus, ac dividimus, dictosque Conventus, illiusque Fratres, ac Monasteria Monialium ad dictam Provinciam S. Joachimi ante suppressionem, & incorporationem Provincie S. Eliæ spectantia, & pertinentia separata, disjuncta, ac divisa in propriam, particularemque Provinciam S. Joachimi, ut prius nominandam, auctoritate, & tenore presentis erigimus, ac instituimus, omniaque, & singula prærogativas, privilegia, gratias, indulgentias, ac honores, quibus reliquæ ejusmodi Congregationis Provincie tam de jure, usu, & consuetudine utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, & quibus ipsa Provincia Sancti Joachimi antea gaudebat, & fruebatur, eodem modo, & forma deinceps gaudere, & frui possit, idem Provincie San-

cti Joachimi per presentes de novo erectæ auctoritate, & tenore presentis concedimus, & indulgemus.

6. Decernentes easdem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Febr. 1752. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

D. Cardinalis Passioneus.

XXXIX.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Indulgentia Plenaria jam perpetuo concessa a fel. rec. Clemente PP. X. pro die, quo solemnizatur Festum B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, extenditur ad singulos octavæ dies, unica tamen vice lucranda.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Universis Christianidelibus presentes litteras inspecturis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

An. 1752.
17. Mart.

Meritis licet imparibus in Domo Domini Dispensatores constituti Thesaurum Dominicum divinitus Nobis commissum sic a Nobis dispensari convenit, prout Christianidelium animarum salutem conspicimus in Domino saubriter expedire.

1. Alias fel. rec. Clemens Papa X. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 14. Maii 1672. expeditas Litteras inter cætera omnibus utriusque sexus Christianidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quam Monialium Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo jam erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubique locorum existentibus die 16. mensis Julii, aut Dominica immediate sequenti, qua Festum Commemorationis B. Mariæ de Monte Carmelo celebratur, a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi annis singulis devote viderent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem in Domino misericorditer perpetuo concessit, & alias prout in ejusdem Clementis Prædecessoris Litteris, quarum tenorem præsentibus pro expresso, & inserto haberi volumus, ubertius continetur.

3. Cum autem sicut dilectus filius Emmanuel Barrera Narvaez modernus Procurator Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, usus inoleverit festum Commemorationis B. Mariæ hujusmodi in omnibus fere dicti Ordinis Ecclesiis per septem immediate sequentes dies magna cum Populi frequentia, & devotione solemnitè celebrare, ac propterea Indulgentiam prædictam ad dictos septem dies per Nos ampliari summopere desideret.

4. Nos piis ejusdem Emmanuelis Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter
Pari IV.

annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christianidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quam Monialium Ordinis prædicti tam erectis, quam in posterum ubique erigendis in septem diebus immediate sequentibus festum Commemorationis ejusdem B. Mariæ de Monte Carmelo visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum singulis annis preces effuderint, ut præfertur, quo die ex prædictis id egerint, plenariam itidem omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

6. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

7. Volumus autem, ut præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu ejusdem moderni, seu pro tempore existentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis, & illius sigillo munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Martii 1752. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

D. Card. Passioneus.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium approbat, atque confirmat Decretum quoddam conciliationis emanatum inter mensam Tertianorum novitiorum, nostrosque Religiosos in Provincia Pernambucensi.

Emi, & Rmi Domini.

AD redimendas controversias, & prætensiones exortas inter mensam Tertianorum Carmelitarum, & Religiosos ejusdem Ordinis in Provincia Pernambucensi, placuit hodierno Pa-

An. 1752.
17. Mart.

tri Generali totius Ordinis auditis informationibus opportunis, suas Litteras patentes usque de anno 1747. expedire, quibus insinuavit eisdem Tertiariis, ut super præfensionibus, quas excitaverant, reconciliarentur cum Religiosis, ut de anno rursus 1748. per novas Litteras patentes decisionem aliorum dubiorum proposito- rum ab eisdem Tertiariis explanavit; & tandem ad tollendam impostera occasionem cujuscum- que scissuræ, & amaritudinis idem P. Generalis novissime, & de mense Februarii 1751. Decretum edidit, quo hodierno P. Provinciali dictæ Provinciæ, & EE. VV. Oratori strictè injunxit executionem omnium contentorum in Litteris parentibus, ut præfertur, a se expeditis, tam- circa modum, ritum, & locum celebrandi Festivitates S. Theresiæ, & aliorum Sanctorum, quam Processiones incipiendas ab Ecclesia Religiosorum, & illic terminandas aliasque functiones, ut ex Decreto autographo, quod exhibetur: cumque sit valde proficuum, & necessarium ad conservandam quietem, & pacem inter Religiosos, & Tertiarios in dicta Provinciâ, supplicet Orator antedictus EE. VV. quatenus dignentur Apostolicæ confirmationis benedictione illud corroborare, itant amplius revocari non possit in dubium neque controverti, & erit pro gratia speciali.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione P. Procuratoris Generalis Ordinis, benignè commisit Episcopo Locali, ut veris existentibus narratis, & quatenus juri, & æquitati congruat, petitam confirmationem pro suo arbitrio, & conscientia impertiat, etiam cum facultatibus necessariis, & opportunis, quæ pro hujusmodi effectu vigore præsentis Decreti eidem communicantur. Romæ 17. Martii 1752.

C. A. Card. Cavalchini.

Joseph N. Archiep. Damasc. Secr.

XL

Ex Originali Romæ in Archivio
Ordinis.

SUMMARUM

Privilegium Definitoriatus perpetui alias concessi Ex Provincialibus nonnullarum ex Provinciis nostris Reformatis modificatur præcisè quoad Provinciam Pedemontanam.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

1752.
18. Apr.

Alias pro parte dilecti filii Aloysii, seu Ludovici Laghi Prioris Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo Nobis expositum fuit, quod in Comitibus Generalibus dicti Ordinis die 16. Maii 1750. in Civitate nostra Bononiæ. habitis pro parte etiam dilectorum

filiorum Priorum Provincialium Provinciarum reformatarum Narbonen., Turonen., Pedemontanæ, Aquitanicæ, & Provincicæ Ordinis prædicti supplex libellus Definitorio Generali porrectus fuerat tenoris sequentis, videlicet.

2. Reverendissimi Præses, & Definitores. Quamquam Constitutiones nostri Ordinis Carmelitarum pro Reformatis par. 1. cap. 9. num. 12. existimandum, & præsumendum censeant omnes Exprovinciales, qui semper sunt pauciori numero, prudentes esse, probatæ virtutis, & Religioni utiles, & fideles; adeoque declarent, quod Patres, & Consilarii Provincicæ quasi nati erunt omnes Exprovinciales, imo velint duos antiquiores ex iis, qui functi sunt in Provincia officio Provincialis, adesse, utpote in regimine Provincicæ expertos, Capitulis Provincialibus cum voce activa, & passiva, & cum loco post ultimum Priorem ante socios omnes, servata inter illos duos antiquitate professionis: nihilominus Viris in Ordine qualificatis nullam aliam præcedentiam, aut prærogativam indulgent expresse, qua discernantur ab aliis. Idcirco Provinciales Reformati infrascripti recurrunt pro gratia Definitoriatus perpetui cum voce activa, & passiva ad omnes, & singulas electiones etiam Priorum in Capitulis Provincialibus, & Congregationibus annuis, intermediis, aliisque quibuscumque suarum respective Provinciarum, & cum præcedentia, seu loco immediatè post Priorem localem ubique extra dictos cœtus, & immediatè post Priorem Provinciale in dictis cœtibus, servato tamen inter seipsum ordine professionis. Non obstantibus Constitutionibus prædictis, cæterisque contrariis quibuscumque, ac præsertim, quod dictus Definitoriatus perpetuus minime obstat voci passivæ eorundem pro electione Priorum in iis Provinciis, ubi electiones hujusmodi per Communitates fieri solent.

Fr. Marcus a S. Jacobo Provincialis Narbonæ.

Fr. Simplicianus a S. Guglielmo Provincialis Turonicæ.

Fr. Cyrillus a Matre Dei Provincialis Pedemontis.

Fr. Marcus a S. Jo. Baptista Provincialis Aquitanicæ.

Fr.

Fr. Claudius a S. Margarita Provincia-
lis Provinciæ Provinciæ.

*Al qual Memoriale, come leggeſi nel
Registro originale degli atti di detto Capi-
tolo Generale ſeſſ. 7. fol. 245. fu fatto il
ſeguente Reſcritto favorevole: Venera-
bile Definitorium ita reſcribendum cen-
ſuit: juxta petita. Definitorium vero re-
ſcripſerat: pro gratia.*

3. Et in eadem expoſitione ſubjun-
cto, præmiſſa quo firmius ſubſiſterent,
& ſervarentur exactius, etiam in memo-
rata Provincia Pedemontana, in qua cau-
tum præſcriptumque reperiebatur per qua-
ſdam ſel. rec. Benedicti Papæ XIII. præ-
deceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis die
26. Martii 1729. expeditas litteras, ne
iſſa Provincia quibuſvis aliis privilegiis,
prærogativis, & indultis uti valeret in-
poſterum, niſi privilegia, prærogativæ,
& indulta illi deinceps tribuenda, & con-
cedenda ab Apoſtolica hac Sancta Sede
prius approbarentur, & confirmarentur,
ac propterea dictus Aloyſius, ſeu Ludo-
vicus Prior Generalis Apoſtolicæ confir-
mationis noſtræ patrocinio communiri plu-
rimum deſiderabat.

4. Nos hujusmodi ſupplicationibus in-
clinati, per quaſdam noſtras in ſimili for-
ma Brevis die 7. Decembris ſupradicti an-
ni ſupradictum Reſcriptum a Definitorio
Generali introſcripto ſupplici libello, ſicut
præmittitur factum, etiam pro Provincia
Pedemontana hujusmodi approbavimus,
& confirmavimus, illique inviolabilis Apo-
ſolicæ firmitatis robur adjicimus, ac
omnes, & ſingulos juris, & facti defectus,
ſi qui deſuper interveniſſent, ſupplevimus,
& ſanavimus, & alias prout in dictis no-
ſtris litteris, quarum tenores præſentibus
pro expreſſis haberi volumus, uberius
continetur.

5. Quoniam autem dictus Aloyſius,
ſeu Ludovicus Prior Generalis Nobis nu-
per exponi fecit in Capitulo Provinciali
iſſius Provinciæ Pedemontanæ in Civita-
te Taurinen. die 8. Maii 1751. habito
litteræ noſtræ prædictæ publicatæ, & ta-
liter acceptatæ fuerunt, ut abhinde in
poſſeſſione effectus prædictarum noſtrarum
Litterarum nedum dilectus quoque filius
Cyrillus a Matre Dei unus ex quinque
Provincialibus in dicto præinſerto ſuppli-
ci libello ſubſcriptis, verum etiam dile-

Parſ IV.

cti itidem filii Angelus a Nativitate, &
Tereſius a Jeſu Fratres expreſſe profeſſi,
& Provinciales Provinciæ Pedemontanæ
hujusmodi tunc, & nunc actu exiſtentes
remanſerunt.

6. Verum quia in ſupradicta Pedemontana
Provincia præmiſſorum occasione
quàmplurima jurgia, diſſenſiones, lites,
& animorum ſimulacres irrepſerunt, &
adhuc vigent forſan de præſenti, conten-
dentibus aliquibus petitam gratiam ad fa-
vorem quinque Priorum Provincialium
hujusmodi Provincialium conceſſam re-
ſtringi ad perſonas omnium Exprovin-
cialium nunc, & pro tempore exiſtentium.

7. Ac propterea ipſe Aloyſius, ſeu
Ludovicus Prior Generalis afferens jur-
gia, & contentionem hujusmodi ſtatim
ſopiri, ſi gratia ipſa a Definitorio Gene-
rali conceſſa, & per memoratas noſtras
Litteras confirmata, quoad Provinciam
Pedemontanam hujusmodi ad vitam dum-
taxat dictorum trium Exprovincialium du-
rare declaratur, ſupplicari fecit, ut ſibi
in præmiſſis opportune providere, & ut in-
fra indulgere de benignitate Apoſtolica
dignaremur.

8. Nos igitur ipſum Aloyſium, ſeu
Ludovicum Priorem Generalem ſpeciali-
bus favoribus, & gratiis proſequi volen-
tes, & a quibuſvis excommunicationis,
ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Eccle-
ſiaſticis ſententiis, cenſuris, & poenis a ju-
re, vel ab homine quavis occaſione, vel
cauſa latis, ſi quibus quomodolibet inno-
datus exiſtit, ad effectum præſentium tan-
tum conſequendum, harum ſerie abſol-
ventes, & abſolutas fore cenſentes, hujus-
modi ſupplicationibus inclinati.

9. Definitorium perpetuum cum
voce activa, & paſſiva ad omnes, & ſin-
gulas electiones etiam Priorum in Capi-
tulis Provincialibus, & Congregationibus
annuis, intermediis, aliſque quibuſcum-
que ſuarum reſpective Provincialium, &
cum præcedentia, ſeu loco immediate
poſt Priorem localem ubi extra dictos cœ-
tus, & immediate poſt Priorem Provin-
cialium in dictis cœtibus, ſervato tamen
inter ſeipſos ordine profeſſionis, ſupradic-
tarum quinque Provincialium Exprovin-
cialium a memorato Definitorio Generali
conceſſum, & a Nobis, ſicut præmittitur

D d d a

per

per dictas nostras Litteras, quoad Provinciam Pedemontanam hujusmodi ad vitam dumtaxat supradictorum Cyrilli, Angeli, & Teresii durare auctoritate Apostolica tenore presentium decernimus, & declaramus, ita ut post obitum alterius ex dictis nominatis Definitorius perpetui ejusmodi semper cessare, & finire debeat, & censeatur, & subinde, illis defunctis in totum Definitorius perpetuus in dicta Pedemontana Provincia abrogatus, & extinctus intelligatur eo ipso in omnibus, & per omnia, perinde, ac si gratia prædicta ab ipso Definitorio Generali quoad hanc Provinciam minime concessa reperiretur, minusque dictæ nostræ Litteræ super illius confirmatione expeditæ fuissent.

10. Decernentes easdem præsentis litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

11. Non obstantibus memoratis nostris litteris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Aprilis 1752. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

D. Card. Passioneus.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Datur facultas infrascriptæ Benefactrici nostrorum Tertiariorum Civitatis Bononiæ audiendi sacrum in earum privata Cappella.

Alla Santità di Nostro Signore

PAPA BENEDETTO XIV.

Sommo Pontefice

Per la Vittoria Gandolfi

BEATISSIMO PADRE.

LA Vittoria Gandolfi Suddita, ed Oratrice, ^{da 1753.} umilissima della Santità Vostra con profonda ^{9. Apr.} diffissimo ossequio prostrata al bacio de' Santissimi Piedi espone, come mossa da spirito di divozione verso la gloriosa Serva di Dio Santa Maria Maddalena de' Pazzi, avendo nel di 14. di Decembre del passato anno 1751., per atto giurato, e solenne, fatta donazione alle Suore Terziarie Carmelitane sotto l'Invocazione di detta Santa nella Città di Bologna di una di lei Casa, ed Orto del valore di due, e più mila scudi, perchè ivi potessero trasferire, e stabilire la loro Collegiale permanenza, levandosi dall'angustie di una Casa da più anni addietro condotta in affitto, nella quale per l'accresciuto loro numero era di grande loro incomodo il più trattenerli, e possedendo l'Oratrice alla Casa donata in faccia un'altra Casa da lei edificata, nella quale ella con un Fratello, ed una Cognata abitano colla loro Famiglia; perciò nell'Istrumento di tale donazione stipulato alla presenza di questo Monsignor Vicario Generale, si riservò il supplicare la S. V. per la grazia tanto per se, che per il Fratello, Cognata, e loro Figli, Discendenti, e Famigliari, di soddisfare al Precetto Ecclesiastico, ascoltando la Messa ne' giorni Festivi nell'Oratorio privato delle dette Suore. Laonde essendo imminente la trasfigurazione delle Suore sudette alla Casa donata, già ridotta al loro uso, e comodo con qualche altra spesa dell'Oratrice, e così vedendosi prossima l'opportunità di godere di tale grazia, supplica pertanto con profondissimo ossequio la S. V. a volerli degnare concedere tanto a se, che al Fratello, Cognata, con Figli, Discendenti, e Famigliari la grazia sudetta, per la quale non mancherà l'Oratrice di supplicare S. D. M. per ogni spirituale, e temporale prosperità della S. V., che Iddio &c.

„ Ex Audientia Sanctissimi die 26. Martii „ 1753. Sanctissimus, attentis expositis, remisit „ preces arbitrio, & prudentiæ Vicarii Monialium cum facultatibus ad hujusmodi effectum „ necessariis, & opportunis.

„ Locus ✕ Sigilli.

„ Joseph Livizzanus Secretarius.

Die 9. Aprilis 1753.

„ Illustrissimus, & Reverendissimus D. Prior „ Annibal Beccadelli Patritius Bononiæ Ecclesiæ Metropolitanæ Archipresbyter, & RR. Monialium „ nialium

Ordinis Carmelitarum Observantæ
Syracusanae Provinciæ S. Mariæ
Scalæ Paradisi.

Humillimis precibus Patrum Provincialis, ^{An. 1753}
Discretorum, & aliorum Officialium præ- ^{14. Apr.}
fatæ Provinciæ Sac. Rituum Congregationi porre-
ctis per P. Seraphinum Mariam Potenza ejusdem
Ordinis Postulatorem hujus instantiæ, acceden-
te etiam R. P. Generalis consensu, pro con-
firmatione electionis S. Mariæ Scalæ Paradisi
nuncupatæ in Patronam Principalem supradictæ
Provinciæ supplicatum fuit, illisque per Emi-
nentissimum, & Reverendissimum D. Cardinalem
Prosperum Columnam de Sciarra Ponentem re-
latis, Sacra eadem Congregatio, attento quod
hujusmodi Electio ser. ser., & juxta præscriptum
in Decreto san. mem. Urbani Papæ VIII. die
23. Martii 1630. edita legitime facta fuerit,
eamdem confirmavit, & approbavit, prædictæ-
que S. Mariæ Scalæ Paradisi nuncupatæ sic in
Patronam Principalem electæ Festivitati præro-
gativas omnes Sanctorum Profectorum Prin-
cipalium Festis competentes attribuit, atque con-
cessit. Hac die 14. Aprilis 1753.

D. F. Card. Tamburinus Præf.

Loco * Sigilli.

M. Marefusus S. R. C. Secr.

XLI.

Ex Originali in Archivio Carmeli
Majoris Neapoli asservato.

SUMMARUM

*Nonnulla præscribuntur circa admissionem
Laiicorum Conventus Majoris Neapolis
ad Professionem.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Fi- ^{An. 1753.}
lius Emmanuel Barrera Narvaez ^{15. Sept.}
Procurator Generalis Ordinis Fratrum,
Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod
experientia compertum est grave præjudi-
cium, quod Regio Conventui del Carmi-
ne Maggiore vulgo nuncupato Civitatis
Neapolitan. ejusdem Ordinis infertur ex
nimia facilitate admittendi ad probationis
annum, & deinde ad professionem Con-
versos post paucos annos, & interdum post
breve tempus probationis in statu Tertiari-
orum; quippe qui dicti Tertiarii pietatem,
devotionemque fingunt, ut ad professio-
nem regularem per Conversos, seu Lai-
cos dicti Ordinis emitti consuetam admit-
tantur, sed subinde vix emissa professione
eorum improbis moribus in causa sunt, ut
conquerantur dicti Conventus filii, præ-
sertim

nialium hujusce Civitatis Vicarius, & in hac
parte Delegatus Apostolicus ut infra, visis
precibus Sanctissimo Domino Nostro Papæ Be-
nedicto XIV. feliciter regnanti porrectis pro
parte Domine Victoriz Gandolfi Civis Bono-
niæ pro habenda, & obtinenda gratia a San-
ctitate Sua tam pro se ipsa, quam pro Fra-
tre, Cognata, & etiam Filiis, & Descenden-
tibus, necnon Familiaribus eorum accedendi ad
Oratorium privatum extra Clausuram RR. So-
rorum Tertiariarum Carmelitarum in pre-
cibus enunciatum, ibique quolibet die Festivo
audiendi Sacrum, & per talem auditionem
satisfaciendi Præcepto Ecclesiastico, & prout
in dictis precibus viso Rescripto Sanctissimi
ex ejus Audientia diei 26. Martii proxime,
præteriti remissionis factæ Sux Illustrissimæ,
& Reverendissimæ Dominationi cum omnibus
facultatibus superinde necessariis, & oppor-
tunis, manu propria Illustrissimi, & Reveren-
dissimi D. Joseph Livizzani Secretarii firmato,
ejusque Sigillo munito; viso Instrumento Do-
nationis dictis Sororibus factæ sub die 14. De-
cembri anni præteriti 1752. a præfata D. Vi-
ctoria Gandolfi Domus, de qua in precibus
Rogitus D. Joannis Rosini Notarii Collegiati
Bononiæ, necnon prævia Visitatione per Suam
Illustrissimam, & Reverendissimam Dominatio-
nem facta Domus prædictæ modo ad Colle-
giale habitationem prædictarum RR. Soro-
rum redactæ, ac viso consensu per dictas
RR. Sorores in eorum Congregatione Capi-
tulari superinde præstito, aliisque visis vi-
dendis, & consideratis considerandis, utendo
facultatibus sibi ex prædicto Rescripto San-
ctissimo attributis, arbitriumque suum in hac
parte exercendo, licentiam, & facultatem,
& gratiam eidem D. Victoriz Gandolfi, aliis-
que in dictis precibus expressis concessit, &
impertitus est, in omnibus, & per omnia,
iuxta in eisdem precibus petita, quoad ma-
sculos tamen in exteriori tantum parte dicti
Oratorii, & non aliter &c., & ita &c. non
solum &c., sed & omnibus &c.

„ Annibal Beccadelli V. arius Monia-
„ lium, & Delegatus. &c.

„ Locus * Sigilli.

„ Ex Actis, & Rogitibus mei Thomæ ol.
F. Joseph de Lodi Civis, & Notarii Colle-
giati Bononiæ Apostolici, & Imperialis, ac
unius ex Notariis aſſuariis Curiz Archiepisco-
pali; in fidem hic me subscripsi, & subſi-
gnavi reg. &c.

Ex originali Romæ in Ordinis
Archivio.

SUMMARUM

*Confirmatur Electio S. Mariæ de Scala
Paradisi in Patronam ejusdem Provin-
ciæ, ac Festo ejusdem Sanctæ Mariæ de
Scala Prærogative Sanctorum Profe-
ctorum Principalium Festivis diebus at-
tributa conceduntur.*

serium ii, qui decorem Ordinis, & observantiam regularem studiose, & diligenter curant; ac proinde abusus irreptos admit- tendi ad habitum, & ad professionem, hujusmodi dictos Tertiarios per Nos de medio auferre plurimum desiderat.

2. Nobis propterea humiliter suppli- cari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de beni- gnitate Apostolica dignaremur.

3. Nos igitur ipsum Emmanuelem Procuratorem Generalem specialibus fa- voribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspen- sionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa la- tis, si quibus quomodolibet innodatus exi- stit ad effectum præsentium dumtaxat con- sequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi sup- plicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, ad quos sup- plicem libellum Nobis porrectum remissi- mus, qui relationem dicti Emmanuelis Procuratoris Generalis eisdem Cardinali- bus factam attenderunt consilio, ne in po- sterum Laici dicti Conventus ad annum probationis, & respective ad solemnem professionem, nisi expleto Tertiarius se- ptennio, & nisi constituto de bonis moribus per attestationem singulis annis a Commu- nitate Religiosa memorati Conventus per secreta suffragia reportandam auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus,

4. Decernentes easdem præsentis li- teras firmas, validas, & efficaces existe- re, & fore, suosque plenarios, & inte- gros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quando- cumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective invariabiliter observari.

5. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam qua- vis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Conven-

tus, & Ordinis prædictorum etiam jura- mento, confirmatione Apostolica, vel qua- vis firmitate alia roboratis statutis, & con- suetudinibus, privilegiis quoque, indul- tis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, con- firmatis, & innovatis.

7. Quibus omnibus, & singulis illo- rum tenores præsentibus pro plenè, & suf- ficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse de- rogamus, cæterisque contrariis quibus- cumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1753. Pontificatus Nostri An- no XIV.

D. Card. Passioneus.

XLII.

Ex Originali Forolivii in Ordinis Archivio.

SUMMARY

Decernitur Priorem nostrum Generalem debere Commissarium generalem desti- nare quando ex Italia proficiscitur, id- que auctoritate Apostolica confirmatur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Fi- ^{1753.} ^{9. Nov.} lius Aloysius, seu Ludovicus Laghi Prior Generalis Ordinis Fratrum Beate Mariæ de Monte Carmelo, quod alias, nempe anno 1748., cum ipso etiam Aloy- sius, seu Ludovicus munus Prioris Gene- ralis dicti Ordinis exerceret, orta lite, seu controversia inter ipsum Aloysium, seu Ludovicum Priorem Generalem ex una, & tunc existentem Procuratorem Generalem Ordinis hujusmodi ex altera partibus super facultate ad eundem Prio- rem Generalem spectante, quoad deputa- tionem Commissarii Generalis, ipsius Or- dinis, eveniente occasione, qua prædi- ctus Prior Generalis ab Alma Urbe disce- deret, contendens ipse Procurator Gene- ralis officium Commissarii Generalis præ- dicti, ita Procuræ Generali annexum exi- stere, ut Procurator Generalis, pro tem- pore

pore dicti Ordinis, absente ab eadem Urbe Priore Generali, absque ulla deputatione a Priore Generali pro tempore facienda officium Commissarii Generalis idem Procurator Generalis pro tempore tamquam Commissarius natus ipso jure subire, & exercere deberet, ipse vero Aloysius, seu Ludovicus Prior Generalis ad effectum e medio tollendi quascunque perturbationes, quæ ex præmissis oriri possent in eventum, quo, sicut præmittitur, ipse Aloysius, seu Ludovicus Prior Generalis ab Urbe eadem discederet, existimavit ad Congregationem Ven. Fratrum Nostorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regulæ præpositorum recursum habere, ut in dicta Congregatione proponerentur, & deciderentur tria dubia tenoris sequentis, videlicet.

Primo. An discedente P. Generali ab Urbe, P. Procurator Generalis sit illius Commissarius natus ipso jure, & cum quibus facultatibus, & quatenus negativè.

Secundo. An discedenti P. Generali ab Urbe, Italia non egressuro, teneatur ipse ejus loco deputare Commissarium Generalem, & cum quibus facultatibus, & quatenus negativè.

Tertio. An in quocumque casu debeat Commissarium Generalem deputare teneatur deputare P. Procuratorem Generalem, seu potius alium Religiosum sibi benevisum.

Itaque die 16. Februarii ejusdem anni ab eadem Cardinalium Congregatione præinsertis dubiis, Ponente dilecto Filio nostro Alexandro S. R. E. præfata Diacono Cardinali Tanara nuncupato responsum fuit ad Primum negativè :: Ad Secundum affirmativè in casu Visitationis, & assistentiæ Comitiss Provincialis, & cum facultatibus expressis in ultimis Literis patentalibus :: Ad Tertium dilata, & exquiratur votum Capituli Generalis, & interim P. Generalis in casu discessus, ut supra, deputet Procuratorem Generalem juxta solitum.

2. Porro cum resolutiones captæ fuissent magna cum suffragiorum, discrepantia, ea propter dictus Aloysius, seu Ludovicus Prior Generalis ab eodem Alexandro Cardinali Ponente facultatem reporta-

vit, ut Causa hujusmodi de novo proponeretur quoad resolutiones, quæ ad sui favorem minime faciebant; Verum deinde habita consideratione, quod si dicta causa in ipsa Cardinalium Congregatione continuaretur, quasvis perturbationes in eodem Ordine nasci potuissent, quæ pacem, tranquillitatemque religiosam perverterent; opportunum existimavit in supplici libello Nobis porrecto exponere, & enunciare incommoda, quæ in dicto Ordine excitari possent, si Causa prædicta in ipsa Cardinalium Congregatione continuaretur, seu de novo proponeretur, ad hoc, ut Nos remedium in præmissis adhibentes, quod Apostolicæ providentiæ Nostræ magis opportunum sedandis, componendisque dissidiis visum fuisset, Apostolica auctoritate nostra statueremus.

3. Nos igitur, audita prius relatione ab eodem Alexandro Cardinali Ponente Nobis facta per nostrum rescriptum supplici libello Nobis, ut præfertur, porrecto appositum, resolutionem a memorata Cardinalium Congregatione, quoad primum dubium captam, in suo robore relinquimus, cognitionem vero secundi, & tertii Dubiorum hujusmodi ad Capitulum Generale dicti Ordinis tunc proxime habendum remisimus pro voto; hac tamen adjecta conditione, ut si interea temporis dictus Aloysius, seu Ludovicus Prior Generalis ad Urbe prædicta, non ruficationis causa, sed ratione negotiorum dicti Ordinis peragendorum, discedere contigisset, eo casu Nobis consuleret, ut mentem nostram profferemus, an necessarium esset, ut Commissarium Generalem constitueret, ut eo casu personam ad exercitium Officii Commissarii Generalis prædicti destinaremus.

4. In celebrato sane anno 1750. in Civitate Nostra Bononien. Generali dicti Ordinis Capitulo, suffragantibus in eo centum, & viginti novem Vocalibus, proposita fuerunt Dubium, secundum nempe, & tertium, super quibus responsum fuit a Vocalibus prout sequitur, videlicet.

Nos Scrutatores a toto gremio Reverendissimi Capituli Generalis in Sessione Vespertina diei undecima mensis currentis Maii deputati ad examinanda suffragia scripto data ab omnibus, & singulis
Gre-

Gremialibus in eadem sessione super dubiis per Sacram Congregationem, & per Summum Pontificem eidem Gremio remissis, pro voto, videlicet.

Primo. An discedente P. Generali ab Urbe Italiam non egressuro teneatur deputare ejus loco Commissarium Generalem, & cum quibus facultatibus?

Secundo. An in quocumque casu debeat Commissarium Generalem deputare, teneatur deputare P. Procuratorem Generalem, seu potius alium Religiosum sibi benevisum?

I. Postquam fuimus in communi congregati in solita Aula Sessionum Capitularium hora matutina designata, videlicet post pulsam hora duodecimae matutinae hujus diei duodecimae ejusdem mensis Maii 1750., invocato Divino per solitas preces auxilio, Fasciculum dictorum suffragiorum Sigillo Reverendissimi P. Generalis, & Praesidis munitum, Nobis in actuali externa Sessione remissum, & penes unum ex Nobis usque ad hoc mane servatum, aperuimus, & numeratis diligenter schedulis, invenimus eas fuisse in numero centum viginti septem, comprehensa una schedula.

II. Legimus, & attentè examinavimus suffragia in ipsis schedulis exarata, iisque invenimus, ut sequitur.

I. Suffragia septuaginta tria respondent absolute, quod Reverendissimus Pater Prior Generalis non teneatur Commissarium Generalem constituere Romae, nisi quando ita ab Urbe discedit, ut sit etiam ab Italia egressurus, & tunc relinquendum esse arbitrio ipsius, ut in hujusmodi Commissarium Generalem deputet quemcumque Religiosum maluerit, & cum facultatibus sibi benevisis.

II. Vota triginta septem respondent absolute, quod Reverendissimus P. Prior Generalis teneatur Commissarium Generalem instituere Romae etiamsi discedens ab Urbe non sit Italiam egressurus.

III. Tria suffragia restringunt obligationem mox dictae destinationis, quando absentia Reverendissimi Patris Generalis ab Urbe fuerit ad tempus notabile, & cum distantia notabili.

IV. Suffragia triginta septem respondent absolute, quod in quocumque casu deputationis faciendae Commissarii Gene-

ralis institui debeat ipse Adm. R. P. Procurator Generalis.

V. Vota quatuor insistant quidem pro deputatione ipsius Adm. Rev. Procuratoris Generalis in eo casu, sed limitant, nisi obstat gravis, & approbata causa, & ex voto decisivo Consilii Ordinis.

VI. Quatuor alia suffragia opinantur etiam pro deputatione A. R. P. Procuratoris Generalis, cum declaratione tamen, quod si ita opinantur, non ex vigore juris, sed ex sola decentia Personae, & Officii, & ut magis foveatur concordia.

VII. Quatuor suffragia optant, quod in casibus, in quibus debeat institui Commissarius, teneatur Reverendissimus Pater Generalis, nominare unum ex Assistentibus Generalibus.

VIII. Duo suffragia ad praedicta dubia responderunt dumtaxat his verbis nihil innovetur nisi quod traditum est.

IX. Duo alia suffragia responderunt hoc modo: Omnia fiant ut solitum est, conformiter ad Decreta Sacrae Congregationis.

X. Unica scheda reperta fuit alba.

XI. Suffragia viginti quatuor responderunt ad questionem, an Reverendissimus P. Generalis teneatur deputare Commissarium cum discedit ab Urbe Italiam egressurus, sive non.

Quibus stantibus apparet, fideliter relata esse suffragia omnium schedularum, quae cum fuerint in numero centum viginti septem, & in eis numerus his ductus reddat summam suffragiorum bis centum quinquaginta quatuor, correspondet exactissime hac summa relationi nostrae praedictae. In quorum fidem hoc die 12. Maii 1750. cum essemus adhuc omnes congregati subscripsimus manu propria.

Frater Cyrillus a Matre Dei Provincialis Pedemontis.

Fr. Marcus a S. Jacobo Provincialis Narbonae.

Fr. Bruno a S. Antonio Ex-Provincialis Procurator Generalis Germaniae inferioris manu pp.

Fr. Emmanuel Chamozzo Duales Provincialis Bethicae.

Fr. Josephus Freyre primus Lusitaniae Socius Sc.

Fr. Angelus Postrepski J. V. D. Provincialis Russiae mm. pp.

Quo-

5. Quoniam autem dictus Aloysius, seu Ludovicus Procurator Generalis, quo præsertim responso, seu sententia Vocalium, eorum scilicet, qui numero septuaginta tres fuerunt, atque adeo medietatem superarunt, eo magis quod Prior Generalis, & Procurator Generalis præfati a ferendo voto sese abstinuerunt, firmiter subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio, communituri summopere desideret.

6. Nos igitur ipsum Aloysium, seu Ludovicum Priorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, hæc serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertam responsohem, seu sententiam septuaginta trium Vocalium hujusmodi auctoritate Apostolica, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplementis, & sanamus.

7. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quando-cumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios; & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum

quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Novembris 1753. Pontificatus Nostri Anno Decimo quarto.

D. Card. Passioneus.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

Confirmatur contributio Cere Ecclesiæ Calatageronis.

CAROLUS, Dei gratia, Rex utriusque Siciliæ, Hierusalem, Hispaniarum Infans &c., Dux Parmæ, Placentiæ, & Castri &c., Magnus Hereditarius Etfuriæ Princeps &c.

Ill. Reg. Conf. Dil.

Con Memoriale avanzato a questo Supremo Consiglio Patrimoniale siamo stati supplicati, come siegue.

Eccellentissimo Signore.

IL Rev. Fra Giovanni di Maria Addolorata *An. 1754. 10. Mart.* Carmelitano della stretta Osservanza, Priore del Venerabile Convento di Nostra Signora del Carmine della Città di Calatagerone espone con ossequio a V. E., qualunque essendo stato solito ogni anno dall' Illustre Senato di detta Città contribuire al detto Venerabile Convento rotoli nove di Cera nella Festa di Nostra Signora del Carmine, ed altri rotoli nove nella Festa della Santissima Vergine Annunziata per il Turco della Esposizione del Santissimo Sacramento, che il sudetto Venerabile Convento mantenne per più giorni in dette Feste, ed affinché si mantenesse il Divinissimo Sacramento con maggiore decenza, ed onore. Ed avendo ricorso in quest' anno il Provveditore di sudetto conto, e richiesta la sudetta Cera, non è stato finora possibile averla potuto conseguire; motivo per cui ha stimato l' esponente ricorrere a V. E. affinché si compiacesse ordinare a detto Illustre Senato di puntualmente contribuire l'anzidetta Cera sì per la Festa del Carmine preterita, che della Santissima Annunziata ventura conforme per lo passato si ha praticato a maggior gloria, ed onore di Gesù Sacramento, che il tutto, oltr' esser di giusto, lo riceverà a grazia singolare.

Et ita supplicat ut altius &c.

In dorso del quale, dopo essersi discosto l'affare nel pieno congresso di questo supremo Tribunale providdimo.

Panormi die 4. Martii 1754. detur Ordo juxta petita.

Ed atteso che nella riforma della congrua di codesto Patrimonio Urbano da noi disposta nel corso di nostra Visita in codesta non trovata riformata, nè abolita l'assegnazione della Cera, che suole in ogn'anno contribuirsi da codesta Università alla Chiesa del supplicante, cioè rotoli nove nella Festa di Maria SSma del Carmine, ed altri rotoli nove nella Festività della SSma Annunziata, che si celebrano in ogni anno in detta Chiesa, siccome dalla copia di detta Riforma supplegataci nel soprainserito Memoriale l'abbiamo rilevato; perciò, sendo ragionevoli le istanze del supplicante; abbiamo risolto far' a voi le presenti, colle quali v'incarichiamo, che dobbiate tosto corrispondere alla Chiesa di detto Convento la solita assegnazione di sudetti rotoli diciotto Cera, cioè rotoli nove per la Festività di Maria Santissima del Carmine, e rot. nove per quella della Santissima Annunziata celebrate nell'anno scorso 1753. senza fargliene sperimentare il menomo ulteriore ritardo, e così anche se ne debba da vostri successori continuare nell'avvenire colla dovuta puntualità di detta Cera la solita contribuzione, in ogni anno ne' giorni delle sudette rispettive Festività giusta l'assegnazione fattane da codesta Università alla riferita Chiesa. E così puntualmente l'eseguirete, siccome dalla costumata vostra attenzione ce l'promettiamo, e non altrimenti. Datum Panormi die 10. Martii 1754.

Duque de la Visuille.

Carena P. Airolidi M. R.

Laredo Conf. Leone P. R.

Joseph Milano Secr.

M. Notar.

Al Senato di Caltagirone.

Bartolotta Officiale Maggiore.

Præf. exeq. registratur, & stet pones detentorem Librorum.

D. Joannes Mainardi Sen.

D. Joseph Majore Sen.

D. Martinus Caldarera Sen.

D. Raphael Bonaano Sen.

D. Carolus Maria Longobardi Calvi Sen.

Die 20. Martii 1754.

Presentato, executæ, & registratæ fuerunt, & sunt presentes in Curia Illustrissimi Senatus hujus Urbis Calatayronis, ac fuerunt consignati U. S. D. D. Ignatio la Carmino Detentori Librorum hujus Urbis, prout in sup. m. Unde &c.

Nos D. Jacobus Procaccianti Mag. Not.

Concordat cum copia authentica existente in Archivio hujus Venerabilis Conventus Carmelitarum Syracusanæ Observantiæ præfatæ Civitatis gratiosissimæ Calatayronis.

Fr. Joannes a Maria Dolorosa Detentor Librorum conf. ut sup.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Fr. Valerius Antonius Zarabini Ordinis nostri creatur in Definitorum Generalium perpetuum.

BEATISSIMO PADRE.

FR A Valerio Antonio Zarabini Carmelitano *An. 1754.*
Oratore umilissimo di Vostra Santità, *Mus. 2. Aug.*
stro, e Dottore in Sagra Teologia, dopo avere consumati anni ventiquattro nelle Predicazioni Quaresimali, ed Annuali in ~~diverse~~ Città anco delle Principali d'Italia, come in Roma, Venezia, e Padova più volte, in Verona, Roveto, ed in altre Collegiate cospicue; dopo avere servita la sua Provincia di Venezia per due volte in qualità di primo Definitor, e dopo aver consumati molti anni in servizio del suo Convento di Venezia, quando come Bibliotecario, quando come Caltiere, quando più volte come Disereto, quando come Vicario, quando per due Governi come Priore, e finalmente avere per molti anni servito la sua Chiesa in qualità di Confessore, ed anco attualmente Ordinario nel Sagro Ritiro di S. Maria del Soccorso di questa Città di Venezia, come di tutto ciò ne potrà accertare Vostra Santità il Reverendissimo P. Generale dell'ordine Oratore, quale desiderando dopo tali fatiche, decorare la sua persona col titolo di Definitor Generale, perciò umilmente la supplica degnarsi benignamente graziarlo, di quanto il umile Oratore desidera, accertandola che ne farà sempre memore appresso l'Altissimo per la conservazione di Vostra Santità &c.

" Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, &
" Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, &
" Regularium præposita, ad quam Sanctiſſimis
" Dominus noster supplicem libellum remisit,
" attenta relatione P. Procuratoris Generalis,
" benignè commisit P. Generali, ut veris exi-
" stentibus narratis, Oratorem ad gradum Defi-
" nitoris Generalis perpetui pro suo arbitrio,
" & conscientia promoveat.
" Romæ 2. Augusti 1754.
" C. A. Card. Cavalchini.
" Loco * Sigilli.
" P. H. Guglielmi Secretarius.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Conceditur facultas nostris Monialibus Terziariis Civitatis Bononiæ celebrari faciendi tertiam Missam in earum privata Cappella quotidie.

Alla Santità di Nostro Signore

BENEDICTUS PAPA XIV.

Per le Monache Terziarie Carmelitane delle Grazie di Bologna.

BEATISSIMO PADRE.

LE Monache Terziarie Carmelitane di S. Maria Maddalena de' Pazzi, di Vita Commune, *An. 1754.*
ne, detta delle Grazie di Bologna, Oratrici umilissime della Santità Vostra, prostrate a' suoi Santissimi Piedi l'espungono, non avere Chiesa pubblica, ma solo Cappella privata, vivendo esse totalmente ritirate, e supplicano la somma Clemenza della Santità Vostra di volerle grazia della licenza di far celebrare la terza Messa tutte

fa tutte le Feste di Precetto, e ciò per comodo di tutte le Monache, ed Educande, ed in particolare delle Vecchie, e di quelle, che si trovano incomodate da male, come pure di poter conseguire Confessate, e Comunicate l'Indulgenza Plenaria il dì di S. Maria Maddalena de Pazzi loro Titolare li 25. Maggio, il dì del S. Padre Elia li 20. Luglio, ed il dì di S. Giovanni della Croce li 24. Novembre, protestandosi le sudette Oratrici per tali grazie, pregare Sua Divina Maestà per la conservazione della Santità Vostra, e maggior esaltazione della Santa Madre Chiesa. Che della grazia &c.

„ Al Signor Cardinale Arcivescovo per in-
„ formazione, e voto.

„ Quanto alla terza Messa pro gratia ar-
„ bitrio del Cardinale Arcivescovo, e quanto
„ al rimanente gaudent impetratis.

„ 24. Agosto 1754.

„ BENEDICTUS PAPA XIV.

„ Concedimus facultatem celebrandi ter-
„ tiam Missam diebus Festivis de Præcepto.

„ Die 20. Septembris 1754.

„ Vincentius Cardinalis Malvetius Bononiæ
„ Archiepiscopus.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARYUM

*Fundatio Monasterii nostrarum Tertiaria-
rum infra limites Parochia Lizzana
prope Roboretum Diæcesis Tridentine.*

LEOPOLDUS ERNESTUS, Dei gra-
tia, Episcopus Seccoviensis S. R. I.
Princeps, ex Comitibus, & Dominis
in Firmian. &c., in Episcopatu, &
Principatu Tridentino Coadjutor cum
furura Successione, & Administrator
Plenipotentiarius &c. &c.

An. 1755.
10. Apr. **M**uneris nostri ratio a nobis præ primis ex-
postulat, ut ea, quæ ad Dei cultum, &
ad animarum salutem magis promovendam per-
tinent, quibuscumque favoribus prosequamur.
Dudum siquidem Agnes Wanghera nobis expo-
ni fecit, quod, cum ex bonis sibi a Deo colla-
tis Domum Religiosam Mulierum Tertii-Ordinis
Carmelitarum sub Invocatione S. Mariæ Mag-
dalenzæ de Pazzis infra limites Parochiæ Lizza-
næ prope Roboretum huius nostræ Diæcesis a
fundamentis erigere, & dotare constitueret, li-
centiam, & facultatem id peragendi a Celsissi-
mo, & Reverendissimo Domino Dominico Antonio
nostro in Episcopatu Coadjuto obtinuerit,
sub conditionibus tamen, & pactis infra-
scriptis, videlicet.

Condizioni sotto le quali si approva dall'Ordinario
di Trento la Convenzione fatta fra la Città
di Roveredo, e la Sig. Agnese Wanghera
per la erezione del Monastero, o sia
Ritiro delle Terziarie Carmeli-
tane presso Roveredo.

Primo: Che il Monastero, o sia Ritiro da
erigerfi, e le Terziarie Carmelitane, le quali
faranno ricevute nel medesimo unicamente di-

Pars IV.

pendano, e siano soggette al Vescovo di Tren-
to, come a Prelato Ordinario, onde tutti i Ca-
pitoli di Regola, di Statuto, o di Costituzio-
ni, per cui s'ingiongessero loro alcuna dipen-
denza dai Superiori Regulari restano in questa
parte aboliti, e riformati.

Secondo: potrà bensì la Signora Wanghe-
ra nominare le otto Giovani ad essere le pri-
me ad unirsi in forma di Collegio, e profes-
sare l'accennato Istituto Carmelitano: come pu-
re col tratto del tempo potranno da essa esser
presentate le altre, che abbiano le qualità ri-
chieste nella convenzione, ma nè le prime otto,
nè queste altre saranno ricevute a vestir l'Ab-
bito, e far Professione del Terz' Ordine Car-
melitano, se prima nella forma solita praticarsi
con Monache non saranno esaminate, ed ap-
provate dall' Ordinario, oltre il consenso del
quale per ciascheduna di coloro coloro, che
non sono delle otto prime, si richiede, che
non venga ammessa alla Professione, se prima
non sia ballottata dalle Professe capaci di vo-
tare, e ne riparti due terzi di tutti i voti. E
ciò si debba osservare inviolabilmente nel Mo-
nastero, o sia Ritiro di Roveredo, non ostante
qualunque punto di Regola, Statuto, o Costi-
tuzione del Terz' Ordine Carmelitano.

Terzo: La Signora Wanghera non solamen-
te assegnerà l'entrata annuale di fiorini Tedef-
chi cento per cadauna delle otto Giovani; ma
inoltre anche il fondo sufficiente di tutte quel-
le, che fosse per introdurre nell' Oratorio, e
nel Monastero, che fabbricherà, e provvera di
tutto il bisognevole a proprie spese.

Quarto: Intorno alla Fabrica del Mona-
stero, o sia Ritiro, aspettandosi all' Ordinario
il prescrivere il Regolamento, non ripugna.
Egli intanto, che il muro non sia sollevato
all' altezza di quindici piedi, ma riserva l' au-
torità a se competente di ordinare la forma di
tutto l' edificio a tenore delle Costituzioni Pon-
tificie.

Quinto: Riserva pure a se l'esame, e
l'approvazione di qualunque altro patto, o leg-
ge, che si volesse aggiungere alle cose conve-
nute rispetto alle sudette terziarie Carmelitane,
ed al Monastero, o sia Ritiro da erigergli.

Sesto: Di tutto ciò dovrà formarsi publi-
co documento, e se ne attenderà l'approvazio-
ne della Santa Sede.

Trento dal Castello di nostra Residenza
20. Ottobre 1744.

Domenico Antonio Vescovo.

Loco del * Sigillo.

P. Giovanni Chiefa Segretario.

Cumque eadem Agnes insuper nobis ex-
poni fecerit, quod Domum ipsam jam ædifica-
verit, fundos ad alias pro novis octo Puel-
las infra specificandos, assignaverit, ex quibus
quolibet anno octingenti floreni percipi commo-
de poterunt, & ulterius pro dotationis ejusmo-
di augmento necum quædam capitalia pro sum-
ma 3245. 4. florenorum addiderit, sed etiam
sub obligatione omnium fuorum Bonorum præ-
sentium, & futurorum se obtinuerit ad Eccle-
siam ædificandam, eamque necessariam supelle-
tile instruendam, ad lampadem coram Sanctissi-
mo Sacramento perpetuo ardentem manutene-
dam, ad stipendium Confessario, Capellano, &
Edito perfolvendum, ac denique ad supplenda
expensis necessaria, quas adhiberi oportu-
erit pro Medico, Chirurgo, & Pharmacia,
eveniente casu, quo ex redditibus, ut supra

E c c 2

pro

pro Monasterii, & Sororum mantentione assignatis, necnon ex manuum laboris lucro in commune conferendo ad ejusmodi accidentales expensas persolvendas tantumdem quot annis non superesset: uti omnia apparent ex authenticis Instrumentis a Bartholomæo Georgeo Baptisti Publico Roboreti Notario rogatis, & in Cancellaria nostra Ecclesiastica registratis, ad quæ omnimodam relationem haberi volumus. Ex eisdem autem constat Bona pro Fundatione, & Dotatione consignata, & a Valentino Aldrigheti de Littana Publico Agrimenfore æstimata nominatim esse sequentia, videlicet.

Prætermisiss nominibus, ac specificatione Bonorum assignatorum, qua sunt fior. 19280. 38. eorumque fructus annuus f. 910., qua autem bona recensentur in fine.

Pro mantentione vero, seu congruo stipendio Confessarii, Cappellani, & Editui, tum etiam, quatenus opus, Medici, & Chirurgi, necnon pro Pharmacis, cum nullum assignatum sit capitale, aut fundus specialis, sed omnia Fundatricis Bona ad id onus obstricta sint per hypothecam generalem; hinc nobis, & successoribus nostris expresse reservamus facultatem extrahendi ex hæreditate, seu Patrimonio Fundatricis posterius decedum tot capitalia, vel bona stabilia fructifera, quot ad sustinenda prædicta onera arbitrio nostro visa fuerint necessaria. Quia fundatione, & dotatione, ut præfertur constituta, & a nobis acceptanda, & approbanda ulterius Agnetis preces continebant, eandem summopere cupere, ut ad erectionem Monasterii effectivè procederemus, in quo pro nunc octo Moniales sub Regula a nobis auctoritate ordinaria approbata, emissis tribus simplicibus dumtaxat Castitatis, Obedientiæ, & Paupertatis votis, addito etiam quarto de observanda Clausura, Deo famulari possint: cum expressis tamen pactis, & conditionibus, & qui dem primo, quod nunc, & perpetuis futuris temporibus Virgines in eo recipiendæ ex honestis Parentibus procreatæ, bonis moribus, ac in Civitate, vel Prætura Roboretana ortæ sint, necnon etiam ita pauperes esse debeant, ut absque dote admitti mereantur.

Secundo: Quod absque omni omnino subsidio dotati admitti debeant: quæ vero ab initio recipiuntur sup pelledilem necessariam pro instruenda Cella, & pro proprii corporis cultu necessariam secum asserre tenebuntur, an tamen, ut illæ quæ successivis temporibus Monasterium ad probationem, habitum, & respective professionem ingrediantur, vel nullam ejusmodi supelledilem, vel in discreta admodum quantitate, & ad supplendum dumtaxat eam, quæ usu attrita, & consumpta fuerit, contribuere debeant.

Tertio: Quod Virgines consanguineæ, vel affines ejusdem Fundatricis, atque etiam ejus Mariti Antonii Wanger, licet etiam Maritales fuerint, dummodo ut supra pauperes sint, aliis que polleant qualitatibus, cæteris præferantur.

Quarto: Quod nominationem, & punctationem ruellarum admittendarum ipsa Fundatrix vita ejusdem durante sibi reservat.

Quinto: Moniales nedum nihil proprii in particulari possidere, sed etiam quicquid ab eis ex labore manuum lucrari contigerit, in commune conferre debeant.

Sexto: Quod Monasterium ipsum nullo unquam tempore, vel ex hæreditate, legatis, dotatione, vel emptione ultra id, quod ex præ-

scnti fundacione, vel ex ulterioris ejusdem Fundatricis beneficio habebit, acquirere quidquam possit: atque adeo Monialibus nunquam licebit neque elemosynas colligere, aut colligi facere, neque quidquam sub quocumque titulo, & prætextu, nisi ageretur de re modici valoris acceptare, cum ipsius Agnetis mens sit, quod Moniales juxta earum Institutum ex redditibus fundationis, & ex manuum labore, & industria sufficientia vite subsidia capere possint, & debeant. Cum itaque piis, & enixis ejusdem Agnetis precibus quantum cum Domino possumus, annuere cupiamus, visis fundationis tabulis, in quibus continentur bona, & capitalia supra descripta, eadem, ac cæteras obligationes pro fundacionis, & donationis ejusmodi securitate, & perpetuitate in eis contentas auctoritate Ordinaria acceptavimus: eaque rata, & firma ad effectum supplicatum esse, & fore perpetuo volumus, & declaramus, firmis nihilominus mantentibus specialibus, & generalibus hypothesia super omnibus cæteris ejusdem Agnetis bonis præsentibus, & futuris. Quorum bonorum, & capitalium supra descriptorum possessionem nomine Monasterii interim animo apprehendimus: volentes, quod eadem Agnes, quoad vixerit eadem pro sæpe dicto Monasterio, & Monialium loco administret, solutis tamen quolibet anno octingentis florenis pro bonorum prælatorum fructibus, ac etiam interesse capitalium in fundacionis augmentum assignatorum, quatenus illo vel illius parte ad succurrendum indigentis opus fuerit, cum alias totum, vel residuum illius post Fundatricis obitum investiri debeat, ita ex fructibus superfluis, una vel plures Virgines tempore succedente ultra hæcenus fundatum, & dotatum numerum alii possit, vel possint, semper tamen reservata aliqua opportuna pecuniarum portione pro casibus fortuitis, & possibilibus. Eadem quoque Ordinaria auctoritate Religiosam Domum Monialium Tertii Ordinis Carmelitarum sub denominatione S. Mariæ Magdalenz de Pazzis in præfata Parochia de Lizzana ita ut supra fundatam, & dotatam, formiter erigendam esse decernimus, & sancimus, uti præsentium vigore solemniter erigimus, & erectam esse declaramus in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. In qua Religiosa Domo recipi volumus Puellas ad normam conditionum superius a Fundatrice propositarum, quas specificè admittimus, & approbamus, qualificatas: quemadmodum etiam conditiones omnes a Celssissimo, & Reverendissimo Domino Coadjuto nostro, ut supra appositæ, perpetuo servari volumus, & quatenus opus easdem expresse renovamus: suspensa pro nunc earum ultima de Pontificia approbatione obtinenda, & eadem ad tempus, quo fundatio ad alendas saltem duodecim Moniales idonea excreverit, rejecta. Regulam quoque Terziarium ejusdem Gratianæ Bononiæ una cum Chori directio nobis exhibitam teneri, & observari mandamus. Injungentes tamen, ut Virgines ad Professionem admittendæ tribus consuetis simplicibus votis, illud etiam perpetuè clausuræ addere teneantur, id quod nihilominus a Clausura expelli, & habitu Regulari exui possint Virgines illæ, quæ causa prius a nobis, vel successoribus nostris cognoscenda, voto tamen simplici Castitatis firmo remanente incorrigibiles judicabuntur. Nobis etiam, & successoribus nostris jus omne, quod a Sacris Canonibus, & Concilio Tridentino Ordinariis locorum in similibus com-

petit, reservamus, reservatumque esse omnino volumus: itaut tam visitatione, quam extraeam Monasterium huiusmodi, & Moniales una cum omnibus earum bonis, in spiritualibus, & temporalibus nobis, & successoribus nostris plenarie subiectum, & respectu subiectæ perpetuo sint, & esse debeant, nullumque prorsus Carmelitarum Ordo jus aliquod in eisdem Monialibus, & Monasterium ullo unquam tempore quorumcumque Privilegiorum intuitu sibi arrogare possit, & valeat, ipsi quoque Agneti Wangher omnia Fundatricis iura de jure, & competentia reservamus, & concedimus, speciatim autem privilegium sepulture in Monialium Ecclesia pro ejus persona; necnon ingrediendi vita ejus durante pro suo libitu ad Moniales in Monasterium cum honesta Ancilla, seu pedisequa eam comitante. Monialibus item facultatem concedimus admittendi, & alendi Puellas inconvictas intra septa Monasterii, illisque, & aliis de foris advenientibus scholam aperiendi ad eas instruendas in loco tamen commoditatem ad id præbente extra Clausuram. Demum Ven. Catharinam Pilati Bononia una cum Socia Maria Geltrude Mazzoni ad effectum Tyrones instituendi accersitam, a Delegato nostro prius rite examinatam, & attentam ejus relatione, a nobis approbatam in ejusdem Monasterii Priorissam eligimus, & deputamus: volentes, & mandantes, eam in ejusmodi muneris possessionem induci, & usque ad aliam nostram deliberationem in ea manuteneri. Puellas vero nunc, & impofterum nobis, vel successoribus nostris inconscultis in Monasterium admitti prohibemus, quod etiam de admissione, ad probationem, ad habitum, & ad professionem intelligi volumus: itaut in omnibus huiusmodi actibus nostrum, vel Delegati nostri, successorum nostrorum procedere omnino debeat consuetum examen, & vocationis exploratio cum subsequenti approbatione, & licentia in scriptis concedenda, sub poenis a jure inflictis si secus quidquam contingerit attentari. Nobis etiam, & successoribus nostris Regulam ipsam, ut supra confirmatam, reformandi, & Constitutiones nostras Instituto accomodatas edendi prout majori ejusdem Monasterii bono, & ad Monialium aptiorem disciplinam pro re nata judicatum fuerit, necessarium, vel opportunum; necnon omnibus, & singulis articulis supra enunciatis modum imponendi, eos interpretandi, iisque addendi, & etiam minuendi, quemadmodum necessitas, & conservatio piz Fundatricis ab ordinaria Pastoralis Officii auctoritate expositulare videbitur, facultatem omnimodam expresse reservamus, & omni tempore reservare esse volumus. In quorum fidem præsentem Litteras Sigillo nostro pendenti munitas, & manu Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Bartholomæi Antonii Episcopi Pellenfis Suffraganei, & Præsidis Consistorii nostri Ecclesiastici signatas per infrascriptum Cancellarium nostrum expediri mandavimus.

Datum Tridenti ex Arce nostræ Residentiæ hac die 10. Aprilis 1755.

Baptisti Episcopus Pellenfis.

Ad Mandatum Celsissimi, & Reverendissimi Domini Domini Episcopi &c.

P. Joseph Ant. Bertinalli Canc.

Locus Sigilli pendens: L. ✱ S.

Remissum Documentum concordare cum suo originali authentico Sigillo magno pendente mihi exhibitio munito facta cum eodem colla-

tionem, attestor, fidemque facio, hac die 14. mensis Martii 1766. in quorum &c.

Antonius Joseph Jordani, publicus Notarius Collegiatus, & Cancellarius Roboreti, in quorum &c.

Sequitur descriptio, & estimatio bonorum desuper assignatorum pro manutentione antefati Monasterii.

Una Chiesa arrativa, e Vignata con Mori, ed altri Alberi cinta di Muri colla sua ragione d' acqua sita nel Regolario di Lizzana sotto il Monastero di S. Maria dei Carmeni, alla quale confina a mattina la strada Regia, a mezzo di la strada comune, a sera il Nobile Signore Giacomo Giovanni, e a Settentrione le Monache di S. Carlo stimata fiorini Tedeschi fior. 1800.

Una Casa di Muri murata, di coppi coperta, e di legnami costrutta sita nella Città di Roveredo nella Piazzola delle Oche, alla quale confina a mattina il Sig. Domenico Viganon, ed in parte anche Vittorio Isnenghi, o sia oggi per detto Isnenghi il Sig. Bartolomeo Manotti, a mezzo di i Signori Eredi Salvetti, a sera la Piazzola delle Oche, ed a Settentrione li Eredi del quondam Signor Don Felice Salvetti stimata fior. 486. 68.

Una Casa di muri murata, di coppi coperta nella Città di Roveredo in contrada dei Paganini, alla quale confina a mattina la strada Regia, a mezzo di il Signor Niccolò Bettini, ed ora per detto Bettini la Signora Donati di Trento, a sera gli Eredi, ed il P. Ioldo Gesuita, ed a Settentrione il Sig. Gio. Battista Pauli stimata fior. 1482. 42.

Una Pezza di Terra arativa, e Vignata con Mori sita nel Regolario di Roveredo loco detto a Pos. cinta di Muri da due parti con Cafetta pure di Muri, a cui confina a mattina, e a mezzo di la strada, a sera il Signor Dottore Mattia Turini, ed a Settentrione le Monache di San Carlo in parte, ed in parte il Signor Conte Pedroni della misura di Pertiche 1234. 4. stimata fior. 477.

Altra Pezza di Terra arativa, e Vignata con Mori, ed altri Alberi fruttiferi nel sudetto Regolario loco detto al Pipel, a cui confina a mattina, a mezzo di, ed a sera le Ragioni della Città di Roveredo, ed a Settentrione le Ragioni del Monastero di S. Carlo di Pertiche 1129. oltre gran quantità di grezivo non misurato stimata fior. 503. 30.

Altra arativa, e Vignata nel Regolario di Tolano loco detto all' Ancona, a cui confina a mattina i Signori Luttenzj di Roveredo, a mezzo di la via Comune, a sera i Fratelli Raffaelli, ed a Settentrione la via Reggia di Pertiche 1738. con entro alcuni Mori stimata fior. 632. 42.

Altra arativa, e Vignata in detto Regolario parimente detto all' Ancona, confina a mattina i Fratelli Raffaelli, e Giovanni Raffaelli, a mezzo di la via Comune, a sera le Ragioni del Mo-

nafte.

- naftero di S. Carlo , ed a Settentrione i Signori Spilfi di Folgaria di Pertiche 321. 3. con muri , e Mori stimata fior. 172. 52.
- Altra arativa , e Vignata con muri di Pertiche 318. 4. in detto Regolario loco detto all' Ancona , a cui confina a mattina la Signora Agnese Wanghera , a mezzo di la medesima , ed anche la strada , a sera gli Eredi del quondam Raffael Raffaeli , come pure a Settentrione stimata fior. 90.
- Altra arativa , e Vignata sita in detto luogo all' Ancona , a cui confina a mattina Gottardo Raffaeli detto Meneghim , ed a Settentrione la strada Regia di Pertiche 308. stimata . fior. 162. 54.
- Altra arativa , e Vignata con Mori sita in detto Regolario di Volano loco detto ai Pozzati , a cui confina a mattina il Signor Matteo Voltolini , a mezzo di gli Eredi di Giuseppe dal Bosco , a sera Giovanni Panizza , ed a Settentrione la Confraternita della Carità di Roveredo di Pertiche 529. 3. stim. fior. 209. 30.
- Altra arativa , e Vignata con Mori nel Regolario di Volario loco detto all' Ischia alla quale confina da una parte il Fiume Adige , da un'altra Bartolomeo Forneta , da un'altra Raffael Raffaeli , e dall' altra il Signor Dottor Giovanni Battista Tabarelli , ed ora in di lui luogo la Signora Agnese Wanghera di Pertiche 459. stimata . fior. 155. 56.
- Altra arativa , e Vignata con Mori nell' istesso Regolario di Volano , luogo detto la Bastia , alla quale confina a mattina Carlo Lorandi , a mezzo di Aluise Luigi , a sera Giovanni Raffaeli , ed a Settentrione le Ragioni della Comunità di Volano di Pertiche 461. 4. stimata fior. 85. 40.
- Altra arativa , e Vignata con Mori , cinta in parte di muro in detto Regolario di Volano , luogo detto al Chieffret , confina a mattina la strada Comune , a mezzo di gli Eredi del quondam Signor Cristoforo Volani , a sera le Ragioni della Comunità di Volano , ed a Settentrione le sudette Ragioni , ed in parte gli Eredi di Domenico Romini di Pertiche 376. 3. 6. stimata fior. 303. 9.
- Altra arativa , e Vignata con Mori sita oltre l' Adige nel Regolario di Nomi , luogo detto a Castel Barco , a cui confina a mattina , e sera le strade , che conducono a Castel Barco , a mezzo di il Signor Don Francesco Fluriani , ed a Settentrione Francesco Antonio Moschin di Nomi fior.
- Item altra detta sita in detto luogo , a cui confina a mattina le strade , che conducono a Castel Barco , a mezzo di la sudetta Pezza di terra , a sera la strada confinante , con Gaffi , ed a Settentrione Giacomo Moschin , le quali due Pezze di terra sono unite di Pertiche 879. 5. 6. compreso il Boschino stimata fior. 91.
- Un Masso composto della seguente Casa , e Pezze di terra arative , Vignate , Boschive , e Prative , con Mori sito nel Regolario di Noriglio , Pretura di Roveredo , luogo detto alla Costa , cioè una Casa di muri murata , di coppi coperta , e di legnami costrutta , alla quale da una parte confina Paolo dalla Costa , da un' altra la strada , da un' altra gli Eredi Foreri , e da un' altra la Signora Agnese Wanghera colli infrascritti Campi stimata fior. 954. 30.
- Un' Arativa , e Vignata , con Mori , e Fruttarj nell' istesso Regolario di Noriglio , luogo detto alla Fattera di Pertiche 535. Altra al Casarecher di Pertiche 585. Altra alla Crofara di Pertiche 715. Altra pure alla Crofara di Pertiche 845. Altra , luogo detto all' Asnech di Pertiche 1078. 3. Una Boschina al dosso del Levero . Altra Boschina in Incentali . Altra arativa , e Vignata , luogo detto al Crebile , o sia al Pinter di Pertiche 626. Altra simile alla Laita di Pertiche 590. Altra alli Altanelli di Pertiche 332. 3. Altra sopra la Marogna grande sopra le Case con Pradestello , e Ortino di Pertiche 1209. 5. Altra , luogo detto al Beccache di Pertiche 830. 1. Una Prativa alla Fontana di Pertiche 261. 2. Altra Prativa , luogo detto al Claf di Pertiche 245. Una Boschina intorno al Campo sino Cengio non misurato . Una Prativa sulla Montagna di Finocchio a corpo , e non a misura . Una Boschiva al Grebille , a corpo , e non a misura , i quali Terreni componenti il detto Masso sono stati stimati fior. . 4035. 30.
- Un Capitale a Censo di fiorini 100. in ragione del sei per cento all' anno appresso Matteo Toazzi di Volano Rogiti Batisti delli 8. Febbraio 1740. Capitalia vero pro Donationis , & Fundationis augmento superaddita sunt , quæ leguntur videlicet .
- Un Capitale di fiorini 400. presso la Camera di Sua Maestà Imperiale , e Regia al cinque per cento , come apparisce dal Documento in data del 20. Marzo 1741.
- Altro simile Capitale di fiorini 1000. presso l' istessa Maestà Sua , come appare dall' Istrumento Camerale delli 11. Giugno 1740.
- Altro Capitale di fiorini 645. 92. presso Antonio da Pnr , e Giovanni Cattoi di Lizzana , come appare per Rogito Giordani dei 26. Settemb. 1750.
- Un Censo di fiorini 300. al 5. , ed un quarto per cento presso Cotardo Volani , e Giuseppe Gioseffi di Volano principaliter , & insolidum , come dai Rogiti Batisti dei 30. Agosto 1751.
- Un altro di fiorini 100. al 5. per cento presso il sudetto Giuseppe Gioseffi nei Rogiti Batisti dei 29. Dicembre 1752.
- Altro Censo di fiorini 250. al 5. , e mezzo per cento presso Giorgio Vinchler , come dai Rogiti dell' istesso Notaro Batisti in data dei 6. Novembre 1751.

Ex Originali Romæ in Ordinis
Archivio.

XLIII.

SUMMARIUM

Declaratur per Archiepiscopum Leopoliensem thaumaturga, & miraculosa Imago quedam B. M. V. quæ veneratur in Ecclesia Kochavinenſi Ordinis noſtri.

NICOLAUS IGNATIUS DE WYZYCKE WYZYCKI Dei, & Apostolicæ Sedis grâcia Archiepiscopus Metropolitânus Leopoliensis.

Univerſo Clero tam ſeculari, quam Regulari, populoque Chriſtifiſteli, Archidiaceſis noſtræ Leopoliensis, præſentibus literis noſtris ad perpetuam rei memoriam valituris ſignificamus, & ad notitiam indubitatam deducimus.

Quia nos poſtquam ex inquisitionibus juratoris ſuper gratiis, & miraculis Imaginis Sanctiſſimæ Virginis Mariæ Dei Matris in Eccleſia Kochavinenſi Religioſorum Patrum Ord. Carmelitarum Ant. Reg. Obſervantiæ exiſtentis, DD. Commiſſarios a Nobis deputatos, expeditis, necnon teſtimoniis fide dignorum corporali iudamento comprobatis prævia earumdem lectione, & matura diſcuſſione intelleximus, Beatiffimam Virginem, ac Deiparam per quam Deus omnia nos habere voluit, ad hanc Imaginem ſuam mare gratiarum effuſiſſe, theſaurum bonitatis, & viſcera Miſericordiæ aperuiſſe, unde plurimi varia dona tam ſpiritualia, quam temporalia, alii in neceſſitatibus extremis opportuna auxilia, alii ſanctitatem, & vitam ſumpſerunt, & recuperarunt, omneſque in anguſtiis, & tribulationibus opis imploranda gratia huc conſugientes, deſiderata ſunt experti ſolatia, adeo ut ſuccutendo miſeris, juvando puſillanimes, reſolvendo debiles, exanimis revocando ad vitam, capſiſque ubi humana, & naturalia ceſſarunt, divinis ſupernaturalibus ſubveniendi remediis, evidenter, ſe ſiliis, & filiabus Adæ in hac valle lachrymarum, propitiâ, & Matrem miſericordiæ exhibuerit. Quapropter ut cultus, & veneratio illius Imaginis major in dies augeatur, & creſcat, ac Fidelium corda ad gratitudinem, & debitam recognitionem profuſæ bonitatis, amoremque ferventiorẽ erga Matrem pulchræ dilectionis accendantur, eamdem Imaginem non ſolum pro gratiſſa, verum etiam pro Thaumaturga, & Miraculoſa declaravimus, præſentibusque declaramus, pro talique ab omnibus habendam, cenſendam, reputandam, colendam, & venerandam eſſe volumus, & mandamus. In quorum fidem præſentes ſubſcripſimus, & Sigillo noſtro communiti juſimus. Datum Leopoli die 26. menſis Maji anno Domini 1755.

Nicolaus Ignatius Archiepiſcopus.

Loco * Sigilli.

Romæ ex Archivio S. Annæ noſtrorum
Excalceatorum Congregationis
Hiſpaniæ.

SUMMARIUM

Pontifex permiſſis noſtris Excalceatis, ut poſſint in Archivio Generali Matritenſi aſſervare quoscumque Codices, & manſcriptos, licet ſint ab Hæreticis conſcripti, & hæreſes contineant.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Cum ſicut dilecti filii Prior Generalis, ^{An 1755.} & Diſpenſarium Generale Ordinis ^{22. Decem.} Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hiſpaniæ Nobis nuper exponi ſecerunt, in Archivio Generali ejuſdem Ordinis in illius Conveni Oppidi Matriti Toletan. Diocæſis exiſtenti, aliquot Libri, ſeu Codices, aliæque ſcripturæ, ac folia reperiantur, quorum retentio, atque lectio per Sacros Canones, & Conſtitutiones Apoſtolicas, ac Decreta Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana Generalium Inquiſitorum adverſus hæreticam pravitatem auctoritate Apoſtolica deputatorum prohibentur, ac propterea libros, ſive Codices, ſcripturas, ac folia hujusmodi in dicto Archivio cum ejuſdem Congregationis bono non parum expediat monumenta prædicta in dicto Archivio retinere, ſervare poſſe, opportuneque in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſiderent.

2. Nos igitur exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine, quavis occasione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati.

3. Eisdem modernis, & pro tempore existentibus Priori Generali, ac Definitorio Generali ejusmodi Ordinis, & Congregationis, ut ipsi in Generali Archivio dicti Conventus quorumvis hæreticorum, & Hæresicarum, aliorumque reprobatorum authorum quuscumque sectæ, & classis, etiam primæ, & ex quacumque causa etiam ob falsi dogmatis suspensionem a prædecessoribus Nostri Romanis Pontificibus, ac etiam in quibuscumque Conciliis Generalibus, & etiam a Nobis, & Sede Apostolica quomodolibet prohibitos, & damnatos, & a Nobis, successoribusque Nostri Romanis Pontificibus, & dicta Sede in futurum forsan prohibendos, & damnandos libros, manuscripta, folia, scripturas, & opera tam hæcenus in lucem edita, quam in posterum edenda, seu scribenda, quæcumque etiam ex professo, & in capite de Religione, & fide Catholica, & seu contra Religionem, & fidem Catholicam tractent, in dicto Archivio collocatos, & collocata, & in futurum quomodolibet collocandos, & collocanda retinere, habere, ac impune, & absque ullo conscientie scrupulo, & quorumcumque Ecclesiasticarum sententiarum, & censurarum, vel aliarum poenarum etiam irregularitatis, infamie, aut inhabilitatis incurfa possint, & valeant, ita tamen, ut illos, & illa ab aliis separatos, & separata, & sub clavi, ne ad aliorum manus deveniant, retineant, & non nisi ab illis, qui opportunam super eorum lectione licentiam sibi canonice concessam esse dicti Archivii Custodi pro tempore existenti ostenderint, accedente etiam consensu Prioris Generalis, legi permittant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

4. Non obstantibus præmissis, & quibuscumque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Comitibus editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus desuper factis, & in posterum quomodolibet faciendis.

5. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc ser-

vanda totæ tenoris hujusmodi, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis gradita observata exprimerentur præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Decembris 1755. Pontificatus Nostri Anno Decimosesto.

Pro D. Card. Passioneo.

Joannes Florius Substitutus.

XLIV.

Romæ ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

SUMMARY

Indulgentia Plenaria pro Capitulo Generali de anno 1756.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Universis Christianis fidelibus presentes
Literas inspecturis salutem, &
Apostolicam benedictionem.

Cum sicut dilectus Filius Emmanuel An. 1756.
8. Mar.
Barrera Narvaez modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Nobis nuper exponi fecit, Capitulum Generale dicti Ordinis in Ecclesia, seu Conventu Fratrum Ordinis hujusmodi Civitatis Cesenateni propediem, benedicente Domio celebrandum sit; Nos, ut opus tam pium majori cum fructu fiat, & ad augendam Fidelium religionem, & animarum salutem celestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus utriusque sexus vere penitentibus, & confessis, ac sacra Communionem refectis, qui prædictam, vel aliquam ex Ecclesiis Conventuum prædicti Ordinis ubicumque existentium die, quo Capitulum Generale hujusmodi inchoabitur, ac singulis actualis illius celebrationis diebus devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum

rum Indulgentiarum, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus post celebrationem dicti Capituli Generalis minime valituris.

2. Volumus autem, ut, si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentibus nullæ sint, utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Martii 1756. Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

Pro D. Card. Passioneo.

Joannes Florius Substitutus.

XLV.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Altare privilegiatum pro Confratribus, & Sororibus Ven. Confraternitatis sub titulo Sacrorum Cordium Jesu, & Mariæ erectæ in Ecclesia nostrarum Monialium Civitatis Syracusana.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1756.
15. Mart.

OMnium salut. paterna caritate intent. sacra interdum loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde fidelium Defunctorum animæ Domini Nostri Jesu Christi ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ ex Purgatorii poenis ad eternam salutem per Deo misericordiam perducere valeant.

2. Volentes igitur Ecclesiam Monasterii Monialium Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Civitatis Syracusarum, & in ea sit. Altare Confrater-

Pars IV.

nitatis sub titulo Sacrorum Cordium Jesu, & Mariæ, simili præfens privilegio minime decoratum hoc speciali dono illustrare, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ut quandocumque Sacerdos aliquis secularis, vel regularis Missam Defunctorum in die Commemorationis Defunctorum, & singulis diebus intra illius octava, ac in una Feria cujuslibet Hebdomadæ per Ordinarium designanda pro anima cujusvis Confratris, & Consortoris dictæ Confraternitatis, quæ Deo in caritate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebrabit, anima ipsa de Thesauris Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur; ita ut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus a Purgatorii poenis liberetur, concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque. Præsentibus ad septennium valituris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Martii 1756. Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

Pro D. Card. Passioneo.

Joannes Florius Substitutus.

XLVI.

Ibidem.

SUMMARIUM

Indulgentiarum perpetuarum concessio pro Confratribus, & Sororibus ejusdem, Confraternitatis in Ecclesia nostrorum Monialium Civitatis Syracusana, ut supra erectæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM sicut accepimus in Ecclesia Monasterii Monialium Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Civitatis Syracusarum una pia, & devota utriusque sexus Christianissimum Confraternitas sub titulo Sacrorum Cordium Jesu, & Mariæ (non tamen pro hominibus

An. 1756.
15. Mart.

F f f unius

unius specialis artis) canonicè erecta, seu erigenda existat, cujus Confratres, & Conforores quam plurima pietatis, & charitatis opera exercere consueverunt, seu intendunt, nos ut Confraternitas huiusmodi maiora in dies suscipiat incrementa, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui dictam Confraternitatem in posterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere poenitentes, & confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam, ac tam descriptis, quam per tempore describendis in dicta Confraternitate Confratribus, & Confororibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere poenitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint, etiam plenariam: nec non eisdem nunc, & pro tempore existentibus dictæ Confraternitatis Confratribus, & Confororibus etiam vere poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam, seu Cappellam, vel Oratorium die festo principali dictæ Confraternitatis per eosdem Confratres semel tantum eligendo, & ab Ordinario approbando a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei huiusmodi singulis annis, devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

2. Insuper dictis Confratribus, & Confororibus etiam vere poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis Ecclesiam, seu Cappellam, vel Oratorium huiusmodi in quatuor aliis anni feriatis, vel non feriatis, seu Dominicis diebus per memoratos Confratres semel tantum etiam eligendis, & ab eodem Ordinario approbandis, ut supra visitantibus, & orantibus, quo die prædictorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas; quoties vero Missis, & aliis Divinis Officiis in Ecclesia, seu Cappella,

vel Oratorio huiusmodi pro tempore celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis, ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint; nec non etiam qui corpora defunctorum tam Confratrum, & Confororum huiusmodi, quam aliorum ad sepulturam associaverint, aut quascumque processiones de licentia Ordinarii faciendas, SSimum Eucharistiæ Sacramentum tam in Processionibus, quam cum ad infirmos, aut alias ubicumque, & quomodocumque pro tempore deferretur, comitati fuerint, vel si impediti, campanæ ad id signo dato, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinque Orationem, & Salutationem eisdem pro animabus defunctorum Confratrum, & Confororum huiusmodi recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reducerint, & ignorantes præcepta Dei, & ea, quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint toties pro quolibet prædictorum operum exercitio sexaginta dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

3. Volumus autem, ut si alias dictis Confratribus, & Confororibus præmissa peragentibus aliqua alia Indulgentia perpetuo, vel ad tempus nondum elapsum, duratura concessa fuerit, præsentibus nullæ sint; utque dicta Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregata jam sit, vel in posterum aggregetur, aut quavis alia ratione uniat, vel etiam quomodolibet instituat, priores, & quævis aliæ Literæ Apostolicæ illis nullatenus suffragentur, sed ex tunc eo ipso pariter nullæ sint.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 15. Martii 1756. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

Pro D. Card. Passioneo

Joannes Florius Substitutus.

XLVII.

Ex transumpto asservato Romæ
in Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Pontifex per suas Literas in forma Brevis ratam habet, atque confirmat Institutionem Socii, & Secretarii Generalis Nationis Polonicæ Ordinis nostri in Comitibus Generalibus jam præscriptam.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1756.
23. Maij. **I**njuncti Nobis per abundantiam Divinæ gratiæ Pastoralis officii sollicitudo postulat, ut in his per quæ Christi fidelium sub suavi Religionis jugo Aleissimo famulantium prospero statui consulitur, ejusdem officii partes sedulo intendamus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

2. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii, Priores, Provinciales, seu Definitoria Provincialia, nec non Superiores, & Fratres Provinciarum Polonicarum Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo, quod cum in Capitulo Generali ejusdem Ordinis ultimo loco in Civitate nostra Bononien. anno 1750. habito, inter cætera statutum, præscriptumque fuerit, ut Provinciæ prædictæ proprium, peculiaremque Assistentem, seu Socium, & Secretarium Generalem perpetuum independentem ab Assistente, seu Socio, & Secretario Generali Nationis Germanicæ, qui negotiis utriusque Nationis incumbere pergebat, in posterum haberent, prout constat ex actis Capitularibus ejusdem Capituli Generalis, tenoris sequentis, videlicet:

Bononiæ 23. Maii 1750. Tempore Comitiorum Generalium ibidem in nostra S. Martini Majoris Ecclesia Carmelitarum celebratorum. In Registro Capitulorum Generalium Ordini nostri Carmelitarum in sess. 8. ser. 5. quæ 25. Maii, fol. 146. extant quæ sequuntur videlicet, lectus quoque fuit quidam supplex libellus pro Polonica Natione primo in Urbe Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIV. porrectus, quo illarum Provinciarum Priores Provinciales humillime supplicarunt sibi concedi Socium, & Secretarium Genera-

Pars IV.

lem peculiarem perpetuum suæ Nationis, independentem ab illo Germanicæ, ad omnia in posterum diffidia, & contentiones abolendas, se se propterea exhibuerunt convenientem constituere taxam ad suppeditanda omnia necessario ad victum atque vestitum prædicti Socii generalis. Præfatas præces idem Sanctissimus ex audientia die 20. Aprilis hujus anni remisit ad proxime futurum Generale Capitulum, cum facultatibus ad hunc effectum necessariis, & opportunis. Summa itaque cum pace hocce negotium Germanicam inter & Polonicam Nationem in hac sessione agitatum est, atque tandem convenientibus ad invicem partibus Rñus P. Generalis, & Præses declaravit, & instituit in Socium, & Secretarium Generalem Nationis Polonicæ, pro omnibus ejusdem Nationis Provinciis Rev. Adm. Priorem Magist. Angelum Postempski Provinciæ Russiæ actualem Priorem Provinciale: Concordat cum originali. Ita est.

Fr. Aloysius Laghius Generalis
Carmelitarum.

Loc. Sig.

3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præmissa quo firmitus subsistant, & servantur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio communiri summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

4. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodo libet innodatus existit, ad effectum dumtaxat præsentium consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, totum id, quod in Capitulo Generali præterito inter vocales utriusque Polonicæ, & Germanicæ Nationis, super facultate habendi proprium Assistentem, seu Socium, & Secretarium Generalem pro Provinciis per se, seu independentem ab Assistente, seu Socio, & Secretario Generali Nationis Germanicæ,

F f f 2

qui

qui negotiis utriusque Nationis usque, tunc incumbere perrexit, accedente consensu Vocalium in dicto Capitulo congregatorum gestum, & actum fuit, ac electionem Assistentis, seu Socii, & Secretarii Generali Nationis Polonicæ, ut petitur, factam, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper intervenierint supplemus, & sanamus, & quatenus opus sit, ut de cætero in eodem ordine, prout aliæ Provinciæ variarum Nationum proprium peculiaremque Assistentem, seu Socium, & Secretarium Generalem pro tempore existentem in Alma Urbe nostra habere, & retinere pergunt, ita & ipseque Provinciæ Polonicæ proprium, peculiaremque Assistentem, seu Socium, & Secretarium Generalem cum solitis, & consuetis prærogativis, privilegiis, indultis, & facultatibus, quibus cæteri Assistentes, seu Socii, & Secretarii Generales aliarum Nationum gaudent, in Alma Urbe prædicta habere, & retinere, sine tamen Conventus, in quo ipse Assistens Nationis Polonicæ commorabitur præjudicio habere, & retinere possint, auctoritate, & tenore præsentis volumus, & declaramus, statuimus, & decernimus.

5. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & Provinciarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum,

quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Maii 1756. Pontificatus Nostri Anno Decimosesto.

XLVIII.

Ex Originali extante apud Patres
Provinciæ Polono-Ruthenæ,
alias S. Joseph.

SUMMARYM

Littera Patente Prioris Generalis Ordinis nostri super Divisione Provinciæ Rusiæ in duas Provincias auctoritate Apostolica confirmantur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Injuncti nobis per abundantiam Divinæ ^{An. 1756.} gratiæ Pastoralis officii sollicitudo ^{9. Julii.} postulat, ut in his, per quæ Christi fidelium, sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium prospero statui consulerit, ejusdem Officii partes sedulo intendamus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

2. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Martinus Rubczynski Frater expresse professus, ac Prior Provincialis Provinciæ Rusiæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis mense Junio proxime præterito in Conventu Civitatis nostræ Cæsarenæ habito, dicta Provincia ob justas gravissimas rationes in duas Provincias, assignatis unicuique ex illis respective suis Conventibus, divisa remansit, prout constat ex patentibus literis dilecti filii Joachimi Mariæ Pontalti Prioris Generalis dicti Ordinis eadem causa confectis tenoris sequentis, videlicet:

Nos Fr. Joachimus Maria Pontalti
Sa-

Sacra Theologia Magister, & Doctor, humilis Prior Generalis totius Ordinis Beatissima Virginis Mariae de Monte Carmelo antiqua Observantia Regularis.

3. Cum Provincia nostra Rufsiz, quæ ex duabus Nationibus, videlicet Polono-Ruthena, & Lituano-Ruthena coalescit, non solum in Capitulo Provinciali Leopoli die 21. Junii 1754. celebrato supplicaverit, ut Rñus Pater Ordinis Generalis dignaretur annuere Ex divisioni hoc modo, quatenus quælibet Natio præfaram Provinciam constituens, suos respective Nacionales Conventus habeat, maneatque in duas exdivisa Provincias, pro quo obtinendo motiva expressit, videlicet: tum pro bono pacis, & tranquillitatis internæ, tum ob summum incommodum, quod continuo patiuntur Conventus utriusque Nationis, magna interim distantia disitis, sed etiam in Definitorio in Conventu Trembouliensi die 21., & sequentibus mensis Junii anno 1755. habito, eandem supplicem petitionem pro obtinenda prædicta ejusdem Provinciæ exdivisione repetierit. Ex indeque Rñus Antecessor nostris in literis confirmatoriis per hæc verba: Quoad exdivisionem ejusdem Provinciæ Rufsiz in duas seorsive Provincias, quæ exdivisio in præfatis actis Definitorialibus cum expostulationibus fervidis nominatur. Jam verò in actis Capituli Provincialis anno mox præterito 1753. Leopoli celebrati, ab omnibus Gremialibus est expetita, & descripta, ac subscripta, rationibusque firmis, justis, & magnis, ac animum nostrum ad assensum promoventibus suffulta, eandem expeditionem faciendam, exequendam, & ad effectum deducendam ad Capitulum nostrum Generale anno immediate futuro 1756. in Conventu Cæsanatensi, Deo dante, celebrandum remittimus. Datum in Conventu nostro Sancti Martini Romæ 13. Augusti 1755.

Fr. Aloysius Laghi Generalis.

4. Ad Capitulum præfens Generale eandem exdivisionem peragendam remisit, in quo eodem Capitulo porrectum, est Memoriale Eñno, & Rñno D. Joanni Francisco Tituli SS. Silvestri, & Martini in Montibus S. R. E. Presbytero Cardinali Stoppani nuncupato, Comitiorum

nostrorum Generalium Cæsanæ celebratorum Præfidi, tum Rñis Patribus in hunc modum:

Provincia Rufsiz, quæ ex duabus Nationibus, videlicet Rutheno-Polona, & Lituano-Ruthena coalescit, suppliciter petit sese exdividere in duas Provincias. Grandibus siquidem ad id consequendum movetur rationibus, nimirum ob disitis nimis longo itinerum intervallo, & remotissimos inter se Conventus, adeo Conventus Leopoliensis, qui est primarius in Provincia a Vilnensi centum leucis æquivalentibus quingentis milliariibus Italicis, a Misseilaviensi vero ducentis leucis distet. Hinc est quod a Provincialibus quolibet anno visitari non possunt, & in urgentibus negotiis, atque inopinatis casibus, nequeunt opportune adjuvari. Item ad transmutandos, & transmittendos Fratres Religiosos de Conventu in Conventum magis expensæ sunt. Deinde, pro accessibus, & recessibus Priorum, & Definitorum ad Capitula, & Definitoria Provincialia nimis sumptibus Conventus exhauriuntur, denique non tantum incommoda, sed discrimina salutis, & vite quandoque subeuntur. Ad hoc porro summe proficuum, imo maximopere necessarium exdivisionis opus, sufficiens reperitur Conventuum bene dotatorum numerus ex utraque Natione, quam gratiam &c.

5. Provideque lecto eodem Memoriali, & rationibus in eo expressis a toto Rñno Definitorio Generali trutinatis, ac perpenſis, totum idem Rñum Definitorium ad peragendam divisionem universali beneplacito annuit, consentit, & remisit Rñno Patri Generali, prout patet in rescripto sequenti:

Venerabile Definitorium annuit, & remisit Rñno P. Generali adhibito Consilio Ordinis, quoad executionem, & distributionem Conventuum cum deputatione pro prima vice Provincialis, & quatuor Definitorum novæ Provinciæ, a quibus deinde eligentur Priores Conventuum deputatorum. Cæsanæ in actuali Capitulo hac die 6. Junii 1756.

Fr. Isidorus Provincialis Pedemontis, & Secr. Capituli.

6. Nos itaque supradictus Generalis cum Consilio Ordinis ad exdividendam Rufs-

Russiz S. Joseph ex duabus Nationibus Polona-Ruthena, & Litvano-Ruthena constantem in duas Provincias tali modo processimus:

In nomine Domini. Quoniam in authenticis documentis manibus Gremialibus Capituli Leopoliensis die 21. Junii anno 1754. celebrati congregatorum subscripto sunt connotati, & expressi Conventus ad utramque Nationem spectantes, & per confinia dictarum Nationum inter se divisi, hinc antiquior Provincia Polono-Ruthena, quæ ab hinc denominabitur S. Joseph, habebit hos Conventus: Leopoliensem majorem, Leopoliensem ad Sanctum Martinum, Sancta Anna, Auskoviensem, Rozlojensem, Kochaviensem, Bouszoviensem, Tremboulensem, Horodiscensem, Labuniensem, Hilinnensem, Dorobysajensem, Luceoriensem, Hiscilinensem, Olefcensem, & Residentiam Monasteriensem. Jam vero Provincia nova Litvano Russica, quæ ab hinc insignita erit titulo S. Georgii Martyris, habebit sequentes. Vilnensem ad S. Georgium, Zoludensem, Bialynicensem, Kniazycensem, Mohyloviensem, Czauensem, Radomillensem, Mscilaviensem, Mazykoviensem, & Residentiam Brestensem cum omnibus Inventariis, supellectilibus tam Ecclesiasticis, quam Conventualibus, Libris, Librariis, necnon cunctis munimentis, documentis, Possessionibus, Hereditatibus, Juribus, Feudis, Dominiis. In Provincielem præterea Provincia nova S. Georgii designamus, Instituiamus, atque creamus Adm. Rev. P. Magistrum Felicium Clapinski modernum Priorem Conventus Vilnensis ad S. Georgium, qui utpote ex officio Prioratus assumptus providebit in locum sui dicto Conventui Sancti Georgii Vicarium Priorem, congregabitque Definitorium in Vigilia Festi Nativitatis S. Joannis Baptiste anno, Deo dante, futuro 1757., sed officium sui Provincialatus inchoabit a receptione presentium, & unacum Definitoribus Adm. Rev. P. Magistro Eustachio Rymovitz, Adm. Rev. P. Magistro Paulo Piotrowski, Rev. P. Mathi Derengooski, Rev. P. Joachimo Juryn, in defectum vero alterius ex designatis cum Adm. Rev. P. Magistro Georgio Kurmin, & Rev. P. Josepho Dougel per in-

tegrum triennium, videlicet ad annum 1759. ante festum S. Joannis Baptiste Nativitatis cum auctoritate juxta Patentes nostras literas seorsos continuabit, & exequetur: Damus etiam facultatem supradicto Definitorio Provinciali celebrando anno 1757. sabbato ante festum S. Joannis Baptiste eligendi Vicarium Provincielem, ac Socios Capituli Generalis, & juxta consuetudinem aliarum Provincialium Polonia designandi, seu instituendi pro casu fortuito Custodem Provincie. Fratres utriusque Provincie spatium temporis usque ad Definitorium habebunt, idest unius anni, ut quisquis pro sua libertate arbitrii hanc, vel illam sibi eligat Provinciam, ita tamen ut uno mense Definitorium in Provincia S. Georgii modo dicto celebrandum, quilibet in electa sibi Provincia, & in Conventu a suo respectivo Provinciali designato reperiatur. Suffragia mortuorum usque ad obitum Religiosorum Fratrum, & sororum nunc in utraque Natione viventium, utraque Provincia juxta Constitutiones feret, expensas pro Curia Romana inter se equo dividat. Hospitalitatis officia prout licet, & decet ad invicem exequantur; mutuam charitatem fraternæ, & religiosæ conservabunt, sicque distinctæ, & independentes Provincie tamquam duo corpora a se omnino separata in perpetuum manebunt. Horum fide &c.

Datum in Carmelo nostro Casenatenſi sub tempus Comitiorum Generalium die 10. Junii 1756.

Fr. Joachim Maria Pontalti Generalis Carmelitarum.

Fr. Spiridion Ostrowski Socius, & Secretarius Generalis Polonia manu propria.

Loco † Sigilli.

7. Quoniam autem ipse Martinus Provincialis præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis patrocinio communiri plurimum desideret.

8. Nos igitur ipsum Martinum Priorem Provincielem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa, latiss,

latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertas dicti Joachimi Mariae Prioris Generalis patentes literas cum omnibus, & singulis in eis quoad divisionem dictae antiquae Provinciae in duas Provincias ejusdem Ordinis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus.

9. Decernentes easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Martino Priori Provinciali, aliisque, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis inviolabiliter observari.

10. Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contrigerit attentari.

11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ordinis, & Provinciae hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet contrariis quibuscumque.

12. Volumus autem, ut praesentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in judicio, quam extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctam Mariam

Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Julii 1756. Pontificatus Nostri Anno Sextodecimo.

Pro D. Card. Passioneo

Jo: Florius Substitutus.

XLIX.

Ex copia, quae asservatur Romae in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Conceditur nostris Missionariis in Insulis Americanis Christianissimo Regi subiectis facultas ad viginti annos dispensandi in nonnullis Causis Matrimonialibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

U T dilecti filii Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Missio-^{An. 1756. 6. Sept.} narii degentes in Insulis Americanis Guadalupe, Mariagalante, Sancti Dominici, Sancti Christofori, & adjacentibus dominio charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi subiectis a suis Superioribus deputati in juncta sibi munera ad Christifidelium illarum partium utilitatem adjuvante Domino facilius exequi valeant. Ex commissi nobis coelitus Sacrosancti Apostolatus officio providere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Reipublica Christiana generalium Inquisitorum adversus hæreticam pravitatem auctoritate Apostolica deputatorum Consilio, Fratribus Missionariis praefatis, cum nigris Neophitis earumdem Insularum tum Indigenis, tum Advenis, in quocumque, vel quibuscumque Consanguinitatis, vel affinitatis gradibus a jure Divino nostro prohibitis (primo tamen excepto, & in eodem primo etiam rectae lineae affinitatis ex copula illicita resultantis), ut Matrimonium inter se contrahere, seu in eo etiam scienter contracto remanere valeant; in occultis tamen, & in foro conscientiae tantum, ac urgentibus iustis causis, auctoritate Apostolica gra-

tis dispensandi, & eos qui in primo affinitatis gradu hujusmodi matrimonium etiam scienter contraxerint, ab excessibus, & excommunicationis, aliisque censuris, & poenis Ecclesiasticis ea de causa incurfis in foro conscientie tantum gratis pariter absolvendi, ac prolem inde susceptam, & suscipiendam legitimam decernendi facultatem ad viginti annos tantum duraturam, donec interim in illis partibus aliquis Episcopus constituatur, dicta auctoritate tenore presentium concedimus, & indulgemus.

2. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

3. Volumus autem, ut earundem presentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dicti Ordinis subscriptis, & sigillo dilecti filii Generalis Ordinis prefati, vel alterius personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quae ipsis presentibus adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Sept. 1756. Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

Signatum

D. Cardinali Passioneo

Joannes Florius Substitutus.

L.

Romae ex Typographia Reverendae
Camerae Apostolicae.

SUMMARIVM

P. Emanuel Barrera Ex-Generalis Ordinis nostri per Breve instituitur.

Dilecto Filio Emmanueli Barrera Narvaez
Ordini Fratrum Beatæ Mariæ
de Monte Carmelo
Professori.

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Dilecte fili salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

Religionis zelus, vitæ ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno commendaris testimonio, Nos inducunt, ut Tibi reddamur ad gratiam liberales. Volentes itaque Tibi, qui (ut accepimus) triginta tribus ab hinc annis habitum per Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Provinciæ Boeticæ suscepisti, & professionem per eodem emitti consuetam expresse emisisti regulares, & de presenti in quinquagesimo circiter tuæ ætatis anno constitutus existis, postquam studiorum cursum in dicto Ordine expleveristi, in Lectorem jubilarum, & subinde in Sacra Theologia Magistrum declarari obtinuisti, verbum Dei per plures annos in Hispaniis prædicasti, in publica Studiorum generalium Universitate Hispalensi ad lauream doctorem promotus fuisti, ac Prioris Conventus Magni Carmeli Hispalensis, Assistentis generalis in Alma Urbe nostra pro Natione Hispanica, & Commissarii Generalis totius Ordinis, & illius Procuratoris Generalis munera Tibi demandata magna cum tui nominis laude expleveristi, præmissorum meritorum tuorum intuitu gratiam facere specialem, Teque a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Tibi, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, exemptionibus, gratiis, indultis, & honoribus, quibus ii, qui Prioris Generalis dicti Ordinis munere perfuncti fuerunt, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia cum voto, & voce in quibuscumque dicti Ordinis Capitulis, & Congregationibus, ac sine præjudicio quorumcumque Superioritatem, seu

Offi-

Officiorum, etiam Prioris Generalis dicti Ordinis, Tibi tamen canonice demandandum, ac cum facultate eligendi Conventum Tibi beneficium, sive in Alma Urbe, sive extra, nullo excepto, pro Te, tuoque Converso arbitrio tuo etiam eligendo, vel mutando, absque onere solvendi cibaria, & necessarias expensas sive in illo, sive in alio quocumque, ubi hospes existere possis pro aliquo eventu, vel causa, uti, frui, & gaudere, libere, & licite possis, ac valeas in omnibus, & per omnia, perinde ac si Prioris Generalis huiusmodi munere perfunctus fuisses, auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus.

2. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis poenis omnibus, & singulis memorati Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum, ut Te presentis gratiæ commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere sinant, & faciant; nec Te desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari permittant.

3. Ac decernentes easdem præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac quibusvis aliis Ordinationibus editis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum ef-

fectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Novembris 1756. Pontificatus Nostri Anno Decimoseptimo.

Pro D. Card. Passioneo.

Jo. Florius Substitutus.

Ex copia autentica asservata Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARY

Decretum quoddam emanatum per organum S. Congregationis Episcoporum, & Regularium super collectis favore fabricæ Conventus S. Mariæ de Traspontina Ordinis nostri de Urbe exigendis.

BEATISSIMO PADRE.

FRA Gioacchino Maria Pontalti Generale dell'Ordine de' Carmelitani, Oratore Umilissimo 21. Gen. della Santità Vostra, riverentemente ai di lei piendi prostrato espone, che il Convento, e Chiesa di S. Maria della Traspontina per Indulto de' Sommi Pontefici di felice, e santa memoria Pio V., e Gregorio XIII. fu fabricato con tasse ricavate da tutte le Province dello stesso Ordine. E poichè restava, e resta il peso di pagare ogn'anno un canone di cento undici feudi, settantatre bajocchi, e mezzo al Capitolo dell'insigne Basilica di S. Pietro in Vaticano; oltre un laudemio di 25. feudi ogn'anno Santo, ed un quindennio ogni quindici anni di 90. feudi, e 55. bajocchi, furono dalla stessa Religione lasciati alcuni fondi di luoghi di Monte, di case, e botteghe, col frutto de' quali si dovesse provvedere al mantenimento della fabrica della Chiesa, e Convento, e pagare gli accennati pesi, e l'amministrazione di tali rendite fu incaricata al Procurator Generale pro tempore.

Dopo il corso di tanti anni, tali rendite si sono quasi affatto perdute; Imperocchè per comodo de' Vocali de' Capitoli Generali fu fabricato un nuovo Dormitorio di sedici stanze. Nell'anno 1733. il Convento soffrì un notabile danno di grande incendio. Inoltre precipitò una casa vicina a fossi di Castel S. Angelo, che nel 1749. fu rifabricata da' fondamenti; tantocchè a cagione di tali disgrazie, e continue spese di riparazioni, acconcini, e mantenimento di strade, la succennata entrata non solo resta quasi perduta; ma inoltre è aggravata di censi passivi della somma di sc. 2078. 37. ÷ pe' quali ogn'anno deve pagare sc. 76. 77. ÷ oltre più di altri 400. feudi di debito, che ha cogli Arrenti, cosicchè sempre più si dovrebbe aggravare, se l'Oratore non pensasse a qualche efficace rimedio.

Quindi per tanto ha pensato, non già di fare una tassa fissa per raccogliere da Conventi della Religione sua denari sufficienti per rimediare a questi mali, ma bensì esortarli ad un caritativo sussidio a titolo di volontarie limosine, le quali agevolmente aver si potrebbero in gran

parte da tutti quelli, che in cadauna delle Provincie ricercheranno vestirsi Religiosi, ed essere ammessi ai Noviziati.

Per togliere dunque dal di lui animo ogni scrupolo, e per fare in avvenire debitamente amministrare dette collette, supplica la Santità Vostra a degnarsi di dargliene l'assenso, ed approvazione, assicurandola, che detta cassa della Religione fedelmente sarà amministrata, e conservata dal Procurator Generale, il quale ogni anno ne dovrà render conto al Generale, ed ai Socii Generali di tutte le Nazioni, senza che mai dette collette si possano impiegare in altro, che in estinguere i debiti già contratti, provvedere al mantenimento delle fabbriche, ed in soddisfare a tutti que' pesi, che nella fondazione gli furono addossati. Che della grazia &c.

„ Sacra Congregatio Eminentissimorum, &
„ Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium ne-
„ gotiis, & consultationibus Episcoporum, &
„ Regularium preposita, ad quam Sanctissimus
„ Dominus Noster supplicem libellum remisit,
„ attentis narratis, petitam facultatem pro spon-
„ taneis oblationibus dumtaxat, pro arbitrio, &
„ conscientia Patris Generalis cum suis Assisten-
„ tibus benignè impertita est. Romæ 21. Ja-
„ nuarii 1757.

C. A. Card. Cavalchini.

Loco * Sigilli.

P. H. Guglielmi Secretarius.

LI.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

*Indulgentia Plenaria in perpetuum conce-
ditur pro die festo S. Annæ in omnibus
nostri Ordinis Ecclesiis.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1757.
22. Jan.

AD augendam fidelium Religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus dilecti Filii Brunonis TheWis a Sancto Antonio Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quam Monialium ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo erectis, & in posterum erigendis in quacumque Mundi parte existentibus die festo Sanctæ Annæ a primis vespertis usque ad occasum solis diei festi hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principium

concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perperpetuis futuris temporibus valituris.

2. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Januarii 1757. Pontificatus Nostri Anno XVII.

Pro D. Card. Passioneo.

Joannes Florius Substitutus.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Per simplex Rescriptum communicatur facultas P. Generali Ordinis nostri absque convocatione Capituli eligendi Provinciale, aliosque Officiales nominandi Provincia Montis Sancti.

BEATISSIMO PADRE.

IL Generale de' Carmelitani della Traspontina, An. 1757. 25. Febr. divoratamente prostrato al bacio de' Santissimi Piedi della Santità Vostra, umilmente le rappresenta, come, avendo dato col Divino ajuto qualche festo alla Provincia di Monte Santo di Roma, ed avendola, per quanto è stato possibile, ridotta alla sua primiera Osservanza, all'unione, e pace de' Religiosi, al servizio di Dio, e coltura del Religioso costume, in conformità delle supreme disposizioni della Santità Vostra, conosce, che sarebbe spediente, utile, e necessario, che, senza congregare con dispendio il Provinciale Capitolo, la Santità Vostra benignamente concedesse all'Oratore la facoltà di scegliere quel soggetto, che nel Signor Iddio credesse più atto, e capace di mantenere la introdotta Osservanza, siccome ancora gl'altri rispettivi Offiziali, che al governo della Provincia, e Conventi saranno giudicati opportuni: Perciò supplica il sommo zelo, e carità della Santità Vostra a concederli le facoltà opportune; Che della grazia &c. Ex Audientia Sanctissimi die 25. Februarii 1757.

„ Sanctissimus attentis narratis, ac statu Pro-
„ vincie Montis Sancti benignè concessit P. Ge-
„ nerali Oratori facultatem eligendi absque con-
„ vocatione Capituli Provincialis pro proximo
„ saturo triennio Provinciale, ceterosque Of-
„ ficiales, ac Priores ejusdem Provincie, quos
„ pro restauranda Regulari Disciplina pro sui ze-
„ lo,

„ lo, & prudentia digniores in Domino censue-
rit, cum omnibus facultatibus necessariis, &
„ opportunis.

F. J. A. Card. Vic. & Præfatus S. Congr.
Disciplinæ Regularis.

Ex copia autentica asservata Romæ
in Ordinis Archivio.

SUMMARY

*Datur facultas P. Generali Ordinis nostri
reducendi onera Missarum ad formam
Indulti san. mem. Innocentii PP. XIII.
pro Conventibus præfati Ordinis, qui
eodem Indulto non fuerant gavisi.*

BEATISSIMO PADRE.

An. 1758. **F**R A Gioacchino Maria Pontalti Generale de'
11. Mart. Carmelitani dell'antica Osservanza, prostrato
al bacio de' piedi della Santità Vostra, umil-
mente espone, che alcuni Conventi di diverse
Province del suo Ordine non hanno goduto il
vantaggio dell'Indulto concesso dalla san. mem.
d'Innocenzo XIII., spettante alla facoltà di ri-
durre gli obblighi perpetui delle Messe a tenore
e metodo della Costituzione della san. mem. di
Alessandro VII., essendo ciò provenuto parte
dalla negligenza de' Provinciali, e Priori Lo-
cali, parte perchè non avevano allora in pron-
to i documenti necessari per rilevare i fondi ap-
partenenti a tali Legati. Ma perchè in oggi
vengono fatte varie, e premurose istanze all'
Oratore, acciò dalla somma clemenza della San-
tità Vostra impetri un simile Indulto per quei
Conventi, che non furono partecipi dell'ultima
riduzione accennata, perciò umilmente supplica
a volerli degnare di benignamente concedergli,
e comunicargli una tale facoltà. Che della
grazia &c.

„ Die 11. Martii 1758. Sanctissimus Domi-
„ nus Noster, attentis narratis, benignè indul-
„ sit, ut Pater Generalis Orator, sive per se,
„ sive per alios Religiosos ab eo deputandos,
„ ad reductionem onerum Missarum juxta for-
„ mam enunciati Indulti san. mem. Innocen-
„ tii XIII. pro supradictis Conventibus, qui eo-
„ dem Indulto gavisi non fuerint, intra biennium
„ tantum procedere, ac devenire possit, & va-
„ leat.

G. Card. Argenvillieri Præfatus.
Loco * Sigilli.

J. A. Furietti Secretarius.

Ex copia autentica Romæ in Ordinis
Archivio.

SUMMARY

*Reductio familie Conventus Montis San-
cti de Urbe tempore adificationis.*

Essi, e Rm̃i Signori.

An. 1758. **I**L Provinciale de' Carmelitani della Provincia
7. Aug. di Monte Santo di Roma, Oratore umilissimo
dell'EE. VV. rappresenta loro la necessità, che
tiene questo Convento di Monte Santo di Ro-
ma Pars IV.

ma per esser riedificato, affinchè la presente fa-
brica un giorno, o l'altro non abbia a precipi-
tare colla ruina de' Religiosi, come minaccia.
Vero si è, che il Convento sia aggravato da'
debiti, ma quando venga sollevato collo sgra-
vio della Famiglia, e questa si riduchi al nume-
ro di otto Sacerdoti, e quattro Laici, spera e
di supplire a' debiti; e colla carità de' Bene-
fattori intraprendere la nuova fabbrica; ma poi-
chè per tale diminuzione di Famiglia desidera
un ordine dell'EE. VV. affinchè li Religiosi ri-
mossi non abbiano a ricorrere, perciò umilmente
supplica la somma benignità dell'EE. VV. di un
tal ordine, che della grazia &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Re-
„ gulari, attentis per Provinciales Ordinis Car-
„ melitarum Provincie Romanæ Montis Sancti
„ Oratorem expositis, benignè annuit pro redu-
„ ctione Familie Religiosorum, quoad numerum
„ octo Sacerdotum, & quatuor Laicorum, seu
„ Conventum, quousque perduraverit fabrica,
„ enunciati Conventus de Urbe; Ita tamen, ut
„ Religiosi, qui in prædicto Conventu morari,
„ ac permanere debeant, a Patre Generali Or-
„ dinis designentur, & eligantur: servatis de cæ-
„ tero in reliquis omnibus, & singulis de jure
„ servandis: Contrariis quibuscunque non ob-
„ stantibus. Romæ 7. Augusti 1758.

F. J. A. Card. Guadagni Præfatus.

Loco * Sigilli.

Dom. Archiep. Nicomedie Secret.

CLEMENS XIII.

CONSTITUTIO I.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARY

*Declaratur Fratres Donatos Excalceatos
Provincia Portugalliæ non esse compre-
hensos in Brevis. me. Benedicti XIV.
ideoque teneri deferre habitum ad for-
mam Constitutionum Ordinis.*

IN NOMINE DOMINI AMEN.

CUndis notum sit, quod anno a Nativitate
Domini nostri Jesu Christi 1739. die vero
21. mensis Februarii Pontificatus autem Sanctis-
simi in Christo Patris, & Domini nostri Domini
Clementis Divina Providentia PP. XIII. Anno
ejus primo ego Officialis deputatus inscriptus
vidi, & legi quasdam Literas Apostolicas sub
Annulo Piscatoris more Romanæ Curie in for-
ma Brevis expeditas tenoris sequentis videlicet:

CLEMENS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

ALias pro parte Dilectorum filiorum
moderni Provincialis Provincie 17. Febr.
S. Philippus Ordinis B. Mariæ de Monte
Carmelo Excalceatorum nuncupatorum

G g g 2 Re-

Regni Lusitanæ, cæterorumque Superiorum ejusdem Provinciæ Nobis exposito, quod alias nempe anno 1744. tunc existentes Præpositus Generalis, ac Definidores Generales Congregationis Hispanicæ ejusdem Ordinis moti ab enixis flagitationibus cl. mem. Philippi V. dum vixit Hispaniarum Regis Catholici fel. rec. Benedicti Papæ XIV. prædecessori Nostro exponi facere curayerant flagrans desiderium ejusdem Philippi Regis, ut Fratribus Donatis ejusdem Congregationis in Regnis Hispaniarum degentibus, & professis dimisso Pallio grisei coloris, quo ex præscripto Constitutionum ipsius Congregationis auctoritate Apostolica confirmatarum usque tunc usi fuerant Pallio albo indui permetteretur, idem Benedictus prædecessor Indultum hujusmodi ejusdem Fratribus Donatis Hispanicis per suas litteras in simili forma Brevis expeditas concesserat, tenor autem Litterarum præfatarum est qui sequitur, videlicet:

Benedictus Papa XIV. Ad futuram rei memoriam. Injunctum Nobis desuper Apostolicæ servitutis officium nos inducit, ut nostræ operationis studia circa ea sedulo dirigamus per quæ personarum sub suavi Religionis jugo Domino famulantium commodis valeat provideri. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Præpositus Generalis, ac Definitorium Generale Congregationis Hispanicæ Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod alias Charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus ab ipsis Exponentibus enixe flagitavit, ut Fr. Donati solemniter professi dimissio Pallio grisei coloris, quo ex præscripto Constitutionum Congregationis, & Ordinis hujusmodi auctoritate Apostolica confirmatarum huc usque usi fuerant Pallio albo induerentur, & in posterum habitum similem, & conformem cum aliis Fratribus Conventibus solemniter itidem professis gererent, deferrentque. Ipsi vero Exponentes debita, qua decet reverentia humilitate eidem Philippo Regi responderunt se hac in lege nec dispensare, nec in ea, ac aliis ab Universale Congregationis hujusmodi regimen per Constitutiones præfatas sancitis præscriptis, & præfinitis ad Sanctam Sedem recurrere posse

abique licentia, & consensu totius Capituli Generalis.

2. His non obstantibus idem Philippus Rex pro hujusmodi mutatione de novo urgentius instet, ac dilecto filio nostro Trojano S. R. E. Presbytero Cardinali Aquaviva nuncupato ipsius Philippi Regis apud Nos, & hanc Sanctam Sedem Oratori dedit in mandatis quatenus nobis supplicaret, ut eisdem Exponentibus facultatem indui faciendi Pallium album memoratis Donatis concederemus; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

3. Nos igitur piis eorumdem Exponentium votis hac in re quantum in Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ipsorumque Exponentium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas foro censes hujusmodi supplicationibus inclinari, audito prius dilecto quoque filio Vincentio a Conceptione Fratre expresse professo ejusdem Congregationis, ac illius in Romana Curia Procuratore Generali specialiter deputato, qui Nobis retulit, dicti Exponentes ipsius Philippi Regis desiderio satisfieri cupientes pro certo habentes, neque dubitantes super præmissis de consensu Capituli Generalis, & approbatione totius Congregationis ob tot Beneficia a dicto Philippo Rege dictæ Congregationi usque nunc præstita, & quæ in posterum Congregatio ipsa in ejus augmentum, & propagationem, ac patrocinium in Universis Hispaniarum Regnis, ac Indiarum partibus eidem Philippo Regi subjectis recipere posse sperat, modernis Præposito Generali, ac Definitorio Generali memoratæ Congregationis non obstante, quod per Constitutiones præfatas cautum, præscriptumque reperitur, & in præmissis absque consensu Capituli Generalis ad hanc sanctam Sedem recursus haberi non possit, nihilominus ad mutationem dicti habitus quo Donati præfati ejusdem

dem Congregationis juxta illius constitutiones semper uli fuerunt in habitum per Fratres Conventus, seu Laicos expresse professos per Hispaniarum Regna deferendum deveniendi in omnibus, & per omnia perinde, ac si mutatio præfata a toto Capitulo Generali petita, & obtenta, fuisset.

4. Præterea eidem Præposito Generali, ac Definitorio Generali omniaque ad hujusmodi mutationem, habitus pro Fratribus Donatis hujusmodi expresse, seu solemniter professi attinet faciendi, ac ordinandi, nec non Constitutiones hujusmodi hac in parte abrogandi (prout Nos per præsentem abrogamus) aliaque in præmissis, quæ ad bonum regimen, & regularem Observantiam, quo ad hanc mutationem habitus quomodolibet occurrere possint de novo faciendi, condendi, ordinandi, ac stabiliendi, ita ut præmissa omnia per dictos Exponentes facienda, condenda, ordinanda, ac stabilienda in posterum, rata, firma, ac valida, intelligantur, ac suum sortiri debeant effectum perinde, ac si a Nobis ipsis gesta, rata, & confirmata fuissent plenam, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, tribuimus, & impertimur.

5. Decernentes easdem præsentem litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores

præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

7. Volumus autem, quod Donati hujusmodi, qui professionem simplicem dumtaxat non autem solemnem, ut dicitur nondum emiserunt in eo habitu per Constitutiones præfatas præscripto remanere debeant, nec ii in præsentem concessionem intelligantur comprehensi, minusque per præsentem eidem Congregationi, seu illius Superioribus intendimus ablatam, esse facultatem habendi Fratres Donatos cum primodicto habitu dummodo solemniter professi non sint, ac ut eorumdem, præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate consistente munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique locorum adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Maii 1752. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Pro D. Card. Passioneo
Cajetanus Amatus.

Loco ✠ Sigilli.

8. Et in eadem Expositione jubjuncto, quod perventa noticia præinsertarum litterarum, & privilegii ad Fratres Donatos ejusdem Congregationis in Lisbonen. Provincia professos, & degentes rumorem excitaverant. Privilegium hujusmodi ipsos etiam comprehendere, eoque, & ipsos frui, & gaudere posse, ac propterea institerunt apud cl. mem. Joannem dum vixit Portugalliæ, & Algarbiorum Regem fidelissimum pro executione præinsertarum litterarum in dicta Provincia Lisbonen. ejusdem Ordinis a probata vero pietate ejusdem Joannis Regis, cui præfata petitio visa non fuerat rationi congrua, fuerat rejecta, imo idem Joannes Rex significaverat tunc esistenti ejusdem Provinciæ Provinciali simile Indultum pro suis Regnis, & Ditionibus non acceptate utpote solam regularem disciplinam respiciens,

ciens, & ad instantiam ipsius Philippi Regis pro Fratribus degentibus in Civitatibus, Terris, & Oppidis suæ Ditioni subiectis concessum, simulque tam ipsum Provinciale Provinciarum Lisbonen. tunc existentem, quam alios impofterum successores monitos voluerat, ut in hac ipsa Provincia habitus huiusmodi mutationem non admitterent, sed dictos Fratres Donatos cum habitu a memoratis Constitutionibus præscripto conservarent. Ac insuper lectis in Comitibus ejusdem Congregationis in Civitate Burgenfi postmodum habitis ejusmodi præinsertis literis tunc existens Definitorium Generale ipsius Congregationis, cui executio præinsertarum litterarum commissa fuerat declaraverat unanimi voce Privilegium in dictis præinsertis literis concessum extendi non posse ad alios quam ad Donatos professos in Ditionibus ipsi Philippo Regi subiectis; Quodque & in tribus aliis subsequentibus Capitulis Generalibus ejusdem Congregationis confirmatum fuerat; Imo cum in suprascripto Definitorio Generali intersuisset Definitor Lisbonen. iste expresse, & solemniter protestatus erat suo, Provinciarumque, & etiam ejusdem Joannis Regis Nomine præinsertas literas nunquam executioni mandaturus in ipsa Provincia, & Regno Lusitanæ, utpote qui intendebant Constitutiones præfatas perfecte observare, & magnas perturbationes ex tali innovatione oriturus evitare, ac propterea ipsi Exponentes, cum Fratres Donati Provinciarum præfatarum in eadem jactatione perseverent, sed per injuriam, & non levem perturbationem eidem Congregationi afferant quasdam veluti seditiones mutuis inter se Epistolis commoventes memoratis incommodis, & adhuc majoribus, quæ timentur de benignitate Apostolica per Nos occurrere, & providere plurimum desiderabant declarando per alias nostras literas Indultum a Benedicto Prædecessore Fratribus Donatis Regnorum Hispaniarum ad Fr. Donatos huiusmodi Provinciarum Portugalliarum non extendi, neque illos comprehendere perpetuumque ipsis silentium imponendo, ac demum confirmando determinationes Capitulorum Congregationis præfatarum Generalium ita statuantes, ac insuper inhibendo ipsis Fratribus, qui professi inveniuntur sub poena

Excommunicationis latæ sententiæ, & aliis ne per se, vel per aliam interpositam personam nec intra, nec extra Congregationem præfatarum talem, vel aliam habitus mutationem tentent, sed habitu cum quo Professionem per dictos Donatos emitti solitam emiserant, & a Constitutionibus prædictis præscripto semper utantur, illos vero, qui in postero contigerit ad Professionem Regularem præfatarum admitti quarto voto, vel juramento de non quærendo per se, vel per alium prædicta habitus mutatione attingendo Nos supplicem libellum huiusmodi nobis porrectum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositarum remissimus, quæ quidem Cardinalium Congregatio referente dilecto filio nostro Federico Marcello S. R. E. præfate Presbytero Cardinali Lantes nuncupato huiusmodi Causæ Ponente censuit rescribendum, prout præsentis Decreti vigore rescripsit, ac decrevit:

Fr. Donatos. Provincia Lusitania non esse comprehensos in Brevis a: mem: Benedicti XIV. ideoque teneri deferre habitum ad formam Constitutionum.

Roma 26. Januarii 1759.

C. A. Card. Cavalchini.

P. N. Guglielmi Secr.

Loco † Sigilli.

9. Cum autem sicut dicti Exponentes Nobis nuper exponi fecerunt ipsi Decretum huiusmodi quo firmiter subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderarent.

10. Nos igitur ipsos Exponentes speciatibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas & quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latitis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertum ejusdem Cardinalium Congregationis Decretum auctoritate Apostolica tenore præsentium ap-

probamus; & confirmamus illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

10. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus plenissime suffragari, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantèr contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Februarii 1749. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Pro D. Card. Passioneo.

Joannes Florius Substitutus.

Loco † Annuli Piscatoris.

Quibus Literis visis, Ego Notarius Apostolicus infra scriptus præsens Transumptum confeci & subscripsi, & signavi præsentibus DD. Xaverio Angelici, & Rosati Testibus &c.

Concordat cum Originali F. Riganti Offic. Coad.

C. Cardinalis Prodatarius.

Ita est Philippus Pinelli Notarius Apostolicus.

II

Ex Originali in Conventu SS. Sylvestri, & Martini in Montibus asservato.

SUMMARIUM

Conventus S. Martini ad Montes de Urbe, & S. Antonii Civitatis Prænestinæ immediate actuali Provinciæ Provin-

ciæ Romanæ Ordinis nostri subiecti declarantur.

CLEMENS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Sacrofancti Apostolatus Officium humilitati Nostræ, per abundantiam Divinæ bonitatis, nullo licet meritum nostrorum suffragio, creditum, salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes ad ea, per quæ felici, prosperoque Christifidelium Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatarum regimini consulitur libenter intendimus, munerisque nostri Pastoralis partes, propenso desuper studio interponimus, sicut Nos Locorum, personarum, rerum, & temporum qualitatibus maturè pensatis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire in Domino arbitramur.

2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii modernus Prior Provincialis, & Fratres omnes Provinciæ Romanæ Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quod alias sel. rec. Bonifacius VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas sub plumbo datas Laterani Kal. Maii Pontificatus sui anno quinto expeditas literas tunc existentibus Prior Generali, & Fratribus dicti Ordinis, attento quod Conventus S. Juliani de Urbe, in quo Fratres ejusdem Ordinis tunc morabantur, propter dicti Conventus ineptitudinem, qui ruinosus existerat, & ab hominum habitatione remotus, in quo etiam aqua, nisi aliunde ferebatur, haberi minime poterat, remanere commode non poterant; Ecclesiam S. Martini in Montibus, cum domibus, hortis, & circumpositis officinis per dictos Priorem Generalem, & Fratres futuris temporibus perpetuo retinendam auctoritate Apostolica sub certis modo, & forma tunc expressis concessit.

3. Postmodum vero rec. mem. Urbanus VIII. Prædecessor isidem Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 20. Octobris 1640. motu proprio expeditas literas justis ex causis animum suum moventibus adductus, domum Regularem S. Antonii Prænestinæ Ordinis prædicti illius tunc, & pro tempore existentes Priorem,

An. 1759.
2. Apr.

rem, Fratres, & Conventum, ac res, bonæ, & jura vniversa ab omni, & quacumque superioritate, & jurisdictione, visitatione, correctione, cura, & regimine tunc, & pro tempore existentis Prioris Provincialis Provinciæ Romanæ memorati Ordinis prorsus, ac omnino, & perpetuo exemit, & liberavit, illumque, & illos, & illa sic exempta omnimodæ jurisdictioni, superioritati, & gubernio tunc, & pro tempore existentis Prioris Generalis dicti Ordinis immediatè in omnibus, & per omnia subjecit, & supposuit, & alias prout in dictis memoratorum Bonifacii, & Urbani Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continentur.

4. Cum autem sicut eadem expositio subungebat, dicti Exponentes comperit semper habuerint dismembrationem dictorum duorum Conventuum ab eadem Provincia detrimentosam esse, eaque de causa alias, & præsertim anno 1735. nihil in expertum reliquerint, ut dictus Conventus S. Martini, quæ ad dictam Provinciam propter quamplurimas legitimas rationes spectare existimarunt, ipsimet Provinciæ restitueretur.

5. Et licet cognitio Causæ hujusmodi cuidam particulari tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium specialiter deputatorum Congregationi remissa fuerit, attentis oppositionibus a tunc existente Priore Generali ipsius Ordinis factis, restitutio, seu incorporatio Conventus prædicti eidem Provinciæ denegata fuerit, ac propterea dicti exponentes, asserentes restitutionem, incorporationemque memoratorum duorum Conventuum eidem Provinciæ, si fiat, in evidentem Provinciæ prædictæ cessuram esse utilitatem, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

6. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ exi-

stunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, attentis voto, & consensu dilectorum filiorum modernorum dicti Ordinis Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Nobis exhibitis, & præstitis, non obstantibus memoratæ particularis Cardinalium Congregationis Decreto, seu resolutione, dictisque memorati Urbani prædecessoris literis tam primo dictum S. Martini ad Montes, quam secundo dictum Conventus S. Antonii Prænestinen. dicti Ordinis, necnon illorum Fratres in illis nunc existentes, ac illorum bona, res, & jura quæcumque a quacumque superioritate, jurisdictione, cura, regimine, & gubernio peculiari tam moderni, quam pro tempore existentis Prioris Generalis Ordinis hujusmodi auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo eximimus, & liberamus, ac dictos Conventus SS. Martini ad Montes, & Antonii Prænestinen. sic per Nos ab omnimodæ jurisdictione, & subjectione dicti Prioris Generalis exemptos, & liberatos, illorumque Priores, Fratres, & personas quascumque nunc, & pro tempore existentes, necnon illorum bona mobilia, & immobilia, ac quascumque res, & jura quæcumque eidem Provinciæ Romanæ, auctoritate Apostolica, & tenore præfatis perpetuo unimus, & incorporamus, ac quatenus opus sit restituimus, ac sic unitos, incorporatos, & restitutos Conventus omnimodæ, & immediatæ subjectioni, jurisdictioni, curæ, regimini, & gubernio moderni, & pro tempore existentis Prioris Provincialis Provinciæ Romanæ hujusmodi subicimus; & supponimus, ac in omnibus, & per omnia juxta alios Conventus ejusdem Provinciæ, & dicti Ordinis Constitutiones subiectos esse, & fore decernimus, & declaramus, perpetuumque silentium super præmissis imponimus.

7. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabili-

ter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus dicti Urbani prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac d. Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

7. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferri habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2, Aprilis 1759. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Pro D. Card. Passioneus,

Joannes Florius Substitutus.

III.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Lites exortas inter nonnullos Provincia Romandiola Conventus Ordinis nostris super applicatione cujusdam portionis spoli P. Ludovici Laghi olim præfati Ordinis Prioris Generalis, auctoritate Apostolica dirimit, atque concludit.

CLEMENS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1759. 27. Apr. **S**uprema Apostolicæ charitatis, providentiæque Nostre erga omnes Christiani fideles, atque eos potissimum, qui è fluctibus sæculi erepti, ad tranquillum Religionis portum confugerunt, adhibenda a Nobis cura, maximeque postulat, atque exigit, ut omnem Pontificiæ benignita-

Part. IV.

tis, auctoritatisque operam, consiliumque in hoc studiosissimè collocemus, quo contentionibus, litibus, discepcionibus, ac forensibus, ac dissidiis, partiumque studiis procul amotis, atque eliminatis ubi opus esse constiterit, omnia inter viros præsertim Religiosos in pace fiant, & omnia ad Divinum cultum adaugendum, regularem disciplinam confirmandam, procurandamque æternam animarum salutem componantur, constabillanturque.

2. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Joachimus Maria Pontalti Prior Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod postquam tunc in humanis agens Aloysius, seu Ludovicus Laghi, qui per quindecim circiter annos in toto Ordine prædicto Prioris Generalis munere functus fuit, & ex pecuniis, quæ interea temporis jure merito, & gratuito ad manus suas pervenerunt, & parsimonia adhibita sibi comparavit, summam decem circiter millium scutorum monetæ Romanæ in ornatum, & præciosam supellectilem Ecclesiæ, & Sacristiæ Conventus Civitatis Foroliviensis dicti Ordinis laudabiliter impendit, totidemque, de ultra forsan in emptione, & reparatione cujusdam Prædii, reservatis sibi sua vita naturali durante, prævia hujus S. Sedis licentia, illius annuis fructibus, & redditibus, applicavit, aliaquinque circiter millia scuta pari monetæ in pecunia numerata, aliisque bonis mobilibus, quæ ad incertum ejus usum apud semetipsum servabatur, reliquit in supradicto Conventu, diem clauserat extremum, insurrexerunt Conventus Ravennæ, Bononiæ, Anconæ, & Arimini, respectivè Civitatum, imo etiam contendi Fabrica Conventus Transpontinæ de Urbe, qui omnes sub diversis titulis, & rationibus vel in ipsum Conventum Foroliviensem, vel immediate in spolium ipsius Aloysii, seu Ludovici Ex-Generalis actionem habere putant; Ipse vero Joachimus Maria Prior Generalis omnes occasiones cujuscumque differentiarum, & litis, quæ inter dictos Conventus oriri possunt de medio auferre, ac duo Professoria clausa pro educatione Clericorum dicti Ordinis professorum in Provincia Romandiola, & Piceni ejusdem Ordinis instituere, & stabilire cupiens sibi in præmissis a Nobis op-

H h h

por-

portune provideri, & ut infra indulgeri, ac super spoliū dicti Aloysii, seu Ludovici Ex-Generalis per Nos declarari plurimum desiderat.

3. Nos considerantes non minus dispēdia, quæ dicti Conventus subire tenerentur, si Causa hujusmodi produceretur, ac lites ipsas publicæ tranquillitati, ac Christianissimorum pietati plurimum detrimētosas, atque ideo dirimendas esse, eundemque Joachimum Priorem Generale specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomolibet innodatus existit ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, litem, & Causam inter Conventus Ravennæ, Bononiæ, Anconæ, Arimini, & Fabricam Conventus Transpontinæ de Urbe ex una, & Conventum Foroliviensem Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo ex altera partibus super spoliū dicti Aloysii, seu Ludovici Ex-Generalis defuncti verentem, motam, & pendentem in statu, & terminis, in quibus de præsentibus reperitur ad Nos harum serie, quatenus introducta existat cum suis emergentibus annexis, & connexis a quocumque Judice, & Tribunali, seu ab ipso Joachimo Maria Priore Generali auctoritate Apostolica tenore præsentium supprimimus, & extinguimus, ac suppressam, & extinctam futuris temporibus esse volumus, & mandamus, perpetuumque silentium tum modernis, tum pro tempore existentibus Prioribus memoratorum omnium Conventuum imponimus; ita ut nec Conventus prædicti, minusque Fabrica hujusmodi nullo umquam tempore sub quovis titulo, causa, ratione, & prætextu quidquam postulare, aut prætere, vel litem Conventui Foroliviensi, seu aliis Conventibus ejusdem Ordinis, quibus vel Capitale, seu fors principalis, aut annui fructus, & redditus sortis principalis ex spolio dicti Aloysii, seu Ludovici Ex-Generalis provenientes, seu ex prædio per ipsum jam empti, seu in posterum emendi

movere audeant, seu præstent sub pœnis per Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem contra inobedientes infligendis.

4. Præterea auctoritate, & tenore præsentis decernimus, & declaramus, quod omnes ornatus, omnisque pretiosa supplex sacra, & profana, si quæ sint, & quæ ipse Aloysius, & Ludovicus Ex-Generalis dum in humanis agebat ad favorem Ecclesiæ, & Sacristiæ dicti Conventus Foroliviensis emit, & comparavit, illique assignavit, & donavit, in commodum, utilitatemque dicti Conventus perpetuo cedere, & remanere debeant, & intelligantur; ac insuper auctoritate, & tenore præsentis præcipimus, & mandamus, quod cætera mobilia, aliaque ex auro, & argento confecta, quæ post obitum dicti Aloysii, seu Ludovici Ex-Generalis sub nomine ipsius spoliū reperta, & inventa, ac descripta sunt, per probum, & idoneum dicti Ordinis professorem ab ipso Joachimo Priore Generali eligendum, & nominandum, deputandumque vendenda sint, ac vendi omnino debeant, & pecunia ex venditione prædicta percipienda, & percepta in Arca, seu Depositorio vulgo nuncupato dicti Conventus sub tribus clavibus reponatur, & servetur donec, & quousque illa una cum alia numerata pecunia per dictum Aloysium, & Ludovicum Ex-Generalem ad sui usum, ut præfertur, servata, & relicta, in bonis tutis, & securis, stabilibus, & fructiferis impendatur, & reinvestiatur.

5. Demum antiquos fructus, redditus, & proventus ex pecuniis prædictis in bonis fructiferis, tutis, & securis reinvestienda, ut præfertur, & postquam reinvestita fuerint. provenientes tam Foroliviensem, quam Ariminensem Conventibus dicti Ordinis, in quibus duo Professoria, clausa pro educatione Professorum Clericorum ipsius Ordinis Provinciæ Romanodiolæ, & Picceni, sicut præmittitur, erigenda, & stabilienda sunt, & ad hunc effectum ipsi Joachimo Maria Priori Generali omnimodam facultatem per præsentem impertimur, pro manutentione Clericorum professorum ejusdem Provinciæ auctoritate, & tenore præsentis perpetuo assignamus, & applicamus, & assignata, & applicata esse, & fore decernimus.

6. Hac

6. Hac tamen adjecta conditione, & lege, ut si tractu temporis contingat unum, seu aliud Professorium hujusmodi, aut duo dicta Professoria ab altero ex dictis, seu a dictis Conventibus ad alios dictæ Provinciæ Conventus legitimis de causis (obtentis prius debita ab hac S. Sede licentia) transferri, totum Capitale, ac illius annui fructus, redditus, & provenus hujusmodi ratione dictorum Professoriorum Conventibus Forolivien., & Ariminen. assignati, ad Conventum, seu Conventus, in quo, vel quibus alterum ex Professoriis prædictis, seu Professoria prædicta transferatur, spectent, & spectare censeantur.

7. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

8. Non obstantibus, quatenus opus sit, liris pendentia, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam

Pars IV.

Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Aprilis 1759. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Pro D. Card. Passioneo.

Joannes Florius Substitutus.

IV.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Cathedra Theologiæ Moralis in Archigymnasio Sapientiæ de Urbe, illiusque Lectura in perpetuum Ordini nostro assignatur.

CLEMENS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Splendor Paternæ gloriæ de luce lucem ^{an. 1759.} proferens, & salutis humani generis ^{13. Jun.} clementer intendens, lucernam pedibus hominum, & eorum semini lumen dedit, dum ipse lux vera, quæ omnem hominem in hunc mundum venientem illuminat, inclitum Ordinem B. V. M. de Monte Carmelo, tamquam lucernam igne charitatis succensam in Ecclesia militanti omnibus longe lateque perducens, super candelabrum eminentis Religionis erexit.

1. Hujusmodi equidem insignis Ordinis Professores, qui sub titulo Gloriosæ Virginis Genitricis Dei Mariæ insigniri noscuntur, circa hominum pedes non indigne lucernæ describuntur officio: ipsi namque verbis, & operibus prædicantes, sic hominum perlucet affectibus, ut illos exemplis salutaribus dirigant, & informant; sic etiam illos doctrinis salutaribus illuminant, & subornant, ut bene operantes luceant, & quibusdam quasi gressibus bonarum operationum in virtutes de virtutibus gradiantur.

3. Ii sunt namque, qui ambulantes in tenebris mundi hujus, ne ad errorum scopulos, quos antiquus humani generis hostis insidiosè ipsis opponit, periculosus allidantur, lumen catholicæ veritatis ostendunt, & per fervidæ charitatis viscera se cæcis oculos, & claudis pedes efficiunt; & per cæcitatis ignorantiam delinquentes verbis, & operibus illuminant, & informant; & infirmitate peccantes, orando, ab eorum lapsibus relevare conantur.

4. Dumque sublimium ipsius Ordinis

H h h 2

alum.

alumnorum virtutum merita, Deo quidem grata, & in conspectu Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis accepta, digna memoria recensemus, ac fructus quoque uberes, quos dictus Sacer Ordo in agro militantis Ecclesiæ, in propagatione Religionis, & fidei Orthodoxæ hætenus produxit utiliter, & producit, ac in futurum fore producturum indubitanter speramus, paternæ charitate intuemur: Dignum prorsus, quin immo, & debitum reputamus, Nos ad illa Nostros debere dirigere cogitatus, per quæ studiosorum dicti Ordinis Professorum commoditati consulitur, debitæque virtutibus præmia, unde, & ipsi ferventius in illas incumbant, & alii eorum exemplo ad eas amplectendas magis excitentur, rependantur.

5. His sane, aliisque animum Nostrium moventibus, atque ex eo etiam adducti, quod in hac Alma Urbe Nostra alia officia, atque ministeria aliis nonnullorum Religiosorum Ordinum Alumnis ita addita in perpetuum sunt, ut officia, & ministeria hujusmodi tamquam sibi debita vindicantes Ordinum Superiores, quo laudabilius obeantur, optimum quemque suorum omni studio, atque cura conquirant; confidimus fore, ut in posterum, quemadmodum hætenus benedicente Domino factum est, ex memorato Ordine Beatæ Mariæ de Monte Carmelo eximii in Sacra Theologia Magistri habeantur.

6. Itaque motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium, statuimus, decernimus, & ordinamus, ut deinceps futuris temporibus publica Theologiæ Moralis in Archigymnasio Sapientiæ nuncupato Almæ Urbis prædictæ Cathedra alteri ex Alumnis, seu fratribus expressè professis Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo prædicti, quandocumque per cessum, seu decessum, aut renunciationem, vel alio quocumque modo ex persona moderni, & pro tempore existentis Lectoris, illa vacare contigerit, concedi, & assignari debeat, & concedatur, ac assignetur; sicque illius Lectura per alterum ex dicti Ordinis Professoribus cum eisdem emolumentis, honoribus, & oneribus expleatur; dictamque Cathedram Theologiæ Moralis in Archigymnasio prædicto de novo erectam,

illiusque Lecturam in perpetuum eidem Ordini assignamus, ac semper assignatam esse declaramus.

7. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ne illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Archigymnasii, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Junii 1759. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Pro D. Card. Passioneo.

Joannes Florius Substitutus.

V.

Ex Originali in Archivio Carmeli Majoris Neapolis asservato.

SUMMARIUM

Concordiam initam inter Provincialem Provinciæ Neapolitanæ, & Priorem Carmeli Majoris Neapolis super Electione Provincialis, Desinatorumque, Pontifex confirmat.

CLEMENS PAPA XIII.

*Ad futuram rei memoriam.*An. 1759.
27. Apr.

Suprema Apostolicæ charitatis, providentiæque nostræ erga omnes Christiani fideles, atque eos potissimum, qui e fructibus sæculi erepti ad tranquillum Religionis portum confugerunt, adhibenda a Nobis cura maximopere postulat, atque exigit, ut omnem Pontificiæ benignitatis, auctoritatisque operam, consiliumque in hoc studiosissime colloce-
mur, quo contentioni-
bus, litibus, dissidiis, partiumque studiis procul amotis, atque eliminatis, ubi opus esse constiterit, omnia inter viros Religiosos præsertim in pace fiant, & omnia ad divinum cultum adaugendum, regularem disciplinam confirmandam, procurandamque æternam animarum salutem, componantur, constabillanturque.

2. Exponi siquidem nuper Nobis fecerunt dilecti filii Prior Provincialis Provinciæ Neapolitanæ, & Prior Conventus Carmeli Majoris Civitatis Neapolitanæ, necnon omnes Definidores, ac Vocales tam Provinciales, quam Conventus Carmeli Majoris prædicti Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod cum pluribus ab hinc annis, quædam dissidia, & dissensiones inter Magistros dicti Conventus Carmeli Majoris ex una, & Magistros, aliosque Fratres totius Provinciæ hujusmodi ex altera partibus verterent. super electione Prioris Provincialis, Socii, Definitorum, Custodis, aliorumque Officialium; Dilectus itidem Joachimus Maria Pontalti Prior Generalis ipsius Ordinis Neapoli interessentes anno proximè præterito occasione peragendi ipsius Ordinis Visitationem, Capituloque Provinciali memoratæ Provinciæ tunc habendo personaliter præsidere intendens, ac dissidia, dissensionesque hujusmodi, ac partium studia penitus evellere, stabilemque inter partes prædictas, ac Fratres dictæ Provinciæ concordiam inducere, ac inire, necnon inductam perpetuo conservare cupiens, in sessione secunda ejusdem Capituli Provincialis publici proponi, ac legi facere curavit nonnulla puncta, ac conventiones a Magistris alumni ejusdem Conventus, & Provinciæ in usu habendas, adhibendas, ac in posterum semper observandas tenoris sequentis, videlicet.

Ad perpetuam inæundam pacem, & concordiam conservandam Neapolitanam inter hanc Provinciæ, & Carmelum Majorem; attentis etiam quæ hæcenus in prioribus Capitulis proposita fuerunt, conventionibus, quæ tamen, aliterutram reclamante parte, inobservatæ remanserunt, & consultis hinc inde prudentioribus Patribus, Reverendissimus Pater Ordinis sequentem vicissitudinis perpetuæ Ordinem universis Capituli Patribus proposuit observandum, & quoniam in Capitulo Provinciali anno 1740. celebrato sessione septima altera alternativa stabilita fuerat, quæ tamen jura Provinciæ læsisse dicebatur, hinc sublatis, quæ huic parti videbantur onerosa, ex his, quæ tunc stabilita sunt, & firmata, & ex noviter super adjecis hujusmodi concordia formula concinnata est.

I. Provincialis alternatim eligatur. Primo ex Magistris Carmeli Majoris, tum ex Magistris Neapolitanæ Provinciæ, Ordine, & successionem perpetuam.

II. Socius Provincialis pro Sacra Visitatione semper nominetur ex parte altera, videlicet, si Provincialis sit ex Carmelo Majori, Socius erit ex Provinciæ Neapolitanæ, & vice versa.

III. Secretarius Provincialis semper sit nominandus ex Patribus Provinciæ.

IV. Quoniam ex Carmelo Majori habentur Definidores omnes pro tempore Priores, & Ex-Priores omnes, qui sunt Magistri, ideo in Definidores actuales Provinciæ eligantur semper tres ex parte ipsius Provinciæ, unus vero ex parte Carmeli Majoris; inter hos vero facta comparatione, qui plura habuerit suffragia ipse erit primus Definitor, qui pauciora secundus, & qui iterum pauciora tertius, & sic &c.

V. Quia Priores Carmeli Majoris actuales habent Locum, & suffragia in Generalibus Capitulis, ut duo ex parte una, duo etiam ex parte altera perpetuo Capitulis Generalibus intersint, quando Provincialis erit ex Carmelo Majori duo Socii Capituli Generalis ambo erunt de Provinciæ, quando vero Provincialis erit de Provinciæ, alter Socius erit ex Carmelo Majori.

VI. Custos Provinciæ, & Provincialis, qui dicitur casu quo indiscriminatim pro utra-

utraque parte eligi possit, ita tamen ut in casu mortis, assumptionis, vel renunciationis, Vicarius Provincialis eligatur semper ex parte, qua Provincialatu fruebatur.

VII. Capitulum Provinciale cum eligendus erit Provincialis ex parte Carmeli Majoris, in aliquo Conventu Provinciae erit indispensabiliter celebrandum, quando vero eligendus erit ex parte Provinciae celebrabitur in Carmelo Majori.

Caterum, quando celebrabitur in Carmelo Majori, tunc, ratione magnae Familiae ibidem degentis, & paupertatis Provinciae, ipsamet Provincia non solvas taxas nisi ducatorum 148.; cum vero celebrabitur in Conventu Provinciae, Conventus Carmeli Majoris solvet taxas ducatorum 40.

VIII. Suffragia pro Religionis defunctis fiant vicissim, itaut omnes Sacerdotes celebrent pro anima Defuncti siue ipse fuerit Provincia, siue Carmeli Majoris.

3. Cum autem sicut eade in expositio subjungebat Exponentes praedicti praefertam ab omnibus Vocalibus in sessione 7. ipsius Capituli Provincialis libenter habitam, approbatam, admissamque concordiam, quo firmitus subsistat, & servetur exactius, Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere cupiant.

4. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum, ad quos supplicem libellum Nobis porrectum remisimus, qui relationem ejusdem Joachimi Generalis Prioris eisdem Cardinalibus factam attenderunt Consilio praefertam Concordiam

per ipsum Joachimum Mariam Priorem Generalem initam, & ab omnibus Vocalibus Provinciae praedictae in dicto Capitulo Provinciali, ut praefertur, admissam auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae auctoritatis, & firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper intervererint, supplemus, & sanamus,

5. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suisque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quodcumque plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sedis Apostolicae Nuncios, sublatiis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinibus Conventus, Provinciaeque hujusmodi etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgiis, & Litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

7. Quibus omnibus, & singulis horum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Augusti 1759. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Pro D. Card. Passioneo.

Joannes Florius Substitutus.

Romae

VI.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

*Confirmantur Regula, & Constitutiones pro
Monialibus nostris Civitatis Capuanæ.*

CLEMENS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

An. 1759.
28. Aug.

IN supremo Militantis Ecclesiæ Solio per ineffabilem Divinæ Clementiæ abundantiam constituti ea, quæ pro salubri Sacrarum Virginum, quæ oblitæ populum suum, & domum Patris sui divinis obsequiis sese sub suavi Religionis jugo, arctiorisque disciplinæ instituto devoverunt, directione provide constituta, atque ordinata esse dicuntur, ut firma, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri, cum id a Nobis petitur, præsidio libenter constabilimus.

1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilectæ in Christo filiz Maria Angela divini Amoris Priorissa, seu Superiorissa, nec non cæteræ Moniales Regii Monasterii sub invocatione Archangeli Gabrielis secessus nuncupati Civitatis Capuanæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod, postquam quædam puellæ habitu ejusdem B. Mariæ de Monte Carmelo indutæ vulgo Tertiariæ, seu Moniales domesticæ nuncupatæ in patriis domibus dissociatæ respectivè commorantes, opera, studio, diligentia, consilio, & Religionis zelo dilecti filii Salvatoris Pagnani Fratris expresse professi Ordinis ejusdem B. Mariæ de Monte Carmelo in Sac. Theologia Magistri unanimi consensu in quadam alterius ex dictis Tertiariis propria domo in communi vivere desiderantes sese receperant, & in aliis amor, & fervor regularis observantiæ, ac Religiosæ viræ studium accesserat, earum numerus, benediciente Domino, ita adauctus fuit, ut protensa tractu temporis earum habitatione unum Monasterium in omnibus suis numeris absolutum cum perfecta Clausura, ac publica Ecclesia anno 1738. accedente Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis beneplacito aperta construi facere curaverint, idemque Monasterium Charissima in Christo

filia nostra Maria Amalia utriusque Sici-
liæ, & Hyerusalem Regina Illustris non
solum in suam tutelam recepit, verum-
etiam, attento quod ad illud frequenter
accedere pergit, earumdem exponentium
animum ad Claustralem in eo vigentem
observantiam custodiendam, augendam-
que inflammat, ac sua Regia munificentia
Monasterio prædicto multum profuit, ac
illud suis opibus sustentare non desinit,
ita ut Monasterium hujusmodi capax sit
recipere, & retinere numerum quinquaginta sex puellarum Monialium, Con-
versarum, & Educandarum.

3. Exponentes vero prædictæ tot be-
neficia divina favente clementia referunt
accepta, & observantia ab initio earum
secessus usque ad præsentem diem adhibi-
tam earum Regularum, & Constitutio-
num tenoris sequentis, nempe
. cum autem, sicut
eadem Expositio subjungebat, ipsæ expo-
nentes Regulas, & Constitutiones hujus-
modi quo firmitus subsistant, & serventur
exactius, Apostolicæ confirmationis no-
stræ patrocínio communiti summopere
desiderent.

4. Nos igitur, quibus magna cum
paterni cordis lætitia compertum est, at-
que exploratum eandem Mariam Ama-
liam Reginam alacri, Regioque animo
adniti, ut non solum suæ gentis exempla
emuletur, verum etiam eximiiis, Chri-
stianisque virtutibus suis superare, & in-
credibili cum Regii sui nominis laude,
magis magisque illustrare compellit, piis
earumdem exponentium votis hac in re
quantum cum Domino possumus favora-
biliter annuere volentes, & earum singu-
lares personas a quibusvis excommunica-
tionis, suspensionis, & interdicti, aliis-
que Ecclesiasticis sententiis, censuris, &
pœnis a jure, vel ab homine quavis occasio-
ne, vel causa latis, si quibus quomodolibet
innodatæ existunt, ad effectum præsentium
tantum consequendum, harum serie ab-
solventes, & absolutas fore censentes,
supplicationibus earum nomine Nobis su-
per hoc humiliter porrectis inclinati præ-
insertas Regulas, & Constitutiones aucto-
ritate Apostolica tenore præsentium ap-
probamus, & confirmamus, illisque in-
violabilis Apostolicæ firmitatis robur adji-
cimus, omnesque, & singulos juris, &
facti

tacti defectus, si qui desuper intervenire-
runt, supplemus, & sanamus.

5. Decernentes easdem presentes li-
teras, & in eis contenta quicumque sem-
per firma, valida, & efficacia existe-
re, & fore, suosque plenarios, & inte-
gros effectus sortiri, & obtinere, ac illis,
ad quos spectat, & pro tempore quando-
cumque spectabit, plenissime suffragari,
& ab eis inviolabiliter observari.

6. Sicque in præmissis per quoscum-
que Judices Ordinarios, & Delegatos,
etiam Causarum Palatii Apostolici Audi-
tores judicari debere, ac irritum, & ina-
ne, si secus super his a quoquam quavis
auctoritate scienter, vel ignoranter con-
tigerit attentari.

7. Non obstantibus Constitutioni-
bus, & Ordinationibus Apostolicis, ac di-
cti Ordinis, etiam juramento, confirma-
tione Apostolica, vel quavis firmitate alia
roboratis statutis, & consuetudinibus, cæ-
terisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam
Majorem sub Annulo Piscatoris die
28. Augusti 1759. Pontificatus Nostri
Anno Secundo.

Pro D. Card. Passionéo

Jo: Florius Substitutus.

VII.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIUM

*Conventus Ordinis B. M. V. de Monte
Carmelo designantur, & præfinitur
pro Tyrocinii, & Professorii ejusdem
Ordinis constituendis: Ac revocantur
nonnulla Privilegia particularia Fra-
tribus dicti Ordinis concessa: Nec non
facultates Prioris Generalis erga Con-
gregationem Mantuanam ipsius Ordinis
confirmantur, & restituuntur.*

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

*An. 1759.
24. Sept.* **N**E Regulares Ordines, qui tamquam
vineæ electæ a Domino plantatæ,
ac sepibus, & Turribus contra inimico-

rum incurtus munitæ, uberes in Ecclesia
Dei fructus afferre debent, amoris forte
sanctioris disciplinæ repagulis, amissisque
virtutum munimentis, a singulari Fero
vastari, & in sterilitatem adduci contin-
gat, officii nostri partes esse putamus,
tamquam cœlestis Agricolæ vices gerentes
in Terris, omnem adhibere curam, ut sin-
guli in propriæ Institutionis observantia
contineantur, ac debita ipsis impensa vi-
sitatione, & cultura, Christianarum vir-
tutum, bonarumque artium, & operum
germina proferre non desinant.

2. Sane, pro parte Dilecti filii Joa-
chimi Mariæ Pontalti Ordinis Fratrum
Beatz Mariæ de Monte Carmelo nuncu-
patæ moderni Prioris Generalis, Nobis
nuper exhibita petitio continebat, quod
cum ipse, post susceptum dicti Ordinis re-
gimen, & gubernium, nonnullos in eum
irrepsisse compererit abusus, unde pristi-
na, & pura Regularum, per dicti Ordinis
Patres traditarum, observantia valde im-
minuta prospiciebatur; illos, pro mune-
ris sibi delati debito, evellere, & arcere
studens, apriora adhibuit, & adhibenda
sibi proposuit media, ut ad primævum
statum omnia redigantur, dictique Ordini
alumni, Regulari observantiæ, lite-
rarum studiis, & Ecclesiasticis Ministeriis
impensis vacare studeant.

3. Verum, cum inter cætera, quæ
reformatione summo petere indigent, ea
præcipue occurrant: Primo, quod quum
juxta Decreta fel. rec. Clementis PP. VIII.
prædecessoris Nostri sub diebus 20. men-
sis Junii Anni Domini 1599., & 19. men-
sis Martii 1603. edita, Conventus aliqui
pro receptorum in Ordine Tyrocinio ex-
plendo, aliqui vero pro Clericorum Pro-
fessorum institutione, educatione, ac stu-
diis idonei, & in quibus potissimum Re-
gularis observantia vigeret, seligendi es-
sent, hujusmodi defectus, ab aliquo tem-
pore, nec satis constans, nec ad optatum
effectum omnino aptus, in ipso Ordine
subsistere dignoscitur.

4. Secundo, quod cum ipsius Ordini
statutis expresse caveatur, præter Ex-
Generales, unicum tantum in unaquaque
Provincia Generalem Definitorum eligi
debere in Capitulis Provincialibus respec-
tive habendis, eisdemque Definitoribus
Generalibus semel tantum competere lo-
cum

cum, & vocem in Generalibus Comitibus, quæ, durante eorum munere, subsequuntur, nihilominus, postremis hisce temporibus, nonnullis dicti Ordinis Professoribus, ut ipsi titulo, & juribus Definitorum Generalium uti & gaudere possint, ad eorum respectivam vitam ex privilegio concessum fuit, ex quibus variaz ordinationes, inutilium expensarum augmenta, votorum dissidia, aliaque oriri mala compertum fuit.

5. Ac demum, quod cum per aliquos Professores ejusdem Ordinis, strictioris observantiaz Congregationis Mantuanæ nuncupatae, quamplures ad dictum Joachimum Mariam habiti fuerint recursus pro evellendis etiam abusibus in dicta Congregatione vigentibus, quamvis, juxta Summorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, & dictæ Congregationis statuta, ac signanter literas in forma Brevis piæ memoriæ Clementis Papæ X. etiam prædecessoris Nostri, sub datum Romæ sub Annulo Piscatoris die 12. Julii 1671. Priori Generali totius Ordinis prædicti pro tempore existenti facultas concessa, & declarata fuerit, propria Ordinaria Auctoritate, visitandi omnes, & singulos dictæ Congregationis, tam Virorum, quam Mulierum Conventus, nihilominus, ut in exequenda ipsius Congregationis visitatione, tam ipsius Joachimi Mariæ, quam ejus in munere Prioris Generalis dicti Ordinis Successorum opera, utilior evadat, ac quæcumque per ipsos ordinata, & demandata fuerint, firmiter subsistant, novas, sublati quibuscumque concessionibus ab Apostolica Sede, post prædictas dicti Clementis prædecessoris literas forsan impetratis, eidem, & illis facultates attribui, magnopere opportunum fore dignoscitur.

6. Quare, pro parte dicti Joachimi Mariæ, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut, circa singula præmissa, Supremam nostram, & Apostolicæ Sedis providentiam, & auctoritatem, qua, singulis præmissis, & Regulari dicti Ordinis observantiaz consulatur, interponere dignaremur.

7. Nos igitur, perspectum habentes dicti Joachimi Mariæ zelum, & attendentes dicti Ordinis Alumnos, nisi purioribus institutionibus recte imbuantur, iisque sedulo exercentur, optatos Ecclesiæ fru-

ctus minime allaturos fore, omnibus, & singulis præmissis, ac documentis, & juribus, quibus innixa comperiuntur, mature perpensis: Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine, prædicta Clementis VIII. prædecessoris Decreta, quoad singula in eis contenta, in Novitiorum tam receptione, quam institutione, necnon in Professorum educatione in Ordine prædicto, in omnibus observari mandamus, & pro hujusmodi etiam effectu, infrascriptos Conventus ejusdem Ordinis, in Provinciis Italiz, & Insularum adjacentium confidentes, & non alios pro Tyrocinis instituendis, & Professorum educatione, harum serie, perpetuis futuris temporibus designamus, & præsumimus, videlicet:

In Provincia S. Alberti in Sicilia, pro Novitiatu, Conventus B. M. V. de Monte Carmelo Messanæ: pro Professoriis, Conventus B. M. V. de Monte Carmelo Messanæ, & B. M. V. Annuntiatæ Motuæ.

In Provincia Romana: pro Novitiatu, Conventus SS. Silvestri, & Martini in Montibus, de Urbe: pro Professoriis, Conventus SS. Apostolorum Simonis, & Judæ Perusinz, & Sancti Antonii Abbatis Prænests.

In Provincia Lombardiz: pro Novitiatu, Conventus B. M. V. de Monte Carmelo Placentiz: pro Professoriis, Conventus Annuntiationis B. M. V. Januæ, & S. Bartholomæi Apostoli Cremonæ.

In Provincia Tusciæ: pro Novitiatu, Conventus B. M. V. de Monte Carmelo Florentiz: pro Professoriis, Conventus B. M. V. de Monte Carmelo Florentiz, & Nativitatis B. Mariæ Virginis Pisarum.

In Provincia Venetiarum: pro Novitiatu, Conventus B. M. V. de Monte Carmelo Venetiarum: pro Professoriis, Conventus Purificationis B. M. V. Patavii, & S. Mariæ Robureti.

In Provincia Neapolis: pro Novitiatu, Conventus B. M. V. de Monte Carmelo Nucerinæ Paganorum: pro Professoriis, Conventus B. M. V. de Monte Sancto Neapolis, & S. Sebastiani Sueffæ.

In Provincia Romandiolæ: pro Novitiatu, Conventus S. Joannis Baptizæ

itz Ravennæ: pro Professoriis, Conventus Annuntiationis B.M.V. Forolivi, & S. Joannis Baptiste Arimini.

In Provincia S. Angeli in Sicilia: pro Novitiatu, Conventus Annuntiationis B.M.V. Garenii: pro Professoriis, Conventus B. M. V. de Monte Carmelo Panormi, & Conventus major Annuntiationis B.M.V. Drepani.

In Provincia Apuliæ: pro Novitiatu, Conventus B.M.V. de Monte Carmelo Botunti: pro Professoriis, Conventus B.M.V. de Monte Carmelo Licii, & Assumptionis B.M.V. Barii.

In Provincia Calabriæ: pro Novitiatu, Conventus Annuntiationis B.M.V. Coriolani: pro Professoriis, Conventus Annuntiationis B. M. V. Cofentiz, & Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Catanzari.

In Provincia Aprutii: pro Novitiatu, Conventus S. Christophori Civitatis Pinnarum: pro Professoriis, Conventus S. Crucis Terami, & S. Mariæ Civitatis Aquilæ.

In Provincia Terræ Laboris: pro Novitiatu, Conventus B.M.V. de Monte Carmelo Capuæ: pro Professoriis, Conventus B. M. V. de Monte Carmelo Capuæ, & Annuntiationis B. Mariæ Virginis Cafertæ.

In Provincia S. Mariæ Vitæ: pro Novitiatu, Conventus S. Mariæ Vitæ Neapolis: pro Professoriis, Conventus S. Alberti, vulgo Concordiæ, Neapolis, & B.M.V. de Monte Carmelo Averſæ.

Pro Conventibus immediate subiectis Priori Generali: pro Novitiatu, & Professorio: Conventus Carmeli Majoris Neapolis.

8. Conventibus autem prædictis tam pro Tyrociniis habendis, quam pro Professorum educatione, ut præfertur, designatis; harum quoque serie, omnibus Prioribus, Provincialibus Provinciarum Italiæ, & Insularum adjacentium dicti Ordinis, necnon in iisdem Provinciis Conventuum Prioribus, ac Superioribus quibuscumque, præcipimus & mandamus, quoad Novitiorum receptionem, ne sub cuiusvis licentiæ, & facultatis impetratæ vel impetrandæ obtentu, nisi per literas in forma Brevis duntaxat, & non alias, quemquam ad habitum regularem susci-

piendum, nec etiam Conversos, nisi in præfatis Conventibus, auctoritate Nostra, ut præfertur, designatis recipere, vel receptos ad professionem admittere ullo modo audeant: Alioquin receptiones, & professiones quælibet contra præsentium tenorem factæ, prorsus irritæ, & nullæ sint, prout Nos illas, pro irritis & nullis, harum serie, declaramus; Superiores vero, qui transgressores fuerint, pœnam privationis omnium Officiorum, & vocis activæ, & passivæ, ac inhabilitatis ad eadem, seu alia officia posterum assequenda, & obtinenda, ipso facto incurrant.

9. Quo vero, ad Professorum educationem, iisdem Superioribus etiam præcipimus, & mandamus, ut emissæ, per dicti Ordinis Fratres, Regulari Professione, dictos Fratres, statim ad alios Conventus pro Professoriis per Nos etiam, ut præfertur, designatos, in quibus exacta Regularis disciplinæ observantia vigeat, & non alio transferant; Ac eosdem Conventus pro Professoriis, ut præfertur, designatos, in huiusmodi observantia servare curent; ad hoc, ut Fratres nuper ad Professionem admissi, inibi, ob provektorum, & sanctioris disciplinæ exercitatione, præstantium Religiosorum exemplum, instructiones, ac litterarum studia, quibus vacare debent; in suscepto regularis vitæ proposito perseverent, ac simul in scientiis proficiant: Quorum quoque observantiam, ita statuimus, & ordinamus, ut Superiores ipsius Ordinis, qui contrafecerint, etiam privationem Officiorum, per eos tunc obtentorum, & perpetuam ad eadem, & alia in posterum obtinenda inhabilitatem; Fratres vero, qui statim emissæ Professione, ad alios, quam ut præfertur, per Nos designatos Conventus transierint, inhabilitatis ad eandem vocem activam, & passivam, & ad quoscumque Religionis gradus, & Officia respectivè pœnas absque alia declaratione, eo ipso etiam incurrant.

10. Præterea, omnia & singula Privilegia, & Indulta dicti Ordinis Professoribus, ut ipsi Definidores Generales sint, & habeantur, ac Titulo, denominatione, prærogativis, & juribus Definitorum ejusdem Ordinis Generalium uti possint, & valeant, etiam cum loco, & voce in Capitulis tam Generalibus, quam Provin-

cialibus, ad eorum respectivè vitam, tam per prædecessores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes; quam per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, aut alias concessa, etiam si in dictis Capitulis admissa, & recepta fuerint, salva dumtaxat denominatione, & Titulo honorifico, absque alia prærogativa, ac exceptis, quoad hoc, duobus modernis Lectoribus, uno videlicet actuali Archigymnasii Urbis, & altero jubilato Collegii de Propaganda Fide nuncupati; harum quoque tenore, revocamus, & annullamus, ac de medio tollimus, ac in posterum, ex quavis causa, illa concedi interdiciamus, & prohibemus.

11. Demum, quoad dictam Congregationem Mantuanam nuncupatam, motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus; omnia etiam privilegia, gratias, & exemptiones, ut modificationes quaslibet, adversus dictas Clementis X. prædecessoris prædicti literas, per illius Superiores, & Fratres, ac Superiorissas, & Sorores quomodolibet impetrata, & concessa, ac impetratas, & concessas, abolemus, & cassamus, perinde ac si nunquam emanassent; Nec non, per præsentem, expresse declaramus, & declaratum esse volumus, quod dictus Joachim Maria, modernus, & pro tempore existens dicti Ordinis Prior Generalis, sive a Capitulo Generali dicti Ordinis electus, sive a Sede Apostolica constitutus fuerit, juxta eandem Clementis prædecessoris prædicti literas, semel tantum in sui Officii Prioris Generalis Sexennio, & quidem, post elapsum triennium, a die incepti Officii hujusmodi computandum, & non antea, auctoritate ejus Ordinaria, quandocumque sibi visum fuerit, solus per se ipsum, visitare possit, & debeat Conventus, & Monasteria Virorum, & Mulierum dictæ Congregationis Reformatæ Mantuanæ nuncupatæ, illorumquè Superiores, & personas; ac illos, & illa, ac illas, tam in capite, quam in membris corrigere, & reformare juxta sua jura, & Constitutiones, ac Statuta, quæ vivendi rationem, & mores respiciant, ac alia ejusdem Visitationis munus, & Monasteriorum, ac Conventuum statum æconomicum, ac expen-

sas fieri solitas concernentia, facere, exercere, & exequenda mandare: Præterea in Capitulo Generali ipsius Congregationis, non autem in Dieta, aliove quocumque congressu, in quo non fiat Vicarii Generalis ejusdem Congregationis electio, præsidere, in ipsoque Capitulo Generali votum, sive suffragium habere: Quodque idem Joachim Maria, & pro tempore existens Prior Generalis prædictus possit prædictam Congregationem Mantuanam, illiusque Superiores, personas, Monasteria, ac Conventus tam Virorum, quam Mulierum, ad præstationem expensarum, non solum pro victu, sed etiam pro Viatico de loco ad locum, pro se, suaque familia, in actu visitationis hujusmodi faciendarum, per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, cogere, & compellere: Et, quatenus opus sit, eidem Joachim Mariæ moderno, & pro tempore existenti Priori Generali prædicto, ut ipse dictæ Congregationis visitationem, correctionem, & reformationem hujusmodi, modo, & forma præmissis, facere, & explere libere, & licite valeat, ac etiam debeat, & teneatur, licentiam, & plenariam facultatem, Apostolica etiam auctoritate de novo concedimus, & impertimur.

12. Ac propterea, moderno, & pro tempore existenti dictæ Congregationis Vicario Generali, & aliis quibuscumque illius, ejusque Conventuum, & Monasteriorum, tam Virorum, quam Mulierum, Superioribus, Superiorissis, Fratribus, Monialibus, & personis quibuscumque, nunc, & pro tempore quandocumque existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, districtè præcipiendo mandamus, ne per se, vel interpositam personam, sub quovis prætextu, vel colore, directe, vel indirecte, aut alias quomodolibet, visitationem, correctionem, & reformationem, vel præsentiam hujusmodi, aliaque præmissa detrectare, recusare, impedire, vel perturbare audeant quovis modo, vel præsumant. Alioquin quicumque huic nostro præcepto contraverint, privationis munerum, & Officiorum quorumcumque, per eos, & eas tunc obtentorum, & vocis activæ, & passivæ, nec non ad illa, & alia quæcumque in posterum obtinenda, inhabilitatis poenas a quibus absolutio-

nem, seu adversus illas rehabilitationem, nemo præter Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem concedere valeat, eo ipso, absque alia declaratione, se noverint incursum.

13. Decernentes, præsentis nostras literas, etiam ex eo, quod dictæ Congregationis modernus Vicarius Generalis, dictique Ordinis Professores, præfatis Privilegiis, seu Indultis suffulti, & alii quicumque, in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, eisdem præmissis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, seu auditi non fuerint, aliaque quavis de causa, quantumvis legitima, & juridica, de ullo subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, retractari, in jus, vel controversiam revocari, nullatenus posse, sed semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiri debere: Irritum quoque, & inane, quidquid secus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea, a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

14. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, nec non Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus quibuscumque, ac quibuscumque privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis dicto Vicario Generali prædictæ Congregationis, ac aliis Ordinis prædicti Professoribus; ipsiusque Ordinis, seu Congregationis, Conventibus, & Domibus, nec non quibuscumque aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, &

Decretis, in genere, vel in specie, etiam motu pari, & alias quomodolibet, per prædecessores nostros Romanos Pontifices, ac etiam per Nos ipsos concessis, innovatis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis eradita, observata, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes ad effectum præsentium, illis alias in suo robore permanfuris, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ designationis, præfinitionis, revocationis, annulationis, interdictionis, prohibitionis, abolitionis, cassationis, declarationis, concessionis, facultatum impertitionis, mandati, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ, 1759. octavo Kalendas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

C. Cardinalis Pro-Datarius.

Pro D. Card. Passioneo.

Joannes Florius Substitutus.

VISA DE CURIA

J. C. Boschi.

Loco ꝛ Plumbi.

L. Eugenius.

Reg. in Sec. Brevium.

VIII.

Ex sumpto authentico Romæ in Archivio
S. Annæ nostrorum Excalceatorum
Congregationis Hispaniæ.

SUMMARIUM

Pontifex confirmat, atque decernit Donatos Excalceatos Provinciæ S. Philippi in Lusitania jam professos debere quiescere, & desistere a præensione mutandi colorem habitus a Constitutionibus ipsis assignatum; quoad vero Donatos in futurum professuros, ipsos obligatos esse emitte re quartum votum, nempe, se nunquam mutationem habitus esse præensuros.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

Cum sit notum, quod anno a Nativitate Domini nostri Jesu Christi 1759. die vero 5. Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi Domini nostri Domini Clementis PP. XIII. Ego Officialis deputatus vidi, & legi quasdam Literas sub Annulo Piscatoris in forma Brevis expeditas tenoris sequentis videlicet:

CLEMENS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1759.
28. Nov.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Alexander a Conceptione Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispanicæ quod alias pro parte tunc existentium Prioris Provincialis, ac Definitorii Provincialis, aliorumque Superiorum Provinciæ Sancti Philippi in Regno Portugalliæ eorumdem Ordinis, & Congregationis Nobis exposito, quod dilecti quoque filii Fratres Donati Ordinis Congregationis, & Provinciæ hujusmodi contendebant se pariter comprehensos esse in quibusdam fel. rec. Benedicti Papæ XIV. prædecessoris Nostri Literis in simili forma Brevis expeditis ad supplicationem clar. memor. Philippi V. dum vixit Hispaniarum Regis Catholici editis, quibus concessum fuerat Fratribus Donatis Ordinis, & Congregationis hujusmodi in Regnis, & Dominis Hispaniarum degentibus, ut ipsi pallio albo, non obstantibus ipsius Ordinis, & Congregationis Constitutionibus, per quas prescriptum, ac prohibitum reperitur, ne Fratres Donati pallio albo utantur

uti valerent: Supplici in præmissis Nobis porrecto libello per Nos Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ remisso, eadem Cardinalium Congregatio maturè perpensis Literis præinsertis referente Venerabili Fratrem Nostro Friderico Marcello Episcopo Prænestin. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Lante nuncupato Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore Ponente die 26. Januari proxime præteriti rescriptis, & decrevit Fratres Donatos Provinciæ Lusitanicæ non esse comprehensos in Brevi sanctæ memoriæ Benedicti Papæ XIV. ideoque teneri deferre habitum ad formam Constitutionum, & in eadem expositione subjuncto, quod Fratres Donati prædicti non obstante decreto ab eadem Cardinalium Congregatione edito in eadem jactatione perseverabant, ac injuriam, aliasque perturbationes eisdem Congregationi, & illius Superioribus asferre non prætermittabant cum quasdam veluti seditiones mutuis inter se Epistolis persæpe commovere pergerent, ut media quibus ad mutationem earumdem Constitutionum formam habitus Donatis statuendis pervenire possint, examinentur; proindeque dictus Alexander Procurator Generalis nomine prædictorum Provincialis, & Definitorii Provincialis in proprio Provinciali Capitulo congregatorum, aliorumque Superiorum scilicet Definitorii Generalis plurimum desiderabat, ut præmisso ipsius Congregationis Cardinalium decreto perpetuum silentium eisdem Donatis adungere, ac imponere de benignitate Apostolica dignaremur hoc discretivo præcepto, ut ii quidem qui professionem regularem per Fratres Donatos ejusdem Ordinis, & Congregationis emitte consuetam jam emisserint vel per se, vel per alias personas supranarratam mutationem habitus de cætero perquirere minime auderent: iis vero qui in futurum eandem professionem erunt emissuri per quartum adjunctum votum in actu ipsius professionis præstandum ipsos compellat ad gestandum habitum juxta Constitutiones dicti Ordinis, prout apud Confratres, seu Donatos Congregationis Italicæ memorati Ord-

Ordinis sancitum reperitur Constit. 11. part. IV. num. VI., ubi Fratres Donatibus communibus quartum votum adjuungere coguntur in hæc verba :: Insuper promitto me non prætenfurum aliquam mutationem habitus :: hujusmodi preces subinde Nobis porrectas ipsius Cardinalium Congregationis Secretario remisimus, ut super illis Nobis alloqueretur, & subinde dilectus filius Noster Petrus Hieronymus nunc Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Guglielmi nuncupatus tunc temporis ejusdem Congregationis Secretarius rescripsit.

In Audientia Sanctissimi habita ab ipso Secretario sub die quinta Septembris nuper elapsi, Sanctitas Sua assensu suffragio prædicti Eminentissimi Lantes censuit committendum prout præsentis Decreti vigore commisit Definitorio Generali ejusdem Congregationis, ut pro suo arbitrio, & conscientia præcipias Donatis jam professis, ut acquiescant, & a præensione mutandi colorem habitus ipsis a Constitutionibus assignatum desistant, & quo ad Donatos in futurum professuros eos obliget ad quartum votum emittendum. nempe; quodunquam mutationem habitus sint prætenfuri Romæ &c.

C. A. Cardinalis Cavalcini.

Petrus Hieronymus Guglielmi Secretarius.

Loco ✠ Sigilli.

Postmodum vigore hujus rescripti dilectus itidem Filius Paulus a Conceptione Generalis ejusdem Congregationis utendo facultatibus sibi demandatis suum edidit Decretum tenoris sequentis videlicet.

Frater Paulus a Conceptione Generalis Ordinis Beate Mariæ de Monte Carmelo primitive observantiæ &c. Ex consensu Nostri Definitorii Generalis legitime congregati Matriri sub die tertia Octobris anni millesimi septingentissimi quinquagesimi noni utendo facultatibus Nobis a Sanctissimo Domino Nostro concessis vigore decreti expediti in Audientia Sanctissimi sub die quinta Septembris 1759. decernimus, ac declaramus Donatos Provincia Nostre Sancti Philippi in Lusitania jam professos debere quiescere, & a præensione mutandi colorem habitus ipsis a Constitutionibus assignatum desistere, prout præsentium tenore eisdem præci-

pimus, & mandamus sub pœna excommunicationis majoris, & in virtute Spiritus Sancti, sanctæ obedientiæ, & sub præcepto formali; Quo ad Donatos vero in futurum professuros teneri, & obligatos esse emittere quartum votum, nempe, quod nunquam mutationem habitus sint prætenfuri; & pro præmissorum perpetuam, & inviolabilem observantiam præsentibus Literas una cum enunciato Decreto in registro laudati nostri Definitorii ad perpetuam rei memoriam apponi mandamus. In quorum fidem præsentibus Literas manu nostra, ac Secretarii nomine subscriptas sigillique Nostri prælo munitas fieri jussimus in hoc nostro Conventu Matriritensi die sexta Octobris anni millesimi septingentissimi quinquagesimi noni.

Fr. Paulus a Conceptione Generalis.

Fr. Josephus a Sancta Theresia Definitor Secretarius.

Loco ✠ Sigilli.

2. Cum autem sicut præfatus Alexander Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit ipsi Decreta hujusmodi quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti summo opere desiderent.

3. Nos specialem ipsi Alexandro Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinserta, & expressa memoratæ Congregationis Cardinalium, ac ipsi Pauli Generalis Decreta, ac omnia, & singula in eis contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate ejusdem Congregationis Cardinalium.

4. Decernentes ipsas præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios; & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quan-

quandocumque spectabit, plenissime suffragari, ac ab eis inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Novembris 1759. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Pro D. Card. Passioneo.

Joannes Florius Substitutus.

Loco ✕ Sigilli.

Super quibus præfens transumptum confeci, & subscripsi actum, ut supra præsentibus Xaverio Angelini, & Andrea Casciolini Testibus &c.

Concordat cum Originali.

F. Riganti Offic. Coad. &c.

L. Sub-Datarius.

Ita est Philippus Pinelli Notarius Apostolicus.

Romæ ex Copia autentica in Ordinis Archivio.

SUMMARY

Suspenditur musica in Ecclesia S. Mariae de Traspontina Ordinis nostri pro solvenda refusione Campanæ ejusdem Ecclesie.

An. 1759. 29. Nov. Il Priore Generale di tutto l'Ordine Carmelitano, prostrato al bacio de' supremi piedi di Vostra Santità, umilmente espone, che essendosi aperta la Campana maggiore della Chiesa di Traspontina, e di presente non trovandosi il Convento in istato di soccombere a tutta la spesa necessaria per risponderla, l'Oratore bramberebbe prendere lo spediente di tralasciare per alcuni anni la musica, che suole farsi in certe Feste dell'anno.

Ma perchè quattro di queste si debbono solennizzare in virtù di speciali Legati, e fino al presente sono state solennizzate con musica; quantunque di questa non facciasi menzione nella imposizione di quelli: perciò affine di togliere ogni scrupolo, e poter sospendere con più si-

curezza detta musica, umilissimamente ne implora il beneplacito di Vostra Santità; Che della grazia &c.

Ex Audientia Sanctissimi die 29. Novembris 1759.

„ Sanctissimus, attentis expositis, benignè
„ annuit pro gratia, donec ex introscripta sit.
„ spensione cumuletur certa pecuniarum summa
„ ad effectum eandem erogandi in expensas pro
„ refusione enunciata Campanæ necessarias dum-
„ taxat, juxta petita.

C. Card. Rezzonico.

Adest ✕ Sigillum.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARY

Signatur commissio introductionis Cause Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei Fratris Angeli Augustini Mazzinghi Sacerdotis O.N.

DECRETUM

FLORENTINA

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei Fratris Angeli Augustini Mazzinghi Sacerdotis Professi Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo antiquæ Observantiæ Regularis, BEATI nuncupati.

CUM per Eminentissimum, & Reverendissimum D. Cardinalem Tamburinum Sac. Ri. 22. Dec. 1760. tuum Congregationis Præfatum, & Ponentem 9. Jan. Cause Ven. Servi Dei Fratris Angeli Augustini Mazzinghi Beati nuncupati ad instantiam Posulatoris Cause propositum, ac discussum fuerit in Congregatione Ordinaria Sac. Rituum, abique interventu Consultorum ex dispensatione Apostolica, infra scriptum dubium: „ An, „ sit signanda commissio introductionis Cause „ in casu. & ad effectum, de quo agitur; „ Sac. Congregatio, audito prius R. P. D. Cajetano Forti Fidei Promotore, qui suam sententiam voce exposuit rescribendum censuit „ Affirmative „ si Sanctissimo Domino nostro placuerit. Die 22. Decembris 1759.

Et facta deinde per me Secretarium de prædictis eidem Sanctissimo Domino nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, prædictamque Commissionem propria manu signavit. Die 9. Januarii 1760.

Loco ✕ Sigilli.

D. F. Card. Tamburinus Præfatus.

J. M. de Lerma S. R. C. Secretarius.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARY

Per hujusmodi Rescriptum declaratur jus suffragium ferendi in Capitulo Provinciali Provinciæ Romanæ spectare dumtaxat ad actualem Regentem S. Mariæ de Traspontina in Civitate Romæ.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1760. 22. Apr. Essendo imminente la Celebrazione del Capitolo Provinciale de' Carmelitani dell' antica Osservanza della Provincia di Roma, ed avendo, in quello luogo, e voce il Regente di Traspontina, il Priore Generale dell'Ordine, e Provinciale di essa Provincia, per ovviare qualunque inconveniente, che potesse perturbare la validità delle elezioni, prostrati al bacio del piede di Vostra Santità, dalla medesima umilmente desiderano la dichiarazione, se ciò appartenga al Regente istituito per Breve, oppure all'attuale Regente deputato da Vostra Santità medesima: Che della grazia &c.

Ex Audientia Sanctissimi die 22. Aprilis 1750. Sanctissimus auditis informatione, & voto Domini Cardinalis Protectoris, declaravit locum, & jus ferendi suffragium in proximè futuro Capitulo Provinciali, pertinere dumtaxat ad eum, qui nunc adu exercet officium, & munera Regentis studiorum in Conventu S. Mariæ de Traspontina nuncupat. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

C. Card. Rezzonico.

Loco * Signilli.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Confirmatur privativa totius Ordinis Carmelitarum erigendi Confraternitates Scapularium, & proinde declaratur in casu de quo agitur Conventum de super fundatum in Civitate Gaditana manuteneendum esse in eodem Privilegio.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1760. 20. Sept. Nell'anno 1645. non essendo nella Città di Cadice alcun Convento de' Carmelitani Scalzi, fu data supplica al Generale de' Carmelitani Calzati di potere erigere una Confraternita dello Scapolare nella Chiesa, e Convento de' PP. dell'Ordine de' Predicatori, ed il predetto P. Generale concesse la facoltà con espresa condizione, che detta erezione di Confraternita nella Chiesa de' PP. Domenicani s'intendesse durare sino a tanto, che in Cadice non si facesse la fondazione di Convento di Carmelitani Calzati, o Scalzi.

Nell'anno 1737. si fondò in Cadice il Convento de' Carmelitani Scalzi, ed il Priore del medesimo, che è il supplicante promosse istanza all'Ordinario per la Traslazione al suo nuovo Convento della surriferita Confraternita dello Scapolare, e ne ottenne dal Vescovo il benedetto. Ciò non ostante li Deputati della detta Confraternita, non solo hanno impedito la traslazione di essa al nuovo Convento de' Carmelitani, ma si adoperano, perchè i Padri del medesimo non possano erigere nella nuova loro Chiesa la Confraternita dello Scapolare: Quindi è, che supplicano la S. V. a dichiarare, che la predetta Confraternita, quando non voglia trasferirsi alla Chiesa dei Carmelitani resti suppressa, nè goda più le Indulgenze concesse alle Confraternite dello Scapolare, e che possano gl'Oratori a tenore de' loro Privilegi venire alla erezione della Confraternita nella loro Chiesa; che della grazia &c.

Ex Audientia Sanctissimi die 25. Septembris 1750. Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa XIII Oratoris precibus benignè amicus confirmavit Privativam Ordinis Carmelitarum, si ve Calceatorum, si ve Excalceatorum erigendi Confraternitates Scapularis, atque ideo declaravit prædictam Conventum nuper fundatum in Civitate Gaditana manuteneri in eodem privilegio, & in propria Ecclesia erigere posse Confraternitatem dicti Scapularis, ac proinde suspendit Confraternitatem ejusdem Scapularis in Ecclesia FF. Ordinis Prædicatorum jamdudum erectam, & quaslibet Indulgentias, quibus ante fruebatur in casu, quo ad Ecclesiam prædictam FF. Carmelitarum Excalceatorum se transferre renuerit. Datum ex Secretariis Sacre Congregationis Indulgentiarum die, & anno præfate Audientie.

Loco * Signilli.

J. de Comitibus Sac. Congr. Indulgentiar. Secretarius.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Facultas recipiendi Adolescentulos sub anno 15. constitutos in Novitiatu Ordinis nostri Florentie, ad effectum illos educandi relinquatur arbitrio P. Generalis.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

IL P. M. Clemente Beretti Provinciale, e P. M. Giuseppe Niccoli Priore di Firenze, venendo richiesti da alcuni Cittadini di volere ritenere nel Noviziato alcuni loro figliuoli minori di anni 15. per quivi educarli nella maniera, che fanno in quella Città li Padri Serviti, e Conventuali; e da ciò conoscendo essi provenirne gran vantaggio alla Religione, poichè nell'educarli si conosce meglio la loro indole, onde con più sicurezza si possono ammettere all'Abito, quando ne abbiano vocazione, ricorrono pertanto, che loro sia permesso di ricevere in Noviziato giovani minori di 15. anni per educarli, e vestirli con abito talare della Religione, senza cappuccio, e senza chierica, come praticano le due sudette Religioni &c.

Die 28. Novembris 1760.

Ad Congregationem. Deinde sub eadem die Arbitrio P. Generalis.

Romæ ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIUM

Confirmatur sententia lata per Rmum Archiepiscopum Florentinum super publico cultu ab immemorabili præstito B. Angelo Augustino Mazzinghi Sacerdoti O. N.

DECRETUM

FLORENTINA.

Canonizationis B. Angeli Augustini Mazzinghi Sacerdotis Professi Ordinis Beate Ma-

12 Mariæ de Monte Carmelo antiquæ
Observantiæ Regularis.

Ex Archivio Ordinis.

SUMMARUM

Regia assignatio 12. Rotulorum Cera ad
effectum solemnizandi quinque dies Ve-
neris, et Festum S. Mariæ Magdale-
ne de Pazzi in Conventu Ordinis no-
stri Civitatis Calatageronis, quam di-
cta Sancta sub sua habet protectione.

J. M. J.

FERDINANDUS, Dei Gratia, Rex
Utriusque Siciliæ, Hierusalem &c. In-
fans Hispaniarum &c. Dux Parmæ, Pla-
centiæ, Castri &c. Magnus Hæredita-
rius Etruriæ Princeps &c.

Ill. Reg. Conf. Dil. Salutem.

Con vostra rappresentanza segnata sotto li 7.
Maggio ci avete rappresentato quanto siegue.

Eccellentissimo Signore.

È stata presentata a questo Senato petizione An. 1761.
da questo R. P. Priore de' Carmelitani, di 29. Maji.
mandando cera per la celebrazione della Festa,
e Venerdì solenni in onore di S. Maria Mad-
dalena de Pazzi, che si venera da questo Po-
polo nella Chiesa di detto Convento, sul mo-
tivo, che il Convento stesso non può solenni-
zarli per la frettezza in cui si trova. Peraltro
è così portentosa la Gloria Santa nell'impe-
trare continue grazie a questo Pubblico, che a
petizione de' singoli, fu eletta Padrona negl'
Atti del Notaro D. Giacomo Majorana a 10.
Agosto 1760, e come meglio nell'ingionta sup-
plica.

Il Senato non incontrerebbe difficoltà per
l'esposto sincero: ma non avendo potestà, senza
il permesso di V. E., e suo supremo Tribuna-
le, viene umilmente a chiederne le providenze
sopra li sopravvanzi, che coll'alta sua carità sti-
ma. E qualora si benignerà accordarcela, che
non sia più delli rotoli dodeci all'anno, con la
quale giudica il Senato mediocrementè provista
la detta Festa, e Venerdì. Questo è quanto oc-
corre al Senato, e con umile inchino si protesta:

E. S. Calatagerone li 7. Maggio 1761.

Di V. E.

Umiliss. Servo il Senato di Calatagerone.

Giacomo Majorana Segretario.

In dorso della quale provvidimmo.

Panormi die 20. Maji 1761.

Respondeatur ad mentem Tribunalis.

E rispetto, che per il contenuto della pre-
inferta vostra rappresentanza abbiamo andato a
rilevare, che il riferito Convento del Carmine
di codesta, per la frettezza in cui trovasi, non
può da per se intieramente solennizzare la ce-
lebrazione della Festa, e de' Venerdì solenni in
onore di S. Maria Maddalena de Pazzi, che
per l'atti del detto Notaro di Majorana è stata
sotto li 10. Agosto dell'anno or caduto, elet-
ta, e dichiarata già Padrona di codesta Città;
perciò condiscendendo noi alle vostre insinua-
zioni, abbiamo risolto spedir le presenti, colle
quali

K k k

quali

An. 1761. AD supplices instantias Postulatoris Causæ
3-7. Mar. B. Angeli Augustini Mazzinghi proposito
in Sacra Rituum Congregatione Ordinaria ab
Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Car-
dinali Tamburino ejusdem Sacre Congregatio-
nis Præfecto, & Ponente Dubio „ An sententia
„ per Reverendissimum Archiepiscopum Floren-
„ tinum lata super publico cultu ab immemo-
„ rabili tempore prædicto Beato Angelo Augu-
„ stino Mazzinghi præstito sit confirmanda, si-
„ ve an constet de casu excepto a Decretis san-
„ mem. Urbani Papæ VIII. in casu, & ad effe-
„ ctum, de quo agitur; Sacra Congregatio au-
„ dito prius R. P. D. Cajetano Forti Fidei Pro-
„ motore, qui scripto, & voce suam sententiam
„ exposuit, rescribendum censuit „ Affirmative „
„ si Sanctissimo Domino nostro videbitur. Die 3.
„ Martii 1761.

Factaque deinde per me Secretarium infra-
scriptum de prædictis eidem Sanctissimo Domi-
no nostro relatione, Sanctitas Sua benigne an-
quirit. Die 7. ejusdem mensis, & anni 1761.

D. F. Card. Tamburinus Præfectus.

Loco * Sigilli.

J. M. de Lerma S. R. C. Secretarius.

Ex Archivio Ordinis.

SUMMARUM

P. Generali Ordinis nostris ad aliud bien-
nium prorogatur facultas reducendi one-
ra Missarum juxta Indultum Innocentii
XIII. pro Conventibus prædicti Ord-
inis, qui ejusdem Indulti effectum antea
non sunt assequuti.

An. 1761. IL moderno Priore di tutto l'Ordine Carme-
21. Apr. litano, profratto al bacio de' piedi della San-
tità Vostra, umilmente espone, aver egli otte-
nuta dalla felice memoria di Benedetto XIV.
la facoltà per due anni di poter ridurre a nor-
ma dell'Indulto Innocenziano gli obblighi per-
petui di Messe annessi alle Chiese di que' Con-
venti del suo Ordine, i quali non furono par-
tecipi dell'indicato Indulto d'Innocenzo pari-
mente di felice memoria XIII. Ma perche all'
Oratore è già spirata la facoltà sino dalli 11.
del corrente mese, ed alcuni Conventi a ca-
gione della lontananza, e difficoltà di rilevare
lo stato sincero delle cose, non hanno peran-
che potuto mandare li necessarij requisiti per le
rispettive Riduzioni; perciò con piena umilia-
zione ricorre al Paterno zelo di Vostra Santità;
affinchè voglia degnarsi di prorogargli detta fa-
coltà per altri due anni susseguenti: Che della
grazia &c.

Ex Audientia Sanctissimi die 21. Aprilis 1760.

„ Sanctissimus benigne annuit pro gratia pro-
„ rogationis introscriptæ facultatis reducendi one-
„ ra Missarum ad formam Indulti san. mem. In-
„ nocentii XIII. juxta petitā, ad aliud biennium,
„ cum iisdem clausulis, iisdemque legibus appo-
„ sitis in alia simili facultate a san. mem. Be-
„ nedicto XIV. Oratori impetrata.

C. Card. Rezzonico.

Loco * Sigilli.

Part IV.

quali incarichiamo non meno a voi, che a vostri successori, che pro tempore faranno, accio cogli avanzi di questo Urbano Patrimonio, soddisfatti prima tutti li pesi di giustizia, e la rata dell'ultimo donativo di sc. 80. R. che va obbligata a soddisfare codesta Università, dobbiate soccorrere ogn'anno al sudetto Convento del Carmine rotoli 12. di cera, a cui se li fanno corrispondere per il consumo, che se ne fa annualmente in circostanza della solennizzazione della Festa, e Venerdì solleuni di S. Maria Maddalena de Pazzi, ricuperandone per la rispettiva vostra indennità la cautela necessaria a fine di potersi poi essere benificata la succennata somma dallo spettatore Maestro Giurato di questa Valle nell'esame dovrà fare de' vostri conti, e non altrimenti.

Datum Panormi die 29. Maji 1761.

Il Marchese Fogliani.

Filingeri M. R.

Airoidi M. R.

Laredo C. R. P.

Penzabene M. R. F. P. V. J. D.

Ignatius Nafò Secretarius M. Notar.

Præsentetur, exequetur, & conservetur præses Det. librorum.

Interlandi Patritius.

Mainardi Senator.

Colonna Romano Senator.

Ingo Senator.

Die sexta Junii 1761. fuit de ordine, & mandato, quo supra provissum, & conservatæ fueræ præsentis modo, prout in superiori mandato. Unde &c.

D. Angelus Paulus Aydone pro Mag. Not.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIVM

Concessio Officii, & Missæ de Comm. Conf. non Pont. in honorem B. Angeli Mazzin-ghi in universo O. N. sub Ritu dup. min.

ORDINIS CARMELITARUM.

An 1761. 21. 22. Jul. CUM post signatam anno 1759. manu Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ XIII. Commissionem introductionis Causæ Beati Angeli Augustini Mazzinghi, approbatus fuerit per Sac. Rituum Congregationem Ordinariam habitam, die 3. Martii 1761. Cultus immemorabilis ipsius Beati, ac deinde fuerit die 7. dicti mensis, & anni per eundem Sanctissimum Dominum Nostrium confirmatus: ex parte Fr. Joachini Pontalti Prioris Generalis totius Ordinis Carmelitani promoti fuit instantia pro concessione Officii, & Missæ de Comm. Conf. non Pontif. in honorem prædicti Beati in universo Ordine Carmelitano sub ritu duplici minori. Relataque hac instantia in præfata Sacra Congregatione per me infra-scriptum Secretarium loco Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Tamburini Sac. Congregationis Præfetti, & Causæ Ponentis: Sacra Congregatio, petiit Officium, & Missam de Comm. Conf. non Pont. recitandum, & respectivè celebrandam quotannis die 18. Julii in toto Carmelitano Ordine sub ritu duplici minori concessit, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Die 21. Julii 1761.

Et facta per me Secretarium de prædictis ei-

dem Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 22. ejusdem mensis, & anni 1761.

C. A. Card. Cavalchini.

Loco * Sigilli.

J. M. de Lerma S. R. C. Secretarius.

IX.

Ex Archivio nostrarum Tertiariarum
Civitatis Bononiæ.

SUMMARIVM

Pontifex elargitur Sororibus nostris Tertiariis nuncupat. Civitatis Bononiæ facultatem in earum Ecclesia Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asser- vandi.

CLEMENS PAPA XIII.

*Venerabilis Frater salutem, & Apo-
stolicam benedictionem.*

CUM dilectæ in Christo filiæ Sorores Tertiariæ Carmelitæ S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Civitatis Bononiæ. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsæ in earum Ecclesia publica omni suppellectili sacra instructa, in qua sacrosanctum Missæ Sacramentum quotidie celebratur, pro ipsarum commoditate, & spiritali consolatione Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, in ea asservandi facultatem a Nobis concedi plurimum desiderant.

2. Nos piis earundem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, ad quos supplicem libellum Nobis porrectum remisimus, qui relationem tuam super præmissis ad eosdem Cardinales transmissam attendenterunt, consilio, Fraternitati tuæ per præsentem committimus, & manda-

mus,

mus, ut, veris existentibus narratis, falsisque Juribus Parochialibus, eisdem exponentibus petitam facultatem asserendi in præfata Ecclesia, dummodo decenter ornata, sacrisque suppellectilibus munita reperitur, Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum, auctoritate nostra Apostolica, pro tuo arbitrio, & consensu gratis impetietis; Ita tamen ut ante Cyborium lampas diu, nocturneque semper accensa deinceps, ac ejusdem Cyborii clavis per Cappellanum, seu Sacristam ejusdem Ecclesiæ custodiatur.

3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

4. Cæterum per præsentem non intendimus supradictarum Tertiariarum Institutum, seu denominationem in aliquo approbare.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die 7. Sept. 1761. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

N. Card. Antonellus.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARY

Facultas imponendi aureum Diadema Beatae Mariæ Virginis Ecclesiæ Oppidi Bialynicensis.

HENRICUS Basilicæ SS. XII. Apostolorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Dux Eboracensis, Sacrosanctæ Basilicæ Principis Apostolorum Archiepiscopus, ac Ecclesiæ S. Mariæ in Porticu Comendatarius, necnon Capitulum, & Canonici ejusdem sacrosanctæ Basilicæ.

An. 1761. 20. Sept. CUM exponi Nobis nuper fecerint RR. PP. Ordinis Carmelitarum antiquæ Observantiæ Provinciæ Russiæ in Oppido Bialynicensi in Regno Polono reperi in eorum Ecclesia, & in Altari majori expositam Imaginem Deiparæ Mariæ semper Virginis, in tabula lignea pictam, non minus vetustate, quam gratiæ, & miraculis claram, ob innumera miracula, & beneficia Christifidelibus collata. Quam ob rem ad augendum ejusdem Deiparæ cultum infisterint apud Illustrissimum, & Reverendissimum D. Michaelen Joannem Lienkowiez Episcopum Vilnensem pro approbatione gratiarum, & miraculorum circa eandem factorum, & in quodam libro per prædictum Conventum, & Patres confecto connotatorum: Hinc idem Illustrissimus, & Reverendissimus Episcopus commissa prius RR. DD. Archiepiscopo Albæ Russiæ, Canonico Imolensensi, & Præposito Bobyryscensi requisitione hujusmodi ab eis per-

agenda, servatis omnibus servandis, & requisitis ab Apostolicis Constitutionibus, ad formam litterarum commissorialium per eundem Reverendissimum Episcopum expeditarum. Istaque perfectæ, & relatis eidem Reverendissimo Episcopo hujusmodi miraculis, illa juxta formam earumdem Constitutionum Apostolicarum in similibus sancitarum plena sua Ordinario autoritate approbaverit, prout ex hujusmodi testimonialibus literis per eundem Reverendissimum Dominum Episcopum Vilnensem confectis, & signatis ad nos transmissis apparet, quæ in nostro Archivio asservantur. His itaque stantibus, ad hoc, ut ferventissima Christifidelium devotio semper magis vigeat, dictamque devotionem honore præstantiori, quo fieri potest augeri cupientes, prædictam sacram Imaginem aurea corona coronare decreverint, & propterea, tam ipsi quam Celsissimus Princeps Michael Radziwilk Supremus exercituum Magni Ducatus Lituaniæ Dux, & Palatinus Vilnensis: & cæteri mediante persona etiam R. P. Martini Rubczynski Provincialis Russiæ ejusdem Ordinis hic in Urbe ad hunc effectum inviati, apud nos, ad quos hujusmodi Sacras Deiparæ Imagines claras miraculis coronandi minus spectat, & pertinet enixe institerint, quatenus committere dignemur prædicto Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Episcopo Vilnensi, & pro eo, ob ingravescentem ætatem impedito, Illustrissi, & Rever. D. Thomæ Ignatio Zienkowiez Episcopo Ariopoliensi, Albæ Russiæ ejusdem Reverendissimi Episcopi Vilnensis Suffraganeo, sive alteri Reverendissimo Episcopo ab eo subrogando coronationem prædictam, offerentes sese eidem RR. PP. instantes prompti, & parati conficiendi propriis eorum sumptibus prædictam auream Coronam, absque ulla minima impensa, & cura ejusdem nostri Capituli, & absque ulla spe illam quocumque tempore contra idem nostrum Capitulum repetendi. Proposita itaque per infra scriptum Reverendissimum Dominum Canonicum Secretarium nostrum hujusmodi laudabili instantia in nostris Capitularibus Comitibus in Domino legitime habitis die 10. currentis mensis Aprilis, habitaque desuper natura consideratione dictæ vetustatis Imaginis, necnon dictorum miraculorum, quibus Deus Optimus, Maximus, illam insignire dignatus est, illi annuentes, consili igitur de pietate, & prudentia prædicti Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Episcopi Vilnensis, & pro eo prædicta de causa impedito prædicti Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Episcopi Ariopoliensis, ejusdem suffraganei præfati, seu alterius Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Episcopi, ut supra subrogandi, Dominantibus suis Illustrissimis, & Reverendissimis, & cuilibet ex eis solemnem coronationem gerenti, vices nostras, dictique nostri Capituli committimus, & conferimus, quatenus coronam auream prædictam, ut supra faciendam sumptibus propriis eorundem RR. PP. instantium, & absque ulla spe illam a nostro Capitulo repetendi, & non alias &c. dictam Sacram Imaginem coronando capiti ejusdem Deiparæ Virginis Mariæ in dicta Venerabili Ecclesia RR. PP. Carmelitarum in dicto Conventu in Oppido Bialynicensi ejusdem Provinciæ Russiæ in supradicto Regno Polono superimponere, & solemnitate hujus Coronationis perficere dignetur, cunctaque privilegia, a nobis in similibus concedi solita, omni meliori, & validiori modo, quo possumus, harum serie in Domino concedimus, & largimur. Volumus tamen

Part IV.

K k k 2 quod

quod in-huiusmodi coronatione peragenda servetur ordo præscriptus in nostra instructione, quam impressam ad hunc effectum consignamus; volumus etiam quod in constructione dictæ coronæ aureæ in venerationem, & obsequium ejusdem Gloriosi Apostolorum Principis, & huiusmodi nostræ delegationis incidatur in ea stegma nostri Reverendissimi Capituli bene notum, in quorum omnium, & singulorum fidem præsentem manu didi Reverendissimi D. Secretarii Canonici nostri Capituli, ac nostri, ejusdemque S. Basilicæ Cancellarii subscribi, nostrique Capitalaris Sigilli, quo in similibus utimur jussimus, & fecimus respective impressione muniti.

Datum Romæ ex dicta Sacrosancta Basilica, & ex loco nostro solito Capitalari, Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1756. Indictione Romana IV. die vero 13. mensis Aprilis. Pontificatus autem Sanctissimi in eodem Christo Patris, & Domini nostri Domini Benedicti Divina providentia Papæ XIV. Anno ejus XVI.

Philippus Anadei Canonicus Secretarius.

Franciscus Maria Lorenzinus ejusdem S. Basilicæ dictæ Reverendissimi Capituli Cancellarius.

Commissum Nobis a Reverendissimo Capitulo Vaticano Coronationis Imaginis Beatæ Virginis Mariæ in Ecclesia Bialynicensi Patrum Carmelitarum opus, quia ob ingravescentem ætatem nostram, & alia Reipublicæ negotia, fuisse peragere haud valemus: vices nostras hac in parte ad illud peragendum Illustrissimo, Excellentissimo, ac Reverendissimo D. Georgio Comiti de Eklowhizen Episcopo Smolnicensi ad preces Oratorum incinati libenter concessimus. Impedito vero præfato Illustrissimo Episcopo, Illustrissimo Domino Thomæ Zienkovicz Episcopo Ariopolitano Albæ Russiæ Suffraganeo, vel Illustrissimo D. Gabrieli Wodzinski Episcopo Tebastiensis Coadjutori Episcopatus Smolnicensis, qui commodius id peragere possit eandem Incoronationis auctoritatem præsentibus impartimur.

Datum Vilnæ Anno Domini 1761. die 26. mensis Junii.

Michael Zienkovicz Episcopus Vilnensis.

Et quia ego Joannes de Dziergow Szumski Archidiaconus Prælatus, & Judex Delegatus Albæ Russiæ, Canonicus Cathedralis Kioviensis Præpositus Obsolescens, superscriptas literas Illustrissimi Capituli Vaticani ex speciali mandato Illustrissimi, Excellentissimi, & Reverendissimi D. Georgii Comitis de Eklow Hilzen Episcopi Smolnicensis ad actum præsentem Coronationis delegati de verbo ad verbum legi publicè in Ecclesia Bialynicensi, & juramento per Religiosissimos Adm. Rev. Patres: Fr. Eustachium Rymovicz Sacræ Theologiæ Doctorem, Priorem Provinciales Provincie S. Georgii Martyris in Magno Ducatu Lituaniæ, & Fr. Paulum Piotrowski Sacræ Theologiæ Magistrum Priorem Conventus Bialynicensis sac. Ordinis Carmelitarum in manibus Illustrissimi, Excellentissimi, & Reverendissimi Domini, super Conservationem perpetuam aurearum Coronarum in Capitibus Domini nostri Jesu Christi, & Beatissimæ Virginis Mariæ ad Sancta Dei Evangelia emissæ, ac præfatis, personaliter interfui, illudque auscultavi, & actis publicis ad perpetuam rei memoriam inserui, ac ingrossavi, instrumentum authenticum ex nunc confeci, illudque cum inscriptione te-

stium in præsentia Illustrissimorum Regni Procerum, adstanteque Exercitu Poloniæ clara, electa, distincta voce omnibus publicavi. Et post Illustrissimum, Excellentissimum, & Reverendissimum Dominum Coronatorem Coronas aureas Capitibus Sanctissimi Infantis Jesu, & Beatissimæ Virginis Mariæ imposuisse vidi, assistentibus eidem Coronationi Perillustri Reverendissimo Domino Andrea Paulo Izdebski Abbate Nysyjski Ord. S. Benedicti, & Perillustri Reverendissimo Domino Michaeli Zienkovicz Canonicis Cathedralis Samogitiæ, Præposito Mohylowenski, & aliis infra scriptis plurimorumque Procerum, & de Equestri ordine, populique varii status, sexus, & conditionis, innumerable multitudine, ac mei Judicis Delegati, & ad præmissa Notarii publici præsentia. Ideo in fidem, & monumentum perpetuum me manu propria subscripsi, Sigilloque communi hac die vigesima Septembris, Anno Domini 1761. Indictione Romana IX. Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri Clementis XIII. Divina Providentia Papæ Anno V.

Loco * Sigilli.

Joannes Szumski Archidiaconus, qui supra.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Epistolum Auditoris Sanctissimi, ex quo eruitur Electio P. Generalis nostri Pontalti in Episcopum Lefinen.

Attesa la vacanza della Chiesa di Lesina per la morte di Monsignor Beccich, la Santità di Nostro Signore si è degnata di prescegiere al governo della medesima Vostra Paternità Reverendissima, le di cui rare prerogative sono alla stessa Santità Sua pur troppo note. Ho l'onore di partecipare con infinita consolazione alla Paternità Vostra Reverendissima la notizia della suddetta determinazione Pontificia con soggiungerle, che è mente della Santità Sua, che debba assumere la cura, e governo di detta Chiesa, dopo che avrà compito l'attuale suo impiego. Non lascio per fine d'avanzare a miei più vivi congratulamenti a Vostra Paternità Reverendissima, e pieno di profondo rispetto mi confermo Di Vostra Paternità Reverendissima.

Castel Gandolfo 12. Ottobre 1761.

Diotis. Obligatoris. Servitor vero
Andrea Negroni.

Romæ ex Archivio Ordinis:

SUMMARIUM

Pontifex declarat P. Generalem Ordinis nostri Joachim Pontalti jam electum, Episcopum Lefinen. in proximis Comitibus Generalibus præfati Ordinis suffragium activum habiturum fore, non obstante antedicta sua promotione ad Episcopatum.

Essendosi degnata la Santità Vostra, nell'eleggere che ha fatto alla Chiesa di Lesina, Fr. Gioacchino Maria Pontalti attuale Priore.

Ge.

Generale dell'Ordine de' Carmelitani, di ordinare all'Oratore di continuare il Governo della sua Religione fino al fine del suo Generalato; supplica per tanto, umilmente la S. V. a dichiarare, se continuando il detto ufficio fino al detto Capitolo Generale, da tenersi nel venturo Maggio 1762. abbia d'avere in esso la voce attiva, non ostante che si trovi allora Vescovo della predetta Chiesa di Lesina. Che &c.

Ex Audientia Sanctissimi die 16. Novembris 1761.
„ Sanctissimus, mentem suam fuisse, & esse;
„ Oratorem in Generalatus officio, & Religio-
„ nis regimine remanere; neque omnibus facul-
„ tatibus, & privilegiis, quibus ipse, suisque in
„ eodem Generalatus officio antecessores gauden-
„ t, frui posse; Et Comitibus Generalibus pro-
„ xime futuri mensis Maji 1762. interesse debe-
„ re, ac in ipsum usque ad exitum ipsorum sus-
„ fragii activi jure gaudere, benigne declaravit
„ Contrariis quibuscumque non obstantibus.

C. Card. Rezzonico

Loco * Sigilli.

X.

Ex copia autentica asservata Romæ
in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

*Joachimus Pontalti tunc temporis Gene-
ralis Prior Ordinis nostri Ecclesie Pha-
ren. in Episcopum præficitur.*

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

*Dilecto filio Joachimo Maria Pontalti
Electo Episcopo Pharen. salutem, &
Apostolicam benedictionem.*

An. 1761.
23. Dec.

A Postolatus officium meritis licet im-
paribus nobis ex alto commissum,
quo Ecclesiarum omnium regimini divina
dispositione præsidemus, utiliter exequi
coadjuvante Domino cupientes solliciti
corde reddimur, & solertes, ut cum de
Ecclesiarum ipsarum regiminibus agitur
committendis tales eis in pastores præ-
ficere studeamus, qui populum suæ curæ
credidit sciant non solum Doctrina ver-
bi, sed etiam exemplo boni operis infor-
mare, commissasque sibi Ecclesias in sta-
tu pacifico, & tranquillo velint, & va-
leant authore Domino salubriter regere,
& feliciter gubernare, dudum siquidem
provisiones Ecclesiarum omnium tunc va-
cantium, & impostero vacaturarum or-
dinationi, & dispositioni nostræ reserva-
vimus decernentes ex tunc irritum, &

inaue, si secus super his a quoquam qua-
vis auctoritate scienter, vel ignoranter
contigerit attentari.

2. Postmodum vero Ecclesia Pharen:
cui bon. mem. Antonius Becich Episco-
pus Pharen., dum viveret præsidebat per
obitum dicti Antonii Episcopi, qui apud
Sedem Apostolicam debitum naturæ per-
solvit pastoris solatio destituta nos vaca-
tione hujusmodi fide dignis retribus in-
tellecta ad provisionem dictæ Ecclesie
Pharen. celerem, & felicem, in qua nul-
lus præter nos se intrmittere potuit,
sive potest reservatione, & decreto obli-
ventibus supradictis, de illa longe vaca-
tionis exponatur incommodis paternis,
& sollicitis studiis intendentes post delibera-
tionem, quam de præficiendo eidem
Ecclesie Pharen. personam utilem, ac
etiam fructuosam cum Venerabilibus Fra-
tribus nostris S. R. E. Cardinalibus ha-
buimus diligentem, demum ad Te de le-
gitimo matrimonio ex Catholicis, hone-
stisque parentibus Veronæ ortum, Quin-
quagenario majorem, a pluribus annis in
Sacro Presbyteratus ordine constitutum,
Ordinis Fratrum Sanctæ Mariæ de Monte
Carmelo expresse professum, in Theolo-
gia Magistrum, qui in eodem Ordine
prædicto Theologiæ Lectoris per viginti
annos, deinde Venetiis Inquisitionis con-
tra hæreticam pravitatem Consultoris,
atque Venerabilis Fratris nostri Patriar-
chæ Venetiarum Examinatoris Synodalis,
ac librorum ab erroribus expurgandorum
Revisoris, officiis docte, pie, & pruden-
ter functus es, & ad præsens Cleri Ro-
mani Examinator, ejusdemque Ordinis
Prior Generalis existis, quique fidem ca-
tholicam juxta articulos jampridem ab
eadem Sede propositos expresse professus
es, & de cujus Religionis zelo, littera-
rum scientia, vitæ mundicia, honestate
morum, spiritualium providentia, & tem-
poralium circumspectione, aliisque multi-
plicum virtutum donis, fide digna testi-
monia perhibentur, direximus oculos no-
stræ mentis, quibus omnibus debita me-
ditatione pensatis eidem Ecclesie Pha-
ren. de persona tua nobis, ac eisdem Fra-
tribus nostris ob tuorum exigentiam me-
ritorum accepta de Fratrum prædictorum
consilio, Apostolica auctoritate provide-
mus, Teque illi in Episcopum præficimus,
& pa-

& pastorem, curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesie Pharen. Tibi in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo. In illo qui dat gratias, & largitur præmia confidentes, quod dirigente Domino actus tuos, prædicta Ecclesia Pharen. regetur utiliter, & prospere dirigetur, ac grata in eisdem spiritualibus, & temporalibus suscipiet incrementa. Jugum igitur Domini tuis impositum humeris prompta devotione suscipiens curam, & administrationem prædictas sic exercere studeas, sollicitè, fideliter, & prudenter, quod Ecclesia Pharen. prædicta Gubernatori provideo, & fructuoso administratori gaudeat se commissam, Tuque præter æternæ retributionis præmium nostram, ac dictæ Sedis benedictionem, & gratiam exinde uberius consequi merearis.

3. Volumus autem, quod Tu Seminarium ad præscriptum Concilii Tridentini instituas, montemque pietatis erigi cures conscientiam tuam super his onerando.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1761. nono Kalendas Decembris Pontificatus Nostri Anno Quarto.

SUMMARIUM

Absolutio ejusdem a quibuscumque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ut Provisio, & Præfectio hujusmodi suum sortiri possint effectum.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio Joachimo Mariæ Pontalti Presbytero Veronen. in Theologia Magistro salutem, & Apostolicam benedictionem.

Apostolicæ Sedis consueta clementia ne dispositiones per eam de Cathedralibus Ecclesiis pro tempore factæ valeant quomodolibet impugnari, sed personæ ad eas promovendæ illis puro corde, & sincera conscientia præsidere valeant remedia, prout convenit, adhibet opportuna.

2. Cum itaque nos hodie Ecclesie Pharen. ad præsens certo modo pastoris

solatio destitutæ de persona tua nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus ob tuorum exigentiam meritorem accepta, de Fratrum eorundem consilio, Apostolica auctoritate providere, Teque illi in Episcopum, & Pastorem præficere intendamus, Nos ne si forsan aliquibus sententiis, censuris, & pœnis, Ecclesiasticis ligatus sis provisio, atque præfectio prædictæ possint propterea invalida reputari providere volentes, Teque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, si quibus quomolibet innodatus existis, ad hoc dumtaxat, ut provisio, & præfectio hujusmodi, ac singulæ Litteræ Apostolicæ desuper faciendæ suum sortiantur effectum auctoritate prædicta, tenore præsentium absolvimus, & absolutum fore nunciamus.

3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictæque Ecclesie, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscumque.

4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, & nunciationis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumplerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum ut supra.

SUMMARIUM

Hortatorium ad Archiepiscopum Spalaten., ut Joachimum Pontalti Electum Episcopum Pharen. commendatum habeat, sui que benigni favoris auxilio prosequatur.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Venerabili Fratri Archiepiscopo Spalaten. salutem, & Apostolicam benedictionem.

Ad cumulum tuæ cedit salutis, & famæ, si personas Ecclesiasticas præsertim Pontificali dignitate præditas divi-

vinæ

vinæ propitiationis intuitu opportuni fa-
voris, & præsidii gratia prosequeris. Ho-
die siquidem Ecclesiæ Pharen., cui bonæ
memoriæ Antonius Becich Episcopus Pha-
ren., dum viveret præsidebat per obitum
dicti Antonii Episcopi, qui apud Sedem
Apostolicam debitum naturæ persolvit
Pastoris solatio destitutæ, de persona di-
lecti filii Joachimi Mariæ Pontalti Electi
Pharen. Nobis, & Venerabilibus Fratri-
bus nostris S. R. E. Cardinalibus ob suo-
rum exigentiam meritorum accepta, de
Fratrum eorumdem consilio, Apostolica
auctoritate providimus ipsumque illi in
Episcopum præfecimus, & Pastorem cu-
ram, regimen, atque administrationem,
ipsumque illi in Episcopum profeci-
mus, & pastorem, curam, regimen, ac ad-
ministrationem ipsius Ecclesiæ Pharen. ei
in spiritualibus, & temporalibus plena-
rie committendo, prout in nostris inde con-
fectis literis plenius continetur.

2. Cum igitur, ut prædictus Joachimus
Maria Electus Episcopus in commissa sibi
dictæ Ecclesiæ Pharen. cura, facilius profi-
cere valeat tuus favor sibi fore noscatur
plurimum opportunus, fraternitatem tuam
rogamus, & hortamur attente tibi per
Apostolica scripta mandantes, quatenus
eundem Joachimum Mariam Electum,
& prædictam Ecclesiam Pharen. suffraga-
neam tuam habens pro nostra, & Sedis
Apostolicæ reverentia propensius com-
mendatas in ampliandis, & conservandis
juribus suis sic eos tui benigni favoris au-
xilium prosequaris, quod ipse Joachimus
Mariæ Electus, per tuæ auxilium gratiæ
se possit in commisso sibi dictæ Ecclesiæ
Pharen. regimine, utilius exercere Tu-
que Divinam Misericordiam, ac nostram,
& dictæ Sedis benedictionem, & gratiam
valeas exinde uberius promereri.

Datum ut supra.

SUMMARIVM

*Simile ad Capitulum Pharen., ut novo
Electo Episcopo obedientiam, & reve-
rentiam debitam exhibeant.*

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

*Dilectis filiis Capitulo Ecclesiæ Pharen.
salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

Hodie Ecclesiæ Vestræ Pharen. cui
bonæ memoriæ Antonius Becich
Episcopus Pharen. dum viveret præside-
bat per obitum dicti Antonii Episcopi, qui
apud Sedem Apostolicam debitum naturæ
persolvit pastoris solatio destitutæ de per-
sona dilecti filii Joachimi Mariæ Pontalti
Electi Pharen. Nobis, & Venerabilibus
Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalibus ob suorum exigentiam meri-
torum accepta de Fratrum eorumdem
Consilio Apostolica auctoritate providi-
mus, ipsumque illi in Episcopum profeci-
mus, & pastorem, curam, regimen, ac ad-
ministrationem ipsius Ecclesiæ Pharen. ei
in spiritualibus, & temporalibus plena-
rie committendo, prout in nostris inde con-
fectis literis plenius continetur.

2. Quocirca discretioni Vestræ per
Apostolica scripta mandamus, quatenus ei-
dem Joachimo Mariæ Electo tamquam pa-
tri, & pastoris animarum vestrarum hu-
militer intendentes, & exhibentes ei obe-
dientiam, atque reverentiam debitas, &
devota ejus salubria monita, & mandata
suscipiatis humiliter, & efficaciter adim-
plere curetis alioquin sententiam quam
ipse Joachimus Maria Electus rite tulerit
in rebelles ratam habebimus, & faciemus
authore Domino usque ad satisfactionem
condignam inviolabiliter observari.

Datum ut supra.

SUMMARIVM

Simile ad Clerum.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

*Dilectis filiis Clero Civitatis, & Dia-
cesis Pharen. salutem, & Apostoli-
cam benedictionem.*

Hodie Ecclesiæ Pharen. cui bonæ
memoriæ Antonius Becich Episco-
pus Pharen. dum viveret præsidebat
per

per obitum dicti Antonii Episcopi qui apud Sedem Apostolicam debitum naturæ persolvit pastoris solatio destitutæ de persona dilecti filii Joachimi Mariæ Pontalti Electi Pharen. Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ob suorum exigentiam meritorum accepta de Fratrum eorundem Consilio Apostolica auctoritate providimus, ipsumque illi in Episcopum præfecimus, & pastorem, curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Pharen. ei in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, prout in nostris inde confectis Literis plenius continetur.

2. Quocirca discretionis Vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus eundem Joachimum Mariam Electum, tamquam patrem, & pastorem animarum vestrarum grato admittentes honore, & exhibentes sibi obedientiam, atque reverentiam debitas, & devota ejus salubria monita, & mandata suscipiatis humiliter, & efficaciter adimplere procuretis, alioquin sententiam, quam præfatus Joachimus Maria rite tulerit in rebelles ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Datum ut supra.

SUMMARFUM

Simile ad Populum.

CLEMENSE EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilectis filiis Populo Civitatis, & Diocesis Pharen. salutem, & Apostolicam benedictionem.

Hodie Ecclesiæ Pharen. cui bonæ memoriæ Antonius Becich Episcopus Pharen. dum viveret præsidebat per obitum dicti Antonii Episcopi, qui apud Sedem Apostolicam debitum naturæ persolvit pastoris solatio destitutæ de persona dilecti filii Joachimi Mariæ Pontalti Electi Pharen. Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ob suorum exigentiam meritorum accepta de Fratrum eorundem Consilio, Apostolica auctoritate providi-

mus, ipsumque illi in Episcopum præfecimus, & pastorem curam regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Pharen. ei in spiritualibus plenarie committendo prout in nostris inde confectis Literis plenius continetur.

2. Quocirca universitatem Vestram monemus, & hortamur attente vobis per Apostolica scripta mandantes quatenus eundem Joachimum Mariam Electum, tamquam patrem, & pastorem animarum vestrarum devote suscipientes, & debita honorificentia pertrahentes ejus monitis, & mandatis salubribus humiliter intendatis, ita quod ipse in vobis devotionis filios, atque vos in eo per consequens patrem benevolam invenisse gaudeatis.

Datum ut supra.

SUMMARFUM

Simile ad Vassallos dictæ Ecclesiæ Pharen.

CLEMENSE EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilectis filiis Universis Vassallis Ecclesiæ Pharen. salutem, & Apostolicam benedictionem.

Hodie Ecclesiæ Pharen. cui bonæ memoriæ Antonius Becich Episcopus Pharen. dum viveret præsidebat per obitum dicti Antonii Episcopi, qui apud Sedem Apostolicam debitum naturæ persolvit pastoris solatio destitutæ de persona dilecti filii Joachimi Mariæ Pontalti Electi Pharen. Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ob suorum exigentiam meritorum accepta, de Fratrum eorundem Consilio, Apostolica auctoritate providimus, ipsumque illi in Episcopum præfecimus, & pastorem, curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Pharen. ei in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, prout in nostris inde confectis Literis plenius continetur.

2. Quocirca universitati vestræ per Apostolica scripta mandamus quatenus eundem Joachimum Mariam Electum debita cum honorificentia prosequentes sibi fidelitatem solitam, necnon consueta servitia,

vicia, ac jura ei a vobis debita integre exhibere studeatis, alioquin sententiam, si-
ve poenam, quam ipse Joachimus Maria
rite tulerit, seu statuerit in rebelles ratam
habebimus, & faciemus, auctore Domino,
usque ad satisfactionem condignam in-
violabiliter observari.

Datum ut supra.

Th. Antognettus.

*Facultates concessa a Sanctissimo Domino
Nostro Domino Clemente Divina Pro-
videntia Papa XIII. R. v. Fr. D. Joa-
chimo Maria Pontalsi moderno Episco-
po Pharen. in Dalmatia.*

1. Conferendi Ordines extra tempora, & non
serratis interstitiis usque ad Presbyterat-
um inclusive, si Sacerdotum necessitas ibi
fuerit.
2. Dispensandi in quibuscumque irregularitati-
bus, exceptis illis, quæ vel ex bigamia,
vera, vel ex homicidio voluntario prove-
niant.
3. Dispensandi super defectu ætatis unius anni
ob Operationum penuriam, ut promoveri
possint ad Sacerdotium, si alias idonei
fuerint.
4. Dispensandi, & commutandi vota simplicia,
etiam Castitatis ex rationabili causa in alia
opera, non tamen Religionis.
5. Dispensandi in quacumque simonia, & in
reali, demissis Beneficiis, & super fructi-
bus male perceptis, injuncta poenitentia sa-
lutari, vel elemosyna, arbitrio dispensa-
tionis.
6. Dispensandi in tertio, & quarto Consanguini-
tatis, & Affinitatis simplicis, & mixto
tantum, & in secundo, tertio, & quarto
mixtis, non tamen in secundo solo quoad
futuræ Matrimonialia, quo vero ad præterita
etiam in secundo solo, dummodo nullo
modo attingat primum gradum cum iis,
qui ab hæresi, vel infidelitate convertun-
tur ad Fidem Catholicam, & in præfatis
Casibus, prolem susceptam declarandi le-
gitimam.
7. Dispensandi super impedimento publicæ ho-
nestatis, juxta ex Sponsalibus proveniente.
8. Dispensandi super impedimento criminis, neu-
tro tamen Conjugum machinante, ac re-
stituendi jus petendi debitum amissionem.
9. Dispensandi super impedimento Cognationis
Spiritualis, præterquam inter levantem, &
levatum.
10. Hæ vero Matrimonialia dispensationes, vi-
delicet 6. 7. 8. & 9. non concedantur nisi
cum clausula, dummodo Mulier rapta non
fuerit, vel si rapta fuerit, in potestate
raptoris non existat, & in dispensatione
inter hujusmodi facultatum inferatur cum
expresse tempore, quod fuerit concessæ.
11. Dispensandi cum Gentilibus, & Infidelibus
plures Uxores habentibus, ut post conver-
sionem, & Baptismum quam ex illis ma-
luerint, si etiam ipsa fidelis fiat, retinere
possint, nisi prima voluerit converti.
12. Consecrandi Olea cum Sacerdotibus, qui
potuerint haberi, dummodo ad minus sint
quinque, non tamen extra diem Coenæ
Domini.
13. Delegandi simplicibus Sacerdotibus potesta-
tem benedicendi paramenta, & alia uten-
silia ad Sacrificium Missæ necessaria, ubi
non intervenit Sacra Unctio, & reconcili-
andi Ecclesias pollutas aqua ab Episcopo
benedicta, & in casu necessitatis, etiam
aqua non benedicta ab Episcopo.
14. Largiendi ter in anno Indulgentiam Plena-
riam contritis, & Confessis, & Sacra Com-
munionem refectis.
15. Absolvendi ab hæresi, & apostasia a fide,
& a schismate quoscumque etiam Ecclesia-
sticos tam Sæculares, quam Regulares, non
tamen eos, qui ex locis fuerint, ubi Sac-
rum Officium exercetur, nisi in locis Mis-
sionum, in quibus impune grassantur hæ-
reses deliquerint, nec illos, qui judicialiter
abjuraverint, nisi isti nati sint, ubi impu-
ne grassantur hæreses, & post judicalem
abjurationem, illuc reversi, in hæresim
fuerint relapsi, & hos in foro conscientie
tantum.
16. Absolvendi ab omnibus casibus Sedi Apo-
stolicæ reservatis, etiam in Bulla Coenæ
Domini contentis.
17. Concedendi Indulgentiam Plenariam primo
conversis ab hæresi, atque etiam fidelibus
quibuscumque in articulo mortis, saltem
contritis, si Confessi non poterint.
18. Concedendi Indulgentiam Plenariam in Ora-
tione XL. Horarum ter in anno indicenda
diebus Episcopo bene visis, contritis, &
Confessis, & Sacra Communionem refectis,
si tamen ex concursu populi, & expositione
Sanctissimi Sacramenti nulla probabilis
suspicio sit sacrilegis ab Hæreticis, & In-
fidelibus, aut Magistratibus offensum iri.
19. Lucrandi sibi easdem Indulgentias.
20. Singulis secundis Feriis non impediatis Of-
ficio 9. Lectionum, vel eis impeditis, die
immediate sequenti, celebrando Missam de
Requie in quocumque Altari, etiam por-
tatili, liberandi Animam secundum ejus in-
tentionem a Purgatorii poenis per modum
Suffragii.
21. Tenendi, & legendi, non tamen aliis con-
cedendi, Libros Hæreticorum, & Infide-
lium de eorum religione tractantium ad ef-
fectum eos impugnandi, & alios quomodolibet
prohibitos, præter Opera Caroli Mo-
linzi, Nicolai Macchiavelli, Historiam Ci-
vilem Regni Neapolis Petri Giannone, Poe-
ma inscriptum la Puçelle d' Orleans, & Li-
brum, cui titulus: "De l'esprit", ac Li-
bros de Astrologia Judiciaria principaliter,
aut incidenter, vel alias quomodolibet de
ea tractantes, ita tamen ut Libri ex illis
Provinciis non afferantur.
22. Præficiendi Parochiis Regulares, eisque suos
deputandi Vicarios in defectu Sæcularium,
de consensu tamen suorum Superiorum.
23. Celebrandi bis in die, si necessitas urgeat,
ita tamen ut in prima Missa non sumpt-
rit ablutionem, per unam horam ante an-
roram, & aliam post meridiem, sine Mi-
nistro, subdio, & subterra, in loco tamen
decenti, etiamsi Altare sit fractum, vel si-
ne Reliquiis Sanctorum, & presentibus Hæ-
reticis, Schismaticis, Infidelibus, & Ex-

Pars IV.

L 11 com.

communicatis, & aliter celebrari non possit. Caveat vero, ne prædicta facultate, seu dispensatione celebrandi bis in die aliter, quam ex gravissimis causis, & rarissime utatur, in quo graviter ipsius conscientia oneratur. Quod si hanc eandem facultatem alteri Sacerdoti juxta potestatem inferius apponendam, communicare, aut causas ei utendi alicui, qui a Sancta Sede hanc facultatem obtinuerit, approbare visum fuerit, serio ipsius conscientie injungitur, ut paucis dumtaxat, iisque maturioris prudentie, ac zeli, & qui absolute necessarii sunt, nec pro quolibet loco, sed ubi gravis necessitas tulerit, & ad breve tempus eandem communicet, aut respectivè causas approbet.

24. Deferendi Sacratissimum Sacramentum occulte ad Infirmos sine lumine, illudque sine eodem retinendi pro eisdem Infirmis; in loco tamen decenti, si ab Hæreticis, aut Infidelibus sit periculum sacrilegii.
25. Induendi vestibus secularibus, si aliter, vel transire ad loca ejus curæ commissa, vel in eis permanere non poterit.
26. Recitandi Rosarium, vel alias preces, si Breviarium secum deferre non poterit, vel Divinum Officium, ob aliquod impedimentum legitimum recitare non valeat.
27. Dispensandi, quando expedire videbitur, super usu carnum, ovorum, & lactiniorum tempore jejuniorum, & præsertim Quadragesimæ.
28. Prædictas facultates communicandi, non tamen illas, quæ requirunt Ordinem Episcopalem, vel non sine sacrorum Oleorum usu exercentur Sacerdotibus idoneis, qui in ejus Dioecesi laborant, & præsertim tempore sui obitus; ut Sede vacante sit, qui possit supplere, donec Sedes Apostolica certior facta, quod quamprimum fieri debeat per Delegatos, vel per unum ex eis, alio modo provideat: quibus Delegatis auctoritate Apostolica facultas conceditur, Sede vacante, in casu necessitatis, consecranda Calices, Patenas, & Altaria portatilia sacris Oleis, ab Episcopo tamen benedictis.
29. Et prædictæ facultates gratis, & sine ulla alia mercede exercentur, & ad annos tres tantum concessæ intelligantur, nec illis ullo modo uti possit extra fines suæ Dioecesis.

Feria V. die 26. Augusti 1762.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico apud Sanctam Mariam Majorem coram Sanctissimo Domino Nostro Clemente, Divina Providentia Papa XIII., ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus Dominus Noster Papa prædictus R. P. D. Joachimo Marix Pontalti moderno Episcopo Pharen. in Dalmatia supradictas facultates ad triennium benignè concessit ita tamen, ut iis ullo modo uti possit extra fines suæ Dioecesis.

N. Card. Corfinus.

Pro D. Eusebio Antonio Calabrino Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notario.

Petrus Paulutius Not. Sub.

Loco * Sigilli.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARYUM

Super reductione Missarum favore nostrorum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ.

EEATISSIMO PADRE.

Esponde umilmente a' Piedi di Vostra Santità ^{An. 1762.} il suo divoto Oratore Procuratore Generale ^{9. Jan.} le dei Carmelitani Scalzi della Congregazione di Spagna, che dalla santa memoria d'Innocenzo XIII., col parere anche della Sagta Congregazione del Concilio, fu concesso alla detta Congregazione de' Carmelitani Scalzi di Spagna l'indulto, e facoltà acciò il P. Generale della stessa Congregazione, col consiglio del suo Disinitorio, potesse nella forma indicata nel Decreto spedito li 10. Settembre 1723. moderare, e ridurre le Messe perpetue fondate, nelli Conventi della medesima Congregazione a ragione di sessanta scudi moneta Romana per limosina di cadauna di esse dentro il tempo di sei anni. E perchè a motivo delle frequenti mutazioni del governo della detta Congregazione posteriormente seguite non si è potuto dare al detto Indulto la dovuta esecuzione in tutti i Conventi della medesima Congregazione, e specialmente in quelli che per anche non avevano fatto ricorso veruno per la riduzione sudetta, i quali presentemente per lo stesso effetto ricorrono particolarmente col fondamento di essersi sensibilmente da quel tempo a questa parte diminuiti i frutti de' loro Censi, li quali sono fondate le Messe perpetue, quale riduzione è provenuta dalla Regia disposizione, con il ribasso del detto fruttato dal cinque al tre per cento. Perlochè il sudetto Procuratore Generale, Oratore supplichevole, ricorre alla Santità Vostra, umilmente pregandola, volersi benignamente degnare prorogargli ad altro sessennio l'enunciato indulto, perchè in tal fra tempo possano i residuali Conventi soggetti alla riferita Congregazione ricorrere alla medesima, e godere per gli addotti motivi, e molto più per l'aggravio, che soffrono per la Regia riduzione sudetta, del supranarrato Pontificio Indulto. E della grazia &c.

Die 9. Januarii 1762. Sanctissimus Dominus noster, audita relatione infrascripti Secretarii benignè induisit, ut: Pater Generalis supradicti Ordinis Missarum onera præexistentia anno 1723. habito respectu ad diminutiones fructuum dicto anno 1723. passas infra triennium proximum tantum, ad formam Indulti sanctæ memoriæ Innocentii XIII., illius forma & tenore adamussim servatis, quoad Conventus, qui eodem Indulto, usi non fuerunt, reducere, ac moderari possit, & valeat.

Quo verò ad alios Conventus, eadem Sanctitas Sua Ordinario Loci, in quo iidem Conventus existunt, committi mandavit, ut onera Missarum post annum 1723. acceptata, & diminutiones successive passas, ea dumtaxat ex supradictis Missarum oneribus, quæ tamen taxativè, non autem demonstrativè ad trames instructionis transmittendæ acceptarunt juxta proportionatam cujuslibet legati

,, red.

„ reddituum quantitatem , ad rationem eleemo-
„ synæ manualis , more Regionis inspecto , pro
„ suo arbitrio , & conscientia moderari , atque
„ reducere possit , & valeat . Ita tamen ut quan-
„ do augeantur redditus , augeatur etiam pro-
„ portionabiliter numerus ipse Missarum , quod
„ in actu præsertim visitationis erit inspicien-
„ dum .

F. M. Card. de Rubéis Præf.

Loco * Loco .

Gratis quoad Scripturam .

J. Archiep. Petren. Secr.

Romæ in Ordinis Archivio .

SUMMARYUM

*Permittitur translatio Conventus Ordinis
nostri in Civitate Viterbii de uno ad
aliud locum ejusdem Civitatis .*

Emi , e Rmi Signori .

An. 1762.
23. Jan. **F**RA Giuseppe Maria Spinetti Provinciale
de' Carmelitani dell' antica Osservanza della
Provincia di Roma fino dal mese di Aprile
dell' anno scorso 1761. umilissimamente rappre-
sentò alla Santità di Nostro Signore , che aven-
do l' ultimo Definitorio Provinciale fissati li Studj
di Teologia Morale , e di Oratoria Sagra per i
Giovani del suo Ordine nell' antichissimo Con-
vento , che possiede in Viterbo , aveva altresì
commessa la cura all' Oratore di procurarne la
traslazione in aria salubre ; atteso che di pre-
sente esiste prossimo alle mura di fuori di Porta
Piano Assarano , e da certi anni in quà cir-
condato in maniera da più sostegni d' acque
per la coltura degli Orti , e lavoro de' Moli-
ni , che tutti li Religiosi vi perdono la vita ,
oppur la salute . Quindi supplicava la Santità
Sua , che volesse degnarsi di concedergli la
traslazione dentro la sudetta Città , colla fa-
coltà di potere in luogo adatto fabbricare , o sta-
bilire nuovo Convento , e Chiesa , ed in essi
trasferire tutte le Indulgenze , Fondi , Capitali ,
Legati , Privilegi , Elenzioni , sagre Imagini , ed
altri utensili , che nella presente Chiesa , e Con-
vento pacificamente gode la sudetta Provincia .
Richiedeva in oltre la dispensa sopra la rigo-
rosa distanza dalle altre Chiese officiate coll' am-
ministrazione de' Sacramenti , e licenza di po-
tere alienare il vecchio Convento , e Chiesa
coll' Orto adjacente , per potere applicare il
prezzo nella compra , o ristaurazione del nuo-
vo ; con obbligo di officiare la presente Chiesa
fino a tanto , che si presentasse competente
oblatore .

Avendo Sua Santità rimessa la supplica a
codesta Sagra Congregazione , e questa all' Emi-
nentissimo Vescovo di Viterbo , egli si degnò
renderla informata , che l' esposto era vero , e
perciò essere spediente la traslazione richiesta ,
quando così fosse piaciuto all' EE. VV. , le
quali si degnarono rescrivere sotto la data del-
li 17. Luglio „ Determinent situm novi Con-
ventus , & deinde supplicent .

In esecuzione di tale rescritto l' Oratore con
nuova supplica rappresentò di avere , col con-
sentimento del sudetto Eminentissimo Vescovo ,
determinato il luogo , e lo indicò all' EE. VV. ,
le quali , sotto la stessa data , rescrissero : „ Emi-
nentissimo Ordinario pro informat. , & voto

Pars IV.

„ super novis precibus , signanter super distan-
„ tiam ab aliis Ecclesiis , & an eidem asserre
„ possit aliquod præjudicium „ . Ma siccome il
Padrone del luogo fissato non volle rendere la
Fabbrica ; perciò l' Eminentissimo Vescovo si asten-
ne dall' informare , e l' Oratore si accinse a ri-
cercare nuovo luogo .

Avendo pertanto , dopo molte ricerche , ri-
trovato un luogo molto adatto per la Regola-
re Osservanza , e stabilimento della sopra indi-
cati Studj , con Fabbrica capace per la Chiesa ,
ed abitazione de' Religiosi , situato in un' estre-
mità della Parrocchia di S. Sisto , e nella Piazza
detta della Pace , avendo da due lati due di-
verse strade ; perciò nuovamente ricorre alla be-
nignità dell' EE. VV. , per cui vogliano degnarsi
di concedergli la richiesta traslazione in tale Fa-
brica , e sito . Che della grazia &c. *Quam-*
Deus &c.

Sagra Congregatio rescripit 25. Septembris :
„ Eminentissimo Ordinario pro informat. , & vo-
„ to super novis precibus „ . Qua habita , de-
crevit ut sequitur .

„ Sagra Congregatio Eminentissimorum , &
„ Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium ne-
„ gotiis , & consultationibus Episcoporum , &
„ Regularium præposita , ad quam Sanctissimus
„ Dominus Noster supplicem libellum remisit ,
„ attentis relationibus Vicarii Generalis Viter-
„ bican. , ac P. Procuratoris Generalis , benigne
„ indulgit pro gratia ; & propterea remisit Emi-
„ nentissimo Episcopo ejusdem Civitatis , ut
„ postquam Eminentissimæ Sæc. constitit Fabricam
„ novi Conventus cum Ecclesia , Sacristia , Cho-
„ ro , Refectorio , Dormitorio , Officinis , & spa-
„ tiis , numeris omnibus esse absolutam , ac si-
„ pellectili tam sacra , quam profana sufficien-
„ ter instructam , ad Religiosorum præfati Con-
„ ventus translationem , pro suo arbitrio , &
„ prudentia deveniat ; ac respectivè eidem fa-
„ cultatem vendendi veterem Conventum cum
„ Ecclesia , & Horto , præviâ tamen ejusdem , ac
„ ac peritorum estimatione , dummodo situs in
„ usus sordidos non convertatur , pretiumque
„ redigendum in emptionem Domus pro novo
„ Conventu stabiliendo , illanque ad Regularem
„ formam redigendam , fideliter erogetur , cum
„ obligatione tamen peragendi sacra Officia in
„ veteri Ecclesia , usque dum sequuta fuerit no-
„ vi Conobii instauratio , pro suo itidem arbi-
„ trio , & prudentia impertiatur ; ita tamen ut
„ in nova Ecclesia prædicentur Altaria , & Fa-
„ miliarum Lapides sepulcrales collocentur , at-
„ que onera si quæ sunt , transferantur , de qui-
„ bus in Sacristia servetur tabella ; & in reli-
„ quis omnia per Sacros Canones , Sacrum Con-
„ cilium Tridentinum , Constitutiones Apostoli-
„ cas , & Ordinis præscripta adamussim fer-
„ ventur .

Romæ 22. Januari 1762.

C. A. Card. Cavalchini .

In Reg. sub die 18. Dec. 1761.

Locus * Sigilli .

S. Bonaccorri Secr.

Romæ in Ordinis Archivio .

SUMMARYUM

*Facultas mittendi quatuor Tertiarios ad
Conventus Perusia , totidemque ad
aliud Prænesti Ordinis nostri ad hoc*

L I I 2 ut

*ut Novitiorum probationum expleant ,
licet præfusi Conventus pro Domibus
Novitiatus destinati non reperiantur .*

Emi , e Rmi Signori .

An. 1772. **I**L Provinciale de' Carmelitani dell' antica Of-
16. Mart. servanza della Provincia Romana , Oratore
umilissimo dell' EE. VV. , alla benignità delle
medesime supplichevole ricorre ; affinché voglia-
no degnarsi , atteso il bisogno della Provincia ,
di concedergli la facoltà di poter mandare a fa-
re il Noviziato otto Terziarj . Ma siccome nel
Convento di S. Martina ai Monti , assegnato
per Breve dalla Santità del Regnante Pontefi-
ce privatamente per Noviziato della Provin-
cia , non gli è possibile mandarli , perchè il
Convento resterebbe troppo aggravato , ed in-
capace di ammetterli .

Perciò supplica l' EE. VV. di derogare per
questa volta all'usdetto Breve , secondo le fa-
coltà concessele da Sua Beatitudine , e di per-
mettere , che l' Oratore ne possa mandar quat-
tro nel Convento di Perugia , e quattro in
quello di Palestrina . Che della grazia &c. *Quam
Deus &c.*

„ Sacra Congregatio super Disciplina Re-
„ gulari audito P. Vice - Procuratori Generali
„ Ordinis Carmelitarum , verisque existentibus
„ narratis , cum facultatibus necessariis , & op-
„ portunis a Sanctissimo Domino Nostro in Au-
„ dientia habita per me infra scriptum Secreta-
„ rium sub die 22. Februarii currentis anni be-
„ nigne attributis ; licentiam impertitur Supe-
„ rioribus Regularibus , ad quos pertinet ut
„ quatuor Tertiarios in Conventu Perusino , to-
„ tidemque in Conventu Prænestino , licet pro
„ Novitiatu designati non sint , peractis prius
„ per eosdem Exercitiis Spiritualibus per decem
„ dies , ad habitum probationis intra numerum
„ Laicorum , seu Conversorum jam concessum
„ recipere , sub cura tamen Magistris eis spe-
„ cialiter deputandi , qui ea omnia ab eis ob-
„ servari curet , quæ in Conventu S. Martini
„ ad Montes Urbis pro formali etiam Laico-
„ rum Novitiatu destinato , a Novitiis Laicis
„ alias observari debent , & finito tempore
„ Novitiatus , ac Professionem admittere licite
„ possint , & valeant , non obstante speciali Bre-
„ ve Sanctitatis Sux ædito octavo Kalendas Octo-
„ bris 1759. , & ipsi Tertiarii in actu eorum re-
„ spectivè Professionis præfenti Indulto se uti
„ velle declarent .

„ Romæ 16. Martii 1762.

P. H. Card. Guglielmi Præf.

Loco * Sigilli .

G. De Lascaris Archiep. Theodosiæ Secr.

XI.

*Ex originali Romæ ex Archivio
Ordinis .*

SUMMARY

*Pontifex laudat Electionem Rmi P. Ven-
timiglia in Priorem Generalem , illique
intexit elogium .*

*Dilecto Filio Mariano Ventimiglia
Ordinis Sanctæ Mariæ de Monte
Carmelo Priori Generali .*

CLEMENS PAPA XIII.

*Dilecte fili salutem , & Apostolicam
benedictionem .*

REnunciatum Te fuisse supremum *An. 1762.*
istius Ordinis Præfectum , tuis ex *19. Jun.*
Literis die 5. labentis mensis datis , lu-
bentissime accepimus , devotique animi
sensus , quibus in junctum regimen a tua
in Nos , & hanc Sanctam Sedem obser-
vantia auspicaris , paterna benignitate
complexi sumus . Fore autem plane con-
fidimus , ut Religionis , pietatis , ampli-
ficandæque regularis disciplinæ studia ,
quæ Te ad novos delati Ministerii labores
evocarunt , nostrum de tua virtute judi-
cium confirmet , & comprobent , tuque
vigilantiæ , prudentiæque fructus expe-
ctationi respondeant , quam bonis omni-
bus commovisti , ut nimirum clarissimi In-
stituti laudes florescant in dies magis , &
Carmelitici Ordinis in Catholicam Eccle-
siam merita , novis incrementis augean-
tur . Tibi interea dilecte Fili , spiritum
consilii , & fortitudinis a Datore mune-
rum deposcentes , in præsidii cœlestis au-
spicium Apostolicam Benedictionem per-
mansuris impertimur .

Datum Romæ apud Sanctam Mariam
Majorem sub Annulo Piscatoris die 19.
Junii 1762. Pontificatus Nostri Anno
Quarto .

Thomas Emaldius .

Romæ ex Typographia Reverendæ
Camerae Apostolicæ .

SUMMARY

*Decretum Sacra Rituum Congregationis
comprobans Virtutes Ven. Servæ Dei
Sor. Claræ Mariæ a Passione Ordinis no-
strorum Discalceatorum Fundatricis
Monasterii Regine Celi de Urbe , in
in gradu heroico .*

Romana Beatificationis , & Canonizatio-
nis Venerabilis Servæ Dei Sororis Cla-
ræ Mariæ a Passione (in sæculo D. Vi-
ctoriæ Columnæ) Ordinis Carmelita-
rum Discalceatorum , Fundatricis Mo-
nasterii Regine Celi de Urbe .

Su-

Super Dubio: *An constet de Virtutibus Theologicalibus Fide, Spe, & Charitate in Deum, & Proximum, necnon de Cardinalibus Prudentia, Justitia, Fortitudine, & Temperantia, earumque adnexis in gradu heroico in casu, & ad effectum, de quo agitur.*

An. 1762. 22. Aug. **A**D Cœlestis Sponsi Nuptias, vel in prima ipsa juventute evocata Venerabilis Serva Dei Soror Clara Maria a Passione, nē vacuum redderet suæ vocationis gratiam, summo licet & nobilissimo Columnensium genere nata, opes, honores, & Mundi omnes infanias falsas contempsit. Severissimum amplexa Institutum Carmelitarum Virginum Excalceatarum in Monasterio S. Egidii hujus Urbis, moxque uti Fundatrix accita ad regimen novi ejusdem Ordinis Monasterii Regina Cœli dicati, adeo alacriter per omnes Virtutum gradus in via Domini incescit, ut magna cum Sanctitatis fama consummato suæ vitæ cursu die 22. Augusti 1675., agi paulo post corperit ejus Beatificationis, & Canonizationis Causa; qua tandem deducta ad heroicarum illius Virtutum examen, primò coeptum in Congregatione Antepreparatoria, restauratum deinde in alia Preparatoria, delatum postremo à Reverendissimo Domino Cardinali Columna, de Sclarra Relatore ad Judicium Sanctissimi Domini Nostri Pontificis Clementis XIII. in Congregatione Generali coram eo convocata die 13. Julii currentis anni, plenissimis Consultorum suffragiis visa fuit elucere ad summum perducta Virtus præclaræ hujus Virginis, quæ una de numero Prædunt reliquit omnia, ut Christum sequeretur, exemplum se præbens Evangelicæ perfectionis, innocentia morum, humilitate, obedientia, oratione, Regulæ Disciplina, & Divinarum Legum custodia, perfectæ in omnibus abnegatione sui, & continua exercitatione reliquarum Virtutum omnium, quarum fons fuit ardens in Deum Fides, Spes, & Charitas.

His itaque auditis, cum Sanctitas Sua rem adhuc differendam censuerit, ut pro negotii gravitate Divinam interim opem aliorum, & suis precibus imploraret, hac demum octava die sollemnis Festivitatæ Beatissimæ Virginis in Cælum Assumptæ, quæ fuit dies ipsa obitus hujus Servæ Dei, idem Sanctissimus Dominus Noster Clemens XIII. post celebratum Missæ Sacrificium, accitis coram se Reverendissimis Dominis Cardinalibus Columna de Sclarra Relatore, Feronio Sacrorum Rituum Congregationis Præfeto, Marco Antonio Columna ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Vicario, Hieronymo Columna S. R. E. Camerario, necnon R. P. Cajetano Forti Fidei Promotore, meque infra scripto Secretario, os suum aperiens in benedictionibus, ac Divino iterum implorato præsidio, decrevit:

„ Constare de Venerabilis Servæ Dei Sororis
„ Claræ Mariæ a Passione Virtutibus Theolo-
„ galibus Fide, Spe, & Charitate erga Deum,
„ & Proximum, ac de Cardinalibus Prudentia,
„ Justitia, Fortitudine, & Temperantia, earum
„ que adnexis in gradu heroico in casu, & ad
„ effectum, de quo agitur „

Atque præsens Decretum in Acta Sacrorum Rituum Congregationis referri, & publicari mandavit. Hac die 22. Augusti 1762.

J. M. Card. Feroni Præf.

Loco * Sigilli.

S. Burghesius S. R. C. Secr.

XII.

Ex sumpto asservato Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Plenaria in perpetuum in Festo Patrocinii S. Joseph pro Ecclesiis nostrorum Excalceatorum utriusque sexus ubicumque existentibus.

CLEMENS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus presentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1762. 22. Nov. **A**D augendam Fidelium religionem, & animarum salutem Cœlestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Excalceatorum tuncupatorum ubicumque existentibus tertia Dominica immediate sequenti Festum Paschatis Resurrectionis Dominicæ a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; ipsamque Indulgentiam, & peccatorum remissionem Monialibus pariter quorumcumque Monasteriorum dicti Ordinis, aliisque in eisdem Monasteriis pro tempore degentibus etiam vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis earum respective Ecclesiam publicam exteriorem e cratibus Monasteriorum hujusmodi dicta tertia Dominica, ut supra visitantibus, & ibidem, ut præmittitur, orantibus auctoritate Apostolica tenore præsentium impertimur: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque: Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

2. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu Procuratoris Generalis pro tempore existentis dicti Ordinis subscriptis,

pris, & sigillo Ordinis hujusmodi munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Novembris 1762. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

N. Card. Antonellus.

Ex Authographo asservato Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Omnibus Regularibus Ordinis nostri, qui se invicem salutantes dicunt: Sia lodato Gesù, e Maria, Pontifex Indulgentiam quinquaginta dierum toties quoties lucrandam, elargitur.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1762. 30. Nov. **I**L Generale de' Carmelitani, prostrato a' Piedi della Santità Vostra, umilmente l'espone, come avendo la Santità Vostra medesima con Breve de' 17. Settembre 1759. confermato, e nuovamente concesso l' Indulgenza di 50. giorni a tutti coloro, che scambievolmente salutandosi dicono: „ Sia lodato Gesù Cristo „ o rispondono „ Amen „.

Comechè tanto nella sua Religione Carmelitana: quanto in moltissimi altri luoghi vi è il pio uso di dire in salutandosi: „ Sia lodato Gesù, e Maria „ lasciando la parola Cristo; è insorto perciò il dubbio, se con tale divoto saluto guadagnino li sudetti 50. giorni d' Indulgenza.

Supplica pertanto la Santità Vostra per consolazione, e sicurtà de' Fedeli volere spiegare la sua mente su di ciò; e nel caso che sia altra la sua intenzione, prega la sua Clemenza, volere benignamente concedere al saluto „ Sia lodato Gesù, e Maria „ e le medesime Indulgenze, che sono a quello „ Sia lodato Gesù Cristo „ affinchè non siano defraudate di un tale tesoro Spirituale tante Anime Fedeli, che hanno sì divoto costume. Che della grazia &c.

DECRETUM

EX AUDIENTIA SANCTISSIMI

Die 30. Novembris 1792.

„ Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa XIII. Oratoris precibus benignè inclinat. „ tus concessit omnibus Regularibus Ordinis „ Carmelitarum, ut quotiescumque se invicem „ salutantes dixerint „ Sia lodato Gesù, e Maria „ toties Indulgentiam quinquaginta dierum consequantur. Voluitque Sanctitas Sua hanc gratiam suffragari in perpetuum absque ulla Brevis expeditione. Datum Romæ ex Secretaria „ Sacræ Congregationis Indulgentiarum, & anno præfate Audientie.

„ J. de Comitibus Sacr. Congreg. Indulgentiarum Secretarius.

„ Loco * Sigilli.

XIII.

Ex copia asservata in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

*P. Brunoni Tewis a S. Antonio Provincia Reformatæ Germaniæ Inferioris Ordinis nostri Privilegia nostrorum Ex-Genera-
lialium Pontifex communicat.*

Dilecto Filio Brunoni Tewis a Sancto Antonio Ordinis Fratrum B. M. V. de Monte Carmelo professori in Sacra Theologia Magistro.

CLEMENS PAPA XIII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Religionis zelus, literarum scientia; An. 1763. 25. Jan. vitæ, ac morum honestas, alique laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno commendaris Testimonio, Nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales.

2. Cum itaque sicut Nobis nuper exponi fecisti, Tu, qui, ut asseris, frater expresse professus Provinciæ Reformatæ Germaniæ Inferioris Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, & in sexagesimo septimo tuæ ætatis anno constitutus, necnon Doctor Regens Theologus in publica, & approbata studiorum Generalium Universitate Coloniz existis, postquam quinquaginta, & ultra ab hinc annis habitum per Fratres dicti Ordinis gestari solium suscepisti, uti professor Ordinarius, & publicus præfate Universitatis in illa per duodecim, ac in tua Provinciâ per decem annorum spatium Sacræ Theologiæ lectionem expleveris, ac Prioris, Definitoris, Assistentis, Provincialis Commissarii. & postmodum ejusdem Provinciæ Prioris Provincialis, necnon Socii, & Secretarii generalis pro tua Natione in Alma Urbe Nostra, ac Commissarii Generalis, & Procuratoris Generalis dicti Ordinis munera, & officia gesseris; cupis propterea in præmium dictorum, aliorumque Religiosorum laborum tuorum, privilegiis Ex-Generalium absolutorum, ac exemptione actuum communium Chori,

ri, Capituli, & Refectorii, prout exempli existunt professores sexagenarii, & quinquagenarii Professionis frui posse; Nobis propterea supplicari fecisti, ut tibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

3. Nos igitur Te specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium tamen consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi, ut omnibus, & singulis prærogativis, privilegiis, præeminentiis, honoribus, gratiis, indultis, ac exemptionibus, quibus Priores Generales Ordinis præfati munere perfuncti, ac sexagenarii ætatis, & quinquagenarii Professionis Ordinis præfati de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia, uti, frui, & gaudere libere, & licite possis, & valeas in omnibus, & per omnia, perinde ac si Prioris Generalis munere functus fuisses, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, concedimus, & indulgemus.

4. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedienciæ, ac sub indignationis Nostræ, aliisque arbitrio Nostro imponendis pœnis, omnibus, & singulis memorati Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum, ut Te præsentis gratiæ commodo, & effectui pacifice frui, & gaudere sinant, nec Te desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari permittant.

5. Ac decernentes easdem præsentis litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, at Tibi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

6. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos; etiam

Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane; si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Januarii 1763. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

N. Cad. Antonellus.

XIV.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARYUM

*Eminentissimus de Solis præfector Capi-
tulo Provinciali Provinciæ nostræ An-
dalusiæ.*

Dilecto filio Nostro Francisco Sanctæ
Romanæ Ecclesiæ Presbytero
Cardinali de Solis
nuncupato.

CLEMENS PAPA XIII.

*Dilecte fili noster salutem, & Aposto-
licam benedictionem.*

Cum sicut Nobis nuper expositum *An 1763.*
fuit, Capitulum Provinciale Pro- *25. Jan.*
vinciæ Andalusiæ in Hispania Ordinis Fra-
trum Beatæ Mariæ Virginis de Monte
Carmelo Dominica tertia post festum Pas-
chatis Resurrectionis Dominicæ curren-
tis anni in Civitate Hispalen. celebrandum
sit, Te, de cujus prudentia, integritate,
ac Religionis zelo plurimum in Domi-

no confidimus; in præfato Capitulo Provinciali, Nostro, ac Sedis Apostolicæ nomine Præsidentem cum auctoritate, facultatibus, jurisdictione, honoribus, & oneribus similibus Præsidentibus competentibus, ac alias, solitis, & consuetis, ac cum facultate, quando Tu æstibus Capitularibus interesse non poteris, aliquem Prælatum Tibi bene visum in Tui locum ad hujusmodi Præsidentis munus obeundum cum auctoritate, & facultatibus Tibi per præsentem concessis substituendi, Apostolica auctoritate, tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus, Teque in Domino hortamur, & monemur, ut Capitulum hujusmodi fideliter regere, ac in illo omnia, quæ ad prosperum fratrum præfatorum regimen, & gubernium pertinent, decerni, statui, ac ordinari cures, & facias,

2. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ dilectis filiis eorundem Fratrum Superioribus quocumque nomine nuncupatis, cæterisque Fratribus, & specialiter Vocalibus in prædicto Capitulo convocatis, aliisque, ad quos spectat, ut Te in ejusdem Capituli Nostro, & dictæ Sedis nomine Præsidentem reverenter suscipiant, Tibique, ac per Te substituendo Prælato hujusmodi in omnibus ad Præsidentem hujusmodi Officium pertinentibus parent, & obediant, atque assistant, Tuque, & ejusdem personæ a Te substituendæ salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent,

3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum Ordinis, & Provinciæ etiam, juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

4. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25.

Januarii 1763. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

N. Card. Antonellus.

Ex copia autentica Romæ asservata in Ordinis Archivio.

SUMMARYUM

*Præcipitur erectio Conservatorii S. Gabrielis Civitatis Capuana in formale, Monasterium cum clausura, & subji-
citur Jurisdictioni, & Gubernio Ordinis nostri.*

BEATISSIMO PADRE.

LA Priora, e Religiose Carmelitane del Real Monastero di S. Gabriele della Città di Capua, prostrate a piedi di V. S. umilissimamente gl'espongono il loro ardente desiderio di rinfrarsi con perpetua clausura, vivendo in tal forma da più anni, e al presente bramano di realmente segregarsi dal secolo per mezzo della detta clausura; che perciò porgono alla S. V. le diloro suppliche affinché si degni accordarli tal grazia, siccome si è compiaciuto benignamente concederli quella della conferma delle Regole, e Costituzione con suo Apostolico Breve: Et inoltre pregano la S. V. volerli degnare di spiegare nell'occasione della clausura esser le Religiose supplicanti soggette all'Ordine Carmelitano, cioè al Reverendissimo P. Generale pro tempore, e suo deputato, secondo vi si ritrovano presentemente fin dalla di loro fondazione, essendo questo anche piacere di S. M. Cattolica, e del Regnante nostro Sovrano, che con special privilegio ha dichiarato Reale il detto lor Monastero. E affinché si mantenga l'osservanza coll' intrapreso fervore, si desidera dalla detta Priora, e Religiose tutte, che il di loro Fondatore il P. M. Salvatore Pagnani Exprocuratore Generale de' Carmelitani supponesse a governare da Superiore, come ha fatto sin'ora, e come è dovere rispetto all'operato, e al sommo zelo, e premura, che il medesimo Padre lor Fondatore ha, che questa Casa di Maria Santissima sia perfetta, come Iddio la vuole, onde debba il detto Padre esser inteso sempre, ed in tutte l'occasioni, che tiene il Monastero di necessità esser provisto.

Per ultimo unicamente desiderano, e caldamente ne supplicano la S. V. di accordarli la licenza di poter loro stesse seguitare ad uscire nella loro Chiesa, e Sagrestia per la pulizia, e adorno di essa. Tanto sperano dalla munificenza, ed innata bontà della S. V. compromettendosi di sempre pregare per il mantenimento, e conservazione della medesima S. V. per molti anni, come richiede il bisogno della Chiesa, e come vere figlie di essa, e suddite di V. S. restano a suoi Santissimi piedi, baciandoli sempre con vera fiducia di ottenere quanto bramano. Et Deus.

Seguono le sottoscrizioni della Priora, e Religiose tutte &c.

„ Sacra Congregatio Eminentissimorum, &
„ Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium ne-
„ gotiis, & consultationibus Episcoporum, & Re-
„ gularium præposita, ad quam Sanctissimus Do-
„ minus

„ minus noster supplicem libellum remisit cum
 „ facultatibus necessariis, & opportunis, refe-
 „ rente Eminentissimo Ferroni Ponente, attenta
 „ relatione Archiepiscopi Capuani, eidem beni-
 „ gne commisit, ut, veris existentibus narratis,
 „ & postquam sibi constitit Conservatorium,
 „ cum Ecclesia, Campanili, Sacrificia, Coro, Col-
 „ locatorio, Refectorio, Dormitorio, Hortis, of-
 „ ficiis necessariis, spatiis, numerisque omnibus
 „ esse absolutum, & suppellectili tam sacra, quam
 „ profana sufficienter instructum, ad petiti form-
 „ malis Monasterii erectionem, sub jurisdictione
 „ Patrum Carmelitarum Calceatorum, previa ta-
 „ xatione dotium juxta morem Regionis, pro
 „ suo arbitrio, & consuetudine, servatis servan-
 „ dis, deveniat; Ac insuper eadem Sacra Con-
 „ gregatio commisit P. Generali Ordinis Carme-
 „ litarum, ut pro suo arbitrio, & consentia
 „ deputer in Directorem prefati Monasterii Pa-
 „ trem Magistrum Pagnani cum approbatione,
 „ tamen ejusdem Archiepiscopi Capuani, & per-
 „ mittat Monialibus egrediendi & clausura pro
 „ principalioribus solemnitatibus, & Festivitate
 „ Ecclesie, ad effectum eandem Ecclesiam mun-
 „ dandi, & ornandi, servatis tamen cautelis de-
 „ signatis ab Archiepiscopo in sua relatione;
 „ Nempe quod janua interior, per quam Monia-
 „ les ingrediuntur Ecclesiam, non aperiant nisi
 „ prius porta exterior ejusdem Ecclesie bene
 „ clausa, & custodita extiterit, & claves tradi-
 „ te fuerint illi, qui juxta Regule Institutum
 „ eas conservare, & retinere debeat.

Romæ 28. Januarii 1753.

C. A. Card. Cavalcini.

Loco * Sigilli.

J. Bonaccorsi Secretarius.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

*Commissio Rm̃i P. Magistri Generalis di-
 rectus Provinciali Romandola vigore
 cujusdam Resolutionis per organum Sac-
 Congregationis Episcoporum, & Regu-
 larium emanata super applicatione expo-
 litii Rm̃i M. Laghi Ex-Generalis Ord-
 nis nostri, necnon quoad mantentionem
 professorii ejusdem Provincie.*

Nos MARIANUS VENTIMIGLIA &c.

AN. 1763. CUM Sacra Congregatio Eminentissimorum,
 1. Febr. ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium,
 negotiis, & consultationibus Episcoporum, &
 Regularium preposita, nuper dignata fuerit ad
 Nos transmittere, sub datum die 27. mox cla-
 pſi Januarii, peculiare epistolam, quo nobis præ-
 cipit, curamque committit, atque normam præ-
 scribit providendi actuali, ac irrevocabili exe-
 cutioni literarum Apostolicarum emanatarum in
 forma Brevis die 27. Aprilis 1759. a Sanctissimo
 Domino nostro in Christo Patre, Divina Pro-
 videntia, Domino Papa Clemente XIII. super
 dispositione expolii quondam Reverendissimi Pa-
 tris M. Aloysii Laghi Ex-Prioris Generalis Or-
 dinis nostri, quo ad subveniendum tutiori, ac fa-
 ciliiori sustentationi Conventuum, in quibus ipse
 Summus Pontifex constituit Professoria clausa,
 pro Clericis Professis nostræ Provincie Roman-
 dolo, atque Piceni, prout susius, atque distin-

Part. IV.

ctius legitur in ipsiſ literis Apostolicis: Hinc,
 mandatis prefatæ Sacre Congregationis obtem-
 perare, normamque, super hac re ab eadem
 nobis præscriptam adamusim, ac veluti de ver-
 bo traducere, ac executioni mandare volentes,
 debentesque; auctoritate ab ipsa Sacra Con-
 gregatione nobis facta, tenore presentium, præci-
 pinus, statuimus, atque decernimus, ut in li-
 bera, & plena potestate Reverendi P. Magistri
 Prioris, ceterorumque Fratrum nunc, & pro
 tempore in Conventu nostro Forolivi de fami-
 lia degentium, remaneat, nomine, ac sub
 proprietate ipsius Conventus tota illa portio præ-
 fati expolii, quæ per prælaudatas literas Apo-
 stolicas designata fuit ad finem, de quo supra:
 Ita tamen, ut prefatorum Prioris, & Fratrum
 cura sit, atque facultas nedum retinendi, & con-
 servandi pro futuris perpetuis temporibus no-
 mine, & sub proprietate prælaudati Conventus
 Forolivi, fundum, fundos illicites, & fructiferos
 jam acquisitos ex pecuniis prefati expolii; sed
 etiam in fundos hujusmodi fideliter vertendi cæ-
 teras pecunias, tam nunc existentes ex mobili-
 bus venditis, quam deinceps educendas ex re-
 liquis mobilibus de prefato expolio vendendis;
 & quidem sub obligatione satisfaciendi singulis
 annis omnia opera vestigalium tam Cameralium,
 quam Communitativorum; si quæ fuerint; solven-
 dique omnes necessarias expensas pro annua
 cultura, & mantentione eorundem fundorum,
 sive jam acquisitorum, sive acquirendorum, ut
 supra; ac insuper erogandi quotannis (enume-
 randis a prima die mox elapsi Januarii) scuta
 centum monete Romanæ Conventui nostro Ari-
 mini, quoadusque in eo persistit Professorium
 clausum: Quod si contingit, Professorium hu-
 jusmodi, facultate Apostolica, in alium Con-
 ventum ejusdem Provincie quandoque transferri,
 tunc prefata scuta centum, non amplius Con-
 ventui Armini, sed illi, in quem Professorium
 translatum fuerit, singulis annis erunt solvenda;
 sicut etiam alia scuta centum alteri Conventui,
 in quem, facultate eidem Apostolica, quando-
 que contingere posset transferri Professorium
 clausum ipsius Conventus Forolivi; qui ordo ser-
 vandus erit toties, quoties translationes hujus-
 modi contingere poterunt. Quapropter, cum
 hæc sit specifica mens, & expressa voluntas præ-
 fate Sacre Congregationis, sub penis arbitrio
 ejusdem ferendis, inhibemus omnibus, & singu-
 lis nostri Sacri Instituti Professoribus ejus-
 cunque gradus, ac dignitatis, ne sub quibusvis
 prætextu, vel quæsito colore præmissorum exe-
 cutionem impedire, vel retardare valeant, aut
 præsumant. In quorum Sc.

Datum Sc. die 2. Februarii 1763.

Reg. fol. 164. ter.

XV.

Ex Originali quod asservatur in Archivio
 Ordinis Bononiæ.

SUMMARIVM

*Occasione, qua in Ecclesia B. M. V. Gra-
 tiarum nuncupat. Civitatis Bononiæ
 Ordinis nostri solemniter primo cele-
 bratum fuit Festum Beati Angeli Ma-
 zinghi alterius ex nostris Alumnis pro*

M m m

unica

unica vice Pontifex elargitus fuit Indulgentiam Plenariam omnibus prefatam Ecclesiam dicta die visitantibus.

CLEMENS PAPA XIII.

Universis Christianidelibus presentes Litteras inspecturis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

An. 1763.
25. Febr.

AD augendam Fidelium Religionem, & animarum salutem Coelestibus Ecclesiae Thesauris pia charitate intenti, omnibus utriusque sexus Christianidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui Ecclesiam B. M. V. delle Grazie nuncupatam Civitatis Bononien., Dominica in Albis, a primis Vesperis, usque ad occasum Solis Dominicae huiusmodi devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus pro unica vice valituris.

2. Volumus autem, ut si pro impetratione, praesentatione, admissione, seu publicatione praesentium aliquid vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, praesentes nullae sint.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Februarii 1763. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Ex Originali in Ordinis Archivio

SUMMARIVM

Prorogatio ad biennium facultatis reducendi onera Missarum ad formam Indulti san. mem. Innocentii XIII. per Rescriptum a SSmo Domino Nostro concessum Rmo P. Generali Ventimiglia pro Conventibus Ordinis nostri.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1763. 15. Mart. **I**L moderno Priore Generale dell'Ordine Carmelitano, prostrato al bacio de' piedi di Vostra Santità, col più umile ossequio espone, avere il suo predecessore ottenuta dalla felice memoria di Papa Benedetto XIV. la facoltà di poter fare (a norma però dell'Indulto altra volta concesso al suddetto Ordine da Innocenzo parimente di felice memoria Papa XIII.) la riduz-

zione degli obblighi perpetui di Messe, annessi a que' Conventi del medesimo Ordine, i quali non parteciparono del riferito Indulto Innocenziano. Ma perche molti di questi non poterono entrar il corso di due anni rilevare lo stato distinto, e veridico del rispettivi Legati; perciò il medesimo Predecessore dell'Oratore impetro, ed ottenne dall'udienza di V. S. sotto la data dei 21. Aprile 1760., come apparisce dall'annessa supplica, e rescritto, la proroga per altri due anni.

Siccome però (attese l'antichità de' Legati, e le rispettive circostanze di guerre, incendi, e tremuoti) alcuni Conventi neppure nel corso dei due anni di proroga hanno potuto mettere in chiaro validi documenti dello stato presente de' suddetti Legati a fine di essere a parte del beneficio della riduzione: Perciò il Generale Oratore umilmente ricorre al Paterno zelo di Vostra Beatitudine, per cui voglia degnarsi, di concedere anche a lui la medesima facoltà per due anni almeno: Che della grazia &c.

Ex Audientia Sanctissimae die 15. Martii 1763.

„ Sanctissimus, attentis expositis, benignè
„ annuit pro gratia prerogationis introscriptae
„ facultatis reducendi onera Missarum ad formam
„ Indulti san. mem. Innocentii XIII. juxta peti-
„ ta ad alium biennium cum iisdem clausulis,
„ iisdemque legibus apposis in alia simili fa-
„ cultate a sel. rec. Benedicto XIV. Oratoris
„ Praedecessori impertita. Dummodo intra hu-
„ iusmodi biennii spatium onera praedicta Mis-
„ sarum omnino reducantur.

C. Card. Rezzonico.

Loco * Sigilli.

Romae in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Definitur controversia inter Provinciam Sancti Joseph ex una, & S. Georgii Martyris ex altera verten. super praetensa divisione Conventuum.

IN Causa Ordinis Carmelitarum praetensa ap- An. 1763.
ritionis onis verten. inter Provinciam Polo- 18. Mart.
no Ruthenam Carmelitarum, seu Sancti Joseph
ex una, & Provinciam Polono Lithuanam Carmelitarum, seu S. Georgii Martyris ex altera,
Partibus proposita fuerunt infra scripta Dubia
videlicet.

Primo: An intret arbitrium pro aperitione oris, & quatenus affirmative.

Secundo: An sit locus novae divisioni conventuum, & quomodo in casu &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, referente Eminentissimo De Rubeis Ponente, visis videndis, & consideratis considerandis, ad superscripta dubia sequentem in hunc modum respondit nempe:

Ad primum negative.

Ad secundum negative. Et ad Eminentissimum Pontentem ad mentem; & mens est, ut assignentur Provinciae Lithuanicae Conventus Olescentis, quatenus ab eadem Provincia contemporanee renuncietur in forma valida huiusmodi liti.

Romae 18. Martii 1763.

P. Card. Colonna de Sciarra.

S. Bonaccorsi Secretarius.

Ibi-

Ibidem .

SUMMARIUM

Præscribitur quid agendum super executione concordie inter Provinciam Lithuaniam, & alteram Ruffiæ Ordinis nostri ad instar Decretorum in novissimo Capitulo Generali Venetiis celebrato emanatorum .

An. 1763. 18. Mart. **I**N Causa Ordinis Carmelitarum Antiq. Regularis Observantiæ Provinciæ Lithuanicæ Veriten. inter Patres Provinciæ Lithuanicæ ex una, & Patres ejusdem Ordinis Provinciæ Ruffiæ ex altera partibus de, & super executione Decretorum emanatorum in novissimo Capitulo Generali Venetiis celebrato.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita referente Eminentissimo De Rubéis Ponente re mature perpenſa censuit reſcribendum prout reſcripſit ad Eminentissimum Ponentem ad mentem : & mens est, ut de executione Concordiæ, de qua agitur habeatur ratio contemporaneæ in actu executionis reſcripti hac die emanati in altera contemporanea causa super divisione.

Romæ 18. Martii 1763.

P. Card. Colonna de Sciarra.

S. Bonaccorsi Secretarius .

XVI.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Bernardum Zamora alterum ex nostris Individuis Provinciæ Castella in Lectorem Sac. Theologia Pontifex de assensu P. Prioris Generalis eligit, nonnullis impedimentis non obstantibus, eique indulget, ut ad reliquos Magisterii gradus in Universitate Salmantin. possit promoveri .

Dilecto filio Mariano Ventimiglia Priori Generali Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo .

CLEMENS PAPA XIII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem .

An. 1763. 22. Mart. **R**eligionis zelus, littérarum scientia, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus dilectus filius Bernardus Zamora Frater expresse professus Provinciæ Castellæ Ordinis B. M. V. de Monte Carm. Pars IV.

melo apud Nos fide digno commendatur testimonio, Nos inducunt, ut eum, specialibus favoribus, & gratiis prosequamur .

2. Cum itaque, sicut dictus Bernardus, Nobis nuper exponi fecit, ipse, qui (ut asserit) postquam per tres annos Philosophiæ operam dederat, & per aliud Triennium inter Collegiales Theologos manserat, ascenderit ad secundum Theologiæ Collegium, ex quo assumuntur Lectores; in eo autem per quinquennium continuaverit, quo durante de mandato tunc existentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ publicas Theses semel quidem in publica, & approbata studiorum generalium Salmantin. Universitate, secundo vero in Conventu Vallisoletan. ejusdem Ordinis sustinuerit; sed quia post undecim studiorum continuos annos nondum eligebatur ad habendas quatuor alias publicas disputationes, sine quibus Cathedræ Provinciæ præfatæ ascendi nequeunt, a scholastico diverterit Curriculo, ac strenue incubuerit studio Sacræ Scripturæ, munusque Prædicatoris Majoris in eodem Vallisoletano Conventu admiserit, quod a quatriennio, & ultra exercuit; utque consumatus in hoc novo exercitio, & ad sacras paginas intelligendas promptior, ac peritior evaderet, Hebraicam, Græcamque linguas callere, & latinam eloquentiam, non omisſis Italico, & Gallico Idiomate, colere serio curaverit: inde ad fructum aliquem ex hisce studiis tandem percipiendum deliberaverit inter cæteros in casibus vacationum concurrere ad Cathedras Græcæ, & Hebraicæ Linguarum, quæ in Universitate Salmantin. præfata ad formam Constitutionis Clementinæ nuncupatæ de Magistris erectæ reperiuntur, ad quem finem a Te licentiam in eadem Universitate Baccalaureatus in Sacra Theologia gradum recipiendi, quam reipsa recepit, & a dilecto filio moderno Priori Provinciali Provinciæ hujusmodi translationem ad Conventum Salmantin. ipsius Ordinis, retento eodem Prædicatoris Majoris, exercitio respectively obtinuerit. Majori autem tum proprio, tum in Ordinis prædicti decore, ut sistere valeat in Conventibus ad dictas Linguarum Cathedras, ne dum gradu Theologiæ Doctoris in eadem Universitate,

te, quem dictarum Cathedrarum leges intra certum tempus exigunt, verum in simul titulo Lectoris Sacre Theologie, saltem supra numerum a dicto Ordine prius insigniri deceret, cum revera nulum hactenus adsit exemplum, quod ad dictae Universitatis Cathedras Regularis quispiam concurrerit, qui prius a sui Ordinis Superioribus Lectoris titulo qualificatus non extiterit; huiusmodi vero Lectoris titulo obtinendo, tria ipsi Bernardo obstant memoratae Provinciae statuta. Primum: Quod nullus in Lectorem eligatur, nisi sex publicas Theologiae disputationes habuerit, quarum duae vel in aliquo Castellae Novae Conventu, vel in Capitulo Provinciali sustineantur. Secundum: Quod in Lectorem non eligatur, qui Scholasticum Studiorum Curriculum deseruerit. Tertium denique, quod personales gratiae a Priore Generali pro tempore existente Ordines praedicti faciendae, nemini ejusdem Provinciae suffragentur, nisi a Provinciae praedictae Definitorio postulentur. Cupit propterea dictus Bernardus intuitu religiosorum laborum suorum, cum adeo intensa sacrarum paginarum, & literarum studia ab ipso exculsa, quae non parum tendunt ad Catholicae Fidei utilitatem, scholasticis disputationibus sibi deficientibus ad obtinendum titulum Lectoris Sacre Theologiae aequipollere posse videantur, additis praefertim undecim annorum studio, & quadriennali praedicatione, Lectoris saltem supranumerarii Sacre Theologiae titulo a Nobis decorari, sin minus necessarias, & opportunas facultates Tibi per Nos concedi, & tribui, per quas Tu illum in Lectorem instituere possis, perinde, ac si cunctis, quae a generalibus, & municipalibus Ordinis, & Provinciae huiusmodi legibus requiruntur qualitatibus polleret, simulque illi licentiam imperperis, ut reliquos duos gradus Licentiati, & Doctoris in Sacra Theologia in dicta Salmantini. Universitate recipere valeat. Nobis propterea dictus Bernardus supplicari fecit, ut sibi, qui non alio sine hunc Lectoris titulum postulat, quam ad decentius concurrendum ad dictas Cathedras, & gradum in dicta celebri Universitate assequendum, ex quibus Ordini, & Provinciae praefatae ornamentum auge-

retur, cum duos tantummodo dicta Provincia numeret in eadem Universitate Graduatos ob immodicas ad id requisitas expensas, quibus subministrandis non semel Provincia ipsa impar reperitur; pro ipso vero Bernardo absque ullo ipsius Provinciae dispendio eas integre sui suppeditabunt propinqui in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

3. Nos igitur ipsum Bernardum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet inodatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositorum, ad quos supplicem libellum Nobis porrectum remisimus, qui relationem tuam super praemissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, eundem Bernardum, licet ipse nec sex publicas Theologiae disputationes habeat, seu sustinuerit, ut praefertur, juxta praescriptum per statuta dictae Provinciae, ac scholasticorum studiorum Curriculum deseruerit, minusque Definitorium Provinciale Provinciae Castellae huiusmodi quaecumque gratiam ad dicti Bernardi favorem postulaverit, & ipse aliis necessariis sive a generalibus, sive a municipalibus Ordinis, & Provinciae huiusmodi legibus requisitis qualitatibus destitutus sit, nihilominus, praemissis non obstantibus, in Lectorem Sacre Theologiae, auctoritate Apostolica tenore praesentium eligimus, & deputamus, eique, ut ad reliquos Licentiati, & Magisterii in Sacra Theologia gradus in dicta publica Salmantini. Universitate se promoveri facere, illosque suscipere libere, & licite possit, ac valeat, auctoritate, & tenore praefatis concedimus, & indulgemus.

4. Tibique per praesentes, auctoritate, & tenore praefatis, committimus, & mandamus, ut praesentes nostras literas debitae executioni demandes, & in virtute

rute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis poenis ab omnibus, & singulis memoratæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, exequi præcipias, cures, & facias, & ut dictum Bernardum præsentis gratiæ commodo, & effectui pacifice frui, & gaudere sinant, & faciant, nec illum desuper a quocumque quavis auctoritate quomodolibet indèbite molestari, perturbari, vel inquietari permittant.

3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Provinciis, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quocumque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Martii 1763. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

N. Card. Antonellus.

Romæ ex Copia autentica in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Declaratio super usu tibialium respectivè ad nostros Reformatos Provincia Pedemontane, quoad verum usum aliorum indumentorum præscribitur executio Constitutionum Ordinis.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1763. 15. Apr. **I**L Provinciale de' Carmelitani della Provincia Riformata di Piemonte, umile Oratore della B. V. divotamente le rappresenta, che in virtù delle Costituzioni Riformate di detta Provincia non restano chiaramente obligati li Religiosi a portare i calzetti di tela, o panno cuciti: ma resta dubbio, che possano portarsi di maglia, dicendo la Costituzione p. 1. c. 8. n. 10. „ Fratres „ nostri utantur tibialibus albi coloris, quæ per

„ hyemem laneæ, per æstatem lineæ esse poterunt, sed grossiora. „ E nel Breve della fel. mem. di Benedetto XIII. emanato per la sudetta Provincia 26. Marzo 1729., nemmeno resta dilucidata la difficoltà, dicendo solo il detto Breve al n. 6. „ Vestimenta interiora, tibialia scilicet, cet sint lanea, vel lineæ... albi coloris, vel grisei. „ Solo dalla interpretazione fatta del sudetto Breve dal P. Perardi della Congregazione dell'Oratorio Commissario Apostolico fu tolto il dubbio, avendo il medesimo determinato, che non doveessero essere di maglia i calzetti, e che il panno per le calzette d'inverno esser dovesse ratina, o mezza ratina per l'autunno.

Ma siccome restò sempre in pratica difficile il detto sistema; perciò nell'ultimo Capitolo Provinciale della sudetta Provincia 2. Maggio 1760. si proposè il dubbio, se dovesse ritenersi il sistema, come sopra fissato dal P. Perardi, o piuttosto averli ricorso per la mutazione alla S. V., e per voti secreti restò pienamente deciso a favore del ricorso. Ond'è, che il Provinciale sudetto a nome di tutta la Provincia

Supplica umilmente la S. V. a degnarsi di commettere al nostro P. Generale la facoltà d'introdurre in ogni stagione l'uso delle calzette di maglia di color grigio, o di altro tendente a nigredine, come pure, occorrendo altri dubbj, sopra le altre vestimenta interiori di poter determinare quell'uso, che verrà giudicato più opportuno per la perfetta uniformità nel vestire dei Religiosi di detta Provincia. Che della grazia &c.

„ Sacra Congregatio &c. ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem libellum remissit, attenta relatione Eminentissimi Lances præfati Ordinis apud S. Sedem Protectoria, & audito P. Procuratore Generali, quo ad tibialia benigne indulsit juxta petita. In reliquis vero rescripsit, quod serventur Const. Ordinis. Romæ 15. Aprilis 1763.

Ex copia authentica Resolutionis Sacre Congregationis Concilii asservatæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

In contradictorio Judicio Patres Ordinis nostri una cum aliis cæterorum Ordinum Mendicantium eximuntur a contributione taxæ favore Seminarii in Civitate Tranen constructo prævia resolutione infrascripti Dubii.

Dub. 1. An Patres &c. teneantur ad Taxam pro Seminario in casu &c.

Ad quod responsum fuit per Eminentissimos, & Reverendissimos DD. Cardinales S. Concilii Tridentini Interpretes. An. 1763. 14. Maji.

Quoad Patres Ordinum Prædicatorum S. Dominici, Minorum Conventualium S. Francisci, Eremitarum S. Augustini, Carmelitarum, Servorum B. Mariæ Virginis, & Societatis Jesu „ Negativè „.

Quoad Patres S. Joannis de Deo „ Affirmativè „.

Quoad Patres Cælestinos „ Videatur particulariter „.

Ex

Ex copia authentica asservata Romæ
in Ordinis Archivio.

SUMMARUM

*In executionem Decreti Sacre Congregationis Episcoporum, & Regul. sub die 18. Martii currentis anni emanati super prætenſa diſſiſione Conventuum, pro qua contendebatur inter noſtros Provincia S. Joſeph, & alios Provincia S. Georgii Martyris devenitur ad renunciati-
onem Conventus Coleſcenſis in forma.*

Anno Domini 1763. Die vero Lunæ
menſis Auguſti.

VARSAVIÆ.

An. 1763. 10. Julii. CUM Aſtis Tribunalis Sanctæ Nunciaturæ Apoſtolice in Regno Poloniæ &c. neque eorundem Adorum Notario a Cancellario inſcripto, perſonaliter conſtituti AA. RR. PP., ac Religioſi, Felicianus Ciapinski Sacre Theologiæ Magiſter, & Doct̃or Ex - Provincialis, Georgius Kurmin Prior Conventus Zoludenſis, & Carolus Michalski Sacre Theologiæ Magiſter Secretarius Provinciæ Ordinis Carmelitarum Provinciæ Litthvano Ruſſicæ S. Georgii Plenipoten-
tarii, & Procuratores ad inſtra ſcripta peragenda ab A. R. P. Euſtachio Rymowicz Sacre Theologiæ Magiſtro, & Doct̃ore Provinciali ejuſdem Ordinis, & Provinciæ deputati, & Eleſti prout de ejuſmodi ſua deputatione per exhibitionem Inſtrumenti in ſuo originali ſalvo, & illeſo, nullique ſuſpicioni obnoxio inſerius regiſtrando docuerunt, in virtute cuius inſtrumenti memorati comparentes palam & publice, ac per expreſſum recognoverunt, verbiſque diſcretis declarant, quia ipſi in executionem reſcripti Sacre Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpoſitæ 18. Martii currentis in cauſa reſpectu partitionis, & exdiſſionis Provinciæ, & Conventum inter Provincias Litthvano Ruſſicam S. Georgii Martyris, & Polono Ruſſicam S. Joſeph ejuſdem Ordinis agitatz emanati juxta mentem Sacre Congregationis ab Eminentiffimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali de Rubois Ponente declaratz, & adimplementum juratz per ſuperius enunciatum A. R. P. M. Felicianum Ciapinski Ex - Provinciale tunc in Curia Romana pro eadem controverſia ſua Provincia Litthvana Procuratorem conſtitutum, promiſſionis factæ nomine ſuæ præſatz Provinciæ Litthvano Ruſſicæ omni, & cuicumque liti, & controverſiæ reſpectu ejuſmodi partitionis Conventuum hæcenus habitæ renunciant, ab eademque lite, & controverſia ſolemniter ſine quacumque exceptione per Actum præſentem receſſerunt, & recedunt in perpetuum, quinimo animo prompto Reſolutioni Sacre Congregationis ſuperius enunciatz acquieſcunt, illamque acceptant omni &c., & in continenti pariter quoque conſtituti AA. RR. PP. Joachimus Gozdowski Sacre Theologiæ Magiſter, & Doct̃or Prior Tremboulieuz, ac Marianus Szufkowski Prior Conventus Montis Placidi præſati Ordinis Provinciæ Polono Ruſſicæ S. Joſeph didi, & deputati Plenipoten-
tarii, & Procura-

tiores ab A. R. P. Bertholdo Ordynski Sacre Theologiæ Magiſtro, & Doct̃ore Priore Provinciali prout pariter de ſui deputatione per exhibitionem Inſtrumenti originalis ſalvi, & illeſi inſerius regiſtrandi docuerunt, & in executionem ſuperius reſcripti expreſſi, & menti Sacre Congregationis, ac adimplementum juratz per ſupra præſatum A. R. P. M., & D. Joachimum Gozdowski coram Eminentiffimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali de Rubois Ponente ut ſupra factæ promiſſioni nomine ſuæ Provinciæ Polono Ruſſicæ Conventum Oleſcenſem, alias in Capitulo Generali Venetiarum, Provinciæ Litthvano Ruſſicæ oblatum, & non acceptatum, eidem Provinciæ ad præſens per hunc Actum tradit, & conſignant, cum omnibus, & ſingulis ejuſdem Conventus, & Eccleſiæ annexis juribus, pertinentiis, privilegiis, ſacris, & profanis ſupelleſtilibus, & in eodem ſtatu in quo reperitur de præſenti, videlicet cum omnibus utenſilibus argenteis, ſtaneis, apparatus, ornamentis, in ſervitio ejuſdem Eccleſiæ, & Conventus inventario deſcriptis cum libro Conſtitutionum regiſtris perceptarum, & expenſarum ab anno 171. uſque ad annum 1763. deſcripti a Provincialibus in ſuis viſitationibus, quietatis, & ſigillatis cum peculio hinc, & nunc in Cifta ejuſdem Conventus reperti, & cum omnibus inſcriptionibus, juribus, privilegiis, & documentis eiſdem Conventui, & Eccleſiæ annexis, & ſervientibus reſignat. Eumque juridiſſioni, & poſſeſſioni Provinciæ Litthvanæ S. Georgii Martyris ad finem currentis nunc menſis Auguſti in perpetuum credunt, & ſubſcunt omni &c. Inſuper ſe ſubmittunt, & declarant Provinciam ſuam Polono Ruſſicam fideliter, & Religioſe Decreta in huiusmodi negotio exſiſſionis factæ in Capitulo Generali Ordinis Venetiarum ſub 4. menſis Junii anno 1752. religioſe, & fideliter executionem. Ut itaque ejuſmodi Decretorum didi Capituli Generalis Venetiarum juxta mentem Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium plena, & omnimoda executio fieri poſſit ſuperius nominati AA. RR. PP. utriuſque Provinciæ tam Polono, quam Litthvano Ruſſicæ de communis placito, & conſenſu inter ipſos mutuo habitu vigore poteſtatis, & mandatorum Provinciæ a ſuis AA. RR. PP. Provincialibus, & reſpectivis Provinciis ſui Ordini datis, & inſerius regiſtratis conveniunt in modum ſequentem.

Et quidem quod memorati Patres Procuratores Polono Ruſſicæ Provinciæ S. Joſeph expulſio ad communem Ciftam ſtante unione, Provinciarum uſque ad exdiſſionem earundem, id eſt ad annum 1755. tum poſt completa officia Provincialium, tum poſt deſandos Religioſos collectæ Provinciæ novæ Litthvano Ruſſicæ S. Georgii æqualem medietatem enumerant, & dant, idque ſub juramento A. R. P. Bertholdi Ordynski Sacre Theologiæ Doct̃oris, & Magiſtri ſui Provincialis coram per Illuſtri Domino Gabriele Kaſprowicz Protonotario Apoſtolico Leopoli die 5. menſis Junii anni currentis 1763. preſſito, & ad præſens in originali exhibitio, quod tam in auro, quam in argentea moneta idem peculium non ſit variatum, aut immutatum, quod in Cifta communi depositum reperitur, dividendo itaque in duas medietates, idem peculium quod in Cifta communi reperitur, videlicet in auro Hungaricales 400., qui efficiunt ſtorenos Polonos 7922, in moneta vero argentea, ſtoreni Polonici 1612., quod

quod totum efficit florenos Polonicos 9532, & ut patet ex libro productis in quo interbuntur intrinsecus depositi post defunctos Iratres, & post abolitam Provincialium officia. Ideo Provincie Lithuanae S. Georgii per eandem venerunt in anno, Hungaricales in specie bis 120. scilicet florenos Polonicos 1950, de moneta argentea. Florenos Polonicos 806, quod totum medietatis per AA. RR. PP. Procuratores Provincie Poloni Ruthenae pro Provincia Lithuana Ruthenae S. Georgii numeratus, ac datos florenos Polonicos 4765, quam summam realiter AA. RR. PP. Procuratores, & Plenipotentiarum utriusque Provincie nomine subscrisit Provincialium abnumerant, & ad manus suas receperunt, & de his numerata, & levata AA. RR. PP. Procuratores Provincie Poloni Ruthenae quaterunt, & per praefatos portant. Deinde item Plenipotentiarum utriusque Provincie, nomine, summas Provincialium juxta desiderium Capituli Generalis Venetiarum denegaverunt, tam quod triam mensium impendio a die 1. Septembris usque ad altimum mensem Novembrius anni currentis pro libero transitu Patrum, ac Fratrum, de una, ad aliam Provinciam ad invicem, & illi co. Literae Circulares, seu Demandationes ejusmodi respondit, quam prius fieri poterit publicabatur in utraque Provincia. Spatium quoque interesse iniecerunt, quod nullus Religiosorum utriusque Provincie, nec monachi, nec blaudis retineatur, sed sine ulla qualibet, & si bi libere eligens, quam vult Provinciam, ad eam benedice transmittitur, & vides, ac quodam utraque Provincia tam a qua, quam ad quam, per medium Ecclesiarum exiit. Itaque praefati Plenipotentiarum utriusque Provincie inter se ad invicem statuerunt, ne ad viandas investigationes Religiosorum sunt per Provincias divagationes sub potius carnis, & si post quatuor praefatorum triam menses computationem, aliqui ex Religiosis de una ad aliam Provinciam alveant, pro fugitivis habentur, & quilibet illos Provincie retineatur, ac deinde nominati Patres Plenipotentiarum Provincie Ruthenae S. Josephi duas summas doteles non eorum plures hinc, & inde rependant: Provincie Lithuanae S. Georgii cedunt ac restant, quidem prius Religiosi P. Joannis Nepomuceni Jurewski jam demortui summas 1000 florenorum Polonicorum in parata pecunia nomine juxta desiderium in Regno contentem transmittat, Quia vero exorta erat controversia a PP. Plenipotentiarum Provincie Lithuanae, quod praefatus Religiosus P. Jurewski, ac si habere dotis 3000 florenorum Polonicorum, idcirco PP. Plenipotentiarum Ruthenae praedictorum intermitten localitatem ejusdem summae 1000 denotat florenorum Polonicorum in Synagoga Libere non Zalkieviana, quae Synagoga itaque praefato R. P. Jurewski annuum censum ad hoc normam 1200 florenos Polonicos per septem a centis favebat. Itaque praedictorum aliam summa authenticam testimonium Prochumitani Apostolici, quod iste reverendo computa Conventus Majoris Leopoldensis ab anno 1736 usque ad annum 1755 in mille computis de anno in annum nonnulli ab anno 1000 florenos Polonicos annui censui per septem a centis parit. Ad Religiosum Jurewski dari solui reperitur, siquis hac controversia praesentibus PP. Plenipotentiarum Provincie Lithuanae sospita est. Tum dicitur super altera summa Patrimonialis A. R. P. Angeli Lipkowski prius Alunni

Provinciae Ruthenae ad praesens in Provincia Lithuana manentis, quoniam haec summa 1000 florenorum Polonicorum per Illustrissimum Reverendum Regini Referendarium Regni, de mandatis A. R. P. Martini Rubczyński Prius pro tunc Conventus Majoris Leopoldensis de anno 1747 accepta, ac in Bonis Oleis, Lechna, & specialiter suscipi, idcirco praefati PP. Plenipotentiarum Provincie Ruthenae omnia, quod ad hanc summam documenta, PP. Plenipotentiarum Provincie Lithuanae tradunt, & consignunt, videlicet abrenunciationem dicti Patris Angeli Lipkowski, ab ejus Parente Magnifico Domino Sigismundo Lipkowski Subdilecto Livoniae de anno 1745, atque inscriptionem locationis ejusdem summae, super Bonis Oleis, Lechna, & ac super omnibus generaliter bonis per Illustrissimum Dominum Regini Referendarium Regni de anno 1747 factam, & in continenti nominatim PP. Plenipotentiarum Provincie Lithuanae, tam de excepta summa 1000 florenos Polonicos in parata pecunia ad defunctum P. Jurewski, quam de scriptis documentis locutionis quondam, respectibus P. Angeli Lipkowski, PP. Plenipotentiarum Provincie Ruthenae per praefatos. Itaque memorati PP. Plenipotentiarum utriusque Provincie, Plenipotentiarum ubi invicem, quod si in ipso tantum mense superius ad transmissum digestione, atque Religiosi habentes dotem, de una ad aliam Provinciam, quam illi designat locatam deberent, deinde juxta desiderium Capituli Generalis, memorati PP. Plenipotentiarum Provincie Lithuanae S. Georgii productum intermitten juxta summas A. R. P. Eustachii Rymowicz, Provincialis, & Patrum Desiderium transmitti super quantitate annui Mille pro obsequio visitationis A. R. P. Martini Rubczyński, fante antea Provinciam relictam, quoniam Mille summa quondam apparet summas 8, & 8, & idcirco ad locum eandem, scilicet Mille 1192. PP. Plenipotentiarum Provincie Ruthenae, Provincie S. Josephi susceperunt, ac transmittit, atque quatuordecim ac fidei Ecclesiarum per Religiosos Sacerdotes ab illis praedictum. Ad eandem toties dicta AA. RR. PP. Plenipotentiarum utriusque Provincie, nomine suo, utriusque Provincie, utriusque Provincie, ac respective summa Provinciarum, de censibus, & quibusque praesentibus tam utriusque Provincie ad Provinciam, quae praesentibus, & praesentibus se se quatuordecim, & quatuordecim praesentibus, nam ab invicem per praefatos, & praesentibus praesentibus ac declarant, quod eas ab hinc nullatenus unquam in futurum, nec per se, nec per suos successores, aut alios Religiosos, aut quosvisque personam subdilectas quovis motivo, preterito, aut quovisque adventu praesentibus, tam respectu praesentibus, diuvisis Conventibus, una ratione praesentibus ad praesentibus excommunicationem, tam reclusionem, seu reclusionem Sacra Congregationis, quae Decretum Capituli Generalis Venetiarum moveant, quoniam ex omnia excommunicationem, aut ad litteras praesentibus, Religiosi Ecclesiarum, & eandem utraque Provincia observabit. Remanentes praeterea suo, & summa Provinciarum nomine, cuiusque explanationi, quae sit, & esse poterit aliquando contraria praesentibus anni, quovis modo recedendi in futurum a respectiva obligatione superius etiam omnia praesentibus talis Lectoribus more Sacristali tamen per Illustri Magnifico Domino Paulo Blyński Sylva Pro-

tonotario Apostolico in Regno Poloniæ, Generalis Auditoris Causarum Curie Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Domini Antonij Eugenij Vice-Comitis Archiepiscopi Ephesini, & Nuntii Apostolici in Regno Poloniæ, in mei infra-scripti Notarii Cancellarii præsentia confirmantes Adm hunc, manibus propriis subscripserunt, ut sequitur.

Fr. Joachinus Gozdowski Prior Trembovliensis, Procurator Provinciæ Russiæ Sancti Joseph Carmelita, nomine quo supra.

Fr. Marianus Szuszkowski Prior S. Annæ Montis Placidi, Procurator Provinciæ S. Joseph, nomine quo supra.

Fr. Felicianus Ciapinski Sac. Theol. Mag. Plenipotens, & Procurator Provinciæ Sancti Georgii Martyris, Carmelita, manu propria.

Fr. Georgius Kurmin Definitor Provinciæ Prior Conventus Zoludensis, Procurator Provinciæ S. Georgii Martyris, Carmelita, manu propria.

Fr. Carolus Michalski Sac. Theol. Magist. Secretarius Provincialis, & Provinciæ nomine, quo supra.

*Instrumentum Deputationis de quibus supra
sequitur tenor ejusmodi,
& quidem primi,*

Fr. Eustachius Rymowicz Sac. Theol. Magist., & Doct. humilis Prior Provincialis Provinciæ S. Georgii Martyris Ordinis Fratrum Beatæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo A. R. O.

Dilecto nobis in Christo A. R. P. Feliciano Ciapinski Sac. Theol. Mag. Doct. Ex-Provinciali Provinciæ nostræ. A. R. P. M. Georgio Kurmin Definitori Provinciæ. M. R. P. M. Carolo Michalski Socio Officii nostri, ac Secretario Provinciæ salutem in Domino, & in agendis Divinum Auxilium.

Quoniam ex Decreto Eminentissimi Domini Cardinalis Hofii Romæ edito hæc anno 1763. Martii 28. die ad mentem Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium Statutum sit, ut ab hac nostra Provincia Litthvano Ruthenæ S. Georgii Martyris, aut nos Provincialis in persona, aut per Procuratores nostros legitimos convenientes Varfaviam coram Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Nuntio Apostolico in Regno Poloniæ renunciemus liti, acquiescamus rescripto, & exequamur in omnibus, & per omnia secundum contextus dicti Decreti, & Concordiæ in Capitulo Generali Venetiis factæ, verum quia nos tum ob distantiam à Conventibus Albæ Russiæ, tum ob proxime celebrandum Capitulum nostrum futuro mense nimis occupatissimi, magnamque Provinciæ detrimentum vitare tenemur, vobis supra nominatis A. R. P. Sac. Theol. Mag. Feliciano Ciapinski Ex-Provinciali Provinciæ nostræ Plenipotentiariorum, & Procuratori à Provincia nostra in Sacra Congregatione recognito, ac coram Eminentissimo Cardinali Ponente pro nostra realitate fidejussori jurato A. R. P. M. Georgio Kurmin Definitori Provinciæ, & M. R. P. M. Carolo Michalski Socio Officii nostri jurato, ac Secretario Provinciæ nostræ, & hac in parte, nostra auctoritate quo ad omnia puncta expressa in Decretis Sacræ Congregationis, & Concordiæ Venetiis facta coram Illustrissimo Domino Nuntio

Apostolico, aut ejus Officio in termino præfixo danus plenariam facultatem, & potestatem peragendi munus Plenipotentiariorum, seu Procuratoris in hac causa Provinciæ nostræ finienda, cum altera Provincia S. Joseph, & tam quoad renunciationem litis, quam quoad executionem Religiosæ Decretorum Capituli Generalis, Sacreque Congregationis periciatiam concernentia, levetis de levatis, quietetis, statuatis, complanetis, omni meliori modo, ac perpetuo, ac si nos ipsi in persona nostra periceremus, levaremus, & delevatis quietaremus, statuaremus, complanaremus omni meliori modo, ac perpetuo, & nequid ob defectum informationis Jurisperitorum his partibus carentium legitimitatem Plenipotentis deficeret, pro robore validitatis, & legitimitatis concessam nobis a Sacra Congregatione facultatem insititendi Procuratores interponimus A. R. Paternitatis Vestræ, ac supra specificatis Plenipotentiariorum communicamus, ac ut supra autorizamus, & instituiamus, ratum, & gratum semper cum Alma Matre Provincia habituri.

Datum in Conventu nostro Czauzenoi anno 1763. die 13. Julii.

Fr. Eustachius Rymowicz Sac. Theol. Mag., & Doct. Provincialis Provinciæ Litthvano Ruthenæ Carmelita, manu propria.

Loco * Sigilli.

Ego infra-scriptus Provincialis Provinciæ Sancti Joseph Russiæ, una cum RR. PP. Definitoribus ejusdem Provinciæ, humiliter parendo Sacræ Congregationis Decreto Romæ 18. Martii anno præsentis, simul adjunctis ab Eminentissimo Ponente ad mentem ejusdem Sacræ Congregationis punctis satisfaciendo in locum mei ægra valetudine detenti eligo in veros, ac legitimos Plenipotentis, seu Procuratores, Adm. R. P. Joachinum Gozdowski Sac. Theol. Mag., & Doct. Priorem Trembovliensem, ac M. R. P. Alexandrum Wierzboski Priorem Horodiscensem, & M. R. P. Marianum Szuszkowski Priorem Conventus S. Annæ, Varfaviam ad Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Nuntium, pro prima die mensis Augusti accedendi, dantes iisdem, vel uni illorum ex supra nominatis Plenipotentibus, seu Procuratoribus plenariam, & omnimodam facultatem statim, ac a Provincia, & ab A. R. P. M. Provinciali Litthvanæ S. Georgii liti renunciandum fuerit Conventum Olesensem cum omnibus ad eundem pertinentibus resignare. Deinde medietatem peculii Civitatis communis stante unione collectæ reddere. Tempus trium mensium, & modum transitus Religiosorum juxta normam in Capitulo Generali Venetiis celebrato descriptam acceptare, & executionem Religiosæ appromittere, summam Patrimoniale olim M. R. P. M. Joannis Nepomuceni Jarczewski exsolvere, documenta, summæ dotalis M. R. R. P. Angeli Sipkowski reddere, & prævitiis quietationibus consignare, onera Misarum ad mentem tamen, & decisionem, & Constitutionem in Capitulo Generali celebrato Venetiis acceptare, & satisfactionem appromittere, cæteraque omnia juxta mentem, & dispositionem Sacræ Congregationis exequi, ac concludere, offerendo me cum tota Provincia ea omnia acceptaturum, & pro rata grato habiturum.

Datum in Conventu nostro Majori Leopoldensi die 10. Julii 1763.

Fr. Bertholdus Orlynski Sac. Theol. Mag., & Doct. Provincialis Provinciæ Russiæ S. Joseph.

Fr.

Fr. Angelus Postempski, Sac. Theol. Mag.
Ex-Provincialis, Ex-Absens Generalis.
Fr. Casimirus Bałdziewicz Sac. Theol. Mag.,
& Doct. Ex-Provincialis.
Fr. Thadzeas Czoynowski Sac. Theol. Mag.
Definitor Provincie.
Fr. Florentius Lewkiewicz Sac. Theol. Mag.
Definitor Provincie.
Fr. Albertus Hysiek Sac. Theol. Mag. Def.
finitor Provincie.
Fr. Petrus Olszewski Sac. Theol. Mag. Def.
finitor Provincie.
Fr. Evaristus Rudkowski Sac. Theol. Mag.
Socius Provincialis, & Secretarius Pro-
vincie.

Loco * Sigilli.

Petrus Jastrzebski Cancellarius.

Ex Protocollo Actorum Sacre Nuntiature
Apostolicæ extrañum, & Sigillo Illustrissimi
& Reverendissimi Domini Antonii Vice-Comi-
tis Archiepiscopi Ephesini, & Nuntii Aposto-
lici in Regno Poloniæ &c. Communit.

Loco * Sigilli.

Petrus Jastrzebski Publicus Sanctæ Autho-
ritate Apostolica Notarius Nuntii Aposto-
lici in Regno Poloniæ Cancellarius.

Loco * Sigilli.

Ego Gabriel Kasparowicz Protonotarius
Apostolicus Sacre Theologiæ Lector Licentia-
tus præsentem copiam vidi, legi, illamque de
verbo ad verbum concordare, cum suo origi-
nali, & authentico Instrumento inveni. In quo-
rum fidem &c. manum meam cum Sigillo ap-
positui, hac 5. mensis Octobris anno 1763. idem
qui supra manu propria.

Ex Originali Romæ in Ordinis
Archivio.

SUMMARUM

Sac. Congregatio Episcoporum, & Regu-
larium approbat, atque confirmat Ca-
pitularem Resolutionem Provincie no-
strorum Reformatorum Vallobelgii su-
per carentia utriusque vocis respectivæ
ad Religiosos, qui confecto curriculo stu-
diorum ad confessiones excipiendas non
admittantur.

Emi, & Rmi Domini.

An. 1763. 19. Aug. **P**atres Carmelitæ Reformati Provincie Wal-
lobelgii, EE. VV. Oratores humillimi, ex-
ponunt, quod congregati in Comitibus Provin-
cialibus, habitis Nivelis die 29. Aprilis anni
currentis 1763. Provincie illius tum spirituale,
tum temporale bonum intuentes, studiosorumque
suorum progressum magnopere desiderantes, &
experientia longæva experti, plurimos Religio-
sos Juvenes in studio tam philosophico, quam
theologico segnes, & negligentes esse, qui, si
operam dedissent, obsequi præstandi capaces se
præstitissent, ut imposterum pigritiis, & negli-
gentiis in ipsa Provincia fiat satis, Capitulari-
tæ resolverunt, & nullo renitente, ut ex adne-
xo authographo, concluderunt, ut omnes studiosi
memorate Provincie, qui, completo cursu Theo-
logico, tum ab Ordinis examine, tum ab aliquo
Ordinario pro Confessionibus sæcularium exci-

piendis admissi non fuerint, ad normam PP. Do-
minicanorum regionum illarum, & Carmelitarum
Provinciæ Flandriæ, voce & activa, & passiva
careant, quæque Capitularis resolutio locum dum-
taxat, effectumque suum plenum sortiatur pro no-
viter profitendis, & post consequutam Concilii
Ordinis, ac EE. VV. confirmationem; & ista
obtentâ, perlegetur, & a quolibet Novitio Cle-
rico ante votorum Professionem admittetur.

Cum itaque Oratores (prout in calce me-
morati adnexi authographi) ejusmodi ipsorum
resolutionis jam ab Ordinis Concilio exoptatam
confirmationem retulerint, humiliter supplicant
benignitati EE. VV., ut & ipsarum assensu præ-
stare digentur, contrariis quibuscumque non
obstantibus.

Sacra Congregatio &c. attenta relatione
P. Procuratoris Generalis, benigne indulgit pro
gratia petitiæ approbationis.

Romæ 19. Augusti 1763.

C. A. Card. Cavalchini.

J. Archiep. Petren. Secretarius.

XVII.

Romæ ex Typographia Rev. Cameræ
Apostolicæ.

SUMMARUM

Constitutio super facultatibus, nomine
Summi Romani Pontificis Populo be-
nedicendi, alias nonnullis Regularibus
Ordinibus concessis.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

DEcet Romanos Pontifices assiduas su-
per Dominicum gregem excubias, An. 1763. 30. Aug.
divino præcepto agentes, quæ ad fide-
lium pietatem fovendam, diversis Eccle-
siasticis Ordinibus, pro eorum in Eccle-
siam meritis a se, vel a Romanis Pontifi-
cibus prædecessoribus suis indulta sunt,
si aliqua exinde minus congrua, & eorum
voluntati, ac menti consentanea exorta
comperiantur, provida diligentia, ac
prudenti circumspectione ita coercere, ac
moderari, prout melius ad animarum sa-
lutem, & Catholicæ Ecclesiæ decorem,
in Domino putant salubriter expedire.

2. Cum alias per nostras Literas sub
plumbo incipientes: Inexhaustum: datas
tertio nonas Novembris Pontificatus No-
stri Anno Quinto, Venerabilibus Fratri-
bus Nostris Patriarchis, Primatibus, Ar-
chiepiscopis, & Episcopis duabus anni so-
lemnitatibus, nimirum Paschate Resur-
rectionis Domini, alioque festo solemni
N n n eorum

eorum arbitrio designando: Prælati vero inferioribus usum Pontificalium, cum Territorio separato, & iurisdictione quasi Episcopali habentibus, semel in anno, in uno ex diebus, in quibus eorum singulis Pontificalium usus ab Apostolica Sede permittitur, nempe in præfato solemniter die Paschatis Resurrectionis Dominicæ a Nobis præfinito, Populo in Ecclesia congregato, Apostolica Summi Romani Pontificis pro tempore existentis auctoritate, illiusque nomine, facultatem solemniter benedicendi, cum elargitione plenariæ Indulgentiæ, juxta ritum, & formam tunc traditam, concesserimus; in iisdem Literis facultates similes impertiendi Romani Pontificis nomine Apostolicam benedictionem aliquibus Regularibus Ordinibus concessas præservavimus; distincte tamen dilectis filiis, eorundem Ordinum Superioribus, & Professoribus, etiam speciali mentione dignis, facultate, & indulto hujusmodi gaudentibus, & qui in posterum gaudebunt, injunximus, ac præcipimus, ut quibus diebus Episcopi facultate hujusmodi uterentur, & elargienda prædicta solemniter Benedictione penitus abstinerent, prout in dictis Literis plenius continetur.

3. Verum, cum ad Nos perlatum sit, ex quo in concessionibus illis Ordinibus factis minime fuit expresse præscriptum, regulares personas ad impertiendam supra Populum Benedictionem a propriis Superioribus designatas, opportunam prius ab Archiepiscopo vel Episcopo, aut Præfato respectu loci illius licentiam exquirere debere, functiones hujusmodi absque Ordinatorum licentia, & permissione, imo ipsis aperte dissentientibus, non semel, sed pluries in anno, atque etiam contra nostrum expressum præceptum, & mandatum iisdem diebus, quibus a prædictis Locorum Prælati peraguntur, non sine gravi Christianæ pacis perturbatione, & fidelium scandalo, a Regularibus peragi contigisse.

4. Quare, cum maxime dedecet, & tolerari ubique non debeat, Apostolica jussa, & mandata, a Religiosis præcipue Viris negligi, aut non servari, & omnino incongruum sit, solemnem super Populum, & sacram peragi actionem, ignaris, vel dissentientibus Pastoribus, quibus

eiusdem Populi cura, & sollicitudo, divina disponente clementia, commissa est, hujusmodi non mediocri malo congrua Apostolicæ provisionis remedia adhibere volentes, ut in posterum Apostolicæ Sedis, & aliarum Ecclesiarum Pastoribus debitus honor, ac reverentia habeatur, utque cujuscumque discordiæ, ac dissensionis fomite, & causa sublata, pax, & concordia in procuranda Fidelium salute, inter sacros Ecclesiæ Dei Ministros retineatur diligentius, & exactius custodiatur; Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra in perpetuum valitura sanctione constituimus, decernimus, ac declaramus, Regulares Ordines etiam specialiter exprimendos, quibus facultas benedictionem elargiendi super Populum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostriis quomodocumque concessa, & per Nos in dictis Nostriis Literis præservata fuit, eorundem Ordinum personas Regulares ad id designatas, ac Superiores ipsos, facultate, & concessione hujusmodi respectu uti non posse, sine scientia, & permissione Episcopi Diocesani, aut Prælati Loci ordinarii activam iurisdictionem in Clerum, & Populum habentis, ab ipsis quidem ante in scriptis impetranda, quam per publica edicta, seu enunciationes, aut proclamationes Populum de Benedictione statim die elargienda, ut se ad Sacramenta Confessionis, & Communionis ea die suscipienda disponat, certiores faciant, vel si edicta hujusmodi omitti contingat, triduo saltem ante ipsam diem Benedictionis, eadem licentia, & permissio in scriptis impetrari omnino debeat, sub pœna suspensionis ab omni officio, & dignitate, aliisque arbitrio nostro inferendis.

5. Decernentes, præsentibus Nostriis Literis, & in eis contenta, ex quibusvis causis, vel prætextibus, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, vel quomodolibet retractari, suspendi, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus umquam posse, easque omnino sub quibusvis contrariis Constitutionibus, revocationibus, suspensionibus, derogationibus, decretis, vel declarationibus, no-

visque

visque privilegiis generalibus, & specialibus pro tempore faciendis minime comprehendendi, sed semper ab illis exceptas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab iisdem Ordinibus Regularibus, Superioribus, & personis quibuscumque, perpetuo, & inviolabiliter absque declaratione aliqua observari debere: Sicque in præmissis omnibus censi, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, ac etiam privilegiorum eorumdem Ordinum Conservatores, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentes, Causarum quoque Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

5. Non obstantibus quorumvis Prædecessorum Nostrorum, ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, privilegiis quoque ipsis Ordinibus, & eorum singulis in genere, vel in specie a Prædecessoribus præfatis, etiam quacumque causa, ac sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac quibuslibet derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie concessis, ac etiam pluries confirmatis, & innovatis: Quæ omnia, & singula, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad effectum validitatis, perpetuæ firmitatis, & observantiæ præmissorum omnium, & singulorum, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse moderamur, & quatenus opus sit

Part IV.

illis opportune, & valide derogamus, contrariis quibuscumque.

6. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ iisdem præsentibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

7. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostræ Constitutionis, declarationis, decreti, moderationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ, 1763. tertio Kalendas Septembris, Pontificatus Nostri Anno Sexto.

C. Cardinalis Pro-Datarius.

N. Card. Antonellus.

VISA DE CURIA

J. Manassei.

L. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Reg. in Sec. Brevium.

Ex copia, quæ asservatur Romæ
in Ordinis Archivio.

SUMMARY

*Præcipitur ne Patres Provincia S. Josephi
& S. Georgii valeant fundare proprios
Conventus intra limites alterius.*

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini.

FRater Michael Pieszycki Ordinis Carmelitarum Antiquæ Regularis Observantiæ Assistent in Urbe pro Provinciis Poloniæ, humillimus EE. VV. Orator devotè exponit præteritis mensibus aſtam esse in hoc Supremo Tribunali litem, & controversiam inter Religiosos ejusdem Ordinis Provinciæ Polono Lithuanæ, & alteros Provinciæ Polono Ruthenæ, super impetita per eosdem Religiosos Lithuanos nova Conventuum divisione, verum cum hujusce prætensionis in subsistentiam EE. VV. statim perspexerint hinc propositis Dubiis videlicet I. An iaret arbitrium pro apertione oris in casu, & quatenus affirmative: II. An sit locus novæ divisioni Conventuum & quomodo in casu &c. haud hæsitavit rescribere

*An. 1764.
24. Febr.*

Nnn 2

bere sub die 18. Martii 1763. negative ad Primum; Ad secundum proviſum in primo, & ad mentem Eminentiſſimi Ponentis, & mens fuit, ut pro bono pacis Provincia Polono Ruthenæ concedere deberet alteri Lithuanæ Conventum Oleſcenſem, quemadmodum reipſa ſequutum eſt, cum vero non ſolum idem Orator, ſed etiam omnes Religioſi Provinciæ Polono Ruthenæ ex animo peroptent Fraternali pacem, & concordiam cum altera Provincia continuo ſervare, omneſque aliarum litium, & controverſiarum occaſiones proutſus removere, acdeſtruere; hinc obſequentiſſime ſupplicat EE. VV. ut decernere dignentur, quod nec Religioſi Provinciæ Polono Ruthenæ, nec illi Provinciæ Polono Lithuanæ debeant quemcumque erigere, ac quomodolibet fabricare extra limites, & conſinia propriæ Provinciæ, ut ita evitentur omnia ſcandala, & cauſæ amantudinæ, quæ diverſimode inter Religioſos earundem Provinciarum certo certius exorirentur, tum quia daretur occaſio viciniſſimi ſubripiendi elemoſynas, tum quia delinquentibus ſacilius aperiretur via conſugiendi ad Conventus alterius Provinciæ ad eſſugiendas penas, quas luere deberent, tum quia magis inter dictos Religioſos excreſceret ea naturalis antipatia, quæ ſemper viguit, & ob quam præſertim fuit a Lithuanis excitata lis in hac Sacra Congregatione, tum demum quia ſi fabricarentur Conventus extra enunciatis limites, omnino fraudata remaneret intentio, & voluntas EE. VV. quæ ob iſtiusmodi motiva jure optimo decreverunt, ut ſervaretur diviſio jam facta per nationes, & conſinia, qua de re ut tutius, ac perpetuo ſtabiliri poſſit inter dictos Religioſos ea pax, & concordia, quæ tantopere ſervari oportet, ſupplicat dictus Orator humiliori, qua poteſt veneratione EE. VV., ut decernant, quod nec Religioſi Lithuani audeant Conventus fabricare intra Ducatum, ſeu Provinciam Ruſſiæ Polonæ, & reſpectivè Religioſi ejusdem Ruſſiæ Polonæ in Magno Ducatu Lithuanæ, quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Episcoporum, & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo De Rubeis Ponente cenſuit reſcribendum, prout præſentis Decreti vigore reſcripſit, ac Decrevit, Patres Carmelitas duarum reſpective Provinciarum in ſupplici libello nominatarum non poſſe in poſterum devenire ad novas Fundationes intra limites alienæ Provinciæ juxta preces, inconſulta eadem Sacra Congregatione.

Romæ 24. Februarii 1764.

G. Card. Cavalchini.

Loco * Sigilli.

J. Archiep. Petren. Secretarius.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

Copia Decreti, quo in infrarecenſiſſis Provinciis reſtituuntur Novitiatus Conventibus, in quibus jam erant assignati ante Breve regnantis Summi Pontificis Clementis XIII. Hinc in Provincia Neapolis ſtabilitur in Conventu Montis Sancti Neapolis; in Provincia Apuliæ in Conventu Cryptalium; in Provin-

cia Aprutii in Conventu Terami; & in Provincia Calabria in Conventu Caroleorum.

Sacra Congregatio ſuper Diſciplina Regulari, An 1764. referente Eminentiſſimo Domino Cardinali Gal. 30. Maij. li ſub die 28. Maji currentis anni, decrevit conſulendum Sanctiſſimo, ut quoad Provincias Neapolis, Apuliæ, Aprutii, & Calabriæ fiat gratia juxta petita cum derogatione in hac parte Brevis editi 1759. ad quem eſſectum facta de iis omnibus per me inſcriptum Secretarium relatione eidem Sanctiſſimo Domino Noſtro in audientia habita die 30. diſti menſis, Sanctitas ſua benigne annuit; & præſens Decretum perinde valere dixit, ac ſi deſuper expedite fuiſſent Literæ Apoſtolicæ, contrariis quibuſcumque non obſtantibus.

Romæ ſupradicta die 30. Maji 1764.

P. H. Card. Guglielmi Præſectus.

Loco * Sigilli.

G. De Laſcaris Patriar. Jeruſolym. Secr.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Prohibetur, ne famina introducantur in clauſuram Regularium ubique exiſten. nec ſub prætextu conſuetudinis, & ſervitii præſtan. cæmentariis, quod quidem Decretum emanavit ad tollendum hujusmodi abuſum præſertim in Provincia Piceni.

CUM ad notiſſimam Sacræ Congregationis ne. An 1764. gotiis, & conſultationibus Episcoporum, & 17. Julii.

Regularium præpoſitis pervenerit, quod in pluribus virorum Regularium Cœnobii, & præſertim in Piceni Provincia abuſus irrepſerit introducendi mulieres intra ſepa clauſuræ, ad eſſectum comportandi cœmenta occaſione fabricæ, vel alia peragenda laboreria, maximo cum Religioſorum periculo, Picenarum admiratione, & ſecularium ſcandalo. Voluit propterea eadem Sacra Congregatio hujusmodi pernicioſum proutſus eliminare abuſum, ideoque decrevit, ac declaravit: Non licere in clauſuram Regularium ubique locorum exiſtentem introducere feminas, nec ſub prætextu conſuetudinis, & ſervitii præſtandi cœmentariis, ſub penis latis contra violantes clauſuram, idque omnibus Ordinum Superioribus notificari mandavit.

Romæ 13. Julii 1764.

Concordat cum originali ab ipſa Sacra Congregatione tranſmiſſo; ideoque &c.

Fr. Chriſtophorus Alvarez de Palma Procurator Generalis.

Loco * Sigilli.

Fr. Joachim M. Spinedi Socius, & Secr.

R. A. P. Procurator Generalis.

Ex tranſumpto aſſervato Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

In Provincia noſtra S. Angeli deſignatur pro altero Novitiatu, Conventus Drepanenſis.

BEATISSIMO PADRE.

scoporum, & Regularium prepositis, tenoris sequentis videlicet.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1764. 14. Junii. Il Provinciale, Definitori, e Padri Carmelitani ni Calzati della Provincia di S. Angelo in Sicilia, prostrati ai piedi della S. V. umilmente l'espongono, come avendo di già eretto il nuovo Noviziato nel Convento di Carini a tenore del Breve emanato dalla S. V. nell'anno 1759. ove attualmente si vestono, e si professano i Novizj, sperimentano al presente non essere bastevole questo solo luogo di Noviziato, sì per la non molta capacità del medesimo, sì anche per la vastità della detta Provincia composta di 40. Conventi, gran parte de' quali sono lontanissimi da Carini, che perciò molti de' Postulanti si astengono dal farsi Religiosi, con grave danno de' Conventi lontani. Motivo per cui sono stati sempre per lo passato due Noviziati in detta Provincia assegnati dalla S. Sede.

Supplicano pertanto essi Oratori umilmente la S. V. a voler loro concedere (oltre al suddetto eretto nuovamente in Carini, che resterà sempre siso a tenore del Breve) un altro secondo Noviziato; e propriamente nel Convento della Città di Trapani, luogo più comodo all'altra parte della Provincia, e pel passato stato sempre luogo di Noviziato, il quale tiene tutti i requisiti ricercati dalla fel. mem. di Clemente VIII. per tale effetto; siccome costa dall'informo, e relazione del Vescovo di Mazzara ultimamente mandata nella Sagra Congregazione della Disciplina, e dalla medesima ricercata. Che della grazia, quam Deus.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis, verisimè existentibus narratis, cum facultatibus necessariis, & opportunis a „ Sanctissimo Domino Nostro, sub die 7. Junii currentis anni specialiter attributis, presentis „ Decreti tenore designat, ac deputat pro Novitiatu enunciatum Conventum Drepanensem in Provincia S. Angeli Carmelitarum Siciliae, „ firmo tamen remanente Novitiatu in Conventu Carini. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romæ 14. Junii 1764.

P. H. Card. Guglielmi Præfatus.

Loco * Sigilli.

G. De Lascaris Patriar. Jerosolym. Secr.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

In vim Decreti S. Congregationis Episcoporum, & Regularium sub die 28. Januarii 1763. emanati Conservatorium S. Gabrielis in Civitate Capue existens erigitur in formale Monasterium Ordini nostro subiectum.

Die 24. mensis Augusti 1764.

Illustrissimus Dominus Vicarius, ac Delegatus Apostolicus Capuanus, viso libello Sanctissimo Domino nostro PP. Clementi XIII. porrecto pro parte Prioris, & Oblatarum Ordinis Carmelitarum Regalis Conservatorii sub titulo S. Gabrielis Arcangelii hujus Civitatis Capue, ac Referipto Sacre Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Epi-

An. 1764. 30. Aug. LA Priora, e Religiose Carmelitane del Real Monastero di S. Gabriello della Città di Capua, prostrate a piedi di V. S. umilissimamente l'espongono il loro ardente desiderio di rinferarsi con perpetua Clausura, vivendo in tal forma da più anni, ed al presente bramano di realmente segregarsi dal secolo per mezzo della detta Clausura; che perciò porgono alla S. V. le di loro suppliche, affinché si degni accordar loro tal grazia, siccome si è compiaciuta benignamente concedergli quella della conferma delle Regole, e Costituzioni con suo Apostolico Breve. Ed inoltre pregano la S. V. volerli degnare di spiegar nell'occasione della Clausura, esser le Religiose supplicanti soggette all'Ordine Carmelitano, cioè al Reverendissimo P. Generale pro tempore, e suo Deputato, secondo si ritrovano presentemente dalla di loro fondazione, essendo questo anche piacere di S. M. Cattolica, e del Regnante nostro Sovrano, che con ispecial privilegio ha dichiarato Reale il di loro Monastero. Ed affinché si mantenga l'osservanza coll'intrapreso fervore, si desidera dalla detta Priora, e Religiose tutte, che il loro Fondatore il P. Maestro Salvatore Pagnani Esprocurator Generale de' Carmelitani seguisse a governar da Superiore, come a fatto finora, e conforme è dovere rispetto all'operato, ed al sommo zelo, e premura, che il medesimo Padre lor Fondatore ha, che questa casa di Maria Santissima sia perfetta, come Iddio la vuole, onde debba il detto Padre esser inteso sempre, ed in tutte le occasioni, che il Monistero tiene necessità di esser provisto.

Pet ultimo unicamente desiderano, e caldamente ne supplicano la S. V. di accordargli la licenza di poter loro stesse seguitare ad uscir nella loro Chiesa, e Sagrestia per la pulizia, e adorno di essa. Tanto sperano dalla munificenza, ed innata bontà della S. V. compromettendosi di sempre pregare pel mantenimento, e conservazione della medesima S. V. per molti anni, come richiede il bisogno della Chiesa; e come vere figlie di essa, e suddite di V. S. restano a suoi Santissimi piedi, baciandoli sempre con vera fiducia di ottenere quanto bramano. Et Deus &c.

Seguono le sottoscrizioni della Priora, e Religiose del suddetto Monistero. Siegue la ricognizione de' caratteri.

„ Sacra Congregatio Eminentissimorum, & „ Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & „ Regularium preposita, ad quam Sanctissimus „ Dominus noster supplicem libellum remisit cum „ facultatibus necessariis, & opportunis, referente Eminentissimo Feroni Ponente, attenta relatione Archiepiscopi Capuani, eidem benigne commisit, ut, veris existentibus narratis, „ & postquam sibi confiteret, Conservatorium „ cum Ecclesia, Campanili, Sacristia, Choro, „ Collocatorio, Refectorio, Dormitorio, Hortis, „ Officinis necessariis, spatiis, numerisque omnibus esse absolutum, & suppellectili tam Sacra, „ quam profana sufficienter instructum, ad petitam formalis Monasterii erectionem, sub jurisdictione PP. Carmelitarum Calceatorum, „ previa taxatione dotum juxta morem Regionis,

nis, pro suo arbitrio, & conscientia, servatis servandis deveniat; ac insuper eadem Sacra Congregatio commisit P. Generali Ordinis Carmelitarum, ut pro suo arbitrio, & conscientia deputer in Directorem prefati Monasterii Patrem Magistrum Pagnani, cum approbatione tamen eiusdem Archiepiscopi Capuani, & permittat Monialibus egrediendi è Clausura pro principalioribus anni solemnitatibus, & festivitate Ecclesie, ad effectum eandem Ecclesiam mundandi, & ornandi, servatis tamen cautelis designatis ab Archiepiscopo in sua relatione, nempe, quod Janua interior, per quam Moniales ingrediuntur Ecclesiam, non aperiatur, nisi prius porta exterior ejusdem Ecclesie bene clausa, & custodita extiterit, & claves tradite fuerint illi, qui juxta Regulæ Institutum, eas conservare, & retinere debebit.

Romæ &c.

C. A. Card. Cavalchini.

Loco * Sigilli.

J. Bonaccorsi Secretarius.

Attenta voluntatis exploratione Priorissæ, & Oblatarum enunciati Conservatorii numero triginta, cupientium se reduci in perpetuam Clausuram, ac visitatione per eundem Illustrissimum Dominum Vicarium Apostolicum habita, ex qua constat, Conservatorium prædictum cum Ecclesia, Campanili, Sacristia, Choro; Collocutorio, Refectorio, Dormitorio, Hortis, Officinis necessariis, spatiis, numerisque omnibus esse absolutum, & suppellectili tum sacra, tum prophana, per quam sufficienter, & apprimè instructum visisque vid., & cons. conf. censuit, Conservatorium prædictum fore, & esse erigendum, pro ut Apostolica, qua fungitur auctoritate erexit in formale Monasterium, sub iurisdictione tamen PP. Carmelitarum Calceatorum. Dotem vero pro Monialibus, sive Puellis Religiosum habitum suscipere volentibus taxavit in ducatos quingentum, & in aliis ducatis quinquaginta erogandis in usum, & necessitates Sacrarum, sive Sacristie. Insuper approbavit, vita durante, in Directorem prefati Monasterii Adm. R. P. Magistrum Salvatorem Pagnani Ordinis Carmelitarum a Reverendissimo P. Ministro Generali ejusdem Ordinis deputatum salvis tamen juribus Archiepiscopo Capuano pro tempore existentis quomodocumque competentibus, juxta Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas, & singulariter Constitutionem Gregorii PP. XV., que incipit: Inscrutabili. Et ita &c. hoc sum &c.

Dominicus Volpicelli Vicarius, atque Executor Apostolicus.

D. Antonius Sabbatino Cancellar.

Sequitur fides notificationis hujusce Decreti in forma.

Ex Originali asservato in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Datur facultas Priorissæ Monasterii S. Gabrielis Civitatis Capuæ visitandi aliud Monasterium ab eademmet in loco Grumæ fundatum.

Die 5. mensis Septembris 1764.

Illustrissimus Dominus Vicarius Capuanus, ac Delegatus Apostolicus, viso libello Sanctissimo Domino Nostro PP. porrecto pro parte Mo-

nialium Venerabilis Monasterii sub titulo Sancti Gabrielis erecto in Casali Grummi Averfanæ Diocesis, ac Referipto ex Audientia Sanctissimi habito ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Secretario Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium tenoris, ut infra.

BEATISSIMO PADRE.

L F. Monache del Monistero sotto il titolo di S. S. Gabriello, eretto nel Casale di Grumo, 7. Sept. Diocesi d'Aversa prostrate al bacio de' Santissimi piedi, umilmente espongono, come le medesime si trovano nel preciso bisogno così per lo spirituale, che pel temporale di essere da tempo in tempo visitate dalla Madre Suor Mariangiola del Divino Amore, attuale Priora del Monistero di S. Gabriello della Città di Capoa, Fondatrice di ambidue li Monisteri. E perche in virtù di Bolla Apostolica fra breve si dovrà procedere alla Clausura del detto Monistero di Capoa, supplicano pertanto degnarsi V. B. dispensare, che detta Priora, e Fondatrice, secondo i bisogni possa visitare le sue figlie in Gesù Cristo per accrescimento dell'opera, e maggior gloria di Dio.

„ Ex audientia Sanctissimi habita ab infra scripto Domino Secretario Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium sub die 6. Aprilis 1764. Sanctitas Sua, attenta relatione Vicarii Generalis Averfani, benigne annuit, & propterea commisit Vicario Apostolico Capuano, ut, veris existentibus narratis, petitam facultatem enunciatae Moniali Sorori Mariæ Angelæ a Divino Amore se transferendi ad Monasterium S. Gabrielis de licentia Ordinarii Averfani, pro duabus; vel ad summum tribus vicibus singulis annis ad triennium tantum pro suo arbitrio, & conscientia impertiat; Ita tamen, ut transitus recta via, & sine ulla ad extraneum locum diversione, comitantibus honestis Matronis, ac, si commodè fieri possit, proximioribus consanguineis ipsius Monialis Rheda, seu Leticia fiat, & si contingat per viam pernoctare, vel cibum sumere, id in aliqua honesta domo, non vero in publicis tabernis sequatur. Et in reliquis omnia, quæ circa hujusmodi Sanctimonialium translationes per Sacros Canones, Sanctum Conc. Trident., & Apostolicas Constitutiones præscriptæ sunt, religiose serventur.

Romæ &c.

C. A. Card. Cavalchini.

Loco * Sigilli.

J. Archiep. Petren. Secretarius.

Visa Epistola Illustrissimi Domini Vicarii Averfani, ex qua constat, exposita Sanctitati Sux esse vera, Apostolica auctoritate impertitus fuit petitam facultatem enunciatae Moniali Sorori Mariæ Angelæ a Divino Amore per triennium tantum se transferendi ad Monasterium S. Gabrielis, de licentia tamen Ordinarii Averfani tribus vicibus singulis annis spatio dierum octo, inclusis diebus accessus, & recessus. Ita tamen, ut transitus recta via, & sine ulla diversione ad extraneum locum, comitantibus honestis Matronis, & si commodè fieri possit, proximioribus consanguineis ipsius Monialis, Rheda, seu Leticia fiat; & si contingat per viam pernoctare, vel cibum sumere, id sequatur in aliqua honesta domo, non vero in publicis tabernis. Mandavit insuper religiose servari omnia, quæ

quæ præscripta sunt per Sacros Canones, Sacrum Conc. Tridentinum, & Apostolicas Constitutiones circa translationem Monialium, & non alias, aliter, nec alio modo, petitam facultatem impertitus fuit. Et ita &c. omni &c. Dominicus Volpicelli Vicarius Apostolicus. D. Antonius Sabbatino Cancellarius. Sequitur legalitas.

XVIII.

Romæ ex Typographiâ Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARY

Confirmatur Decretum super alternativa in Electione Provincialis, ceterorumque Officialium Provincie Romanae imposterum inviolabiliter servanda.

CLEMENS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1763. 22. Mar. **S**uprema Apostolicæ charitatis, providentiæque nostræ erga omnes Christianos fideles, atque eos potissimum, qui e fluctibus Sæculi erepti ad tranquillum Religionis portum confugerunt, adhibenda a Nobis cura maximopere postulat, atque exigit, ut omnem Pontificiæ benignitatis, auctoritatisque operam, consiliumque in hoc studiosissime collocemus, ut dissidiis, partiumque studiis procul amotis, atque eliminatis, ubi opus esse constiterit, omnia inter Viros præsertim Religiosos in pace fiant, & omnia ad divinum cultum adaugendam, regularem disciplinam confirmandam, procurandamque æternam Animarum salutem componantur, constabulanturque.

2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Minister Provincialis, & Definidores Provinciales, & Ex-Provinciales Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Provinciæ Romanæ nuncupatæ, quod cum eorum Provincia composita sit, partim ex iis, qui in Statu nostro, & hujus Apostolicæ Sedis temporali dominio subiecto nati sunt, partim vero ex iis, qui ex exteris Nationibus oriundi ad Religiosum habitum suscipiendum admissi in eadem Romanam Provinciam aggregati sunt, pro retinenda pace, & concordia inter diversos huiusmodi Homines sub suavi Dominicæ servitutis iugo in uno Sanctæ Religionis cœ-

tu adunatos a longissimo tempore, ulque in præsens in electione Ministri Provincialis semper stabili more alternativa servata est, ad perpetuum autem, & commune ejusdem Provinciæ bonum, ad conservandam etiam in futurum pacem, & tranquillitatem, ac retinendum spiritum unitatis in vinculo charitatis in novissimo Capitulo Provinciali, quod sub præsentia dilecti filii moderni Ministri Generalis in Conventu Sanctorum Silvestri, & Martini de Urbe nuncupat. habitum est mense Junii superioris anni 1764., huiusmodi alternativa, ejusque modus, ac forma perpetuis futuris temporibus servanda unanimi omnium Suffragantium, consensu firmata est, & solemne, rebus omnibus mature perpenſis, super ea confectum est decretum, quod est tenoris, qui sequitur:

Feria secunda, quæ fuit decima octava præfati mensis, ad triplicem Campanule sonum, Gremiales omnes jussu Præfatis pridie admoniti convenerunt in aula Capituli, & implorata S. Spiritus ope, primo proposita fuit secretis suffragiis discutienda alternativa Provincialatus imposterum tenenda. Lecta igitur est per Secretarium Legis huiusmodi formula. Alternativa equalis hinc inde, & perfecta pro hac Romana Provincia erit huiusmodi: I. Duo corporis universi veluti membra constituentur: hinc Romani omnes, & quicumque alii quorumcumque Locorum Romani Pontificis temporali dominio Subditorum; inde vero ceteri omnes cujuscumque tandem Nationis illi fuerint, sive intra, sive extra Italiam. Provincialatus successive erit alterutrius membrorum: & quia pro hac vice electus Provincialis est ex parte Exterorum; erit immediate futurus Provincialis ex parte Romanorum. In casu assumptionis ad altius Ministerium, vel mortis, Vicarius Provincialis instituetur ex parte ipsius assumpti, vel demortui ad complementum gubernii. Socius Sacre Visitationis semper erit ex parte altera: hinc si Provincialis fuerit ex alienigenis, Socius erit ex parte Romanorum, & viceversa Definidores erunt semper duo hinc, & duo inde ex alterutra partium, juxta numerum Suffragiorum, qui plura habuerit, erit primus, & ceteri de more subsequen-

sequentur. Socii Provincialis ad generale Capitulum ituri, unus ex parte una, alter vero erit ex altera, juxta numerum Suffragiorum, qui plura habuerit, erit primus. Custos Provinciae semper erit ex ea parte, qua Provincialis eligitur. Provincialis pro casibus fortuitis erit ad libitum Provincialis electi, & ex ea parte, quam maluerit. Ad Prioratus tandem indifferenter eligentur idonei quicumque ex alterutra partium videbuntur. Nec ullum inferet praedictum, quod plures sint ex una parte, quam ex altera; non enim quantum ad hoc attendenda est Nationis ratio, sed potius eligendorum probitas, & prudentia. Lecta igitur, & publicata Lex, primo acclamatione, recepit per voces, tum vero per Suffragia secreta ad trutinam revocata, cum sexaginta numero essent Vocales omnium affirmativo calculo probata est. Et tertio petente Praefide num foret canonicè resoluta? Tertio iterum vocibus est confirmata.

3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes praesentem Decretum, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio communiri summo opere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

4. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, praefatum Decretum cum omnibus, & singulis in eo contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus.

5. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectabit, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciae, & Ordinis praefatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Martii 1765. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

N. Card. Antonellus.

Loco † Sigilli.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARY

Sequuntur Decreta emanata ab anno 1751. usque ad 1758. super variis Casibus occurrentibus in Ordine nostro per organum Sacrae Congregationis super Disciplina Regulari.

Beatissimo Padre.

LI Priori de' Conventi di Pamplona, Tudela, Dal 1751. Le Sanguessa del Regno di Navarra dell'Ordine Carmelitano Umilissimi Oratori della S. V. al 1764. prostrati a suoi Santissimi piedi umilmente l'espongono, come dalla san. mem. di Benedetto XIII. fu sotto il dì 4. Luglio 1726. concessa facoltà al P. Gaspare Pizzolante allora Generale di tutto l'Ordine sudetto, di potere erigere nel Convento di Pamplona una nuova Casa di Noviziato colla condizione, che in esso non si potesse

reflèro validamente ammettere all'anno della
 persona, per indi far la Regola professione, se
 non li soli Nationali del Regno di Navarra.
 Ma perchè dopo l'esercizio di detto Noviziato
 erano, non ostante la restrittiva della nazione.
 Questi, stati ammessi in essi alcuni Naturali di
 altri Regni, e non già di quello di Navarra,
 quia dopo l'anno di prova, avevano anche fat-
 ta la loro solenne Professione, di cui per altro
 erano i Professi contesti, e la Proposita par-
 temente esclusiva. Perciò fecero gl'Oratori nell'
 anno 1746. ricorso a V. B. supplicandola a vo-
 ler degnarsi concedere al P. Generale ordinario le
 eccettive, ed opportuna facoltà di far rimediare
 agli Professi, indetti la loro Professione in ma-
 ni di quel Religioso, che egli avesse rigettato,
 o propulso per una ragione, ed insieme, di de-
 rogare alla restrittiva solenne dell'ammissione,
 nel questuo Noviziato de' soli Navarri, etien-
 dendola a tutti quelli altri, anche di altri Re-
 gni, che quelli di necessary requisiti, braves-
 sero in esercizio di esser ammessi nella Reli-
 gione, e V. B. degnossi fare il seguente refutiva.
 Al P. Generale della Racolta Oppressione, e
 necessario per ciliare le Professioni, e quamo
 al rinviare li suoi nuovo Memoriali colle
 ragioni.

Inviata di una tal facoltà ch'è il P. Ge-
 nerale la sua revocazione al Provinciale della
 Provincia d'Aragona, acciò nelle di lui mani
 avvenire quelli Religiosi radicati la loro profes-
 sione, il che hanno li medesimi elogio con-
 indicibile loro consolazione. Ed ora, che una-
 re già adempita la prima parte delle braver
 degli Oratori, non resta se non che la S. V. li
 degni di far la seconda parte di esse, cioè di
 concedere la facoltà di ammettere li Navarri
 anche de' Regni diversi da quello di Navarra
 nel Supranumero Noviziato, derogando in ciò
 alla prima restrittiva fatta dalla sin. sin.
 di Benedetto XIII. al quale effetto supplico-
 no alla reverenda considerazione di V. B. que-
 sto solenne raggione, che giustificano la ra-
 gionevolezza della loro supplica. La prima rag-
 giune per cui s'imbocca gl'Oratori ad esul-
 minare l'impulso da V. B. in luogo di detta
 restrittiva si è, che concorrono spessi molti
 giovani di altri Regni diversi da quello di Na-
 varra, ad esso poco vicini, e molte volte anco-
 ra stranieri, per venire l'ultimo Religioso, non
 potendo essi essere ricevuti nel Noviziato di
 Pamplona, recluso escluso dall'adesingimento dei
 loro desiderio, e avozione, e la Religione
 priva dell'acquisto di quei bravi talenti, che
 colla loro vedizione aspirar potebbero. La se-
 conda ragione nasce dalla necessità stessa,
 che hanno i Religiosi di tutti e tre i Conven-
 ti fedeli di quiescere ne' Regni circosanti alla
 Navarra, ne quali certamente li desiderano esu-
 oisio, qualche impaccio essere li loro Nationali
 esclusi abito dal detto Noviziato, e preferir-
 no affatto i proveniti delle indole, e quella
 appunto è stata la ragione per cui in passato,
 non usitate la già detta restrittiva, sono stati
 ammessi anche quelli, che non erano Navarri,
 essè per non costringere al Conventi un tal
 odio, e renderli affatto privi della istruzione
 delle quine. La terza li deriva dall'occasione,
 che quella ristrettiva fin dal principio cagionò fra i
 Navarri cogli Aragonesi, e Valenciani, che
 compergino da tutte tre parti della Provincia,
 poiche ne' Noviziati di questi si ricevevano tutti
 i concorrenti senza esclusione alcuna de' Navarri.

Par. IV.

ti, ne possano tollerare, che i Navarri non
 abbiano colla della matre corrispondenza a po-
 tere ricevere Aragonesi, e Valenciani, e questo
 odio suscitato fra loro, ne sono poi insorti gra-
 vi disturbi in pregiudizio della carità, e corri-
 spondenza Religiosa. La quarta finalmente si
 raccoglie dall'ammirare desiderio di tutte e tre le
 parti della Provincia d'Aragona, poiche Ara-
 gonesi, Navarri, e Valenciani tutti implud-
 mente congeriti hanno accettato che il loro
 P. Generale in di loro nome implorò della S. V.
 la grazia dell'abolizione di questa restrittiva.
 Che se.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Re-
 „ gulari Minuta sub die 23. Januarii 1751. audita
 „ super expolita in primario supposito libello a
 „ Sacrosancto Decalio nostro eadem Sacra Con-
 „ gregatione, etiam informata Prioris Gene-
 „ ralis Ordinis Carmelitarum facta, audito Con-
 „ silio Ordinis, etiam, Pontifici Sedemistano,
 „ et Reverendissimo Dominio Cardinali Guada-
 „ rra Prefecto consiliorum Sacrosancti, per gra-
 „ tia derogationis ab Ordinibus prioris, et fa-
 „ cta per instantissimum Secretarium eadem Sac-
 „ rosanctam relatione sub die 27. ejusdem mensis,
 „ et cum Sacrosanctis sui benigne prefata 1751.
 „ instantem Sacra Congregatio approbavit,
 „ et expressis gratiam per litteras in forma Bre-
 „ via mandatis. Romae hinc die 29. Januarii
 „ 1751. 77.

Emiscentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Provinciale, e Definitorio della Carmeli-
 tani Scalzi della Provincia di Sicilia, riveren-
 temente espongono all'EE. VV. come avendo
 celebrato un nuovo Divento, senza la stessa
 Poenit, firmo ricorsi a Sua Santità per impe-
 dirc l'abolizione delle vecchie, e condonazio-
 ne delle penne peccate di Convento VIII. di
 feb. men. ne' suoi Decreti, e benignamente
 l'hanno ottenuta: ed ritornato all'EE. VV. e
 supplicano utilmente perchè si degnino appro-
 vare detto nuovo Convento. Che se.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Re-
 „ gulari atque in materia, audito Procuratore
 „ Generali Ordinis Carmelitarum Ultramarini-
 „ can, et vixi instantissimum Archiepiscopo Poma-
 „ nensi, etiam, consilio Pontifici de Secretaria, et
 „ tunc prius, et decessi assensu, etiam
 „ dandis Religiosis, in extra comam in
 „ Convento sub litteris S. Iudici Civitatis Pa-
 „ normi ejusdem Ordinis Carmelitarum, etiam
 „ creatum in dicta Civitate rogando: etiam
 „ etiam locum poenit fundationi, Mandat tamen,
 „ ac prout eadem Sacra Congregatio, quod
 „ Religiosi per tempore illi non Conventum
 „ teneantur stricti, ac rigore servare etiam
 „ vitam communem et formam Constitutionum
 „ seu. men. Clementis VIII. ac Decretorum.
 „ hinc Sacra Congregationis sub die 18. Julii
 „ 1695. etiam, etiam in super omnibus, et
 „ singulis, quae in tunc etiam, et fundat
 „ tione et Constitutionibus Apostolicis, et etiam
 „ cum Ordinis praescripta sunt. Contrariis qui-
 „ buscumque non obstantibus. Romae 2. Junii
 „ 1751. 78.

Insistentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Provinciale, e Definitorio della Carmeli-
 tani Scalzi di Venezia riverentemente espongono
 all'EE. VV. come essendo molto a proposito per
 l'educazione de' loro giovani Professi il Conven-
 to di Treviso, desiderarebbero dichiarare il fu-

O o o detto

detto Convento Casa de nuovi Professi, ricorrono pertanto all'EE. VV. e umilmente supplicano dell'opportuna benigna licenza. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis, verisque existentibus narratis, & audito P. Generali Ordinis Carmelitarum, Excalceatorum, presentis Decreti tenore prævia suppressione Novitiatu quatenus existat in præfatto Conventu Trevisi designat, ac deputat in Veneta Provincia pro Professorio enunciatum Conventum ejusdem Civitatis, & Ordinis, in eoque licentiam impertitur Regularibus Superioribus ad quos pertinet collocandi Novitios nuper Professos sub cura tamen Magistris eis specialiter deputandi, & cum obligatione ibidem exacte servandi omnes Professorii leges juxta Apostolicas, & Ordinis Constitutiones, ac hujus Sacre Congregationis Decreta, nec non vitam communem, quam iidem professi sunt. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 12. Julii 1751. 79.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Procuratore Generale de' Carmelitani Oratore umilissimo dell'EE. VV. col dovuto ossequio l'espone, come fu da qualche anno sospesa la licenza da questa Sagra Congregazione di vestire Novizj sì Chierici, che Laici nella Provincia di Puglia, fino a tanto che fossero state spianate, e superate alcune difficoltà esposte all'EE. VV. e dalle medesime all'Oratore partecipate, e trasferite, concernente il supposto numero eccedente di Religiosi, del quale alcuni Conventi della suddetta Provincia benchè vasta, si chiamavano aggravati, ma essendo stata sciolta la suddetta difficoltà da una sincera risposta, e relazione di quel P. Provinciale esibita, e prodotta in questa Sagra Congregazione, in virtù di questa si compiacquero l'EE. VV. fino dal dì 25. Gennaio 1751. corrente, di concedere licenza provvisoria di vestire in detta Provincia dodici Chierici, e sei Laici, come costa dall'allegato Decreto. Pertanto il suddetto Oratore supplica adesso l'EE. VV. a volersi degnare di rimettere nel numero dell'altre Provincie, alle quali ogn'anno sogliono concedere la permissione di vestire, ancora questa di Puglia, in cui per evitare ogni altra difficoltà, stima bene l'Oratore, che il numero de' Religiosi da vestirsi si riduca a soli otto Chierici, e sei Laici. Che &c.

„ Utendo facultatibus nobis a Sacra Congregatione tributis, assignamus numerum sex Clericorum, & trium Laicorum Provincie Apulie in licentia Generali concedendum futuris temporibus. Hac die 5. Augusti 1751.

F. J. A. Card. Quadagni Præfatus. 80.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Provinciale, e Definitorio delli Carmelitani Scalzi di Sicilia, riverentemente espongono all'EE. VV. come essendosi degnate di concederli il permesso d'introdurre la Regular Osservanza nel nuovo Convento sotto il titolo di S. Isidoro, desiderarebbero ancora, che si compiacessero di deputare detto Convento per Noviziato della Provincia trasferito finora in varj Conventi forse di aria cattiva, e poco propri all'educazione de' Novizj, il che non succede nell'anzidetto nuovo Convento in ottimo stato, e di aria perfetta. Supplicano pertanto umilmente per l'opportuna, e benigna licenza. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Re-

„ gulari, attentis, verisque existentibus narratis, & audito Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum Excalceatorum presentis Decreti tenore, prævia suppressione quibuscumque alterius Novitiatu prius existentis, designat, ac deputat pro Novitiato enunciatum Conventum S. Isidori ejusdem Ordinis in Provincia Siciliæ. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 1. Novembris 1751. 81.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Provinciale de' Carmelitani della Provincia di Romagna, e Marca riverentemente espongono all'EE. VV. che in detta Provincia, quantunque siano alcuni Conventi approvati per Professorio de' Chierici, presentemente però nel Convento di Lugo non possono starvi, perchè si fabbrica da fondamenti la nuova Chiesa, ed il Convento di Cesena parimenti approvato per detti Chierici si trova in angustie, sì per le raccolte scarseggianti negli anni scorsi, come per altre disgrazie occorse. Sicchè non può per adesso mantenere Chierici Professi: Onde il Provinciale Oratore, affine di poter continuare a vestire, essendo la Provincia scarsa di Religiosi, sì perchè molti specialmente negli anni prossimi passati sono morti, come perchè molti sono invecchiati, e resi inabili al servizio del Coro, e delle Chiese, ed aver modo di bene educare li Giovani dopo la loro Professione; supplica umilmente l'EE. VV. di degnarsi di approvare per Conventi di Professorio li due Conventi di Rimini, ed Imola, ne quali farà tutto il comodo per essi Chierici, e si farà quanto preferiscono li Decreti di questa Sagra Congregazione in tale materia. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis, verisque existentibus narratis, & audito Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum presentis Decreti tenore designat, ac deputat pro Professorio enunciatos Conventus Ariminii, & Imolæ donec, & quousque perduraverit fabrica in Professorio Lucii, & cessaverit necessitas in alio Professorio Censuræ in eis licentiam impertitur Superioribus Regularibus, ad quos pertinet collocandi Novitios nuper Professos, sub cura tamen Magistris eis specialiter deputandi, & cum obligatione ibidem exacte servandi omnes Professorii leges juxta Apostolicas, & Ordinis Constitutiones, atque hujus Sacre Congregationis Decreta, necnon vitam communem, quod iidem Professi sunt. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 14. Januarii 1752. 82.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Provinciale, e Definitorio degli Carmelitani Scalzi di Sicilia, riverentemente espongono all'EE. VV. come trovandosi con poco numero di Religiosi, a motivo del contagio di Messina, non possono provvedere li Conventi di soggetti necessarij per il mantenimento della Regular Osservanza, e benchè per benigna licenza di questa Sagra Congregazione, abbiano il Noviziato nella Città di Palermo sotto il titolo di S. Isidoro, pure non possono dare il tant' Abito a molti Giovani, che ardentemente il desiderano, cioè Giovani di Messina, Catania, e Modica, stante la distanza di 200. e più miglia da detta Città di Palermo, ed il disastroso viaggio per giungervi: ciò supposto ricorrono all'EE. VV. e supplicano umilmente delle facoltà di engere il secondo Noviziato nella Città di Messina nel Con-

Convento, che hanno ivi sotto il titolo di S. Alberto vicino all'accennata Città, e molto proprio per soddisfare all'istanze degli Postulanti il sant' Abito, e per la loro buona educazione, ed in tal guisa avrebbero il numero sufficiente de' Religiosi per poter fare l'Osservanza. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, attentis, verisque existentibus narratis, & auditu Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum Discalceatorum presentis Decreti tenore designat, ac deputat pro Novitiatu enunciatum Conventum S. Alberti ejusdem Ordinis existens in Civitate Messanæ in Provincia Siciliæ. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 7. Aprilis 1752. 83.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Procuratore Generale de' Carmelitani, Oratore umilissimo dell'EE. VV. ossequiosamente rappresenta, come avendo già ottenuta da questa Sagra Congregazione la solita fissa annual licenza di vestire Religiosi per le rispettive Provincie di detto Ordine, manca quella per la Provincia di S. Alberto in Sicilia da molto tempo sospesa per mancanza della richiesta informazione sopra lo stato delle due case di Noviziato di detta Provincia da Monsignor Arcivescovo di Messina, e Vescovo di Siracusa; Ma sentendo l'Oratore sudetto esser già giunte, e presentate all'EE. VV. le dette informazioni favorevoli.

Supplica umilmente le medesime EE. VV. a degnarsi accordare la licenza di vestire per detta Provincia di S. Alberto per quel numero di Chierici, e Laici, che più piacerà loro, affine non resti la medesima sproveduta di Religiosi necessari al servizio di quelle numerose Chiese, e Conventi, essendo ella la maggiore di tutte le Provincie d'Italia; siccome ancora di ordinare, che detta Provincia sia messa nel Catalogo dell'altre, alle quali ogn'anno da questa Sagra Congregazione sogliono concedersi tali licenze di vestire. Che &c.

„ Pro gratia adnuntiandi ad Habitum in proximo triennio vigintiannorum Novitios quoslibet anno sexdecim Clericos, & octo Laicos.

R. J. A. Card. Guadagni. 84.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Fra Lodovico Centospighe Provinciale della Provincia di Roma de' Carmelitani, Oratore umilissimo dell'EE. VV. riverentemente espone, come non essendosi mai per lo passato potuto erigere nella sua Provincia il Professoio Clauso per li Chierici Professi, e per la loro buona educazione, a tenore delli Decreti della san. niem. di Clemente VIII. e di codesto Sagra Tribunale, attesa la povertà delli Conventi della sudetta Provincia, ha finalmente l'Oratore determinato di erigerlo nel Convento di Perugia, dove a tale effetto si sono già fatti tutti li preparativi di fabbrica affatto separata, e di tutti gl'altri utensili, per non vedere la gioventù senza quella Regolare educazione, dalla quale dipende la Religiosa osservanza, che tanto deve premere alli Superiori dell'Ordine.

Ma perche Eminentissimi Signori essendo stata fatta altre volte la medesima determinazione, e specialmente nell'anno 1732. in cui si tiene la Congregazione Capitolare in Roma, non ebbe, nè pote avere effetto un tal Decreto, benchè tanto, a causa, che senza osservar la giustitia distributiva, furono gravati, e tassati per

Par. IV.

il mantenimento del medesimo professoio, altro che alcuni Conventi, e non tutti, come pare sia di ragione: In questo stato di cose EE. Signori, dovendosi onninamente adempire la legge, giacche è troppo necessaria l'educazione perfetta della gioventù, propone l'Oratore un mezzo più giusto per ottenere l'intento desiderato, ed è che per la manutenzione del detto Professoio, si gravino li Conventi tutti della Provincia a misura delle loro forze, come appunto si pratica nella contribuzione delle tasse, che tutti pagano, per li soliti pesi della Religione, cioè fatta la distinzione de' Conventi in tre classi; giacche in tal modo nessuno potrà ragionevolmente dolersi, essendo che li Chierici Professi, che successivamente si andranno alimentando, spetteranno anche col tratto di tempo a tutti, e ciascuno delli Conventi della Provincia: Ma perche per l'esecuzione di una tal legge è necessaria l'autorità di codesto Sagra Tribunale, supplica umilmente l'Oratore l'EE. VV. a degnarsi di emanare su tale affare un Decreto rigoroso, e precettivo a tenore del sentimento, che umilmente qui si progetta, protestandosi chi supplica farlo per scarico di sua coscienza, e per maggior gloria di Dio. Che &c.

„ 11. Februarii 1757. Pro sollicita erectione „ Professorii in Conventu Perusæ imposita uni- „ cuique Conventui Provincie Romanæ taxa jux- „ ta methodum, quæ servatur pro aliis oneribus „ Religionis, & P. Generalis incumbat executioni, necnon Sac. Congr. de illa certiorum „ reddat.

C. A. Card. Cavalchini Ponens. 85.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Provinciale de' Carmelitani della Provincia d'Abruzzo, umilissimo Oratore dell'EE. VV. ossequiosamente espone, come inerendo agli ordini supremi di questa Sagra Congregazione, è stata, ed è già perfettamente compiuta la fabbrica del Professoio nel Convento della Città di Penne; Onde per potersi legittimamente collocare i giovani Chierici, ad effetto d'intraprendere, e rispettivamente proseguire i loro studi, supplica umilmente l'EE. VV. a degnarsi dichiarare detto Convento di Penne per Casa di Professoio, coll'opportuno Apostolico Decreto. Che &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, auditu P. Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum, ac attentis, verisque existentibus narratis, presentis Decreti tenore „ designat, ac deputat pro Professorio Conventum Pennarum in Provincia Aprutina; In eoque licentiam impertitur Superioribus Regularibus, ad quos pertinet collocandi Novitios nuper Professos, sub cura tamen Magistris ejusdem specialiter deputandi, & cum obligatione ibidem exacte servandi omnes, & singulas Professorii leges, Ordinis Constitutiones, necnon vitam communem, quam iidem professi sunt. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 29. Aprilis 1757. 86.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

Il Priore, e PP. Carmelitani del Convento di Monte Santo di Napoli, umilmente espongono all'EE. VV. come continuamente vengono molestati da' fuggitivi, ed altri inquisiti ne' Regj Tribunali, che cercano asilo nello stesso Convento per mezzo anche d'impegni di personaggi ragguadevoli, a quali perciò non è sempre lor

O o o 2 facile

CARMELITANI

CARMELITANI SCALZI.

4. Augusti 1752.

Attese le controversie, che nascevano tra Padri, e Clero Secolare di Nullius Cirignola a cagione dell'Essequie si celebravano per li Confratelli, e Conforelle del Terz'Ordine del Carmine, si stipulò fra loro una Concordia, e ne ottennero l'approvazione col Rescritto „ Pro approbatione in forma Commissaria „

CARMELITANI.

9. Februarii 1753.

Decreto revocatorio di altro Rescritto, a nome de' Padri anziani della Provincia di Toscana „ Previo recessu a decisio sub die 5. Maii 1741. servandam esse resolutionem die 4. Decembris 1716.

CARMELITANI.

18. Maii 1753.

Facoltà accordata alli publici rappresentanti di Lavagna, perchè sia eretto in Convento l'Ospezio di detta luogo „ Pro gratia erectionis Conventus „

CARMELITANI.

8. Junii 1753.

Circa la Provincia di Abruzzo, che attese le controversie, possa governare la Provincia „ un Ex-Provinciale „ Pro interim, & sine praedicti iudicio juxta Decretum Concilii Ordinis diei 19. Maii, Provinciam regat prima vox, seu antiquior Magister Provinciae „

CARMELITANI.

8. Junii 1753.

Il P. Angelo Formica Provinciale di S. Angelo in Sicilia, espone, che il P. Generale, ha le facoltà, dopo terminato il biennio di Provincialato, di deputare un Visitatore, lochè riuscendo di aggravio alla Provincia, supplica, perchè se gli ordini, che astenga di mandare tale Visitatore, e fu Rescritto „ P. Generalis utatur jure suo juxta Constitutiones Ordinis „

CARMELITANI.

13. Julii 1753.

I Padri Carmelitani del Carmine Maggiore di Napoli conoscendo essere di grave pregiudizio l'ammettere li Conversi all'anno di Probazione, dopo pochi anni di prova nello stato di Terziarij, supplicano, che in avvenire non si ammettano, se non dopo avranno servito nello stato di Terziarij per anni dodici; il Rescritto fu „ Arbitrio P. Generalis ad septennium „

13. Julii 1753.

Il Procurator Generale de' Carmelitani Scalzi di Portogallo espone, che li Conventi del suo Ordine godono diversi privilegi di esenzione dalle decime, che si raccolgono nelli loro orti, supplica per la conferma di tali privilegi, e ne ottenne la conferma „ Pro confirmatione per Breve „

CARMELITANI.

7. Septembris 1753.

Rosa Palma da Sassari avendo lasciati a quei Padri li suoi Beni col peso di celebrare alcune Messe, ed essendo inforte alcune differenze, vennero a transazione per celebrare le dette Messe nella loro Chiesa, e ne ottennero il Rescritto „ Arbitrio Archiepiscopi pro approbatione, & quoad translationem Missarum, pro petita facultate „

CARMELITANI.

29. Martii 1754.

Il P. Angelo Formica Provinciale di S. Angelo in Puglia ricorre contro il P. Generale, per aver questi deputato un Religioso in Presidente del Capitolo, e proposasi la istanza „ fu Rescritto „ Deputationem P. Generalis esse servandam „

CARMELITANI.

10. Aprilis 1754.

Il Provinciale di Portogallo espone, che per varj motivi di Stato, non si sono vestiti Novizj per lo spazio di dieci anni, supplica per la dispensa di alcuni Decreti, ad effetto di poter eleggere alcuni Reggenti, e Lettori, e fu Rescritto „ Arbitrio P. Provincialis cum quatuor Judicibus „

CARMELITANI SCALZI.

15. Novembris 1754.

Concordia stabilita fra i Padri Carmelitani Scalzi di Monopoli, e certi de' Guglielmi di detta Città, approvata col Rescritto „ Ordinario pro approbatione in forma Commissaria „

CARMELITANI.

6. Decembris 1754.

I Fratelli del Terz'Ordine della Città del Fiume di Gennaro espone, che dal Provinciale di quella Provincia si suole deputare ad essi un Commissario per sentire le Confessioni, ed essendo il detto Commissario impedito, deputa questi un Sostituto, fu Rescritto „ Provinciale provideat juxta votum „

CARMELITANI.

13. Junii 1755.

Il Provinciale, e Definitorio della Provincia di Catalogna espongono essere stato stabilito nel Capitolo Provinciale il numero di quattro Prefetati in detta Provincia, ne domandano la conferma, che fu accordata „ Arbitrio „ Eminentissimi Protectoris.

CARMELITANI.

11. Julii 1755.

Concordia stipolata fra i Padri Carmelitani di Monte Santo di Napoli, e certi di Casa Nucci di Cicciano per alcune controversie intorno circa la donazione fatta alli Padri di alcuni Terreni dal Sacerdote D. Luise Musca: „ Pro executione Concordiæ juxta petita.

CARMELITANI.

13. Februarii 1756.

Avendo il P. Domenico Lami fatto ricorso alla Sagra Congregazione contro il P. Colella, che pretendeva di avere la precedenza, fu rimessa la istanza al P. Generale, il quale sentenziò a favore del P. Lami, e riferitafi di nuovo la istanza in Congregazione, fu Rescritto: „ Sententiam P. Generalis esse confirmandam.

CARMELITANI.

30. Aprilis 1756.

„ In Causa Ordinis Carmelitarum Reformationis Provincie Pedemontane verten. inter P. Isidorum a S. Maria Magdalena de Pazia Provinciale ejusdem Provincie ex una, „ & P. Eliseum a Monte Carmelo partibus ex altera, „ proposita fuerunt infrascripta Dubia, „ videlicet:

- I. „ An constet de nullitate Electionis P. Venantii a Cruce in Socium pro Capitulo „ Generali in casu &c., & quatenus affirmative.
- II. „ An in ejus locum spectet officium Socii „ pro eodem Capitulo Generali ad P. Eliseum a Monte Carmelo in casu &c., & quatenus negative.
- III. „ An, & per quem deveniendum sit ad novam electionem, in casu &c.

„ Sacra Congregatio &c. ad suprascripta „ Dubia videlicet:
 „ Ad Primum negative, salva facultate Capituli „ Generali aliter disponendi in futurum.
 „ Ad Secundum, & Tertium: Provisum in primo, & amplius.

CARMELITANI.

13. Augusti 1756.

Il P. Cirillo Bò della Provincia di Sassari fece ricorso contro il P. Gavino Calcinago, che pretendeva la precedenza, fu rimessa l'istanza al P. Generale, che provvedesse conformemente di ragione, il quale emanò Decreto a favore

del detto P. Bò, e ripropostafi l'istanza nella piena Congregazione, questa rescrisse „ Serve „ tur Decretum P. Generalis, & amplius.

CARMELITANI.

19. Novembris 1756.

A nome del Definitorio della Provincia di Toscana fu supplicata la Sagra Congregazione per la graduazione di Definitori perpetua a favore del P. Bartolomeo Riccio, e fu Rescritto, Ponente l'Eminentissimo Spinelli „ Pro expeditione gratiæ.

CARMELITANI SCALZI.

4. Februarii 1757.

Avendo i Padri Carmelitani Scalzi di Porto in Portogallo fatte alcune convenzioni, e patti colli Fratelli Terziari circa il modo di essere questi sepeliti o nella Chiesa degli Oratori, o nella propria Cappella del Terz'Ordine, supplicarono per l'approvazione, e ne ottennero il favorevole Rescritto „ Ordinario pro probatione utriusque Concordiæ, salvis jurebus Parochialibus.

CARMELITANI SCALZI.

1. Augusti 1757.

Il P. Albano di S. Giovanni della Croce, ottenne dalla Sagra Congregazione l'esenzione dalla voce attiva, e passiva. I Vocali della Provincia Romana, volendolo eleggere in Provinciale, supplicarono per la facoltà, non ostante il Decreto ottenuto dal detto Religioso, e fu Rescritto „ Capitulum Provinciale utatur jure suo, non obstante &c.

CARMELITANI DI MANTOVA.

27. Maii 1757.

Essendosi stabilito nel Capitolo celebrato in Bologna nell'anno 1755. di levar l'uso de' Cappelli bianchi, ed assumere il nero. Il Vicario Generale supplicò per l'approvazione, e ne ottenne la conferma, col Rescritto „ Arbitrio Eminentissimi Protectoris.

CARMELITANI DI MANTOVA.

27. Maii 1757.

Il fu Conte Castelletti di Guastalla lasciò, che li suoi Esecutori Testamentari dovessero dare nella sua Casa, che possedeva, l'Ospizio per tre giorni con vino, legna, e letto, alli Padri Carmelitani di Mantova, che passavano per colà, e passandovi il Vicario Generale in occasione di Visita, se gli pagassero scudi dieci Mantovani. Passata la detta Casa in mano de' Creditori gli Esecutori fecero accomodare con proprietà un'altra Casa, e convennero di pagare una certa somma di danaro per rinvestirlo per fondo dell'Ospizio, e richiestafene dal Vicario Generale l'approvazione fu Rescritto: „ Sanctissimus benigne annuit pro gratia.

CARMELITANI DI MANTOVA,

CARMELITANI SCALZI.

11. Augusti 1758.

5. Februarii 1762.

Il P. Gio. Maria Mori, ed il P. Giuseppe Ippolito Merli de' Carmelitani di Mantova, ottennero dal Capitolo Generale il Grado di Baccelliere, colla condizione di assistere ad una pubblica Conclusione, la quale non avendo potuta adempirsi, ne domandano la dispensa, che fu loro accordata col Rescritto „ Pro gratia „ arbitrio P. Vicarii Generalis.

Regnando in alcune Provincie de' Padri Carmelitani Scalzi nelle Spagne alcuni abusi, e rilassamenti, per ovviare a tali disordini, il Padre Generale dell'Ordine, supplica per una Visita Apostolica, che fu accordata „ In Audientia Sanctissimi die 16. Aprilis 1762. „ Sanctissimas Sua benigne annuit arbitrio Eminentissimae „ Protectoris pro deputatione Visitatoris Apostolici juxta petita.

CARMELITANI SCALZI.

CARMELITANI SCALZI.

17. Augusti 1759.

25. Aprilis 1762.

Il Provinciale de' Carmelitani Scalzi di Portogallo per la pretenzione, che avevano li Fratelli Conversi, o siano Donati di poter mutare il color griseo in bianco, giusta l'Indulto del 1744 della santa memoria di Benedetto XIV. supplica per la dichiarazione, se fossero li medesimi compresi nell'inserito Breve, e propositasi la Causa sotto il dì 26. Gennaio 1759. fu decretato „ Fratres Donatos Provinciae Lusitaniae „ non esse comprehensos in Brevi sanctae memoriae Benedicti XIV. ideoque teneri deferre „ Habitum ad formam Constitutionum „.

„ In Congregatione habita propositum fuit „ infrascriptum Dubium videlicet :
„ An sit locus restitutioni Conventus Posnaniensis, & alterius Lublinensis cum Monasteriis Monialium in casu &c.
„ Sacra &c. referente Regia Celsitudine „ Eminentissimorum Domini Cardinalis Ducis Eboracensis, sequentem in modum respondit ;
„ nempe „ Praevia aperitione oris, pro approbatione resolutionis captae in Capitulo Generali anni 1751., & amplius.

Il Procurator Generale di Spagna con nuovo memoriale rappresenta, che i Conversi fanno nascere de' disordini per le pretese, e però supplica d'imporre a detti Donati un perpetuo silenzio, e fu Rescritto „ Juxta votum „ Eminentissimorum Lantes.

CARMELITANI SCALZI.

CARMELITANI SCALZI.

25. Junii 1762.

27. Februarii 1751.

Li Padri Carmelitani Scalzi di Cosenza, avendo lite con li Preti della Parochiale di Pedace circa i confini, e termini divisori delle loro difese, supplicarono per la facoltà di compromettere, e nell'anno 1751. ne ottennero la facoltà colla condizione di dover trasmettere alla Congregazione il Laudo per l'approvazione, ed avendolo trasmesso supplicano per l'approvazione, che fu approvato, col Rescritto „ Arbitrio Ordinarii pro approbatione.

Ritrovandosi il Convento di Pavia gravato di debiti, supplicarono per la facoltà di poter indurre il numero de' Religiosi a soli 15. Sacerdoti, e 5. Laici, senza che i Provinciali pro tempore potessero aggravarlo di numero maggiore, e ne ottennero il favorevole Rescritto „ Arbitrio P. Generalis.

CARMELITANI SCALZI.

CARMELITANI SCALZI.

10. Septembris 1762.

5. Junii 1761.

Li Seminaristi Carmelitani Scalzi di S. Pancrazio di Roma, attesa la insalubrità di quell'aria in tempo estivo, supplicarono per la facoltà di prendere a pigione un piccolo appartamento di una Casa, e gli fu accordata per un'anno, col Rescritto „ Arbitrio P. Generalis „ lis pro æstivo tempore currentis anni.

Essendo pervenuto ai Padri Carmelitani di Benevento, per la morte di D. Bartolomeo Albini, tre, delle quattro parti del fidecommisso del quondam Girolamo Albini, e venendo la detta Eredità contrastata da D. Nicola Cardona Erede, per esimersi da una dispendiosa lite, vennero ad una amichevole transazione, e supplicarono per l'approvazione, che fu loro accordata, col Rescritto „ Arbitrio Ordinarii pro „ approbatione.

CARMELITANI SCALZI.

CARMELITANI SCALZI.

28. Januarii 1763.

21. Augusti 1751.

Facoltà accordata al P. Generale, e Procurator Generale per comprare il Palazzo a Monserrato „ Ex Audientia &c. Sanctitas Sua benigne annuit pro Fundatione.

Il Generale, e Definitori Generali de' Carmelitani Scalzi, per preservare dai debiti la nuova loro abitazione, supplicano per l'approvazione di un loro Atto Definitorio, nel quale si prescrive, che qualunque Religioso, che voglia portarsi a Roma, debba spedire prima del loro arrivo una carta d'impegno de' rispettivi Definitori Provinciali, e sborciare un paolo al giorno per ogni Sacerdote, e due per ogni Laico, e ne ottennero il Rescritto favorevole „ Arbitrio Eminentissimae Protectoris.

CARMELITANI SCALZI.

19. Augusti 1763.

Il Questore Carlo Francesco Carpano lascio tutti i suoi Beni alli Padri Carmelitani Scalzi di Milano per la erezione di un nuovo Convento, ed in mancanza di tale erezione, fossero tenuti alla celebrazione di una Messa quotidiana, e di un Anniversario; ed essendo proibito alli Regolari il possesso di nuovi Beni stabili, vengero ad una amichevole transazione, e ne ottennero l'approvazione „ Pro approbatione „ in forma Commissaria.

CARMELITANI SCALZI.

18. Maii 1764.

Il P. Michele Maria da S. Biagio Priore del Convento di Cosenza, fu dal Visitatore Delegato sospeso dal Priorato, ed avendo fatto ricorso alla Sagra Congregazione per il gravame ricevuto, la medesima scrisse „ De „ finitium provideat, prout de jure „; dal quale furono riconosciute insufficienti le pene comminate contro il P. Michele da S. Biagio, e ri-propositasi di nuovo la istanza in Sagra Congregazione, fu Referitto „ Servetur Decretum „ Definitorii Generalis.

CARMELITANI DI MANTOVA.

29. Martii 1765.

Il P. Alberto Menghi Carmelitano di Mantova, essendo Priore nel Convento di Reggio, fabricò alcune Stanze per comodo de' Forastieri nell'anno 1762. il P. Bettinelli nuovo Priore fecesi accordare que delle dette Stanze da questa Sagra Congregazione, lochè ridondando di pregiudizio al passaggio de' Forastieri, supplica per il provvedimento, e fu Referitto „ P. Vi. „ carius Generalis occasione visitationis exami- „ nato, & recognito in facie loci statu contro „ versis provideat prout de jure.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Approbatio Officii, seu Lectionum, & Orationis B. Angeli Mazzinghi pro utroque Clero Civitatis Florentiæ, & pro universo Ordine nostro sub Ritu Duplici celebran.

FLORENTINA.

An. 1765. 11. Maji. CUM Sacra Rituum Congregatio, annuente etiam Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa XIII. concesserit Officium cum Missa de Comm. Conf. non Pontif. in memoriam B. Angeli Augustini Mazzinghi utrique Clero Civitatis Florentiæ, tum etiam universo Ordini Carmelitarum: modo eadem Sacra Congregatio novis precibus Reverendissimi Archiepiscopi prefatæ Civitatis, necnon Patris Magistri Fr. Maria Ventimiglia Prioris Generalis dicti Ordinis, ac P. Fr. Hieronymi Pasquini Postulatoris Causarum Servorum Dei ejusdem sui Ordinis annuens,

ad relationem Beningatissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis S. Angeli Ponentis, audito etiam R. P. D. Cajetano Forti Fidei Promotore superscriptas Lectiones proprias secundi Nocturni cum Oratione predicti B. Angeli Augustini Mazzinghi approbavit, & ut imposterum in prædicta Civitate Florentiæ, ac in Universo Ordine Carmelitarum recitari possint, & valeant, benigne indulisit, atque concessit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 11. Maii 1765.

Fadaque deinde per me infra scriptum Secretarium de predictis eidem Sanctissimo Domino relatione, Sanctitas Sua benigne annuit die 15. ejusdem mensis, & anni 1765.

J. M. Card. Feronius Præf.

Loco * Sigilli.

S. Burghesius S. R. C. Secr.

Ex originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Concessio Indulgentiæ in novem Feriis quartis immediatè antecedentibus Festum S. Joseph pro omnibus Ecclesiis universi Ordinis nostri in perpetuum.

DECRETUM

Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo.

Ex Audientia Sanctissimi die 21. Maii 1765.

An. 1765. 21. Maii. AD humillimas preces Fr. Josephi Alberti Ximenez Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo; Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa XIII. Omnibus utriusque sexus Christianidelibus verè poenitentibus, confessis, ac sacra Communionem receptis, qui Expositioni Sanctissimi Eucharistiae Sacramenti de Ordinariorum respectivè locorum licentia in qualibet ex Ecclesiis Fratrum predicti Ordinis ubicumque existentibus in novem Feriis quartis immediatè antecedentibus Festum S. Josephi singulis annis faciendæ per aliquod temporis spatium devotè interfuerint, ibique pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Indulgentiam Plenariam in una ex predictis novem Feriis quartis per unumquemque Christianum delem ad sui libitum eligenda lucrificandam benigne concessit; ac insuper omnibus utriusque sexus Christianidelibus, qui corde saltem contriti, ut supra interfuerint, & oraverint in reliquis octo Feriis; quæ di præfatarum id egerint, Indulgentiam centium dierum clementer elargitus est. Voluitque Sanctitas Sua hanc gratiam perpetuis futuris temporibus fore valitum absque ulla Brevis expeditione.

Datum Romæ ex Secretaria Sacre Congregationis Indulgentiarum die, & anno præfate Audientiæ.

N. Card. Antonellus Præf.

Loco * Sigilli.

S. Borgia Sac. Congr. Indulg. Secr.

Ibidem.

SUMMARIVM

In perpetuum extenditur Indulgentia jam concessa visitantibus aliquam ex nostris Ecclesiis ubique locorum in Festo Sancti Joseph ad totam Octavam prelaudati Patriarchæ.

DECRETUM

Ordinis Fratrum Beate Mariæ Virginis de Monte Carmelo.

*Ex Audientia Sanctissimi
die 4. Junii 1765.*

An. 1765. 4. Jun. AD humillimas preces Fr. Josephi Alberti Ximenez Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Beate Mariæ Virginis de Monte Carmelo; Sanctissimus Dominus Noster Clemens PP. XIII. Indulgentiam Plenariam in perpetuum jam concessam pro omnibus Christianis fidelibus visitantibus aliquam Ecclesiam præfati Ordinis in Festo Sancti Josephi ad totam Octavam ejusdem Festi semel tantum per unumquemque Christianum fidelem lucrificandam benigne extendit pro Ecclesiis solummodo in Provinciis Hispaniarum existentibus nempe utriusque Castellæ, Cathalonie, Aragonie, & Beticæ. Servato in reliquis tenore assertæ primæ Concessionis. Voluitque Sanctitas Sua hanc gratiam perpetuis futuris temporibus fore valituram absque ulla Brevis expeditione.

Datum Romæ ex Secretaria Sacre Congregationis Indulgentiarum die, & anno præfate Audientie.

N. Card. Antonellus Præf.

Loco * Sigilli.

S. Borgia Sac. Congr. Indulg. Secr.

Ex sumpto authent. Romæ in Arch. Ord.

SUMMARIVM

Sanctissimus prorogat facultatem P. Generali Ordinis nostri reducendi onera Missarum juxta Decreti Innocentiani formam.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1765. 7. Aug. IL Procuratore Generale dell'Ordine Carmelitano, prostrato a i piedi di V. S. umilmente espone essersi degnato il Predecessore di V. B. Papa Benedetto XIV. di felice memoria concedere nell'anno 1758. al Superior Generale del surriferito Ordine la facoltà per due anni di ridurre, a norma del Decreto di Papa Innocenzo XIII. parimente di felice memoria, gli Oblighi perpetui di Messe di quei Conventi del suo Ordine, i quali non avevano ancor partecipato il beneficio dell'enuciato Decreto Innocenziano.

Le difficoltà incontrate per mettere in chiaro, a norma del medesimo Innocenziano Decreto, lo stato presente di tali Oblighi perpetui (non nieno per l'antichità delle fondazioni di essi, che per pestilenze, tremuoti, e incendi in

Part. IV.

diversi tempi, e luoghi accaduti per cui, o sono periti gli Archivi, o si sono confuse, ed anche smarrite le memorie; mossero la benignità di V. B. a concedere nel 1760. la proroga per due anni al passato Superior Generale, e poi nel mese di Marzo 1763. per altri due in persona del Generale odierno colla clausula: „Dummodo intra hujusmodi biennii spatium onera prædicta Missarum omnino reducuntur.“

Siccome però le accennate cagioni non hanno permesso, che neppure in questo ultimo biennio abbiano potuto alcuni Conventi mettere in ordine con esattezza i rispettivi documenti; perciò l'Oratore con eguale umiliazione ricorre alla stessa benignità di V. B. per cui non ostante la riferita clausula, voglia degnarsi di prorogare per altri due anni la medesima facoltà in persona dell'odierno Superior Generale. Che della grazia &c.

„Die 7. Augusti 1765. Sanctissimus Dominus Noster, audita relatione infrascripti Secretarii, & dummodo de Missa agatur pro prima vice non reducis, petitam prorogationem nem ad aliud biennium tantum, servata tamen in omnibus adamussim forma præcedentium, Indultorum, Patri Generali supradicti Ordinis benigne impertitus est.“

F. M. Card. de Rubéis Præfatus.

Loco * Sigilli.

P. M. Archiep. Damascenus Secr.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Perurgenter precipitur Christiana Doctrina institutio semel in hebdomada in quolibet Conventu cujuscumque Ordinis Laicis, & aliis Intervientibus peragenda.

REVERENDO PADRE.

An. 1765. 30. Sep. Questa Sagra Congregazione della Disciplina Regolare dopo le serie sue replicate istruzioni, e comandi dati a tutti i Capi delle Religioni esistenti nell'Italia, e Isole anesse, e specialmente colle Circolari dei 9. Novembre 1709. dei 20. Febrajo 1739. e più recentemente dei 15. Marzo 1758. di dover invigilare, acciò in ogni Monastero, Collegio, Casa Regolare, e Conventi delle rispettive loro Religioni, e Istituti, in ciascheduna Domenica, o Festa dell'anno da un Padre Sacerdote, da destinarsi dal Superiore Locale spiegata in ora determinata a tutti i Religiosi Laici, e più precisamente a i Questuanti la Dottrina Christiana, il Catechismo, ed ancora qualche punto della Regola, premendo soprattutto su ciò, che riguarda i doveri della Vita Religiosa, che professano, si era lusingata, che fosse rimediato finalmente alla pernicioso omissione di un obbligo così importante; mà dalle replicate querele, che suol ricevere tanto in scritto, che in voce, e dalle condonazioni, che si domandano dai Superiori negligenti delle meritate pene, sentendo con suo indicibil cordoglio, che venga da molti Superiori Locali negletta l'esecuzione di questo così essenziale dovere, con grandissimo danno di tutte quelle Anime, che per difetto della necessaria

Ppp

istru-

istruzione rimangono nella crassa ignoranza de' punti, ed articoli i più rilevanti, e più principali non solo della loro Regola, ma di quella ancora della Fede, e Disciplina Cristiana, crede spediente di rinnovare con più calore, e premura gli Ordini già dati per eccitare con maggior efficacia il zelo de' Superiori Generali, e Provinciali, a procurare che sia generalmente eseguita una disposizione tanto salutare, con punire esemplarmente colle pene comminate dalle citate Lettere Circolari i Superiori Locali negligenti a deputare quei insegna le sopradette cose, acciò non s' incorra nel rimprovero fatto dal S. Profeta Geremia cap. 4. vers. 4. „Parvuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis „ dichiarando esser degni delle medesime pene anche quei Superiori Locali, che fatta la deputazione del detto Religioso Sacerdote ommettevano poi d' invigilare, che dal medesimo sia puntualmente eseguita, o che non punissero rigorosamente quelli, che dovendo intervenire alla spiegazione, colpevolmente se ne esentano.

Acciocchè però le sudette cose siano esattamente osservate, confermando quanto si ordina nelle dette citate Circolari; stabilisce inoltre questa Sagra Congregazione, che sia cura de' Superiori Maggiori di prescrivere a tutti i Visitatori delle Provincie, e Padri Provinciali di esigere nell'atto della Visita da i Superiori Locali una nota circostanziata tanto del Nome del Religioso Sacerdote da loro assegnato a far detta Spiegazione, quanto de' giorni precisi in cui è stata fatta dentro l'anno, e del nome di tutti quelli Religiosi Laici, Professi, Novizj, Oblati, Donati, o Terzianj, che vi sono di volta in volta intervenuti, o del castigo dato a quelli, che volontariamente avessero ricusato, o negletto d' intervenire.

Perchè poi il prenderli una non men prudente, che diligente sollecitudine di tutto quello, che appartiene non solo al buon essere della Vita, ma molto più ancora alla Salvezza Eterna di quelli, che s' impiegano interamente al comodo, e vantaggio universale, e servizio delle Religioni, servendole giorno, e notte, che e Domestici, o Familiari si chiamano, è tanto indispensabile, che vengono considerati dall' Apostolo peggiori degli infedeli quei che la trascurano: ad Timot. 1. cap. 5. v. 8. „ Qui suorum matris Domesticonum curam non habet fidem „ negavit, & est infideli deterior: „ Quindi con molta sorpresa ha inteso questa Sagra Congregazione, che in molte Case Religiose, Monasterj, Conventi, o Collegi dell' Italia sia talmente negletta l'istruzione di quei secolari Laici, i quali comeche unicamente, o principalmente impiegati al servizio de' Religiosi, vengono quasi ad esser reputati membri delle Comunità Religiose, a cui sono addetti, e di cui sono continui Familiari, e Commensali, che rimanghino nella più deplorabile ignoranza delle cose le più necessarie da crederli, e degli obblighi indispensabili del Cristiano, ignoranza tanto più compassionevole, quanto che essenti tali persone per disposizione Canonica, e specialmente della Costituzione Suprema di Clemente X. dalla cura immediata de' Parochi, non possono neppure questi supplir alla crassa, e dannevole negligenza de' loro Padroni: Onde i miseri in mezzo a quelli, che per professione, ed istituto dovrebbero adoperarsi con zelo, e sollecitudine per la loro eterna salute, rimangono ignari di

tutte quelle cognizioni, o necessarie, o che possono facilitargliene il sospirato conseguimento.

Mossa pertanto la Sagra Congregazione da tutti questi gravi riflessi, e stimolata principalmente dal vivo Oracolo, Paterno zelo, e espresso Comando della Santità di Nostro Signore Clemente XIII. felicemente regnante, ordina, e prescrive, che sotto le medesime pene comminate dalle Lettere Circolari sopradette, di privazione, e di sospensione dall' Ufficio, di privazione di voce attiva, e passiva, siano obbligati altresì i Superiori Locali a costringere tutti i loro Familiari Secolari, e Laici, ad intervenire alla Dottrina Cristiana, ed Istruzioni, che in virtù delle medesime Lettere, sono tenuti di far fare una volta almeno alla Settimana a i loro Conventi, altrimenti oltre allo stretto conto, che render ne dovranno a Dio, trascurando questo troppo loro preciso dovere, incorreranno irremissibilmente nelle sudette pene, ed altre maggiori ad arbitrio di questa Sagra Congregazione, la quale perciò ne incarica la coscienza de' Superiori Maggiori, e Provinciali, affinché questa sua disposizione sia in tutte le sue parti puntualmente eseguita. Ed acciocchè si mantenga sempre presente tuttocio, che di sopra si è detto vuole la medesima Sagra Congregazione, che questa sua Lettera unitamente con quella de' 15. Marzo 1758. di sopracitata sia fatta leggere da ciascheduno Superiore Locale due volte all' anno in pubblico Refettorio di ciascun Convento nella maniera, che si pratica di altri simili Ordini.

Non dubita questa Sagra Congregazione, che Vostra Paternità adempirà col suo commendabile zelo, quanto di sopra gli è ingiunto, e ne procurerà con tutto il rigore l'esatta esecuzione, ed attendendo il riscontro della medesima, auguro alla Paternità Vostra ogni felicità. Roma 30. Settembre 1765.

Al Piacer di Vostra Paternità.

P. G. Card. Guglielmi Prefetto.

G. Lascaris Patriarca di Gerusalemme Segretario.

XIX.

Ex-Originali in Archivio Carmeli
Majoris Neapolis asservato.

SUMMARIUM

*Limitatur, atque reducitur tempus Ter-
tiaratus a Laicis Conventus nostri Ma-
joris in Civitate Neapolitana existen-
peragendi ad quinque annos antequam
ad annum probationis admittantur cum
derogatione in hac parte.*

CLEMENS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte tunc existentis Pro-
curatoris Generalis Ordinis Beate
Mariæ Virginis de Monte Carmelo fel.
rec. Benedicto Papæ XIV. Prædecessori
Nostro exposito, quod grave inferebatur
præ.

præjudicium Regio Conventui del Carmine Maggiore vulgo nuncupato Civitatis Neapolitan. ejusdem Ordinis ex nimia facilitate admittendi ad probationis annum, & deinde ad professionem Conversos post paucos annos, & interdum post breve tempus probationis in statu Tertiatorum; quippe quia dicti Tertiarii pietatem, devotionemque fingeant, ut ad professionem Regularem per Conventos dicti Ordinis emitti consuetam admitterentur, sed ea vix emissi propter ipsorum improbos mores, filii dicti Conventus, ac ii præsertim, qui decorem Ordinis, & observantiam Regularem curabant, magnopere conquerebantur; quo circa abusus irreptos admittendi ad Habitum, & Professionem hujusmodi Tertiarios de medio auferre dictus Exponens plurimum desiderabat.

2. Idem Benedictus Prædecessor hujusmodi supplicationibus inclinatus per suas in simili forma Brevis die 15. Septembris 1753. expeditas literas de Venerabilium Fratrum Nostrorum, tunc suorum, S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio mandavit, ac præcepit, ne in posterum Laici dicti Conventus ad annum probationis, & respective ad solemnem professionem admittendi essent, nisi expleto Tertiatus septennio, & confecto de bonis moribus per attestationem singulis annis a Communitate Religiosa memorati Conventus per secreta suffragia reportandam, & alias prout in eisdem Benedicti Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

3. Nuper autem Nobis exponi fecit dilectus filius Josephus Albertus Ximenez modernus Procurator Generalis dicti Ordinis, quod cum experientia deinde compertum sit, ab executione eorum, quæ in dictis Literis præscripta fuerunt, plura suboriri inconvenientia, tum quia adolescentes suum animum avertunt a suscipiendo Religionis habitu in gradu Fratrum Laicorum ejusdem Conventus perterriti a longo spatio annorum septem tertiatus, & ab approbatione, quam ipsi anno quolibet per secreta suffragia dicto tempore durante obtinere debent a tam magna

Communitate tot Vocilibus refecta; cum etiam quia in hoc rerum statu minime in dicto Conventu reperiuntur tot Fratres Laici, quos satis sint ad obeunda quamplura ejusdem Conventus Officia, quæ cum respiciant administrationem bonorum, & alia, quæ magnam fiduciam in eis exposcunt, juxta dicti Ordinis praxim nequaquam Tertiariis, Laicisque non professis conceduntur; quo circa, ut inconvenientia hujusmodi removeantur, tertiatus tempus in eisdem Literis præscriptum, una cum numero approbationum per secreta suffragia a Tertiariis, sicut præfertur, obtinendarum diminueret, idem Exponens plurimum desiderat; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

4. Nos igitur ipsum Josephum Albertum Procuratorem Generale specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audita relatione Venerabilis Fratris Friderici S. R. E. Presbyteri Cardinalis Lantes nuncupati Episcopi Portuen. apud Nos, & Apostolicam Sedem ejusdem Ordinis Protectoris, tenore præsentium auctoritate Apostolica præcipimus, & mandamus, ut in posterum Fratres Laici dicti Conventus peragere tantum debeant quinque annos Tertiatus, antequam ad annum probationis admittantur, nec Religionem ipsi ingredi valeant, nisi prius consensum obtinuerint per secreta suffragia ejusdem Conventus, præter vero approbationem pariter per secreta suffragia necessariam, ut ad annum probationis, & respective solemnem professionem memorati Fratres Laici admitti possint, una dumtaxat vice, postquam scilicet ipsi peregerint annis duobus cum dimidio Tertiatum a præfata Communitate approbationem in argumentum eorum probitatis, & vocationis secretis suffragiis debeant obtinere, & ita prædi-

das Benedicti Prædecessoris literas moderamus, revocamus, eisque derogamus, ac præsentēs perpetuis futuris temporibus observari volumus, ac præcipimus.

5. Decernentes easdem præsentēs literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Conventus, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

7. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permañsuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diocesis sub Annulo Piscatoris die 5. Octobris 1765. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

N. Card. Antonellus.

XX.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Eminentissimus de Solis præficitur Capitulo Provinciali Ordinis nostri Provinciae Betice.

Dilecto Filio Nostro Francisco Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero
Cardinali de Solis
nuncupato.

CLEMENS PAPA XIII. 7

Dilecte fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

Cum, sicut dilectus filius Josephus Albertus Ximenez Procurator Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo antiquæ observantiæ super exponi fecit, summo amore, & benevolentia Ordinem hujusmodi, ac illius præsertim Provinciam Andalusi complectaris, cuique amoris signa, & effectus pluries dicti Ordinis, & Provinciæ Fratres experti sint, Capitulumque Provinciale juxta regularia dicti Ordinis instituta auctoritate Apostolica confirmata in ea benedicente Domino celebrari debeat.

2. Nos cupientes, ut Capitulum hujusmodi recte, & feliciter ad Dei gloriam, dictique Ordinis, & Provinciæ felicitatem celebretur, Te de cujus pietate, prudentia, integritate, & Religionis zelo plurimum in Domino confidimus, in prædicto Capitulo Provinciali nostro, & Sedis Apostolicæ nomine Præsidentem cum auctoritate, facultatibus, jurisdictione, honoribus, & oneribus similibus Præsidentibus competentibus, & alias solitis, ac consuetis, ac cum facultate, quando tu actibus capitularibus interesse non poteris, aliquam personam in dignitate Ecclesiastica constitutam tibi benevolam in tui locum ad hujusmodi Præsidentis munus obeundum, cum auctoritate, & facultatibus tibi per præsentēs concessis, substituendi auctoritate Apostolica tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus, Teque in Domino hortamur, & monemus, ut Capitulum hujusmodi fideliter reges, ac in illo omnia, & singula, quæ ad prosperum dictæ Provinciæ regimen, & gubernium pertinent, decerni, statui, & ordinari cures, & facias.

3. Mandantes propterea dilectis filiis ejusdem Provinciæ Superioribus quocumque nomine nuncupatis, cæterisque Fratribus, & specialiter Vocalibus in præfato Capitulo congregatis, aliisque, ad quos pertinet, ut te in ejusdem Capituli nostro, & Sedis prædictæ nomine Præsidentem reverenter suscipiant, Tibique, ac per te substituendæ personæ præfatæ in omnibus ad Præsidentis hujusmodi Officium pertinentibus pareant, obediant, & assi-

& assistant, tuæque, & ejusdem personæ substituendæ salubria monita, & mandata reverenter suscipiant, ac efficaciter adimplere procurent.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, & Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

5. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diocesis sub Annulo Piscatoris die 10. Octobris 1765. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Super reductione Missarum Provinciæ nostræ Cathalonie ad rationem taxæ perpetuæ.

BEATISSIME PATER.

An. 1765. 19. Nov. Provincialis Carmelitarum Calceatorum Provinciæ Cataloniæ ad pedes S. V. provolutus humillime exponit sub die 16. Novembris anni 1749. san. mem. Benedictum XIV. indulgisse, ut in Conventibus dictæ Provinciæ, necnon in Conventu Monialium Barchinonæ eidem Provinciæ subiecto fieret reductio onerum Missarum juxta tenorem Indulti S. M. Innocentii XIII. verum quia in erronea intelligentia dicti Indulti opinatum fuit illud præferri facultatem reducendi onera Missarum ad simplicem manualementem. Ideo ad hujusmodi reductionem ad rationem manualis tantummodo devenit, quæ de causa Conventus Provinciæ non illud assequuti fuerunt levamen, quod eorum indigentia sperabant. Cum vero prædictum Indultum Benedictinum, ad cuius formam prodit illud S. M. Benedicti XIV. præferat reductionem ad taxam perpetuam, quæ est scutorum sexaginta monetæ Romanæ pro qualibet Missa quotidiana perpetua. Supplex hinc est Orator pro facultate ad tramites dicti Indulti, vel jam factam reductionem ad rationem manualis corrigendi ad rationem Missæ perpetuæ, vel novam ex integro peragendi reductionem ad rationem dictæ taxæ perpetuæ, ut Conventus dictæ Provinciæ tot incommodis prægravati potiri valeant eo levamine, quod san. mem. Bened. XIV. eisdem clementissime indulgit.

Die 16. Novembris 1765. Sanctissimus Dominus Noster audita relatione infra scripti Secretarii, & Procuratoris Generalis Ordinis Carmelitarum Calceatorum, Oratoris precibus benigne annuens, indulgit, ut Pater Provincialis prædicti Ordinis, ejusque Definitorium infra biennium proximum tantum, ad correctionem reductionis factæ contra formam Indulti diei 16. Novembris 1749. favore Conventuum enunciata Provinciæ obtenti, ejusdemque Indulti forma, & tenore, in omnibus adamussim servatis procedere, ac devenire possit, & valeat, juxta tamen tenorem prædicti Indulti anni 1749. tantum, & dummodo reductio facta vigore ejusdem Indulti constet, quod revera facta fuerit ad meram, & simplicem taxam elemosynæ manualis juxta morem Regionis, atque ea elemosyna manuali dumtaxat in celebratione Missarum usi fuerint, nec comprehendantur alia onera Missarum, quæ supervenerunt post annum 1749.

XXI

Ex Originali Copia asservata in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Pontifex elargitur Collegio nostro Poletano facultatem conferendi Lauream Doctoralem Magistris jam professis utriusque Castellæ.

Dilecto Filio Mariano Ventimiglia Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo antiquæ Observantiæ Priori Generali.

CLEMENS PAPA XIII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1765. 17. Dec. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Regidor Sacerdos expressè professus, & Socius, ac Secretarius Generalis Hispaniarum Ordinis Beate Mariæ Virginis de Monte Carmelo antiquæ observantiæ, quod juxta Constitutiones dicti Ordinis Apostolica auctoritate confirmatas, ii, qui gradum Magistrii in eodem Ordine obtinent, doctoralem lauream in aliqua universitate approbata assumere tenentur, verum quia laureæ hujus doctoralis assumptio non leves secum ferebat impensas, hinc fel. record. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster per alias suas in simili forma Brevis die 26. Augusti 1634. expeditas literas Collegio Salmaticensi concessit, & indulgit, ut lauream doctoralem hujusmodi dictum Collegium conferre posset Fratribus ejusdem Ordinis tam Hispaniarum, quam Portugalliarum,

galliz , & prout in dictis Urbani Prædecessoris literis uberius dicitur contineri . Aliæ postmodum Ordinis , & Regnorum prædictorum Provinciz ad vitandas itidem majores impensas hujusmodi facultatem ad eorum respective Collegia extendi ab Apostolica hac Sancta Sede (ut asseritur) obtinuerunt ; præ cæteris vero Provincia Cataloniæ dicti Ordinis , propterea quia longe distat à præfato Collegio Salmaticensi ex decreto edito a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis , & consulationibus Episcoporum , & Regularium præposita die 5. Februarii 1740. prædictam facultatem sibi concedi (ut pariter asseritur) obtinuit .

2. Cum autem , sicut eisdem expositioni subjungebat in Provincia utriusque Castellæ Ordinis prædicti Magistri , qui lauream doctorem in eodem Collegio Salmaticensi assumere tenentur , non levi propter illius distantiam sentiant incommodum , gravesque præterea subeunt impensas , ad hæc omnia avertenda idem Bernardus exponens , quemadmodum in aliis quoque Provinciis ejusdem Ordinis duo , ac etiam in illa Aragoniæ tres Conventus ; ut asserit , designati reperiuntur pro conferenda hujusmodi laurea doctorali Fratribus dicti Ordinis , ita in Provincia utriusque Castellæ , præter Collegium Salmaticense facultatem hanc concedendi lauream doctorem Fratribus , & Magistris ejusdem Ordinis Collegio quoque Toletano per nos indulgeri plurimum desiderat . Nobis propterea humiliter supplicari fecit , ut sibi in præmissis opportune providere , & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur .

3. Nos igitur eundem Bernardum specialibus favoribus , & gratiis prosequi volentes , & a quibusvis excommunicationis , suspensionis , & interdicti , aliisque Ecclesiasticis sententiis , censuris , & penis a jure , vel ab homine quavis occasione , vel causa latis , si quibus quomodolibet innodatus existit , ad effectum præsentium dumtaxat consequendum , harum serie absolventes , & absolutum fore censentes , hujusmodi supplicationibus inclinati , audita relatione Venerabilis Patris Josephi Archiepiscopi Petren. Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum

S. R. E. Cardinalium negotiis , & consulationibus Episcoporum , & Regularium præpositæ Secretarii discretionis tue per præsentem committimus , & mandamus , ut veris existentibus narratis petitam facultatem concedendi lauream doctorem Fratribus , & Magistris dicti Ordinis ab illius Constitutionibus requisitam præfato Collegio , & Conventui Toletano pro tuo arbitrio , & conscientia Apostolica nostra auctoritate , tenore præsentium concedas , & indulgeas .

4. Decernentes easdem præsentem litteras semper firmas , validas , & efficaces existere , & fore , suosque plenarios , & integros effectus sortiri , & obtinere , & illis , ad quos spectat , & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus , & per omnia plenissime suffragari , ac ab illis respective inviolabiliter observari ; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios , & Delegatos , etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores , ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos , & Sedis Apostolicæ Noncios judicari , & definiri debere , ac irritum , & inane , si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari .

5. Non obstantibus præmissis , ac Constitutionibus , & Ordinationibus Apostolicis , & quatenus opus sit , Ordinis , & Provinciæ præfatorum , aliisque quibusvis etiam juramento , confirmatione Apostolica , vel quavis firmitate alia roboratis statutis , & consuetudinibus , etiam immemorabilibus ; privilegiis quoque , indultis , & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis , & innovatis ; Quibus omnibus , & singulis illorum tenores præsentibus pro plene , & sufficienter expressis , ac de verbo ad verbum insertis habentes , illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter , & expresse derogamus , cæterisque contrariis quibuscumque .

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Decembris 1765. Pontificatus Nostri Anno Octavo .

N. Card. Antonellus .

XXII.

Ex Originali asservato Romæ
in Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Indulgentia perpetua in Ecclesia S. Mariæ de Traspontina de Urbe Ordinis nostri singulis anni Dominicis pro Visitantibus præfata Ecclesiâ tempore, quo Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ad publicam venerationem expositum remanet.

CLEMENS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus presentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem:

An. 1765.
20. Dec.

Ad augendam fideliū Religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui expositioni Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti de licentia dilecti filii nostri in Alma Urbe Vicarii in spiritualibus Generalis in Ecclesia Parochiali Sanctæ Mariæ della Traspontina vulgo nuncupata de eadem Urbe Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo singulis Dominicis totius anni faciendæ, per aliquod temporis spatium devote interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ Exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam in unam ex prædictis Dominicis cujuslibet mensis per unumquemque Christifidelem ad sui libitum eligen. lucrificandam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

2. In reliquis vero Dominicis præfatis iisdem Christifidelibus præmissa peragentibus, quæ Dominica ex prædictis id egerint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

3. Quas omnes, & singulas Indulgentias, peccatorum remissiones, & poenitentiarum relaxationes etiam animabus

Christifidelium, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari posse indulgemus: In contrarium facientibus quibuscumque.

4. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1765. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

N. Card. Antonellus.

Romæ ex Archivio S. Annæ nostrorum
Excalceatorum Congregationis
Hispaniæ.

SUMMARIUM

Prævia diligentissima indagine omnium actorum in contradictorio judicio per plures annos agitato inter nonnullas ex Monialibus Monasterii S. Joseph Granatæ contententes cum nostris Disceatibus de exemptione præfati Monasterii ab eorumdem immediata jurisdictione, & gubernio, Sacra Congregatio Episcoporum, & Reg. primo dictarum preces rejiciendo tandem præcipit antefati Monasterii subjectionem jurisdictioni proprii Ordinis medio hujusce Decreti tenoris, qui sequitur.

GRANATEN.

Moniales Monasterii S. Josephi.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiorum, & consultationibus Episcoporum, & Regalariorum præposita, referente Eminentissimo Feiconi Ponente, re undique mature perpenit, ac Partibus auditis, instantiam secundo dictarum Monialium Ordini adversantium censuit, esse rejiciendam, prout rejecit, & rescripsit: Lectum, & exequantur Ordines, & Decreta ejusdem Sacre Congregationis, & earum preces amplius non recipiantur.

An. 1765.
20. Dec.

Romæ 20. Decembris 1765.

S. Card. Buonaccorsi.

Loco * Sigilli.

J. Archiepiscopus Petren. Secretar.

Ex sumpto asservato Romæ in Ordinis
Archivio.

SUMMARIUM

P. Generalis Ordinis nostri exequendo quasdam supra relatas literas Apostolicas in forma Brevis concedit Collegio nostro Toletano facultatem conferendi lauream.
Docto-

Doctorem Magistris Professis Provincia nostra utriusque Castellæ.

Nos Fr. Marianus Ventimiglia &c.

An. 1766. 5. Jan. CUM Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster Dominus Clemens Divina Providentia Papa XIII. sibi referente Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo Petren. Sacre Congregationis super negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium prepositæ Secretario, quæsitis prius, & in scriptis acceptis a R. A. P. M. & Doctore Josepho Alberto Ximenez moderno Procuratore Generali nostri Ordinis, Informatione, & Voto super precibus, quas humillime Sanctitati Sux porrexerat modernus Socius, & Secretarius noster Generalis pro nostris Hispaniarum Provinciis R. A. P. M. itidem, & Doctore Bernardus Regidor Provincie nostre utriusque Castellæ Sacerdos Professor, vigore Literarum suarum Apostolicarum in forma Brevis incipientium: Exponi Nobis nuper fecit &c. sub Annulo Piscatoris, & sub datum Romæ apud S. Mariam Majorem die 17. mox elapsi mensis Decembris 1765. Pontificatus sui anno octavo derogans pro hac vice tantum, quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis Ordinis nostri, & Provinciarum nostrarum Hispaniæ, quo ad conferendam, & suscipiendam respectivè Lauream Doctorem in Collegio nostro Salmanticensi, designatus non fuerit confidere incommodis, & impensis, quas, ob magnam inter Provinciam utriusque Castellæ, & præfatum Collegium distantiam subeunt Professores Provincie huiusmodi pro suscipienda Laurea Doctoratus: Cumque idem Sanctissimus Pater, præfatis Literis suis, quam benigne dignatus fuerit, nostro arbitrio, & conscientie committere, ut, si vera essent Sanctitati Sux exposita, quæque in eisdem Literis sunt relata, auctoritate Apostolica concedere valeremus Collegio nostro Toletano facultatem conferendi de cetero Lauream Doctorem Magistris Professis sæpe laudatæ Provincie utriusque Castellæ: Hinc nos, de veritate expositorum Sanctitati Sux certiores in Domino facti, præfata auctoritate Apostolica uti volentes, prout presentium tenore, intimur, præfato nostro Collegio, & Conventui Toletano facultatem facimus, licite, ac valide conferendi ab hinc pro futuris perpetuis temporibus (ad instar cæterorum Collegiorum nostrorum pro eodem fine a Sancta Sede in Hispania designatorum) Lauream Doctorem, cum omnibus, & singulis iuribus, privilegiis, ac honoribus Fratribus Provincie nostre utriusque Castellæ Sacerdotibus expressæ Professis, qui, juxta Ordinis, & ejusdem Provincie Statuta, Studiorum cursus expleverint, & Magisterii gradum adepti fuerint. Decernentes, eadem Apostolica auctoritate, præfatas literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; & illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, ac ab illis respectivè inviolabiliter observari: Inhibentesque omnibus, & singulis Ordinis nostri Professoribus sub poenis in transgredientes Apostolicas Constitutiones comminatis, ne in præmissis Collegio, & Magistris præfatis, sub quovis prætextu, aut quæsito colore, refragari audeant, vel præsumant. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Conventu nostro S. Mariæ Transpontinæ die 5. mensis Januarii Anno Domini 1766.

Ex Originali Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Episcopus Calaguritanus præficitur Comitibus Provincialibus habendis in Provincia Sardinia Ordinis nostri.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1766. 17. Jan. FRA Bernardo Regidor Socio, e Segretario Generale di Spagna dell'Ordine della B. V. del Carmine dell'antica osservanza, ossequiosamente espone alla S. V. di essere l'odierno Vescovo di Cagliari Giuseppe Agostino del Becchi molto affezionato, e propenso a' Religiosi della Provincia di Sardegna del medesimo suo Ordine; Onde bramando, che la sudetta abbia a darle una convenevole, ed opportuna rimostranza di lor gratitudine; pertanto è venuto nella determinazione di ricorrere alla S. V., perche benignamente si degni con suo special Breve di destinare Presidente il detto Prelato per il futuro Capitolo Provinciale, per illesso, che lo stesso verrà a riuscire con tale assistenza non solo decoroso, che pacifico, e di consolazione degli intervenienti Religiosi vocali; Grazia, che s'implora dalla somma Clemenza della S. Vostra. Et Deus &c.

„ Ex Audientia Sanctissimi habita ab infra-
„ scripto Domino Secretario Sacre Congrega-
„ tionis Episcoporum, & Regularium sub die,
„ 17. Januarii 1766. Sanctitas Sua, attenta rela-
„ tione P. Procuratoris Generalis Ordinis, be-
„ nigne annuit, & mandavit expediri Indultum
„ per suas literas Apostolicas in forma Brevis.

Romæ &c.

S. Card. Buonaccorsi.

Locus * Sigilli.

S. Archiepiscopus Petren. Secretarius.

Ex copia asservata in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Extensio Officii, & Missæ B. Mazzinghi Ordinis nostri sub ritu tamen semiduplici ad totam Diocesim Florentinam.

FLORENTINA.

An. 1766. 21. Jan. Porrectis Sacrorum Rituum Congregationi hu-
millimis precibus Reverendissimi Archiepiscopi Florentini nomine etiam Cleri Sæcularis, & Regularis ejusdem Civitatis, quibus supplicabant tum pro elevatione ritus Officii Beati Angeli Mazzinghi Conf. Ordinis Carmelitarum pro Clero ejusdem Civitatis a Semiduplici ad Duplicem minorem, tum pro extensione ejusdem Officii ad reliquam suam Diocesim cum Lectionibus secundæ Nocturni, & Oratione propriis jam pro præfatis Clero Civitatis Florentinæ, & Ordine Carmelitarum sub die 11. Maji 1755. adprobat. Sacra Congregatio, ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis S. Angeli Pontentis, gratiam extensionis tantum Officii, & Missæ cum Lectionibus secundæ Nocturni, & Oratione propriis dicti B. Augustini Mazzinghi ad Diocesim Florentinam sub eodem ritu Semiduplici benigne concessit. Die 21. Januarii 1766.

Joseph M. Card. Feroni Præfatus.

Locus * Sigilli.

S. Archiep. Theodosius S. R. C. Secret.

Ro.

XXIII.

Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

Pontifex Archiepiscopum Calaritanum, Præsidentem in Capitulo Provinciali Provinciae nostræ Sardinie constituit, ac deputat.

CLEMENS PAPA XIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1766.
29. Jan.

CUM, sicut accepimus, Capitulum Provinciale Ordinis Fratrum Beatae Maris Virginis de Monte Carmelo antiquæ Observantiæ Provinciæ Sardinie propediem, benedicente Domino celebrandum sit.

2. Nos cupientes, ut Capitulum huiusmodi recte, & feliciter ad Dei gloriam, dictique Ordinis felicitatem celebretur; Te de cuius pietate, prudentia, integritate, & Religionis zelo plurimum in Domino confidimus, in prædicto Capitulo Provinciali nostro, & Sedis præfatæ nomine Præsidentem cum auctoritate, facultate, jurisdictione, honoribus, & oneribus similibus Præsidentibus competentibus, & alias solitis, & consuetis, ac cum facultate, quando tu actibus Capitularibus interesse non poteris, aliquam personam in dignitate Ecclesiastica constitutam tibi benevisam in tui locum ad huiusmodi Præsidentis munus obeundum cum auctoritate, & facultatibus tibi per præsentem concessis substituendi, Auctoritate Apostolica tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus, reque in Domino hortamur, & monemus, ut Capitulum huiusmodi fideliter regas, ac in illo omnia, & singula, quæ ad prosperum Fratrum prædictorum regimen, & gubernium pertinent, decerni, statui, & ordinari cures, & faciat.

3. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ dilectis filiis dictæ Provinciæ Superioribus quocumque nomine nuncupatis, cæterisque Fratribus, & specialiter Vocalibus in prædicto Capitulo Provinciali congregatis, aliisque ad quos pertinet, ut te in ejusdem Capituli nostro, & Sedis præfatæ nomine Præsidentem reverenter suscipiant. Tibique, ac

Part IV.

per te substituendæ personæ prædictæ in omnibus ad Præsidentis huiusmodi Officium pertinentibus pareant, obediant, & assistant, tuæque, & ejusdem personæ substituendæ salubria monita, & mandata reverenter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent.

4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

5. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Januarii 1766. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

N. Card. Antonellus.

XXIV.

Ex originali Romæ in Archivio Ordinis.

SUMMARIVM

In vim Litterarum Apostolicarum Nuncius Poloniæ Provincias Lithuanie, & Cracoviæ Ordinis nostri dividit, atque disjungit.

ANTONIUS Episcopus Vicecomes Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Archiepiscopus Ephesusus, Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divina Providentia Papæ Ejus Nominis XIII. Prælati Domesticus, & Assistent, ejusdemque, & Sanctæ Sedis Apostolicæ in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuanie cum facultatibus Legati de Lateræ Nuntius, & ad infrascripta specialiter datus, & deputatus Executor Apostolicus.

Universis, & singulis presentes visuris, lecturis, legentibus audientibus quorum interesse, intererit, aut quomodolibet interesset, quosque infra scriptum tangit negotium, aut tangere poterit notum. factum.

Presentatas nobis fuisse Literas Apostolicas Sanctissimi Domini Nostri Clementis, Divina Providentia Papæ ejusdem Nominis XIII. sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Anno Piscatoris, die decima septima Maii millesimo septingentesimo sexagesimo sexto, Pontificatus Sanctitatis Sux Anno Octavo, in pergameno scriptas in forma Brevis, more Romanæ Curie expeditas, sanas siquidem, non vitiatas, nec cancellatas, seu in aliqua sui parte suspectas, sed omni prorsus vitio carentes pro parte Religiosorum Patrum, & Fratrum Nationis Lithuanæ, Provinciæ Minoris Poloniæ Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, easdemque Literas Apostolicas per nos cum ea, qua decet, reverentia suscepisse hujusmodi de tenore.

Venerabili Fratri Antonio Archiepiscopo
Ephesino apud Charissimum in Christo
Filium Nostrum Stanislaum Augu-
stum Poloniæ Regem Illustrem,
Nostræ, & Apostolicæ
Sedis Nuntio.

Loco * Annuli Piscatoris.

CLEMENS PAPA XIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

An. 1766. 17. Maji. **E**Xponi Nobis, nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Nationis Lithuanæ Minoris Poloniæ Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod cum eadem Provincia a Finibus Hungariæ ad fines usque Curlandiæ se protendat, in eaque consistent decem Conventus Nationis Lithuanæ, ita ut propter tam magnam locorum distantiam, non solum graves requirantur impensæ in Visitationibus Conventuum, quæ a Provincialibus peraguntur, verum etiam Provinciales ipsi haud facile possint cum celeritate exhibere remedium in deordinationibus, quæ non sine damno Regularis observantiæ, & dicti Ordinis decore in dies eveniunt; quinimò cum inter Nationem Polonam, & Lithuanam quædam animorum aversio vigeat, quæ plerumque inter finitimos populos oriri solet, hinc inter utriusque Nationis Religiosos faciliter quærimoniæ excitantur,

quæ non solum ædificationis, nequaquam Christifidelibus, sed ipsis aliquando scandalum afferunt, pluriesque evenit, quod Provinciales proprium potius quam commune dicti Ordinis bonum præ oculis habentes, peculiari favore prosecuti sunt Conventus Minoris Poloniæ, quoties ipsi ejusdem Nationis erant, ac respective Conventus Lithuanæ, in casu, quo hujus Nationis Provinciales fuerunt. Qua de re cum in Religiosis ipsis renitentia oriatur in parendo Superiori, qui alterius Nationis sit, deficit in hujusmodi Provincia mutua illa concordia, atque tranquillitas, ex quibus bonum Religiosæ communitatis potissimum constituitur.

2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, tot amoverentur mala, quoties diminuta nimia ejusdem Provinciæ magnitudine decem Conventus Nationis Lithuanæ, Vilnensis scilicet, Lidenfis, Zaslavensis, Kolesnicensis, Minscensis, Vladislaviensis, Lincoviensis, Pomiænensis, Rosicynensis, Kieydeviensis, cum Residentia in Chvatoinec ab aliis octo Conventibus Polonorum ejusdem Provinciæ dividantur, ac separentur, & in novam Provinciam dicti Ordinis Lithuanam nuncupandam erigantur, quippe quia Provinciales pro tempore existentes utriusque Provinciæ utilius, & commodius propriam respective Provinciam gubernare poterunt, Religiosi vero Superioribus suis Nationis libenter, ac diligentius obtemperare non recusabunt; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

3. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audito etiam Venerabili Fratre Nostro Friderico Sanctæ Romanæ Cardinali Episcopo Portuensi, ejusdem Ordinis apud Nos, & Apostoli-

stolicam hanc Sanctam Sedem Protectore, Fraternitati tuæ per præsentēs committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, & dummodo in dicti Ordinis, & Provinciæ bonum, & utilitatem id expedire in Domino judicaveris, atque etiam auditis, & vocatis iis, quos vocandos esse censueris, prædictos decem Conventus Nationis Lithuanæ nempe Vilnensem, Lidensem, Falsvirenssem, Kolesnicensem, Miniscensem, Vladislaviensem, Linkoviensem, Pompianensem, Rosiynensem, Kieydeviensem, cum Residentia in Chvatoinic a Provincia minoris Poloniæ dicti Ordinis auctoritate Nostra Apostolica dividas, dismembres, ac in perpetuum separes, & in aliam Provinciam ejusdem Ordinis Lithuanam nuncupandam, quæ a propriis Provincialibus, cæterisque Superioribus, juxta dicti Ordinis statuta, eligendis, nominandis, & deputandis in posterum regi, & gubernari debeat, dicta auctoritate perpetuo erigas, constituas, & deposes, eosdemque Conventus una cum dicta Residentia perpetuo a memorata Provincia minoris Poloniæ separatos, & divisos, atque ex eis aliam Provinciam Lithuanam nuncupandam de novo perpetuo erectam, & constitutam pari auctoritate, quocumque recursum, & appellacione remotis, declares, & pronunties; Fratribus vero utriusque Provinciæ minoris scilicet Poloniæ, ac alterius Lithuanæ, ut præfertur erigendæ, qui votum, seu suffragium in dicta Provincia minoris Poloniæ habebant, & ferebant, in posterum iisdem modo, & forma, quibus illo in eadem Provincia frui, & gaudere poterant, pari modo in propria cujuslibet Provinciæ uti, frui, & gaudere valeant, & auctoritate prædicta itidem concedas, & decernas, & insuper dictæ novæ Provinciæ, ut præmittitur erigendæ, & constituentæ, ejusque Conventibus, Domibus, ac Provincialibus, cæterisque Superioribus pro tempore existentibus, ac Fratribus quibuslibet, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, præminentiiis, indulgentiis, & indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ, illarumque Conventus, Domus, Superiores, & Fratres, alique personæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias

quomodolibet utuntur, fruantur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia, uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite possint, & valeant, respectu eadem auctoritate similiter perpetuo concedas, & indulgeas, impartientes Tibi ad effectus prædictos omnes, & quascunque facultates necessarias, & opportunas.

4. Volumus præterea, quod præstationes, seu contributiones, quæ a quolibet Provinciæ dicti Ordinis Conventu suppeditare solent illius Provinciali, in posterum pariter a duobus Conventibus Nationis Lithuanæ, ut præfertur, a Provincia minoris Poloniæ segregandis, dividendis, ac separandis, qui sane Conventus neque ex majoribus sint, neque ex minoribus dictæ Nationis Lithuanæ in compensationem minoris numeri Conventuum Nationis Poloniæ suppeditari, ac Provinciali Provinciæ minoris Poloniæ perpetuo dari debeant.

5. Decernentes easdem præsentēs litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit plenissime suffragari, ac ab eis inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum, Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & desiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

6. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciæ primo dictæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirma-

tis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Maii 1766. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

N. Card. Antonellus.

Post quarum quidem Literarum Apostolicarum præsentationem, & exhibitionem pro parte memoratorum Religiosorum Nationis Lithuanæ humiliter nobis supplicatum fuit, ut ad executionem earundem Literarum Apostolicarum procedere dignaremur. Nos igitur Antonius Eugenius Viccomes Archiepiscopus Ephesus, & Nuntius Apostolicus in Regno Poloniæ &c. ad executionem commissorum ea, quæ parent, reverentia, & promptitudine descendere volentes, vocatis per nos, & personaliter comparentibus Admodum Reverendo, ac Religioso Patre Joanne Mackiewicz actuali Priore Provinciali Provincie Minoris Poloniæ, & Lithuanæ, nomine Religiosorum Patrum, & Fratrum Nationis, & Conventuum Lithuanæ, & Reverendis, ac Religiosis Patribus Chryfologo Cieplinski Custode, & Stochio Szczeciński Priore Conventus Cracoviensis in Arenis nomine, Religiosorum Patrum, ac Fratrum, & respective Conventuum Nationis Poloniæ agentium, eisdemque Patribus, Mandatariis, & Plenipotentariis tam in voce, quam in scriptis pluries auditis, maturaque deliberatione, & examine narratorum in superius insertis Literis Apostolicis expressorum præhabitis, ac confitis nobis plene, & sufficienter de eorumdem narratorum veritate, & cum præsentem ex divisionem Conventuum specificandorum expedire in Domino in bonum, & emolumentum Ordinis, & Provincie fore censuram judicaverimus, idcirco hujusmodi Conventus decem Nationis Lithuanæ alias in superscriptis Literis Apostolicis nominatos, videlicet Wilnensem, Lidensem, Javirensensem, Kolesnicensem, Minscensem, Uladislaviensem, Lincoviensem, Pompiansensem, Rosieyensem, Kieydanensem, cum Residentia in Chvaloyntec, & Provincia Minoris Poloniæ dicti Ordinis, auctoritate Apostolica Nobis specialiter hac in parte delegata dividimus, dismembramus, ac in perpetuum separamus, & in aliam Provinciam ejusdem Ordinis Lithuanam nuncupandam, quæ a propriis Provincialibus, cæterisque Superioribus, videlicet dicti Ordinis Statuta eligendis, nominandis, & deputandis in posterum regi, & gubernari debeat, eadem, quæ supra auctoritate perpetuo erigimus, constitimus, & deputamus, eosdemque superiores enunciatos Conventus una cum dicta Residentia perpetuo a memorata Provincia Minoris Poloniæ separatos, & divisos, atque ex eis aliam Provinciam Lithuanam nuncupandam, de novo perpetuo erectam, & constitutam pari auctoritate declaramus, & pronuntiamus, remanentibus in dicta Provincia Minoris Poloniæ Conventi-

bus Cracoviensibus, uno in Arenis nuncupato, altero sub Titulo S. Thomæ Apostoli, tum Jaslenski, Gulovienski, Bielscenski, Wosofenski, Lublinski, & Krupczyenski. Fratribus vero utriusque Provincie Minoris scilicet Poloniæ, ac alterius Lithuanæ noviter per nos erectæ, quique votum, seu sufragium, in dicta Provincia Minoris Poloniæ habebant, & ferebant, in posterum iisdem modo, & forma, quibus illa in eadem Provincia frui, & gaudere poterant, pari modo in propria cujuslibet Provincie uti, frui, & gaudere valeant, auctoritate prædicta itidem concedimus, ac decernimus. Insuper dictæ novæ Provincie, ut præmissum erectæ, & constitutæ, ejusque Conventibus, & domibus, ac Provincialibus, cæterisque Superioribus pro tempore existentibus, ac Fratribus, & personis quibuscumque, ut omnibus, & singulis Privilegiis, Gratiis, & exemptionibus, & libertatibus, Immunitatibus, Prærogativis, Præeminentiis, Indulgentiis, & Indultis, quibus alie ejusdem Ordinis Provincie, illatumque Conventus, Domus, Superiores, ac Fratres, alique persone, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & ab eaque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite possint, & valeant respective eadem auctoritate similiter perpetuo concedimus, & indulgemus. Cum vero præstationes, seu contributiones, quæ a quolibet Provincie dicti Ordinis Conventu suppeditari solent illius Provinciali, in posterum pariter a duobus Conventibus Nationis Lithuanæ, ut præmissum a Provincia Minoris Poloniæ segregatis, divisis, & separatis, qui sane Conventus neque ex majoribus, neque ex minoribus dictæ Nationis Lithuanæ sint in compensationem minoris numeri Conventuum Nationis Poloniæ suppeditari, ac Provinciali Provincie Minoris Poloniæ perpetuo ad formam suprapositarum Literarum Apostolicarum dari debeant, idcirco de unanimi consensu, & concordia supramemoratorum Religiosorum Patrum Joannis Mackiewicz nomine Nationis Lithuanæ, ac Chryfologi Cieplinski Custodis, necnon Stochii Szczeciński Prioris Conventus Cracoviensis coram nobis in voce præstito declaramus, & assignamus Conventus, qui neque ex majoribus, neque ex minoribus dictæ Provincie Lithuanæ noviter erectæ existunt, videlicet Uladislaviensem, & Kolesnicensem pro ejusmodi præstationibus, & solutionibus præstandis, sicque solvendo esse ex Uladislaviensi pro parte Provinciali florenos Polonicales quinquaginta septem, pro Studente Romano florenos pariter Polonicales novemdecim, grossos viginti sex, pro Patentibus Graduatorum florenos septem, grossos octodecim, pro Patre Secretario florenos octo, pro Fratre servitore, & aurigis florenos sex, qui floreni simul efficiunt summam florenorum centum septem grossos quatuor. Ex Conventa vero Kolesnicensi pro Patre Provinciali florenos sexaginta, pro Studente Romano florenos sexdecim, grossos viginti quinque, pro literis, & rubricellis florenos quinque pro Parentibus Graduatorum florenos quinque, pro Patre Secretario florenos octo, pro Fratre servitore, & aurigis florenos sex, quæ summa simul juncta ascendit ad florenos centum grossos viginti quinque, in toto vero ex utroque supra enunciato Conventu solutio efficit summam florenorum Polonicalium ducentorum septem, grossorum vigintinovem.

Quæ solutio incipiendo in anno proxime ven-

venturo 1767. debet fieri semper in posterum, pro die 11. mensis Januarii, quolibet anno, & quidem in moneta pro tempore currente in Polonia, non in Lithuania, & juxta valorem currentis in Polonia, non in Lithuania, ac a Patribus Provincie Lithuaniae propriis eorum expensis transmittenda, pro superius constituta die ad Conventum Wgłosensem, necnon aliam summam subsidii charitativi Patri Provinciali Neoelesto dari solitam, iidem hinc Conventus nominati dare & solvere debebunt, illo anno, quo electio Provincialis Prioris Minoris Poloniae sequetur, eandemque summam dicti subsidii charitativi, illo subsecute electionis anno adjuvant alteri summae superius expressae, relicto, & firmo manente onere istis Conventibus Uladislaviensi, & Kolesniczensi solvendi consuetam taxam pro Reverendissimo Patre Priore Generali, Procuratore pariter Generali, & Assistente sui Ordinis. Præterea ex istis Conventibus dabitur contributio prestari solita Patri Provinciali dictæ Provincie Minoris Poloniae, & Sociis ejus pro Capitulo Generali euntibus, & hæc solvi debet in auro, computando quolibet nummum aureum juxta valorem, quem pro illo tempore juxta Constitutionem Regni habebit, ejusmodique contributio remittetur pariter a Patribus Lithuanis suis expensis ad memoratum Conventum Wgłosensem medio anno ante tempus, quo Pater Provincialis ad Capitulum Generale solet discedere: In casu autem non solutionis superius expressarum contributionum, & præstationum, pro temporibus, ut supra designatis, & præfixis, liberum referamus Provincie Minoris Poloniae recursum in præmissis ad quos de jure. Cum vero occasione noviter per nos auctoritate Apostolica erectæ Provincie Lithuaniae Superiores, & Officiales respectivè aliqui tam in Provincia Minoris Poloniae, quam Lithuaniae deesse noscuntur, qui alias juxta alternativam inter Polonam, & Lithuanam Nationes, per ipsas quoad eligendos Priores Provinciales, & alios Officiales stabilitam, & hæcenus servatam electi erant, ne igitur tam una, quam altera Provincia sine suis legitimis, & debitis Superioribus, & aliis Officialibus, per Constitutiones, & Statuta sui Ordinis requisitis, destituta maneat: Hinc nos utendo facultatibus nobis a Sanctissimo Domino nostro in superius insertis literis Apostolicis concessis, de unanimi consensu, & voto superius nominatorum Patrum, nomine utriusque Nationis, tam Polonæ, quam Lithuaniae agentium, infrascriptam nostram facimus declarationem, videlicet quoad Provinciam Minoris Poloniae, cum hæc adpresens Superiore suo Priore Provinciali careat, ex quo modernus Prior Provincialis Adm. Rev. Pater Joannes Mackiewicz juxta alias enunciata alternativam, sit ex Natione Lithuana electus, & in Provincia Lithuana remansurus est, necnon duo Destiniores Provincie pariter ex Natione Lithuana existant, ex Provincia vero Minoris Poloniae duntaxat Custos Provincie, & duo Destiniores Provinciales remanent, itaque statuimus, quod Capitulum Provinciale in Provincia Minoris Poloniae pro Festo Exaltationis Sanctæ Crucis in anno currenti incidente celebrari debeat, ad effectum eligendi Priorem Provinciale, & alios juxta Statuta Ordinis Officiales, quos idem Capitulum judicaverit juxta exigentiam eligendos, permansuros in eorum respectivis Officiis ad tempus per idem Capitulum determinandum, & statuemum, pro legitima vero ejusmodi Capituli Provincialis celebratione habenda deputamus, &

constituimus in Præsidentem memoratum Adm. Reverendum Patrem Joannem Mackiewicz, qui cum Consilio primorum Patrum dictæ Provincie Minoris Poloniae designabit locum ejusdem celebrandi Capituli, ac Vocales Patres juxta statuta Ordinis, pro tempore, & die superius assignata convocabit, in eodem, auctoritate Nostra præsidebit, & electionem Prioris Provincialis, & aliorum ut supra Officialium ad formam Constitutionum proprii Ordinis, & juxta modum, superius expressum peragere curabit. Cum vero nonnulli Religiosi in dicta Provincia Minoris Poloniae non ita pridem de uno Conventu ad alium destinati fuerunt, ipsique medium annum mansionis suæ in Conventu, ubi degunt requisitum a Constitutionibus Ordinis ad effectum ut possint dare suffragium in Capitulo Conventuali pro Socio Prioris ituri ad Capitulum Provinciale, non complebunt ante futurum Capitulum, Provinciale indicendum, ideo ad tollendum defectum suffragiorum in electione dictorum Socionum, pro hac vice eosdem Religiosos, ut supra habilitamus ad ferendum hujusmodi suffragium. Quo verò ad Provinciam noviter per nos, ut supra, erectam, Lithuanam nuncupatam, ad evitanda aliqua incommoda declaramus, quod memoratus Admodum Reverendus Pater Joannes Mackiewicz Provincialis eadem Natione Lithuana æqualis, & in eadem Provincia Lithuana remanere cupiens, dictum Officium Prioris Provincialis cum aliis existentibus ad præsens Officialibus, reliquum temporis continuabunt, quo vero ad alios Officiales qui desunt, recursum habebit ad Reverendissimum Patrem Priorem Generalem Consilium Ejus oratus, ut provideat, quemadmodum in Domino melius judicaverit. Declaramus insuper, quod Provincia Minoris Poloniae, tamquam mater debeat omnino semper gaudere solitis a Constitutionibus Ordinis præfati præscriptis, Juribus, privilegiis, & prerogativis, quibus aliæ Provincie tamquam, & uti Matres super suas Filias gaudere solent, & debent. Volumus autem, atque declaramus, quod occasione hujus ex divisionis, & erectionis Novæ Provincie Lithuaniae nullus ex Religiosis ejusdem Ordinis de una ad aliam Provinciam, sub poenis contra Apostatas, & fugitivos sanctis transire audeat, nec a Superioribus earumdem Provinciarum suscipiatur, sed Religiosi Nationis Polonæ in Conventibus Provincie Minoris Poloniae, & Religiosi pariter Nationis Lithuaniae maneant omnino. Non obstantibus ita omnibus, quæ idem Sanctissimus Dominus Noster in suis superius insertis literis Apostolicis voluit non obstat.

In quorum omnium præmissorum fidem, & testimonium præsentis manu nostra subscripsimus, & sigilli Nostri impressione communiri fecimus.

Datum Varaviae in solita nostra Residentia, hac die vigesimatercia Mensis Junii Anno Domini 1766.

A. E. Archiep. Ephef. Nunc. Apostolicus.

Loc. * Sig.

Petrus Jastrzencki Cancellarius.

Et (L. S.) quia ego Joannes Baptista Romualdus Adalberti Bekierski publicus Sanctæ auctoritate Apostolicae Diocesis Cracoviensis Notarius, præinsertum Decretum vidi, legi, illudque cum suo Authentico Extractu de verbo ad verbum concordare adveni, ideo in fidem me

manu propria. circa impressionem Signi mei Notariatus Publici subscripti, rogatus, & requisitus.

Idem qui supra man. pr.

Ex copia authentica asservata Romæ
in Ordinis Archivio.

SUMMARIVM

Facultas admittendi ad habitum Probationis octo Clericos, & quatuor Conversos in Conventibus tamen pro Novitiatu designatis in Provincia nostra S. Alberti.

Illini, e Rfui Signori.

An. 1766. L' 31. Maij. L' Odierno Provinciale della Provincia de' Carmelitani dell' antica Osservanza, detta di S. Alberto in Sicilia, Oratore Unilissimo delle EE. VV., espone, come dal suo Antecessore furono nel 1764 supplicate, perchè volessero degnarsi di comprendere anche quella Provincia nella solita annua Licenza, che l' EE. VV. benignamente concedono per ammettere nelle Provincie d' Italia il Noviziato, ed alla solenne Professione i Giovani tanto Chierici, che Laici, per difetto della qual Licenza la predetta Provincia aveva patito, e sempre più pativa detrimento nella Regolare Osservanza, stante che per la scarsezza de' Religiosi non potevasi provvedere i Conventi del numero loro necessario per le Funzioni Ecclesiastiche, e soddisfazione degli obblighi di Messe; siccome ancora per non esservi una certa, e continuata serie di Giovani Chierici, non potevasi ben regolare i studi, che di giorno in giorno andavano decadendo; oltre il perdersi l' occasione di accettare de' Giovani Postulanti di buona aspettativa non meno ne' costumi, che nelle scienze; e l' EE. VV. ad una tal Supplica sotto il dì 28. Maggio Anno sudetto, si degnarono referire: „ Doceant de „ paritione Brevis Benedictino, & postea recur „ rent.

Ubbidendo in oggi la Provincia ad un tal Breve, (cui avrebbero anche prima ubbidito, se dai Padri Riformati della Scala glie ne fosse stata fatta istanza) con assegnare, e cedere i tre Conventi, come è noto alle EE. VV., e per difetto delle Vestizioni, crescendo sempre più in quella Provincia i sopradetti sconcerti, l' Oratore, unitamente al suo Definitorio Provinciale, supplica umilmente l' EE. VV., volessi degnare di comprendere nella predetta annua licenza anche la Provincia di S. Alberto, coll' assegnamento di otto Chierici almeno, e quattro Laici, non volendovi minor numero per il bisogno di quella, che rimarrà composta di 33. Conventi. E della grazia &c. Quam Deus &c.

„ Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, veris existentibus narratis, in absentia „ Patris Procuratoris Generalis, audito P. Vice „ Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum, „ ac attenta cessione trium Conventuum, nempe: di Piazza, Calascibetta, e Melilli: per „ publicum, & formale Instrumentum nomine „ Provincie S. Alberti Carmelitarum Antiquæ „ Observantiae Siciliæ, sub die 27. mensis Maii „ currentis Anni a P. Angelo Maria Caccia ejus

„ Procuratore, specialiter deputato, in favorem „ Provincie Carmelitarum Reformatorum San- „ ctæ Mariæ de Schalz Paradisi juxta Rescriptum „ ejusdem Sacre Congregationis die 16. prædi- „ ctæ Maii 1766. referente Eminentissimo Domi- „ no Cardinali Galli, emanatum ad tramites Bre- „ vis san. mem. Benedicti XIV. editi die 27. Ju- „ lii 1742. jam facta; Licentiam impertitur Su- „ perioribus Regularibus dicte Provincie S. Al- „ berti, ad quos pertinet, ut præter Novitios „ provisionaliter jam concessos, hac vice tan- „ tum octo Clericos, seu Choristas, & quatuor „ Laicos, seu Conversos ad Habitum probatio- „ nis recipere in Conventibus tamen pro Novi- „ tiatu in eadem Provincia ab hac Sacra Con- „ gregatione deputatis; Et finito tempore No- „ vitatus ad Professionem admitttere licite pos- „ sint, & valeant: Servatis tamen omnibus, „ & singulis, quæ continentur in Decretis de „ Mandato san. mem. Alexandri VII. editis die „ die 20. Martii 1657. pro Novitiis in eodem Or- „ dine recipiendis; Quo verò ad statem Con- „ versorum profiteri volentium, servato Decreto „ ejusdem Alexandri VII. edito die 4. Septem- „ bris 1658., juxta tamen declarationem hujus „ Sac. Congregationis 18. Julii 1747.: Nec non „ servatis omnibus, & singulis, quæ continen- „ tur in Decretis ejusdem Sacre Congregationis „ 18. Julii 1695.: Et dummodo præfati Clerici „ ante decimum quintum eorum ætatis annum „ completum pro Hospitiis, seu Postulantibus, „ vel Cantoribus; & Laici, seu Conversi „ ante vigesimum pariter expletum pro Tertiis, „ vel Oblatis, seu Donatis, aut Compensis, „ vel servientibus, ac prædicti omnes sub „ alio quocumque nomine, ac quovis prætex- „ tu, causa, aut quæsito colore ad habitandum „ inta Claustra recepti, ac retenti non fuerint „ contra formam Decreti Sacre Congregationis „ super statu Regularium de Mandato san. mem. „ Clementis X. editi die 16. Maii 1675.

Romæ 31. supradicti mensis Maii 1766.

P. H. Card. Guglielmi Præfatus.

Loc. * Sig.

G. De Lascaris Patriarca Jerosolymitanus Secretarius.

Ibidem.

SUMMARIVM

Pontifex laudat, atque confirmat inveteratam consuetudinem recitandi in Litaniis B. M. V. Versiculum: Mater Decor Carmeli, sive Mater Carmelitarum.

Ordinis Carmelitarum

S Supplicantibus humillime Patribus Magistro An. 1766. Fr. Josepho Alberto Ximenez Procuratore, 16. Aug. Generali totius Ordinis Carmelitarum antiquæ Regularis Observantiae, & Fr. Joanne Evangelista a Jesu Maria Procuratore Generali Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ SS. D. N. CLEMENTI Papæ XIII., ut piam, & laudabilem consuetudinem, quæ ab antiquissimo tempore, ejus initii memoria non extat, in Universo Ordine Carmelitarum tam Calceatorum, quam Excalceatorum Congregationis Hispaniæ

spaniæ viget recitandi , & canendi in Litanis B. M. V. versiculum : „ Mater Decor Carmeli, sive Mater Carmelitarum „ aut quid simile pro regionum more , quæ invocationes , et in Litanis præfatis typis mandatis , & in pluribus antiquis Breviariis impressis reperiuntur , tamen Oratoribus nunc ex sola inveterata consuetudine , aut ex privilegio aliquo Apostolico invaluerit , adhuc ignotum est , Apostolica Approbatione , & Privilegio confirmare dignaretur ; Et Sanctitas Sua , ad relationem per me infra scriptum Secretarium factam , præfatum consuetudinem in casu tollerari posse rescripsit . Die 16. Aug. 1766.

Joseph Maria Card. Feroni Præfatus.

Loco * Sigilli ,

V. Macedonius S. R. C. Secr.

Ibidem .

SUMMARY

Confirmatur Decretum novissimi Capituli Provincialis Provinciae Gallo-Belgicae super Præcedentia ex Provincialium , post Sub-Priores Conventuum , in quibus commorantur , nec non super eorundem Exemptione ab officiorum Tabula .

BEATISSIME PATER .

An. 1766. 30. Sept. **F**ratres Carmelita Gremiales Capituli Provincialis novissime celebrati Provinciae Reformatæ Gallo-Belgicae , ad Sanctissimos S. V. P. des provoluti , humillime exponunt , quod exemplum aliarum fere omnium Provinciarum Reformatarum ejusdem Ordinis in Gallia præsertim , (in quibus , præhabita confirmatione Apostolica , jam viget consuetudo , ut hi , qui fundi sunt officio Provincialatus , in suis respectivis Conventibus teneant Locum , non sive Professionis , uti præscribunt Constitutiones Reformatæ per S. Sedem approbatæ , sed immediatè , vel post Priorem Localem , vel saltem post Sup-priorem ; et itidem , quod sint exempti a communi Tabula Officiorum) ducti , per suffragia secreta , nemine discrepante , ac salva opportuna dispensatione , decreverunt , Ex-Provinciales memoratæ Provinciae debere in posterum tenere Locum , immediatè post Sup-priores Conventuum , in quibus iidem Ex-Provinciales commorabuntur de Familia ; & insimul exemptos esse a præfata Communi Tabula Officiorum . Quæ dispositiones cum Oratoribus videantur rationi consonæ , humillimè supplicant S. V. , ut , Constitutionibus Reformatis non obstantibus , dignari velit eas confirmare . Quam gratiam Deus &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum , & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis , & Consultationibus Episcoporum , & Regularium præposita , ad quam 33. D. N. supplicem Libellum remisit , attenta relatione P. Procuratoris Generalis , benigne remisit Eminentissimo præfati Ordinis apud S. Sedem Protektorem , ut , veris existentibus narratis , Oratorum precibus pro sui arbitrio , & prudentia indulgeat pro petita confirmatione .

Romæ 27. Septembris 1766.

C. A. Card. Cavalchini .

Loco * Sigilli .

Canonicus Joseph Mola Vice-Secretarius .

Utentes arbitrio Nobis tributo ex introscripto Rescripto Sacræ Congregationis Episcoporum , & Regularium , Decretum novissimi Capituli Provinciae Reformatæ Carmelitarum Gallo-Belgicae , quo statutum fuit , Ex-Provinciales in posterum loco præcedentis potiri post Sup-priores Conventuum , in quibus de Familia commorantur , nec non etiam exemptos esse debere a Tabula Officiorum , confirmamus , adprobamus , atque exequi mandamus , Constitutionibus Reformatis non obstantibus , & ita decernimus non solum isto , sed omni etiam alio meliori modo .

Romæ ex nostro Palatio apud S. Eustachium die 30. Septembris 1766.

F. Card. Lantes Protektor .

Loco * Sigilli .

Ludovicus Rivelli Secretarius .

Ibidem .

SUMMARY

Pia consuetudo apud nos vigens recitandi Antiphonam Salve Regina ante ultimum Missæ Evangelium extenditur ad nostros Discalceatos Congregationis Hispaniæ .

DECRETUM

Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ .

An. 1766. 29. Nov. **P**orrectis per P. Fr. Joannem Evangelistam a Jesu Maria Procuratorem Generalem Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ humillimis precibus Sanctissimo Domino Nostro Clementi Papæ XIII. pro extensione pie consuetudinis vigentis etiam ex permissione Sanctæ Sedis apud Fratres Ordinis Carmelit. Antiquæ Observantia recitandi in fine Missæ Antiphonam : Salve Regina , vel aliam secundum tempus cum Versiculis , & Oratione ante ultimum Evangelium , ad Fratres Carmelit. Excalceatos Congregationis Hispaniæ , Sanctitas Sua , referente me infra scripto Secretario , gratiam petitam benigne concessit . Die 29. Novembris 1766.

Joseph Maria Card. Feroni Præfatus .

Loco * Sigilli .

V. Macedonius S. R. C. Secretarius .

Ibidem .

SUMMARY

Indulgentia in perpetuum concessa Ecclesiis universi Ordinis nostri in novem feriis quartis immediatæ præcedentibus Festum S. Josephi per modum extensionis communicantur etiam Ecclesiis nostrarum Monialium Calceatarum .

DECRETUM

Monialium Calceatarum Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo .

Ex

Ex Audientia Sanctissimi die 2. Decembris 1766.

An. 1766.
2. Dec.

AD humillimas preces Fr. Josephi Ximenez Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo, Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa XIII. Indulgentiam plenariam concessam sub die 21. Maji 1765. in una ex novem Feriis quartis immediate antecedentibus Festum S. Josephi Sponsi B. M. V. cum Expositione Sanctissimi Eucharistiae Sacramenti in qualibet ex Ecclesiis Fratrum praedicti Ordinis faciendae per unumquemque utriusque sexus Christifidelem, qui praefata Sanctissimi Sacramenti Expositioni interfuerint ad sui libitum eligenda lucrificandam, & in reliquis supradictis octo Feriis Indulgentiam centum dierum. Ad statutas ejusdem Procuratoris Generalis preces benigne inclinatus clementer extendit ad omnes, & singulas Ecclesias Monialium praedicti Ordinis pro omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui vere poenitentes confessi, ac Sacra Communionem resesti dictae Sanctissimi Eucharistiae Sacramenti Expositioni pro plenaria Indulgentia lucranda in una ex eisdem Feriis quartis, & centum dierum in octo reliquis Feriis, dummodo corde saltem contriti interfuerint, ac per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis suae pias ad Deum preces effuderint. Voluitque Sanctitas Sua hanc gratiam perpetuis futuris temporibus fore valituram, absque ulla Brevis expeditione. Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis Indulgentiarum.

S. Borgia Sacrae Congregationis Indulgentiarum Secretarius.

Locus * Sigilli.

Gratis.

Ibidem.

SUMMARIUM

Plenaria ad septennium pro Dominica in Quinquagesima in Ecclesia nostri Ordinis Civitatis Pedemontis in Regno Neapolis pro mulieribus, & in interiori Cappella sub Titulo SS. Scapularis pro viris, ibidem respective sacra Communionem reficiendis.

BEATISSIMO PADRE.

An. 1766.
13. Dec.

IL Rettore, Priore, ed Officiali della Ven. Congregazione sotto il Titolo del Sagro Scapolare, eretta nel Chioffro inferiore del Convento di S. Maria del Carmine della Città di Pedemonte Diocesi d'Alife in Provincia di Terra di Lavoro nel Regno di Napoli, divotamente, rappresentano alla S. V. di celebrarsi nella Chiesa di detto Convento da' medesimi nell'ultima Domenica di Carnevale in suffragio delle Anime del Purgatorio, una Festa con molta pompa, con esposizione del Venerabile mattina, e giorno, e Communione Generale, riguardo agli uomini nella Cappella di detta Congregazione, e rispetto alle donne nella riferita Chiesa; Onde ad oggetto di suffragare le Anime sudette, supplicano la somma Clemenza della S. V., acciò voglia benignamente degnarsi concedere nel predetto giorno l'Indulgenza Plenaria applicabile anche ai surriferiti Defonti, da acquistarsi dai

Fedeli, che faranno la sudetta Communione: Che &c.

Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa XIII. Omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui vere poenitentes confessi, praedictam Communionem Generalem devote peregerint, & juxta mentem Sanctitatis suae pie oraverint, Indulgentiam Plenariam etiam Fidelibus De-functis applicabilem benigne concessit. Voluitque Sanctitas Sua hanc gratiam suffragari ad septennium absque ulla Brevis expeditione. Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis Indulgentiarum die 15. Decembris 1766.

S. Borgia Sacrae Congregationis Indulgentiarum Secretarius.

Locus * Sigilli.

Gratis.

Ibidem.

SUMMARIUM

Tribuitur speciale Indulgentum Fratribus nostris Conventus Bambergensis recitandi Officium sub ritu duplicis majoris, & Missam celebrandi de Sanctissimo Jesu Corde in die Dominica post Octavam Corporis Christi.

B A M B E R G E N.

EXpositum fuit Sanctissimo Domino Nostro Clementi PP. XIII. ex parte P. M. Fr. Josephi Alberti Ximenez Procuratoris Generalis totius

Ordinis Fratrum Carmelitarum Antiquae Regularis Observantiae, in Ecclesia sui Ordinis Civitatis Bambergensis quinquaginta ab hinc annis erectam fuisse Confraternitatem sub invocatione Sacratissimi Cordis Jesu, in eaque singulis annis Festum ejusdem Sanctissimi Cordis Jesu magna cum solemnitate, & populi concursu in Dominica post Octavam Sanctissimi Corporis Christi celebrari; at cum a Sac. Ritu Congregatione sub die 11. Maji anni 1765. Officium proprium & Missa propria dicti Festi feria sexta post Octavam ejusdem Sanctissimi Corporis Christi sub ritu duplicis Majoris recitanda approbata fuerint, propterea idem Orator nomine Fratrum praefati Conventus Bambergensis humillime eidem Sanctissimo D. N. supplicavit, ut praefata Officium, & Missa jam approbata a Fratribus dicti Conventus tantum in enunciata Dominica sub eodem ritu possent recitari. Et Sanctitas Sua per relationem per me infra scriptum Secretarium factam attentis circumstantiis Gratiam juxta petita Oratoris benigne concessit. Die 7. Februarii 1767.

Joseph Maria Card. Feroni Praefectus.

Locus * Sigilli.

V. Macedonius S. R. C. Secretarius.

XXV.

Ex copia authentica asservata in Archivio S. Annae Congregationis Hispaniae.

SUMMARIUM

Datur facultas Nuntio Hispaniarum extrahendi quatuor, vel quinque Moniales

les professas ex uno, vel pluribus Monasteriis nostrarum Excalceatarum, illasque transferendi ad Monasterium S. Josephi Civitatis Granatæ ob deficientiam Monialium ejusdem.

Dilecto filio nostro Lazaro Opitio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Pallavicino nuncupato.

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte fili noster salutem; & Apostolicam benedictionem.

An. 1767.
6. Apr.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Superiores Fratrum Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo, quod ex decreto a Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis edito, & per Nos approbato, undecim Moniales Excalceatz pariter nuncupatz dicti Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo, quibus placuerat recedere ab Obedientia Superiorum Ordinis hujusmodi, & sese subijcere jurisdictioni Ordinarii, nuper a Monasterio S. Josephi Civitatis Granatæ. translata fuerunt, ad Monasterium Monialium Excalceatarum ejusdem Ordinis, & Civitatis; itaut septem tantummodo Moniales in præfato Monasterio S. Josephi remanserint.

2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ex septem Monialibus hujusmodi duæ grandævæ ætatis existant, aliæ duæ sint tantum Conversæ, reliquæ vero tres pro explendis muneribus, seu Officiis, & Ministeriis dicti Monasterii, atque pro regulari disciplina in eo servanda minime sufficiant; ideo dicti Exponentes facultatem transferendi ab aliis Monasteriis ejusdem Congregationis, & Provinciæ ad dictum Monasterium S. Josephi Civitatis Granatæ. tot Moniales, quot sufficiant ad explenda Ministeria, & Officia ejusdem Monasterii, & servandam in eo regularem disciplinam per nos concedi summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & utinfra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

3. Nos igitur ipsos Exponentes spec-

Part IV.

cialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulâs personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium, qui dilectum filium modernum Procuratorem Generalem Congregationis, & Ordinis hujusmodi super præmissis audiverunt, consilio, circumspectioni tuæ per præsentem committimus, ut petitam facultatem extrahendi quatuor, vel quinque Moniales professas, de illarum tamen consensu, & ex uno, vel pluribus Monasteriis ejusdem Ordinis auctoritate nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & conscientia indulgeas, dummodo tamen extractio, seu translatio fiat in Aurora, concomitantibus Conanguineis, gravibusque Matronis, hisque deficientibus aliis piis, honestisque Mulieribus, atque ab uno ad aliud Monasterium Rheda clausa, vel saltem earum facie omni ex parte velata, ac ea, qua Sponsas Christi decet modestia tendatur, nullibique nisi hospitii causa, & apud honestas personas pernoctetur; salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis præfatorum, aliisque quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

R r r

Da-

Datum Romæ apud Sanctam Mariam
Majorem sub Annulo Piscatoris die
6. Aprilis 1767. Pontificatus Nostri An-
no Nono.

N. Card. Antonellus.

Ibidem.

SUMMARIUM

*Indulgentia in perpetuum assignata in no-
vem Feriis quartis præcedentibus Fe-
stum S. Joseph Ecclesiis Ordinis nostri
communicantur itidem Ecclesiis nostra-
rum Excalceatarum ubique locorum
existentibus.*

Monialium Excalceatarum Ordinis B. M. V.
de Monte Carmelo.

DECRETUM

Ex Audientia Sanctissimi die 17. Februarii 1767.

*An. 1767.
17. Febr.* AD humillimas preces Fr. Mariani Ventimi-
glia Generalis, & Fr. Joseph Alberti Xime-
nez Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis B.
M. V. de Monte Carmelo, Sanctissimus Domi-
nus Noster Clemens PP. XIII. Indulgentiam Ple-
nariam concessam sub die 21. Maji 1755. in una
ex novem Feriis quartis immediate antecedenti-
bus Festum S. Josephi Sponsi B. M. V. cum
Expositione Sanctissimi Eucharistie Sacramenti
in qualibet ex Ecclesiis Fratrum prædicti Ordinis
ubicunque existentibus singulis annis faciendæ
per unumquemque utriusque sexus Christifidelem,
qui præfate Sanctissimi Sacramenti Expositioni
interfuerint ad sui libitum eligenda lucrificien-
dam, & in reliquis supradictis octo Feriis Indul-
gentiam centum dierum clementer extendit ad
omnes, & singulas Ecclesias Monialium Excal-
ceatarum prædicti Ordinis pro omnibus utrius-
que sexus Christifidelibus, qui vere poenitentes
confessi, ac Sacre Communionis refecti dicte San-
ctissimi Sacramenti Expositioni pro Plenaria In-
dulgentia lucranda in una ex eisdem Feriis quar-
tis, & centum dierum in octo reliquis Feriis,
dummodo corde saltem contriti interfuerint, ac
per aliquod temporis spatium pie oraverint. Vo-
luitque Sanctitas Sua hanc gratiam perpetuis fu-
turis temporibus fore valituram absque ulla Bre-
vis expeditione Datum Romæ ex Secretaria Sa-
cre Congregationis Indulgentiarum.

S. Borgia Sacre Congregationis Indul-
gentiarum Secretarius.

Locus * Sigilli.

Gratis.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

*Transfertur Indulgentia Plenaria Ordini
nostro alias concessa in die Festo S. Jo-
seph in eam diem, in qua in Ecclesia
Fratrum nostrorum Civitatis Condo-*

*mien. præfatum Festum celebrari con-
tingerit, prout in precibus.*

BEATISSIMO PADRE.

*An. 1767.
7. Apr.* G Odesi fra le altre Indulgenze da tutto l'Or-
dine Carmelitano la Plenaria nel giorno
della Festa di S. Giuseppe; però siccome nella
Chiesa del Convento del Carmine della Città
Condomien. in Francia si celebra la suddetta Fe-
sta coll' Intervento del Capitolo di quella me-
desima Città, quindi accade molte volte di do-
versi trasferire la succennata Solennità per ri-
flesso dello stesso Capitolo ad altro giorno di
suo comodo, Pertanto si supplica la S. M.
a volersi benignamente degnare di concedere la
Traslazione di detta Indulgenza Plenaria per
quel giorno, cui verrà trasferita la Festa sude-
ta. Et Deus etc.

Ex Audientia Sanctissimi die 7. Aprilis 1767.

SS. D. N. CLEMENS PP. XIII., attentis
expositis. Indulgentiam Plenariam præfatorum Or-
dini in die Festo S. Josephi Sponsi B. M. V. in
eam diem, in qua in præfata Ecclesia idem Fe-
stum, uti in precibus celebrari contingit, be-
nignè transiit. Servato in reliquis tenore ac-
sertæ primæ Concessions.

Datum Romæ ex Secretaria Sacre Congre-
gationis Indulgentiarum.

S. Borgia Sacre Congregationis Indul-
gentiarum Secretarius.

Locus * Sigilli.

Gratis.

XXVI.

Romæ ex Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

*Joachimum Pontalti ab Ecclesia Lesinen.
ad Ascalonen. in Infidelium partibus
existentem Pontifex transfert.*

CLEMENS PAPA XIII.

*Venerabilis Frater salutem, & Aposto-
licam benedictionem.*

*An. 1767.
13. Apr.* D I vina disponente clementia, cu-
jus ordinationem suscipiunt uni-
versa, in Apostolicæ dignitatis specula-
meritis licet imparibus constituti ad uni-
versas Orbis Ecclesias aciem nostræ consi-
derationis intendimus, & pro earum sta-
tu salubriter dirigendo Apostolici favoris
auxilium adhibemus, sed de illis propen-
sius cogitare Nos convenit, quos propriis
carere Pastoribus intuentur, ut eis juxta
cor nostrum Pastores præficientur idonei,
qui commisos sibi populos per suam cir-
cum-

cumſpectionem providam, & providentiam circumſpectam ſalubriter dirigant, & informant, ac bona Eccleſiarum non ſolum gubernent utiliter, ſed etiam multimodis afficiant incrementis.

2. Demum ſiquidem provisiones Eccleſiarum omnium tunc vacantium, & impoſterum vacaturarum ordinationi, ac diſpoſitioni noſtræ reſervavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienſenter, vel ignoranter contigerit attentari.

3. Cum itaque, ſicut accepimus, Eccleſia Aſcalonen. quæ in partibus Infidelium conſiſtit, certo, quem etiamſi ex eo quævis generalis reſervatio etiam in corpore juris clauſa reſulter, præſentibus pro expreſſis haberi volumus, modo Paſtoris ſolatio deſtituta reperiatur; Nos ad provisionem ejuſdem Eccleſiæ, de qua nullus præter Nos hac vice diſponere potuit, & poteſt, reſervatione, & decreto obtinentibus prædictis, poſt deliberationem, quam de præficiendo eidem Eccleſiæ perſonam utilem habuimus diligentem, demum ad Te, qui Eccleſiæ Leſinen. præſſe dignoſceris, direximus oculos noſtræ mentis, omnibuſque debita meditatione penſatis, Te a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, a vinculo, quo dictæ Eccleſiæ Leſinen. cui præſeras tenebaris, de Apoſtolice poteſtatis plenitudine abſolvimus, & ad eandem Eccleſiam Aſcalonen. tranſtulimus, Teque omnia requiſita habentem eidem Eccleſiæ Aſcalonen. in Episcopum præſcimus, & Paſtorem, curam, regimen, & adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ Aſcalonen. tibi in ſpiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, liberamque Tibi ad Eccleſiam Aſcalonen. hujusmodi tranſeundi licentiam tribuendo; Tibique quod quamdiu prædicta Eccleſia Aſcalonen. ab Infidelibus detinebitur, ad illam accedere, & apud eam perſonaliter reſidere minime tenearis, auctoritate Apoſtolica indulgemus.

Pars IV.

4. Non obſtanzibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non dictæ Eccleſiæ Aſcalonen. etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Anno Romæ Piſcatoris die 13. Aprilis 1767. Pontificatus Noſtri Anno IX.

N. Card. Antonellus.

Ibidem.

SUMMARUM

Decretum circa ſubmiſtrationem Expenſarum Regularibus in Judiciis ſuper nullitate Profeſſionis.

S. Anſtiſſimus Dominus Noſter Clemens XIII. *An. 1767. 22. Apr.*
Audita Relatione inſcripti Secretarii ſuper precibus P. Magiſtri Joſephî Alberti Ximenez Procoratoris Generalis Ordinis totius Carmelitarum Antiquæ Regularis Obſervantiæ exponenſis præjudicium, quod tum ſuo, tum cæteriſ Regularibus Inſtitutis ex prætenſa interpretatione Conſtitutionis ſan. mem. Benediſti XIV. incipienſ: „Si Datam hominibus &c.“ illatum fuit a quibuſdam Curiiſ Episcopaliſ ſubſtitutionibus in Judiciis, quæ promoventur a Regularibus ſuper nullitate Profeſſionis conſequi a Religioſis, & reſpectivis Conventibus ſolutionem, & reintegregationem expenſarum, quæ ad reclamantium inſtantiam peractæ fuerunt ad ipſam impugnandam Profeſſionem. Ex rationum momentis in ſupplici Libello expoſitis Supremam Sanctitatis Sux mentem dignè moventibus remittendam cenſuit, prout præſentis Decreti tenore remiſit, ad Sacram Congregationem Concilii definitionem Controverſiæ: An Regularia Inſtituta ex dicta Conſtitutione ſan. mem. Benediſti XIV. cujus initium „Si Datam“ teneantur Regularibus reclamantibus adverſus Profeſſionem ſubmiſtrare ſumptus pro Defenſore, & probationibus ad ipſam impugnandam Profeſſionem; itaut in omnibus caſibus particularibus, in quibus de hujusmodi Controverſiis inter Curias Episcopales, & Regulares diſceptari contingat; Ad eandem Sac. Congregationem Concilii impoſterum haberi voluit recurſum.

Ita reperitur in Faſciculo Poſitionum, & in Regeſto authographo Decretorum Sac. Congregationis Concilii exiſtere in Secretaria ejuſdem Sac. Congregationis ſub ſupradiſta die, & anno.

In quorum fidem &c.

Datum Romæ hac die 29. Aprilis 1767.

F. X. Archiep. Petren. Secretarius.

Loco * Sigilli.

Romæ ex Typographia Rev. Cameræ
Apostolicæ.

SUMMARIUM

Facultas PP. Congregationis nostræ Mantuana Civitatis Ferrariæ recitandi Officium, & Missam celebrandi de Sancto Cyrillo Ordinis nostri Episcopo Alexandrino Dominica infra Octavam Conversionis Sancti Pauli, uti Patro- no Collegii Studiorum præfata Congregationis in dicta Civitate existentis.

FERRARIEN.

An. 1767. **P**ater Prior, & Fratres Ordinis Carmelitarum
1. Maii. Congregationis Mantuanæ Conventus Sancti Pauli Civitatis Ferrariæ exposuerunt Sanctissimo Domino Nostro Clementi PP. XIII. ab immemorabili tempore in eorum Studiorum Collegio haberi tamquam Patronum S. Cyrillum Episcopum Alexandrinum ejusdem Ordinis, cujus festum quotannis ab iisdem solemniter celebratur Dominica infra Octavam Conversionis S. Pauli. At quia dies festus prædicti Sancti eorum Kalendario assignatum reperitur pro die 28 Januarii pariter infra ipsam prædictam Octavam Conversionis S. Pauli, in qua per universum Ordinem Officium præfati Sancti recitatur; ideo ut Missæ, & Officii recitatio, ut par est, conformetur, eidem Sanctissimo Domino Nostro humillime supplicarunt, quatenus benigne concedere dignaretur, ut singulis annis die Dominica infra prædictam Octavam S. Pauli, idem festum cum Officio, & Missa ejusdem S. Cyrilli Episcopi Alexandrini, recoli posset; Et Sanctitas Sua attento prius Eminentissimi Domini Cardinalis Archiepiscopi voto, ad relationem mei infra-scripti Secretarii gratiam juxta petita Oratoribus benigne concessit.

Die prima Maii 1767.

Joseph Maria Card. Feronius Præf.

Loco ✕ Sigilli.

V. Macedonius S. R. C. Secr.

XXVII.

Ex Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

Ad instantiam Secretarii, seu Socii Generalis Hispaniarum Ordinis nostri inscriptus noster Alumnus Privilegii, quibus fruuntur Ex-Provinciale Apostolica auctoritate donatur.

Dilecto Filio Andreæ Espiredo Ordinis
Fratrum Beatæ Mariæ Virginis
de Monte Carmelo
professori.

CLEMENS PAPA XIII.

*Dilecte filii, salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

Religionis zelus, vita, ac morum honestas, aliaque laudabilia proposita, & virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno commendaris testimonio, Nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales.

2. Cum sicut dilectus filius Bernardus Reggidor in Sacra Theologia Magister, ac modernus Socius, & Secretarius Generalis pro Provinciis Hispaniæ Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Nobis nuper exponi fecit, ipse, habita consideratione meritorum, & laborum tuorum, qui (ut idem asserit) Frater expresse professus dicti Ordinis, ac in Sacra Theologia Magister existis, nec non Verbi Dei Concionatoris, & in publicis Universitatibus Lectoris functus es muneribus, præstitorum, ut tibi privilegia Ex-Provincialium assignentur, summo opere desideret.

3. Nos ipsius Bernardi votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, teque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & vestrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejusdem Bernardi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, attentis relationibus dilecti etiam filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis, ac Venerabilis Fratris Francisci Archiepiscopi Patrum Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Carginalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum Secretarii Tibi, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præ eminentiis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus Provinciales Provinciæ utriusque Castellæ ejusdem Ordinis munere perfuncti, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac
uti,

uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo uti, frui, & gaudere libere, & licite possis, ac valeas in omnibus, & per omnia, perinde ac si Provincialis munere functus fuisses, auctoritate Apostolica, tenore presentium, concedimus, & indulgemus.

4. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis Nostræ; aliisque arbitrio Nostro imponendis pœnis, omnibus, & singulis memoratæ Provinciæ, & Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ut Te præsentis gratiæ commodo, & effectui pacifice frui, & gaudere sinant, & faciant, nec Te desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite, molestari, perturbari, vel inquietari permittant.

5. Ac decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

6. Sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, & Provinciæ etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

8. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Maii 1767. Pontificatus Nostri Anno IX.
N. Card. Antonellus.

XXVIII.

Ex Archivio Ordinis.

SUMMARIUM

*Quamplures Indulgentiæ pro Ecclesiâ
Conventus nostri Cracoviensis in perpetuum assignantur.*

CLEMENS PAPA XIII.

Universis Christi fidelibus præsentis literarum inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

AD augendam Fidelium Religionem, & animarum salutem coelestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui Ecclesiam Conventus Majoris nuncupati Fratrum Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo Civitatis Cracoviensis in septem Dominicis immediate antecedentibus festum S. Eliæ, ac in quinque Feriis sextis immediate pariter antecedentibus festum S. Mariæ Magdalenz de Pazzis singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam in una ex septem Dominicis prædictis, ac in una ex quinque Feriis sextis huiusmodi per unumquemque Christianum ad sui libitum eligendam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Insuper iisdem Christianis fidelibus etiam vere pœnitentibus, & confessis, & sacra Communione refectis prædictam Ecclesiam in quolibet ex reliquis sex Dominicis, ac quatuor feriis sextis prædictis, ut supra visitantibus, & ibidem, ut præfertur, orantibus, qua Dominica, & feria prædictarum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas de iunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis temporibus valituris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Maii 1767. Pontificatus Nostri Anno IX.
N. Card. Antonellus.

Romæ in Ordinis Archivio.

SUMMARIUM

Facultas retitendi Officium, & Missam de S. Patriarcha Eliâ Prothoparente nostro, alias Nobis concessa, postmodum autem pro Regno Bosniæ approbata extenditur ad omnes peculiariter eadem petentes.

BEATISSIME PATER.

AN. 1767. *1. Aug.* FR. Josephus Albertus Ximenez totius Ordinis Fratrum Carmelitarum Antiquæ Regularis Observantiæ Procurator Generalis Orator humillimus Sanctitatis Vestræ, ad Sanctissimos pedes provolutus exponit, suum Prothoparentem, atque in utroque Testamento celeberrimum Prophetam Eliam, non solum in toto suo Ordine summa devotione, & præcipuo cultu venerari, sed per universum etiam Orbem a plerisque Fidelibus pari devotione, ac cultu prosequi, ejus opem, & auxilium in necessitatibus invocando, Deoque favente, petitas gratias obtinendo. Ad majorem igitur sui Prothoparentis cultum, utque piis, frequentissimisque præsertim Ecclesiasticorum satisfaciatis instantiis, Orator humillimas fundit preces Sanctitati Vestræ, quatenus Officium, & Missam ejusdem S. Prophetæ plurimum Summorum Pontificum Indultis dicto suo Ordini pro die 20. Julii concessa, atque instante Fr. Paulo Draghichievich ex inculto Ordine Minorum Observantium S. Francisci emerito Episcopo Civitatis Dumnenis, & Vicario Apostolico pro Regno Bosniæ approbata a Sac. Rit. Congregatione die 26. Augusti 1752. referente cl. mem. Cardinali Columna de Sciarra, dignetur ad universum Christianum Orbem saltem ad libitum celebranda extendere: Idque tum ex summa clementia, tum ex rationum monentis, quas breviter Sanctitatis Vestræ judicio submittit, Orator se obtenturum confidit.

Quæ enim pro assequenda alicujus Officii, & Missæ ad Ecclesiam universalem extensione requiruntur secundum ea, quæ cæteris omnis tradita sunt a gloriosissimo Sanctitatis Vestræ Prædecessore Benedicto XIV. in suo Opere „de „Canonizatione Sanctorum lib. 4. par. 2. cap. 26. „per tot. „ex inferius summam colligendis, concurrent universa. Agitur siquidem, Pater Beatissime, de Sancto, qui licet donerit in veteri Testamento ad novum etiam speciali quodammodo pertinet: Hunc enim Salvator noster, cum in Monte transfiguratus est, divinitatis suæ veluti testem adhibuit: „ut, quem sub velamine „mysteriorum præcedentia signa promiserunt, „manifestum, atque perspicuum præsentis gloriæ splendor ostenderet: ut ait S. Leo Magnus serm. 94. de Transfiguratione Domini: „Hunc ipsum ad defensionem Ecclesiæ suæ, quam atque sanguine suo, atque ad confirmandos in fide nutantes in consummatione sæculorum divinitus aservat. Agitur de Sancto, quem dictus Carmelitarum Ordo in suum Prothoparentem veneratur, & colit, ideoque, ipsa Apostolica Sede annuente, & probante, in Vaticana Basilica ejusdem S. Prophetæ marmoream Statuam cum titulo Fundatoris inter cæterorum Regularium Ordinum Institutores in perenne mo-

numentum, publicamque venerationem erigi curavit. Agitur demum de Sancto, cujus in Orientali Ecclesia Officium celebratur, & Festum in ejus honorem solemne colitur, atque in Occidentali æque diffusus est cultus; Nedom enim in peculiaribus Litanis pro dicto suo Ordine approbatis nominatim invocatur, sed complures Aræ in honorem S. Prophetæ ubique passim erectæ conspiciuntur, uti habetur ex eodem sacro mem. Benedicto XIV. „de Canonizatione Sanctorum lib. 4. cap. 26. num. 11. „Præterea, cum sæpeditus Ordo per universum Orbem, benedictente Domino, diffusus sit, ubique etiam ad ipsius honorem Altaria erecta cum ejus effigie conspiciuntur. Tantis insuper est Populorum erga eundem cultus, ut ante ejus Imagines, & Aras Fideles provoluti enixas preces assidue fundant, ejus opem in ipsorum angustiis, & necessitatibus implorent, ejusque validam intercessionem experiantur pro obtinendo præsertim temporibus opportunis, vel pluviam, vel serenitatem: Complura Castra etiam Ecclesiasticæ Ditionis, præclare Civitates, Regna, conspiciunt Universitates, & Collegia ejus nomen, vel sibi impositum esse gloriuntur, vel eundem in peculiarem selegerunt Patronum. Supremum Indiarum Consilium apud Regem Catholicum quotannis solemniter pompa in Ecclesia Fratrum Carmelitarum ejus Festum celebrat, & eadem die Sacris Solemnis ad ejus Aram summa veneratione assistit: Hæc ipsa Sancta Sedes illius electionem in Patronum principalem Regni Bosniæ approbavit: Demum & ipsius S. Sedis Indulto ejusdem S. Prophetæ Officium, & Missa celebratur nedom in universo Carmelitarum Ordine, verum etiam in omnibus locis, Civitatibus, & Regnis, in quibus, vel ad ejus honorem erectæ sunt Ecclesiæ, uti ex Regestis Sac. Congregationis Rit. habetur, & ex laudato Opere de Canonizatione Sanctorum sacro mem. Benedicti XIV. loco superius citato, vel in Patronum, & Tutelarem est assumptus, uti in Jaderen. 10 Februarii 1753. & in nullius Altarium 27. Julii 1763.

Cum itaque res sit de Sancto veteris quidem Testamenti, sed quem in novo Servator noster in Monte adhibuit, ut idem & Unigenitus Dei, & hominis filius crederetur pro confirmandis Apostolis, & ad omnem scientiam provehendis; quem in Prothoparentem præfatus Regularis noster Ordo veneratur; de cujus eximio, & universali cultu tot præclara extant testimonia Civitatum, & Regnorum, quæ eum in Patronum, & Tutelarem assumpserunt; hoc unum reliquum est, ut Apostolica Sedes, & ipsa clementia Sanctitatis Vestræ ad majorem cultus propagationem, postulatam Indultum Officii, & Missæ saltem ad libitum indulgeat, pro quo denuo Orator obsequentissime supplicat; vel, ne Ritus S. Patriarchæ competens tollatur, Missam, atque Officium prædicta peculiariter petentibus Sanctitas Vestra concedere dignetur.

Die 1. Augusti 1767. Ex Audientia Sanctissimi. Sanctissimus benigne indulgit, ut petita extensio concedatur peculiariter petentibus.

V. Macedonius S. R. C. Secretarius.

Romæ ex Typographia Reverendæ
Cameræ Apostolicæ.

SUMMARIUM

*In vim præfati Indulti emanavit sequens
Decretum.*

DE-

D E C R E T U M .

U R B I S , E T O R B I S .

An. 1767. 1. Aug. P

Orreſſis Sanctiſſimo Domino Noſtro Clementi Papæ XIII. humillimis precibus per Patrem Magiſtrum Fratrem Joſephum Albertum Ximenes Procuratorem Generalem totius Ordinis Fratrum Carmelitarum antiquæ Regularis Obſervantiæ, quibus inter cætera exponerat ſuum Prothoparentem S. Prophetam Eliam nedum in toto prædicto ſuo Ordine ſumma devotione, & præcipuo Cultu tanquam Patrem, & Fundatorem venerari, verum etiam per Univerſum Orbem peculiari devotione, & Cultu proſequi, in neceſſitatibus ejus operi, & patrocinium a plerisque Fideſiſus implorari, Araſ, & Eccleſias quamplurimas in ejus honorem erectas reperi, Univerſitates, Civitates, & Regna ipſum in Patronum ſuum electum colere, ac nonnullas ex hujusmodi Electionibus in Patronum a Sac. Rituum Congregatione confirmatas fuiſſe; propereque ad ſatiſfaciendum piis, ac frequentiſſimis tam Eccleſiaſticarum, quam Sæcularium perſonarum inſtantiiſſis humillime petebat, ut Sanctitas Sua Officium, & Miſſam ipſius S. Eliæ Prophetæ pluribus Indultis Apoſtolicis dicto ſuo Ordini pro die 20. Julii jam diu conſeſſum, & die 25. Auguſti 1752. per Sac. Rituum Congregationem pro toto Regno Boſniæ adprobaturum, referente cl. mem. Cardinali Columna de Sciarra, vel extendere dignaretur ad Univerſam Eccleſiam ad libitum celebrandum, vel, ne Ritum eidem competens tolleretur, illud concedere peculiariſſimè petentibus; Eadem Sanctitas Sua ad relationem per me inſcriptum Secretarium factam, attentis ſpecialibus circumſtantiis, auditoque etiam R. P. Carolo Alexio Piſani Fidei Promotore, benigne inſulſit, ut petita extenſio concedatur peculiariſſimè petentibus.

Hac die 1. Auguſti 1767.

Joſeph Maria Card. Feroni Præſectus.

Loco * Sigilli.

V. Macedonius S. R. C. Secret.

Ex Originali in Ordinis Archivio

S U M M A R I U M

Ad inſtantiam P. Joſepi Alberti Ximenez Procuratoris Generalis univerſi Carmelitarum Ordinis, Provincias omnes utriuſque Caſtellæ, quoad inadimplenda onera Miſſarum Pontifex abſolvit, eorumque reductionem aſſignat.

Ex Audientia Sanctiſſimi die 22. Auguſti 1767.

An. 1767. 22. Aug. S

Sanctiſſimus ex peculiaribus facti circumſtantiis ſupremam Sanctitatis Sux mentem digne moventibus, quoad præteritis omiſſiones Miſſarum, atque Anniverſariorum miſericorditer abſolvit Conventus Provinciarum utriuſque Caſtellæ, ita tamen, ut decem Miſſæ, & reſpectiva Anniverſaria pro ſingulis centenis Miſſarum, atque An-

niverſariorum, quæ omiſſa ſunt, infra triennium proximum omnino celebrentur, necnon unum Anniverſarium in quolibet ex Conventibus, ſingulis annis in perpetuum celebretur, quæ collectivè pro omnibus Benefactoribus applicari debeant. Ita tamen, ut infra triennium proximum omnino novæ conſiciantur tabellæ pro undequaque ex Conventibus, in quibus ſervata forma Decret. Gen. SS. MM. Urbani VIII., & Innocentii XII. onera Miſſarum, atque Anniverſariorum diſtinctè referantur, inter quæ etiam reſeſatur ſupradictum perpetuum Anniverſarium, atque habeatur expreſſa mentio præſentis abſolutionis ex ſuprema benignitate S. S. Oratoribus Indultæ, ſtrictè onerata Conſcientia Superiorum ſuper præmiſſorum omnium executione.

Conſimile Indultum die 5. Decembris ejuſdem anni ab eodem Summo Pontifice conſeſſum fuit Provinciis Beticæ, Aragoniæ, & Cataloniæ uti ex regeſtris S. C. Concilii.

Romæ in Ordinis Archivio.

S U M M A R I U M

Conſeſſo ſecundi Altaris Privilegiati perpetui in Eccleſia Conventus noſtri Caſaragusti.

BEATISSIMO PADRE.

I L Priore del Convento de' Padri Carmelitani Calzati di Saragozza proſtrato a' piedi della Santità Voſtra rivecientemente eſpone, come la Chieſa di detto Convento è frequentata da aſſai numeroſo Popolo, che conſerva particolare divozione verſo Maria Santiffima del Carmine, e ſi celebrano in detta Chieſa per ogni mattina Meſſe in gran copia; onde con l'Altare privilegiato conſeſſo a tutta la Religione, non ſi può pienamente ſodisfare alla Divozione di tutti. Quindi l'Oratore ſupplica la Somma Clemenza della Santità Voſtra a volere benignamente concedere la grazia d'un altro Altare privilegiato quotidiano in detta Chieſa, e potrebbe deſtinariſi la Cappella volgarmente detta l'antica della B. V., ove conſervati il Santiffimo Sacramento, e vi ſi fanno Eſpoſizioni del Venerabile, ed altre particolari funzioni. Che della Grazia &c. Quam Deus &c.

An. 1767. 15. Dec.

Ex Audientia Sanctiſſimi die 15. Decembris 1767.

" Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens Papa XIII. benignè conſeſſit præſatum Altare, de quo in precibus privilegium quotidianum pro Animabus cuiuſcumque Chriſtiſidelis Deſuncti. Voluitque Sanctitas Sua hanc gratiam perpetuis futuris temporibus abſque ulla Brevis expeditione fore valituram.

Datum Romæ ex Secretaria Sac. Congregationis Indulgentiarum.

S. Borgia Sacre Congregationis Indulgentiarum Secretar.

Loco * Sigilli.

MONITUM

O Missæ sunt in hac quarta parte Bullarii Litteræ Apostolicæ, per quas ad Episcopales promoventur Sedes Religiosi Viri plurimi ex utraque nostra, sive Calceatorum, sive Excalceatorum Familia. At istiusmodi Litterarum formulam ac tenorem habet Lector in aliis Litteris Apostolicis, quæ ad consimiles Episcoporum institutiones datæ sunt, quasque passim laudavimus in utraque parte Bullarii. Novissimè etiam ad manus pervenerunt nostras, fundationes quinque Conventuum in Regno Poloniæ: verum hæ Litteræ commodiùs asservantur ad futuram Bullarii nostri continuationem.

F I N I S.

INDEX

Rerum præcipuarum quæ in hac Quarta
Parte continentur.

*Primus numerus paginam, secundus
columnnam denotat.*

A

- A**bsolutio Generalis, & Benedictio Papalis
A quater in annis. 190. 1.
Accessus Fratrum Discalceatorum ad Urbem pro-
hibetur, nisi accedat licentia &c. 231. 2. item
283. 1.
Acta Capituli Provincialis Babilonis de Anno 1737.
sanantur. 271. 2.
Adolescentuli minores quindecim annorum pro
Novitiatu Florentino permittuntur. 440. 1.
Aloysius Laghi instituitur Vic. Generalis. 307. 2.
Altare Privilegiatum Ecclesiis omnibus Ordinis
nostri conceditur. 278. 2.
Altare Privilegiatum pro Conventu Cesaraugu-
stano. 503. 2.
Altare Privilegiatum pro Confraternitate in Ec-
clesia Monialium Civitatis Syracusarum. 409. 1.
Altare privilegiatum pro die Commemorationis
omnium Defunctorum extenditur. 20. 1.
Altaris privilegiati privilegium Calceatis, & Ex-
calceatis commune. 152. 1.
Alternativa in Provincia Franciæ stabilitur.
229. 1.
Alternativa in Provincia Romana. 471. 1.
Alternativa in Provincia utriusque Calabriæ con-
firmatur. 228. 1.
Alternativa officiorum in Provincia Portugalliæ
abolitur. 75. 1.
Alternativa inter Provinciam Basilicæ, & Con-
ventus alias Grancias Carmeli Majoris. 80. 2.
Andreas Berzecki instituitur Socius Generalis Po-
loniæ. 329. 1.
S. Andreas Corsini Sanctis Pontificibus Confes-
soribus ascribitur. 85. 1.
Angelopolitana in Civitate Monasterium Monia-
lium Excalceatorum erigitur. 224. 2.
Angeli de Paulis Sacerdotis O. nostri causa Be-
nificationis, & Canonizationis introducenda
committitur. 287. 2. item 315. 2.
Angelus Agostini Definitor Generalis. 324. 1.
Antonius a S. Joseph deputatur Commissarius
Generalis pro Provincia Castellæ. 21. 1.
Antonius Zarabini instituitur Definitor Generalis
perpetuus. 402. 2.
Appellatio a sententia per saltum Excalceatis
prohibetur. 386. 1.
Apostatæ per Indultum revocantur ad claustra.
107. 2.
Apostolicæ litteræ Benedicti XIII. ad favorem
Mendicantium moderantur. 221. 2.
Aquæ Paulæ uncia una Conventui S. Mariæ
Transpontinæ de Urbe conceditur. 124. 1.

Part IV.

- Aragoniz Provinciæ Fratres habent transac-
tionem quandam cum Regio Fisco. 15. 2.
Archivia erigenda sunt, & custodienda in Con-
ventibus Italiæ de mandato Pontificis. 155. 1.
Archivii publici Bononiensis constitutio confir-
matur. 213. 2.
Assistens Generalis Galliæ instituitur Franciscus
de Latenay. 49. 2.
Assistens Generalis pro Italia instituitur Andreas
Maitellone. 47. 2.

B

- B**arholomæus del Valle instituitur coadjutor
in Cathedra Romanæ Sapientiæ cum futura
successione. 308. 2.
Benedicti XIV. Allocutio ad Fratres in Capi-
tulo Generali congregatos. 326. 2.
Benedictio Scapularium a Superioribus Ordinis,
& Congregationum fieri potest. 285. 1.
Benedictionis Papalis assignatur ritus. 360. 1.
Vide etiam 453. 2.
Benedictionis Papalis impertiendæ assignantur
dies. 345. 2.
Bambergensis Conventus speciale habet indul-
tum pro recitatione Officii de Sanctis. Corde
Jesu. 496. 2.
Bernardus Zamora habilitatur ad gradum in Uni-
versitate Salmantina. 459. 1.
Bibliotheca Conventus S. Pauli Provinciæ Flumi-
nis Januarii conservanda, & augenda.
239. 1.
Bibliotheca Matritensis Excalceatorum asservat
libros prohibitos etiam primæ Classis. 383. 1.
A Bibliotheca Matritensis Excalceatorum libri
non extrahuntur sub poena &c. 383. 2.
Ibidem asservari possunt libri, & Codices etiam
hæreses continentes. 407. 2.
Bibliothecæ Tolosani Conventus libri extrahi non
possunt, sub poena excommunicationis. 3. 2.
Bohemiz nova Provincia erigitur. 212. 2.
Bona quondam Reverendissimi Laghi, Prior Ge-
neralis autoritate Apost. distribuit. 425. 1.
Bononiense Collegium, & Gymnasium B. Virgi-
nis Mariæ Gratiarum, ejusque redditus. 179. 2.
Bulla Canonizationis S. Joannis a Cruce. 168. 1.
Bulla Innocentii XI. de suppellectilibus Ecclesiæ
Carmeli Maj. Neapol. non commodandis mo-
deratur a Clemente XI. 43. 1.
Bruno Tewis a S. Antonio ex Generalis ex Pri-
vilegio. 464. 2.

Canonizatio Beati Joannis & Crucis decernitur. 121. 2.
 Capitulum Generale recurrente, Provinciale Capitulum differtur ad annum proxime sequentem. 23. 2.
 Capitulum Generale de anno 1750. Bononiæ celebratur, ejusque Præfex instituitur Prior Generalis. 368. 1.
 Capitulum Provinciale Portugallicæ per S. Congreg. confirmatur. 23. 1.
 Capitulum Provinciale Provinciæ Montis S. flatus Ecclesiastici dispensatur, & Officiales instituantur per Priorem Generalem. 418. 2.
 Capitulum Provinciale Romandiolæ de anno 1739. dispensatur, & Officiales per Breve Apostolicum declarantur. 280. 1.
 Capitulum Provinciale Romandiolæ de anno 1751. dispensatur, & instituitur Provincialis per Breve &c. 366. 2.
 Cardinalium Protectorum Regularium Ordinum autoritas moderatur. 67. 2.
 Carolei Conventus pro Novitiato deputatur. 297. 2.
 Casus quidam reservati Romæ non ab omnibus absoluntur. 61. 1.
 Casus reservati absoluntur a quibusvis Confessariis respectu Infirmorum detentorum in hospitalibus Urbis; exceptis tamen casibus aliis quibus paucioribus. 65. 2.
 Cataloniæ Provinciæ Excalceatæ Missam habent votivam de S. Joseph singulis tertiis feriis. 345. 1.
 Cathedra Theologiæ Moralis in Archigymnasio Sapientiæ de Urbe Ordini nostro in perpetuum destinatur. 427. 2.
 Causa Beatificationis, & Canonizationis Ven. P. Angeli de Paulis introducitur, ejusque commissio signatur. 287. 2.
 Causa Beatificationis, & Canonizationis Ven. Augustini Mazzinghi introducitur. 439. 2.
 Chirographum Benedicti Papæ XIII. pro erigenda Statua S. Patris Eliæ in Basilica Vaticana. 116. 1.
 Claræ Mariæ a Passione Fundatricis Monasterii Regiæ Cæli de Urbe virtutes in gradu heroico. 453. 1.
 Clemens XIII. laudat electionem Reverendissimi Patris Ventimiglia in Priorem Generalem. 452. 2.
 Collectæ ad favorem fabricæ Conventus S. Mariæ Transpontinæ de Urbe. 417. 2.
 Commissarius Generalis Tertii Ordinis in Provincia Fluminis Januarii inconsulto P. Generali removeri non potest. 133. 1.
 Comitia Generalia Excalceatorum de sexennio in sexennium. 317. 2.
 Comitia Provincialia Provinciæ Pedemontanæ suspenduntur, & instituuntur officia per Breve Pontificium. 208. 1.
 Concordia inita inter Discalceatos, & Presbyteros de Villa Franca in Regno Navarræ. 303. 2.
 Concordia inita inter Fratres Provinciæ Poloniæ, & Reformatos de anno 1713. approbatur. 71. 2.
 Concordia inter Discalceatos Bononiæ Bragensis, & Beneficiatos Oppidi de Bilbao. 349. 2.
 Concordia inter Religiosos, & Tertiarios Provinciæ Pernambucensis. 393. 2.

Confraternitas S. Scapularis in Civitate Gaditana. 440. 1.
 Confraternitates B. V. de Monte Carmelo a solis Superioribus Generalibus tum Antiquæ Observantiæ, tum Discalceatorum eriguntur. 11. 2.
 Conservatorium Puellarum Oppidi Degumarens Bracharensis Diocesis erigitur in Monasterium, & Ordini subijcitur. 134. 2.
 Conservatorium Syracusanum erigitur in Monasterium. 264. 2. item 273. 1. item 279. 1.
 Constitutio Innocentii XIII. super Ecclesiastica Disciplina in Regniæ Hispaniarum confirmatur. 92. 2.
 Consultor S. Congregat. Indicis unus esse potest in quolibet Ordine Regulari, & nequit ab Urbe amoveri. 164. 1.
 Conventus Carmeli Majoris designatur pro Generali Collegio studiorum. 114. 1.
 Conventus S. Martini de Urbe, & S. Antonii Civitatis Prænestinæ subduntur Provincialibus Provinciæ Romanæ. 423. 2.
 Conventus Matelicæ Dioc. Camerinensis a Carmelitibus Discalceatis fundatur, annuente Sac. Congr. & probante Clemente XI. 54. 1.
 Conversi Ordinis nostri solemnem Professionem emittunt vigesimo primo eorum ætatis anno. 359. 2.
 Conventus pro Tyrocinis, & professoris Italiæ designantur. 432. 1. Moderatur Constitutio. 468. 2.
 Conversi, seu Laici Carmeli Maj. non admittuntur ad professionem nisi expleto Tertiariatus septennio. 397. 2. Moderatur. 482. 1.

CONVENTUS.

Agustæ. 301. 1.
 Albanensis Provinciæ Romanæ. 20. 1.
 S. Annæ de Urbe Discalceat. 52. 2.
 S. Antonii Prænestini. 423. 2.
 Arentii. 112. 1.
 Bialinicensis. 443. 1.
 Bambergensis. 496. 2.
 Bononiensis B. V. Mariæ Gratiarum. 179. 2.
 Calatayronensis. 401. 2.
 Caltagirone. 301. 1.
 Capitis Chini. 112. 1.
 Carolei in Provincia Calabriæ. 297. 1.
 Carmeli Maj. Neapolis. 43. 1. item 52. 1. item 80. 2. item 112. 1. item 114. 1. item 205. 1. item 398. 1. 429. 2.
 Castri Maris. 112. 2.
 Catanæ. 301. 1.
 Drepanensis. 469. 1.
 De Varesio Excalceat. 59. 1.
 Eremitorium pro Excalceatis in Dioc. Astoriensis. 68. 1.
 Forolivienis. 364. 2.
 Graniani. 112. 1.
 Helæ. ibid.
 Lublinensis Excalceatorum. 265. 1.
 Lyciensis. 57. 1.
 Luceoriensis. 298. 1. item 302. 2.
 S. Mariæ de Scala Paradisi. 290. 2. 296. 2.
 S. Mariæ Transpontinæ de Urbe. 124. 1. item 417. 2.
 S. Martini de Urbe. 423. 2.
 Matelicæ Discalce. 54. 1.
 Medicinensis. 179. 2.

Montis S. de Urbe . 44. 2.
 Noceriz Paganorum . 112. 2.
 Nolæ . 112. 1.
 Notabilis Melitensis . 388. 2.
 Noti . 301. 1.
 Ottajani . 112. 1.
 Pausilippi . ibid.
 Plage . ibid.
 Pomiliani Arcorum . ib. 2.
 Puteolorum . ib. 1.
 Rottoliensis . 363. 1.
 Scieli . 301. 1.
 Syracusarum . ib.
 Spaceafurni . ib.
 Suediæ . 112. 2.
 Summæ . ib. 1.
 Valetæ Melitensis . 388. 2.
 Varaviensis Excalceatorum . 265. 1.
 Virginis de Remedio Hispalensis Dioc. Discalceat. 153. 1.
 Viterbiensis . 451. 1.
 Ulyssipponensis . 7. 1.
 Ulyssipponensis Discalceat. 153. 1.
 Ulyssipponense Hospitium Discalc. 55. 2.

D

David a S. Carolo Discalc. instituitur Apost. Visitator Missionum Constantinopoli, & Smyrni . 8. 2. item Missionum Perzæ & Galatæ &c. 36. 2.
 Decreta S. Congregat. Disciplinæ ab anno 1736. usque ad annum 1746. 374. 2. item ab anno 1751. usque ad 1758.
 Decreta S. Congregationis Episcoporum, & Regularium ab anno 1736. usque ad 1750. 308. 2. item ab anno 1751. usque ad 1765.
 Decretum S. Congr. Episc. & Regular. de anno 1725. pro Provincia Poloniæ a Benedicto XIII. confirmatur . 117. 2.
 Decreta S. Congr. occasione funerum in Ecclesiis Regularium confirmantur a Clemente XI. 37. 2.
 Decreta S. Congr. pro Provincia Castellæ in causa inter Reformatos, & non Reformatos confirmantur . 33. 2.
 Decreta plurima S. Congr. Episc. & Regularium emanata ab anno 1717. usque ad 1726. recensentur . 129. 2. &c. Alia ab anno 1727. usque ad 1750. 249. 1. &c.
 Decreta plurima S. Congr. super Disciplina Regulari ab anno 1717. usque ad 1726. recensentur . 139. 2. &c. Alia ab anno 1727. usque ad 1735. 251. 2. &c.
 Decreta super quarta funerali, & ingressu Parochorum in Ecclesias Regularium in Civitate Parmensi . 79. 2.
 Definitor Provincialis perpetuus instituitur in Provincia Romandiolæ R. P. M. Cyrillus Sevioli . 120. 2.
 Definitorius perpetui privilegium aliquibus Reformatis Provinciæ Pedemontanæ conceditur . 394. 2.
 Definitores quatuor, & Provincialis Russiæ occasione bellorum a Pontifice Clem. XI. instituntur . 33. 2.
 Definitores quatuor in Provincia S. Angeli per Clementem XI. nominantur . 10. 2.
 Definitores quatuor Provinciæ Bahiæ in Brasilia

Pars IV.

una cum Vic. Provinciali instituuntur a Pontifice . 26. 2.
 Definitores quatuor Provinciæ Fluminis Januarii una cum Vic. Provinciali per Sum. Pontifici destinantur . 25. 1.
 Differentia inter Conventum Excalceatorum Terræ vulgo Di Varesæ, & Confraternitatem ejusdem Terræ super Processione &c. dirimitur . 59. 1.
 Discalceatæ Moniales habent pensionis ejusmodi prorogationem . 2. 2.
 Non admittunt Moniales alterius Ordinis ejusdemque . 4. 2.
 Discalceati Congregat. Hispaniæ fundant Conventus de sola licentia Ordinarii . 119. 2.
 Disciplina Ecclesiastica in Regnis Hispaniæ aditis ordinationibus confirmatur . 126. 2.
 Distantia quinque, vel saltem quatuor Leucarum a Conventibus Ordinis Minorum tenenda est in Hispaniis in ereptione Conventuum Ordinum Mendicantium . 183. 1.
 Domus pia, & Ecclesia Succursus S. Pauli Civitatis Bononiensis supprimitur, ejusque bona, & jura Monasterio SS. Philippi, & Jacobi adiciuntur . 193. 1.
 Donatis Fratribus Excalceatis commutandi habitum facultas Definitorio Generali committitur . 327. 2. 419. 2. item 437. 1.
 Drepanensis Conventus declaratur domus probationis . 469. 1.

DIGNITATES NON EPISCOPALES.

Coadjutoris in Lectura Sapientiæ de Urbe . 308. 2.
 Definitoris perpetui . 120. 2.
 Definitoris Generalis . 324. 1.
 Definitoris perpetui . 394. 2.
 Ex-Generalis Bruno Tewis a S. Antonio . 464. 2.
 Ex-Generalis Emmanuel Barrera . 416. 2.
 Exprovincialis ex privilegio . 500. 2.
 Regentis studiorum perpetui in Collegio S. Mariæ Transpontinæ de Urbe . 365. 2.
 Socii, & Secretarii Generales . 172. 1.
 Socii Generalis . 329. 1.
 Vicarii Generalis institutio . 307. 2.
 Vic. Apost. Ecclesiæ Midenis Joannes Melisburg . 9. 2.
 Vic. Apost. in Indiis Orientalibus Mauritius a S. Theresia Discalceatus . 47. 1.
 Visitatoris Apostolici, & Commissarii . 310. 1.
 Visitatoris Apostolici, & Commissarii pro visitatione totius Ordinis . 351. 2.
 Visitatoris Apost. in Regnis Gelsondæ, & Magni Mogolis Petrus de Alcantara Discalc. 24. 2.

E

Eccllesia Dubnensis pro Monialibus Excalceat. fundatur, & consecratur . 10. 1.
 Ecclesiastica Disciplina ad normam Tridentini Concilii confirmatur pro Regnis Hispaniæ . 92. 2.
 Efficacia Divinæ Gratiæ juxta Scholam Augustinensem, & Thomisticam non improbanda . 235. 1.
 Electiones in Provinciis Discalceat. impeditis

Gremialibus pro accessu ad Generale Capitulum quomodo faciendæ sint declarantur . 50. 2.
 Emmanuel Barrera instituitur Ex - Generalis . 416. 2.
 Emmanuel a Sanctissimo Sacramento Magister per Breve declaratur . 269. 1.
 Episcopus Calagoritanus instituitur Præfes Capituli Provinciæ Sardinie . 488. 2. item . 489. 1.
 Eremi S. Mariz de Scala Dicec. Syracusanæ donatio confirmatur . 290. 2.
 Eremitorium pro Excalceatis in Dicec. Astoriensi fundatur . 68. 1.
 Exemptiones a decimis pro Provinciis Hispaniarum, & Portugallicæ declarantur . 153. 1.
 Expensæ in Judiciis pro nullitate Professionis . 499. 1.
 Ex-Provinciales gaudent jure suffragii in omnibus Capitulis Provincialibus, & Congregationibus intermediis . 382. 1.
 Extractio paramentorum aliorumque utensilium ab Ecclesia nostri Conventus Lycienfis sub excommunicatione prohibetur . 57. 1.
 Extractio supplicilium ab Ecclesia Conventus Bahizæ sub anathemate prohibetur . 272. 2.

E P I C O P I .

Anastasiopolitanus Episcopus . . Mauritius a . S. Theresia Discalc. 45. 2.
 Cervensis Episcopus . . Gaspar Pizzolante . 161. 2.
 Pharensis . . Joachimus Pontalti . 445. 1.
 Sinocopolitanus Episcopus . . Petrus de Alcantara Discalc. 43. 2.
 Præter Episcopos hos recensitos, vide alios, nempe Joachimum Oldum *Narniensem* primo, mox *Ancyrinum* Episcopum: Angelum *Lymingensem* in Malabar: Joannem Antonium Guadagni *Aretinum*, & postea Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem: Carolum Cornaccioli *Bobiensem*: Florentinum a Jesu *Pymtensem* in Malabar: Carolum Franciscum *Albanensem*: Amabilem Feydau *Dintensem*: Ludovicum Benzoni *Elearchensem*: Bernardum *Liparensem*: Baptista a S. Theresia *Hierapolitanum*: Emmanuelem *Babylonensem*: Joannem de Guevara *Balbastensem*: Innocentium *Aureliopolitanum*: In Bibl. Carm. Tom. 2. pag. 1009.
 Habes & alios plures apud P. Emmanuelem Garciam Calahorra cap. 9.
 Addi etiam possunt, & Joseph Pilo Episcopus Halensis in Sardinia, & Joannes Marla de Laurentiis Episcopus Insulæ Caprearum: sed vide Monitum ad calcem hujus partis pag. 504.

F

Facultas nominandi Puellas ad habitum suscipiendum quam habent Patroni aliqui Monialium Excalceatarum, post animum recidit in Superiores Ordinis. Pro Excalceatis Hispanie . 240. 1.
 Facultates diversæ a Romanis Pontificibus concessæ revocantur . 218. 2.

Familia Montis Sancti de Urbe reducitur tempore ædificationis . 419. 1.
 Franciscus Cardinalis Barberinus instituitur Protector Monialium Incarnationis de Urbe . 30. 1.
 Franciscus Cardinalis de Solis instituitur Præfes Capituli Provinciæ Andalusie . 455. 2.
 Item Præfes Provinciæ Bethicæ . 484. 2.
 Franciscus Serrani instituitur Vicarius Provincialis Vicariæ Fluvii Januarii a Patre Generali ejusque electio per Sacram Congregationem confirmatur . 35. 2.
 Fratres sive Germani, sive Consanguinei, si plures sint in Conventibus, duo tantum, non plures gaudent jure suffragii . 125. 1.

FACULTATES ALIQUÆ PARTICULARES
CUIQUAM EX INDULTO
CONCESSÆ .

Abfolvendi a casibus reservatis Papæ &c. Celebrandi bis in die &c. 449. 1.
 Asservationis Sanctissimæ Eucharistiæ in Ecclesia Tertiariarum Bononiæ . 442. 2.
 Asservationis Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti in publico Hospitio Dicec. Siguntinæ . 314. 1.
 Audjendi Missam in privata Cappella . 396. 2.
 Benedictio Oratorii Monialium in Civitate Syracusanum Vicario Provinciali Carmelitarum committitur . 192. 2.
 Commissarii, & Visitatoris Apostolici deputatio . 61. 2.
 Concessionis cellulæ, & parvulæ Bibliothecæ pro Sociis Portugallicæ in Conventu S. Mariz Transpontinæ de Urbe . 314. 2.
 Dispensandi in aliquibus casibus Matrimonialibus . 415. 2.
 Distribuendi bona cujusdam Spolii . 425. 2. item 457. 1.
 Disponendi de bonis, & pecuniis ad favorem Causæ Beatificationis &c. 315. 2.
 Habendi Conventus duos pro Novitiatu . 331. 2.
 Habilitationis ad gradus . 459. 1.
 Mittendi Tertiarios ad Conventus, ipsidem specialiter deputatis pro loco probationis . 452. 2.
 Reducendi onera Missarum . 419. 1. item 441. 1. item 450. 2.
 Transferendi Moniales . 497. 1.
 Usufructus possessionis cujusdam acquisitæ de suis pecuniis . 364. 2.

G

Generalatus perdurat usque ad Generale Capitulum . 161. 2.
 In Vicaria Maranonis gradus Doctoratus per Vicarium Provinciale confertur . 162. 2.
 Gradus Doctoratus conferendi potestatem accipit Provincialis Aragoniæ in Conventibus designatis . 118. 2.
 Eundem Gradum confert Provincialis Bethicæ in Collegio Cordubensi.
 Generalis Prior si egrediatur ex Italia Generalem Commissarium destinare debet; & quem? 398. 2.
 Gregorius Leitao Vicarius Provincialis Provincie Bahizæ in Brasilia deputatur . 26. 2.
 Hiber.

H

- H**iberniæ Provincia restituitur, seu de novo erigitur. 266. 2.
 Hospitalium de Urbe Confessariis ampliatur facultas. 275. 1.
 Hospitium Matritense pro Generali Procuratore Discalceatorum cum facultate aservandi SS. Eucharistiæ Sacramentum. 233. 2.
 Hospitium pro Carmelitis Discalc. Ulyssipone fundatur. 55. 2.
 Humilitatis Officia apud Excalceatos a quibus, & quomodo obeunda. 174. 2. item 210. 1.

I

- I**acobus Cardinalis Boncompagnus deputatur Præses Capituli Generalis Congregat. Mantuanæ. 13. 2.
 Iacobus Cardinalis Cantelmus Præses Capituli Provincialis Neapolis. 1. 2.
 Ignatius a S. Isabella Ecclesiæ Aulonensis in America Episcopus designatus: ejus tamen electio caret effectu. 262. 2.
 Imago B. Virginis Oppidi Bialniceusæ aureo diademate coronatur. 443. 1.
 Imago B. Virginis Rochaviensis miraculis coruscatur. 407. 1.
 Immunitates, & Exemptiones in damnum Cameræ Apostolicæ revocantur ad terminos juris. 199. 1.
 Indulgentiæ Confraternitatum B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo alias communicatæ Tertiariis Cappuccinis revocantur. 319. 2.
 Indulgentiæ pro Festo B. Virginis de Monte Carmelo ejusque Octavæ. 393. 1.
 Indulgentiæ pro Festo S. Joseph extenduntur ad dies octo. 344. 2.
 Investiendi præcunias modus habitus Carmelitis Excalceatis Provinciæ Romanæ probatur. 58. 1.
 Joachimus Pontalti Pharenfis Episcopus creatur. 445. 1.
 Eadem facultates plurimæ a Summo Pontifice conceduntur. 449. 1.
 Transfertur ad Ecclesiam Aſcalonenſem in partibus. 498. 2.
 Joannes a Cruce Sanctis Confessoribus adscribitur. 168. 1.
 Joannes de Castro habet Legatum pro Conventu Sanctæ Annæ de Urbe cum onere Missarum. 52. 2.
 Joannes Jacobus Millo Datarius, instituitur Vice-Præses Capituli Generalis. 325. 1.
 Joannes Melisburgus instituitur Vicarius Apostolicus Ecclesiæ Milensis Viduaræ Pastore. 9. 2.
 Joseph Cardinalis Sacripante instituitur Præses Capituli Generalis. 78. 2.

INDULGENTIÆ.

- Concessæ Carmelitis antiquæ Observantiæ Regularis communes sunt Excalceatis, & Vice-versa. 152. 1.
Part. IV.

- Confratribus S. Mariæ Magdalenzæ de Pazzia, Florentiæ in Ecclesia Ordinis. 138. 2.
 Plenaria ad septennium pro Ecclesia Pedemon-tis in Regno Neapolis. 406. 1.
 Plenaria, & perpetua pro Festo S. Joseph. 453. 3. item 481. 1.
 Pro Capitulo Generali. 408. 2.
 Pro Confraternitate in Ecclesia Monialium Civitatis Syracusanum. 409. 2.
 Pro dantibus salutationem, laudando Christi, & B. Virginis nomina. 454. 1.
 Pro docentibus pueros, aliosque Doctrinam Christianam. 242. 1.
 Eadem extenduntur. 250. 2.
 Pro Ecclesia Conventus Cracoviensis. 500. 2.
 Pro exofculantibus Scapulare Superiorum dierum 100. 348. 2.
 Pro Festo S. Annæ. 418. 1.
 Pro Festo B. Angeli Mazzinghi. 458. 1.
 Pro Festo B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo, ejusque Octava. 393. 1. item 384. 2.
 Pro Festis SS. Joachim, & Annæ pro Excalceatis. 322. 1.
 Pro Festo S. Joseph extenduntur. 344. 2. item 348. 2.
 Pro Festo Patrocinii S. Joseph aliisque septem diebus. 399. 2.
 Pro Festo S. Theresiæ ad septem dies. Mexicana. 289. 2.
 Pro Festo Transverberationis. 331. 1.
 Pro Fratribus in propriis Cellulis tempore Infirmitatis. 297. 2.
 Pro Monialibus in die Velationis, Benedictionis, & Consecrationis. 173. 2.
 Pro novem Feriis quartis ante Festum S. Joseph. 480. 2. item 495. 2. item 498. 1.
 Pro vacantibus Orationi Mentali. 16. 2.
 Pro visitantibus SS. Sacramentum tempore expositionis quæ fit Dominicis diebus in Ecclesia S. Mariæ Transpontinæ. 487. 1.
 Pro recitantibus Psalmum De profundis sub oram noctis. 261. 2.
 Recitantibus Coronam septem Dolorum. 102. 2.

INSTRUMENTA.

- Concordiæ, & alternativæ inter Carmelum Majorem, & Provinciam Neapolitanam. 429. 1.
 Concordiæ initæ inter Excalceatos, & Clerum Sæcularem de Villa Franca Dioc. Pampilonensis. 303. 2.
 Legatus cum onere Missarum pro Conventu Sanctæ Annæ de Urbe Discalceatorum. 52. 2.

L

- L**aici Fratres singulis Dominicis diebus instruendi sunt de Christiana Doctrina. 282. 2. item 481. 2.
 Laici, seu Conversi, sive Donati, quod ad humilitatis officia ad quid teneantur inter Discalceatos. 174. 2. item 210. 1.
 Laurea Doctoralis in Brasilia a Provinciali confertur. 83. 2.
 Laurea Doctoralis in Provinciis Portugalliæ assumenda sancitur in Collegio Conimbricensi. 81. 7.

Laurea Doctoralis pro Provincia Cataloniae confertur in Collegio Barchinonensi. 290. 1.
 Laurea Doctoralis in quibus Conventibus conferenda sit per Provinciale Aragonie. 118. 2.
 Item in Collegio S. Rocchi Civitatis Cordubensis pro Provincia Bethicæ. 149. 1.
 In Vicaria Maranionis confertur per Vicarium Provinciale. 162. 2.
 Lectores de Propaganda Fide gaudent Privilegiis concessis Lectoribus in Gymnasio Sapientie. 277. 1.
 Libri duplicati in Bibliothecis permittuntur alienari, & commutari. 3. 2.
 Licentiæ abessendi a Conventibus Regularibus antea concessæ revocantur. 44. 2.
 Litanis additur S. Joannis a Cruce pro Discalceatis. 303. 1.
 Lithuaniz nova Provincia pro Excalceatis. 237. 1.
 Litteræ Commendatitiæ plures pro Joachimo Pontalti Episcopo Pharensi. 446. 1. &c.
 Lublinensis Conventus Excalceatorum assignatur Provincie Lithuaniz &c. 265. 1.
 Lucerensis Conventus fundatur. 298. 1.
 Ludovicus ab Angelis deputatur Vicarius Provincialis Fluminis Januarii in Brasilia. 25. 1.
 Ludovicus de Antonio Magister per Breve. 281. 2.

AD LITES CAUSASQUE SPECTANTIA.

Calaguritana, & Burgensis inter Discalceatos, & Beneficiatos Oppidi de Bilbao. 349. 2.
 Castellana inter Reformatos, & non Reformatos. 32. 2.
 Controversia inter Provinciam S. Joseph, & S. Georgii in Polonia dirimitur. 458. 2. item 462. 1. item 467. 2.
 Item alia inter Provinciam Lithuaniz, & alteram Russiæ. 459. 1.
 Cracoviensis inter Fratres antiquæ, & strictioris Observantiæ. 71. 1.
 Tranensis inter Mendicantes, & Seminarium. 461. 2.
 Granatensis inter quosdam Moniales, & nostros Excalceatos. 487. 2.
 Immolensis inter Carmelitas, & Canonicos Ecclesiæ Cathedralis occasione Processionis Sanctissimi Sacramenti. 325. 2.
 Institutio Commissarii Generalis discedente ab Urbe Priore Generali, quomodo peragenda. 398. 2.
 Mediolanensis inter Excalceatos, & quamdam Confraternitatem. 59. 1.
 Mexicana Patronatus cujusdam Cappellanæ &c. 216. 1.
 Pamplionensis inter Minores Observantes, & Carmelitas Excalceatos. 231. 1.
 Parmensis inter Parochos, & Regulares super quarta funerali &c. 79. 2.
 Pernambucensis inter Religiosos, & Tertiarios. 393. 2.

M Arcellus Cardinalis Duratio instituitur Præses Capituli Romanodiocæ. 34. 2.
 Marcus Gradenigo Episcopus Diopolitensis præficitur Monasterio Monialium vulgo Teresinarum Venetiis. 56. 2.
 S. Maria de Scala Paradisi eligitur in Patronam Provincie. 397. 2.
 Mauritius a S. Theresia Discalc. instituitur Episcopus Anastasiopolitanus in partibus infidelium. 45. 2.
 Item Vicarius Apost. Regnorum Goleondæ, & Magni Mogolis in Indiis Orientalibus. 47. 1.
 Mater, & Decor Carmeli; sive Mater Carmelitarum in Litanis permittitur retineri. 494. 2.
 Medicinense Cœnobium vertitur in Granciam. 179. 2.
 Melitenses Conventus subduntur jurisdictioni Patris Generalis. 388. 2.
 Mexicanus Archiepiscopus extrahit Moniales aliquas Discalceatas ab antiquo Monasterio, ut præsent novo. 6. 1. item 27. 2. item 28. 2.
 Missarum onera incertarum commutantur. 190. 2.
 Missarum onera quædam pro Provincia Portugalliæ satisfaciuntur per unam Missam solemnem cum Anniversario. 150. 2.
 Missarum onera reducendi facultas prorogatur. 216. 1.
 Missarum onera reducuntur, & moderantur &c. 83. 1. item 450. 2. item 458. 1. item 481. 1. item 485. 1. item 503. 2.
 Missarum quædam onera suspenduntur ad decem annos in Ecclesia SS. Annæ, & Joachim de Urbe. Pro Excalceatis. 269. 1.
 Missarum stipendia imminuentes, & sibi retinentes, sive Laici sint, sive Ecclesiastici poenas incurunt. 298. 2.
 Missæ omnes pro animabus Fratrum, & Sororum Ordinis nostri sunt privilegiatæ. 379. 2.
 Missionarii in Insulis Americanis habent facultatem dispensandi in nonnullis casibus matrimonialibus. 415. 2.
 Missionarii in partibus infidelium si moriantur quomodo sint tumulandi. 241. 1.
 Ministri S. Officii Inquisitionis revelantes secreta absolvi non possunt. 273. 2.
 Moniales cujuscunque Ordinis Regularis ad Discalceatas Carmelitas transire non possunt. 4. 2.
 Moniales Discalceatæ S. Crutinsæ Taurinensis habent cessionem aliquorum bonorum ad favorem novi Monasterii Montis Calerii. 14. 2.
 Moniales Excalceatæ Matritenses pensionem reservatam super mensa Episcopali Malacitana habent prorogati. 2. 2.
 Monasterium cum clausura declaratur Conservatorium S. Gabrielis Civitatis Capuanæ, & subicitur jurisdictioni, & gubernio Ordinis. 456. 2. item 469. 2.
 Monasterium Tertiariarum prope Roboretum Dioc. Tridentinæ instituitur. 403. 1.
 Mulieres occasione fabricæ intra septa clausuræ non introducuntur. 468. 2.

Nicolaus Cardinalis Grimaldi deputatur Praefectus Capituli Generalis habitus Bononiæ . 48. 2.
 Novitiatus Carmeli Maj. Neap. removetur a Conventu Capituli Chini, & in ipso Maj. Carmelo reponitur.
 Novitiatus in Urbe Melitenſi nuncupata la Notabile, Carmelitis conceditur . 67. 1.
 Supprimitur in Urbe Notabile, & instituitur Pa-normi . 78. 1.

O

Octava SS. Corporis Christi est privilegiata . 260. 1.
 Officium S. Andreæ Corsini ad ritum Duplicis pro Ecclesia universa . 208. 1.
 Officium Transverberationis extenditur . 215. 1. item 236. 1.
 Officium S. Andreæ Corsini singulis mensibus se miduplex . 282. 1.
 In Officio Desponsationis B. M. V. additur commemoratio S. Joseph . 190. 1.
 Officium S. Elizæ semel in mense . 290. 1.
 Officium SS. Joachim, & Annæ sub ritu duplicis secundæ classis . 65. 1.
 Officium S. Joannis a Cruce cum Octava &c. pro Excalceatis . 221. 2. semel in mense . 303. 1.
 Officium S. Joannis a Cruce extenditur . 240. 2. item 378. 1.
 Officium, & Lectiones S. Serapionis pro Excalceatis . 197. 1.
 Officium S. Mariæ Magdalenzæ de Pazzis ad ritum duplicis elevatur . 171. 2.
 Officium B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo ad universam Ecclesiam extenditur . 138. 1.
 Officium, & Missa B. Angeli Mazzinghi conceditur . 442. 1. item 480. 1. item 488. 2.
 Officium, & Missa S. Cyrilli pro Ecclesia Sancti Pauli Ferrariensis . 500. 1.
 Officium, & Missa S. Elizæ . 502. 1.
 Officium S. Thomæ Aquinatis sub ritu duplicis secundæ classis Excalceatis conceditur . 388. 2.
 Officium Translationis S. Andreæ Corsini conceditur . 270. 2.
 Officium Translationis S. Joannis a Cruce sub ritu duplicis major. Excalceatis conceditur . 258. 1.
 Officium Transverberationis S. Theresiæ Carmelitis Discalceatis conceditur . 133. 1. 171. 2.
 Oratorium privatum cum Missa quotidiana conceditur Tertiariis Monialibus Civitatis Venetiarum . 20. 2.
 Extenditur privilegium ad inservientes, & commensales . 39. 2.
 Ordinarii locorum visitare non possunt Confraternitates erectas in Ecclesiis Ordinis nostri, nec Oratoria ruralia . Pro Excalceatis . 253. 2.
 Ordinationes sacre quomodo, & a quibus faciendæ sint pro Regularibus . 353. 1.
 Ordo Carmelitarum Excalceatorum, est unus ex quatuor Mendicantibus: Privilegia eidem aliqua asseruntur . 243. 1.

Patronatus Cappellanæ cujusdam Civitatis Mexicanæ spectat ad Carmelitas Excalceatos . 216. 1.
 Pernabuci in America Vicaria erigitur in Provinciam . 322. 2.
 Pedemontanz Provinciz Ordinationes, & Statuta . 185. 2.
 Petrus Apollonii Provincialis Romandiolæ per Breve &c. 365. 2.
 Petrus de Alicantara Discale. instituitur Episcopus Sinocopolitanus . 23. 2.
 Philippus Hispaniæ Rex petit confirmari a Pontifice transactionem habitam a Carmelitis Provinciz Aragoniæ cum Regio Fisco . 15. 2.
 Philippinis in Insulis Ecclesiæ Regularium visitantur ab Episcopis, quantum ad ea, quæ sunt curæ animarum, & administrationis Sacramentorum . 30. 2.
 Præcedentia in Processionibus tenenda a Mendicantibus . 231. 2. item 236. 2.
 Præcedentia inter Socios Generales nationum, quæ sit tenenda . 179. 1.
 Prior Generalis instituit Vicarium Provinciale in Brasilia, cujus electio per S. Congreg. confirmatur . 7. 1.
 Prior Generalis occasione visitationis instituitur Commissarius, & Visitator Apostolicus . 61. 2.
 Prior Generalis, ut Commiss. & Visitat. Apostolicus habet facultatem absolvendi, & dispensandi in casibus in Bulla expressis . 31. 2.
 Prior Provincialis Portugalliæ habet cellam, & officinas in Conventu Ulyssiponensi, ex decreto S. Congr. &c.
 Prior Provincialis Romandiolæ ad evitandas expensas Capituli per Breve Pontificis instituitur . 69. 1.
 Privilegia concessa per Nuncios Apostolicos in Regno Portugalliæ, ac Indiis Orientalibus revocantur . 70. 2.
 Privilegia, & jura Monasterii Bononiensis „delle „Convertite „innovantur, & confirmantur . 332. 1.
 Privilegium pro animabus Defunctorum concessum Altari majori, pro die Commemorationis omnium Defunctorum extenditur ad alia . 20. 1.
 Promotor Generalis Fisci pro patrocinio causarum curiarum Ecclesiasticarum instituitur . 89. 2.
 Provincia S. Joachim Excalceatorum, unitur Provinciz S. Elizæ . 346. 2.
 Provincia S. Joseph Navarræ Excalceatorum re-integratur . 390. 2.
 Provincia Lithuaniz, & Cracoviæ dividitur in duas . 490. 1.
 Provincia S. Mariæ de Scala Paradisi, ejusque Reformatio . 296. 2.
 Provincia Neapolitana de novo instituitur, & a Provincia Terræ Laboris separantur Conventus . 112. 2. vide etiam 205. 1.
 Provincia Poloniæ, & Russiæ in geminam Provinciam eriguntur . 40. 2.
 Provincia Poloniæ in reformatam, & non reformatam divisa . 176. 2.
 Provincia Russiæ in duas dividitur autoritate Apostolica . 412. 2.
 Provincialis Montis Sancti Status Ecclesiastici, & Prior Localis Montis S. de Urbe per Pontificem instituuntur . 44. 2.
 Provin-

Provinciæ S. Mariæ de Scala Paradisi Conventus deputantur. 300. 1.
 Provinciæ S. Mariæ de Scala Paradisi tribuuntur undecim Conventus ex Provincia S. Alberti. 311. 2.

PRÆSULUM ECCLESIASTICORUM.

Antonii Vicecomitis Legati Sedis Apostolicæ in Regno Poloniæ &c. 489. 2.
 Archiepiscopi Leopoliensis. 363. 1. 407. 1.
 Congregationis particularis deputatæ pro casibus reservatis Romæ. 61. 1.
 Congregationis Rituum. 65. 2.
 Eiusdem 78. 1.
 Sacr. Congregat. Episcoporum, & Regularium. 7. 1.
 Eiusdem. 23. 1.
 Eiusdem. ib. 2.
 Eiusdem. 29. 2.
 Eiusdem. 35. 2.
 S. Congr. Disciplinæ. 52. 1.
 Eiusdem. 67. 1.
 Eiusdem. 78. 1.
 S. Congr. Concilii. 83. 1.
 S. Congr. Episc. & Regul. 117. 2.
 S. Congr. Rituum. 121. 2.
 S. Congr. Episc. & Regul. 129. 2.
 S. Congr. Rituum. 133. 1.
 Eiusdem. 138. 1.
 S. Congr. super Disciplina Regulari. 139. 1.
 S. Congr. Rituum. 171. 2.
 Eiusdem. 190. 2.
 S. Congr. Episc. & Regul. 197. 1.
 Eiusdem. 230. 2.
 Eiusdem. 231. 2.
 S. Congr. Vist. Apost. 269. 1.
 S. Congr. Rituum. 270. 2.
 S. Congr. Disciplinæ. 282. 2.
 S. Congr. Episc. & Regul. 307. 2.
 S. Congr. Disciplinæ. 359. 2.
 Eiusdem. 374. 2.
 S. Congr. Rituum. 439. 2.
 Eiusdem. 442. 1.
 Eiusdem. 453. 1.
 Eiusdem. 197. 1.
 Eiusdem. 208. 1.
 Eiusdem. 215. 2.
 Eiusdem. 221. 2.
 Eiusdem. 227. 2.
 Eiusdem. 230. 2.
 Eiusdem. 236. 1.
 Eiusdem. 303. 1.
 Eiusdem. ib. 2.
 Eiusdem. 345. 1.
 Eiusdem. 388. 2.
 Eiusdem. 397. 2.
 Henrici Cardinalis, & Ducis Eboracensis. 443. 1.
 Stanislai Episcopi Bacconensis. 10. 1.

Q

Quarta funeralis &c. 37. 2. item 79. 2. item 108. 2.

R

Reformatio Constitutionum Ordinis proponitur, & decernitur, ejusque dubia declarantur. 258. 1.
 Reformatio in Provincia S. Alberti in Sicilia introducitur, & a duobus Conventibus exorditur. 91. 1.
 Regens S. Theologiæ S. Mariæ Transpontinæ habet suffragium in Capitulo Provinciali Provinciæ Romanæ. 439. 2.
 Regulares ad dignitates Ecclesiasticas promoti, bona quorum usu habebant extra claustra non transferunt. 103. 2.
 Regulares in Regno Lusitanæ servare tenentur Constitutiones Gregorii XV. & Clementis X. circa usum Parochialium, & Sacramentorum administrationem. 245. 1.
 Regulæ, & Constitutiones Monialium Capuanæ Urbis confirmantur. 431. 1.
 Rosæ Mariæ serio causa Beatificationis &c. introducitur. 303. 2.
 Rodolienus Conventus incorporatur quædam Cappella. 363. 1.

S

Salve Regina Antiphona ab Excalceatis Congregationis Hispaniæ additur in Missa. 495. 2.
 Senatus Calatayeronis annum cere contributionem Ecclesiæ Carmelitarum confirmat. 401. 2. item 441. 2.
 Sententia Archiepiscopi Florentini super cultu ab immemorabili B. Angeli Mazzinghi confirmatur. 441. 1.
 Sententia Sanctorum Augustini, & Thomæ circa efficaciam Divinæ Gratiae accusanda non est. 235. 1.
 Silentium perpetuum oppositoribus reformationis Siculæ indicitur. 166. 2.
 Socii, & Secretarii Generales nationum instituuntur quinque. 172. 1.
 Præcedentia inter eos, quæ sit habenda. 179. 1.
 Socius, & Secretarius Generalis Poloniæ per Breve confirmatur. 411. 1.
 Spiridion Snel instituitur Provincialis Russiæ a Clem. XI. 33. 2.
 Statua S. Patris Eliæ in Basilica Vaticana collocatur. 116. 1.
 Statuta pro reformatione Provinciæ Pedemontanæ. 185. 2.
 Suppressio trium parvorum Conventuum Provinciæ Romandiolæ, & applicatio bonorum facta aliis Conventibus. 191. 1.

T

Tertiarie Bononienses interiorem Cappellam obtinent cum facultate Missæ quotidianæ. 260. 1. item 295. 2. Eorundem privilegia. 332. 1. item 402. 2. item 442. 2.
 Tertiarii Carmelitæ gaudent privilegiis concessis aliorum Ordinum Tertiarius. 288. 1.

Ter-

Tertianii Ordinis nostri Jurisdictioni P. Generalis subijciuntur. 166. 1. item 178. 2.

Tertiariz prope Roboretum, earumque bona. 403. 2.

S. Theresia eligitur in Patronam in Provincia de Cabrera Dioc. Astoricensis. 62. 1.

Missa propria de S. Theresia conceditur Discalcatis. 78. 1.

Item Sacerdotibus secularibus celebrantibus in Ecclesiis Ordinis. 131. 2.

S. Theresiz, ejusque Statutz in Basilica Vaticana elogium. 385. 1.

S. Thomz Aquinatis Doctrina tenenda in Provincia Castellz. 197. 1.

Tibialium usus quoad Reformatos Provinciz Pedemontanz. 461. 1.

Toletanum Collegium confert lauream doctorem Magistris utriusque Castellz. 485. 2. item 488. 1.

Transitus ad alios Ordines Regularibus interdicitur. 122. 1.

Vallo-Belgii Reformati, qui confecto curriculum studiorum non admittuntur ad confessiones excipiendas utraque carent voce. 465. 1. Vicarij Pernambuci, & Bahiz, & Fluminis Januarii eriguntur in Provincias. 76. 2.

Vic. Generalis Discalc. habet facultatem erigendi Confraternitates, & benedicendi Scapularia. 11. 2.

Victorius Amedeus Sabaudiz Dux cedit capitale vulgo cassa Monialibus Discalc. 14. 2.

Villz Franciz Diocesis Pampilonensis novi Conventus fundatio, committitur arbitrio Episcopi. 231. 1.

Visitatio ultima Provinciarum spectare decernitur P. Generali. 197.

Viterbiensis Conventus translatio permittitur. 451. 1.

F I N I S.

*Festinanti Typographo, errata quaecumque irrepservnt,
in utraque hac Bullarii parte, Lector benevolus
facile deteget, & habebit excusata.*

Lightning Source UK Ltd.
Milton Keynes UK
UKHW031930130219

337247UK00006B/437/P

9 781173 644253

9 781173 644253